

Giới thiệu Hokage Chi Uchiha Akira

Truyện Hokage chi Uchiha Akira của tác giả Deviltrigger là truyện kiếm hiệp mới nhất được giới thiệu đến bạn đọc.

Đây là bộ truyện xoay quanh giới tu tiên huyền ảo, có nội dung tương đối mới mẻ.

Một thanh niên mặc một thân quần áo màu đen, đôi mắt chớp chớp nhìn về phía trung quanh. Xung quanh hắn là bốn người khác gồm hai nam và hai nữ. Trên người họ cũng tràn đầy vết thương. Tuy nhiên những vết thương trên người họ đều đã khô. Một thiếu nữ xinh đẹp với mái tóc đen nhánh, bộ ngực cao vút, ánh mắt toát ra vẻ kinh ngạc nhìn về phía xung quanh: “Wow...”

Lúc này năm người đang đứng ở trước một tòa đại điện cực kỳ lớn, bốn phía xung quanh có vài phần đồ nát tuy nhiên ánh sáng lấp lóe của nó do những viên đá phát sáng kỳ lạ khiến cho cả nơi này sáng rực. Để cho đám người cực kinh ngạc đó chính là phía trung quanh để đầy đủ các loại cỏ quái kiếm, rìu, đao, búa...

Bàn tay nhẹ nhàng đưa lên, thanh niên mặc y phục màu đen mở miệng nói: “Thật là kỳ quái, khi ta bước vào nơi này thì dường như dị năng bị áp chế rất mạnh. Ngay cả nội lực cũng bị áp chế đến khủng khiếp. Cái nơi này đến tột cùng là sao chứ?” Hắn ngẩng đầu quét nhìn về phía xung quanh. Bàn tay của hắn đưa lên hướng về phía một hòn đá, hòn đá ngay lập tức bị hắn hướng về thì bắt đầu bay lên trong không khí.

Khóe miệng người thanh niên mặc y phục màu đen liên tục co giật nói: “Thực lực bị áp chế khủng khiếp mười không còn một.”

Những bí ẩn xung quanh cuộc sống của chàng trai này khiến không ít người muốn dần thân và khám phá. Mời bạn đọc trải nghiệm tựa truyện mới.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Tu Chân Thực Sự Tồn Tại?

Một thanh niên mặc một thân quần áo màu đen, đôi mắt chớp chớp nhìn về phía trung quanh. Xung quanh hắn là bốn người khác gồm hai nam và hai nữ. Trên người họ cũng tràn đầy vết thương. Tuy nhiên những vết thương trên người họ đều đã khô. Một thiếu nữ xinh đẹp với mái tóc đen nhánh, bộ ngực cao vút, ánh mắt toát ra vẻ kinh ngạc nhìn về phía xung quanh: “Wow...”

Lúc này năm người đang đứng ở trước một tòa đại điện cực kỳ lớn, bốn phía xung quanh có vài phần đồ nát tuy nhiên ánh sáng lấp lóe của nó do những viên đá phát sáng kỳ lạ khiến cho cả nơi này sáng rực. Để cho đám người cực kinh ngạc đó chính là phía trung quanh để đầy đủ các loại cỏ quái kiếm, rìu, đao, búa...

Bàn tay nhẹ nhàng đưa lên, thanh niên mặc y phục màu đen mở miệng nói: “Thật là kỳ quái, khi ta bước vào nơi này thì dường như dị năng bị áp chế rất mạnh. Ngay cả nội lực cũng bị áp chế đến khủng khiếp. Cái nơi này đến tột cùng là sao chứ?” Hắn ngẩng đầu quét nhìn về phía xung quanh. Bàn tay của hắn đưa lên hướng về phía một hòn đá, hòn đá ngay lập tức bị hắn hướng về thì bắt đầu bay lên trong không khí.

Khóe miệng người thanh niên mặc y phục màu đen liên tục co giật nói: “Thực lực bị áp chế khủng khiếp mười không còn một.”

Một thiếu nữ trong đó có vài phần lo lắng nói: “Sao đội yểm trợ đến lâu như vậy nhỉ đội trưởng?”

Một nam nhân mặc áo xanh cao lớn đồng thời có vài phần tuấn tú nói: “Ai biết mấy tên đó đi đường nào rồi!”

Một số chỗ còn đặt mấy cái giá sách với nhau. Người thanh niên béo tốt chạy đến phía trước bắt lấy một quyển sách. Trên quyển sách bám đầy bụi đất. Khóe miệng của hắn liên tục giật giật sau đó hét lên một tiếng nói: “Mọi người đến đây xem này!”

Bốn người còn lại vội vã chạy tới một cuốn sách lật xem. Nhìn đám ký tự cực kỳ lạ thì mấy người mới giật mình kinh ngạc mở miệng nói: “Mấy thứ này đây là...”

“Tu chân pháp quyết hạ phẩm ‘Hoàng long quyền’”

“Tu ma pháp quyết trung phẩm ‘Huyết hải ma công’ ”

“Pháp thuật: ‘Nộ viêm quyết’ ”

...

Mấy người nhìn về phía nhau sau đó kinh ngạc đồng thời hô lên: “Công pháp tu chân?”.

Người thanh niên mặc áo đen nhìn về phía mấy người này mở miệng đáp lại: “Công pháp này liệu có phải là công pháp tu chân hay không chúng ta chưa biết được. Chúng ta chờ đợi mấy tên giám định kia đi tới nơi này đã. Thật là...” “Người thanh niên quay về phía đứng trước một con đường tối nói: “Đám người này thật sự là... Không hiểu sao mấy lão đầu lại để cho mấy tên giám định sư lè mè như vậy đi cùng chúng ta còn bắt đám dị năng chúng ta phải đi trước dò đường...”

Ánh mắt thanh niên mặc áo đen tùy tiện quét qua đám hàng thấy có một chiếc ngọc màu trắng. Bốn người kia thì đều hứng thú mở ra mấy cuốn sách tu chân nhìn về phía chúng. Bàn tay thanh niên mặc áo đen vuốt ve chiếc ngọc giản, đôi mắt hẩn nhủ lại. Hắn thực sự có chút tò mò về cái ngọc giản này. Tinh thần lực của hắn thử thăm thấu vào trong chiếc ngọc giản này.

“Ừ...”

Đột nhiên một lượng lớn thông tin tràn ngập vào trong đầu của hắn. Hắn cảm giác được đầu có chút đau đớn. Một bộ công pháp tu luyện có tên gọi là trường sinh quyết truyền vào đầu của hắn làm cho đầu của hắn đau nhói. Hai người nữ nhân xinh đẹp trong nhóm hướng về hắn ân cần hỏi han nói: “Đường Tuệ ngươi làm sao vậy?”

“Ta không sao?” Bất quá khuôn mặt của Đường Tuệ ngay lập tức biến sắc nói: “Mọi người cẩn thận có kẻ địch đang đến nơi này!”

Nghe thấy khuôn mặt bốn người đều lộ ra vẻ cực kỳ kinh ngạc. Một người trong đó ngay lập tức mở miệng nói: “Làm sao có thể? Không phải cục cuộc an đã cho phong tỏa nơi này hay sao?”

“Chết tiệt!” Đường Tuệ đột nhiên cau gắt nói: “Là đám người David cùng với Anna đang dẫn người tới nơi này. Hiện giờ chúng ta tiến vào nơi này ngay cả dị năng cũng bị áp chế rất mạnh. Đám người họ chắc chắn cũng không ngoại lệ. Nhanh chóng lập đi chiến thuật của chúng ta là...” Đường Tuệ nhanh như chớp nói ra chiến thuật của mình.

Đám người Đường Tuệ nhanh chóng lập vào phía mọi thứ. Mặc dù nơi này có một loại dị năng lượng áp chế đám người dị năng như bọn họ nhưng có vẻ như vẫn đảm bảo được một phần sức mạnh phát ra. Mặc dù dị năng cùng với nội lực bị áp chế nhưng xét về thực lực đám người ở đây thì đều vẫn thuộc loại không phải cứ có súng ống sẽ đánh thắng được họ. Hiện giờ Đường Tuệ cũng hy vọng lực lượng của đám người kia bị áp chế.

Một đội gồm ba mươi người cầm đầu là sáu người, trong đó có hai nữ và bốn nam. Tên thanh đeo một đôi mắt kính màu đen, thân hình nở nang trong lúc này đã mở miệng nói: “Chết tiệt, nơi này là nơi quái nào thế nhỉ. Ngay một phần dị năng cũng không xử xuất ra được?”

Một thiếu nữ xinh đẹp với khuôn mặt trắng nhợt và mái tóc màu vàng mở miệng đáp lại: “Không chỉ có người mà ngay cả năng lượng ma lực trong người ta cũng bị chèn ép rất khó mà sử dụng được. Nơi quái nào thế nhỉ?”

Một thanh niên với mái tóc màu vàng ăn mặc một bộ quần áo sáng trọng đi giày da màu đen. Bàn tay hắn thử đưa ra, trong bàn tay của hắn bốc ra một ngọn lửa. Hắn lắc lắc đầu một cái nói: “Nói nhảm gì nhiều như vậy!” Hắn quay về phía đám người áo đen nói: “Đã xác định được vị trí của họ chưa?”

Một tên mặc bộ quần áo quân sự đeo lên một cái ống nhòm nói: “Thưa ngài, họ ở phía trước 500m. Một người lấp sau cây cột, một người lấp sau tảng đá lớn, một người lấp sau vách tường...” Thông qua ống nhìn cảm ứng người mặc bộ đồ áo đen đeo lên một cái ống nhòm đáp lại lời của người thanh niên này.

Người thanh niên với mái tóc màu vàng nhìn về phía đám người một lúc. Trong nhóm người ở đó có người nhẹ nhàng gật đầu một cái. Người thanh niên quát lên một tiếng nói: “Được rồi chúng ta đi!”

Khóe miệng của Đường Tuệ cong lên một tiếng cực kỳ vui vẻ: “Ngu ngốc! Mặc dù có ống nhòm x-quang nhưng người có bao nhiêu phần nắm chắc có thể dựa vào đám kia tấn công chúng ta. Chỉ cần người tiến vào không sợ người không mắc bẫy”

Ba mươi người từ từ tiến về phía bên trong. Ánh mắt Đường Tuệ cười lạnh nói: “Nào, nào nổ đi, nổ đi chứ?” Tuy nhiên ánh mắt của hắn tràn đầy kinh ngạc phát hiện được không có chuyện gì xảy ra. Hắn nghĩ rằng khi mà đám người thanh niên tóc vàng tấn công vào nơi này hắn sẽ cho nổ đám cửa để ngăn chặn đám người ở đây một khoảng thời gian như vậy hắn có thời gian giải quyết đám người David.

“Hahahaha...” Người thanh niên tóc vàng với ánh mắt tràn đầy coi thường nhìn về phía trung quanh nói: “Đường Tuệ, vô dụng thôi! Lần này không ai giúp được người nữa đâu. Người biết đẩy dị năng bây giờ vô dụng!”

Nghe thấy vậy thì Đường Tuệ giật mình một cái. Hắn đưa bàn tay ra thử sử dụng dị năng thì hoàn toàn không có hiệu quả gì. Hắn cực kỳ kinh hãi. Bất chợt người thanh niên tóc vàng kia lại tiếp tục nói: “Thế nào? Mày không sử dụng được tinh thần lực dị năng nữa hả? Hắc, hắc... hiện giờ tao mới được một Anti-ESP cùng với đẳng cấp như mày tốn quá thực không ít tiền đấy. Mày nghĩ sao trong lúc mà mày không dùng được dị năng của mày nữa. Mày hiện giờ chẳng khác nào một người bình thường cả. Nói với tao cảm giác của mày lúc này đi? Có cảm giác được bắt lực hay không nào?”

Cả đám người Đường Tuệ đều hít thở không thông. Bởi vì với đám người này mất đi dị năng chẳng khác nào cá mắc cạn so với người bình thường không khác hơn là bao. Có lẽ họ mạnh hơn một chút do được luyện tập võ công nhưng luyện tập để có thể đấu với súng đạn là chuyện không thể nào xảy ra.

Nữ nhân tóc vàng xinh đẹp với làn da tái nhợt vắn về đôi môi đỏ mọng của mình, chiếc lưỡi của cô nàng liếm đôi môi của mình một cái sau đó tiếp tục

nói: “Anh chàng tuấn tú, sao anh không để cho em cắn anh một cái nhĩ. Mùi vị máu tươi từ cổ của anh chảy ra hẳn là rất ngọt ngào đó a! Anh đúng là loại người em thích mà...”

Tên nam nhân cao lớn nhìn về phía nữ nhân tóc vàng xinh đẹp lắc đầu. Trong lòng hắn thầm nghĩ: “Con doi cái này xem ra cường tên Đường Tuệ kia lắm rồi. Con đàn bà này quả thực bệnh hoạn hết chỗ nói! Ôi chúa ơi, tại sao người bắt con cùng nhóm với những tên biến thái như thế này?”

“Đường Tuệ...” Người thanh niên tóc vàng kia mở miệng nói: “Chúng mày tự mình ra hay là để tao mời chúng mày ra khỏi nơi này!?”

Đường Tuệ nhìn quay sang một thiếu nữ tóc màu đen. Hai người nhìn nhau trao đổi. Đám người Đường Tuệ từ từ bước ra khỏi nơi bị nấp. Đám người phía trước mặt họ đều cảm thấy súng chĩa vào đám người của Đường Tuệ. Đám người Đường Tuệ nhìn nhau một cái.

Bất chợt tất cả vuron ra, mỗi người một loại vũ khí cực nhanh bắn về phía kẻ thù. Đường Tuệ dùng bốn cái phi đao bắn ngập cổ mấy tên áo đen. Đám người này không kịp hết một tiếng ngay lập tức dùng tay bịt cổ ngã xuống đất. Người thanh niên tóc vàng hừ lạnh nói: “Đường Tuệ, mày muốn chết? Giết chúng cho tao!”

Ngay lập tức đám người đưa súng lên nổ. Tiếng đạn nổ bắn lung tung khắp nơi. Thân mình Đường Tuệ vọt thẳng về phía một chỗ lấp gần nhất. Bất chợt Đường Tuệ thấy cả người tràn ngập rung động. Cả khu vực này hơi rung lên ngay sau đó một vụ nổ lớn vang lên. Tất cả không kịp tránh thoát, Đường Tuệ mở miệng nói: “Đ*t mẹ phim mới chả truyện!”

Theo như những bộ phim tiên hiệp hoặc tìm kho báu gì đó những cảnh sập hang động hoặc nổ tung do cảm chế bom mìn gì đó thì hang động phải rung lên một lúc. Ngay sau đó nhân vật chính cùng bằng hữu của hắn hét lên một tiếng: “Nguy rồi, mọi người chạy mau hang động sắp sụp...” Có lẽ sẽ đại loại như thế nhưng hiện giờ tại chỗ của hắn chính là lập tức nổ thì nổ luôn chẳng kịp cho bất cứ ai nói một câu như thế nào.

Mọi thứ dường như chậm lại trước mặt của Đường Tuệ. Cái loại lực lượng này không phải giống như ánh sáng lấp lờ mà một loại lực lượng kỳ lạ giống như sóng rung động trong không khí. Nó đánh nát cả không khí tạo ra những hố đen nhân tạo rất bé. Đám người gặp thứ này dường như bị đánh nát rồi cán nát. Chính Đường Tuệ cũng bị loại năng lượng tê liệt này cán nát.

Không biết có phải trước khi chết mà toàn bộ ký ức đời người lướt qua trong nháy mắt hay không. Hắn giống như đang xem lại một bộ phim vậy.

Đường Tuệ sinh ra tại trong gia đình họ Đường. Gia tộc hắn chính là Đường Môn nội tiếng năm xưa. Hiện giờ họ vẫn giữ vững là một trong các cổ võ thế gia. Tuy nhiên võ công của Đường Môn vốn đã thất truyền. Bởi vì gia tộc sa sút mà Đường gia đã lên lấy trộm và kết hợp các loại võ công với nhau.

Từ nhỏ sinh ra thì Đường Tuệ có trí nhớ hơn người nên hắn học rất nhanh. Công pháp của Đường Môn chính là Huyền Thiên Bảo Lục. Đường Môn tinh tú là cái gì? Âm khí, độc được cùng kinh công. Đường Môn nội môn cùng ngoại môn khác nhau lớn nhất, chính là phương pháp sử dụng âm khí. Ngoại môn lấy cơ quan loại là chính, mà nội môn lại là thủ pháp chân chính. Độc được bình thường là ngoại môn mới dùng, nội môn đích truyền đệ tử âm khí rất ít dụng độc, bởi vì bọn họ cần bản không cần.

Đáng tiếc đó chính là Đường Môn trước kia đến hiện nay Đường Môn cũng không còn lưu giữ nhiều. Đường Môn chỉ còn lưu giữ được nội công tâm pháp Huyền Thiên Công, luyện tay phương pháp Huyền Ngọc Thủ. Luyện nhãn phương pháp Tử Cực Ma Đồng, khinh thân phương pháp Quỷ Ảnh Mê Tung, cùng với âm khí sử dụng phương pháp. Bởi vì hắn là đệ tử giả sử dụng tinh thần lực nên cũng chỉ có học qua Huyền Thiên Công, khinh thân phương pháp Quỷ Ảnh Mê Tung. Đồng thời hắn rất mê món phi đao, ai bảo hắn nghiên phim Lý Tầm Hoan đây? Hắn mặc dù nhớ đến một loại khác gồm luyện nhãn Tử Cực Ma Đồng nhưng hắn thường dùng tinh thần lực quét xem thay cho mắt.

Qua thời gian dài tích lũy thì Đường Môn cũng tìm được mấy loại phương pháp luyện thể. Trong đó có dịch cân kinh và nội gia quyền đều thích hợp với con em của Đường gia. Nguyên nhân tại sao Đường Môn lại chấp nhận cho họ tu luyện mấy thứ này đơn giản bởi vì thân thể vốn là tiền vốn của con người. Thân thể khỏe mạnh mới có thể phát huy tốt nhất sức chiến đấu. Đường Tuệ cũng cho là như vậy. Mặc dù hắn có đệ tử giả là tinh thần lực liên quan đến não bộ mà không phải thân thể nhưng hắn vẫn không ngại mà tu luyện thân thể. Phải biết thân thể là tiền vốn của con người.

“Cha, cha... cha xem này con có thể khiến cho hòn đá kia bay lên a!” Bàn tay của một cậu bé ba tuổi đưa ra, một viên đá khá lớn bay lên. Ánh mắt của người nam nhân ngoài hai mươi tuổi trở nên kinh ngạc. Cậu bé lại cười hi hi nói tiếp: “Cha, không chỉ vậy a...” Bàn tay cậu bé đưa ra một đám nước bị cậu bé nhấc lên. Chúng biến thành một quả cầu nước trôi lơ lửng trong không khí.

Một cậu bé nhỏ tuổi lấp sau cánh cửa nhìn về phía bên trong. Hai người ngồi đối diện với nhau, một người trong đó hẳn cực kỳ quen thuộc là cha của hắn. Một người khác có khuôn mặt khá thân thiện, phía sau họ là hai người theo sau. Người nam nhân có khuôn mặt cực kỳ thân thiện kia mở miệng nói: “Đường Phong, anh hãy suy nghĩ một chút. Cậu bé chính là báu vật của quốc gia. Đệ tử giả của nó mặc dù mới thức tỉnh nhưng đã đạt được sức mạnh cấp B. Sau này nếu cậu bé trở thành một đệ tử giả cấp S như vậy quốc gia tuyệt đối sẽ trọng dụng cậu bé...”

Nam nhân tầm trung tuổi nâng lên chén trà nhấp nhấp một cái. Ánh mắt của hắn rơi vào tình trạng im lặng cũng không có mở miệng. Người nam nhân ngồi đối diện lại tiếp tục khuyên can nói: “Hiện giờ không còn như xưa. Đường Môn vốn cũng không còn huy hoàng. Thời đại này chính là thời hiện đại. Cô võ không thể thắng được súng ống mà lực lượng có thể ngang với súng ống chính là các đệ tử giả. Ở nơi đó cậu bé sẽ có điều kiện phát triển tốt hơn!”

Hình ảnh đồng đội chết đi, hình ảnh đồng đội phản bội, hình ảnh người yêu thương đầu tiên... Tất cả những thứ hình ảnh này xẹt qua đầu của Đường Tuệ. Sau đó hắn cảm giác được không gian trở nên tối đi.

Đôi mắt của Đường Tuệ chớp chớp, hắn mở ra đôi mắt thì thấy được không gian bốn phía toàn là màu trắng. Hắn đắm lên một thứ gì đó giống như nước nhưng hắn lại cảm giác được giống như mình không phải đắm lên nước. Đôi mắt hắn từ từ mở ra, hắn khe khẽ lầm bầm nói: “Đây là địa ngục sao?”

Sương khói tràn ngập khắp nơi. Sương khói từ từ tan đi để lộ hình dáng của một người. Người này trong tư thế ngồi. Sương khói bắt đầu tan đi, đó là một lão già mặc áo bào trắng. Chính xác là một lão đầu mặc áo bào trắng giống như ma. Đây chính là cảm nhận đầu tiên của Đường Tuệ về cái lão già này.

Hình ảnh dần dần rõ ràng dần. Khóe miệng của Đường Tuệ giật giật. Một lão già ngồi trên một tảng đá mặc một thân quần áo màu trắng. Lão già có mái tóc màu đỏ nâu nhạt, chòm râu dài cũng màu nâu nhạt. Trên cổ đeo một chuỗi ngọc đúng hơn là hình dấu hỏi thì chính xác hơn. Phía trên cổ áo của lão già cũng có in hình giống như chuỗi ngọc. rong tay lão già chống một cây trượng cổ quái. Đầu cắm dưới đất là hình chữ C gắn vào thanh sắt. Đầu phía trên chính là hình chữ O cùng với các thanh sắt chữ O nhỏ hơn móc vào hình chữ O lớn.

Điều làm cho Đường Tuệ cực kỳ kinh ngạc là lão già này lại có ba mắt cùng với hai sừng. Hẳn liên tưởng đến quỷ của địa ngục. Ở giữa trán là một con mắt màu đỏ cùng với những đường tròn đồng tâm. Hai bên mắt bình thường thì cũng là đôi mắt có màu tím nhạt cùng với đường tròn đồng tâm làm cho người ta có cảm giác nhìn vào có cảm giác chóng mặt. Ngoài ra một điều là lão già này đang lơ lửng mà không phải đang ngồi trên vật nào đó.

Ngay lập tức Đường Tuệ nhìn về phía lão già mà tràn đầy đề phòng hỏi: “Ngươi là ai?”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Lão Già Lục Đạo Tiên Nhân

Lão già chạm hai tay lên đầu gối, ánh mắt nhìn về phía Đường Tuệ mở miệng nói: “Ngươi có thể gọi lão phu một tiếng là Hagoromo!”

Hai hàng lông mày của Đường Tuệ nhíu lại, hắn nhìn về phía lão già dường như hắn không có cảm nhận được bất cứ sát ý nào từ lão già này. Hắn khẽ mở miệng nói: “Đây là đâu? Ta hẳn chết rồi mới đúng... Là địa ngục sao?” Đôi mắt nhíu lại nhìn về phía lão già nói: “Chẳng lẽ ông là thần chết hay diêm vương có ý định mang đi linh hồn của tôi sao?”

Lão già Hagoromo mở miệng đáp lại: “Ngươi đúng là đã chết. Chính tay ta đã đem linh hồn của ngươi ngưng tụ lại. Tuy nhiên cách nhìn nhận của người dị giới các ngươi về cái chết quả thực khác xa so với thế giới của ta. Ngươi hẳn phải sở hữu một linh hồn rất mạnh nếu không ngươi đã không gặp lão phu rồi!”

Đôi mắt Đường Tuệ nheo lại, đầu hắn hơi nghiêng đi. Hắn tò mò lên tiếng hỏi: “Chuyện gì xảy ra vậy?”

“Trong đầu ngươi hiện giờ có phải đang suy nghĩ là mình xuyên qua dị giới rồi hay không?” Lão già Hagoromo bình thản mở miệng nói: “Vậy lão phu có thể trả lời cho ngươi là ngươi quả thật đã xuyên qua hàng rào không gian tới thế giới của lão phu... Cũng không biết là trùng hợp còn do ý trời đem ngươi đến với lão phu nữa.”

“Khi mà ngươi tại trong động phủ kỳ lạ kia có lẽ một người nào đó kích hoạt cái mà ngươi gọi là cấm chế hay là bẫy khiến cơ quan trong động phủ được kích hoạt. Đó là một loại lực lượng phá hủy có sức mạnh của loại lực lượng gọi là không gian. Linh hồn của ngươi cực kỳ mạnh mẽ tuy nhiên chúng cũng bị tàn phá khá nặng nề. Lão phu phải mất khá nhiều công sức mới có thể ghép lại linh hồn của ngươi!”

Bàn tay của Đường Tuệ đưa lên vỗ vỗ đầu của mình. Hắn hít một hơi thật sâu sau đó thở ra nhìn về phía lão già mở miệng nói: “Ông lại có thể đọc được suy nghĩ của tôi! Xem ra không giống như ông đang nói dối!” Đường Tuệ nhìn xung quanh sau đó nói: “Vậy ông là ai? Ông muốn gì ở tôi?”

Lão già bình thản không có xảy ra chút nào biến hóa trên mặt, hắn mở miệng nói: “Ta chính là người đem lại hòa bình và trật tự cho thế gian này. Ngươi gặp người yêu, bạn người kính ngưỡng...”

Bàn tay Đường Tuệ phất ra nói: “Cụ ơi, ngài có thể nói ngắn gọn một chút được hay không?”

Lão đầu thở dài một hơi sau đó nói: “Ta là một lão nhân lỗi thời thôi! Thời gian qua đi, văn hóa, quan điểm, nhân tình thế thái cũng dần thay đổi. Cứ mỗi lần gặp lại hậu nhân đều thấy sự khác biệt, ta cũng có học tập văn hóa khác cùng như ngôn ngữ khác cả ngôn ngữ của ngươi nữa nhưng mà...”

Bàn tay Đường Tuệ vỗ vỗ đầu của mình: “Cụ thể thì cụ muốn nói gì ạ!? Thế cụ có thể nói một cách bình thường và vắn tắt được không?”

Ánh mắt Đường Tuệ nhìn về phía lão già, hiện giờ miệng lão già mới hơi nhếch lên nói: “Vậy ta sẽ dùng cách nói bình thường của các ngươi!”

Đường Tuệ thở dài ra một hơi: “Hài...”

Lão già Hagoromo ngược nhìn về phía Đường Tuệ nói: “Nếu tính thời đại hiện nay ở thế giới này thì ta chính là người của quá khứ. Ta đã chết rồi! Ta là một pháp sư dưới dạng một chakra trôi nổi qua nhiều thế hệ để chứng kiến nhân chúng sẽ đi về đâu?”

Đầu Đường Tuệ hơi nghiêng đi, hắn lẩm bẩm nói: “Chakra?”

Hagoromo bình thản mở miệng nói tiếp: “Là một dạng năng lượng do sinh mệnh lực và tinh thần lực hội tụ lại. Nó là một hệ dạng năng lượng có vài phần

giống với chân khí nội công ở thế giới các người. Sau này người sẽ tiếp xúc dần với nó” Nghe được lời này thì Đường Tuệ gật đầu một cái tiếp tục nghe lão già này nói chuyện.

“Ta là Hagaromo, tổ sư của nhần chúng. Người đời gọi ta là lục đạo tiên nhân bởi vì ta chính là người đã khai sáng nhần giới giống như ở thế giới các người gọi là thế hệ võ giả hay tu chân giả vậy. Tuy nhiên nhần chúng của ta lại bị họ biến tướng thành nhần giả. Ta tạo ra nhần chúng với hy vọng mang đến hòa bình và hy vọng thì họ lại biến tướng nó thành một công cụ để chiến tranh gọi là nhần giả”

“Mẹ của ta Kaguya Otsutsuki là một người rất xa đi tới nơi này. Người tới để hái quả của thần mộc. Mà trái của nó chính là kết tinh của chakra tinh thuần. Sau khi ăn nó, mẹ của ta với sức mạnh từ nó đã thống trị thế giới này. Ác quỷ hay nữ thần đều là cách mà mọi người gọi bà ấy. Họ thờ phụng và kính sợ người”

“Bà sinh ra hai người con. Ta là một trong số đó!”

“Vi thần mộc bị trộm mất trái chakra nên nó đã cực kỳ tức giận muốn đòi lại thứ mình đã bị đánh cắp. Để chuộc lại lỗi lầm của mẹ đã gây ra, ta và anh trai đã chiến đấu chống lại con quái vật gọi là thập vĩ chính là hóa thân của Thần Mộc và phong ấn nó vào trong cơ thể của hai chúng ta”

“Sau đó ta có hai người con. Đứa lớn tên là Indra, đứa nhỏ tên là Ashura nhưng chúng rất khác nhau. Một đứa thừa hưởng chakra mạnh mẽ từ ta, đứa còn lại thì không. Khác biệt như trời với đất. Tóm lại chính là đứa con trưởng Indra thì xuất chúng và con thứ Ashura thì vô dụng”

“Indra và Ashura đi theo hai con đường khác nhau. Indra sau khi sinh ra đã có đôi mắt đầy uy lực cùng với cảm giác chiến đấu vượt trội. Nó chính là một thiên tài. Nó luôn tự lập và nó hiểu sức mạnh của bản thân khác biệt với những người khác. Nó cũng nhận ra được sức mạnh đó có thể biến bất cứ thứ gì thành sự thực”

“Mặt khác, Ashura từ nhỏ chẳng khi nào làm việc ra hồn. Một mình nó thì không thể làm tốt một việc gì cả. Để có được sức mạnh giống như anh của nó, nó phải nỗ lực hết mình và có sự ủng hộ từ những người khác và... Bằng việc khổ luyện thì chakra trong cơ thể của nó đã bùng nổ, có được sức mạnh ngang với anh mình. Nó cũng hiểu sự hợp tác và hỗ trợ của mọi người chính là nguồn sức mạnh của nó”

“Nó hiểu được ý nghĩa của việc chăm lo cho người khác và nhận ra tình yêu có thể biến đổi mọi thứ trở thành sự thật. Đạo Ashura đã chọn chỉ ra cho ta một chân trời mới. Ta phân sức mạnh thập vĩ trong cơ thể ra và đặt tên cho từng phần. Ta tin rằng mối quan hệ chung sức đồng lòng mới chính là sức mạnh chân chính. Ta đã chọn Ashura làm truyền nhân của nhần chúng để nó dẫn dắt mọi người và tưởng rằng anh nó sẽ hỗ trợ nhưng mà...”

“Indra không chấp nhận và từ đó bắt đầu một cuộc chiến tranh dài kỳ... kể cả khi cơ thể của chúng không còn thì chakra cũng không biến mất mà truyền thừa lại mãi mãi. Đồng thời hiện thân của chúng, giống như người biết gọi là đầu thai chuyển kiếp vậy. Chúng vẫn đối đầu với nhau... Khi mà sự hòa trộn của hai loại chakra sẽ khiến cho đôi mắt đặc biệt thức tỉnh. Một đôi mắt giống như của ta mà người ở thế giới của ta gọi nó là Rinengan. Để đảm bảo việc này ta đã để lại một tượng thạch bia để người đời suy xét”

“Trong nhần chúng, ta đã giảng giải việc dùng chakra kết nối giữa người và người. Bốn lão phu tin rằng nó không nên dùng vào mục đích tăng cường sức mạnh cho bản thân. Mẹ của ta sau khi dẹp yên chiến loạn đã tiếp tục sử dụng sức mạnh của mình để điều khiển thế giới. Tuy nhiên quyền lực đã khiến bà trở nên kiêu ngạo và người dân bắt đầu thấy khiếp sợ...”

“Bà, người từng được ca tụng như nữ thần thổ thì cuối cùng lại bị người sợ hãi như một con quỷ. Khi con người nắm trong tay quá nhiều quyền lực thì người ta sẽ trở nên mê muội và lầm đường lạc lối”

“Đúng như Gamamaru đã tiên đoán. Một vị khách đến từ dị giới sẽ làm cho thế giới này xuất hiện một hướng đi không rõ. Người chính là người mà ta chờ đợi. Chính những suy nghĩ trong đầu của người đã khiến ta bị dao động ý nghĩ của mình. Đi đi, ta hy vọng người sẽ đem lại cho thế giới này một sự tân sinh mà không phải là sự hủy diệt!”

“Hả” Đường Tuệ nghe thấy vậy cười khổ nói: “Này, cụ... cụ muốn nói gì vậy? Ý vậy là sao?” Thân hình của lão già dần dần mờ dần. Ngay sau đó Đường Tuệ cũng dần dần sinh ra bóng tối. Hắn nghe loáng thoáng được âm thanh của lão già vang lên: “Món quà nhỏ...” gì đó sau đó hắn chìm vào trong bóng tối.

Hắn không biết mình ngủ trong bao lâu. Hắn chỉ biết khi ánh sáng tràn vào đôi mắt của hắn chính là ánh mắt cực kỳ kinh ngạc của một nam nhân. Ngay sau đó ánh mắt của vị thanh niên ngoài hai mươi tuổi này biến thành tràn ngập tức giận và phẫn nộ. Trong ánh mắt của người này biến thành màu đỏ, trong con ngươi có hai dấu phẩy màu đen có hình khá giống với viên ngọc đeo trên cổ của lão già Hagaromo kia.

Người thanh niên này điên cuồng quát chửi mắng người phụ nữ. Sau này Đường Tuệ mới biết được những câu nói đó có ý gì. Đó chính là những lời chửi mắng bởi chính Đường Tuệ sinh ra có khác thường. Chính người đàn ông này cũng bởi vì vậy khiến cho hắn bị chính mẹ ruột của mình ghê lạnh xa lánh. Hiện giờ hắn đang trong thân xác của một đứa trẻ.

...

Một cậu bé có hình dáng khoảng bốn đến năm tuổi đang luyện tập tại một bờ suối. Cậu bé đánh ra những bài quyền cực kỳ kỳ lạ. Sau khi tập toát cả mồ hôi thì hắn mới nghỉ một chút. Đầu hắn ngửa lên trời nói: “Đã hơn ba năm rồi à!”

Bất chợt một tiếng gọi vang lên: “Akira-chan, Akira-chan...” Một thiếu nữ mặc một bộ kimono đi từ trong rừng ra nhìn thấy cậu bé đang ngồi nghỉ trên tảng đá nói: “Akira-chan lại trốn ra đây rồi!”

Cậu bé mở miệng đáp lại: “Cô Ayumi!” Ánh mắt nhỏ bé của cậu bé đầy trong suốt cùng ngày thơ nhìn về phía thiếu nữ. Đó là một thiếu nữ khoảng ngoài

hai mươi cũng khá xinh đẹp nhìn về phía cậu bé cười một cách thân thiện.

Đôi môi đỏ mềm mại như cánh hoa của thiếu nữ mở miệng nói: “Akira-chan, chúng ta trở về đi thôi!”

“Vâng!” Cậu bé khe khẽ thở dài ra một hơi. Hẳn nhanh chóng bước về phía thiếu nữ. Bàn tay của thiếu nữ vươn ra kéo lấy tay của cậu bé. Hai má của cậu bé hơi đỏ lên, hẳn mở miệng nói: “Cô Ayumi không kéo tay của cháu có thể không. Cháu có thể tự đi được mà!”

Thấy được hai má của cậu bé đỏ lên thì thiếu nữ nhẹ nhàng ngồi xuống nhìn về phía cậu bé, bàn tay vươn ra véo lấy má của cậu bé nói: “Akira-chan của chúng ta cũng biết ngượng sao?”

Đầu của cậu bé cúi xuống, về mặt của nó có vẻ khó chịu và uất ức nói: “Đã nói không được bẹo má rồi mà!”

“Hi, hi... Xem ra Akira-chan đã lớn rồi a!” Thiếu nữ coi như không nhận thấy được sự ngượng ngùng của cậu bé. Bởi vì cậu bé chẳng qua chỉ là một đứa bé trong mắt của cô mà thôi. Cô không nghĩ được rằng có một linh hồn người lớn trong thân xác của đứa bé này.

Cậu bé này chính là Đường Phong. Tại thế giới này thì tên của hắn chính là Uchiha Akira. Gia tộc Uchiha chính là gia tộc danh giá tại nơi mà hắn đang ở. Nơi mà hắn đang sống ở đây thuộc về một làng shinobi (ninja) của Hòa Quốc.

Ở thế giới này thì các quốc gia hoạt động hoàn toàn độc lập dưới quyền của các lãnh chúa. Trong các đất nước có những ngôi làng ẩn dật chuyên đào tạo các ninja (shinobi) hoặc gọi chung là nhẫn giả. Nhẫn giả là những người có thể sử dụng những khả năng siêu nhiên trong chiến đấu. Một ngôi làng nhẫn giả muốn duy trì sinh hoạt thì họ đào tạo ra các nhẫn giả để thực thi nhiệm vụ mà ngay chính đất nước mình hoặc các đất nước khác giao cho họ. Lãnh đạo một làng lớn như làng lá thì được gọi là Kage. Những người này có địa vị ngang với các lãnh chúa. Mà trên thế giới này gồm năm đất nước lớn đó là: Hòa Quốc, Thủy Quốc, Phong Quốc, Lôi Quốc và Thổ Quốc.

Hòa Quốc nằm ở vị trí trung tâm cũng chính là nơi tọa lạc của làng Lá. Nơi này chính là nơi của Uchiha Akira sinh ra và lớn lên. Đây là nơi giàu có nhất trong năm cường quốc. Đứng đầu làng Lá là Hokage

Phong Quốc nằm ở phía Tây của đại lục. Đó là một đất nước rộng lớn, khô cằn và hoang vắng. Những thành phố của họ thì được xây dựng gần với nguồn nước. Trong khi nhiều quốc gia không mấy hiếu khách thì do sự trao đổi giữa Phong Quốc và Hòa Quốc đã khiến cho nơi này trở nên đông đúc. Trong đó ngôi làng lớn nhất chính là làng Cát. Đứng đầu làng Cát là Kazekage.

Thủy Quốc nằm ở phía đông đại lục. Nó nằm hoàn toàn tách biệt với đại lục tập hợp bởi nhiều hòn đảo với nhau. Mỗi hòn đảo đều có phong cách và tập quán khác nhau. Trong đó làng ninja lớn nhất kết hợp với lãnh chúa của Thủy Quốc chính là làng Surong Mù. Đứng đầu làng Surong Mù là Mizukage

Thổ Quốc nằm ở vùng Tây Bắc của đại lục. Thổ Quốc có diện tích rộng lớn bao gồm các đảo hoang và nhiều đá. Biên giới của nó chạy dọc theo các dãy núi ngăn cản nó giao tiếp cùng với các quốc gia khác. Gió Bắc từ đất nước này mang theo những viên đá nhỏ tới các nước lân cận. Một hiện tượng kỳ lạ gọi là Gan'u. Làng lớn nhất của Thổ Quốc là làng Đá với người đứng đầu là Tsuchikage.

Lôi Quốc nằm ở phía Đông Bắc của đại lục. Nó nối liền với Hòa Quốc bởi chính hai đất nước với hai ngôi làng đứng đầu là làng Băng và làng Hoi. Trong đó muốn đi từ Hòa Quốc đến Lôi Quốc cần đi qua làng Hoi rồi tới làng Băng cuối cùng mới vào địa phận Lôi Quốc. Làng ninja lớn nhất của Lôi Quốc chính là làng Mây. Đứng đầu làng Mây là Raikage.

Ngoài các làng này ra thì còn có rất nhiều các làng khác cùng với các quốc gia khác. Những làng này cùng với quốc gia này khá nhỏ bé. Một số làng cũng cực kỳ nhỏ bé mà không phải ai cũng biết đến. Đây chính là điều mà hắn thu được từ nơi này.

Uchiha Akira sinh ra tại gia tộc Uchia. Một trong hai gia tộc nổi tiếng nhất của làng lá. Nắm giữ sức mạnh lớn nhất chính là Sharingan. Một sức mạnh khiến biết bao nhẫn giả sợ hãi và thèm khát. Có lẽ nó chính là nhẫn đồng được mọi người kính sợ và ham muốn nhất hiện nay.

Thế giới này tu luyện không có nội công, không có ngoại công không có tu chân hay ma pháp, đấu khí gì đó mà chỉ tồn tại một loại tu luyện gọi là chakra giống như người được gọi là Lục Đạo Tiên Nhân gì đó đã nói đến.

Tả Luân Nhãn (Sharingan) là một dòng thuật (dōjutsu) tự động bộc phát ở một số ít thành viên chọn lọc trong bộ tộc Uchiha. Tả Luân Nhãn được cho là thừa kế từ Luân Hồi Nhãn (Rinnegan) nhưng cho người dùng những khả năng và nội nhãn khác. Tả Luân Nhãn không tự động xuất hiện từ khi mới sinh, thay vào đó, nó sẽ thường xuất hiện khi người đó ở trong tình huống đe dọa tính mạng, khi đó sức mạnh của Tả Luân Nhãn có thể cứu sống họ. Sau sự xuất hiện đầu tiên, người dùng có thể gọi Tả Luân Nhãn lên bất cứ khi nào họ muốn. Sức mạnh của Tả Luân Nhãn được quyết định bằng số ba trong mắt, với số lượng tối đa là 3 ở mỗi con. Tuy nhiên Uchiha Akira đoán được nó do cảm giác tội lỗi và đau khổ thì đúng hơn.

Khả năng đầu tiên và phổ biến nhất của Tả Luân Nhãn là ghi nhớ bất kỳ thuật gì nó thấy được. Nó có thể ghi nhớ bất kỳ dạng thuật cơ bản nào với độ chính xác cao, giúp người dùng có thể dùng thuật đó cho riêng mình. Tuy nhiên để có thể tái tạo thuật đã copy, người đó cần phải có những kỹ năng và khả năng cần thiết để thực hiện.

Khả năng thứ hai của Tả Luân Nhãn là giúp người dùng có được một thị giác cực kỳ hoàn hảo, khiến họ có thể theo dõi những vật di chuyển nhanh lẹ một cách thoải mái và thậm chí còn dự đoán được chuyển động tiếp theo của vật đó. Một Tả Luân Nhãn khi đã hoàn toàn phát triển có thể theo dõi cả một đối thủ nhanh nhất. Thị lực này cũng tuyệt đến mức nhìn được qua ảo thuật và quan sát được dòng chảy chakra, nhưng không có độ rõ ràng như Bạch Nhãn.

Khả năng thứ ba của Tả Luân Nhãn là một loại thôi miên riêng biệt hoạt động bằng cách nói ra những hành động và ý nghĩ với đối thủ. Khi được sử dụng cùng với những khía cạnh đã đề cập ở trên của Tả Luân Nhãn, nó có thể giúp người dùng bắt chước hoàn hảo mọi chuyển động của kẻ thù, thậm chí

trước khi chúng chuyển động, làm cho giống như người dùng có thể thấy tương lai. Nó cũng có thể tạo ra các dạng thời miền khác, như ru ngủ đối thủ, chạy lại những kỷ ức với một người nào đó, tạo ra nhiều ảo ảnh để lừa gạt đối thủ, hay thậm chí điều khiển chúng.

Có thể cấy ghép một con mắt Tả Luân Nhân từ người này sang người khác. Tuy nhiên con mắt được cấy ghép không hoạt động hiệu quả ở trong một cơ thể khác Uchiha khiến người sử dụng trở nên rất căng thẳng khi dùng nó và khiến người sử dụng phải hồi sức trong một quãng thời gian dài sau một cuộc chiến. Thành viên của Uchiha không phải chịu gánh nặng này, dù việc kích hoạt Tả Luân Nhân có tiêu tốn chakra, số lượng lại rất nhỏ đến nỗi không đáng kể.

Vạn Hoa Kính Tả Luân Nhân (Mangekyou Sharingan) là một dạng cao cấp của Tả Luân Nhân. Qua nhiều thế hệ các thành viên Uchiha khác đã có được Vạn Hoa Đồng Tả Luân Nhân của riêng mình. Không giống Tả Luân Nhân thông thường, Vạn Hoa Đồng Tả Luân Nhân khác nhau ở mỗi người, có hình dạng ba của Tả Luân Nhân khác nhau. Những người sở hữu Vạn Hoa Đồng Tả Luân Nhân phải chịu một thị lực hư hỏng suốt đời, một quá trình diễn ra nhanh hơn với mỗi một lần sử dụng và cuối cùng là dẫn đến mù mắt. Chỉ có lấy đi con mắt của người cùng ruột thịt mới có thể hồi phục hoàn toàn vĩnh viễn thị lực, và kết hợp hai loại Vạn Hoa Đồng Tả Luân Nhân khiến người đó có sức mạnh hoàn hảo.

Đây chính là lời mà hắc nghe lên từ các thành viên cao tầng của gia tộc Uchiha. Tộc trưởng cũng được mệnh danh người có sức mạnh sánh ngang với Hokage đệ nhất Senju Hashirama chính là thuộc về gia tộc Uchiha với cái tên khiến người ta kiêng kỵ Uchiha Madara. Uchiha Madara đã đánh thức được đồng thuật của mình từ ba câu ngọc tiến hóa lên trạng thái Vạn Hoa Kính Tả Luân Nhân (Mangekyou Sharingan) là một dạng cao cấp của Tả Luân Nhân. Tuy nhiên do Madara sử dụng quá nhiều con mắt của mình dẫn đến con mắt của ông dần dần trở nên mù lòa. Theo tin đồn thì Uchiha Madara đã lấy đi con mắt của em trai mình là Uchiha Izuna khiến nó trở thành một con mắt mang sức mạnh khủng bố chính là vĩnh hằng Mangekyou Sharingan. Đến hiện giờ Akira cũng không có biết được Mangekyou Sharingan mang sức mạnh gì.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Ayumi Và Uchiha Akira

Một thiếu nữ nhìn về phía cậu bé hơn năm tuổi kia khe khẽ thở dài một hơi. Cậu bé này có tên là Uchiha Akira. Trong thế chiến thứ hai trong một lần chiến tranh chính nàng được mẹ cậu bé cứu một mạng. Nói đúng hơn là thay mình đỡ một mạng. Cả cha mẹ của cậu bé đã chết trong trận chiến đại chiến nhân giới lần thứ hai. Sau một lần bị thương nặng không có thể trở thành nhân giả được nữa. Tuy nhiên mẹ của Akira đã nhờ nàng chăm sóc cậu bé hộ nên nàng trở thành người giám hộ của cậu bé.

Hiện giờ chiến tranh nhân giới lần thứ hai vẫn đang diễn ra. Ánh mắt của thiếu nữ nhìn về phía bé trai chỉ hơn năm tuổi này có sức ăn không khiếp như vậy thì nàng lắc đầu cảm thán. May mắn là nơi này chính là làng Lá dù có trong thời chiến tranh nhưng lương thực không quá thiếu thốn. Nếu như hắc sinh ra ở một gia đình nghèo khó không biết có nuôi nổi hắc không nữa.

Nhìn mái tóc bạch kim phát phơ trong gió, miệng của cậu bé thì ngòm ngoàm toàn cơm là cơm khiến cho thiếu nữ tặc lưỡi lắc đầu. Gia tộc Uchiha đều có mái tóc màu đen nhanh, tuy nhiên Uchiha Akira sinh ra có mái tóc màu bạch kim cùng với cái đầu khá lớn. Bởi vì đầu cậu bé rất to lên bị thôn dân quanh vùng gọi là cậu bé đầu to.

Nguyên nhân do mái tóc màu bạch kim nên cha cậu nghi ngờ mẹ cậu có gian tình bên ngoài sinh ra cậu. Ngoài ra cậu bị gia tộc Uchiha ghê lạnh xa lánh bởi vì mang dòng máu không thuần khiết. Bất chợt cậu bé ngẩng đầu lên với đôi mắt trong veo nhìn về phía thiếu nữ nói: “Cô Ayumi có thể dạy cho cháu về phương pháp rèn luyện ra Chakra được không?”

“A” Nghe được lời này thì khuôn mặt của Ayumi xuất hiện sự ngạc nhiên. Bất chợt nàng lên tiếng đáp lại: “Akira-chan vẫn còn nhỏ tuổi đây. Muốn học tập rèn luyện chakra hay sao?” Thường thường tuổi từ sáu tuổi trở nên mới bắt đầu học tập cách rèn luyện chakra. Hiện nhiên nàng bị lời nói của Akira làm cho kinh ngạc.

Akira hiện nhiên rất tò mò bởi vì cái gọi là chakra. Nghe nói chính là một loại năng lượng được tổng hợp từ sức mạnh thân thể và tinh thần gì đó mà hắc không biết. Đến thế giới này thì hắc mới phát hiện hắc mất luôn dị năng. Hiện giờ hắc đang tu luyện công pháp tu chân Trường Sinh Quyết, Nội gia quyền, Quỷ Ảnh Mê Tung, Tử Cực Ma Đồng cùng với luyện tay phương pháp Huyền Ngọc Thủ. Hắc không có luyện nội công của Đường Môn Huyền Thiên Công mà là công pháp tu chân Trường Sinh Quyết. Còn về phần riêng có bộ phi đao thuật thì hắc còn không có tiền đủ ăn lấy đâu ra mà sử dụng phi đao thuật.

Nội gia quyền chính là một loại quyền pháp lấy việc rèn luyện thân thể làm chính. Akira tại kiếp trước cũng chỉ học qua Hình Ý Quyền cùng với Thái Cực Quyền. Nội gia quyền là loại quyền pháp cương nhu nhất thể. Đẳng cấp của nó phân chia chính là Minh Kính là giai đoạn có thành tựu ở cấp một, Âm Kính và Hóa Kính chính là cấp bậc tiếp theo của Minh Kính, Đan Kính chính là giai đoạn tiếp theo của Âm Kính và Hóa Kính.

Nội số mà Akira đi theo chính là theo hướng cương mãnh lấy rèn luyện thân thể là chính. Buổi tối khi đi ngủ thì hắc tu luyện Dịch Cân Kinh của Thiếu Lâm có tác dụng dịch cân tẩy tủy. May mắn là mấy công pháp này không có xung đột với nhau.

Cấp bậc minh kính chính là đánh ra một quyền phát ra lực bộc phát cực lớn. Nói đơn giản nó chính là nó giống như một quả bom nổ tung vậy.

Âm Kính và Hóa Kính là giai đoạn phát triển của nội gia quyền đưa quyền kinh về dạng âm nhu. Nói ví dụ đơn giản chính là đem dẫu một quả bom dưới

đất sau đó cho nổ tung. Trong đó quyền kinh sẽ được đánh vào trong cơ thể của đối thủ sau đó bộc phát ra giống như một quả bom. Hóa Kính là phương pháp hóa giải âm kinh bị đưa vào cơ thể.

Còn cấp bậc đan kinh gì đó thì Akira không có biết nó như thế nào.

Tu chân chính là hấp thụ thiên địa linh khí so với nội công cao cấp hơn. Tuy nhiên nó chính là biến tướng của tu luyện nội công. Nội công chính là tình trạng sơ cấp của tu chân. Khi mà chân khí đạt tới trạng thái hóa lỏng sẽ chuyển thành chính là chân nguyên lực. Cấp bậc của nội công chính là chân khí, tiên thiên chân khí rồi đến trạng thái dịch là chân nguyên lực trong tu chân.

Tuy nhiên với Akira bây giờ thì các kinh mạch của hắn còn chưa đủ thông nói chi đến việc biến tướng chân khí thành tiên thiên chân khí rồi hóa lỏng chân khí thành chân nguyên lực. Thế nên trường sinh quyết chẳng khác nào công pháp tu luyện nội công của Huyền Thiên Công cả. Mỗi việc đó chính là chân khí do Trường Sinh Quyết luyện ra có tính ôn hòa giống như nước, có sinh cơ ngào ngạt đồng thời chứa trị thương thể cực tốt.

Từ Cực Ma Đồng, mượn thời khắc ngán ngủ lúc mặt trời mọc lên ở phương Đông, từ khí đến từ phía Đông bốc lên tiến hành tu luyện, đối nhân lực có tác dụng đề cao rất lớn. Huyền Ngọc Thủ, có thể làm bàn tay trở nên cực kỳ cứng cỏi, hơn nữa ngăn cách độc tố. Hai loại năng lực này, Đường Môn nội môn đệ tử bắt buộc phải học.

Tuy nhiên theo như nhận xét của Akira thì nhẫn giả có sức công phá so với võ giả mạnh hơn rất nhiều có khi là không kém người tu chân chút nào mặc dù hắn chưa gặp người tu chân. Có lẽ nhẫn giả so sánh với dị năng giả ngang bằng nhưng về biến hóa thì mạnh hơn rất nhiều. Một người có thể sử dụng được nhiều các loại khác nhau.

Thấy được khuôn mặt của thiếu nữ đang phân vân thì khuôn mặt của Akira biến thành cực độ ngây thơ nói: “Đi mà, đi mà cô Akira!”

Thấy ánh mắt mông lung đầy mong chờ và ngây thơ từ khuôn mặt xinh xắn của Akira, người thiếu nữ không thể từ chối mới mở miệng nói: “Được rồi!”

...

Tại hành lang gỗ và sạch đẹp, thiếu nữ mặc Kimono quỳ xuống bắt đầu xoa bóp chân lại với nhau. Ngồi bên cạnh nàng là một cậu bé hơn năm tuổi. Người này không ai khác chính là Akira. Ánh mắt của Akira ngược nhìn về phía bên ngoài quan sát ánh mắt trời chiếu xuống. Tiếng chim hót nhẹ nhàng vang lên làm cho lòng người thư thái. Cảnh cây cối lay động do gió bị thổi tung đưa.

Thiếu nữ nhìn về phía Akira bắt đầu mở miệng đáp lời nói: “Thế Lực là một dạng năng lượng sống còn được tạo ra bên trong tế bào của cơ thể sống. Kết hợp với Sinh Lực, hay là năng lượng tinh thần và sức mạnh ý chí, nó có thể được dùng cho nhiều mục đích, ví dụ như sản sinh ra sức chịu đựng siêu nhân được dùng trong thể thuật. Nó cũng có thể dùng để tạo ra dạng năng lượng gọi là chakra, thiết yếu cho việc sử dụng ngay cả thuật đơn giản nhất.”

“Một khi đã được tạo ra, chakra di chuyển trong phạm vi cơ thể đến bất kỳ một điểm giải phóng (Chakra) nào, tận dụng một hệ thống đường di chuyển chứ không như hệ tuần hoàn. Bằng nhiều phương pháp thủ ấn là phổ biến nhất. Sau đó nó có thể thực hiện những việc tưởng chừng không thể dưới quy luật tự nhiên, như đi trên mặt nước hay phun ra lửa.”

“Chất lượng của chakra có thể biến đổi tùy theo thứ được gọi là vận động tự nhiên. Có sáu loại vận động tự nhiên. Năm loại cơ bản (được biết nhiều với tên “yếu tố”), và vận động tự nhiên Âm Dương. Tuy nhiên ta sẽ chỉ nói cho con năm loại trước đó mà thôi. Nói nhiều sẽ khiến cho con bị rối loạn”

“Năm loại vận động tự nhiên cơ bản là Địa, Thủy, Hỏa, Phong, và Lôi. Mỗi một yếu tố lại mạnh hơn yếu tố kế bên, nhưng yếu hơn yếu tố ở trước, theo chiều từ Lôi trở về Địa. Ví dụ, một đòn tấn công bằng sét rất hiệu nghiệm khi chống lại đòn phòng thủ bằng đất, nhưng dễ dàng bị chống trả bằng gió. Hơn nữa, tố thuật có thể bị chống trả bằng một thuật cùng loại yếu tố, nếu thuật đó có sức mạnh bằng hoặc kém hơn.”

“Về cơ bản, mọi người đều có một sự thân thuộc về tự nhiên với một trong những yếu tố này. Những người có sự thân thuộc với Địa sẽ dễ dàng học thuật Thổ Động hơn bất kỳ thuật nào khác. Và tương tự với Thủy (Thủy Động), Hỏa (Hỏa Động), Phong (Phong Động), và Lôi (Lôi Động). Dù sao, có sự thân thuộc với một trong các yếu tố không có nghĩa là không thể học những tố thuật khác. Hầu hết ninja thượng đẳng đều có thể sử dụng 2 tố thuật.”

“Nói cơ bản, thuật được chia làm ba nhóm: ảo thuật, nhẫn thuật, và thể thuật. Nhẫn thuật còn có 2 nhóm nhỏ: thuật phong ấn và thuật chú ấn, là những thuật để tạo ra ấn với nhiều mục đích khác nhau. Còn có cả tiên thuật sử dụng cả 3 loại năng lượng, năng lượng tinh thần và cơ thể của ninja cùng năng lượng tự nhiên, và kết quả là thuật của ninja còn mạnh hơn khi tạo ra nó bằng cách thông thường như Nhẫn thuật. Còn có khả năng huyết kế giới hạn. Đây thực sự thì không phải là thuật, mà là khả năng di truyền chỉ có thể sở hữu bởi một bộ tộc nhất định.”

“Dựa trên độ khó hay kỹ năng cần thiết để thực hiện thuật, chúng sẽ được xếp hạng khác nhau. Có tổng cộng 6 hạng (từ E đến S), ngoài 2 hạng cho trường hợp ngoại lệ. Thứ hạng thuật không có nghĩa là nó sẽ hiệu quả hơn một thuật hạng thấp hơn, mà chỉ có nghĩa là khó thực hiện hơn. Sự hiệu quả chủ yếu dựa vào kỹ thuật cá nhân. Hai thứ hạng ngoại lệ là “bí thuật (hidden)” và “cấm thuật (kinjutsu)”. Bí thuật được truyền dạy từ thế hệ này sang thế hệ khác trong một bộ tộc. Những thuật này không được xếp hạng vì không ai ngoài bộ tộc biết dùng chúng. Thuật dựa trên Huyết kế Giới hạn cũng rơi vào hạng này. Mặt khác, cấm thuật có rơi vào một trong 6 hạng chính, nhưng lại là ngoại lệ vì chúng bị cấm không được học hay thực hiện. Một thuật có thể xếp vào hạng cấm nếu nó gây hại đến người dùng, như mở Bát Môn, hay chúng hắc ám và độc ác.”

“Chú ấn thuật (juin jutsu) là thuật sử dụng một loại “chú ấn” đặc biệt để khiến ai đó chịu sự điều khiển của người dùng hay khơi dậy tác dụng dị thường trong người bị ảnh hưởng. Chúng có thể dùng để gây đau đớn (gồm cả cái chết nếu sự đau đớn kéo dài lâu) hay kích hoạt nhiều sự biến hình khác nhau cho người bị ảnh hưởng, như của Orochimaru-sama đã từng bị trúng thuật định thân của gia tộc Nara vậy. “

“Ảo thuật (genjutsu) là những thuật sử dụng chakra trong hệ thần kinh của đối thủ để tạo ra ảo giác; về cơ bản được coi là nhẫn thuật cao cấp về trí óc. Những người có khả năng đặc biệt như Tả Luân Nhân của bộ tộc Uchiha của con hay những người có trí thông minh cao sẽ dễ dàng thực hiện và chống

trả ảo thuật hơn, vì sự cảnh giác là mấu chốt. Kiểu ảo thuật phổ biến nhất là tạo ra ảo ảnh thông thường khiến cho đối thủ nghe, thấy, ngửi, nếm và cảm giác những thứ không thực sự ở đó để có thể điều khiển chúng. Nói cách khác, ảo thuật ảnh hưởng đến 5 giác quan, tuy nhiên những ứng dụng khác của ảo thuật còn tồn tại. Những người chịu ảnh hưởng của ảo thuật sẽ bị tê liệt tại chỗ hay mất tinh táo, tùy thuộc vào việc họ có khả năng nhận diện và chống lại chúng như thế nào.”

“Có vài cách để chống ảo thuật. Bởi vì nó sử dụng chính chakra của đối thủ, đối thủ có thể hóa giải ảo thuật bằng cách phá vỡ dòng chảy chakra của chính họ. Việc này gọi là Ảo thuật Giải (Genjutsu Kai). Ngoài ra, nếu họ thất bại trong việc giải ảo thuật, sự đau đớn nhức nhối (tuy nhiên nó phải không được tạo ra bởi ảo thuật) có thể khiến họ thoát khỏi nó. Một người khác có thể phá vỡ dòng chảy chakra cho họ bằng cách truyền chakra của chính người đó vào cơ thể họ. Cuối cùng, nếu đồng đội của nạn nhân tấn công kẻ niệm ảo thuật, thuật sẽ bị hóa giải và nạn nhân được giải thoát.”

“Nhân thuật (ninjutsu) là một khái niệm mơ hồ chỉ đến hầu như bất kỳ thuật nào sử dụng chakra và khiến họ có thể làm những việc phi thường. Dạng nhân thuật cổ xưa nhất được cho là do người sở hữu Luân Hồi Nhân đầu tiên sáng tạo ra. Không như ảo thuật, tác dụng của nhân thuật đều là thực. Nhân thuật cần chakra và, hầu như mọi lúc, thủ ấn để hoạt động. Đôi tay được theo những vị trí trong một chuỗi nhờ đó hình thành chakra đúng cách để thực hiện thuật. Dù sao chúng cũng không phải là luôn luôn cần thiết và một vài loại thuật đơn giản có vẻ như đã trở thành bản năng thứ hai của các ninja kinh nghiệm khi họ có thể thực hiện chúng bằng ý chí. Hơn nữa, vài thuật có thể được xếp vào loại tổ thuật khi chúng sử dụng một yếu tố nhất định: địa (Doton), lôi (Raiton), hỏa (Katon), phong (Fūton), thủy (Suiton). “

“Phong ấn thuật (Fūin jutsu) là một thuật để phong ấn một thứ gì đó vào trong một vật thể hay cơ thể sống. Ứng dụng phổ biến nhất của thuật này là phong ấn vũ khí hay vật thể khác vào trong những ống cuộn để mang một số lượng lớn đồ vật theo một cách tiện lợi. Phong ấn thuật cũng được dùng để ngăn cấm sự tiếp cận với một vật thể nào đó, như chakra hay lối vào một tòa nhà.”

“Thể thuật (taijutsu) chỉ đến bất kỳ thuật nào có võ thuật hay hoàn thiện khả năng tự nhiên của con người. Nói cách khác, thể thuật được thực hiện bằng cách sử dụng trực tiếp thể lực của người dùng, chứ không chuyển thể lực sang chakra để thực hiện nhân thuật hay ảo thuật, nghĩa là thể thuật có thể được thực hiện nhanh hơn nhân thuật và ảo thuật (dù vậy không phải lúc nào cũng mạnh bằng)”

Ngón tay của Ayumi chỉ thẳng lên trời, miệng thao thao bất tuyệt. Sau khi nàng nói xong mới giật mình nhớ đến hình như mình nói quá nhiều với một cậu bé. Sau một hồi lâu nàng mới nhìn về phía Akira đáp lại: “Ồ thì nó chính là một loại năng lượng do hai loại năng lượng từ thân thể là tinh thần tạo ra!” Nghe thấy vậy thì Akira rơi vào trầm tư. Thấy bộ dạng trầm ngâm của Akira thì Ayumi mới mở miệng hỏi: “Akira-chan, thế nào? Con có hiểu những lời của cô nói hay không?”

Sau một lúc thì Akira mới nhìn về phía Ayumi, ngón tay của hắn chỉ thẳng về phía đầu nói: “Chakra là do hai loại năng lượng một là tinh thần hai chính là thể lực của cơ thể tạo ra. Cô Ayumi, như vậy chỉ cần thân thể mạnh khỏe kèm theo tinh thần mạnh khỏe như vậy người đó sẽ có rất nhiều chakra! Như vậy chakra có thể thông qua việc rèn luyện thân thể và tinh thần lực sẽ tăng lên?”

“A” Nghe được lời này thì Ayumi mới giật mình kinh ngạc nói: “Đúng là vậy! Akira-chan quả thực rất thông minh đây. Bây giờ cô sẽ dạy cho Akira-chan cách rèn luyện ra chakra thế nào!?”

Sau một hồi giảng dạy của Ayumi thì Akira bắt đầu dùng tay kết ấn. Hắn nhắm mắt lại đi cảm thụ hai loại năng lượng này cùng với nhau. Đó là một cảm giác kỳ lạ giống như người tại trong bóng tối nhìn được ra điểm sáng nào đó. Thấy được cậu bé đang nhắm mắt kết ấn cảm nhận được hai loại năng lượng đem chúng kết thành chakra thì Ayumi nhẹ nhàng rời khỏi tiền vào trong căn phòng đem đồng bát đĩa đã ăn xong đem rửa.

Tiếng vòi nước chảy róc rách, Ayumi bắt đầu đem từng cái đĩa cùng với cái thìa nhanh chóng rửa sạch. Khi vậy vẩy một cái bát thì bắt chợt tiếng hô lớn: “Ha, thành công rồi!” Âm thanh này rơi vào tai của Ayumi giống như tiếng sấm bên tai. Chiêng đĩa lẫn tròn rơi xuống phát ra tiếng vỡ toang.

Hiện giờ Akira cảm nhận được nguồn năng lượng kỳ lạ chảy khắp toàn thân. Đó là một loại năng lượng có màu lan tràn khắp cơ thể. Một loại năng lượng cực kỳ bá đạo, Akira không biết tại trong lòng mắt của hắn lúc này xuất hiện đến bốn cái câu ngọc. Bởi vì sau khi đề luyện ra chakra thì Akira cũng nhanh chóng thu hồi. Hắn muốn tiến tới hỏi Ayumi một chút về chakra của hắn có thuộc tính gì.

Mặc dù đã hơn ba mươi tuổi trong thân xác của một đứa bé năm tuổi nhưng Akira vẫn cực kỳ vui mừng. Có lẽ hắn vẫn bị não bộ của trẻ con ảnh hưởng. Hắn nhìn thấy được Ayumi đang mặc một thân quần áo tạo vẻ trong phòng bếp. Khuôn mặt Akira xuất hiện sự vui vẻ, hắn mở miệng nói: “Cô Ayumi, cháu thành công tạo ra chakra rồi! Nè, nè... đúng rồi! Cô Ayumi, làm sao để biết được cháu có chakra có thuộc tính gì? Cháu nhớ cô nói chakra có năm loại thuộc tính cơ bản đúng không ạ?”

Ayumi chờ một chút rồi vươn bàn tay ra xoa đầu của Akira nói: “Akira thật sự là một thiên tài đây. Nhất định cha mẹ cháu trên trời sẽ cảm thấy vui lòng vì Akira!”

Chiếc đầu nhỏ bé của Akira nhẹ nhàng lắc lắc, hắn mở miệng nói: “Cô Akira làm sao để biết được cháu có thuộc tính chakra gì?”

Thấy khuôn mặt lạnh lùng của Akira thì Ayumi thở ra khe khẽ trong lòng. Nàng mỉm cười một nụ cười thân thiện với Akira: “Akira-chan, con ở đây chờ cô một lát. Cô sẽ trở lại!”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Thuộc Tính Của Akira

Ayumi rời đi, nàng rất nhanh trở lại. Ánh mắt Akira nhìn về phía Ayumi. Bất chợt Ayumi đưa ra bàn tay. Nằm nhỏ gọn trong bàn tay trắng của Akira có một tờ giấy nho nhỏ màu trắng. Ayumi mỉm cười nhìn về phía Akira nói: “Giấy này gọi là giấy thử chakra. Nó là một loại giấy được trồng từ một loại cây đặc biệt. Loại cây này được chăm sóc bằng chakra nên giấy của nó rất nhạy cảm với chakra. Một nhẵn giả thường thường sẽ có một loại chakra.”

Thấy được bàn tay của Akira đã cầm lấy tờ giấy thì Ayumi mới mở miệng tiếp tục nói: “Chakra cơ bản phân biệt làm năm loại thuộc tính gồm thổ, hỏa, thủy, phong, lôi. Nếu chakra của Akira thuộc thổ thì mảnh giấy sẽ vỡ vụn. Thuộc hỏa thì mảnh giấy sẽ bốc cháy. Thuộc thủy thì mảnh giấy sẽ ướt nhẹp. Thuộc phong thì mảnh giấy sẽ bị cắt đôi. Thuộc lôi thì mảnh đất sẽ nhún nhúm lại!”

Hai mắt của Akira nhắm lại. Hắn bắt đầu cảm nhận chakra sau đó đưa thử này vào trong một tờ giấy. Hắn không biết rằng lúc này con mắt của Ayumi đã mở to đầy kinh ngạc nhìn về phía Akira. Akira mở ra đôi mắt của mình. Hắn thấy dưới sàn rơi một chút vụn, một góc của mảnh giấy đang bốc cháy, một góc khác ướt nhẹp lại có một chỗ khác thì bị cắt một vết cắt dài. Nhìn chúng cực kỳ rõ ràng có thể dễ dàng phân biệt được ra.

Thấy khuôn mặt ngơ ngác của Ayumi nhìn về phía mình thì Akira mới mở miệng nói: “Cô Akira, cô làm sao vậy!?”

Ayumi tại trong lúc này mới giật mình tỉnh lại nói: “Không có gì? Akira thật sự là một thiên tài a! Không ngờ lại là người có bốn thuộc tính Thổ, Hỏa, Thủy, Phong cơ đấy!”

Trên khuôn mặt ngây thơ của Akira xuất hiện một nụ cười nói: “Hi, hi... Akira là thiên tài mà lại!” Hắn ngừng một chút sau đó mở miệng nói: “Cô Ayumi, cô đừng nói lời này ra bên ngoài có được hay không?”

“A” Khuôn mặt của Akira xuất hiện sự ngạc nhiên. Nàng tò mò chớp nhẹ đôi mắt của mình nhìn về phía cậu bé hỏi: “Tại sao vậy Akira?”

Đầu của Akira liên tục lắc lắc, hắn mở miệng nói: “Cháu không thích tộc Uchiha. Nếu như sau này họ biết cháu như vậy thì nhất định sẽ bắt cháu trở về gia tộc. Nơi đó cháu không thích chút nào. Cháu thà không làm một nhẵn giả cũng không muốn trở về gia tộc Uchiha. Cháu hy vọng có thể cùng ở với cô Ayumi chung sống cả đời. Cô Ayumi hứa với cháu đừng nói ra được không?”

Ayumi dừng lại một chút rồi mở miệng nói: “Được rồi, được rồi!” Bàn tay của Ayumi vươn ra sờ nhẹ lên tóc của cậu bé.

Sau khi Akira trở lại phòng của mình, hắn nằm miên man suy nghĩ nói: “Cái cảm giác đó thật sự kỳ quái.” Bất chợt trong đầu óc của hắn như sáng lên, bàn tay vươn ra chụp lấy cái gương sau đó vận dụng lên một chút chakra. Hắn giật mình kinh ngạc bởi vì trong con mắt của hắn xuất hiện bốn cái dấu phẩy hay dấu hỏi màu đen, nhãn đồng đã biến thành màu đỏ.

Bàn tay Akira đưa ra sờ sờ vào đôi mắt của mình. Hắn cực kỳ ngạc nhiên không biết tại sao con ngươi của mình lại biến thành bốn cái câu ngọc. Không phải theo như gia tộc Uchiha nói cực hạn chính là ba câu ngọc về sau sẽ tiến hóa lên mangekyo sharingan hay sao? Điều này khiến cho Akira cực kỳ kinh hãi. Không biết điều này có liên quan tới việc hắn tu luyện công pháp từ địa cầu mang đến hay không nữa.

Thời gian thấm thoát trôi đi, vài tháng sau thì ngài Hokage đệ tam Surutobi Hizuren tuyên bố chiến tranh nhãn giới lần thứ hai chính thức kết thúc. Các lãnh chúa của năm cường quốc và các Kage đã có những thỏa thuận riêng biệt trong việc tạm thời ký kết các hiệp nghị. Một thời gian hòa bình ngắn hạn lại được thiết lập lại tại làng Lá.

Trời mới tờ mờ sáng, xa xa phương đông mọc lên một mảng bạch sắc nhàn nhạt, trên một tòa tiểu sơn cao chỉ hơn trăm thước bên ngoài làng Lá, đã có thêm một cái thân ảnh nhỏ gầy. Đó là một đứa bé nam chỉ sáu, bảy tuổi, hiển nhiên, mặc dù làn da trắng hồng nhưng lại cực kỳ khỏe mạnh, mái tóc màu bạch kim bay nhẹ trong gió trông rất lạnh lợi, một thân quần áo mặc dù đơn giản nhưng sạch sẽ. Ngay từ tờ mờ sáng sớm hắn đã leo lên vị trí cao ngất ở làng Lá sau đó ngăm nhìn chờ đợi mặt trời mọc.

Đứa bé nam ngồi xuống hai mắt hắn gắt gao nhìn về phương Đông đang dần sáng lên một màu trắng, mũi chậm rãi hít vào, miệng từ từ thở ra, hít vào liên tục, thở ra nhẹ nhàng, đúng là hình thành vòng tuần hoàn tuyệt vời.

Ngay lúc này, mắt hắn đột nhiên mở to, xa xa nơi chân trời, trong mảng bạch sắc đang sáng dần lên, phảng phất hiện lên một tia từ khí nhàn nhạt, nếu không phải có mục lực kinh người cùng không đủ chuyên chú, là tuyệt đối không cách nào phát hiện nó tồn tại. Từ khí xuất hiện, làm tinh thần cậu bé trai hoàn toàn tập trung lại, hắn thậm chí không hề thở ra, chỉ là từ từ hít vào rất nhẹ nhàng, đồng thời hai mắt gắt gao nhìn về phía màn từ sắc lúc ẩn lúc hiện.

Tròng mắt của hắn trong lúc này tại con ngươi đã biến thành màu đỏ, năm cái dấu màu đen liên tục xoay tròn. Thời gian từ khí xuất hiện cũng không dài, khi phương Đông được ánh mặt trời từ từ dâng lên bao trùm thì từ khí đã hoàn toàn biến mất. Lúc này cậu bé mới chậm rãi nhắm hai mắt lại, đồng thời thở ra một hơi thật dài trọc khí trong cơ thể. Một đạo bạch sắc khí lưu giống như từ miệng hắn phun ra, sau đó từ từ tản đi. Tĩnh tọa một hồi lâu, cậu bé mới lại mở mắt, không biết có phải là từ khí nhiễm nhiễm không, trong đôi mắt hắn lóe lên một tầng nhàn nhạt từ ý, mặc dù từ sắc này tồn tại trong thời gian không dài rồi lặng yên thu liễm, nhưng chính lúc nó tồn tại cũng rất rõ ràng.

Hắn đưa tay lên sờ sờ đôi mắt nói: “Tốc độ đột phá của câu ngọc càng về sau càng chậm. Không biết tu luyện tới tầng cao nhất liệu sẽ đột phá được bao nhiêu cái câu ngọc đây nữa!?” Uchiha Akira đã biết được đôi mắt của hắn bị biến dị do tu luyện Từ Cực Ma Đồng. Uchiha Akira cũng không biết được đôi mắt của hắn sau này sẽ tiến triển được đến mức nào.

Đôi chân di chuyển nhẹ nhàng, hắn lại tiến ra bờ suối bắt đầu tiến vào trong suối luyện tập nội gia quyền. Thân thể này của hắn vẫn quá yếu đủ để đeo cái sức nặng gì gì đó. Hắn cần là một cơ thể khỏe mạnh. Khi cơ thể phát triển đã đầy đủ mới có thể dần dần đeo lên sức nặng nếu không rất dễ để lại ám tật với cơ thể này. Luyện trong nước chính là sự lựa chọn tốt nhất. Kẻ ngu ngốc mới đi ngược đãi cơ thể của mình.

Sau khi tu luyện đến khi cơ thể mệt mỏi đã đến cực hạn. Cả thân thể của Uchiha Akira giống như đã rời ra. Hắn tiến về phía một tảng đá lớn ở gần đó. Thân thể ngồi xuống, hắn bắt đầu ngồi đã tọa tu luyện Trường Sinh Quyết. Sau hơn hai giờ đồng hồ tu luyện thì Akira phả ra một hơi trọc khí. Hắn khẽ lẩm bẩm nói: “Làm thế nào để tăng tinh thần lực đây?”

Hắn nằm mộng lung bắt đầu suy nghĩ. Đến lúc này hắn mới giật mình nhớ đến thứ gì đó. Loại chân khí của Trường Sinh Quyết cực kỳ ôn hòa. Chân khí không những xua tan đi mệt mỏi mà còn khiến cho tế bào của Akira trở nên mạnh mẽ hơn. Hắn phát hiện điều này sau khi dùng chân khí của Trường Sinh Quyết thâm thấu vào tế bào. Ngay cả chân khí của Huyền Thiên Công cũng có tác dụng như thế chỉ là Trường Sinh Quyết cao hơn rất nhiều lần mà thôi.

Một ý nghĩ có chút điên cuồng thoáng xuất hiện qua đầu của Akira. Khóe miệng hắn cong lên một nụ cười cực kỳ hưng phấn. Hắn nhớ đến cái gì đó sau đó quét qua phía trong bia rừng. Có một con thỏ đang gặm cỏ gần đó. Thân hình của Akira lóe lên, hắn lao vun vút về phía con thỏ rừng. Một sát thủ thì cần phải phục kích sau đó nhẹ nhàng tiến về. Hắn trong lúc này cần chính là con thỏ này. Hắn không dùng phương thức ám sát để mà làm việc này.

Dường như cảm giác được động tĩnh, con thỏ nhỏ ngẩng lên vểnh tai của mình. Ngay sau đó thấy thân mình của Uchiha Akira phóng tới bàn tay của hắn vươn ra chụp lấy con thỏ. Con thỏ bị sách tai lên, thân mình của nó đập loạn vài cái sau đó im hẳn.

Thân mình con thỏ run lên khi nhìn thấy bộ mặt tràn đầy nụ cười gian tà xuất hiện trên khuôn mặt của Akira. Rất nhanh, Akira kéo nó vào một vị trí cực kỳ sạch sẽ. Bàn tay của Akira vươn ra chạm nhẹ lên đầu của con thỏ. Ngay sau đó một luồng khí màu xanh tràn ngập sinh cơ tiến vào đầu con thỏ. Rất nhỏ, rất nhỏ, từ từ tồn tồn.

Bắt chợt con thỏ hơi dấy dựa rất mạnh. Akira cũng không có ngừng lại. Hắn túm chặt lấy con thỏ gì nó lại mặc cho nó dấy dựa. Từ đằng sau con thỏ, một tay Akira túm lưng của nó ấn xuống. Tay kia thì túm lấy đầu của nó. Luồng chân khí từ từ đẩy vào đầu của con thỏ tiến vào não bộ của nó. Con thỏ sùi cả bọt mép.

Không biết qua bao lâu, cả người Akira chảy ra mồ hôi nhễ nhại, bàn tay của hắn đưa lên lau mồ hôi trên trán. Ánh mắt của hắn nhìn về phía con thỏ đang nằm vật vã dưới đất. Cả người hắn giống như bị rút cạn năng lượng. Khóe miệng của hắn liên tục giật giật khi thấy con thỏ co quắp nằm trên đất. Hắn mở miệng lẩm bẩm: “Chẳng lẽ thất bại!”

Bàn tay của Akira vươn ra nâng cái chân thỏ ra nhìn vào cái bụng trắng nõn mềm mại của con thỏ. Bàn tay lại vuốt ve nhẹ nhàng vào đầu của con thỏ. Rồi bàn tay lại vuốt ve vào cái lưng mềm mại nhu nhuyến của con thỏ. Ánh mắt chăm chú sẫm soi xem con thỏ đến tột cùng có chết hay không.

Sau nửa tiếng sau con thỏ chớp chớp đôi mắt tỉnh dậy. Nó tốc độ chạy nhanh như bay vọt khỏi tay của Akira. Thân mình Akira vọt lên. Hắn nhanh chóng đuổi theo con thỏ. Sau một lúc thấy tình trạng của con thỏ bắt đầu ổn định thì Akira cười nói: “Thành công rồi!” Bàn tay hắn vươn lên trời sau đó nắm lại khuôn mặt xuất hiện một nụ cười. Ngay sau đó hắn đưa bàn tay lên sờ cảm của mình sau đó tiếp tục nói: “Trước thử nghiệm vài con nữa cho chắc ăn!”

Akira lê nét cái thân đầy mệt mỏi trở lại làng Lá. Lúc này trông thấy cậu thi đám trẻ bằng tuổi Akira lúc này mở miệng nói: “Hahahaha... là đầu to kia! Hắn chính là đầu to a!” Bởi vì khi sinh ra cái đầu của Akira rất to nên thường được gọi với cái tên cậu bé đầu to. Ánh mắt Akira tùy tiện quét về phía chúng cũng không có thêm nói chuyện với chúng.

Bởi vì so cùng tuổi thì thân mình của Akira lớn hơn so với đám trẻ cùng tuổi nhiều. Ai bảo từ một tuổi hắn bắt đầu tu luyện nội gia quyền cùng với dịch cân kinh đây. Hắn cũng không biết mình bây giờ có thực lực gì nữa. Liệu đã đạt đến genin hay chưa.

Thực lực của nơi này phân biệt được bằng: “Genin (hạ nhẫn), Chunin (trung nhẫn), Jounin (thượng nhẫn) và Kage (Ảnh)”. Trong đó Chunin cùng với Jounin lại phân biệt làm cấp bình thường và tinh anh. Tới cấp bậc Kage phân biệt làm chuẩn Kage, cấp Kage và siêu Kage. Đây là đánh giá cấp bậc thực lực trong đó.

Bàn tay khoanh trước ngực, Akira lướt qua một cái sân khá lớn. Cái sân được rào bằng những cây gỗ chắc chắn. Đôi mắt của Akira nhíu lại, hắn nghe được âm thanh cực kỳ rõ ràng: “Ngu ngốc! Chúng mày nhắc lại xem? Dám gọi tao là ốt đồ hả?” Âm thanh kêu la của mấy cậu bé vang lên khắp nơi.

Khi bước đi qua thì Akira thấy được một cô bé khoảng sáu bảy tuổi liên tục đá đá mấy tiểu nam hài ngang bằng tuổi của mình. Một cô bé có khuôn mặt tròn trịa và con mắt khá to. Tóc được thắt bím hai bên và một mái tóc đỏ rực như trái ốt chín. Điều này nói rõ tại sao mà cô nàng này được gọi là trái ốt đỏ. Hắn không nhớ rõ được tuổi cô nàng này nhưng hắn biết được hình như cô bé này lớn tuổi hơn thân thể của Akira chừng khoảng một tuổi hay vài tháng gì đó.

Bé gái hiện ra đang liên tục đá đá với mấy bé trai cùng tuổi. Mặc dù mấy bé trai nhiều người hơn nhưng có vẻ không có hiệu quả gì lắm với cô bé tóc đỏ giống trái ốt này. Akira cũng chẳng thêm để ý đến cô bé này đang gây sự với mấy cậu bé này. Hắn nhún nhún vai xoay người rồi đi.

Về tới nhà, nhìn thấy căn nhà gỗ thân thuộc, khóe miệng của Akira xuất hiện một nụ cười ngọt ngào. Mặt trời đã lên cao xem ra cô Ayumi sắp trở lại. Bàn tay của hắn đưa lên năm ngón vươn ra sau đó nắm lại.

Vẫn như thường ngày, Akira ngồi vào trên bàn ăn kiểu Nhật. Hai bàn tay hắn chấp lại bắt đầu làm câu chúc như mọi ngày. Ngay sau đó hắn ăn ngấu nghiến và nuốm nhồm. Thấy được cậu bé ăn nhồm ngoàm như vậy thì trong lòng của Ayumi xuất hiện sự vui vẻ. Bất chợt nàng lên tiếng nói: “Năm nay Akira cũng được sáu tuổi rồi ha! Cũng là lúc đến trường học Ninja rồi!”

Akira dùng thức ăn lại, ngay sau đó hắn suy nghĩ một chút rồi mới mở miệng hỏi: “Cô Akira, cháu có thể không đến trường học không?”

“Ế...” Nghe được lời này thì trên khuôn mặt của Ayumi xuất hiện sự ngạc nhiên. Miệng nàng mở ra tò mò hỏi Akira: “Tại sao chứ? Ở đó những có rất nhiều bạn học nha. Ở nơi đó Akira sẽ học được rất nhiều thứ!”

Chiếc đầu của Akira liên tục lắc lắc, hần mở miệng nói: “Cháu không muốn! Cháu muốn sau này sẽ cùng mở quán nướng cùng với cô Ayumi. Cháu quyết định không làm nhẵn giả nữa. Sau này ở cạnh cô Akira tốt hơn! Làm nhẵn giả thì có gì tốt chứ?” Hần muốn qua một cuộc sống bình đạm cả đời. Cái ý chí của lứa gì đó mà Hokage đệ tam lúc nào cũng thuyết giảng trước công chúng làm cho hần phát ngán.

“Ba”

Nghe được lời này thì Ayumi tung một cái bạt tai cực mạnh lên má của Akira. Trên má của hần xuất hiện một dấu tay đỏ bưng. Ánh mắt của Akira tò mò nhìn về phía Ayumi, trên khuôn mặt của Ayumi tràn ngập sự tức giận. Akira nghe không hiểu được tại sao trên khuôn mặt của Ayumi lại xuất hiện sự tức giận như vậy. Một lúc sau Ayumi mới mở miệng nói: “Xin lỗi Akira-chan...”

Bàn tay nhỏ bé của Akira vron lên sờ má của mình sau đó nói: “Không sao đâu cô Akira. Việc này là cháu không tốt. Ngày mai cháu nhất định sẽ đi cùng cô tới học viện báo danh!” Hần cũng biết lý do tại sao Ayumi lại đánh hần. Bởi vì do thương thể mà Ayumi không có cách nào trở lại làm một nhẵn giả nữa. Hiện giờ Ayumi đang làm một quán nướng tại trung tâm của làng Lá. Hần chắc chắn Ayumi sẽ lại thuyết minh cái gì nhẵn giả đã hy sinh tính mạng để bảo vệ nền hòa bình và giữ vững làng Lá v.v...

Hần thực sự không muốn nghe mấy lời nhảm chán như thế. Sau khi hần trở nên mạnh mẽ hần muốn đi du lịch thế giới. Hần chẳng thèm để ý đến mấy việc như thế. Có lẽ đợi báo đáp xong ơn dưỡng dục cho Ayumi thì hần sẽ rời đi làng Lá. Đối với làng Lá thì hần cũng không có quá nhiều tình cảm. Chỉ cần không phải an nguy đến tính mạng của cô Ayumi thì hần đơn giản là ai chết thì chết không chết bản đạo là được.

Tại buổi tối sau khi đem đồng bát rửa được sạch sẽ, Akira tiến lên phòng của mình. Trong căn phòng của hần khá đơn sơ cùng chả có hình của cha mẹ hần. Ánh mắt của Akira nhìn về phía trắng sáng đang soi rõ, vào trong phòng của hần. Khóe miệng của Akira nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Hai tay kết ấn, bàn chân khoanh lên giường, khóe miệng nhếch lên: “Được rồi, thử xem!”

Một luồng khí màu xanh lá tràn ngập sinh mệnh lực từ đan điền dọc theo kinh mạch bắt đầu tiến lên não bộ. Hần để cho một nguồn năng lượng rất nhỏ tiến vào trong đầu của mình. Đó là một cảm giác cực kỳ đau đớn giống như có hàng ngàn, hàng vạn con kiến đang cắn lấy não bộ của hần. Hai hàm răng của hần cắn lại với nhau phát ra tiếng ken két.

Từng hạt mồ hôi to như hạt đỗ từ trán của hần chảy ra bên ngoài. Hần vẫn cắn răng đem từng tia năng lượng tiến vào đầu của mình. Cái cảm giác này giống hệt như tự dùng búa đập vào đầu của mình vậy. Từng dòng rất nhỏ rất nhỏ được hần truyền vào đầu của mình. Cảm giác đau đớn dần dần trở thành hơi tê tê. Cảm giác hơi tê tê chuyển ngửa ngửa. Đó là một cảm giác vừa đau lại vừa sướng. Một cảm giác rất khó tả.

Sau hơn hai giờ đồng hồ thì Akira mở mắt ra. Ngón tay của hần đưa lên nhẹ nhàng quệt mũi của mình. Khóe miệng hần nhếch lên cười khổ một tiếng. Hần không nghĩ rằng mình lại chảy máu mũi. Tuy nhiên trong ý nghĩ của hần lại hy vọng cách này có hiệu quả đối với tinh thần lực của mình.

Đột nhiên Akira lại nhớ đến cái lão đầu gàn dở nói với mình một tràng giang đại hải. Đến cuối cùng tại sao hần đến thế giới này quả thực vẫn là một điều bí ẩn. Điều này làm cho Akira không biết nói sao cho phải nữa. Hiện giờ hần cũng đã hòa nhập vào cái thế giới này rồi. Đây là một thế giới so với thế giới trước kia của hần tàn khốc hơn quá nhiều. Chiến tranh có thể xảy ra ở bất cứ nơi nào và bất cứ thời gian nào. Nếu như không có thực lực sợ rằng cuộc sống sẽ không trôi qua được tốt đẹp cho lắm.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thời Gian Trôi Đi

Thời gian thấm thoát trôi qua, hiện giờ Akira cũng đã đạt đến được mười tuổi. Thân hình của hần bắt đầu có dấu hiệu trở mã. Từng dòng nước từ trên cao ào ào đổ xuống đánh lên trên người của Uchiha Akira. Đôi mắt hần nhắm nghiền lại, khóe miệng của hần liên tục giật giật. Hần hô lên một tiếng: “Ngự”

Đôi mắt của hần mở ra, dòng nước biến thành một con rồng nước uốn lượn xung quanh, sau đó nó bay ra thật ra rồi xoay lại đánh thẳng về phía Akira. Akira vron tay ra tung một cú đấm cực mạnh vào con rồng nước. Âm thanh “Ba, Ba...” liên tục phát ra càng lớn, nó biến thành sóng xung kích đánh tan con rồng nước.

“Ào...”

Một trận nước sôi xả do con rồng nước bị đánh tan bắn lên thân hình trắng nõn và cứng rắn của thiếu niên. Trên thân mình của hần thì cơ ngực và cơ bụng của hần cực kỳ săn chắc. Bất chợt Akira quát lên một tiếng: “Ai!” Bàn tay hần vung ra từ tay hần bắn ra một đường gió cực kỳ sắc bén.

“A”

Một tiếng hét vang lên, một chút máu bắn ra ngoài. Thân hình một nữ nhân mặc kimono màu trắng bị rách ngang vai. Ánh mắt của Akira nhìn về phía thiếu nữ mở miệng nói: “Cô Ayumi!”

...

Tính ra đã mười năm rồi. Hắn ở cái thế giới này đã được hơn mười năm rồi. Nội gia quyền cũng đã tu luyện được đạt đến minh kính. Một quyền đánh ra tạo ra lực bộc phát cực mạnh. Cả hòn đá lớn cũng bị quyền kinh đập nát. Mặc dù chính Akira cũng không biết nó mạnh bao nhiêu. Hiện giờ trông mắt của hắn đã biến thành tám câu ngọc. Thời gian đầu thì câu ngọc tiến hóa cực kỳ nhanh nhưng các câu ngọc phía sau tiến hóa cực kỳ chậm. Thời gian dài không biết dài hơn bao nhiêu lần.

Chỉ cần hắn tiến vào Âm Kính và Hóa Kính thì toàn bộ kinh mạch và huyết đạo sẽ mở. Đến lúc đó chân khí sẽ tự tiến vào trạng thái tiên thiên chân khí. Bằng việc dùng chân khí Trường Sinh Quyết ôn dưỡng não bộ đã khiến cho lượng chakra của hắn tăng lên rất nhiều. Hắn không biết lượng chakra của mình nhiều đến mức nào nữa.

Hắn phát hiện được một điều rất thú vị đó chính là không cần kết ấn cũng có thể sử dụng chakra. Dùng chakra bổ sung thêm tinh thần lực có thể điều khiển được cùng với mô phỏng các nguyên tố. Mặc dù có công pháp tu chân nhưng Akira lại không có pháp thuật, bí đạo hay đạo thuật gì đó thể nên công pháp tu chân của hắn hoàn toàn chỉ để hỗ trợ và tăng sức mạnh cho chakra mà thôi. Mặc dù không có cách nào giống như chakra trực tiếp biến thành lại chiến đấu cường hãn nhưng lại có thể rèn luyện thân thể. Chúng giống như thuốc bổ không có tác dụng phụ tăng mạnh sức mạnh cơ bắp, não bộ, nhanh chóng xua tan mệt mỏi...

Dùng chakra trong bốn hệ thủy, thổ, hỏa và phong thì hệ phong và hệ hỏa hắn xác định được con đường tu luyện của hắn dựa trên: “phong, biến, ngự, nhập và hóa”. Trong đó phong chính là mô phỏng loại nguyên tố trên. Biến chính là biến hóa ra nguyên tố trên. Ngự là điều khiển. Nhập chính là bước đầu dung nhập vào nguyên tố. Cảnh giới hóa chính là dạng ta là gió, gió là ta. Trường hợp thủy và thổ hơi khác. Chúng phân biệt là: “phong, ngự, biến, nhập và hóa”. Nguyên nhân bởi vì hỏa và phong vốn là dạng năng lượng không có thù hình giống như thủy và thổ nên muốn biến đổi chakra thành chúng cực kỳ khó. Akira chỉ có thể dùng phong và ngự đối với hai hệ này mà thôi.

Hiện giờ hắn đạt đến mười tuổi nhưng không biết được một nhẫn thuật nào ngoài Tam Phân Thân Thuật, Thuật Thể Thân và Biến Thân Thuật. Biến đổi thành ba người trong đó có hai người là ảo ảnh dùng để đánh lừa đối thủ. Ngay cả Hỏa Độn của gia tộc Uchiha hắn cũng không có học chút nào. Hiện giờ bốn hệ chỉ đạt đến mức ngự sơ cấp mà thôi.

Nữ nhân mặc kimono màu tím được đặt ngồi xuống một tảng đá. Bàn tay của Akira vươn ra đem một tấm vải trắng lau sạch sẽ sau đó bôi một ít thuốc lên rồi đem vải trắng quấn lên. Hắn tò mò nhìn về phía Ayumi mở miệng hỏi: “Co Ayumi, tại sao cô lại đến đây a!”

Đôi môi hơi tái của Ayumi mở ra đáp lại lời của hắn: “Cô nghe được cháu không có đến học viện Ninja. Thấy giáo nói cháu trốn học nên cô tìm đến đây. Không ngờ Akira lại đang luyện tập ở đây!” Ayumi hoàn toàn kinh hãi. Bởi vì nàng phát hiện được Akira hoàn toàn không có kết ấn mà sử dụng mấy loại này Thủy Độn và Phong Độn dễ dàng như vậy. Trong lòng của Ayumi tràn ngập kinh hãi và ngạc nhiên.

Hai vai của Akira hơi nhún nhún vai. Ngay sau đó hắn cười nói: “Hahaha... Có vẻ như con không cách nào học tập mấy loại nhẫn thuật cũng nên!” Hắn khoanh tay trước người cười nói. Thật ra thì mấy loại này hắn không có muốn học chứ không phải hắn không muốn học. Hắn không rảnh rồi thời gian như thế. Hắn muốn dành hết thời gian vào đánh mài trụ cột thật tốt. Nhẫn thuật có thể theo thời gian ngăn tăng lên nhưng lượng chakra thì không phải dễ dàng tăng lên như thế.

“Được rồi! Cô Ayumi chúng ta đến quán của cô đi. Hôm nay cô bị thương thế này để cháu giúp cô chủ trì quán cho!” Bàn tay Akira dùng ngón chỏ nhẹ nhàng đưa lên sống mũi gãi gãi.

...

Trong một quán nướng nhỏ nhỏ trong làng Lá. Mặc dù quán khá nhỏ nhưng người đi tấp nập. Một nam nhân tầm trung tuổi hô lên: “Ayumi-chan...”

“Đến, đến đây...” Một cậu bé có mái tóc màu bạch kim chạy đến. Hắn cầm theo thực đơn cùng với giấy bút. Ánh mắt của cậu bé nhìn về phía mấy nam nhân đang ngồi tụ tập trên cái bàn nướng kiểu Nhật khá là lớn.

“Đầu to... hôm nay cậu cũng đến hả?” Một nam nhân có vẻ hơi say say rượu. Trên trán còn đeo một cái dây băng chứng thực thân phận nhẫn giả. Ở cái khối lớn hình chữ nhật bằng kim loại đính trên đầu có in ký hiệu của làng Lá khá là rõ ràng.

Đầu của cậu bé Akira cúi thấp xuống sau đó rất cung kính nói: “Các vị khách quan, các vị cần gì ạ?”

Vị khách bắt đầu đọc tên các món ăn nướng. Chiếc bút của Akira liên tục ghi chép mấy thứ này. Bất chợt hai hàng lông mày của hắn hơi cau lại. Hắn nghe được âm thanh khá là rõ ràng: “Tiểu Minato đến đây. Hôm nay chúng ta ăn mừng vì chúc mừng Minato lên thượng nhẫn nào!”

Khuôn mặt của một thiếu niên có vài phần tuổi khoảng mười một, mười hai tuổi mặc một bộ quần áo Ninja có cả băng đeo đầu chứng tỏ thân phận của một thượng nhẫn của làng Lá. Mái tóc vàng rực rỡ giống như thái dương. Trên khuôn mặt của Minato xuất hiện một nụ cười cực kỳ thân thiện: “Sự phụ cũng không cần thiết phải như vậy a!”

Ánh mắt của Akira nhìn về phía cậu bé lớn hơn mình một, hai tuổi này. Người này hắn cực kỳ quen thuộc. Thiên tài Namikaze Minato, đồng thời cũng chính là học trò của một trong sanin huyền thoại Jiraiya. Đi bên cạnh Minato là một cô bé cũng ngang bằng với Uchiha Akira. Khuôn mặt tròn trịa với mái

tóc màu đỏ. Khóe miệng Akira nhếch lên, sao hắn không quen người này. Cô bé này chính là Uzumaki Kushina được biết đến cái tên Ớt đỏ đầm máu.

Một thanh niên ngoài hai mươi tuổi hoặc tầm gần ba mươi gì đó ăn mặc một thân quần áo có vài phần kiểu cách. Mái tóc màu bạch kim, chiếc mũi lồi to. Trên trán đeo một cái đeo đầu bằng kim loại tuy nhiên lại giống như đeo cái sừng quỷ thì đúng hơn. Trên đó còn có một cái ký hiệu nho nhỏ của làng Lá. Hai bên mắt có sẫm vết màu nhìn có vài phần quái quái. Khóe miệng Akira liên tục giật giật. Người này không phải là Jiraiya thì là ai.

Vì sao Akira lại biết rõ như vậy bởi vì tính háo sắc của Jiraiya. Hiển nhiên hắn thường đến đây ăn tại quán của Ayumi. Thấy được nữ nhân xinh đẹp Ayumi ra khom người cúi chào thì khuôn mặt của Jiraiya lộ ra vẻ háo sắc, hắn mỉm cười nói: “Cô Ayumi càng ngày càng trẻ đẹp!”

“Đại nhân Jiraiya quá khen rồi!” Ayumi mỉm cười nhẹ nhàng đáp lại. Sau đó nàng tách ra một bên đưa bàn tay ra mời nói: “Các vị mời vào!”

Đi bên cạnh Jiraiya là có hai người khác khác nữa. Một nữ nhân ngoài hai mươi cực kỳ xinh đẹp có mái tóc màu vàng. Nàng buộc mái tóc theo kiểu đuôi gà. Đôi mắt màu nâu thâm trầm có chút tang thương. Làn da trắng hồng mềm mại. Chiếc mũi thon nhỏ cao vút. Đôi môi đỏ mọng mềm mại. Mặc dù nàng mặc một thân quần áo rộng thùng thình nhưng vẫn để lộ đường cong mê người. Đặc biệt là bộ ngực khá lớn khiến cho khi nàng bước vào đây đều hấp dẫn ánh mắt của nam nhân.

Một thanh niên khác cũng mặc quần áo kiểu kimono, làn da trắng giống như bị bệnh, đôi mắt có vài phần lãnh lẽo giống như mắt rắn. Mái tóc màu đen dài để xong xoài. Hắn khoanh tay đi bên cạnh nữ nhân xinh đẹp tóc vàng. Nếu như Akira đoán không nhầm thì hai người này chính là hai vị sanin còn lại Tsunade và Orochimaru mà mọi người hay nhắc tới.

“Ê” Hai người Minato cùng với Kushina đồng thời kinh ngạc hô lên. Kushina bất chợt mở miệng nói: “Đầu To Ngốc Nghếch...” Sau đó cô bé biết mình lỡ miệng vội vã bịt miệng của mình lại.

Thấy vậy Minato cười thân thiện vội vàng giải vây nói: “Akira, không ngờ lại gặp cậu ở đây? Thật là trùng hợp a!”

“Ê” Vẻ mặt Jiraiya xuất hiện sự kinh ngạc. Ngay sau đó cúi đầu xuống nhìn về phía Minato tò mò hỏi: “Minato, Kushina, hai người quen biết Akira-chan hả!?”

Trong lòng Akira thầm nghĩ: “Khiếp thân thiết thế từ lúc nào biến thành Akira-chan rồi!” Trên khuôn mặt của Akira xuất hiện một nụ cười. Hắn bình thản mở miệng nói: “Đại nhân Jiraiya, ta chính là một người nổi tiếng trong trường học đó nha!? Có thể sánh ngang với học trò thiên tài Minato của đại nhân. Chẳng qua là đánh tiếng có tính chất ngược lại mà thôi. Hahaha...”

Nghe thấy thế đám người ở đây nhất thời cười lớn một tiếng. Bàn tay của Akira bất chợt phải đưa lên gãi gãi Ớt của mình. Khuôn mặt của hắn trong lúc này tỏ ra giống như một kẻ ngốc nghếch.

Cả đám người Jiraiya ngồi vào bàn nướng. Ánh mắt của Jiraiya liếc nhìn về phía Ayumi làm cho Akira giận tím mặt. Cái khuôn mặt cực kỳ háo sắc của Jiraiya làm cho Akira muốn đâm vào hắn một cú thật mạnh. Jiraiya vừa liếc nhìn về phía Ayumi vừa mở miệng nói với mấy người Minato nói: “Mấy món nướng ở đây là ngon nhất trong làng Lá đấy!”

Tiếng vang lên cắt đứt dòng suy nghĩ của Akira: “Akira-chan!”

“Vâng!” Akira ngay lập tức đáp lời. Sau đó vội vã chạy tới chỗ của Ayumi.

Trời bắt đầu tối, ánh trăng bắt đầu lên, sao sáng trên bầu trời. Âm thanh của các loài côn trùng hoạt động vào buổi tối vang lên khắp nơi. Tiếng dế gõ vang lên khắp nơi. Bóng dáng hai nam nhân, một nữ nhân cùng với hai đứa bé từ một quán nướng rời đi. Nam nhân ngoài hai mươi tuổi với mái tóc mù bạch kim vỗ vỗ lên bụng của mình nói: “Thật là no đây!”

Mấy người này không ai khác chính là Jiraiya từ quán nướng rời đi. Khuôn mặt của Jiraiya và Tsunade đều hơi hồng hào giống như đang say rượu. Đoàn người nhanh chóng rời đi. Minato trong lúc này mở miệng nói: “Thầy, em muốn đưa Kushina về nhà!”

“A” Âm thanh ồm ồm có chút khàn khàn giống người say rượu của Jiraiya vang lên. Ánh mắt của Jiraiya quét về phía hai đứa bé hơn mười tuổi này lên tiếng nói: “Được rồi! Tiểu Minato vẫn là đưa bạn gái về nhà đi!” Nghe thấy vậy thì Minato cười cười để tránh sự lúng túng. Khuôn mặt của Kushina thì hơi đỏ lên. Trong khi đó Jiraiya phá lên cười.

Đám năm người thì có hai người là hai đứa bé đã rời đi. Thấy được hai đứa bé đã khuất bóng thì Jiraiya mới quay đầu tiếp tục đi tiếp. Bất chợt âm thanh của tiếng guốc gõ vang lên. Một tiếng gọi khiến cho ba người giật mình: “Ba vị đại nhân, xin hãy chờ đã!”

“Hử” Jiraiya đang khoanh tay trước ngực đột nhiên mở miệng đáp lại. Ngay sau đó cả ba người đều quay đầu lại. Thân hình của một thiếu nữ ngoài hai mươi chạy tới trước mặt ba người. Nàng thở hồng hển. Thấy được thân hình của thiếu nữ cùng với khuôn mặt quen thuộc thì Jiraiya tò mò lên tiếng hỏi: “Là Ayumi-chan, còn có việc!?”

Bất chợt thiếu nữ đột nhiên quỳ xuống dùng hành động cực kỳ cung kính cầu: “Ba vị đại nhân làm ơn! Ba vị hãy nhận Akira làm học trò! Làm ơn đi!”

Nghe được lời của thiếu nữ xinh đẹp Ayumi thì nhất thời ba người ngạc nhiên. Jiraiya đưa tay lên sờ sờ cằm của mình sau đó cực kỳ khó xử nói: “Việc này...”

Đầu của thiếu nữ lại chạm đất một lần nói: “Ba vị đại nhân xin hãy làm ơn đi!”

...

Buổi sáng ngày hôm sau, một thiếu niên có hình dáng hơn mười tuổi đang ngồi ở trước dòng suối, hắn để mặc cho dòng suối đánh lên người của mình. Ánh nắng chiều xuống tán lá cây cùng sương buổi sáng khiến cho trong không khí loáng thoáng phát ra ánh sáng của cầu vồng.

“Vút!”

Đột nhiên âm thanh vang lên mang theo ba cái phi tiêu bắn về phía Akira. Đôi mắt Akira bừng tỉnh. Đám phi tiêu bắn về phía người của hắn bị hắn tránh thoát. Hắn nhảy lên, đám phi tiêu đâm xuyên qua nước ghim vào phía trong tảng đá.

Bàn tay của Akira vươn ra chém ra một cái tạo ra một đoạn gió cực kỳ sắc bén hình lưỡi liềm bắn vào bụi rậm. Chỉ thấy phát ra một âm thanh phanh rất nhỏ. Hình như là ảnh phản thân gì đó. Đôi mắt của Akira nhắm lại, hắn không biết vì sao người đến lại không có chút sát ý nào với hắn cả.

Đầu của Akira hơi ngoảnh ra một phía rồi lại ngoảnh ra phía khác. Hắn đang dò tìm khu vực xung quanh. Lại một âm thanh vút phát ra rất nhỏ. Từ một phía khác có một cây phi tiêu bắn ra ngoài. Akira nhảy lên tránh thoát đồng thời vung tay chém ra một đường vòng cung hình lưỡi liềm mang theo sức sắc bén của gió.

Vút!

Bóng người từ trong bụi rậm lao ra ngoài. Một người nói đúng hơn hình như là một thiếu niên cao lớn ngang với Akira. Khóe miệng Akira liên tục giật giật. Khi bàn chân của thiếu niên mặc một bộ đồ ninja màu đen này chạm đất thì Akira mới mở miệng nói: “Người là ai?”

Người này không đáp lại một lời nào cả. Hắn vọt lên lao thẳng về phía Akira. Trong tay hắn cầm phi tiêu nói cho chính xác thì phải là một cái Kunai mới đúng. Tay phải của hắn vung lên đem cây Kunai đâm thẳng về phía mặt của Akira. Akira cười lạnh trong lòng, hắn ngửa đầu về phía sau đồng thời vung tay phải lên tung ra một cú đâm toàn lực về phía cánh tay đang định quét ngang của người thiếu niên.

Người thiếu niên kia tựa hồ kinh ngạc bởi vì phản ứng này của Akira. Bàn tay hắn hơi chuyển trở thành nắm thanh Kunai không có quét ngang với ý định cắt cổ Akira nữa mà định đâm về phía nắm đấm của Akira. Bàn tay của Akira biến đổi quyền thành năm ngón tay vươn thẳng.

Cả năm ngón tay sử dụng cầm nã pháp đem cây Kunai kẹp lấy. Ngay sau đó bàn tay Akira giật mạnh về phía bên phải, bàn tay trái vung lên đâm mạnh về phía bụng của thiếu niên. Thiếu niên mặc đồ Ninja bị đánh bay. Không khí phát ra tiếng nổ khá là to.

Ngay sau đó tạo ra xuất hiện một cái cốc gỗ bị đánh nát. Cả cái cốc gỗ bị đánh bay. Hiện giờ người này đã phát hiện ra thực lực của Akira, hắn muốn giết chết người này để tránh gây ra hậu họa.

Không biết từ bao giờ mà người này đã ở đằng sau Akira. Bàn tay nắm chặt kunai có ý định đặt lên cổ của Akira. Tuy nhiên ngay phía dưới đất của hắn xuất hiện một cái tảng đất chồm lên trên đẩy lùi hắn lại. Mặc dù đất không có sắc bén nhưng đủ đẩy lùi người thiếu niên này lại.

Thiếu niên bật nhảy lùi lại. Khi bàn chân của hắn chạm xuống đất thì bàn tay của Akira vung lên. Ngón chỏ chỉ thẳng về phía hắn. Bất chợt một cơn gió cực kỳ sắc bén đi theo hình chôn ốc bắn thẳng về phía thiếu niên. Hơn nữa Akira chọn thời điểm cực kỳ chính xác khi mà người thiếu niên này vẫn ở trong không trung thì cơn gió xoáy đã đánh tơi hắn.

Đột nhiên hai bàn tay của thiếu niên chấp lại. Hắn liên tục kết ấn sau đó phát ra một tiếng phanh cùng với một tiếng khói mù vang lên. Một người khác giống như hắn xuất hiện. Người này đem hắn đẩy bay. Cơn gió xoáy rít lên đánh lên người của người này phát ra một tiếng nổ lớn. Cả người của người này tan biến giống như không khí.

Đôi mắt của Akira hơi nhắm lại. Bàn chân của người này khi chạm đất. Ngay sau đó hắn liên tục kết ấn cực kỳ nhanh. Một loạt tiếng nổ vang lên liên tục xuất hiện một lượng lớn người giống như hắn tồn tại. Một đám người ngay lập tức vọt về phía Akira, mỗi người vung kunai lên tiến hành đánh áp sát đối với Akira.

Thân mình của hắn đập lùi lại, ngay sau đó hắn nhảy trong không khí. Bất chợt không biết từ đâu một người thiếu niên khác đã vọt lên từ phía sau hắn có ý định công kích sau lưng của hắn. Ngón chỏ của Akira đưa lên chỉ về phía vau của mình, từ ngón tay một luồng gió xoáy bắn ra đem phân thân đánh nát.

Bàn chân của Akira chạm vào nước. Lượng chakra phủ lên chân của hắn khiến cho hắn đi trên mặt nước giống như đi trên đất bằng. Ánh mắt của Akira nhắm lại. Đột nhiên chân dưới nước hắn xao động. Một đám thủy tiễn liên tục bắn ra giống như một hàng mưa tên bắn về phía đám phân thân đem chúng đánh thành không khí.

Vút!

Một thanh ky nài bắn về phía Akira ngay lập tức bị ngón tay của hắn kẹp lấy. Hắn nhìn thấy thanh niên đang đứng ở trên bờ. Hắn bịt một cái khăn che mặt kín mít quần áo. Đôi môi của Akira hơi mím lại. Hắn đột nhiên đưa hai tay lên. Không khí bắt đầu bạo động. Tay trái biến thành một cái gió xoáy hình tròn kèm theo hình của một cánh quạt bốn cánh. Tay phải thì biến thành một quả cầu lửa đỏ rực xoáy tròn.

Ở cái thế giới này thì gió chính là một cái chiêu thức cực kỳ mạnh mẽ có tính sắc bén cao đồng thời lại hỗ trợ cho lửa. Hiện giờ hắn mới mười tuổi nhưng đã thành công sáng chế ra ba tuyệt chiêu lớn. Thứ nhất tập trung gió đi theo đường chôn ốc ở ngón tay bắn ra. Giống như bắn một viên đạn có tính xuyên thấu cực cao. Một chiêu khác không chế chakra vào một điểm sau đó xoáy tròn đồng thời bổ xung loại chakra biến thuộc tính khiến cho uy lực tăng lên. Chiêu này cực kỳ mạnh mẽ. Chính Akira cũng nên nên học sau đó ném nó vào trong nước. Uy lực tuyệt đối không nhỏ chút nào. Mặc dù sau đó hắn

phải trốn gấp bởi vì uy lực quá lớn rất dễ bị người phát hiện.

Akira mở miệng lạnh nhạt nói: “Không biết ngươi là ai nhưng hôm nay ngươi đã tấn công ta vậy thì chết đi!” Hai bàn tay Akira vung lên trực tiếp ném quả cầu về phía thanh niên.

Một tiếng nổ lớn vang lên. Hai quả cầu một là gió và một là lửa ngay lập tức quện vào nhau sau đó nó liên tục xoáy tròn giống hệt một quả bom lửa. Nó bắt đầu mở rộng bán kính của mình sau đó nhanh chóng lan rộng ra. Chiều cực kỳ mạnh mẽ, không biết Akira đã giết chết được người này hay chưa nữa.

Oanh!

Một tiếng nổ lớn vang lên. Cây cối nhanh chóng bị đánh rạt một số còn bị đốt cháy, hơi nước bốc lên ngùn ngụt. Sau khi vụ nổ chấm dứt thì khắp nơi là nửa cháy, khói đen bốc lên ngùn ngụt. Một thanh niên tóc bạch kim từ trên trời rơi xuống đất. Hắn chạm chân xuống phát hiện được mấy tảng đá không ngờ còn bị nung đỏ rực rỡ. Khóe miệng Akira liên tục giật giật: “Trốn rồi sao!?”

Đầu Akira nhìn về phía làng lá sau đó mới lên tiếng nói: “Rất nhanh sẽ có người tới nơi này! Trước rồi đi đã!” Thân hình hắn thoát ần thoát hiện giống như quỷ mị. Nếu như quả thực giết không chết người kia thì hẳn nhất định phải sử dụng đến quỷ ảnh mê tung cùng với sharingan tám câu ngọc. Tuy nhiên người này không biết đã trốn đi đâu mà không có một cái dấu vết nào cả. Trong lòng Akira thầm nghĩ: “Sau này cẩn thận một chút! Nếu cần thiết khi tập luyện sẽ dùng thuật biến hình là được!” Hắn khẽ liếc một bụi rậm thấy một con cóc xanh, hơi nhìn nó một chút sau đó vội vã rời đi.

Bất chợt từ trong góc, một con ếch từ trong bụi rậm trui ra. Nó ngay lập tức hóa lớn sau đó biến thành một căn nhà. Từ trong căn nhà một người nam nhân ngoài hai mươi tuổi với mái tóc màu bạch kim bước ra nói: “Chà, chà... tên tiểu tử này thật sự là mạnh mẽ a! Ngay cả tiểu Minato muốn bắt giữ hắn cũng không có cách nào!”

Theo sau hắn là một nam và hai nữ khác. Ba người này thì Akira cực kỳ quen thuộc một là Orochimaru, hai là Tsunade cùng với Ayumi. Khóe miệng của Orochimaru mở ra, một cái lưỡi đỏ nhẹ nhàng quẹt môi giống như một con rắn thấy một con mồi vậy. Orochimaru đáp: “Đứa nhỏ này thật sự rất mạnh. Chiến đấu thời gian dài như vậy mà thanh âm không có thở dốc. Hẳn chính là trời sinh làm nhân giả...”

Thân hình một thiếu niên xuất hiện bên cạnh Jiraiya. Một tiếng nổ nhỏ vang lên. Hình dáng biến đổi hóa thành một thiếu niên hơn mười tuổi với mái tóc màu vàng. Hắn hơi thở có vài phần gấp rút. Ánh mắt Jiraiya nhìn về phía thiếu niên tò mò hỏi: “Tiểu Minato thấy được Akira thế nào?”

Hơi thở thiếu niên hơi gấp một chút đáp lại: “Nếu trong thời gian ngắn em không có cách nào thắng hắn vậy em hẳn sẽ thua không có cách nào. Lượng chakra trong người của cậu ấy lớn hơn em rất nhiều. Nếu như vừa rồi em không dùng phi lời thần thuật chắc hẳn sẽ chết dưới chiêu thức ấy!”

Hai bàn tay của Orochimaru bắt đầu kết ấn. Dòng nước từ con suối lớn bắt đầu phun ra đem đám lửa dập tắt. Một đám người thuộc tổ đội ANBU ngay lập tức xuất hiện trên cây. Nó có năm người tất cả. Trên mặt mỗi người đều đeo một cái mặt nạ. Thấy được đám người Jiraiya thì đám người ninja thuộc Âm Bộ làng Lá này ngay lập tức cúi đầu hành lễ: “Đại nhân!”

Jiraiya nhếch miệng lên phát tay nói: “Được rồi! Các người rời đi nơi này đi. Ở nơi này có chúng ta lo rồi!”

“Vâng!” Đám người cúi đầu hành lễ sau đó nhanh chóng sử dụng thuật thuần thân rời đi nơi này.

Bất chợt vị nữ nhân xinh đẹp Tsunade đi về phía trước, hai tay chống nạnh sau đó nói: “Khả năng khống chế chakra thật sự rất tốt. Cậu bé này ta muốn thu nó làm học trò!”

Khuôn mặt của Ayumi xuất hiện sự vui vẻ. Nàng ngay lập tức mở miệng nói: “Cảm ơn đại nhân!”

“Cái gì?” Nghe được lời này thì khuôn mặt của Jiraiya xuất hiện sự kinh ngạc. Hắn mở miệng nói: “Tsunade không phải cô không có ý định thu đồ đệ hay sao?”

“Hiện giờ tôi đổi ý không được hả?” Tsunade mở miệng quát lớn. Ánh mắt nhìn chăm chú về phía Jiraiya.

Hai bàn tay Jiraiya vội vàng mở ra trong tư thế đầu hàng. Hắn mở miệng đáp lại với nụ cười thân thiện: “Hahaha, không phải!” Tuy nhiên trong đầu của Jiraiya xuất hiện sự tiếc nuối: “Gặp được một mầm non tốt như vậy... hài...” Đầu Jiraiya hơi cúi xuống sau đó nhìn về phía Tsunade hỏi: “Tsunade không phải cô bị mắc chứng sợ máu hay sao? Làm thế nào dạy thằng bé đây?”

Nghe được lời này thì trên khuôn mặt của Tsunade xuất hiện vẻ âm trầm.

“Nè...” Đột nhiên Orochimaru mở miệng nói: “Chẳng lẽ các người không có chút nào nghi ngờ. Một cậu bé mới có ít tuổi như vậy mà đã có thực lực như vậy. Liệu ai biết được rằng nó có phải là gián điệp của làng khác gửi đến nơi này hay không?” Ánh mắt Orochimaru giống như một con rắn độc nhìn về phía Ayumi.

“Không thể nào!” Bàn tay của Ayumi nắm lại đặt lên miệng. Khuôn mặt của Ayumi xuất hiện sự lo ngại. Nàng mở miệng nói: “Từ nhỏ tôi đã chăm sóc cho Akira-chan. Hơn nữa từ trước đến nay thằng bé đều ở trong làng cũng chưa đi ra ngoài bao giờ. Nó làm sao có thể trở thành gián điệp được chứ hả?”

Ba vị nhân giả đều nhìn về phía nhau, trong mắt có chút hoài nghi và lo lắng. Tsunade nhếch môi đỏ mọng và quynh rũ mề người kia nói: “Chuyện này trở về chúng ta nhất định phải điều tra rồi!” Jiraiya cũng gật đầu nhẹ nhàng đồng ý.

Đột nhiên Minato trong lúc này mở miệng hỏi: “Thầy Jiraiya, em có chút thắc mắc!/? Đường như em chưa từng thấy cậu ấy kết ấn lần nào? Tại sao cậu ấy có thể sử dụng được nhẫn thuật công kích em đây?”

“Hừ” Nghe được lời này thì nhất thời ba người ngạc nhiên. Ba người đều nhìn về phía nhau. Hiện giờ họ mới nhớ được quả thực Akira chưa một lần nào kết ấn. Jiraiya nhìn về phía Ayumi tò mò hỏi: “Chẳng lẽ cậu bé không biết một cái nhẫn thuật nào sao?”

Nghe được lời này thì Ayumi ấp úng đáp lại: “Đại nhân, tôi chưa từng dạy thằng bé bất cứ thuật nào cả. Nó cũng không có học bất nhẫn thuật nào cả. Ngoài tam phần thân thuật, thuật thể thân cùng với thuật biến thân dường như thằng bé chưa từng học qua một loại nhẫn thuật nào!”

Nghe được lời này thì nhất thời hai người Jiraiya cùng với Tsunade đều xuất hiện cực độ kinh ngạc trên mặt. Trên khuôn mặt lạnh như băng của Orochimaru cũng xuất hiện vẻ kinh ngạc thoáng qua. Ngay sau đó là tràn ngập hứng thú. Trong lúc này thì trên khuôn mặt của Minato cũng xuất hiện vẻ kinh ngạc.

Chiếc lưỡi dài ướt át của Orochimaru thè ra liếm khoe miệng của mình sau đó nói: “Tuổi nhỏ như vậy mà đã có lượng chakra thật sự khủng bố. Nó sợ rằng so với jounin còn nhiều hơn!” Đầu của Orochimaru quay về phía Tsunade tò mò hỏi: “Tsunde, cô có phát hiện thằng bé sử dụng chiêu thức có lực bộc phát rất giống chiêu thức Bí chương thuật của cô hay không? Còn nữa đứa nhỏ này lượng chakra sợ rằng so với Jounin cũng không kém là bao nhiêu!”

Tất cả mọi người trong lúc này mới để ý đến trong lúc giao chiến với Minato, bàn tay của Akira tung ra một cú đấm có sức bộc phá so với chiêu thức của Tsunade sử dụng cực kỳ giống nhau. Điều này làm cho mọi người cực kỳ nghi ngờ và kèm theo sự kinh ngạc. Rõ ràng tung ra hai chiêu có lượng chakra kinh hồn nhưng chỉ mới thoáng thờ dốt một cái. Đến tột cùng hẳn có bao nhiêu Chakra vẫn là câu hỏi bí mật?

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Tiểu Tử, Ta Muốn Nhận Cậu Làm Học Trò

Trong một tòa nhà khá lớn có hình dáng kỳ quái. Phía trên đầu treo cái biển khá lớn màu đỏ cùng với cái chữ “Hỏa” rõ to. Trong một căn phòng làm việc, một nam nhân trung tuổi ngoài bốn mươi tuổi. Trên mặt có vài phần nhăn nheo đội một cái nón. Trên cái nón có in chữ “Hỏa” to tướng. Bàn tay của hắn cầm cái điều thuốc thờ ra phì phò khói.

Hắn đang ngồi ở trước một bàn làm việc với một đồng giấy. Ở trước mặt hắn là ba người hai nam và một nữ. Ba người này chính là sannin huyền thoại của làng Lá. Nam nhân trung tuổi mở miệng lầm bầm: “Uchiha Akira?” Chỉ một lúc sau thì có một người đang đeo mặt nạ thuộc ANBU mang theo một tập giấy viết về Akira.

“Uchiha Akira sinh ngày 10-4...” Nhìn về phía bức ảnh tiểu hài tử thì từ điều thuốc thờ ra phì phò, nam nhân trung tuổi mở miệng nói: “Bởi vì không biết nguyên nhân vì sao cậu bé sinh ra có mái tóc màu bạch kim. Nguyên nhân do màu tóc của Akira khác hẳn với người trong gia tộc Uchiha nên cha của Akira nhận định cậu không phải là con của hắn. Các tộc nhân Uchiha nghĩ rằng Uchiha Akira rất có thể mang dòng máu không thuần nên đều bị người gia tộc Uchiha xa lánh!” Ánh mắt nam nhân trung tuổi nhìn về phía đám người kia nói tiếp: “Tại học viện Ninja thì cậu bé cũng khá là ngờ nghệch. Thành tích không được tốt chút nào còn hay thường xuyên bỏ tiết. Các giáo viên của học viện rất nhiều lần ca thán về Uchiha Akira”

Vị nam nhân trung tuổi này nhìn về phía mấy người kia nói: “Đây là toàn bộ tư liệu về Uchiha Akira. Không có bất cứ vấn đề nào cả!” Bàn tay của vị nam nhân trung tuổi đẩy tư liệu về phía ba người.

Bàn tay trắng mềm mại của Tsunade vươn ra chụp lấy bản giấy trắng, đôi lông mày như lá liễu của Tsunade hơi cau lại. Hai tay Jiraiya khoanh lại trước ngực của mình sau đó tò mò hỏi: “Vậy là cậu bé này không có vấn đề gì sao, thầy?”

Khỏi từ chiếc tẩu của nam nhân trung tuổi này phun ra phì phò nói: “Quả thực không có vấn đề gì!”

Học viện Ninja làng Lá...

“Bùm!” Một âm thanh vang lên khá lớn. Một nhân vật giống như cậu bé tóc bạch kim hơn mười tuổi này xuất hiện. Đây chính là thuật phân thân tạo ra một ảo ảnh để đánh lừa địch nhân. Tuy nhiên phân thân có vẻ giống như một thằng ốm đói.

“Trời ơi!” Vị giáo viên Chunin ôm đầu gào lên. Ánh mắt tràn đầy tức giận nhìn về phía cậu bé tóc bạch kim hơn mười tuổi này nói: “Akira, ngay cả một thuật đơn giản nhất mà em cũng không thể hoàn thành được. Em đúng là ngu ngốc mà! Em có định tốt nghiệp học viện hay không đây?”

“Đúng là đầu to ngu ngốc mà!”

“Kẻ ngu sỗ một của học viện có khác”

“Nghe nói hắn thi ba lần rồi không qua đây!”

“Hắn quả thực so với heo còn ngu hơn!”

“Hắn có thực sự là người gia tộc Uchiha không đây? Thật sự là mắt mất mà”

“Nghe nói mẹ của hắn có mối quan hệ ở ngoài sinh ra hắn a! Huyết thống Uchiha trong hắn không có thuần nên mái tóc của hắn mới có màu bạch kim!”

Hai vai Akira hơi nhún nhún vai cười nói: “Hahaha... cái thuật này chắc không phù hợp với em a!”

Vị giáo viên trung tuổi kia gào lớn: “Ấm khí, nhẫn thuật, ảo thuật, thể thuật... thứ gì cũng không có phù hợp với em. Em có định làm Ninja không thể hả? Ngay cả thuật biến thân cùng thuật phân thân đơn giản nhất mà em cũng không làm được. Vậy làm sao mà trở thành genin đây?”

Bàn tay nhỏ bé của Akira vươn lên gãi gãi đầu, hắn gãi gãi đầu mỉm cười nói: “Thầy nói phải ha! Em sau này quyết định rồi sẽ trở thành một siêu đầu bếp phục vụ các món nướng!” Nói xong ánh mắt của hắn lóe ra tinh quang, bàn tay của hắn nắm chặt lại. Nghe thấy vậy thì vị nam nhân trung tuổi dùng tay bịt lấy mặt. Cả lớp phá lên cười.

Thấy vậy thì vị nam nhân trung tuổi quát lớn: “Tất cả im lặng!” Bàn tay của vị nam nhân trung tuổi chỉ thẳng về phía cửa nói: “Em ra ngoài đứng chờ tôi!”

Bàn tay Akira đưa lên gãi gãi đầu của mình sau đó mỉm cười nói: “Vâng!” Hắn lúi thủi bước ra ngoài cửa. Hắn quay đầu nhìn về phía lớp thấy được bao nhiêu ánh mắt coi thường và khinh bỉ nhìn về phía hắn. Khóe miệng Akira nhếch lên làm như không thấy. Trong lòng hắn không có để ý đến mấy đứa trẻ có ý nghĩ như thế này.

Roạt!

Chiếc cửa ngay lập tức bị kéo ra. Một vị nữ nhân xinh đẹp ngoài hai mươi xuất hiện trước mặt Akira. Cái ngực lớn trực tiếp áp vào mặt của Akira. Đó là một cảm giác vô cùng mềm mại. Thật sự thứ này rất lớn và mềm a. Bàn tay của Akira đưa lên nhẹ nhàng bóp thử một cái. Một cảm xúc mềm mại truyền vào tay của hắn. Cái cảm giác này quả thực rất phê, rất tê dại. Akira mở miệng nói: “Thật sự là mềm a!”

Một âm thanh kèm theo sát khí quát lên: “Tiểu tử, ngươi muốn chết!”

Ầm!

Một đám từ bàn tay của Tsunade nện thẳng vào mặt của Akira đem hắn đánh bay. Trong nháy mắt Akira suy nghĩ một chút. Bất chợt từ phía nào đó một cái phi tiêu (kunai) đánh thẳng về phía cổ của Akira. Akira giật mình kinh hãi ngay lập tức không có ý định giả dạng nữa. Bàn tay vỗ mạnh lên sàn nhà phát ra một tiếng nổ lớn. Thân mình của hắn bật lên hắn xoay người. Thân thể theo đà quán tính, bàn chân dẫm lên tường khiến cho cả cái tường đá bị chấn cho nứt tung tóe. Thân mình hắn đánh xuyên qua lần tường thứ nhất sau đó dẫm tường thứ hai khiến cho cả cái tường bị rạn nứt chẳng chịt như mạng nhện. Vị trí trung tâm là cái chân của hắn đang đứng.

Nhất thời mọi người đều kinh hãi ngạc nhiên. Ánh mắt của họ trở nên đờ đẫn mở to nhìn về phía cảnh này. Đứng bên cạnh Tsunade lúc này là Jiraiya với khuôn mặt đỏ lên. Ánh mắt giống như muốn chảy nước miếng. Ở bên phải Tsunade là khuôn mặt trắng bệch của Orochimaru. Hai tay của Orochimaru khoanh trước ngực, hắn mở miệng đáp: “Tsunade, cô quá bạo lực rồi! Thăng bé chỉ mới là một đứa trẻ mà thôi!”

“Phù, phù...” Tsunade vội vã thu liễm cơn tức giận lại.

Vị nam nhân trung tuổi là giáo viên kia mở miệng nói: “Ba... ba vị đại nhân. Đại nhân Tsunade, đại nhân Orochimaru, đại nhân Jiraiya...”

Một đám trẻ con đang ngồi trong lớp học mở miệng kinh hãi, một cậu bé trong đó hô nói: “Là Sanin huyền thoại của làng Lá a. Công chúa Tsunade cùng với hai vị đại nhân Orochimaru và Jiraiya!”

Thấy thế ánh mắt của Jiraiya nhìn về phía mấy đứa bé thầm nghĩ trong lòng: “Thế nào mà ta chỉ được nhắc ở phía cuối a! Dù không được lên đầu cũng đáng nhờ được nhắc đến thứ hai a!”

Cạch, cạch...

Tiếng gạch vỡ vang lên. Thân hình rách rưới của một cậu bé hơn mười tuổi đi vào. Bên má trái của hắn bị đánh cho sưng húp. Miệng của hắn vẫn còn rỉ ra máu. Mấy chiếc răng hình như bị đánh rụng thì phải. Khi mà hắn đi vào trong thì đột nhiên Tsunade chống hai tay lên eo nói: “Tiểu tử, ngươi không tệ! Sau này ngươi sẽ là học trò của ta.”

“Hả” Tất cả mọi người đều kinh hãi hô lên. Ngay cả vị nam nhân trung tuổi là giáo viên cũng kinh hãi cùng cứng cả người lại khi nghe xong câu này.

Bất chợt Orochimaru lên tiếng nói: “Tsunade, ngươi quyết định quá vội vàng. Cậu bé còn chưa đồng ý trở thành học trò của ngươi a!”

“Ừm!” Bất chợt Jiraiya khoanh tay trước ngực tạo ra hình tượng vô cùng cao thâm mịt mịt. Hắn gật đầu đồng ý với Tsunade.

Bàn tay Tsunade vươn lên, nàng xắn tay áo của mình sau đó nhìn về phía hai người lớn tiếng nói: “Thế nào? Các ngươi muốn cướp hắn với ta? Jiraiya, ngươi không phải đã nhận Minato làm đồ đệ rồi hay sao?”

Jiraiya đưa hai tay lên trong bộ dạng đầu hàng, khuôn mặt của hắn xuất hiện vẻ cầu hòa: “Ngươi không thể nói như vậy a. Việc nhận ai làm đồ đệ còn

phải xem quyết định của hân!”

Ánh mắt của Akira nhú lại, ngón tay nhỏ của Tsunade chỉ thẳng về phía Akira nói: “Tiểu tử, ngươi mau cùng chúng ta đi ra ngoài. Chúng ta có việc muốn nói cùng ngươi!” Akira rơi vào bộ dạng trầm tư một chút sau đó gật đầu theo Sannin tiến ra phía ngoài.

Dưới ánh sáng nhàn nhạt tại một khu vực sáng sủa. Thời gian này vẫn là thời gian trong giờ học nên số người ở ngoài này gần như không có. Akira đang đứng ở dưới một cây đại thụ nhìn về phía ba người Tsunade.

Bất chợt Jiraiya cắn lấy ngón tay sau đó ấn mạnh xuống đất quát nhẹ: “Thuật triệu hồi!” Từ dưới đất bắt đầu lan ra một hình tròn sau đó là một đám kí tự nổi với hình tròn. Đến cuối cùng hình thành lên một cái ấn ký. Sau đó xuất hiện một vụ nổ khói lớn. Jiraiya đứng trên một con cóc có màu mè sặc sỡ đồng thời có kích cỡ khá lớn. Bàn tay năm ngón của hân đưa ra thật lớn hướng về phía Akira nói: “Tiểu quý, nghe cho kỹ đây! Ta đây chính là tinh linh tiên tổ đạo nhân của thân cóc diệu mộc sơn được biết đến với cái tên ‘Tiên nhân cóc’... Còn không nhận ta làm thầy?”

Mấy người ở đây thấy vậy thì đều thờ dài một hơi. Akira tò mò mở miệng nói: “Đồng thời cũng là đại dê chúa!?”

Orochimaru bình thần khoanh tay trước ngực, ánh mắt nhìn về phía Akira mở miệng nói: “Ba người chúng ta đều muốn thu ngươi trở thành học trò. Ngươi có muốn hay không trở thành học trò của ta?” Orochimaru lạnh lùng hướng về phía Akira, ánh mắt giống như một con rắn quan sát hân với tư cách một kẻ săn mồi điều luyện.

Akira mỉm cười nói: “Ta vốn là một kẻ ngu ngốc sao ba vị sannin huyền thoại của làng lá lại để ý đến ta như vậy?”

Vút!

Một cái kunai bắn về phía Akira với tốc độ cực kỳ nhanh. Akira nếu như không tránh thì trực tiếp sẽ bị chiếc kunai ghim thẳng vào cổ họng mà chết. Hân nhanh như gió theo bản năng tránh thoát chiếc kunai. Tuy nhiên chiếc kunai vẫn xẹt qua cổ của Akira tạo ra một vết rách nhỏ. Vết máu từ đó phụt ra ngoài.

Phập! Chiếc kunai đánh xuyên qua thân cây đại thụ ghim thẳng vào đá làm cho cả tảng đá đứt gãy.

Jiraiya tức giận nắm tay nhìn về phía Orochimaru với ánh mắt chất vấn nói: “Orochimaru, ngươi làm cái quái gì vậy? Nó chẳng qua mới chỉ là một đứa bé mà thôi!”

Orochimaru làm như không thấy bộ dạng của Jiraiya lúc này, Orochimaru mở miệng hỏi: “Một kẻ ngu ngốc có thể tránh được một thanh kunai bay đi với tốc độ vừa rồi hay sao? Với tốc độ vừa rồi nếu như không có thực lực chunin khó mà sống sót vậy mà ngươi có thể dễ dàng tránh thoát như vậy thực sự làm cho ta kinh ngạc” Chiếc lưỡi của Orochimaru giống như con rắn liếm mép của mình. Về mặt âm hàn của Orochimaru làm cho Akira phát lạnh.

“Orochimaru, ngươi làm cho thằng bé sợ rồi đấy!” Tsunade mở miệng chất vấn. Ánh mắt nhìn về phía Akira mở miệng nói: “Uy, chúng ta chỉ muốn nhận cậu làm học trò không có ý gì khác! Cậu có muốn hay không trở thành học trò của ta?”

Khuôn mặt của Akira trở nên âm trầm. Với thực lực của sannin thì hân chẳng khác nào như cá nằm trong chậu tùy thời có thể bóp chết. Akira nhìn về phía sannin huyền thoại của làng lá mới mở miệng nói: “Có thể nhưng tôi muốn hỏi ba vị đại nhân có thể trả lời mấy câu hỏi của tôi có được không?”

Jiraiya phẩy phẩy tay hướng về phía Akira mở miệng nói: “Ngươi cứ nói đi?”

Akira khoanh tay trước ngực, hân nhìn về phía ba người Tsunade, bàn tay sờ cằm của mình sau đó mở miệng nói: “Tôi từng bị một người tấn công tại bờ suối. Người này có quan hệ gì với ba vị hay không? Thứ hai nếu như quan hệ thì người này đã chết chưa? Thứ ba nếu như chưa chết thì hân làm sao trốn thoát? Thứ tư tôi vô cùng cảm ơn nhưng dường như ba vị đại nhân biết thực lực của tôi rất rõ! Tại sao vậy?”

Khóe miệng của Jiraiya hơi kéo lên, hân đáp lại lời của Akira nói: “Người tấn công ngươi tại bờ suối chính là Minato. Ngươi quả thực rất mạnh thiếu chút nữa làm cho hân chết đây. Nếu như hân không có nghiên cứu ra thuật mới chắc có lẽ sẽ chết trong tay của ngươi. Còn có người muốn ngươi bá một trong ba chúng ta làm thầy. Bởi vì người nọ không muốn lãnh phí tài năng của ngươi!”

“Là ai? Chẳng lẽ là...” Akira suy nghĩ một chút sau đó ngẩn người ra. Hân lúc này xuất hiện hình ảnh của Ayumi. Có lẽ người muốn hân bá một trong sannin làm sư phụ chính là Ayumi.

“Thế nào?” Jiraiya mở miệng hỏi tiếp: “Ngươi vẫn chưa làm ra lựa chọn a!”

Đôi mắt Akira mở ra nhìn về phía ba người. Hân đột nhiên lên tiếng nói: “Ta đã làm ra quyết định rồi! Ta muốn bá đại nhân Tsunade làm thầy!”

“Cái gì?” Jiraiya hét lớn. Sau đó ánh mắt nhìn về phía Tsunade tràn ngập quái dị.

Bất chợt Orochimaru trong nãy giờ im lặng thì mở miệng đáp lại: “Ngươi nên biết tài năng trong sử dụng nhẫn thuật của ngươi cực kỳ tốt. Tsunade chính là y nhẫn giả đối với ngươi mà nói không có giúp được gì nhiều. Ngươi chỉ có thể theo ta hoặc là Jiraiya thì tài năng mới chân chính được khai thác hết”

“Cái gì?” Tsunade nhìn về phía hai người Jiraiya cùng với Orochimaru với ánh mắt tràn ngập tức giận.

Ngón chỏ của Akira gãi gãi sống mũi sau đó mỉm cười nói: “Hai vị đại nhân nhầm rồi! Ta đi theo đại nhân Tsunade học tập chính là y thuật. Ta muốn trở thành một y nhẫn giả. Ta thường được mọi người nhắc đến khả năng tái tạo hồi sinh thuật của đại nhân Tsunade. Nếu như có khả năng này thì lực chiến

đầu của ta tại chiến trường sẽ tăng mạnh. Nhấn thuật ban đầu có thể tăng mạnh thực lực của ta nhưng ta nghĩ nếu như chọn y thuật chẳng khác nào gián tiếp tăng thêm mình một cái mạng cả!” Ánh mắt hắn nhìn về phía Tsunade nói: “Hy vọng ta có thể trở thành học trò của đại nhân Tsunade!”

“Tốt!” Khuôn mặt của Tsunade xuất hiện sự vui mừng. Ánh mắt của nàng quét về phía Akira. Trong con mắt của Jiraiya tràn ngập thất vọng.

Trong thâm tâm của Akira nhớ tới gì đó thì mới mở miệng nói: “Ba vị đại nhân. Ta nghĩ ta hiện giờ muốn lấy danh hiệu Genin”

Tsunade gật đầu xuống một cái nói: “Tốt!” Sau đó Tsunade trực tiếp kéo Akira nhanh chóng rời đi để lại Jiraiya cùng với Orochimaru ở đó.

Trong khi trong lớp học của Akira vẫn diễn ra đợt kiểm tra thành genin thì Akira bị Tsunade xách ra phía ngoài. Điều kiện thi để trở thành Genin đó chính là nhấn thuật, thể thuật, âm khí đồng thời quyết đấu. Tổng điểm của ba phần tính toán hợp cách sẽ trở thành một genin.

Trong khi hai cậu bé còn đang đánh với nhau thì vang lên một tiếng roạt, Akira trực tiếp bị Tsunade kéo đi đến. Thấy Tsunade dẫn theo Akira thì vị nam nhân trung tuổi là giáo viên kia mở miệng nói: “Đại nhân Tsunade, ngài trở lại!”

“Ây” Tsunade xách theo cổ của Akira trực tiếp ném hắn về phía trước sau đó nói: “Người giúp xác minh hắn trở thành Genin giúp ta!”

Nghe được lời này thì đám người tại sân tập nhất thời ngẩn người ra. Mấy vị giám khảo với khuôn mặt có chút khó coi. Một vị giám khảo béo mập trong lúc này mở miệng nói: “Đại nhân Tsunade, việc này thực sự không hợp với quy củ a!”

“Cái gì!” Nghe được lời này thì Tsunade quát lớn, về mặt của nàng nhìn về phía mấy tên giám khảo nói: “Như vậy có ý gì!”

Bất chợt bàn tay Akira kết ấn với tốc độ cực nhanh. Phanh, phanh... Hai tiếng nổ lớn vang lên. Hai phân thân xuất hiện ngay trước mặt của đám người giám khảo. Bàn tay hắn cầm lấy năm cây kunai đồng thời không thèm liếc mắt phi ra. Cả năm chiếc kunai đồng thời cắm ngập vào giữa hông tâm của các cọc gỗ. Trong tay hắn xuất hiện một quả cầu, quả cầu rít lên quay tròn khiến cho không khí bạo động.

Một vị giám khảo thấy vậy kinh ngạc mở miệng quát lớn: “Akira, mau dừng lại!”

Quả cầu phát ra ánh sáng do chakra ngưng tụ dần dần yếu dần sau đó biến mất. Khóe miệng của Akira nhếch lên sau đó nói: “Xin hỏi các vị giám khảo hiện giờ ta đã đủ tư cách trở thành genin hay chưa?”

Mấy vị giám khảo nhìn về phía nhau sau đó gật đầu nói: “Akira, từ giờ trở đi ngươi chính thức trở thành một Genin!”

Trên khuôn mặt của đám học viện ở đây đều xuất hiện vẻ kinh hãi. Thế nào đột nhiên mà đầu to độn sỏ lại giống như biến đổi 180 độ như vậy. Điều này làm cho đám người ở đây hết sức kỳ quái. Khóe miệng của Akira xuất hiện một nụ cười bình thản nói: “Cảm ơn các vị!”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Gia Tộc Uchiha

Trong một quán nhậu lớn của làng Lá, toàn bộ người đều cực kỳ ồn ào. Trong đó một bàn ăn gồm có sáu người tất cả. Một thiếu nữ xinh đẹp tóc vàng, bộ ngực cực kỳ lớn, búi tóc thành kiểu đuôi ngựa. Một nam nhân có mái tóc bạch kim với vẻ mặt dâm dề hết nhìn đông rồi lại nhìn tây trong đó đối tượng là mấy thiếu nữ trẻ đẹp. Một nam nhân cùng ngoài hai mươi, ánh mắt sắc bén giống như mắt rắn, làn da có chút trắng bệch giống như bạch tạng. Một cậu bé mười tuổi với mái tóc bạch kim và cái đầu khá to. Một cô bé mặt tròn trịa cùng với mái tóc màu đỏ rực. Một cậu bé hơn mười một, mười hai tuổi cùng với mái tóc màu vàng giống như ánh sáng mặt trời đang ngồi ở trên bàn nhậu.

Vị nam nhân có tóc bạch kim đeo cái hộ ngạch trên đầu trông giống như sừng quỷ mở miệng nói: “Tiểu quỷ ta rất tò mò ngươi làm sao mà có thể có nhiều chakra như vậy được!” Nói xong hắn nhấp một chén rượu nhìn chăm chú về phía cậu bé đầu to hơn mười tuổi kia.

Khóe miệng cậu bé có mái tóc bạch kim và đầu rất to kia mở miệng nói: “Cái này sao?” Bàn tay của cậu bé đưa lên gãi gãi sống mũi của mình sau đó mỉm cười nói: “Ngài Jiraiya, ta có thể không trả lời được hay không? Dù sao mỗi người có một bí mật riêng a!”

“Hừ” Nghe được lời này thì Jiraiya phát phát tay lên tiếng nói: “Nếu như ngươi không muốn nói thì cũng không có sao!”

“Uy” Khuôn mặt của nữ nhân xinh đẹp tóc vàng có bộ ngực phong mãn mở miệng nói: “Jiraiya, ngươi đang bắt nạt học trò của ta hả?”

Nghe được lời này thì Jiraiya vội vàng phân trần nói: “Nào có!”

Bất chợt trong lúc này Orochimaru mở miệng nói: “Ta quả thực rất tò mò ngươi tại sao lại có nhiều chakra đến như vậy?”

Thấy được ánh mắt sẫm soi của Orochimaru thì Uchiha Akira làm như không thấy. Hắn mỉm cười nhìn về phía Orochimaru mở miệng nói: “Đại nhân Orochimaru rất muốn biết bí mật của ta sao?”

Trên khuôn mặt của Orochimaru chỉ bình thản đáp lại nói: “Ta chỉ có chút tò mò mà thôi!”

Thấy được vẻ mặt tò mò của mọi người, ngay cả ốt đồ đầm máu cũng phụng phịu mặt nhìn về phía Uchiha Akira. Bởi vì nàng mới biết được Minato ăn thua thiệt từ trong tay Akira. Nàng tuyệt đối không tin vốn Akira được mệnh danh là một kẻ ngốc nghếch như vậy. Ngoài ra hắn còn được mệnh danh là đầu to đội sổ của lớp. Nếu như đề hắn nói hắn là thiên tài nàng tuyệt đối không thể tin.

Trên khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười nói: “Nếu như ngài Orochimaru rất muốn biết ta có thể cho ngài biết được lý do tuy nhiên ngài phải hết sức giúp ta một điều có được không?”

Trên khuôn mặt Tsunade xuất hiện sự tò mò nhìn về phía Akira hỏi: “Tiểu quý này ngươi đang đánh cái gì chủ ý thế hả?”

“Ha” Trên khuôn mặt lạnh lẽo của Orochimaru xuất hiện một nụ cười. Hắn mở miệng nói: “Nếu như điều kiện của ngươi không có quá khó khăn là được!”

Hai bàn tay Akira nhẹ nhàng bóp cánh mũi của mình, hắn mỉm cười nói: “Nghe nói đại nhân Hokage đệ tam thiếu một người giúp việc ở văn phòng Hokage. Dù sao ngài Orochimaru cũng là học trò của đại nhân Hokage. Chỉ cần đại nhân mở miệng là được... Ta cũng không dám đòi hỏi việc gì chỉ cần sắp xếp cho cô Ayumi một công việc nhằm chán hay xuất hiện trước mặt đại nhân Hokage là được. Ta nghĩ để cho cô Ayumi có một cuộc sống bình ổn không cần phải ở quán thịt nướng tiếp tục mệt nhọc cùng với nhiều ánh mắt háo sắc quan sát a!”

Nói đến đây Akira nhìn về phía Jiraiya một chút rồi mỉm cười. Jiraiya hừm nhẹ một tiếng sau đó mặt sẽ xuống nhìn về phía Akira. Akira mở miệng hỏi: “Nhờ đại nhân Orochimaru hỏi xem ngài Hokage có thể giúp ta việc này hay không. Nếu được ta tuyệt đối sẽ không quên ơn ngoài ra bất cứ câu hỏi nào mà đại nhân hỏi ta, ta nhất định sẽ trả lời tường tận cho đại nhân!”

Trong mắt Orochimaru lóe lên tinh quang. Trong lòng hắn thầm nói: “Tiểu quý này thực sự chỉ có mới mười tuổi thôi sao!” Nghe được lời này Orochimaru có xuất hiện chút ngạc nhiên trên mặt tuy nhiên hắn bình thản mở miệng nói: “Được rồi, việc này ta sẽ nói với ngài Hokage xem có thể giúp được cho ngươi hay không?”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn mỉm cười nhìn về phía Orochimaru nói: “Vậy ta phải tại chỗ này cảm ơn ngài rồi!”

“Ây” Tsunade ngồi bên cạnh Akira tò mò hỏi: “Tiểu quý, ngươi đang đánh cái chủ ý gì vậy hả?”

Akira mỉm cười bình thản đáp: “Về việc tại sao ta có nhiều chakra như vậy phải nói đến về thứ này...” Akira dùng ngón tay tự chỉ vào đầu của mình: “Có lẽ ta sinh ra thì não bộ đã rất phát triển khiến cho tinh thần lực của ta cũng mạnh mẽ hơn người bình thường. Tại lúc hơn ba tuổi ta được dạy rằng chakra là một loại năng lượng do tinh thần lực và thể lực tạo thành. Ta đã từng hỏi cô Akira làm thế nào để tăng chakra lên thì cô Akira nói chỉ cần rèn luyện khiến cơ thể hao hết chakra sau đó một lần nữa khôi phục thì cơ thể sẽ tăng lên. Ta đã thử nhưng tốc độ tăng lên rất chậm. Ta đã đoán nếu như thân thể tăng lên cùng tinh thần lực tăng lên có phải hay không sẽ tăng lên chakra!”

“Ta tìm đủ mọi cách để cho thân thể tăng lên lực lượng. Sau đó ta phát hiện được một điều chakra có thể ôn dưỡng thân thể. Hàng ngày ta đều tắm mình dưới nước suối sau đó phân bố chakra toàn thân để cho nước suối liên tục đánh vào cơ thể. Không biết có phải ta chăm chú điều khiển chakra hay không mà sau này tốc độ tăng lên chakra của ta rất nhanh.”

“Tuy vậy đây chỉ được một thời gian ngắn mà thôi bởi vì về sau ta xác định một điều rằng tốc độ tăng chakra của ta chậm lại. Ta mới biết được nguyên nhân chính của việc tăng lên chakra là bởi vì tinh thần lực. Làm thế nào để tăng tinh thần lực đây? Ta thí nghiệm rồi ta thành công!” Ngón tay Akira chỉ vào chính đầu của mình sau đó mỉm cười nói: “Một lần ta suýt chết nhưng quả thực chakra có tác dụng cường hóa đầu của ta. Mặc dù lần đó quả thật rất đau!”

Bốp!

Một cú đấm nện thẳng đầu của Akira, người này không ngờ lại là Tsunade. Ánh mắt Tsunade nhìn về phía Akira mở miệng nói: “Ngu ngốc! Ngươi có biết mình đang làm gì hay không? Nếu như ngươi thất bại như vậy não của ngươi sẽ bị chakra mất không chế phá hủy. Đến lúc đó ngươi chắc chắn sẽ chết a!”

Hai vai Akira vội vàng nhún nhún, bàn tay xoay xoa đầu của hắn mỉm cười nói: “Không phải em vẫn còn sống hay sao? Nữ lão sư, ngài đa nghi quá rồi!”

“Ngươi!” Tsunade nắm chặt nắm đấm của mình nhìn về phía Akira.

Orochimaru nhẹ nhàng liếm lưỡi của mình sau đó cười nói: “Đường như Akira cũng là người thích nghiền cứu giống ta a!”

Tại này giờ im lặng thì Minato mới mở miệng nói: “Akira-kun, chiêu thức mà ngươi sử dụng là quả cầu gì đó là người tự mình sáng tạo sao?”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật, hắn mỉm cười nói: “Chiêu này ta sử dụng ngự thuật và biến thuật để sáng tạo ra!”

Jiraiya nghe được lời này thì nhủ mày hỏi: “Ngự thuật và biến thuật!?”

Akira thấy được vẻ mặt tò mò của Jiraiya thì mở miệng nói: “Vâng, đại nhân Jiraiya, ta phân loại với mức độ khả năng khôn chế chakra. Ta phân biệt nó thành phỏng, biến, ngự, nhập và hóa!?”

Ngay cả lúc này ngồi bên cạnh Tsunade cũng không nhận được tò mò hỏi: “phong, biến, ngự, nhập, hóa!”

“Vâng!” Akira nhìn sang Tsunade đáp: “Em gọi nó như vậy cho dễ dàng phân biệt. Phong chính là điều khiển chakra mô phỏng nguyên tố. Biến chính là biến hóa ra nguyên tố đó. Ngự chính là điều khiển nguyên tố theo ý muốn của mình. Nhập chính là bước đầu của hóa dung nhập vào nguyên tố. Hóa chính là hóa thành nguyên tố. Tuy nhiên em chỉ mới tiến vào trạng thái ngự sơ cấp mà thôi. Trong đó biến đổi tính chất của thủy và thổ quá khó, em không có cách nào học được nên trực tiếp đã tiến vào ngự sau đó biến được sếp sau nhập và hóa!”

Bàn tay Akira đưa lên, một loại chakra màu đen xuất hiện trong tay hắn, chakra biến đổi giống bắt đầu giống như một luồng gió thổi qua nhưng nó vẫn có màu đen. Sau đó màu đen biến mất chuyển thành trong suốt, gió bắt đầu nhẹ nhẹ thổi qua. Kế tiếp cơn gió cực kỳ kỳ lạ đem một miếng thịt trong bát của Akira nâng lên. Mặc dù nó vẫn còn lơ lửng lơ lửng nhưng cuối cùng vẫn vào miệng của Akira.

Trên khuôn mặt hồng hào của Akira xuất hiện một nụ cười bình thản sau khi nuốt miếng thịt xuống: “Mới đầu em thử bắt đầu mô phỏng sau đó dần dần là biến hóa cùng với ngự. Cái này chính là cảm thụ từ thiên nhiên a. Mặc dù ban đầu dùng chakra rất khó điều khiển nhưng rồi em cũng thành công. Tuy nhiên nhập và hóa chỉ là cảnh giới em nghĩ ra mà thôi chứ chưa từng bao giờ tiến đến. Có lẽ cả đời em cũng không tiến tới cái cảnh giới này a! Thế nên nói với mọi người chỉ để cho vui mà thôi. Hahahaha...”

Nghe được lời mấy người ở đây đều kinh hãi duy chỉ có cô bé Kushina vẻ mặt có chút không tin. Kushina mở miệng nói: “Người nói thật sự là không đúng a! Mấy điều này mấy lão sư ở trường không có nói như vậy. Các nhẫn thuật không phải chính là thông qua kết ấn để điều khiển chakra hay sao?”

“Ha” Akira nhún nhún vai ánh mắt nhìn về phía cô nàng ọt đồ đâm máu kia mở miệng nói: “Cố bé ngốc nghếch!”

Nghe được lời này thì Kushina giận tím mặt, nở hờ hững nhìn về phía Akira hỏi: “Người nói ai ngu ngốc!”

“A, hahaha...” Minato ngồi ở bên cạnh ngay lập tức giải vây nói: “Được rồi mà, được rồi mà mọi người!”

Bàn tay Jiraiya đưa lên sờ cằm của mình nói: “Theo lý luận của người nói không phải là không có thể. Tuy nhiên nếu như người nói thì những người có khả năng khống chế chakra cực kỳ tinh chuẩn mới có thể làm được điều này. Thực sự không phải ai cũng làm được việc như thế này!” Ánh mắt Jiraiya nhìn về phía Tsunade nói: “Tsunade, người làm sao nhìn ra được hắn sẽ là một y nhấn đây!”

Chiếc tay trắng nõn của Tsunade trực tiếp quàng vào cổ của Akira sau đó mỉm cười nói: “Hà...” Một hơi rượu từ miệng của nàng phun ra, ánh mắt của nàng nhìn về phía Akira đang bị đè cổ khá là khó chịu nói: “trúc giác của phụ nữ a!” Nghe thấy vậy mấy người thăm bữu môi trong lòng. Minato thì chỉ cười hahaha bù trừ cho cái không khí quái dị.

Tsunade nhìn về phía Akira hỏi: “Tiểu tử, người tại sao biết chiêu thức của ta?”

Ngón chó Akira đưa lên sờ mũi gãi gãi mở miệng hỏi: “Nữ lão sư, người nói đến chiêu thức nào ạ?”

Tsunade mở miệng đáp: “Chính là chiêu thức một quyền người đánh ra có sức ông phá cực lớn!”

Khóe miệng của Akira giật giật, hắn không biết Tsunade lại có chiêu thức giống với hắn như vậy. Hắn cười khổ đáp lại lời: “Đó là một chiêu thức do em sáng tạo ra. Nó sử dụng chakra có tính bộc phát trong nháy mắt tạo ra tính phá hư cực mạnh. Em còn muốn sáng tạo một chiêu đánh ra chakra vào trong cơ thể đối phương sau đó nổ tung nữa kia! Chỉ là vẫn chưa có sáng tạo ra.” Bàn tay Akira đưa lên gãi gãi đầu của mình.

“Cái gì!” Nhất thời Jiraiya mở miệng nhìn về phía Akira với ánh mắt cực kỳ ngạc nhiên. Khóe miệng hắn liên tục co giật nhìn về phía Akira. Hắn xác định tên này so với quái vật còn quái vật hơn.

Khuôn mặt của Orochimaru xuất hiện đầy hứng thú nói: “Ồ, ra là vậy sao?”

Akira cười khổ trong lòng. Bởi vì lần trước tại thác nước đã bị lộ, hắn đoán hiển nhiên bây giờ cũng có người đang theo dõi ở tại nơi này. Bởi vì vừa rồi ánh mắt của mấy vị sannin liếc về phía cửa sổ tại nơi này. Thế nên Akira không ngại bộc lộ thực lực một chút. Có lẽ là âm mưu Anbu được cử đến để tìm kiếm thông tin của hắn. Nếu như hắn bộc lộ ra thực lực đầy đủ có thể đánh động mấy người như Hokage đối với hắn để ý. Như vậy chỉ ít hắn sẽ không phải một mình đối phó với gia tộc Uchiha khi mà gia tộc này có ý định bắt lợi với hắn và người thân.

Tại sao hắn lựa chọn Tsunade mà không phải người khác. Thứ nhất nói đến Tsunade, nàng có y thuật cực cao sau này đối với hắn bảo mạng cực tốt. Hắn quyết định chỉ học vài nhẫn thuật có tác dụng mà thôi. Những nhẫn thuật như thủy long, hỏa cầu v.v... Chỉ cần hắn có thể sử dụng nắm giữ cảnh giới ngự hoàn toàn thì thuật nào mà hắn chả thi triển được. Thứ hai Tsunade không những là một trong sannin mà là cháu gái của Hokage đệ nhất và đệ nhị, nếu như có người động đến hắn cũng phải cân nhắc đến Tsunade. Mà danh vọng của công chúa Tsunade không phải người nào cũng có thể động vào.

“Khụ, khụ...” Jiraiya liên tục ho khan vài tiếng sau đó mở miệng nói: “Akira-chan...” Ánh mắt đầy yêu thương nhìn về phía Akira khiến cả người hắn nổi cả ra gà.

Thấy bộ mặt bỉ ổi của Jiraiya như thế thì Tsunade mở miệng nói: “Thôi đi, Jiraiya! Người xem người kia làm cho thằng bé sợ rồi đấy!”

Bàn tay Jiraiya đưa lên nắm lại sau đó đặt trước miệng tò mò hỏi: “Mấy chiêu thức thuật cậu sáng chế rất tuyệt. Ân... chúng rất tốt có thể hay không chúng ta làm trao đổi!”

Trong lòng Akira thầm nghĩ: “Thì ra lão sắc quỷ này đang đánh chủ ý tới thuật của ta!” Khóe miệng Akira nhếch lên, hắn mỉm cười nói: “Ngài Jiraiya có thiện tình như vậy cũng có thể a!”

“Uy” Tsunade mở miệng đáp, ánh mắt nhìn về phía Jiraiya mở miệng nói: “Chiều thức đó có thể so sánh với nhẫn thuật cấp A. Người đang đào gọc tường nhà người khác a!”

“Hahaha...” Jiraiya vội vàng gãi gãi đầu hân hân cười nói: “Tsunade, cô không thể nói như vậy a! Akira-chan, nếu như cậu dạy chiêu đó cho ta, ta sẽ nói giúp cậu việc cô Ayumi trước mặt ngài Hokage, thế nào?”

Mặt của Akira rơi vào trầm tư sau đó hân hân cười nhìn về phía Orochimaru nói: “Ta tin tưởng vào đại nhân Orochimaru không phải là người thất hứa!” Ánh mắt của hân quay về phía Jiraiya mỉm cười nói: “Nếu như đại nhân Jiraiya muốn đổi thuật của ta thì hãy dùng một thuật đáng giá tương đương đi! Ví dụ như thuật gì đó mà Minato đã tránh thoát hôm đó. Nếu như ta đoán không nhầm thì thuật này tuyệt đối rất mạnh và hiệu quả!”

Đôi môi Akira hơi mấp máy, hân nhìn về phía Minato tò mò hỏi: “Có thể hay không đổi thứ đó với ta? Ta sẽ dùng chiêu thức cực phong chỉ hoặc tiêu phong lốc để đổi lấy chiêu thức của người?”

Nghe được lời này thì Minato cười ha ha cực kỳ thân thiện nói: “Nếu như Akira, người có ý định này ta cũng không ngại. Dù gì loại nhẫn thuật này ta mới nghiên cứu từ ngài Hokage đệ nhị để lại. Ta còn không có nắm vững nó hoàn toàn đây!”

Hai vai Akira nhún nhún vai cười nói: “Không sao chỉ cần người dạy cho ta là tốt rồi!” Khóe miệng hân cong lên nhìn về phía Uzumaki Kushina mở miệng nói: “Ta rất hiếu kỳ về phong ấn thuật của tộc Uzumaki có thể dạy cho ta được không. Tất nhiên làm trao đổi ta cũng sẽ dùng một thuật của ta để đổi lấy chiêu của cô thế nào? Nếu như cô không học được thì Minato vẫn có thể học được a!”

Cốp!

Bàn tay Tsunade đưa lên đánh mạnh vào gáy của Akira khiến cho hân khá là đau đớn. Nàng ngay lập tức mở miệng nói: “Tiểu tử, người chẳng lẽ không biết học nhiều không chuyên rất khó có thành tựu!”

Hai vai của Akira nhún nhún, hân lại sờ sờ gáy của mình. Hân không hiểu sao Tsunade lại thích đập đầu của hân như vậy. Akira cười khổ nói: “Nữ lão sư, em chẳng qua muốn học biết thêm một chút nâng cao khả năng khống chế chakra mà thôi!”

Tại trong văn phòng Hokage, một lão đầu trên nón có chĩa Hỏa to tướng đang cầm một cái tẩu liên tục hút. Đứng phía trước hân là một Ninja đeo mặt nạ. Miệng của lão già này liên tục phun ra khói thuốc nói: “Kể từ bây giờ người hãy cho ba tính anh Jounin đi bảo vệ Akira cùng với người nhà của hân!”

Nghe thấy vậy thì cả người của ninja đeo mặt nạ kia cứng lại. Ngay sau đó hân gật đầu dùng tay cung kính chấp lại: “Vâng!” Thân mình của hân ngay lập tức biến mất tại chỗ.

Bàn tay của lão già liên tục gõ gõ lên bàn sau đó nói: “Hân thực sự là thiên tài sao? Hài... Vậy tại sao hân lại muốn dấu diếm đến tận bây giờ. Hy vọng hân không phải là một Uchiha Madara thứ hai!” Lão già đột nhiên nghĩ đến gia tộc Uchiha đối xử lạnh nhạt với Akira. Sau ngày hôm nay nhất định gia tộc Uchiha sẽ để ý đến Akira. Tuy nhiên việc đối xử lạnh nhạt với Akira của gia tộc Uchiha có lẽ đối với làng Lá chưa biết chừng là một việc tốt. Lão già khe khẽ thở dài ra một hơi.

Ánh trăng lên khá cao, thân ảnh nhỏ đảo bước trên con đường cái lớn. Bất chợt có hai người nam nhân ngoài hai mươi tuổi tiến đến. Một người trong đó lạnh lùng mở miệng nói: “Uchiha Akira, tộc trưởng và các vị trưởng lão muốn gặp mặt người!” Nghe được lời này thì Akira nhẹ nhàng gật đầu. Hai người kia xoay người lại, trên lưng áo của họ có ký hiệu một cái quạt đúng là ký hiệu của gia tộc Uchiha. Trong lòng Akira thầm nghĩ: “Việc gì đến cũng phải đến!”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Yuuhi Kurenai

Ánh mắt Akira tùy ý đảo qua trên đường cái. Lúc này phía dưới các nhà đều đã đốt đèn sáng lên soi rọi con đường. Hiện tại ở làng Lá vẫn thường sử dụng cái loại đèn ống này thay vì mấy loại đèn điện. Hai người họ dẫn theo Akira tới đại sảnh đường lớn nhất của gia tộc Uchiha.

Trong lúc này một đám lão già cùng với vị nam nhân trung tuổi ăn mặc một thân quần áo gia tộc Uchiha cực kỳ tinh trọng ngồi ở dưới thảm. Ở giữa đặt một cái bàn chân ngắn và dài, có một tách trà nóng đặt ở trước mặt họ. Akira biết được phong cách ở nơi này rất giống Nhật Bản, người ta không ngồi trên ghế mà thích ngồi trên một tấm thảm lót.

Một chỗ ngồi bằng thảm đã để sẵn cho Akira. Hai người kia cực kỳ cung kính nói: “Tộc trưởng, các vị trưởng lão!”

Vị nam nhân tâm trung tuổi, có vài phần khí thế sắc bén ngồi đối diện trước mặt Akira lên tiếng nói: “Akira, người đã đến! Vậy ngồi xuống đi!”

Akira cũng ngồi xuống chỗ thảm sau đó hân bình thân dùng lễ nghi quý báu mấy vị trưởng bối trong tộc. Hân cũng lên tiếng nói: “Tộc trưởng, các vị trưởng lão!”

Thấy Akira hành lễ như vậy thì mấy vị lão già cùng với vị tộc trưởng kia có thần sắc thoáng hòa hân một chút. Vị nam nhân trung tuổi ngồi ở trên ghế nhìn về phía Akira mở miệng hỏi: “Akira, ngươi cũng đã tròn mười tuổi rồi!”

Đôi môi Akira mím môi lại sau đó mở miệng đáp lại: “Vâng thưa tộc trưởng là mười tuổi lẻ hai tháng!”

Đầu vị nam nhân trung tuổi nhẹ nhàng gật đầu, hân nhin về phía Akira mở miệng nói: “Tại thời gian dài như vậy, gia tộc chúng ta quả thực dễ cho ngươi gặp nhiều oan ức. Nguyên nhân bởi vì mấy năm thời gian đều xảy ra chiến sự liên miên, sau khi chiến tranh kết thúc mà gia tộc bận rộn xây dựng lại không có thời gian để ý đến ngươi. Ngươi không nên vì thế mà oán trách gia tộc Uchiha.”

Trong lòng Uchiha Akira xuất hiện sóng to gió lớn, hân tò mò ngẫm nghĩ: “Đây đến rốt cùng là chuyện gì xảy ra?” Hân mỉm cười mở miệng nói: “Tộc trưởng và các vị trưởng lão đã khách khí rồi! Chuyện của ta cũng là hết sức bình thường. Tại trong chiến sự thì cha mẹ ta cũng qua đời, điều này không liên quan tới các vị ngồi đây. Ngoài ra các bạn đồng lứa đối xử với ta như vậy chẳng qua là trẻ con không hiểu chuyện. Ngai yên tâm, ta sẽ không vì điều này mà đối với gia tộc Uchiha có bất cứ oán hận gì!”

Mấy lão già nghe được lời này hoàn toàn ngỡ ngàng, họ ở đây đều muốn giải khai tình trạng của Uchiha Akira. Dù sao gia tộc Uchiha không còn như trước kia, họ bắt đầu có hướng đi suy tàn. Trong gia tộc ngoại trừ hai anh em Madara và Izuna đã mở ra Mangekyo Sharingan ra thì hiện giờ không có bất cứ người nào trong gia tộc mở ra Mangekyo Sharingan. Nói đúng hơn là gia tộc Uchiha đã không còn huy hoàng như xưa. Hiện giờ không ngờ vì Uchiha Akira mà cả ba sanin đều tranh dành thế nên gia tộc Uchiha muốn giải trừ khúc mắc giữa Akira và gia tộc Uchiha. Tuy nhiên họ không ngờ Akira lại nói như vậy quả thực khác xa hoàn toàn với tuổi tác của hân.

Bàn tay của vị nam nhân trung tuổi đưa lên miệng nắm lại, liên tục tiếng ho khan từ miệng của vị tộc trưởng gia tộc này nhẹ nhàng phát ra: “Khụ, khụ... Uchiha Akira, ngươi nghĩ được thông thoáng như vậy quả thực chúng ta vui mừng. Akira, tat hay mặt gia tộc Uchiha tiến hành đối với ngươi nói một lời xin lỗi!”

Khỏe miệng Akira xuất hiện một nụ cười hòa ái, hân mở miệng nói: “Tộc trưởng và các vị trưởng lão đã khách khí rồi! Xin thứ cho ta nói thẳng hôm nay, các vị trưởng lão không biết gọi ta đến đây là có việc gì? Nếu có việc gì ta có thể giúp, ta sẽ làm hết sức...”

Một vị lão già lớn tuổi nhất trong đó, bàn tay nâng lên miệng nhẹ nhàng ho khan, ánh mắt của lão già cực kỳ tò mò nhìn về phía Uchiha Akira hỏi: “Ta nghe nói một trong sanin muốn nhận ngươi làm học trò? Không biết việc này có đúng hay không?” Đôi hàng lông mày của Akira hơi cau lại. Thấy đôi lông mày của Akira cau lại thì lão già tiếp tục nói: “Akira, ngươi không cần có gì nghi hoặc cả. Sáng ngày hôm nay thì việc ở trường dạy học Ninja đã sớm truyền khắp thôn xóm làng Lá...”

“Vâng!” Nghe được lời này Akira cũng không có phản bác mà nhàn nhạt mở miệng đáp lại. Đôi mắt hân tò mò nhìn về phía lão già, trong khi hân cũng đang đánh giá lão già này thì đồng thời lão già này cũng đang đánh hân, hân mở miệng bình thản nói: “Ta bái đại nhân Tsunade làm thầy muốn theo ngài học tập y thuật!”

“A” Mấy lão già cùng tộc trưởng đều đánh ánh mắt với nhau. Không biết trong đầu bọn họ đánh cái chủ ý gì.

Vị tộc trưởng kia khoanh tay lại, hai tay đút vào tay áo, ánh mắt nhìn về phía Akira mở miệng nói: “Akira, đi theo đại nhân Tsunade cũng là một việc không tệ. Xem ra ngươi rất có thiên phú trở thành y nhẫn giả.”

Đầu Akira hơi cúi xuống, khuôn mặt xuất hiện mỉm cười, hân lại đặt tay lên bàn nhẹ nhàng nói: “Đại nhân, ta chẳng qua là may mắn lọt vào mắt xanh của đại nhân Tsunade mà thôi!”

Đầu của vị tộc trưởng nãy lắc lắc nhẹ nhàng đáp lại: “Thật sự là tốt đây...”

Một vị lão già ở bên cạnh tộc trưởng ho khan một tiếng sau đó nói: “Akira, ngươi ở bên ngoài tổng sống không được tốt cho lắm. Ngươi vẫn là về đến gia tộc đi. Gia tộc chúng ta đã để riêng một căn nhà lớn cho ngươi. Sau này gia tộc cũng sẽ vì ngươi mà bỏ ra một phần tài nguyên giúp ngươi ở trên con đường Ninja sau này!”

Nhất thời đám người trưởng lão đều nhìn về phía Akira giống như đang chờ hân mở miệng đáp lại. Tất cả mọi người đều chỉ thấy được trên khuôn mặt của Akira xuất hiện một nụ cười nhàn nhạt mà thôi. Hân bình thản nhìn về phía mấy lão già: “Đa tạ các vị trưởng lão và tộc trưởng đã đối với ta ưu ái. Tuy nhiên ta thật sự xin lỗi, ta sẽ không rời đi chuyển về trong gia tộc”

“A” Nhất thời mấy người kinh ngạc.

Một vị trưởng lão trong đám trưởng lão mở miệng mang theo lời nói: “Akira, ngươi đang có ý gì? Chúng ta đang có mệnh lệnh với ngươi mà không phải câu hỏi? Ngươi đây...”

Bất chợt một bàn tay đưa ra, nhất thời vị trưởng lão này trở nên im lặng. Hân ngoan ngoãn ngồi xuống không có động tĩnh gì. Bàn tay vừa đưa ra ngăn lại lời của vị trưởng lão này chính là tộc trưởng tộc Uchiha. Đôi mắt của vị nam nhân trung tuổi hơi chớp mắt một cái nói: “Ta rất tò mò muốn biết lý do của ngươi, Akira!” Trong đôi mắt của vị tộc trưởng đã xuất hiện dấu hiệu của gia tộc Uchiha. Đôi đồng tử màu đỏ và hai cái câu ngọc đang xoay tròn.

Đôi môi Akira hơi mím lại, ngón chỏ đưa lên gãi gãi sống mũi của hân bình thản đối mắt với vị gia chủ này nói: “Cô Ayumi dạy ta từ nhỏ rằng làm người không thể quên gốc. Đối với cha mẹ mặc dù ghét bỏ ta nhưng ta vẫn phải cảm ơn họ. Mặc dù hiện giờ họ đã chết ta bỏ lại ta một mình thì ta cũng không có trách họ. Từ nhỏ ta đã được cô Ayumi nuôi dưỡng, công ơn này ta tuyệt đối không quên. Mặc dù ta quả thực không thích tộc Uchiha chút nào nhưng dù sao quả thực ta chính là người của gia tộc Uchiha dù cho ta có cố trốn tránh sự thật này đi nữa...”

“Các vị nên biết từ nhỏ ta đã bị đối xử như thế nào? Dù sao trong một thời gian dài ta đã học tập được nơi này thực lực chính là tất cả nên ta cũng không oán trách các vị. Sau này nếu như gia tộc có việc ta nhất định sẽ ra tay. Mặc dù ta không thích gia tộc Uchiha nhưng ta vẫn sẽ vì gia tộc mà đóng góp”

Nghe được những lời này thì vị tộc trưởng đang ngồi ở giữa thu hồi con mắt sharingan lại sau đó tiếp tục nói: “Như vậy ta đã yên tâm rồi!”

“Tuy nhiên...” Bất chợt Akira mở miệng lên tiếng nói: “Vì gia tộc ta có thể làm nhiều chuyện nhưng mà có những việc ta sẽ không làm? Nếu như giữa gia tộc và làng Lá có việc gì bất hòa vậy thì tộc trưởng và các vị trưởng lão ở đây thứ lỗi. Ở trong tình trạng này ta sẽ không tham gia đồng thời không giúp bên nào cả.”

Nghe thấy lời này thì vị nam nhân trung tuổi kia nhũn mày lại nhìn về phía Akira hỏi: “Đại nhân Hokage đệ tam đã nói với người điều gì hay sao?”

Đầu Akira liên tục lắc lắc, hần mỉm cười nói: “Không có! Thời gian sống dài như vậy ta cũng nhìn được nhiều thứ. Ví dụ như tại sao gia tộc Uchiha lại được tọa lạc tại nơi này. Ta có lẽ không hiểu nhiều tuy nhiên cũng biết một chút nếu phải lựa chọn giữa gia tộc và làng Lá vậy xin lỗi ta sẽ không giúp bên nào. Đây là giới hạn của ta cho đại nhân có giết ta đi nữa” Khẽ cắn răng một cái, Akira nhẹ nhàng cúi đầu hành lễ.

Vị trưởng lão trong tộc tiếp tục nói: “Akira, đừng quên người là một thành viên gia tộc Uchiha...”

Đầu vị tộc trưởng lắc lắc sau đó phát tay nói: “Được rồi, người trở về đi thôi!” Akira hành lễ cúi đầu sau đó xoay người rời đi. Nhìn bóng dáng cô đơn rời đi, đám người thực sự nghĩ liệu có phải hay không hẳn mới chỉ mười tuổi đây?

Tại văn phòng của Hokage, một lão già khác cũng ngang bằng với Hokage nhìn về phía Hokage đang hút phi phèo thuốc trong miệng. Lão già này tóc đen, bộ mặt có chút già nua, trong ánh mắt tràn ngập âm trầm, mái tóc của hắn được bó lên. Khuôn mặt có chút dài. Hắn mở miệng hỏi: “Sarutobi, người định làm thế nào với đứa bé được Tsunade nhận làm đệ tử? Đừng nói với ta việc này không liên quan tới người!”

Lão già Hokage rút ra tẩu thuốc nhìn về phía lão già đang nói chuyện với mình: “Danzo, người quá vớ vẩn đoán rồi! Ngoài ra, người đối với gia tộc Uchiha thực sự có thành kiến quá nặng nề rồi!”

“Hừ...” Lão già Danzo hừ lạnh một tiếng sau đó tiếp tục nói: “Ta không nghĩ đến việc Tsunade lại muốn nhận một đứa bé của gia tộc Uchiha làm học trò. Chẳng lẽ cô ta không nhớ đến Senju hay sao?”

Lão già Hokage cau hàng lông mày lại sau đó mở miệng nói: “Danzo, người có ý gì đây? Người đừng quên ta mới là Hokage”

Danzo nhẹ nhàng lắc lắc đầu, hần bình thản mở miệng nói: “Hừ... người vẫn nhớ mình là Hokage. Đừng quên vụ việc năm xưa đã từng xảy ra như thế nào? Chẳng lẽ người muốn thấy sự xuất hiện của một Madara thứ hai? Người nên nhớ rằng từ trước đến nay gia tộc Uchiha vốn là một gia tộc bị nguyên rủa!”

Hokage đệ tam Sarutobi Hizuren mở miệng đáp: “Vậy người định làm gì với thằng bé?”

Trong lời nói của Danzo xuất hiện sự lạnh lẽo và âm trầm: “Bóp chết mọi uy hiếp đối với làng Lá từ trong trứng nước!”

Đầu lão già Hizuren lắc lắc, hần nhìn về phía Danzo mở miệng nói: “Danzo, người cũng quá vớ vẩn đoán rồi! Người chẳng lẽ đã quên ý chí của lửa? Người có gì chắc chắn sau này hắn sẽ trở thành một Madara thứ hai đây? Nếu như hắn trở thành một người chống đỡ cho làng Lá chúng ta đây?”

“Sarutobi, người suy nghĩ quá ngây thơ rồi!” Danzo lạnh lùng đáp lại: “Akira theo ta điều cha thì từ nhỏ hắn đã mất đi cha mẹ. Cha mẹ của hắn chết trong đợt chiến tranh Nhẫn giới lần thứ hai. Akira từ nhỏ đã bị cha mẹ ghét bỏ bởi vì cha hắn nghĩ hắn không phải do mình sinh ra. Cả làng Lá cùng với gia tộc Uchiha đều đối xử với hắn như thế nào thì người biết rồi đấy! Ngoài ra hắn lại ẩn dấu sâu như vậy, nếu như không có ý đồ gì với làng Lá làm sao có thể ẩn dấu sâu như vậy được?”

Đầu Sarutobi lắc lắc, hần hít lấy vài hơi của tẩu thuốc sau đó mở miệng đáp lại: “Danzo, người suy nghĩ quá nhiều rồi. Hắn chỉ là một đứa trẻ mới lên mười mà thôi. Việc chúng ta cần làm bây giờ chính là dẫn đạo cho hắn đưa hắn đi vào con đường đúng đắn tránh đi lầm đường lạc lối!”

Khóe miệng Danzo liên tục giật giật. Hai người tiếp tục nói chuyện về vấn đề Akira nhưng không có ra được bất cứ quyết định nào thống nhất cả.

Đảo bước trên con đường cái lớn, Akira tiến thẳng vào một căn nhà tầm trung và bình thường trong làng. Bất chợt phía trước cái cổng sáng có một người nam nhân tầm ba mươi đổ lại, khuôn mặt có chút gầy gò. Bên cạnh hắn là một bé gái khoảng bốn tuổi, ăn mặc một thân quần áo màu trắng khá là đáng yêu. Hắn đang đưa một phía phần quà về phía thiếu nữ mặc y phục kimono màu hoa. Trên khuôn mặt của thiếu nữ xuất hiện một nụ cười che tay của mình nói: “Anh quá khách khí rồi!”

Trên khuôn mặt gầy gò của vị nam nhân từ ba mươi tuổi đổ lại này xuất hiện một nụ cười nói: “Cô Ayumi, xin phép tôi được gọi cô như vậy?”

“A” Vị nữ nhân nghe được lời này hơi ngẩn người ra sau đó gật đầu nói: “À vâng! Vậy tôi cũng sẽ gọi anh là anh Shinku”

Bước chân của Akira làm cho mấy người ở đây đều nhìn về phía Akira. Nữ nhân mặc y phục kimono màu hoa nhạt mở miệng đáp lại: “Akira-chan, cháu đã trở về rồi hả?”

“Vâng!” Akira gật đầu mỉm cười trả lời. Hắn bước đến tò mò đánh giá hai người này. Một người vị nam nhân dưới ba mươi đổ lại ăn mặc một thân quần áo bình thường màu xanh. Hai tay đưa vào bên trong tay áo. Mái tóc dài đến ngang vai, nó được vuốt ngược ra đằng sau, từng đoạn tóc một tạo ra một

cái khía nhọn. Ngoài ra trong đôi mắt khiến cho Akira kinh ngạc là tròng mắt màu đỏ trong đó đồng tử màu đỏ kết hợp với một vòng đen trông rất đẹp. Một bé gái khoảng bốn tuổi, có mái tóc ngắn ngang vai, làn da trắng hồng, chiếc mũi thon dài, bộ mặt tròn trịa, con mắt của nàng to tròn đồng thời đồng tử cũng giống như vị thanh niên kia. Bộ dạng của cô bé thật sự rất đáng yêu đang bám lấy quần của vị nam nhân dưới ba mươi tuổi này.

Akira mỉm cười nhìn về phía vị nam nhân dưới ba mươi tuổi này hỏi: “À, chú đây là...”

Ayumi mở miệng thay thế nói: “Chú ấy là Yuuhi Shinku là hàng xóm mới chuyển tới nơi này. Còn cô bé này chính là Yuuhi Kurenai” Sau đó nàng lại quay về phía hai người một nam một nữ kia nói: “Anh Shinku và cháu Kurenai, đây là Uchiha Akira cháu của tôi!”

“À” Khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười nói: “Hân hạnh gặp mặt lần đầu chú Yuuhi!”

“Chào cháu, Akira. Đây là con gái chú Kurenai” Trên khuôn mặt của Yuuhi Shinku xuất hiện một nụ cười rất bình thản bàn tay đưa ra kéo lấy tay của cô bé đang bám lấy tay của mình nhẹ nhàng nói: “Đừng rồi! Cháu không ngại chú gọi cháu một tiếng Akira chứ?”

“Không sao!” Đầu Akira nhẹ nhàng lắc lắc. Lần trước khi sinh ra đầu hấn khá to nhưng hiện nay với hình thể bắt đầu phát triển của Akira thì đầu của hấn chỉ hơi lớn một chút so với người bình thường mà thôi. Khuôn mặt lại thể hiện ra sự tuân tui nữa. Akira hơi cúi đầu xuống dưới xuất hiện một nụ cười thân thiện: “Em tên là Kurenai sao? Cái tên rất đáng yêu đây quả thực rất hợp với em. Có ai nói với em rằng tròng mắt của em rất giống một viên hồng ngọc hay không?”

Cô bé gặp phải người lạ có vài phần rụt rè. Bàn tay Akira đưa vào trong tay lấy ra một mảnh giấy, bàn tay hấn di chuyển cực nhanh, mảnh giấy trắng nhanh chóng gấp lại thành một bông hoa giấy. Akira bình thản nhìn về phía cô bé nói: “Thứ này tặng cho em!”

Bàn tay cô bé có chút rụt rè đưa tay bắt lại sau đó đôi mắt nhìn về phía Akira mở miệng nói: “Em là Kurenai!”

Khuôn mặt Uchiha Akira xuất hiện một nụ cười thân thiện nói: “Vậy sau này anh gọi em là Kurenai nhé!” Bé gái nhẹ nhàng gật đầu. Bàn tay của Uchiha vươn ra nhẹ nhàng xoa đầu của cô bé. Sau đó hấn bình thản rút tay lại để cho cô bé ngược đầu lên nhìn về phía Akira. Ánh mắt của hấn tiếp tục nhìn về phía Shinku.

Sau một vài lời khách sáo với nhau thì Shinku cung kính cúi đầu, hai người Ayumi và Akira đều phải hành lễ phản hồi. Shinku mở miệng nói: “Sau này phải làm phiền gia đình của chị rồi!”

“Vâng!” Ayumi mỉm cười đáp lại.

Shinku cười nhẹ nhàng đáp lại: “Vậy cha con chúng tôi không làm phiền gia đình chị nữa!” Ayumi nghe thấy vậy mỉm cười gật đầu. Shinku dẫn theo con gái trở về nhà. Thở ra căn nhà của Shinku là ngay đối diện bên cạnh nhà của Ayumi. Ánh mắt hấn thấy cô bé đang tò mò nhìn về phía mình. Akira mỉm cười, bàn tay đưa lên vẫy vẫy. Thấy vậy cô bé cũng đưa bàn tay lên vẫy vẫy. Ngay sau đó cánh cửa nhà Akira mở ra, Ayumi tiến vào thì Akira cũng không để ý đến nữa nhanh chóng trở vào phòng.

Ở nơi này thật là kỳ lạ, mặc dù không có huyết thống tinh linh xinh đẹp có cái tai nhọn hoặc nữ quỷ có sừng cùng đuôi và cánh nhưng lại tồn tại đủ mọi màu tóc và đủ màu con mắt. Trong đó làn da có cả làn da trắng lẫn làn da vàng cùng làn da đen. Con mắt có cả trắng, không tròng, màu xanh, màu đen, màu vàng, màu đỏ v.v. . .

Cô bé kia cũng quả thật có vài phần đáng yêu làm cho Akira ưa thích. Loại này ưa thích giống như nhìn thấy một món đồ mới lạ. Có lẽ hấn rất muốn bẹo má của Kurenai một cái xem nàng phản ứng thế nào. Dãy dựa, đỏ mặt còn là tức giận? Cảm xúc chắc hấn sẽ rất thú vị đây? Trong lòng Akira có chút tà ác khi nghĩ đến điều này.

Akira lên căn phòng của mình, bất chợt ánh đèn ngoài cửa xõ làm cho hấn chú ý. Đôi mắt của hấn nhìn sang không ngờ phát hiện được đối diện cửa sổ của mình lại có hai bóng hình sau cánh cửa sổ đối diện đó. Hình dáng đó chẳng phải là Yuuhi Shinku và cô bé Yuuhi Kurenai hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Kunoichi

Ánh mắt của Akira nhìn qua cửa sổ thấy được người nam nhân mang theo một cây đèn bước lên phòng. Vừa đi người đó vừa nói: “Kurenai-chan, sau này con sẽ ở phòng này!”

Akira thấy được hai bóng đen hiện rõ lên cửa sổ, đồng thời hấn nghe được âm thanh be be của Kurenai phát ra: “Vâng!”

“Xoạt!”

Cánh cửa sổ màu trắng được mở ra ngoài. Akira thấy được cô bé Kurenai đang đứng ở trên một cái bàn đem cánh cửa mở ra. Thấy được Akira đang đứng ở trước cửa sổ nhìn mình thì khuôn mặt của cô bé xuất hiện một nụ cười. Không biết lúc nào thì trên mái tóc của cô bé đã cài một đóa hoa giấy do

chính Akira gấp. Bàn tay Akira đưa lên vẫy vẫy thì cô bé cũng mỉm cười vẫy vẫy hân.

Vị thanh niên dưới ba mươi tuổi Yuuhi Shinku đang bê mấy món đồ chần nệm vào nơi này, miệng liên tục mở miệng dặn dò Yuuhi Kurenai bắt chọt ánh mắt của vị thanh niên này nhìn ra ngoài sau đó có vài phần ngạc nhiên nói: “Ồ, là cháu sao Akira!?”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hân mỉm cười mở miệng nói: “Chú Shinku. Xem ra sau này chúng ta là hàng xóm rồi. Hy vọng chú sẽ chiều cố nhiều hơn!”

Trên khuôn mặt gầy gò của vị thanh niên kia xuất hiện nụ cười nhẹ nhàng nói: “Akira, cháu thật khách khí! Sau này Kurenai nhà chú cũng cần cháu chiều cố nhiều hơn”

Đầu Akira nhẹ nhàng cúi xuống gật đầu mỉm cười nhìn về phía bé gái Yuuhi Kurenai nói: “Vâng!”

Ánh sáng bình minh chiếu lên trên làng Lá chiếu rọi lên ba chiếc bức tượng tạc khuôn mặt Hokage tại trên vách đá. Một cậu bé ngồi lẳng lẳng ở trên cao, ánh mắt hân nhìn thẳng về phía mặt trời. Đôi mắt hân lóe ra màu tím nhàn nhạt. Sau khi mặt trời lên cao thì hai mắt cậu bé nhắm lại, miệng thở ra một hơi trọc khí. Hân mở ra đôi mắt, đôi mắt lóe ra một chút ánh sáng màu tím đồng thời xuất hiện tám cái cầu ngọc. Chỉ trong tích tắc cầu ngọc biến mất, đồng từ lại trở lại bình thường.

Đôi môi cậu bé hơi nhắm lại, ngay sau đó mở miệng nói: “Nhanh tới chỗ nữ lão sư Tsunade thôi!” Một lượng lớn chakra tập trung vào trên chân của Akira, thân mình Akira vọt nhanh giống như gió. Ánh mắt hân liếc về phía bụi cây, theo lý hướng mà người giám sát nhìn là đằng sau lưng hân, có lẽ người này sẽ không phát hiện được gì.

Một lão nhân trên đầu đeo cái mũ lớn và chữ “Hỏa” khá là to đang ngậm tẩu thuốc nhìn về phía quả cầu đặt ở trên bàn. Trên quả cầu rõ ràng có hình bóng của một cậu bé mười tuổi với mái tóc màu bạch kim đang phóng đi. Lão già hơi nheo mắt lại, trong mắt lão già thốt lên về tò mò cũng nghi vấn.

Tại một nơi rộng rãi, một thanh niên đứng yên tại đó, một bóng hình nữ nhân xinh đẹp với mái tóc vàng được buộc đuôi gà đang đi về phía hân. Hai tay của nàng được đút vào ống tay áo. Thấy được Akira thì nàng chỉ lướt qua sau đó lên tiếng nói: “Đi theo ta!”

Khỏe miệng Akira liên tục gật gật, theo lý mà nói không phải là sẽ hỏi sở thích hoặc yêu ghét gì đó khi trở thành hạ nhân (genin) hay sao. Tại sao nàng lại không hỏi hân một câu nào mà chỉ yêu cầu hân nhanh chóng đi theo nàng. Akira cười khổ một tiếng.

Hai người theo mấy đoạn vòng vèo sau đó dừng lại tại một bệnh viện Ninja. Có mấy vị y nhân thấy được Akira cùng Tsunade đều cung kính chào: “Đại nhân Tsunade!” Tsunade chỉ bình thản gật đầu một cái.

Hai người dọc theo con đường tiến vào một căn phòng, một vị nữ tính khá xinh đẹp đeo mắt kính đang ở một căn phòng ngồi cặm cụi dùng một cái giũa thuốc. Trên bàn còn đặt mấy loại dược thảo. Trong đó có một vài vị y nhân già đang giúp đỡ. Thấy được sự xuất hiện của Tsunade thì tất cả đều kính ngạc sau đó ngay lập tức mở lời cung kính chào hỏi: “Đại nhân Tsunade”

Đầu Tsunade nhẹ nhàng gật đầu. Ánh mắt nàng quét về phía vị nữ tính khá xinh đẹp đeo mắt kính, mái tóc màu đen ngang vai nói: “Furofuki-san, đây là học trò của tôi!” Đồng thời ánh mắt của nàng cũng hướng về phía Akira lên tiếng nói: “Uay, Akira mau đến đây!”

Akira mỉm cười nhìn về phía đám kunoichi (y nhân già) nói: “Mọi người buổi sáng tốt lành, em là Uchiha Akira. Hân hạnh được gặp mặt mọi người trong lần đầu tiên!” Một câu xã giao từ miệng của hân phát ra. Quả thực ở nơi này mỗi lần phải mở miệng chào hỏi như vậy quả thực làm cho Uchiha Akira có cảm giác có chút phiền phức.

Có mấy vị kunoichi nhìn về phía Akira với ánh mắt tò mò. Một người trong đó mỉm cười nhìn về phía Akira tò mò nói: “Cậu chính là Akira, đệ tử mới của ngài Tsunade!?”

Akira mỉm cười đáp lại: “Vâng!”

Tsunade nhẹ nhàng nhắm mắt lại một cái sau đó nhìn về phía Furofuki nói: “Furofuki, ta muốn hân trở thành một y nhân già. Về phần dạy hân thực hành sẽ do cô đảm nhiệm!?”

Nghe được lời này thì Furofuki nâng lên mắt kính của mình nói: “Vâng!”

Hai người Tsunade cùng với Furofuki dẫn theo Akira tới một phòng học chuyên viên dành cho kunoichi. Đó là một phòng học khá rộng rãi cùng với các bể cá chứa đựng những con cá. Một đám học sinh có bằng tuổi, có thấp tuổi hơn cũng có lớn tuổi hơn Akira đang ở đó học tập y thuật trở thành một kunoichi. Một đám ninja trong đó phần lớn chính là nữ đang học tập y thuật.

Muốn trở thành một kunoichi xuất sắc thì điều kiện ban đầu đó chính là lượng chakra. Lượng chakra quá ít không có cách nào trở thành một kunoichi cả. Lượng chakra nhiều ít quyết định thành tựu của một kunoichi sau này. Thứ hai chính là khả năng không chế chakra. Yêu cầu của một kunoichi đó chính là khả năng khống chế chakra cực mạnh hơn xa so với bình thường. Thứ ba chính là thiên tính của chakra. Thường thường các loại chakra có thiên tính hòa cùng với phong thì có vài phần ảnh hưởng tới khả năng chữa trị trong đó thủy thuộc về thuộc tính chữa thương tốt nhất. Tuy nhiên thiên tính chakra ảnh hưởng không quá nhiều đến khả năng chữa trị của một kunoichi.

Một đám người ngẩng đầu lên nhìn về phía ba người thì cực kỳ kinh ngạc. Một người trong đó lên tiếng hô lớn: “Là đại nhân Tsunade a, là đại nhân Tsunade...” Sau đó một đám nháo nhào mở miệng gọi nhau.

Furofuki mở miệng quát lạnh nói: “Tất cả mọi người im lặng!” Nhất thời tất cả mọi người trở nên im lặng. Furofuki ho khan nhìn về phía Akira mở miệng nói: “Đây là học sinh mới của lớp chúng ta!”

Bàn chân Akira nhẹ nhàng bước tới sau đó mỉm cười nhìn về phía mọi người nói: “Chào mọi người, tôi là Uchiha Akira. Sau này xin chỉ giáo nhiều hơn!”

“Ê...” Một thiếu nữ trong nhóm mở miệng nhỏ giọng. Sau đó một đám thiếu nữ cũng nhỏ giọng bàn tán với nhau. Dù các lời bàn tán xì xầm to nhỏ.

Furofuki cùng Tsunade dẫn theo Akira tiến vào một cái bàn lớn. Theo lệnh của Furofuki thì rất nhanh có một người mang theo một con cá chạy tới. Con cá hoàn toàn còn sống được đặt trước mặt ba người Akira. Ánh mắt Tsunade tùy ý quét qua con cá đang dây đành đập trên mặt giấy chứa các ký tự, sau khi đám ký tự sáng lên thì con cá chờ lên im lặng không có bất cứ phản ứng gì tại trong lúc này nàng mở miệng nói: “Một kunoichi đó là sử dụng chakra tác dụng làm cho tế bào tăng khả năng hoạt hóa nhờ đó tăng tốc độ khôi phục thương thể. Các tế bào sinh ra sẽ đem vết thương liền lại. Điều này yêu cầu khả năng khống chế chakra cực kỳ chuẩn xác...” Tsunade bắt đầu một tràng giảng giải cho Akira. Sau khi nàng giảng giải xong thì nhìn về phía Akira hỏi: “Nhớ toàn bộ chưa?” Đầu Akira nhẹ nhàng gật một cái. Tsunade nhìn về phía Furofuki nói: “Bắt đầu đi!”

Đầu Furofuki nhẹ nhàng gật xuống, bàn tay đưa về phía con cá, từ trên bàn tay của nàng sáng lên một lượng chakra đặt phía trên mặt con cá. Ngay sau đó vài phút con cá bắt đầu dây đành đập sống lại. Trong lúc này Furofuki thở phào ra một hơi. Nàng nhìn về phía một cô bé khá xinh đẹp có mái tóc màu vàng nói: “Mebuki, mang một con cá khác nữa đến đây!”

“Vâng!” Cô bé gái tóc vàng có vài phần xinh xắn với mái tóc được chải chuốt rất tỉ mỉ có con mắt màu xanh lá trong lúc này mở miệng đáp lại. Hiện giờ Akira đứng trước một cái bàn cùng với một cuộn giấy. Cô bé ngay lập tức bắt lại một con cá tuy nhiên Akira nhìn thấy được hình như con cá này nhỏ hơn so với con cá mà Furofuki dùng nhiều thì phải.

Con cá được đặt lên bàn của Akira, ngay sau đó mảnh giấy sáng lên đem con cá nhanh chóng im lặng. Việc mà Akira cần làm bây giờ là kiểm soát được chakra đem con cá đánh thức. Khóe miệng Akira xuất hiện một nụ cười tự tin, ngón chỏ gãi gãi sống mũi của mình. Khi cô bé rút lui thì ánh mắt nhìn về phía Akira giống như đặc ý thắng lợi.

Bàn tay Akira đặt lên trên con cá, một lượng chakra được hần điều động lên bàn tay, chakra bắt đầu phát ra ánh sáng nhẹ nhàng. Một lượng rất nhỏ chakra được truyền vào cơ thể của con cá. Chakra ru tảo khắp mọi nơi. Hần y theo Furofuki đã thực hành làm y nguyên như vậy. Tuy nhiên hần rất tỉ mỉ và cẩn thận dù sao đây cũng là lần đầu tiên.

Phạch! Phạch!

Chỉ khoảng năm phút sau ngay lập tức con cá phát ra tiếng dây đành đập. Nhất thời toàn bộ đám học sinh ở đây tròn tròn mắt nhìn về phía Akira. Khóe miệng Furofuki liên tục giật giật nhĩ về phía Akira. Từ miệng Akira thở ra một hơi lên tiếng nói: “Cô Tsunade, em làm có đúng không?” Trên trán của Akira xuất hiện một giọt mồ hôi nhỏ.

Hiển nhiên trong lòng nàng bây giờ đang gào lên: “Ha... nhất định phải xem đồ đệ do ngài Tsunade một trong sannin có gì khác biệt? Mình không tin hần có thể làm được. Nhất định phải làm hần bề mặt trước ngài Tsunade!”

“Akira, cậu làm tốt lắm! Cũng coi như tạm được!” Tsunade mở miệng đáp lại lời của Akira. Tuy nhiên trong lòng thầm nghĩ: “Tên quỷ nhỏ này chẳng lẽ là quái vật hay sao? Một thiên tài muốn nắm bắt được thuật y nhẫn cũng cần tốn đến ba tháng thời gian trở lại. Hần làm sao mà vừa mới bắt đầu có thể làm được liền như vậy. Cái này sợ rằng ngay cả mình cũng không bằng hần!”

Nghe được lời này thì tất cả mọi người tròn tròn mắt nhìn về phía Tsunade nói: “Như vậy mà vẫn còn là được hay sao?”

Furofuki nâng lên mắt kính của mình sau đó nhìn về phía mọi người nói: “Được rồi chúng ta tiếp tục!”

Tsunade vẫn ở một bên lẳng lặng quan sát Akira thực hành. Trong một thoáng thời gian ngắn, một hình bóng nam tử hiện lên trên thân thể của Akira. Đôi mắt của Tsunade lúc này tràn ngập yêu thương. Khi mà Akira quay sang nhìn về phía nàng cười nhẹ nhàng thì bất chợt Tsunade mở miệng nói: “Dan...”

“Cô Tsunade...” Akira mở miệng khiến cho Tsunade giật mình tỉnh lại mộng. Akira chỉ vào mấy con cá cười nói: “Cô Tsunade xem một chút thành quả của em xem như vậy có được chưa? A, Dan!? Dan gì cơ?”

Đầu Tsunade nhẹ nhàng lắc lắc, nàng mở miệng nói: “Không, không có gì!” Nàng nhìn về phía mấy con cá liên tục dây đành đành. Hiện giờ rõ ràng Furofuki đã đổi mấy loại cá khác nhau đồng thời kích thước nhỏ hơn cho Akira. Tsunade mỉm cười nói: “Làm tốt lắm, tiếp tục!”

Furofuki mang theo một con cá chỉ bé bằng cổ tay tới đưa cho Akira. Akira bắt đầu tập trung chakra lên con cá. Trán hần cả người vã mồ hôi, hần điều khiển lượng chakra từ từ đầu nhập vào con cá. Mọi người tròn tròn nhìn về phía Akira quan sát hần giống như sợ hần sẽ xảy ra việc gì vậy. Con cá bắt đầu giấy dựa tuy nhiên chỉ trong một thoáng tăng lên lượng chakra rất nhỏ thì ngay lập tức con cá mắt trắng đã nằm gục xuống không nhúc nhích.

“Hài...” Akira thở ra một hơi dài. Hần lắc lắc đầu của mình. Ngay sau đó nhìn về phía Furofuki hỏi: “Cô Furofuki, em có thể hay không lấy thêm con cá khác để luyện tập!”

Nghe thấy vậy đám người đều há hốc miệng nhìn về phía Akira. Một số người không cẩn thận khiến cho lượng chakra tăng lớn, con cá dây đành đập trở thành im bất, mắt trắng dã. Furofuki nhìn về phía Akira mở miệng nói: “Cậu... cậu vẫn còn đủ chakra hay sao?”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hần cười nói: “Hần có thể đủ dùng ba lần nữa đi!”

“Cái gì!” Tất cả mọi người đều đồng thời mở miệng lên tiếng hỏi.

Một nữ kunoichi lên tiếng hỏi bạn bên cạnh nói: “Này, này... thật sự cậu ấy mới đến đây lần đầu sao?”

Cô bé bên cạnh nói: “Ai biết được, có lẽ cậu ấy đã được cô Tsunade dạy trước đi!”

Một người khác lại nói: “Cậu ấy so với mình còn nhỏ tuổi hơn a!”

Con thứ hai cũng bị Akira làm cho mắt trắng dã, con thứ ba cũng là trắng dã đến con thứ tư thì Akira cực kỳ tập trung vào con cá này. Ngay sau đó hán thờ phù ra một hơi nhìn về phía con cá đang dẫy đành đạch, hán cười nói: “Ha... tuyệt!” Cả người hán ướt đầm mồ hôi.

Hán lùi về phía sau có vài phần lão đảo, một bàn tay vươn tới đem Akira nắm tới. Phải nói cơ thể của Akira có lượng chakra cực kỳ khủng khiếp. Phải nói rằng hán mới có mười tuổi mà thôi, lượng chakra của hán không thua kém một jounin chút nào có khi lại nhiều hơn. Kết hợp với năng lượng của trường sinh quyết đem thân thể và tinh thần nhanh chóng khôi phục. Thân thể và tinh thần nhanh chóng khôi phục thì đồng nghĩa lượng chakra sẽ khôi phục nhanh hơn.

Đầu Akira tựa vào một thứ gì đó rất mềm mại, Akira nghe được âm thanh giống như chuông bạc vang lên vô cùng êm tai vô cùng nhẹ nhàng nói: “Làm tốt lắm, rất xứng đáng làm học trò của ta!”

Akira ngẩng đầu lên nhìn thấy khuôn mặt xinh đẹp với mái tóc vàng, Akira mỉm cười nói: “Cô Tsunade, có ai nói với cô là cô rất xinh đẹp hay không?” Trên khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười bình thản nhẹ nhàng. Ánh mắt chăm chú nhìn về phía Tsunade, ánh mắt không mang chút háo sắc nào mà là sự hân hoan, khen thưởng.

Nghe được lời này không hiểu sao Tsunade lại hơi đỏ mặt ngay sau đó mở miệng nói: “Nghỉ ngơi đi! Đem chakra khôi phục sau đó chúng ta tiếp tục!” Ánh mắt Tsunade nhìn về phía đám người kia sau đó nói: “Được rồi, mọi người tiếp tục đi!”

Akira bắt đầu ngồi xếp bằng, hán đem trường sinh quyết vận chuyển đem lượng chân khí ôn hòa nhanh chóng đem một môi trong cơ thể xua tan. Rõ ràng sau khi cơ thể đạt đến tình trạng một môi thì cơ bắp có một chút tăng trưởng ngay cả tinh thần lực cũng là như thế. Chỉ trong thời gian ngắn thì Akira lại ngồi dậy mở miệng nói: “Được rồi!” Hán cảm giác được chakra đã khôi phục hoàn toàn.

Bất chợt Furofuki lại mở miệng nói: “Được rồi, tất cả mọi người dừng lại. Đã tới giờ cơm rồi!” Khóe miệng Akira liên tục giật giật.

Ánh mắt Tsunade mang theo vài phần kinh ngạc và khiếp sợ nhìn về phía Akira ngẫm nghĩ: “Lượng chakra không những nhiều đến khủng khiếp mà ngay cả tốc độ khôi phục chakra cũng như vậy. Tên quý nhỏ này thực sự là một kẻ quái thai. Hán mới mười tuổi đã như vậy, vậy thì sau này lớn lên chẳng khác nào một con vĩ thú không đuôi ư?”

Tại một phòng ăn lớn tại bệnh viện, nơi y sinh học tập. Akira đưa một cái mâm ra được đám đầu bếp chuyên phục vụ nơi này đem thức ăn mục lên trên phần thực đơn của Akira. Mặc dù lượng cơm của một ninja khá cao nhiều hơn so với người thường rất nhiều nhưng Akira vốn tu luyện lại là nội gia quyền thể nên lượng cơm so với ninja lại cao hơn rất nhiều.

Ánh mắt hán nhìn về phía lượng thức ăn thì thở dài một hơi. Đem đám thức ăn để tới bán. Hán bắt đầu ăn nhồm nhoàm. Hiển nhiên Tsunade không biết từ lúc nào đã chạy đi đâu mất dạng rồi. Akira cũng không muốn tìm nàng bởi vì hiện giờ hán rất đói. Nhìn tốc độ ăn của Akira khiến cho đám người ở đây đều kinh ngạc há hốc miệng lại.

“Cạch”

Bất chợt một tiếng nho nhỏ vang lên. Một khẩu phần ăn được đặt lên trên mặt bàn. Một cô bé có vài phần xinh đẹp tiến vào bên cạnh Akira ngồi xuống. Ánh mắt Akira tùy tiện nhìn về phía nàng thì thấy cô bé mở miệng nói: “Akira, mình có thể ngồi tại chỗ này được không?”

Ánh mắt Akira nhìn về phía cô bé tóc vàng này, cô bé này không phải tên là Me... me... bu gì đó hay sao? Akira mở miệng nói: “Tùy tiện đi!”

Cô bé nhanh chóng ngồi xuống sau đó mỉm cười nhìn về phía Akira nói: “Mình là Mebuki, Haruna Mebuki...”

“Uchiha, Uchiha Akira!” Akira mở miệng lạnh lùng nói. Ngay chỉ trong thời gian ngắn thì số lượng thức ăn của Akira đã bị hán chén sạch.

Mebuki hoàn toàn kinh hãi nhìn về phía sức ăn của Akira. Bởi vì sức ăn của Akira cực lớn khiến cho nàng cực kỳ kinh ngạc. Ngoài ra các món ăn của hán gọi chứa cực nhiều năng lượng. Mặc dù sức ăn của ninja rất lớn nhưng họ vẫn có khả năng bị béo phì. Thế nên giữ vóc dáng của mình thật tốt cũng chính là điều cần làm của Akira. Tuy nhiên sức ăn của Akira hoàn toàn khủng khiếp khiến cho Mebuki bất đắc dĩ cười hahaha đối với Akira. Trong lòng thì thầm nghĩ: “Hán ăn nhiều như vậy tại sao thân hình không có chút nào phát phì?” Phải biết dù là nam đi nữa thì lượng thức ăn ăn nhiều như vậy cũng đã biến thành con lợn béo tuy nhiên thân hình Akira lại rất cân đối không có gầy cũng chẳng có béo. Mebuki nhìn ra mặc dù đầu hán có chút to nhưng ngày sau tuyệt đối chính là một mỹ nam tử.

“Nè...” Bất chợt Mebuki nhỏ giọng nói với Akira đồng thời trên mặt xuất hiện một nụ cười nói: “Nếu cậu không ngại có thể dùng phần của mình!”

Đầu Akira lắc lắc, hán mỉm cười nhàn nhạt nhìn về phía Mebuki nói: “Không cần, mình ăn như vậy đã đủ!” Tuy nhiên hán nói xong thì bụng hán phát ra tiếng rột rột khiến cả đám người ở đây đều tròn tròn mắt lại. Akira gãi gãi sống mũi bình thản cười trừ nói: “Không có gì! Chắc tại sáng nay mình chưa có ăn gì ấy mà!”

“A, hahaha...” Trên khuôn mặt của Mebuki xuất hiện một nụ cười trù nói: “Vậy sao?”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Dạy Yuuhi Kurenai

Tại núi Diệu Mộc nơi ở của tiên nhân Cóc...

Một con cóc khổng lồ ngồi trên vương tọa, hai bên của hắn chính là hai con cóc nhỏ hơn một cóc cái và một cóc đực. Cả ba con cóc đều mặc một thân quần áo. Đứng ở phía dưới là một nam và một nữ. Người nam nhân hơn hai mươi tuổi, khá to con, với tóc gai nhọn màu trắng dài cột thành đuôi ngựa, hai lọn tóc dài hai bên. Hai đường màu đỏ sẫm lên kéo dài từ mắt xuống. Hắn mặc một bộ kimono màu xanh rêu và một áo khoác ngoài màu đỏ.

Người thiếu nữ cũng ngoài hai mươi khá cao, da trắng với đôi mắt màu nâu sáng và tóc vàng. Mái tóc dài đến tận thắt lưng, hai lọn tóc ôm lấy cả khuôn mặt. Bên ngoài mặc một bộ áo khoác màu xanh. Bên trong mặc một chiếc áo kimono với vải bằng kaki, thắt lưng to bản xanh ôm trọn lấy chiếc eo thon thả. Bộ ngực lớn do chiếc áo trễ xuống khiến cho bất cứ nam nhân nào cũng muốn điên cuồng. Trên bàn chân trắng nõn cùng với bàn tay trắng nõn là những chiếc móng tay, móng chân được sơn màu đỏ giống như một viên ngọc xinh đẹp.

Người thanh niên chăm chú nhìn về phía con cóc khổng lồ tò mò hỏi: “Đại nhân, ta đã đem theo Tsunade đến rồi! Nghe nói ngài mới nhìn thấy lời tiên tri mới... muốn ta mang theo cả Tsunade đến đây. Chẳng lẽ lời tiên tri này liên quan gì tới Tsunade sao?” Nói xong hắn tò mò quay sang nhìn về phía Tsunade đang đứng ở bên cạnh mình.

Từ miệng của con cóc khổng lồ vang lên âm thanh có chút hơi ồm ồm: “Cảm ơn người, Jiraiya bé nhỏ đã mang đến công chúa của tộc Senju tới nơi này?”

Đôi mắt xinh đẹp của Tsunade hơi chớp lại, nàng cũng cực kỳ tò mò nhìn về phía con cóc khổng lồ mở miệng hỏi: “Ngài chính là Cáp trưởng lão của núi Diệu Mộc? Ta đã từng được nghe Jiraiya nói về ngài?” Trong giọng nói của Tsunade bình thản có chẳng chỉ là thêm chút tò mò đối với lần tiên đoán này mà thôi.

“Đúng vậy!” Con cóc khổng lồ chỉ bình thản trả lời. Ngay sau đó hắn ồm ồm đáp lại Tsunade nói: “Ta nhìn thấy được một chút tương lai. Tương lai này đã thay đổi hoàn toàn. Mà tương lai này có lẽ liên quan rất lớn tới người kia?”

Nghe được lời này thì Jiraiya kinh ngạc tò mò hỏi: “Ngài tiên nhân Cóc, ngài chẳng lẽ nói đến đứa con của tiên tri?”

Đầu của con cóc khổng lồ lắc lắc, hắn bình thản đáp lại: “Không phải? Không liên quan tới đứa con của số mệnh mà là một lời tiên tri khác?”

“Lời này có liên quan tới tôi sao?” Bất chợt Tsunade ngay lập tức mở miệng tò mò hỏi.

Đầu của con cóc khổng lồ gật xuống, hắn tiếp tục mở miệng nhìn về phía Tsunade: “Tương lai mà ta thấy đó là một đám mây mờ mịt không rõ. Tuy nhiên ta đã nhìn thấy được một số thứ. Sự xuất hiện của hắn sẽ đưa thế giới này tới một tương lai không biết? Sự tồn tại của hắn chính là dị số của thế giới này. Có lẽ tương lai đã không còn cần sự tồn tại đứa con của số mệnh. Chồng của công chúa tộc Senju đồng thời cũng là học trò của nàng sẽ đưa thế giới này tới một hướng đi mới... Hắn có lẽ sẽ đem tới sự tàn sinh cho thế giới này... cũng có lẽ là sự hủy diệt...”

“Cái gì?” Nghe được lời này thì Jiraiya há hốc miệng lên, con mắt mở lớn kinh hãi nhìn về phía con cóc khổng lồ. Ngay cả Tsunade cũng phải ngạc nhiên bởi lời tiên tri này. Jiraiya ngay lập tức hét lớn: “Tiên nhân Cóc, những lời này là sao?”

Nói xong những lời này thì con cóc khổng lồ ngay lập tức ngáy ra ngủ, miệng phát ra tiếng ngáy khò khò. Vẫn ngồi bên cạnh con cóc khổng lồ thì con cóc cái mở miệng lên nói: “Jiraiya bé nhỏ, chẳng lẽ người vẫn chưa rõ?”

Ngồi một bên khác của con cóc khổng lồ là một con cóc đực mở miệng nói: “Tiên nhân Cóc dự đoán học trò của công chúa Senju đồng thời cũng là chồng của nàng sẽ đưa thế giới này tới một hướng đi mới. Chúng ta chỉ cần biết như vậy là được!”

Ngồi bên cạnh con cóc khổng lồ, con cóc cái nói: “Cha của mấy đứa nhỏ nói đúng, chỉ cần tìm được học trò của cô bé này là được!” Nói tới đây thì con cóc cái nhìn về phía Tsunade mở miệng nói.

Con cóc đực đáp lại lời của con cóc cái: “Mẹ của mấy đứa nhỏ, hình như Tsunade bé nhỏ vẫn chưa thu học trò a!”

“Cha của mấy đứa trẻ...” con cóc cái quay sang nhìn về phía con cóc đực mở miệng nói: “Đúng là Tsunade bé nhỏ chưa có nhận học trò...”

Nghe được hai con cóc trò chuyện thì khóe miệng Jiraiya liên tục giật giật dường như đang nhớ đến cái gì đó.

Vài tuần đã qua, Akira lại ngồi trên đỉnh cao nhất của mỏm đá hướng về phía mặt trời mới mọc lên tu luyện Tử Cực Ma Đẳng. Khi mặt trời lên cao dần thì đôi mắt Akira nhẹ nhàng nhắm lại, một tia ánh sáng màu tím từ mắt hắn bắn ra. Khóe miệng Akira hơi nhếch lên, thấy trời đã sáng thì hai tay của hắn liên tục kết vài cái ấn đồng thời quát lớn: “Ảnh phân thân!”

Một người nhân bản do chakra tạo thành mang theo hơn chín thành chakra xuất hiện trước mặt Akira. Akira cười khở mở miệng nhìn về phía người phân thân nói: “Lần này tới lớp tu luyện thuật y hẳn phải nhờ vào người rồi!”

Ảnh phân thân Akira mở miệng nói: “Được rồi việc này để ta. Người ngồi tập trung khôi phục chakra đi!” Nói đến đây ảnh phân thân phòng về phía bệnh viện lớn nhất của làng Lá/

Nhìn thấy ảnh phân thân rời đi thì khóe miệng của Akira xuất hiện một nụ cười bình thản: “Ảnh phân thân do tên Minato dạy thật sự có ích!”

Ảnh phân thân chính là một lượng lớn sử dụng chakra do chính bản thân mình tạo ra. Ảnh phân thân có thể suy nghĩ hoạt động giống y hệt mình không khác chút nào. Đồng thời khi ảnh phân thân tiêu biến thì toàn bộ hoạt động cùng cảm ngộ của ảnh phân thân đều sẽ truyền lại bản thể. Tuy nhiên nhược điểm của nó là những mệt mỏi của ảnh phân thân cũng sẽ truyền lại cho bản thể. Nếu dùng hai ảnh phân thân thì tốc độ tu luyện sẽ gấp ba lần, ba ảnh phân thân bốn lần, đây là tính cả chủ thể. Tuy nhiên mệt mỏi về mặt tinh thần cũng tăng theo số lần này.

Thời gian tồn tại của ảnh phân thân tùy thuộc vào lượng chakra mà Akira đưa cho phân thân. Vừa rồi Akira đưa hơn chín thành chakra cho ảnh phân thân hiện giờ lượng chakra của hắn gần như cạn kiệt. Tuy nhiên chân khí của trường sinh quyết nhanh chóng vận chuyển đem toàn bộ cơ thể hắn điều chỉnh thật tốt. Sau khoảng hơn một giờ đồng hồ thì thân thể của hắn hoàn toàn khàng phục.

Khóe miệng Akira liên tục giật giật nói: “Thật là đôi a!”

...

Bàn tay Akira liên tục đánh ra, trong không khí phát ra tiếng ba, ba, ba... cực kỳ mạnh mẽ. Khi quyền của hắn thử đánh lên một tảng đá thì cả tảng đá âm ỉ nổ tung. Thân thể của hắn quả thực có vài phần bá đạo. Sau khi luyện quyền xong một bài thì Akira ngâm nghĩ: “Thế giới này, thức ăn không chứa quá nhiều tạp chất lên thân thể hấp thu khá tốt. Không biết trước mười năm tuổi ta có hay không bước vào trạng thái âm kính và hóa kính đây. Nếu bước vào trạng thái này nhất định lượng chakra sẽ tăng mạnh. Nếu bước vào âm kính và minh kính thì lúc đó toàn bộ huyết đạo được đã thông trường sinh quyết không cần tu luyện trực tiếp bước vào bước tiếp theo. Chân khí chuyển thành tiên thiên chân khí. Đến lúc đó mình có thể hóa lỏng chân khí thành chân nguyên rồi!”

“Phi lời thần thuật của cái tên Minato này thật sự khó luyện. Sau này thời gian rảnh rồi luyện đi. Mặc dù nguyên tắc cực kỳ dễ hiểu là nghịch chuyển của thuật thông linh nhưng thật sự quá mất thời gian vào việc tu luyện rồi. Hiện giờ mình cũng không cần vội vàng chỉ cần chờ đến mười sáu tuổi đến lúc đó lượng chakra nhiều thì tu luyện một thể. Khi đó trường sinh quyết đạt đến trúc cơ, chân khí dịch hóa thành chân nguyên tốc độ khôi phục của mình cực kỳ khủng bố. Đến lúc đó lo lắng gì không có chakra để học được nhiều thứ.”

“Ai...” Đột nhiên Akira quát lạnh một tiếng. Ngón tay của hắn chỉ thẳng về phía một cái cây khá là lớn.

Phanh!

Cả cái cây lớn bị đánh ra một lỗ cực lớn kèm theo đó là một tiếng hét sợ hãi: “A...” Ánh mắt của Akira nhìn về phía trước thì thấy một cô bé hơn bốn tuổi mặc một thân quần áo màu xanh nhạt. Nàng kinh hãi giật mình ngã lùi lại phía sau. Cả cái móng roi bạch xuống đất.

“Kurenai, sao lại là em!” Akira thấy hình dáng cô bé hơn bốn tuổi đánh yêu này vội vã phóng mình đi tới. Hắn cười khở vurun bàn tay ra đưa lên kéo tay của cô bé.

Cô bé vội vàng đứng dậy, bàn tay vurun ra vuốt vuốt bụi bẩn trên thân thể của mình. Khóe miệng Akira liên tục giật giật, hắn cười khở nhìn về phía Kurenai tò mò hỏi: “Tại sao em lại tới đây? Vừa rồi có biết nguy hiểm lắm không hả?” Phía dưới đất còn dính một đoạn tóc của cô bé do cực phong chỉ bắn ra.

Khuôn mặt của cô bé trong lúc này còn tái mét, nàng nhìn về phía Akira sau đó hơi cúi đầu khe khẽ lắm bả nói: “Em xin lỗi! Em có chút tò mò tại sao sáng sớm ra anh đã rời nhà đi tới nơi này mà thôi!”

Bàn tay Akira vurun ra vuốt nhẹ đầu cô bé, hắn cười khở một tiếng nói: “Thật sự xin lỗi a! Đã làm em sợ...” hắn chần chờ một chút sau đó lên tiếng hỏi: “Đúng rồi, Kurenai, em đã hơn bốn tuổi rồi nhĩ bắt đầu nên tới trường học Ninja mới phải?”

Cô bé tên Kurenai suy nghĩ một chút sau đó gật đầu nói: “Cha em nói em sẽ còn nhỏ chưa cần thiết phải đến trường học Ninja!”

“Ha, vậy sao?” Akira nhẹ cười một chút. Ngón tay hắn gãi gãi sống mũi của mình. Hắn đột nhiên suy nghĩ gì đó thì hắn mới mở miệng hỏi cô bé: “Kurenai, em có muốn trở thành một Ninja vĩ đại như cha của em, (thượng nhĩ) jounin ngài Yuuhi Shinku hay không?” Hắn cười cực kỳ thân thiện nhìn về phía cô bé.

Yuuhi Kurenai hơi rơi vào trầm tư, tại ngay sau đó trên mặt cô bé xuất hiện mộ nụ cười ngây thơ: “em muốn trở thành một ninja vĩ đại giống như cha em!”

Nghe thấy vậy Akira mỉm cười nhẹ nhàng gật đầu nói: “Được rồi! Vậy thì anh sẽ dạy em tu luyện chakra!” Akira hơi mỉm môi sau đó ngâm nghĩ trong lòng một chút. Cô bé này quả thực đáng yêu sau này tuyệt đối sẽ là một mỹ nhân bại hoại đến lúc đó cũng là lúc mình nên thu quả chín a. Tuy nhiên kiểu nuôi dưỡng này tính nguy hiểm cũng khá cao.

Hiện giờ Akira cũng không biết mình có thể trở về thế giới cũ hay không tuy nhiên hắn không muốn Đường môn thất truyền. Mặc dù hắn hiện giờ không có tu luyện công pháp củ Đường môn là Huyền thiên công nữa nhưng hắn không muốn công pháp thất truyền chút nào. Sau khi ngâm nghĩ kỹ một chút

thì Akira quyết định dạy cho cô bé này nội gia quyền trước.

Ngồi trên một thảm cỏ, Akira mỉm cười nhìn về phía cô bé Kurenai đang yếu trước mắt. Hắn mở miệng nói: “Chakra là gì? Chakra là một dạng năng lượng do hai loại năng lượng tạo nên gồm tinh thần lực cùng với thể lực. Nó là một năng lượng do não bộ tạo ra cùng với hơn 130 triệu tế bào trong cơ thể tạo ra. Đơn giản một chút...” Akira dùng một ngón tay chỉ đầu mình một ngón tay chỉ về phía thân thể của mình nói: “Nó là tổng hợp năng lượng do hai nơi này sinh ra gồm đầu và thân thể!”

Đôi mắt của Yuuhi Kurenai tò mò nhìn về phía Akira. Akira mỉm cười nhẹ nhàng nói: “Được rồi, Yuuhi Kurenai, em nhắc lại cho anh biết chakra là gì?”

Yuuhi Kurenai chần chờ một chút sau đó nói: “Chakra là do hai loại năng lượng tạo ra bởi tinh thần lực cùng thể lực. Nó là một loại năng lượng do não và thân thể tạo ra...”

“Tốt!” Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống. Hắn mỉm cười lên tiếng tò mò hỏi: “Vậy Yuuhi Kurenai, em có biết làm sao để một người có thể tăng lượng chakra của mình lên không?” Cô bé lắc lắc đầu. Akira bình thản tiếp tục mở miệng nói: “Có hai cách chính để tăng lượng chakra của cơ thể. Thứ nhất đó chính là rèn luyện chakra đem chakra tiêu hao hết sau đó một lần nữa khôi phục lại. Đó chính là cách phổ thông nhất. Cách này mặc dù dễ dàng tuy nhiên tốc độ tăng lên chakra quá thấp. Cách thứ hai tốt hơn nhiều đó chính là rèn luyện thân thể và não bộ. Chỉ cần thân thể khỏe mạnh cùng với não bộ khỏe mạnh tự khắc chakra sẽ nhiều lên”.

“Vì thế...” Akira nhìn về phía Yuuhi Kurenai nói: “Nếu như Kurenai muốn trở thành một ninja mạnh mẽ giống như cha em ngài Yuuhi Shinku thì giờ em phải nghe anh được chứ?” Cô bé suy nghĩ một chút sau đó gật đầu một cái.

“Hô, hô...” Tại bên bờ suối, Akira liên tục đánh ra từng quyền cực kỳ chậm. Yuuhi Kurenai bắt đầu đánh xong. Sau khoảng mười phút thì cô bé thở ra hỗn hển. Akira lắc lắc đầu thâm nghĩ: “Thân thể của nữ nhân thường yếu hơn nam nhân a!” Thường thì thân thể của nữ nhân yếu hơn so với nam nhân rất nhiều nên về tiền thiên ưu thế thì nam nhân có ưu thế hơn hẳn các nàng. Tuy nhiên nữ nhân cũng có ưu thế đó là về mặt không chế thì họ mạnh hơn nam nhân rất nhiều.

Akira nhìn về phía Kurenai mở miệng nói: “Nâng cao tay một chút Kurenai!”

“Vâng!” Kurenai gật đầu đáp lại.

Sau khoảng mười năm phút

“Được rồi nghỉ một chút thôi Kurenai!” Akira liên tiếng nhắc nhở.

Tuy nhiên cô bé một mực lắc lắc đầu nói: “Tiếp tục đi anh Akira!”

Đầu Akira lắc nhẹ. Xem ra quả thực là một cô bé ngoan cố a. Akira bắt đầu tiếp tục luyện đến mười năm phút sau thì cả người cô bé nhể nhại mồ hôi, khuôn mặt đỏ bừng. Akira mở miệng nói: “Được rồi, có thể nghỉ rồi Yuuhi Kurenai! Tập quá lâu đối với cơ thể không phải là chuyện tốt a!”

Nghe theo mệnh lệnh của Akira thì cô bé mới ngoan ngoãn ngừng lại ngồi vào một tảng đá lớn cùng với Akira. Nhìn thấy mặt cô bé đỏ bừng thở ra hỗn hển như vậy thì Akira thở ra một hơi, hần ngừng nghĩ một chút sau đó mở miệng nói: “Kurenai, đưa tay đây cho anh!”

Nghe được lời này của Akira thì Kurenai hơi ngạc nhiên một chút. Nàng suy nghĩ một chút sau đó có vài phần rụt rè đưa bàn tay về phía Akira. Akira đưa bàn tay ra cầm lấy tay cô bé. Cô bé có vài phần xấu hổ, khuôn mặt trở nên ửng đỏ đầu hơi cúi xuống. Bất chợt cô bé cảm giác được một dòng nước ấm khoan khoái chạy vào trong cơ thể mình. Việc này giống như cô bé đang ngâm suối nước nóng với cha mình vậy.

Akira hiện giờ đang dùng chân khí của trường sinh vì cô bé mà ôn dưỡng thân thể. Dù sao thân thể của nữ nhân quả thực có vài phần yếu ớt nếu như không được chăm sóc từ nhỏ, vận động quá mạnh dễ dàng gây ra ám tật quả thực không tốt.

Thường thường Yuuhi Shinku vốn là thượng nhần nên không có nhà, vợ của Yuuhi Shinku hình như đã chết thể nên Kurenai chỉ sống một mình mà thôi. Biết tình trạng này nên Ayumi thường thường đều để cô bé sang nhà mình ăn cơm. Mấy ngày nay quan hệ của Akira cùng với Yuuhi Kurenai xem như anh em.

Sau khi Yuuhi Kurenai được nghỉ ngơi xong thì Akira mới mở miệng nói: “Được rồi, Kurenai, em lại tiếp tục luyện tập đi! Vấn bài tập như lúc này, em còn nhớ những động tác đó a!”

Cô bé nhẹ nhàng gật đầu một cái đáp lại: “Vâng!” Sau đó lại đi ra gần suối bắt đầu luyện quyền.

Bất chợt Akira khe khẽ lầm bầm nói: “Mebuki? Thật phiền phức!” Hai bàn tay của hắn kết ấn một cái. Phan! Một âm thanh rất nhỏ vang lên, một Akira lại giống y hệt hần xuất hiện bên cạnh. Thấy hình ảnh như vậy thì Kurenai tròn tròn mắt lên. Bởi vì nàng biết được chỉ có cha nàng mới từng làm được chiêu thức này mà thôi. Ảnh phản thân bình thản nhìn về phía Kurenai nói: “Được rồi, Kurenai! Sau này chắc chắn em cũng làm được như vậy!” Nói xong ảnh phản thân rồi đi.

Tại trong lúc này Akira nhắm mắt lại tập trung chân khí trường sinh quyết bắt đầu chữa trị. Hần hiện giờ đã quen nhất tâm nhị dụng, chân khí trong cơ thể của hần lúc nào cũng bình thản di chuyển trong cơ thể tăng lên một cách bình thản. Mặc dù không tốt bằng tự chủ tu luyện nhưng lại cực kỳ hữu ích khi Akira còn muốn tu luyện loại khác.

Thời gian ba tháng lại trôi qua, Akira lại miệt mài vào tu luyện thân thể cùng với kiểm soát khả năng không. Một vài lần Akira biết được Shinku quan sát

Kurenai nhưng sau đó cũng không tiếp tục quan sát nữa. Tuy nhiên ánh phản thân sau khi bị Tsunade phát hiện thì nàng đã nổi điên với Akira hiển nhiên Akira bắt đầ dĩ phải trình bày với Tsunade rồi. Mặc dù tức giận nhưng quả thực tốc độ lớn lên của Akira vẫn đủ làm cho Tsunade vừa lòng thế nên nàng tạm thời mới bỏ qua.

Ánh bình minh chiếu lên con suối làm cho cả con suối phát ra màu sắc xinh đẹp. Một cậu bé hơn mười tuổi cùng một cô bé hơn bốn tuổi đang ngồi tại một mỏm đá. Mái tóc bạch kim của cậu bay nhẹ, trên khuôn mặt xuất hiện một nụ cười bình thản nói: “Kurenai, hôm nay anh sẽ dạy em các loại kết ấn!” Nghe được lời này thì Yuuhi Kurenai có chút trầm mặc. Akira thấy vậy thì tò mò hỏi: “Kurenai, em làm sao vậy? Không muốn học cách kết ấn sao?”

Khuôn mặt của cô bé xuất hiện sự tò mò, nàng mở miệng hỏi: “Anh Akira, bao giờ anh mới có thể dạy em cách tụ tập chakra?”

Akira nghe thấy vậy cười khỏ nói: “Anh không phải nói với em rồi sao? Rèn luyện chakra ra sớm không nói lên được điều gì cả? Thiên tài thì sao? Chỉ cần lượng chakra em đủ mạnh hơn rất nhiều, ưu thế về thể thuật, tốc độ cùng với khả năng khống chế... sau này em sẽ trong thời gian ngắn thì thực lực em tăng rất nhanh!”

Thấy bộ mặt nghi hoặc của cô bé thì Akira cười khỏ lên tiếng hỏi: “Không tin sao?” Ánh mắt của Kurenai nhìn về phía Akira như vậy thì Akira cười khỏ một tiếng. Hắn không biết làm thế nào cho phải nữa. Thực lực của hắn lúc này tuyệt đối không thua gì một thượng nhĩn (jounin), tốc độ và lượng chakra thì nói quả thực không thua kém gì thượng nhĩn. Ngón tay Akira vươn ra chém nhẹ vào không khí một cái.

Rắc!

Một âm thanh vang lên, cả cái cây cực lớn ầm ầm đổ xuống. Con mắt của Kurenai tròn tròn nhìn về phía Akira. Akira lắc đầu cười khỏ nói: “Vậy giờ có muốn học tập tiếp theo hay không đây?” Đầu của cô bé gật nhẹ một cái. Akira thở dài ra một hơi. Hắn suy nghĩ một chút sau đó mở miệng nói: “Nếu như em hôm nay thành công khóa học anh sẽ nấu một món thật ngon cho Kurenai đồng thời kể cho em một câu chuyện thể nào?”

Nghe thấy vậy thì Kurenai mỉm cười, một nụ cười thân thiện nhìn về phía hắn nói: “Vâng!”

Bắt đầ dĩ Akira đành bắt đầu dạy Kurenai kết ấn, hắn dạy cho Kurenai từng loại kết ấn một cách cẩn thận nhất. Kiểu kết ấn có tất cả mười hai loại đối ứng với mười hai con thú bao gồm: rồng, rắn, gà, chó, chuột, dê, hổ, thỏ, lợn, ngựa, khỉ. Ánh mắt của Kurenai có vài phần hoa mắt bởi vì tốc độ kết ấn của Akira cực kỳ nhanh. Akira bình thản mở miệng nói với Kurenai: “Tốc độ kết ấn cũng rất quan trọng với người ninja, nhiều khi chỉ cần hơn kém nhau một khắc cũng quyết định thành bại của nhau. Người mà anh biết được kết ấn nhanh nhất chính là sáu ấn một giây. Tuy nhiên họ vẫn kém anh một ấn. Tốc độ của anh là bảy ấn một giây...”

Nghe được lời này thì Kurenai há hốc miệng nhìn về phía Akira. Akira mỉm cười nói: “Càng về sau thì tốc độ kết ấn muốn tăng lên càng khó. Thế nên Kurenai em chỉ cần đạt đến năm ấn là tốt rồi. Nếu như đạt đến sáu ấn thì quả thực là thiên tài a!”

Thật ra thì Akira muốn rèn luyện Yuuhi Kurenai chính là thể thuật mạnh mẽ, tinh thần lực mạnh mẽ, khả năng khống chế chakra tuyệt vời, tốc độ kết ấn nhanh. Đây là phương hướng mà Akira muốn rèn luyện ra một Ninja mà không phải chỉ chú trọng về nhĩn thuật, thể thuật hay ảo thuật gì đó. Phương hướng này chính là rèn luyện ra một ninja có lượng chakra mạnh mẽ, tốc độ kết ấn cực nhanh, khả năng khống chế chakra tuyệt vời giảm đi lượng chakra tiêu hao. Akira cũng phát triển mình theo phương hướng này. Hắn muốn đạt tới mười tám tuổi là lúc cơ thể đã đạt đến thành hĩn mới tập trung học tập các loại nhĩn thuật hay thể thuật khác.

Một năm lại trôi qua, Akira thành công học được y nhĩn thuật của Tsunade. Nếu nói một năm để hắn học được toàn bộ nhĩn thuật của Tsunade là chuyện không thể nào. Hắn còn cần một thời gian rất dài để hoàn thiện mình. Lượng chakra sau một năm của hắn cũng tăng lên cực cao, tổ chất thân thể và tinh thần lực cũng tăng lên rất mạnh.

Ngoài ra nói đến cũng kỳ cục bởi vì Tsunade thỉnh thoảng len lén nhìn về phía Akira có khi nổi nóng thất thường ngoài ra lại có đồ mặt. Đặc biệt thì thoảng thì Jiraiya cũng hay tìm hắn phiền phức. Điều này làm cho Akira không thể hiểu nổi chuyện gì đang xảy ra.

Hiện giờ hắn không biết thực lực của mình đạt đến bao nhiêu nữa. Trong lúc này Akira lại trầm nghĩ: “Thời gian rảnh rỗi qua nhà cô nàng Kushina học tập thuật phong ấn xem sao? Nghe nói tên Minato đang học phong ấn, mình cũng muốn học biết chút dù sao nhĩn thuật mình cũng không có học, chủ yếu mình tập trung vẫn là ngự!”

Ánh nắng chiều xuống một căn nhà nhỏ, tại phía ngoài có dán một cái biển: nhà Yuuhi...

Một nam nhĩn nặng nề ngồi trên một tấm thảm đối mặt với một cô bé khoảng hơn năm tuổi. Ánh mắt màu đỏ giống như hồng ngọc của vị nam nhĩn có khuôn mặt gầy guộc này mở miệng lên tiếng nói: “Yuuhi Kurenai, hiện giờ cha sẽ dạy cho con về cách tụ tập chakra!”

“Vâng!” Yuuhi Kurenai mỉm cười lên tiếng nói.

Người nam nhĩn gầy guộc mở miệng nói: “Chakra là do...” Hắn bắt đầu kể giảng giải chi tiết cho Yuuhi Kurenai. Đồng thời dạy nàng cách kết ấn.

Ánh mắt nam nhĩn khoảng dưới ba mươi tuổi này nhìn về phía cô bé trầm ngâm, Thấy được cô bé đang nhắm mắt kết ấn cảm thụ chakra thì hắn bắt đầu nhĩn nhĩn nhĩn ly trần chăm chú quan sát con gái của mình. Phải biết muốn tụ tập ra chakra không đạt đến vài ngày là chuyện rất bình thường. Thiên tài phải mất cũng đến nửa ngày. Hiện giờ hắn rất muốn xem con gái của mình mất bao lâu mới có thể tụ tập được chakra.

Sau khoảng hơn ba giờ đồng hồ người nam nhĩn muốn đứng dậy trở mình thì hắn đột nhiên ngừng lại. Cô bé hơn năm tuổi mở đôi mắt trong suốt, con ngươi đỏ giống như một viên hồng ngọc xuất hiện. Nàng tò mò hỏi: “Cha, đây chính là chakra sao?” Nàng cảm nhận được trong cơ thể xuất hiện một

dòng năng lượng rất nhỏ.

Mặc dù trên khuôn mặt của người nam nhân này không có biến hóa gì nhưng trong lòng lại nổi sóng: “Làm sao lại nhanh như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Hoshikage Của Làng Tinh Tú

Thời gian rất nhanh lại trôi qua, sau khi học tập xong nhẫn thuật Akira đều tập trung làm mấy nhiệm vụ nhỏ để rèn luyện mình. Trong thời gian rảnh rỗi hắn đều dạy cho cô bé Yuuhi Kurenai. Mặc dù hắn đã dặn kỹ Kurenai không được tiết lộ bất cứ khoản võ học Nội Gia Quyền hắn đều dạy cho Yuuhi Kurenai, chỉ là không biết được rằng cô bé có hay không dạy ra ngoài. Hắn không có dám dạy Yuuhi Kurenai thứ khác bởi vì sợ rằng nàng sẽ truyền ra ngoài. Phải biết tại thế giới này dù là người chết chỉ cần bộ não không bị hủy thì Ninja cũng tìm được bí mật trong não họ. Điều này cực kỳ nguy hiểm nếu như công pháp lộ ra ngoài.

Tại thời điểm Yuuhi Kurenai sáu tuổi không ngờ lại thành công tốt nghiệp học viện. Danh tiếng thiên tài của Yuuhi Kurenai sánh ngang với thiên tài Hatake Kakashi, con trai của vị Ninja huyền thoại Nanh Trắng Hatake Kakashi. Dù sao thì tuổi tác của hai bên cũng là ngang bằng với nhau.

Tuy nhiên khiến cho Akira cực kỳ ngạc nhiên là thiên phú về mặt ảo thuật của Yuuhi Kurenai lại cực kỳ cao. Mặc dù Akira không biết được ảo thuật của nàng cao đến bao nhiêu bởi vì hắn không có tu luyện qua ảo thuật nên không biết.

Đến mười tuổi thì Yuuhi Kurenai mới đạt đến Chunin so sánh kém hơn Kakashi một năm nhưng tính ra thời gian mà nàng thua cũng không kém là bao. Hiển nhiên nàng cũng chính là một trong những các thiên tài của làng Lá được nhiều người biết đến.

Sau khi Yuuhi Kurenai thành công tốt nghiệp genin (hạ nhẫn) thì thời gian ở của Akira cùng với Yuuhi Kurenai cũng cực kỳ ít. Hiển nhiên Akira cũng không có tìm nàng, hắn tập trung vào việc tu luyện là chính. Tuy nhiên lần nào gặp lại Akira cũng mất thời gian đưa cô bé đi chơi kể chuyện cho cô bé nghe. Nếu không làm vậy thì hắn sẽ gặp phải một khuôn mặt buồn bã giống như chiếc bánh thiêu của Yuuhi Kurenai.

Ánh sáng chiếu lên thân thể cao gầy đạt chiều cao 1m7 của Akira. Hắn năm nay đã tận mười bốn tuổi. Nói đúng hơn là mười lăm tuổi lẻ ba tháng. Không biết có phải nguyên nhân bởi vì tu luyện nội gia quyền hay không mà hắn dậy thì trước tuổi. Thường thường tuổi dậy thì của nam là mười năm hoặc mười sáu tuổi nhưng thân thể của hắn dậy thì sớm hơn bình thường.

Thân thể không những không gầy gò mà hết sức hoàn mỹ. Nếu như bất cứ nữ nhân nào nhìn vào cũng khó mà có người sẽ nói rằng hắn chính là một tiểu tử mười lăm tuổi. Tuy nhiên khuôn mặt non nớt của hắn lại thể hiện đúng độ tuổi của hắn. Hắn xác thực mới có mười bốn tuổi kể cả tuổi mụ là mười lăm tuổi.

“Ba”

Khi Akira luyện quyền dưới thác nước thì một âm thanh nhỏ vang lên trong người của hắn. Đó là một cái âm thanh cực kỳ thoải mái. Cả người Akira giống như điện giật nhẹ nhẹ. Sau đó là một cảm giác thư sướng lan tràn khắp toàn thân. Toàn bộ lỗ chân lông của Akira mở ra, chúng giống như một sinh vật sống hoàn toàn liên tục hô hấp không khí.

Toàn bộ kinh mạch lan tràn khắp toàn thân Akira được đã thông, chân khí của trường sinh quyết cũng lan tràn khắp toàn thân. Hai mắt Akira nhắm nghiền lại, hắn cảm nhận được cả thân mình giống như đang ngâm mình trong suối nước nóng.

Một giờ, hai giờ, ba giờ...

Có lẽ không biết đến bao lâu nhưng có lẽ thời gian là mặt trời đi đến giữa trưa. Ánh nắng chiếu lên mặt của hắn. Bất chợt một mùi hôi thối khiến cho Akira giật mình. Hắn mở mắt ra thấy được toàn thân mình nhóp nhép bám đầy một chút chất keo màu đen bầy thiu. Khóe miệng Akira liên tục giật giật, thân mình hắn trực tiếp phóng ra rơi vào trong nước.

Bàn tay du động đem toàn bộ chất nhóp nhép bám trên cơ thể của hắn thanh lý sạch sẽ. Sau khi thanh lý đám nhóp nhép này thì Akira phát hiện được thân thể của mình bóng loáng, trắng mềm mại. Da của hắn trắng mềm mại không thua chút nào da của nữ nhân làm cho Akira cười khò một tiếng. Bởi vì làn da màu đồng được thay thế bởi làn da trắng hồng mềm mại của nữ nhân.

Thân mình của Akira vươn lên, bàn chân đạp mạnh xuống dưới lòng suối, thân mình phóng lên. Từ bàn tay của hắn trực tiếp đánh mạnh lên một tảng đá. Tảng đá phát ra âm thanh ba rất nhỏ khi bàn tay hắn nắm vào tảng đá.

Dường như trước sức mạnh cú đấm của Akira thì toàn bộ tảng đá lớn không có chút hư hao nào. Bàn tay Akira vươn lên nhẹ nhàng vỗ vỗ hai tay của mình. Bất chợt âm thanh nho nhỏ vỡ vụn vang lên. Toàn bộ tảng đá nứt vỡ giống như bị người bóp vụn, tảng đá biến thành những viên đá nhỏ đủ các loại kích cỡ.

Khẽ nắm lại nắm đấm, Akira ngược nhìn về phía nắm đấm của mình sau đó tò mò lên tiếng hỏi: “Đây là cấp bậc đạt đến Âm kính và Hóa Kính sao? Lực

lượng thân thể quả thực có vài phần mạnh mẽ. Thân thể tăng lên khiến cho lượng chakra cũng tăng lên khủng khiếp. Chỉ là...”

Bất chợt Akira ngẩng đầu lên nhìn về phía bầu trời, hai mắt hấn nhú mày lại sau đó lẩm bẩm nói: “Sau khi mình tiến hóa lên chín cái cầu ngọc, con mắt của mình lại không tiến triển nữa. Chẳng lẽ đây chính là bình cảnh của Sharingan. Làm cách nào để đột phá bình cảnh đây. Chẳng lẽ...” Akira nhớ đến muốn mở ra Sharingan cần có một cái kích thích cực độ. Nói trắng ra là cảm giác đau khổ và tội lỗi. Hiển nhiên nếu muốn Akira đi giết người thân của mình, vậy thì hấn thà rằng không mở ra cảnh giới tiếp theo còn hơn.

Đầu của Akira nhẹ nhàng lắc lắc, hấn cười khổ lẩm bẩm nói: “Tính ra Yuuhi Kurenai đã là Chunin rồi a! Duy chỉ có mình mình vẫn là Genin đây? Hahaha... đúng là có vài phần xấu hổ!”

Tại văn phòng của Hokage, lão già Hokage đang ngâm tẩu thuốc chăm chú nhìn về phía bốn người tất cả. Lão già mở miệng nói: “Đây là nhiệm vụ của chúng ta. Hiện giờ Hoshikage đệ tam của làng Tinh Tú viết thư cho chúng ta muốn chúng ta hỗ trợ bọn họ... tìm về một thứ đã mất!” Lão già hút lấy cái tẩu thuốc trực tiếp vươn bàn tay ra đem một phong thư đưa cho mọi người.

Đứng phía trước mặt của Hokage đệ tam là năm người tất cả. Ba người mặc y phục Ninja cực kỳ quen thuộc là Minato, Tsunade cùng với Jiraiya. Còn hai người khác một người tên Akimichi Choza, Aburame Shibi.

Choza là một thanh niên khoảng hai mươi đồ lại có mái tóc màu đỏ và dấu hiệu màu tím của gia tộc Akimichi ở hai bên má của mình. Hấn mặc một trang phục kiểu Samurai gồm áo màu đen và áo giáp có chữ Kanji “Shoku”. Hông đeo thắt lưng, tay đeo đồ bảo vệ đồng thời buộc một tấm vải bảo vệ đầu.

Shibi cũng là một thanh niên khoảng hai mươi tuổi đồ lại có mái tóc đen lờm chờm đồng thời cũng đeo lên một cặp kính đen, có tua ở hai bên che toàn bộ mắt. Hai tay để trong túi áo sử dụng một khăn bịt mặt che kín cả miệng và mũi.

Vị nam nhân cao lớn có mái tóc màu bạch kim Jiraiya tò mò hỏi: “Làng Tinh Tú?”

Nữ nhân xinh đẹp hơn hai mươi tuổi mở miệng đáp lại: “Làng Tinh Tú tuy chỉ là một làng nhỏ nhưng lại không chịu khuất phục trước bất cứ ai nên thường gặp rắc rối. Đó là một làng nằm ở Hùng Quốc giao giới giữa Hỏa Quốc và Thổ Quốc. Khoảng 180 năm năm về trước, một ngôi sao đã rơi xuống làng của họ. Ngôi sao này có sức mạnh kỳ lạ có thể ảnh hưởng tới chakra. Chính vì điều này mà làng này hay bị các làng khác chen ép cùng tấn công.”

Lão già Hokage mở miệng đáp lại: “Không sai lần này chúng ta cần làm đó chính là truy tìm kẻ đã đánh cắp ngôi sao của làng Tinh Tú. Theo như nhận dạng của những người Ninja thì đây chính là hình vẽ của người đã ăn trộm viên đá ngôi sao của làng Tinh Tú!” Hokage đưa ra một tấm chân dung.

Đó là hình ảnh của một người nam nhân với mái tóc màu vàng đeo một chiếc mặt nạ, mái tóc ngắn ngang vai ôm lấy mặt của hấn. Chiếc mặt nạ chỉ để hở đôi mắt, nó chỉ là một chiếc mặt nạ hình hồ ly bình thường bán đầy ngoài đường. Hấn mặc một thân kimono, hình như trên cổ có đeo một dây chuyền gì đó nhưng không quá rõ ràng. Dù sao ảnh này là được vẽ bằng tay.

Hokage chấp hai tay đặt lên trên bàn sau đó mở miệng nói: “Người này rất mạnh nghe nói toàn bộ thôn của Tinh Tú đều không có thể giữ lại được người này. Ngoài ra theo thông tin mà ta nhận được thì dường như hấn triệu hồi ra một người khổng lồ ba đầu sáu tay, mỗi bên tay cầm một thanh kiếm. Ngay cả Hoshikage đệ tam cũng không phải là đối thủ. Theo như đánh giá thì người này có thực lực đạt đến cấp bậc của Kage vì vậy nhiệm vụ này định nghĩ vì nhiệm vụ cấp S. Thông tin nhiệm vụ đã rõ. Senju Tsunade, Jiraiya, Namikaze Minato, Akimichi Choza, Aburame Shibi hãy tới làng Tinh Tú ngay lập tức!”

Mọi người đều trả lời: “Đã rõ thưa Đệ Tam!”

Bất chợt hai người một nữ nhân và một nam nhân tiến về phía trước. Hokage đệ tam nhìn về phía hai người tiến tới tò mò hỏi: “Tsunade! Minato! Hai người các người còn có việc!”

Tsunade ngay lập tức mở miệng lên tiếng nói: “Tôi muốn mang theo Akira trong lần đi này! Hiện giờ y thuật của cậu ấy không kém tôi chút nào. Hiện giờ cái cậu ấy thiếu chính là kinh nghiệm tác chiến. Tôi đảm bảo sẽ bảo vệ tốt cậu ta!”

Ngay lúc đó người thanh niên tuấn tú cũng mở lời nói: “Ngài Đệ Tam, tôi cũng muốn thêm Kakashi vào đội của mình...” Bàn tay của Minato đưa ra một tấm giấy về một cậu bé khoảng chín tuổi với mái tóc màu bạch kim đeo lên hộ ngọc của ninja làng Lá, trong đó cậu bé đeo một cái khăn bịt mặt che kín mặt của mình chỉ để lộ ra hai mắt.

Nhìn về phía chỉ số của Kakashi thì Hokage đệ tam ngược mắt lên nhìn về Minato cùng Tsunade đang ở phía trước mặt mình tò mò lên tiếng hỏi: “Hai người đã có kế hoạch của mình rồi à?”

Tsunade gật đầu sau đó bình thân đáp lại lời của Hokage đệ tam: “Mặc dù Uchiha Akira mới chỉ là Genin nhưng thông qua tôi kiểm tra bất cứ hạng năng lực nào của cậu ấy cũng không thua với một Jounin (thượng nhân). Ngay cả sức chiến đấu của cậu ấy cũng không kém một Jounin (thượng nhân) chút nào. Cậu ấy là một Ninja toàn năng mà tôi từng biết. Hấn có thể tham gia được nhiệm vụ lần này!”

Minato đồng thời cũng mở miệng đáp lại: “Akira quả thực rất mạnh. Thực lực của cậu ấy không thua kém bất cứ ai trong đám người chúng tôi. Ngoài ra về khả năng Phong Ấn của cậu ấy cũng rất mạnh. Tài năng Phong Ấn của cậu ấy không kém Kushina một chút nào. Ngay cả Phi Lôi Thần Thuật của tôi cậu ấy cũng đã học được thành công. So với cậu ấy tôi quả thực thấy mình có vài phần xấu hổ!” Đang lúc Đệ Tam con suy nghĩ thì Minato lại tiếp tục nói: “Ngoài ra Kakashi mặc dù còn nhỏ nhưng đã là một Ninja xuất sắc. Tôi cũng muốn mang theo cậu ấy đi!”

Nghe thấy những lời này thì Đệ Tam gật đầu nhẹ nhàng một cái nói: “Được!”

Ánh mắt của Hokage Đệ Tam nhìn về phía đám người nhanh chóng rời đi, lão già thở dài một hơi. Hắn nhìn về phía hình vẽ trên thì lắc lắc đầu cảm thán một tiếng: “Người này không biết có hay không liên quan tới gia tộc Uchiha?” Trên bức ảnh vẽ một người khổng lồ ba đầu sáu tay, mỗi đầu đều có khuôn mặt giống như thiên cầu, toàn thân màu đỏ rực mặc một bộ giáp y phục giống như Samurai. Mỗi tay của hắn cầm một thanh kiếm. Tổng cộng sáu thanh kiếm tất cả.

Sống nhiều năm như vậy sao Hokage đệ tam không biết được chiêu thức này cho được. Đây là một chiêu thức cực kỳ mạnh mẽ của gia tộc Uchiha. Tên của nó chính là Susanoo. Theo như hình vẽ trên thì chiêu thức này rất giống năm xưa Uchiha Madara trong khi giao chiến đã từng sử dụng. Chính Hokage đệ tam đã được một lần chứng kiến.

Tại cửa hàng Ramen...

Một thanh niên với mái tóc bạch kim khoảng mười năm tuổi đang dẫn theo một đám nhóc. Ánh mắt người thanh niên này liên tục giật giật nhìn về phía đám nhóc này. Một cô nhóc mặc bộ đồ Ninja có mái tóc màu đen ngang vai, eo buộc một cái lơ ở sau lưng khoảng chín tuổi liên tục nắm lại tay cười nắm tay lại: “Mình muốn ăn Ramen ngay bây giờ!”

Một cậu bé mặc bộ đồ màu xanh lá cũng khoảng bảy tám tuổi có quả đầu dưa hấu, mắt to, tóc đen và lông mày đậm liên tục đưa tay lên hô hào, cả hai nắm đấm của hắn đều được quấn vải. Cậu bé hô hào lớn: “Những cộng minh thơm ngon của ông Teuchi!”

Một cậu bé cũng trong độ tuổi đó có đôi mắt nâu, tóc ngắn màu đen mặc một cái áo đen cùng với cái áo khoác màu nâu bên ngoài. Trên bắp tay có đeo một cái băng màu trắng. Trong miệng ngậm một cây tăm. Cậu bé nhàn nhạt trả lời nói: “Ý chí của lửa cũng được truyền lại một cách đặc biệt...”

“Thôi nào, các cậu quá bị hấp dẫn bởi ramen đó!” Một cậu bé với mái tóc màu bạch kim cũng ngang tuổi đó đeo một cái khăn che mặt lên tận mũi của mình. Cậu bé mặc một bộ sơ mi không có tay áo màu đen khá là giản dị.

Cô bé tóc đen ngang vai chống eo khó chịu mở miệng nói với vẻ bức tức: “Cái gì hả? Hatake Kakashi!”

Thanh niên với mái tóc màu bạch kim nhún nhún vai cười khỏ một tiếng nói: “Được rồi mọi người, anh sẽ thử đi tranh thủ với chú Teuchi thử xem sao?” Ánh mắt hắn nhìn về phía cô bé khoảng chín tuổi đang đứng bên cạnh hắn, mái tóc bông bênh và con mắt màu đỏ giống như hồng ngọc nói: “Kurenai, em cùng với các bạn chờ ở đây nhé!”

Cô bé nhẹ nhàng gật đầu nói: “Vâng!”

“Nè, nè...” Cô bé với mái tóc màu đen tò mò nhìn về phía cô bé có mái tóc màu đen bông bênh và con mắt màu đỏ như ngọc bích hỏi: “Anh Akira thật sự đối tốt với Kurenai! Mỗi quan hệ của cậu và anh Akira là gì vậy hả? Yuuhi Kurenai?”

Không để ý đến đám người thì Akira bước vào trong quán, mấy người đứng ở đầu tiên tức giận mở miệng hỏi: “Này, này... làm gì vậy không xếp hàng đi?”

Khóe miệng Akira cong lên, hắn tiến về phía bên trong nhìn thấy một người nam nhân khoảng ba năm tuổi đang vớt mì. Người nam nhân này có lông mi đen dài cong, con mắt hơi nhỏ, cái mũi dài to và miệng khá rộng. Thấy được Akira thì ông chủ của cửa hàng này là Tenu lên tiếng hỏi: “Là Akira hả? Cậu cũng đến đây ăn hả? Thế nào, hôm nay không phải đến bệnh viện trực nữa sao?”

Khi vừa bước vào thì mùi nước dùng phát ra mùi thơm phức làm cho Akira chảy ra cả nước miếng. Khóe miệng Akira liên tục giật giật sau đó lên tiếng nói: “Khụ, khụ... Chú Teuchi, cháu có mang theo mấy đứa trẻ không biết có hay không cho chúng cháu dùng trước...” Hắn nói nhỏ về phía tai của Teuchi.

Đầu của Teuchi nhẹ nhàng lắc lắc, hắn nhàn nhạt đáp lại: “Không được, Akira! Không phải chú không đáp ứng mà là đám người họ còn đang chờ!” Ánh mắt Akira nhìn thấy được đám người xếp hàng đang nhìn về phía Akira cực kỳ khó chịu.

Khóe miệng Akira hơi cong lên, hắn rơi vào suy nghĩ sau đó mở miệng nói: “Chú Teuchi, cháu dùng ảnh phân thân giúp chú làm mì thế nào? Bù lại chú phải cho mấy tiểu quỷ kia ăn trước Ramen!” Hai bàn tay hắn kết ấn cực kỳ nhanh. Hơn bốn người phân thân xuất hiện trước đám người.

Thấy bốn người xuất hiện thì Teuchi mỉm cười gật đầu nói: “Được rồi! Dù sao tay nghề làm Ramen của cậu cũng rất khá. Vậy thì vào giúp tôi một tay, tôi sẽ để cho đám trẻ ăn trước...”

Mấy đứa nhỏ ở bên ngoài nghe thấy vậy thì đột nhiên hết lớn vui mừng đặc biệt là hai người cô bé tóc đen và cậu bé đầu quả dưa hấu hét lớn: “Thật là tốt quá!” Ngay sau đó cả đám nhanh chóng chạy tiến vào trong quán chiếm lấy một chỗ. Thấy vậy thì khóe miệng Akira giật giật hắn thầm nghĩ: “Thế nào mà mang theo Kurenai đi lại gặp đám quỷ nhỏ này ở đây thế này!”

Thấy được hai bát Ramen được đặt đến bàn của mình thì đám nhóc ngẩng đầu lên nhìn thấy khuôn mặt tuần tú của Akira. Hắn bình thản nở một nụ cười nói: “Mấy tiểu quỷ thử một chút tay nghề của anh đi!”

“Hả” Mấy cậu bé và cô bé ngơ ngác nhìn về phía Akira.

Cô bé với mái tóc màu đen chán nản thở dài nói: “Không phải là Ramen do chính ông Teuchi làm sao?”

Cậu bé mặc y phục màu xanh ngay lập tức chấp tay lại sau đó nói: “Cảm ơn anh Akira. Chúc ăn ngon miệng!” (Itadakimasu). Ngay sau đó cậu bé bắt đầu dùng đũa húp lấy một sợi mì. Sợi mì ngừng lại trước miệng của cậu bé,

Thấy được bộ dạng này thì cô bé có mái tóc màu đen tò mò hỏi: “Gai, cậu thấy thế nào?”

“Ngon quá đi!” Gain gay lập tức trả lời cô bé. Hắn bắt đầu ăn ngồm ngoàm.

Cô bé có mái tóc màu đen nhìn sang bữa ăn của mình sau đó kinh ngạc khi thấy được Hatake Kakashi chấp tay lại trước Akira nói: “Thật ngon! Cảm ơn anh Akira” Phía dưới là một cái bát Ramen hoàn toàn trống trơn.

Ngay lập tức mặt cô bé có mái tóc màu đen tức giận mở miệng nói: “Hatake Kakashi, cậu làm cái gì vậy? Bát Ramen của mình mà!”

Đầu Akira lắc lắc, hắn cười khỏ bởi vì tốc độ ăn quá nhanh của Hatake Kakashi. Một ảnh phân thân khác của Akira lại mang theo hai cái bát một bát cho Kurenai, một bát cho cô bé mái tóc đen tên là Shizune kia. Akira cười một cách thân thiện và tự tin nói: “Thử đi! Món Ramen do chính tay anh làm?”

“Itadakimasu” Hai cô bé chấp tay lại với nhau sau đó cầm lấy một cây đũa gỗ đem cây đũa tách ra.

Bất chợt Akira nhú mày một tiếng. Bởi vì phía trước xuất hiện hai thân ảnh cực kỳ quen thuộc. Một nữ nhân ngoài hai mươi có mái tóc màu vàng cực kỳ xinh đẹp, một nam nhân so với Akira hơn một hai tuổi tuy nhiên vóc dáng của họ đều ngang ngửa nhau. Akira có chiều cao không kém so với người này trước nào.

Kakashi cũng ngay lập tức mở miệng nói: “Thầy Minato và ngài Tsunade!” Bởi sự xuất hiện của một trong Sanin khiến cho cả quán nhộn nhịp tiếng nói lên hẳn.

Thân mình xinh đẹp của Tsunade đem chiếc rèm chắn trên cửa mở ra, thân mình Tsunade bước vào, nàng mở miệng lên tiếng nói: “Akira cùng với Kakashi mau theo chúng ta ra ngoài!”

Kakashi tò mò lên tiếng hỏi: “Có nhiệm vụ?”

Minato gật nhẹ đầu nói: “Đúng vậy, chúng ta cần tập trung ngay. Đó là nhiệm vụ ngài Đệ Tam giao cho chúng ta!”

...

Tại một rừng cây, nơi giáp ranh giữa Hùng Quốc và Hòa Quốc một đám Ninja đuổi theo một thanh niên mặc một thân Kimomo màu xanh lá. Hắn bình thân khoanh tay trước ngực, hình dáng cực kỳ ngạo nghễ nhìn về phía một đám Ninja đang ở bên trời bay lượn cùng một đám ở phía dưới đất. Toàn bộ đám ninja được bao bọc trong một loại chakra có màu khá đặc biệt, một màu trắng pha lẫn màu tím hơi hồng. Một sắc màu chakra tuyệt đẹp. Hắn bình thân lên tiếng nói: “Đám Ninja làng Tinh Tú của các ngươi thật sự là một đám phiền phức a. Các ngươi còn định theo ta đến bao giờ nữa đây?”

...

Đám người Tsunade dẫn theo Akira tiến về phía Hùng Quốc. Vừa đi Tsunade vừa mở miệng nói: “Thứ mà họ mất chính là biểu tượng của làng Tinh Tú. Một mảnh thiên thạch!”

Akira tò mò, bàn chân điểm nhẹ lên trên cây, thân mình phóng về phía trước bay song song với Tsunade. Càng làm cho mọi người tò mò bởi vì thân mình Akira chỉ dẫm nhẹ trên lá cây lá có thể phóng tới trước không như Ninja cần phải dẫm mạnh lên cành cây. Phải biết điều này trái với quy tắc lực học. Họ không hiểu tại sao Akira có thể làm như vậy. Bất chợt Akira mở miệng hỏi: “Một mảnh thiên thạch?”

Tsunade vừa đi vừa giải thích với đám người Akira. Tsunade trong lúc này lên tiếng nói: “Hoshikage đệ nhất... là danh hiệu dân làng gọi kage của họ. Ông ta phát hiện được việc luyện tập ở gần ngôi sao thì lượng chakra trong người sẽ mạnh hơn. Và từ đó làng Tinh Tú đã trở thành tâm điểm của các làng Ninja khác. Có một số tin đồn rằng một số Ninja đã chết trong khi tiến hành luyện tập với viên đá thiên thạch này. Việc này chắc hẳn có liên quan đến sức mạnh kỳ lạ mà ngôi sao đã ban cho. Điều đó có thể có ít nhiều gây tác động xấu tới cơ thể người luyện tập!”

“Này, này...” Jiraiya đang phát phát tay lên tiếng nói: “Tsunade, chúng ta cần gì phải quan tâm đến ngôi sao ấy như thế nào chứ? Chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ tìm cho ra ngôi sao trả lại cho làng Tinh Tú là được!”

Khóe miệng Akira liên tục giật giật, hắn đột nhiên lên tiếng nói: “Phía trước hình như có đánh nhau!”

“Hả” Jiraiya nhú mày lại, ngay sau đó đưa tai lên tò mò nói: “Có đánh nhau sao? Sao tôi không nghe thấy?”

Minato đang bay phía trước mở miệng nói: “Đúng là có người đang đánh nhau ở phía trước! Chúng ta nhanh chân lên!” Nói xong Minato tăng nhanh tốc độ vọt tới phía trước. Đám người Akira nhanh chóng vọt ra phía sau.

...

Một thanh niên tầm mười chín, hai mươi tuổi ôm trong tay một thiếu nữ xinh đẹp khoảng mười năm tuổi. Nàng có mái tóc màu hung đỏ gần với máu tím. Mái tóc xõa dài tới tận thắt lưng, ngũ quan xinh đẹp. Hai lọn tóc dài ôm lấy cả khuôn mặt của nàng. Con ngươi màu xanh gần với máu xanh lá hơi run lên. Đôi mi thanh tú nhỏ mịn, chiếc mũi nhỏ thon dài. Đôi môi mềm mại hơi phớt hồng. Trên trán có cái hộ ngạch hình ngôi sao biểu tượng cho làng Tinh Tú. Thân mình nàng nằm gọn trong tay người thanh niên kia.

Phía dưới nằm la liệt một đám Ninja. Một thiếu niên cũng tầm mười năm, mười sáu tuổi đưa bàn tay đang run run hướng về phía cái cây có đứng thanh niên và thiếu nữ đang bị ôm trong ngực. Người thanh niên này có khuôn mặt bình thường, lông mi hơi dày, con mắt hơi nhỏ, mái tóc màu đen nhánh. Chiếc băng rôn trên đầu cũng có ký hiệu hình ngôi sao. Mái tóc ngắn đến sau ót, một chùm tóc không bị băng rôn ép lại thò ra ngoài. Hắn run run mở miệng nói: “Thả Natsuhi ra!”

“Chắc, chắc...” Người thanh niên nâng lên chiếc cằm của thiếu nữ xinh đẹp nhẹ nhàng hôn lên. Thân mình của nàng hoàn toàn không có sức chống cự trước sức mạnh bá đạo của người thanh niên tóc vàng che mặt này. Hắn hiện giờ kéo một chút chiếc mặt nạ lên sau đó nhẹ nhàng hôn lên đôi môi mềm mại của nàng.

Người thiếu nữ xinh đẹp khoảng mười năm, mười sáu tuổi tên Natsuhi kia cảm giác được một đôi môi mềm mại và ướt át hôn lên môi của nàng. Sau đó một cái thứ mềm mại trực tiếp cuốn lên đôi môi của nàng. Chiếc lưỡi của hắn tách ra hăm răng trắng mềm mại của nàng trực tiếp tiến vào bên trong nút lấy chiếc lưỡi thơm mềm của nàng.

Vút!

Một âm thanh xé gió vang lên. Một chiếc phi tiêu có hình dạng kỳ dị vang lên tiếng xé gió muốn cắt ngang nụ hôn của người thanh niên kia. Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ ngay lập tức kéo thiếu nữ xinh đẹp có mái tóc hung vào trong ngực. Bàn chân hắn đạp nhẹ ngay lập tức tránh thoát chiếc phi tiêu này.

Bất chợt một đoàn côn trùng vây lấy thân thể của người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ. Hắn cười nhạo một tiếng. Ngón tay chạm nhẹ vào đôi môi, từ đôi môi của hắn xuất hiện một ngọn lửa. Ngọn lửa này ngay lập tức bao trùm lấy đám côn trùng đem cả đám côn trùng đốt rụi sạch sẽ. Mùi khét bay lên khắp nơi.

Phốc, phốc...

Âm thanh vang lên do mấy Ninja từ trong rừng bay ra đập chân trạm xuống đất. Một đám người gồm có Jiraiya, Tsunade, Uchiha Akira, Namikaze Minato, Akinichi Chōza, Aburame Shibi cùng với Hayate Kakashi. Thực lực đám người ở đây tất cả đều là Jounin (Thượng nhẫn) có khi là Tỉnh Anh Jounin. Tuy nhiên với người thanh niên này thì hắn lại bình thường như không có gì. Bàn tay vẫn nhẹ nhàng ôm thiếu nữ trong ngực, chiếc mặt nạ được hắn chỉnh lại. Tay kia thì không ngừng xoa bóp lên cặp ngực nhô lên khá lớn của thiếu nữ mười năm tuổi này.

Natsuhi chỉ cảm giác được một trận tê dại từ bộ ngực truyền tới. Một cảm giác sung sướng nhẹ từ bộ ngực truyền tới. Bàn tay của hắn giống như tràn đầy ma lực vờn về bộ ngực của nàng. Hai má của Natsuhi bắt đầu trở nên ửng đỏ. Đôi môi mềm mại không nhịn được hé mở ra rên lên một tiếng cực kỳ dâm đãng nói: “Aa,,,”

Jiraiya nhìn thấy cảnh này thì cực kỳ tức giận hét lên: “Tên khốn kia còn không mau buông ra!”

Từ miệng của thanh niên phát ra tiếng cực kỳ cao ngạo nói: “Các người là những Ninja từ làng Lá đi! Ta không nghĩ được rằng Ninja của làng Lá lại bất lịch sự như vậy tấn công người khác trong khi người khác còn đang ân ái đây!” Hắn bỏ qua ánh mắt muốn giết người của đám nam nhân đặc biệt là người nam nhân đã từng hét lên tiếng Natsuhi.

Bàn tay của người thanh niên này nhẹ nhàng vuốt má của thiếu nữ nói: “Cái tên Natsuhi sao? Tên rất đẹp và người cũng rất đẹp đây!” Bàn tay nhẹ nhàng vuốt lên đôi môi của nàng.

Một vị nam nhân tầm trung tuổi mặc một thân quần áo màu trắng khá giống với bộ y phục của Hokage. Tuy nhiên trên thân áo lại ghi là “Hoshikage đệ tam”. Minato nhìn về phía vị nam nhân này lên tiếng nói: “Ngài chính là Hoshikage của làng Tỉnh Tứ. Chúng tôi là những Ninja làng Lá được gửi đến đây hỗ trợ các vị!”

Thân mình Hoshikage đệ tam hơi run lên. Thân thể của hắn tràn đầy vết thương. Trên đôi mắt to có nếp nhăn của vị nam nhân trung tuổi này hơi nheo lại. Miệng của hắn có một đôi râu quai nón thể hiện sự chín chắn của nam nhân có tuổi. Cái mũi khá là to tuy nhiên đang bị sưng đỏ do va chạm. Hắn mở miệng lên tiếng nói: “Người này chính là kẻ trộm Ngôi Sao của làng Tỉnh Tứ chúng tôi! Chúng tôi đã theo đuổi hắn cả tháng nay! Thực lực của hắn rất, rất... mạnh.”

Minato nhìn về phía mấy người sau đó gật đầu một cái. Thanh niên kia vẫn bình thản ôm lấy thân mình của thiếu nữ Natsuhi. Ngay sau đó hắn quét mắt về phía đám người đang nằm la liệt ở phía dưới. Thân mình hắn di chuyển cực nhanh đem thiếu nữ ôm đi bay về phía trước. Đám người Minato ngay lập tức đuổi theo.

Đám người Minato đuổi theo sát nút. Minato phi ra một thanh phi tiêu bắn đi với tốc độ cực cao. Ngay sau đó phi tiêu bắn thẳng về phía trước vượt qua người thanh niên có mái tóc màu vàng đeo mặt nạ hồ ly. Minato sử dụng phi lân thần thuật đem thân mình di chuyển tới cái phi tiêu.

Người thanh niên tóc vàng không thể không dừng lại. Nhất thời đám người Jiraiya vây hắn làm trung tâm. Hắn bình thản nói: “Xem ra mình bị quần công a! Thật sự là quá tệ nhạt đi!” Hai tay của hắn bình thản kết ấn. Hắn quát rất nhẹ: “Mộc Độn!”

Ầm, ầm...

Dưới đất ngay lập tức trong phương viên một dặm toàn bộ xuất hiện từng cái rễ cây bò lổm ngổm. Những rễ cây khổng lồ ngay lập tức cuốn lấy đám người Minato. Đám rễ cây này giống như những con rắn bám sát nút đám người Minato đem cả một đám người cuốn lại.

Trận thế tấn công của đám người Minato ngay lập tức bị phá vỡ. Thân mình của Chōza ngay lập tức hóa lớn. Hắn muốn đánh phá loại gọi là Mộc Độn

này. Thân mình hắn cụm lại quay tròn phóng về phía đám dây leo hy vọng có thể nghiền nát đám dây leo này đồng thời tấn công về phía người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly kia.

Tuy nhiên đám mộc độn ở đây cực kỳ rắn chắc có thể nói so với sắt thép. Đồng thời Akira cũng bị đám dây leo đuổi theo. Bàn tay của hắn liên tục chém ra những vết cắt sắc bén đem đám dây leo cắt đứt. Ngay sau đó trong bàn tay của hắn xuất hiện hai quả cầu ở mỗi bên tay. Một quả cầu đỏ rực như lửa bốc ra sức mạnh vô cùng bá đạo, một quả cầu sắc bén giống như hình của một cánh quạt.

Hắn trực tiếp ném cả quả cầu về phía người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly đang ôm thiếu nữ tên Natsuhi được một cái cây lớn nhắc bổng hẳn lên.

Ầm!

Một tiếng nổ lớn vang lên do hai quả cầu tác dụng vào với nhau. Thế lửa được gió cung cấp nhanh chóng tăng mạnh uy lực. Ngọn lửa lan ra khắp nơi. Tsunade quát lên một tiếng nói: “Akira ngươi làm cái gì vậy?”

Bàn chân chạm đất, khoe miệng của tất cả mọi người liên tục giật giật nhìn về phía quả cầu lửa đang lan tràn khắp nơi. Nó ngay lập tức đánh nát đám cây cối do người thanh niên kia tạo ra. Bụi mù do gió và lửa tạo ra dần dần tắt. Mặc dù lửa vẫn còn cháy. Tuy nhiên một âm thanh nhàn nhạt từ khói truyền ra: “Ta cứ tưởng giống như mong chờ. Xem ra các vị quả thực yếu hơn ta nghĩ!”

Một bộ xương khổng lồ bằng ngọn lửa đỏ rực bao xung quanh thân thể của hai người. Đó là một bộ xương lửa có ba cái đầu lớn cùng với sáu cái tay. Mỗi cái tay cầm trong tay một thanh kiếm.

Tsunade không nhịn được rớt cục mớ miệng lên tiếng hỏi: “Ngươi... ngươi rốt cuộc là ai? Tại sao ngươi lại nắm được Mộc Độn của Hokage đệ nhất!”

Người thanh niên tóc vàng đeo bộ mặt hồ ly một tay ôm lấy thiếu nữ Natsuhi, một tay dùng để cầm mình tò mò lên tiếng tự hỏi: “Ta là ai sao? Việc này có quan trọng sao? Chỉ cần các vị biết rằng ta là kẻ ẩn trốn Ngôi Sao của làng Tinh Tú là được. Các vị chỉ cần đánh bại ta là có thể lấy lại Ngôi Sao cho làng Tinh Tú rồi không phải sao?”

Trong lúc này Jiraiya mới để ý đến đôi mắt của đối phương. Đó là một đôi mắt với con ngươi màu đỏ, một hình ngôi sao sáu cánh, một cổ xay gió màu đen ở bên trong, nối với hình ngũ giác bên trong ngôi sao sáu cánh là đường viền to màu đen. Hình dạng này quả thực quái dị. Khoe miệng Jiraiya liên tục giật giật tò mò hỏi: “Ngươi, ngươi... là người của gia tộc Uchiha!”

“Ừm...” Người thanh niên tóc vàng này vẫn một bên dùng tay ôm lấy người của thiếu nữ Natsuhi, bàn tay ấy cũng liên tục xoa nắn một bên vú mềm mại của Natsuhi, tay kia thì cầm vào cằm mình. Hắn mở miệng nói: “Ta xác thực có một phần dòng máu trong đó là gia tộc Uchiha. Được rồi, giới thiệu với các vị một chút chiêu thức mà ta đang sử dụng có tên là Susanoo!”

Bàn tay ngừng bóp vú của Natsuhi lại, hai tay của hắn lại một lần nữa kết ấn. Lần kết ấn này sau khi hoàn thành thì ở cái rế to lớn nhanh chóng biến hóa thành sáu cái phân thân. Mấy thứ này do mộc chế tạo mà thành. Sáu cái phân thân lần lượt nhảy tới đứng trước đám người Tsunade.

“Thuật Mộc Phân Thân!” Jiraiya kinh hãi mở miệng đáp lại. Khoe miệng hắn giật giật, ánh mắt nhìn về phía người thanh niên tóc vàng tò mò hỏi: “Ngươi... tại sao lại nắm giữ được cả Mộc Độn của ngài Hokage đệ nhất. Ngươi rốt cuộc là ai?”

“Đáng bại ta đi rồi hãy nói!” Người thanh niên tóc vàng hất cằm lên bình thản đáp lại. Ngay sau đó hắn mới hướng về phía đám người Jiraiya hỏi một câu: “Các vị, ta muốn hỏi các vị một câu rằng Mộc Độn Phân Thân của ta có thể sử dụng Susanoo hay không?”

Nghe được lời này thì cả đám người Akira đều bàng hoàng. Người thanh niên kia bình thản đáp lại lời của tất cả đám người ở đây: “Câu trả lời của ta là có. Mộc phân thân của ta có thể sử dụng Susanoo!”

Năm cái phân thân của người thanh niên có mái tóc màu vàng ngay lập tức bị bao phủ bởi một bộ xương màu đỏ. Một bộ xương khổng lồ nhanh chóng được dựng lên. Ban đầu là xương sườn sau đó là xương cánh tay rồi đến xương đầu. Ngay sau khi xương đầu thành công thì chúng được đắp thịt lại với nhau. Năm người khổng lồ có ba đầu nhưng chỉ có hai tay mà thôi. Mỗi một Susanoo đều hướng về phía đám người Jiraiya tiến hành tấn công.

Người thanh niên tóc vàng lại nhàn nhã ôm hôn thiếu nữ. Natsuhi chỉ cảm giác được toàn thân buồn rùn không còn sức lực. Bàn tay của hắn trong lực này đã trực tiếp chui vào trong áo mình. Ngón tay liên tục vân vê nhũ phong của nàng. Hai má của nàng ửng đỏ, miệng khẽ rên lên cực kỳ dâm dăng: “A...”

Đám người Uchiha Akira hoàn toàn kinh ngạc trước cảnh này. Họ chưa từng bao giờ gặp một người có thực lực khủng bố như vậy. Akira sợ rằng ngay cả Hokage đệ tam cũng không đạt được cái loại sức mạnh như thế này. Sợ rằng trước loại sức mạnh này thì Hokage đệ tam cũng bị hắn nghiền chết.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Chênh Lệnh Thực Lực

Khuôn mặt của Natsuhi đỏ bừng, từ khoe mắt của nàng bắt đầu chảy ra từng hạt lệ. Phải biết rằng nàng hoàn toàn xa lạ không ngờ lại bị người nam nhân

này ôm ấp. Nàng không biết hắn là ai nhưng cảm giác tê dại cùng với sự sống khoáng đãng mà hắn mang lại cho nàng hoàn toàn không giả. Miệng của nàng phát ra tiếng khóc thút thít nhỏ nhỏ. Tuy nhiên tiếng khóc ngay lập tức bị bờ môi hắn nhẹ nhàng hôn lên mà không phát ra tiếng.

Cả đám người của Akira đều bị một phân thân sử dụng Susanoo của người thanh niên kia vây khốn. Quả thực khiến cho người người bàng hoàng bởi cái loại sức mạnh hoàn toàn áp đảo này. Hắn vẫn bình thản đứng ở bên trong bộ xương, bàn tay thì không ngừng du động vuốt ve thân thể của thiếu nữ tên Natsui kia. Mặc dù thân mình Natsui liên tục dẫy dụa nhưng hai má đã ửng đỏ, đôi mắt ngậm nước hiển nhiên đã động tình rồi.

Hiển nhiên với loại cường giả cấp bậc này sử dụng phân thân mà nói hoàn toàn chính là lãng phí chakra mà thôi. Thế nên cả đám không có ai có ý định sử dụng ảnh phân thân cả.

Bàn của của Jiraiya nhẹ nhàng đập xuống phía dưới đất. Ngón tay cái nhanh chóng đưa lên miệng cắn một cái. Ngón tay cái ấn lên bàn tay sau đó vẽ ra những ký hiệu kỳ lạ. Bàn tay của hắn nhanh chóng chống xuống đất. Một ký hiệu vòng tròn bắt đầu lan tỏa ra. Sau khi lan tràn ra thì ánh sáng màu đỏ bắt đầu phát ra ánh sáng.

Tsunade cũng đồng thời làm y hệt như Jiraiya chỉ là động tác có hơi khác biệt một chút mà thôi. Bàn tay mềm mại trắng hồng của nàng cũng chống xuống đất. Một cái hình vòng tròn với các ký tự kỳ lạ cũng bắt đầu lan rộng. Ánh sáng từ đó nhanh chóng phát ra.

Bùm! Bùm!

Không ngờ đồng thời hai tiếng phát ra. Một con cóc khổng lồ ngậm trong miệng một cái đầu xuất hiện dưới chân nâng thân mình Jiraiya lên cao. Dưới chân của Tsunade cũng xuất hiện một con sên cực kỳ khổng lồ. Con sên này nhanh chóng nâng cao thân thể của Tsunade lên cao. Cả hai con vật nhanh chóng đem một đám cây cối do Mộc Độn tạo ra đánh nát.

Jiraiya nhìn về phía con cóc khổng lồ lên tiếng nói: “Gama Bunta, lần này đối thủ phi thường khó chơi. Ta phải nhờ vào ngươi thôi!”

Khóe miệng của thanh niên tóc vàng kia hơi nhếch lên, bàn tay hắn vẫn nhả nhả vào bộ ngực phong mãn của thiếu nữ Ninja làng Tinh Tú tên Natsui kia. Ánh mắt của hắn nhìn về phía con cóc lớn cùng với con sên lớn mở miệng nói: “Hai vị đại nhân Sanin, tôi không thích thịt cóc cùng với thịt sên đâu nhé. Mặc dù tôi chưa ăn bao giờ nhưng nghe nói mùi vị hai thứ này rất thơm à!” Một tay hắn vừa ôm vừa sờ vú của Natsui, tay kia đưa lên mũi phẩy phẩy, hai vai hơi nhún nhún.

Cả con cóc khổng lồ lưng còn đeo một thanh kiếm, cả người mặc lên một chiếc áo khoác. Nó mở miệng nói: “Thằng ranh hổng hách láo toét! Ta nên dạy cho ngươi một bài học mới được!”

Bất chợt con sên phát lực, miệng nó phun ra một đám chất lỏng về phía một cái mộc phân thân. Cái susanoo của mộc độn phân thân không ngờ phát ra tiếng xèo xèo. Ngay cả loại phòng thủ tuyệt đối giống như susanoo cũng không ngăn được dịch ăn mòn từ miệng con sên phát ra.

Không ngờ trong lúc này Minato cực kỳ nhanh, thân mình thoát ẩn thoát hiện. So sánh với khả năng sử dụng Phi Lôi Thần Thuật của Akira thì Minato đúng là ăn đứt hắn. Thân mình của Minato đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh con Susanoo bị đánh nát, trong tay Minato xuất hiện một quả cầu do chakra tụ tập lại. Quả cầu này xoay với tốc độ cực kỳ nhanh. Cả quả cầu xuyên qua chỗ bị dịch axit ăn mòn nên thẳng về phía thân mình của Mộc Phân Thân.

Phanh!

Cả cái mộc phân thân đều bị đánh nát. Đôi mắt của người thanh niên kia đang hí hửng xoa bóp bộ ngực của Natsui trong lúc này ngẩn ngơ. Hắn hơi dừng lại một chút. Bàn tay hắn dừng bóp vú của Natsui, hai tay lại kết ấn những ấn vô cùng phức tạp. Ngay sau đó một đám rỗng do Mộc Độn tạo thành. Nó không có vảy chỉ là một thành gỗ nhưng vô cùng chắc chắn có cái đầu rỗng. Con rỗng gỗ vươn dài há cái miệng hướng về phía đám người Akira cần đi.

Thân mình Akira nhảy lên tránh thoát một con, hắn vươn bàn tay ra liên tục chém. Từng đợt lưỡi kiếm gió cực kỳ sắc bén bắn về phía con rỗng gỗ không ngờ lại phát ra những tiếng đing đing đang đang giống như chém vào sắt thép. Trên đó chỉ in nhàn nhạt một dấu lún xuống đủ thấy độ cứng của con rỗng gỗ. Con rỗng gỗ chỉ trong giây lát khôi phục lại sức mạnh, nó toàn lực há miệng cắn về phía Akira.

“Hừ” Akira ngay lập tức dùng Phi Lôi Thần Thuật của Minato đem thuật của mình dịch chuyển tránh thoát đòn tấn công này. Đám người Chozu thì không khá hơn chút nào. Cả thân mình của Chozu bị cuốn lấy sau đó bị Susanoo đem làm bao cát. Từng quyền nện lên thân thể của Chozu. Mộc độn cuốn chặt lấy thân thể của hắn khiến cho hắn không thể di chuyển được. Sau đó một đám cây cối tại vị trí hắn nhanh chóng mọc lên đem hắn che kín lại.

Minato hét lên một tiếng nói: “Chozu!”

Đám người Akira hoàn toàn điên rồi. Thực lực của đối phương phải xếp vào loại cực kỳ khủng bố. Bất cứ ai trong đám người Akira đều không phải là đối thủ.

Mấy con rỗng gỗ ngay lập tức cuốn lấy con sên khổng lồ. Đây là một loại thú triệu hồi của Tsunade, nó có tên là Katsuyu. Những con rỗng gỗ đem cả con sên khổng lồ siết chặt lại với nhau. Ngay sau đó một điều không ngờ là con sên ngay lập tức hóa thành một đám sên nhỏ hơn tránh thoát được mộc độn trời buộc.

Con cóc khổng lồ rút từ sau lưng ra một thanh kiếm trong suốt và khá dài đem đám rỗng gỗ và đám cây cối đánh nát. Hai tay của Jiraiya đồng thời kết ấn, miệng của Jiraiya phun ra một chùm lửa. Đồng thời miệng của con cóc khổng lồ cũng phun ra một đám dầu. Dầu gặp lửa ngay lập tức bốc cháy lên cực kỳ mạnh mẽ.

Phùng!

Cả một đám lửa khổng lồ bao trùm lấy một độn cùng với mấy con Susanoo do một độn điều khiển. Khói nhanh chóng tản đi thấy được cả một vùng rừng bị đốt cháy tuy nhiên thân mình của đám Susanoo lại không bị thương là mấy. Điều này khiến cho tất cả đám người ở đây quả thực chính là không có cách nào tin tưởng được.

“Hài...” Thanh niên có mái tóc màu vàng kia thở dài một hơi. Hắc bình thân xoa vù của Natsuhi đồng thời đem đem một phân thân dừng lại không có tấn công. Hắc bình thân lên tiếng nói: “Yếu, thật sự quá yếu... đây là cái mà người ta gọi là sanin sao?”

Âm thanh từ miệng con cóc khổng lồ lên tiếng hỏi: “Jiraiya, hắc là ai? Tại sao hắc biết sử dụng Mộc Độn của Hokage đệ nhất Senju Hashirama!”

Đầu Jiraiya lắc lắc, hắc lên tiếng nói: “Không biết! Người này phi thường mạnh, không những nắm giữ Mộc Độn của ngài Hokage đệ nhất mà còn nắm giữ được một trong ba đại dòng thuật Sharingan!”

Ánh mắt của thanh niên nhìn về phía đám người Akira chật vật ở dưới. Hắc bình thân lên tiếng nói: “Thế này quả thực quá không thú vị. Được rồi nếu đã như vậy ta sẽ nói rõ cho các vị ở đây biết về sức mạnh của ta được chứ? Nếu không trận đánh diễn ra quá không thú vị rồi!” Đôi mắt của hắc mở ra, trong đồng tử đỏ bùng thấy được hình dạng kỳ dị. Hắc mở miệng nói: “Con mắt của ta chính là vĩnh cửu Mangekyou Sharingan nắm giữ sáu loại sức mạnh trừ sức mạnh Susanoo ra!”

“Sức mạnh thứ nhất thời không nhân thuật giúp ta có thể hư hóa bộ phận cơ thể khiến các người không thể tấn công được đồng thời di chuyển ra những vị trí khác giống như loại thuật mà hai vị kia đã sử dụng?”

“Sức mạnh thứ hai là dịch chuyển tức thời. Loại này dịch chuyển cực kỳ nhanh không có hạn chế như thuật của các vị phải tiến hành đánh dấu. Nó so với sức mạnh nhân thuật thời không mà tôi đã nói thì nhanh và hiệu quả hơn nhiều!”

“Sức mạnh thứ ba là ảo thuật kính tượng vô hiệu hóa mọi loại ảo thuật, đồng thời phản lại mọi loại ảo thuật lên người thi triển!”

“Sức mạnh thứ tư chính là gia tăng uy lực của mọi loại ảo thuật gấp năm lần đồng thời tăng khả năng kháng ảo thuật lên gấp năm lần. Có lẽ loại sức mạnh này không cần thiết lắm khi có ảo thuật kính tượng”

“Sức mạnh thứ năm Amaterasu, đó chính là một ngọn lửa màu đen địa ngục từ trung tâm của mặt trời. Nó cháy bảy ngày bảy đêm mới tắt. Không gì không thể đốt, không gì có thể dập tắt nó”

“Sức mạnh thứ sáu Tsukuyomi, là loại ảo thuật (genjutsu) dùng dạng Mangekyou của Sharingan để tạo những ảo giác mạnh mẽ nhất. Ảo thuật cao cấp này rất ít khi người Uchiha sử dụng bởi vì đặc tính nguy hiểm của nó lên bản thân người dùng. Để sử dụng, người dùng Tsukuyomi nhìn thẳng vào mắt của đối phương và cài đặt ảo thuật lên họ. Người bị rơi vào ảo giác của Tsukuyomi hoàn toàn bị khống chế, không thể vận dụng bất kỳ một chiêu thức nào để có thể phản công lại. Người điều khiển Tsukuyomi có thể hành hạ đối phương trong ảo giác bao nhiêu lâu tùy thích. Thực tế thì khoảng thời gian bên ngoài chỉ có vài giây, nhưng đối với người rơi vào Tsukuyomi thì có thể là vài ngày đã trôi qua. Đau đớn triền miên không bao giờ chấm dứt hay thoát khỏi được ảo thuật của Tsukuyomi. Là một người không có Mangekyou Sharingan thì không thể thoát khỏi Tsukuyomi”

“Chakra thuộc tính của tôi đủ nắm loại thổ, thủy, hỏa, phong và lôi. Ngoài ra còn nắm giữ được huyết kế giới hạn Mộc Độn và Mangekyou Sharingan. À, ừ... Các người phải chú ý một điều rằng ngoại trừ một độn cùng với các loại ảnh phân thân ra, tôi sử dụng thổ độn, thủy độn... mấy loại này là không phải kết ấn đâu nhé! Thế nên các vị cẩn thận một chút.”

Bàn tay hắc sờ sờ cằm của mình, hắc mở miệng lên tiếng nói: “Ngoài ra các vị biết Kyubi chứ? Ân... hắc các vị ở đây phải biết đi. Nó chính là con vĩ thú cửu vĩ hồ lý Kyubi. Vì sao nó được mệnh danh mạnh nhất bởi vì lượng chakra khổng lồ, tốc độ khôi phục chakra cực kỳ nhanh. Thế nên người ta nghĩ rằng nó có vô hạn chakra. Tuy nhiên thực tế là do tốc độ khôi phục chakra của nó quá nhanh nên người ta mới nghĩ nó là vô hạn chakra mà thôi! Nếu như nó dùng một lượng quá lớn thì chakra cũng hết sau đó cần một chút thời gian để khôi phục!”

Thấy vẻ mặt ngờ ngác của đám người phía dưới thì hắc gãi gãi sống mũi mặc dù chiếc mặt nạ của hắc vẫn đeo lên. Hắc bắt đầu đi nói: “Chà nói đơn giản một chút thì lượng chakra của tôi nhiều hơn cửu vĩ một chút đồng thời tốc độ khôi phục chakra của tôi ngang bằng nó thôi ấy mà... Thế nên đừng nên chơi tiêu hao chiến với tôi nhé. Hiện giờ bắt đầu đánh đi...”

Khóe miệng đám người ở đây tất cả đều giật giật. Nếu như người này không nói dối thì hắc chính là một tên đại biến thái. Thực lực như vậy quá kinh khủng đi. Khóe miệng của tất cả mọi người liên tục giật giật.

Khi mà Shibi điều khiển cơn trùng tấn công một con Susanoo thì bất chợt thân mình của người thanh niên tóc vàng kèm theo thiếu nữ làng Tinh Tú Natsuhi xuất hiện trước mặt hắc. Mắt đối với mắt, Shibi hoàn toàn không kiểm soát được. Hắc lúc này xuất hiện tại một không gian giống như nước nhưng không phải. Cả thân mình bị treo lên cây thập tự giá. Phía trên bầu trời là một cái mặt trăng đỏ như máu. Một đám người thanh niên đeo mặt nạ xuất hiện.

Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ kia bình thân lên tiếng nói: “Trong thế giới của Tsukuyomi, tất cả thời gian và không gian do ta kiểm soát. Bây giờ người sẽ bị kiểm soát liên tiếp trong vòng bảy mươi hai tiếng đồng hồ. Mặc dù nó chỉ là ảo giác nhưng đau đớn là thật đó nha!”

Phập! Một kiếm đâm vào người của Shibi. Cả người Shibi run lên, hắc cảm giác được cực kỳ đau đớn. Cái cảm giác này đau đớn không một chút nào giả rồi. Cả người hắc run lên bần bật.

“A”

Ngay sau đó một giây, Shibi hét thảm một tiếng. Toàn bộ côn trùng của hắn mất không chả. Cả người lão đảo muốn ngã.

Vút!

Một âm thanh vang lên, một thanh phi tiêu bắn thẳng về phía người thanh niên tóc vàng kia. Thân hình của người thanh niên tóc vàng lại biến mất. Minato nhanh chóng xuất hiện đem Shibi cứu đi. Thực lực của hai bên rõ ràng chênh lệch khá lớn. Trước thực lực tuyệt đối đúng là mọi mưu kế giống như giấy vụn.

Thân mình hắn lại bao bọc trong một con Susanoo khổng lồ. Tất cả mọi người đều giật mình kinh hãi. Bởi vì cái loại thực lực này hoàn toàn thuộc về biến thái. Lượng chakra của hắn có thể so với cừu vĩ hồ ly. Vậy chẳng phải nói hắn có vô hạn chakra hay sao? Hiện giờ ngay cả Akira cũng cảm giác được trong lòng mình tràn ngập tức giận cùng khuất nhục.

Akira cảm giác hắn nở một nụ cười, một nụ cười bình thản. Bởi vì mắt của hắn đang đối mắt với Akira. Trong mắt Akira xuất hiện chín cái cầu ngọc. Con cóc khổng lồ Gama Bunta nhận cơ hội này vùng kiếm lên chém thẳng về phía Susanoo khổng lồ.

Choeng!

Thanh kiếm do Susanoo đem ra chém bay cả thanh kiếm do Gama Bunta chém ra. Thực lực của người này tại sao lại biến thái đến như vậy. Chỉ thấy được trên mặt người thanh niên kia xuất hiện một nụ cười bình thản. Hắn mở miệng nói: “Tsukuyomi cũng không phải chỉ dùng được với mỗi người mà thôi! Ngay cả cóc cũng không ngoại lệ a!”

Nghe được lời này thì Jiraiya cả kinh quát lên một tiếng: “Gama Bunta mau nhắm mắt lại đừng nhìn về phía mắt của hắn!”

Từ trong chiếc mặt nạ kia phát ra một âm thanh bình thản: “Đã muộn!” Con cóc khổng lồ rơi vào trong một cái ảo cảnh. Nó bị trói chặt lên trên chiếc thánh giá khổng lồ. Đám người thanh niên tóc vàng này có kích thước không kém gì nó. Mỗi người trong tay cầm một cây kiếm. Người thanh niên này nói: “Trong bảy mươi hai giờ, chịu khó hưởng thụ đi nhé!”

“Hộc, hộc...” Cả thân mình con cóc run lên lay bầy. Toàn thân con cóc phát ra mồ hôi trơn bóng. Nó thở ra hồng hộc. Ngay sau đó nó nhìn về phía người thanh niên kia.

Phanh!

Một tiếng nổ lớn vang lên. Tsunade không biết lúc nào đã xoay người trên không đem Susanoo đánh bay. Thực lực này quả thực hết sức cường hãn. Tsunade cũng đuổi theo sát nút con Susanoo chứa bản thể của người thanh niên kia. Bất chợt một cái tường đá dựng thẳng lên ngăn chặn lại bước chân của Tsunade.

Phanh!

Một đám của Tsunade hoàn toàn đem cả tảng đá lớn đánh nát. Thực sự là có sức mạnh vô cùng biến thái.

Vút!

Một ngọn gió vang lên. Một con lốc xoáy rít lên bắn thẳng về phía thân mình của người thanh niên kia. Nó đánh xuyên qua Susanoo đồng thời vạch xuyên qua mặt của người thanh niên kia để lại trên má hắn một vết thương sâu hoắm nhìn thấy cả xương. Mặt nạ bị đánh nát một phần ở dưới. Tuy nhiên bằng vào mắt thường có thể thấy được vết thương nhanh chóng liền lại.

Trong con mắt của người thanh niên tràn đầy kinh ngạc nhìn về phía Akira. Akira do rằng thấy được khoe miệng người này nhếch lên một nụ cười rất nhẹ. Ngay sau đó người này đáp lại: “Không tệ đây! Tuy nhiên vẫn còn chưa đủ!”

Đột nhiên sau lưng của Susanoo xuất hiện một cái cánh vô cùng lớn. Cái cánh đem thân mình Susanoo bay vút lên không trung. Hai tay của người thanh niên này kết ấn rất kỳ lạ. Từ phía dưới một đám rừng nước vọt thẳng lên trời biến thành một đám mây. Sau đó từ tay của thanh niên bắn ra vô số quả cầu lửa lên bầu trời.

Đám người Minato ở phía dưới cực kỳ kinh ngạc. Tsunade mở miệng hỏi: “Hắn, hắn... muốn làm cái gì?”

Trong con mắt của Minato lúc này xuất hiện sự âm trầm. Hắn mở miệng đáp lại: “Ngài Tsunade, hắn nhất định muốn sử dụng loại nhẫn thuật nào đó cực kỳ mạnh mẽ. Thực lực chúng ta so với hắn yếu hơn quá nhiều nhưng hắn lại dường như không muốn giết chúng ta...”

Jiraiya gật đầu nhận nhậ đáp lại: “Không sai! Mặc dù chiêu thức cực kỳ mạnh mẽ nhưng đều không phải là dồn chúng ta vào chỗ chết. Rốt cuộc hắn muốn làm cái gì!”

Khoe miệng của người thanh niên kia xuất hiện vẻ hơi nhếch lên. Hắn mở miệng nói: “Chiêu này xác thực rất mạnh. Các vị chú ý một chút nhé! Chiêu thức này có tên Kirin!”

Trên bầu trời bắt đầu tụ tập vô cùng nhiều mây. Sau đó mưa lỗi lên, sấm chớp bắt đầu đánh khắp nơi. Bàn tay trái đang ôm thiếu nữ Natsuhi còn tay phải đưa lên. Trong bàn tay hắn xuất hiện một tia chớp. Một cái đầu khá giống với đầu rồng xuất hiện ở trong mây. Nó gầm lên một tiếng cực kỳ lớn.

Hồng!

Cả thân mình của con quái vật bằng lõi điện này uốn lượn trong mây. Ngay sau đó nó há miệng hướng về phía vùng đất mà đám người Akira đang đứng phóng xuống dưới.

Minato hét lên một tiếng: “Nguy rồi! Mọi người chạy mau đây là loại nhẫn thuật uy lực cực mạnh có sức tấn công trên diện rộng!”

Akira lên tiếng phản bác nói: “Vậy Chozo phải làm sao?”

Minato đáp lại: “Chozo để cho tôi! Akira, câu lo cho Shibi...” Nói xong Minato trực tiếp ném cho Akira thân mình của Shibi. Thân thể của Minato trực tiếp sử dụng Phi Lôi Thần Thuật rời đi. Akira ngay lập tức cũng sử dụng Phi Lôi Thần Thuật tiếp cận Tsunade đem Tsunade ôm vào trong ngực.

Hắn hét lên một tiếng: “Cô Tsunade thu hồi bà Katsuyu đi!”. Tsunade cảm giác được khí tức nóng bỏng phả vào tai của mình. Nàng hơi giật mình một cái. Ngay lập tức hai tay kết ấn giải trừ thuật thông linh. Thân mình của con sên không hề biến mất. Hắn mang theo hai người Tsunade và Shibi nhanh chóng rời đi bằng thuật Phi Lôi Thần Thuật.

Đúng lúc đó thì con quái vật bằng lõi điện cũng mạnh mẽ tấp thẳng xuống mảnh đất phía dưới. Dùng mắt nhìn trong tự nhiên để hội tụ một con quái vật bằng mắt nhìn như vậy thì uy lực quả thật rất bá đạo. Nếu không nói là diệt tuyệt mới đúng. Uy lực này quả thực khiến cho người ta chết khiếp. Cả thân mình con quái vật bằng mắt nhìn lao thẳng vào vùng đất.

Oanh!

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Thất Bại Thảm Hại

Akira tại một tay ôm Shibi, một tay ôm lấy Tsunade, ánh mắt co rút nhìn về phía cả khu vực lóe ra ánh sáng lóe lóe. Ánh sáng lóe lên sáng choang khiến cho đám người ở đây đều có cảm giác da đầu tê dại. Khóe miệng của Akira liên tục co giật.

Phanh!

Không biết người thanh niên tóc vàng trong lúc nào đã xuất hiện trước mặt của hắn. Người này tung ra một nắm đấm đánh bay Akira cùng với mọi người ra. Thân mình Shibi rơi vào một cành cây đem cành cây đánh nát. Đồng thời không có dừng lại rơi bịch xuống đất lăn tròn vài vòng.

Phanh!

Thân mình của Akira thì tệ hơn, hắn va chạm vào một cái cây lớn đem cả cái cây bị đánh nát. Thân thể không có dừng lại đập mạnh vào một tảng đá đem tảng đá đánh rạn. Từ sau lưng của hắn xuất hiện vết rạn nứt giống như mạng nhện.

Phốc!

Cổ họng Akira cảm nhận được có thứ gì đó ngọt ngọt cùng với mẫn mẫn từ cổ trào lên. Hắn cảm giác được ngực đau thắt lại. Ngay sau đó từ miệng của hắn phun ra một ngụm máu đỏ tươi. Ngụm máu rơi vào trên đất tạo ra một bãi máu. Từ miệng của hắn, máu đỏ tươi chảy trên miệng hắn đem áo hắn ướt đầm.

Tsunade thấy được tình cảnh này ngay lập tức xoay người tung một cú đá. Nàng vốn sử dụng một chiêu gọi là để thiên cước đem lực bộc phát ra nháy mắt. Uy lực sát thương cực mạnh đánh lên thân thể của người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ. Tuy nhiên cú đá của nàng hoàn toàn đá vào không khí.

Pập!

Một thanh âm nhẹ nhẹ phát ra. Một cái bàn tay bằng lửa do Susanoo ngưng tụ tạo ra. Nó nắm chặt lấy cả thân mình của Tsunade. Hai bàn tay Tsunade cùng thân thể bị nắm chặt, nàng cố gắng dấy dựa nhưng không thể di chuyển.

Bởi vì dịch chuyển lên người thanh niên tóc vàng không thể không thoát ly Susanoo. Hai tròng mắt hắn hiện giờ lại tiếp tục xoay tròn, xoay tròn. Thân hình của một con Susanoo hoàn chỉnh lại được tạo ra. Sau lưng của nó còn xuất hiện một đôi cánh khá lớn.

Đôi mắt hắn nhìn chăm chú về phía Uchiha Akira cười nhạt nói: “Quá yếu! Thực sự quá yếu! Chỉ khi nào ngươi có được đôi mắt như của ta, ngươi mới chân chính đạt được sức mạnh...” Hắn để lại những điều này sau đó thân mình của Susanoo xuất hiện một đôi cánh. Cánh tay Susanoo vẫn nắm chặt Tsunade sau đó xoay người bay đi.

Bộp!

Bước chân của Minato nhẹ nhàng cảm trong tay một người nam nhân có vài phần béo tốt, theo sau hắn là một thanh niên với mái tóc bạch kim có phần gai nhọn. Trên lưng người nam nhân tóc bạch kim Jiraiya đang vác nam nhân đeo kính đen đã rơi vào hôn mê. Minato ngước đầu lên nhìn Susanoo đã bay được khá xa, khoe miệng của Minato xuất hiện vẻ ngưng trọng. Thân mình đám người Minato liền tiến về phía Akira. Minato quỳ chân xuống nhìn về phía Akira mở miệng nói: “Cậu thế nào rồi?”

Từ miệng của Akira phát ra những hơi thở hồng hộc, hắn mở miệng đáp lại: “Không có việc gì? Còn chưa chết được đây!”

Jiraiya bước chân nhẹ tới chỗ Minato, hắn đặt tạm thân mình Shibi xuống dưới đất. Trên thân thể của Shibi có vài vết rách và vết máu chảy ra. Jiraiya nhíu mày nhìn về phía Susanoo đã bay đi tò mò hỏi: “Người này... hắn rốt cuộc là ai! Hắn không những biết được thuật Mộc Động của ngài Hokage đệ nhất Senju Hashirama còn nắm giữ huyết kế giới hạn Sharingan của gia tộc Uchiha. Hơn nữa, Sharingan của hắn khác biệt hoàn toàn so với Sharingan mà ta từng biết!”

Đôi mắt Minato chớp nhẹ, đầu hắn quay sang nhìn về phía Jiraiya. Minato mở miệng đáp lại Jiraiya: “Thầy... thầy có nhớ hắn nói mình nắm giữ con mắt gì hay không?”

“À, ờ...” Vẻ mặt của Jiraiya xuất hiện sự ngờ ngợ, bàn tay sờ sờ cằm của mình. Khóe miệng cau lên giống như đang lăm vào suy nghĩ.

Từ miệng Akira xuất hiện âm thanh khàn khàn và tiếng ho: “Khụ. Khụ... là vĩnh cửu Mangekyou Sharingan mang theo sáu loại năng ngoại trừ Susanoo. Đây là những lời hắn nói!”

Đầu Minato nhẹ nhàng gật xuống nói: “Đúng vậy! Em từng đọc qua thư viện và hỏi qua ngài Hokage đệ tam. Ngài Hokage đệ tam đã từng nhắc tới gia tộc Uchiha nắm giữ một loại huyết thống có tên là Sharingan. Cấp bậc Sharingan chia làm một câu ngọc đến ba câu ngọc. Tuy nhiên Sharingan đến ba câu ngọc vẫn chưa phải là cuối cùng. Một loại sharingan cao cấp nhất có tên Mangekyou Sharingan mới là dạng tình trạng cuối cùng. Ngài Hokage cũng nói loại Sharingan này có sức mạnh cực kỳ đáng sợ!”

Hai hàng lông mày của Jiraiya nhú lại, hắn tò mò lên tiếng hỏi: “Mangekyou Sharingan thực sự mạnh như vậy? Như vậy gia tộc Uchiha...”

Từ miệng Minato xuất hiện sự thờ dãi, Minato tiếp tục nói: “Muốn tiến hóa lên Mangekyou Sharingan cũng cực kỳ khó khăn. Theo em biết được thì trong gia tộc Uchiha từ trước đến nay cũng chỉ tồn tại có hai người mở ra Mangekyou Sharingan mà thôi! Ngoài ra khi mở ra Mangekyou Sharingan sử dụng nó quá nhiều thì thị lực giảm cho đến khi mù lòa. Chỉ có lấy một cặp mắt khác thuộc về Mangekyou Sharingan với người có cùng huyết thống gắn cấy vào mới đạt đến cấp bậc vĩnh cửu Mangekyou Sharingan”

Nghe thấy vậy thì Jiraiya biểu lộ ra sự chấn kinh. Hắn nhìn về phía Minato mở miệng nói: “Minato, hình như thầy đã nghe được chuyện này ở đâu rồi thì phải? Không lẽ người em nói đến là?”

“Không sai?” Đầu Minato nhẹ nhàng gật xuống: “Người có vĩnh cửu Mangekyou Sharingan trong dòng họ Uchiha chỉ có một người đó chính là Uchiha Madara!”

Đầu Jiraiya lắc lắc nhẹ, hắn phản bác nói: “Không thể nào! Không phải Uchiha Madara đã sớm chết dưới tay Hokage đệ nhất Senju Hashirama tại cốc Chung Kết rồi hay sao? Hắn làm sao mà sống được tới tận bây giờ. Ngoài ra ta thấy được rõ ràng người thanh niên này có tóc vàng, hắn còn rất trẻ!”

Minato chỉ phải cười khổ lắc lắc đầu nói: “Việc này quả thực em suy nghĩ không ra!”

“Khụ...” Akira bất chợt ho khan một tiếng, hắn mở miệng nói: “Chúng ta nhất định phải đi cứu cô Tsunade! Nếu như cô ấy có việc gì xảy ra, tâm của tôi không an chút nào!”

“A” Nghe thấy vậy thì khuôn mặt của Jiraiya xám xịt cả lại.

Đầu Minato lắc lắc, hắn lảng lảng lên tiếng nói: “Không được, thực lực của đối phương quá mạnh mẽ. Hắn đã hoàn toàn vượt qua chúng ta. Chúng ta hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn. Nếu như hành động lỗ mắng chỉ lãng phí mà thôi. Hắn có thể giết chúng ta một cách dễ dàng nhưng tôi tò mò tại sao hắn không có giết chết chúng ta đây. Điều này thật sự là kỳ quái... Hắn ngài Tsunade sẽ không có vấn đề gì! Tôi đã liên lạc cầu viện với làng Lá, có lẽ họ rất nhanh sẽ đến đây sớm!”

“Không, không... em không thể nói như vậy được!” Bộ mặt của Jiraiya trong lúc này tràn ngập lo lắng, hai chân liên tục đạp trên mặt đất, bộ mặt thông khổ ôm đầu: “E, còn chưa thấy bộ mặt dâm dăng có tên kia như thế nào? Tại ban ngày ban mặt mà hắn dám làm như vậy thì làm sao chúng ta biết được hắn sẽ làm gì với Tsunade cơ chứ?”

Thấy được vẻ lo lắng của Jiraiya thì khuôn mặt của Akira cũng liên tục giật giật. Minato từ chỉ có cười khổ, một giọt mồ hôi trên trán lăn tăn. Hắn nhìn tình cảnh hai người bị bất tỉnh, một người bị thương nặng trong khi một người bị bắt đi. Đây quả thực làm cho một người như hắn không biết phải giải quyết ra sao.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: Thân Phận Bí Mật Của Người Thanh Niên Tóc Vàng

Tsunade bị bàn tay Susanoo nắm chặt lấy bay đi. Trong khi nàng dấy dựa gào thét thì nàng bị đôi mắt vĩnh cửu Mangekyou Sharingan nhìn chăm chăm. Một cảm giác mê man lan tràn khắp toàn thân nàng. Nàng cảm giác được vô cùng mệt mỏi. Đôi mắt của nàng từ từ khép lại.

Thân mình của Susanoo bay được một lúc, ánh mắt của người thanh niên có mái tóc vàng lướt qua một bờ suối. Hắn trong lúc này từ từ đáp xuống. Thiếu nữ xinh đẹp Natsuhi cảm giác được toàn thân tê dại, hai má đỏ bừng. Nàng mở miệng cố gắng đáp: “Buông... buông ra!”

Nghe được lời này thì người thanh niên liếc về phía Natsuhi một cái, hắn mỉm cười đáp lại: “Ngươi chớ lộn xộn! Mặc dù ngươi đang ở bên trong Susanoo cùng với ta nhưng nếu như ngươi dấy dựa rất có thể rơi khỏi Susanoo. Đến lúc đó ngươi sẽ rơi tự do a... Đứng rồi, người đừng đánh chú ý đến việc có ý định giết chết ta. Thực lực của chúng ta không cùng một cấp bậc. Nếu như ngươi ra tay với ta, ta không ngần ngại đem làng Tinh Tú cũng diệt!” Trong lời nói của người thanh niên này tràn ngập sát khí.

Trong ánh mắt của Natsuhi tràn ngập đau khổ, mê mang và sự tuyệt vọng. Nàng biết lần này rơi vào trong tay của người thanh niên tóc vàng rất có thể sẽ gặp phải kết quả mà nàng không có cách nào chịu đựng nổi. Tại trong chiến tranh nhẫn giới hoặc làm nhiệm vụ nếu như các ninja nữ xinh đẹp bị bắt hiện nhiên kết quả nàng còn tồi tệ hơn nhiều so với các ninja nam. Các nàng sẽ bị một đám nam nhân cường đảm sau đó mới giết chết. Khó không thể nói được.

Thân mình Susanoo từ từ đáp xuống một cái son cốc. Một dòng suối lớn đánh chảy phát ra tiếng róc rách. Khi bàn chân của Susanoo chạm vào đất. Bàn tay của Susanoo từ từ đặt thân thể của Tsunade xuống phía dưới. Thân mình Susanoo nhanh chóng tan dần đi, nó mờ dần sau đó hóa thành hư vô. Thân mình người thanh niên tóc vàng ôm thiếu nữ trong tay từ từ đáp xuống phía dưới đất.

Thân mình của thiếu nữ có chút run rẩy. Người thanh niên tóc vàng buông thiếu nữ xinh đẹp Natsuhi ra, hắn mỉm cười nhìn về phía nàng một chút. Ánh mắt của hắn quét từ trên xuống dưới, từ dưới lên trên. Natsuhi cảm giác được toàn thân mình giống như trần truồng bị hắn nhìn vậy. Nàng theo bản năng đưa tay lên che ngực và hạ thê của mình. Hai má xuất hiện đỏ hoa đỏ ửng.

Từ miệng của người thanh niên tóc vàng kia phát ra âm thanh tán thưởng: “Natsuhi sao? Cái tên thật là đẹp. Về đẹp của em quả thực rất xứng đáng với cái tên này. Một người đẹp như vậy mà bị chết thật là không đáng...” Hai hàng lông mày của Natsuhi hơi cau lại. Ánh mắt của nàng tò mò nhìn về phía người thanh niên này. Trong lời nói của người thanh niên này rõ ràng có thứ gì đó bất ổn.

Hắn bước về phía một chỗ đất trống, bàn tay hắn kết thủ ấn kỳ lạ. Hắn khe khẽ lẩm bẩm nói: “Mộc Độn!” Từ phía dưới đất hình thành lên một đám cây gỗ. Một lúc sau đám cây gỗ hình thành một căn nhà khá lớn. Cả căn nhà được thiết kế cực kỳ sang trọng và đẹp đẽ theo kiểu người Nhật cổ xưa. Đầu của người thanh niên tóc vàng quay sang Natsuhi nói: “Hôm nay chúng ta sẽ ngụ ở đây! Đứng rồi, anh cũng cảnh cáo em đừng chạy trốn nếu không ta không dám đảm bảo cho sự tồn tại của làng Tinh Tú đâu nha!” Lời nói của hắn hết sức bình thản nhưng lại tràn ngập sát khí.

Nghe được lời này thì khuôn mặt của Natsuhi tái mét lại. Thân mình nàng hơi run run. Ánh mắt của nàng tràn ngập oán hận nhìn về phía người thanh niên tóc vàng. Người thanh niên tóc vàng dường như không thèm để ý đến ánh mắt của nàng. Hai tay hắn kết ấn một cái, sau đó xuất hiện bốn cái ảnh phân thân bằng Mộc Độn. Hắn mở miệng nói: “Các ngươi đi tìm thức ăn đi!”

Bốn ảnh phân thân bằng Mộc Độn nhẹ nhàng gật đầu một cái. Thân hình của họ hướng về bốn phía bay đi. Chỉ sau một lúc thì mất hút tại cảnh rừng rậm.

Thân mình của người thanh niên quay về phía thiếu nữ tóc vàng Tsunade đang nằm ở trên đất. Bàn chân nhẹ nhàng di chuyển. Hắn đem thân thể của thiếu nữ bế lên. Cánh cửa của căn nhà mở ra, khi hắn đi được vài bước thì đột nhiên ngừng lại, ánh mắt nhú lại quay về phía Natsuhi mở miệng nói: “Còn không vào?”

Đôi môi hồng của Natsuhi nhẹ nhàng cắn một cái. Nàng từ từ di chuyển tiến về phía hắn. Mỗi bước đi của nàng vô cùng nặng nề. Nàng cảm giác được giống như đang đi vào đị ngục vậy. Trong căn nhà này được thiết kế cực kỳ cẩn thận và tỉ mỉ. Không ngờ con có phòng ăn, phòng đi vệ sinh v.v...

Trong khi đang bế Tsunade, đôi chân của người thanh niên tóc vàng đột nhiên dừng lại. Ánh mắt của hắn nhìn về phía Natsuhi nói: “Em tùy tiện chọn một căn phòng đi. Máy căn phòng đều có giường nhưng đáng tiếc không có chăn gối. Thật thứ lỗi!” Nói xong hắn kiểm tạm một căn phòng tiến vào bên trong.

Đôi mắt của Natsuhi chớp chớp nhẹ, trước sức mạnh của người thanh niên tóc vàng này thì nàng hoàn toàn không có sức chống cự lại. Nàng muốn phản kháng đáng tiếc nàng quá yếu. Hắn cũng đã cảnh cáo nếu như nàng ra tay với hắn thì hắn không ngại tiêu diệt làng Tinh Tú. Phải biết làng Tinh Tú chính là nơi nàng sinh ra và lớn lên. Bất nàng chính mắt nhìn thấy làng Tinh Tú vì mình mà bị hủy diệt nàng thực sự không đành lòng. Hai hàm răng của Natsuhi hơi run lên, sau đó chúng mạnh mẽ cắn lại. Thân mình của nàng quay về phía một căn phòng sau đó đem cánh cửa đóng chặt lại.

Đem thân mình của Tsunade nhẹ nhàng đặt lên trên giường. Thanh niên tóc vàng nhanh chóng từ trong tay áo lấy ra một cái bình nhỏ. Dường như cái bình này hắn đã chuẩn bị từ trước. Hắn đem đôi môi đỏ mọng của Tsunade tách ra sau đó đem chất lỏng đổ vào miệng của nàng.

“Hà...”

Làm xong việc này thì hắn thở ra một hơi khá dài. Bàn tay vươn lên nhẹ nhàng đem y phục của Tsunade cởi ra ngoài. Toàn bộ y phục của nàng bị cởi sạch sẽ không còn một chút nào cả. Một thân thể hoàn mỹ hiện ra trong không khí. Khuôn mặt xinh đẹp, mái tóc vàng óng ả mượt mà. Đôi vú no đủ cao lớn. Hai hạt anh đào dính ở vị trí cao nhất của bầu ngực. Nó có sức hút mạnh mẽ với bất cứ nam nhân nào. Làn da trắng hồng mềm mại giống như ngọc

thạch. Chiếc eo thon thả mềm mại. Cặp hông săn chắc trắng tròn. Nơi thần bí hoa viên hiện lên một đám lông đen nhánh mê người.

Khóe miệng của người thanh niên tóc vàng kia liên tục giật giật, hần mở miệng nói: “Hài... mẹ xinh đẹp thật đấy thảo nào cha ngày nào cũng muốn ngủ cùng mẹ. Mẹ không hở là Kunoichi đẹp nhất thế giới. Lần này trở về quá khứ thật là một chuyện gian nan a. Muốn mình để cho cha cưỡng dâm mẹ nói ra dễ dàng vậy sao?”

Đầu của người thanh niên tóc vàng liên tục lắc lắc, hần chán nản mở miệng: “Tĩnh! Trước dùng trường sinh quyết giúp mẹ mạnh mẽ đã thông hết các kinh mạch sau đó tìm cách để cha cưỡng dâm mẹ là xong. Nếu cha mẹ mà không ngủ với nhau có trời mới biết được mình có ra đời hay không? Làm con trai của hai người cũng khó lắm chứ bộ!”

Dường như hần mở miệng ca thán thân phận của mình. Chiếc mặt nạ hiện ra để hiện ra một bộ mặt cực kỳ đẹp trai. Chiếc mũi đại thẳng tắp, mày giống như kiếm, ánh mắt sáng ngời, trên mặt lúc nào cũng xuất hiện một nụ cười tự tin. Đặc biệt khuôn mặt này có bảy phần giống của Tsunade, ba phần còn lại giống của Akira.

Khi hần cúi đầu xuống thì một chiếc dây chuyền từ cổ của người thanh niên này hiện ra. Chiếc dây chuyền này giống hệt với chiếc dây chuyền đang đeo trên cổ của Tsunade. Người thanh niên này đem Tsunade dùng lên. Hần đặt nàng ngồi khoanh chân lại, lưng đứng thẳng. Hần hít một hơi nói: “Mẹ à! Sau này quản cha một chút, cha không có ít nữ nhân theo đuổi đâu đấy!” Hần bắt kể nàng có nghe được hay không vẫn mở miệng nói chuyện. Bàn tay hần đặt nhẹ lên lưng của Tsunade một luồng năng lượng màu xanh mạnh mẽ tiến vào trong cơ thể của Tsunade. Chỉ thấy khuôn mặt của Tsunade hơi nhăn lại.

Thân mình của Natsuhi ngồi ở trong góc của giường, hai tay ôm lấy ngực của mình. Ánh mắt nàng chăm chú nhìn về phía cánh cửa căn phòng. Nàng giống như đang sợ hãi gì đó, Nàng biết được vận mệnh cuối cùng của mình sẽ trở thành đồ chơi của người thanh niên tóc vàng kia, trong nội tâm nàng lúc này cũng liên tục tự nhủ vì làng của mình, nàng phải cố gắng sống sót nhưng nàng rất sợ hần sẽ tiến vào đem nàng làm cái việc tiến hành giao hoan giữa nam và nữ.

Cốc, cốc...

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Người Cũng Là Nữ A!

Không ngờ tiếng gõ cửa trong lúc này vang lên. Thân mình của Natsuhi giật bắn. Không biết từ đâu Natsuhi rút ra một thanh Kunai đặt ở phía trước của mình để phòng. Ánh mắt nhìn chăm chú về phía cánh cửa. Nàng rất sợ hần sẽ lên tiếng yêu cầu nàng ra bên ngoài hoặc hần trực tiếp phá cửa vào đem nàng gian dâm.

Một thân hình xuyên qua cánh cửa làm cho nàng giật mình. Bởi vì dù nàng đã khóa chặt cánh cửa lại nhưng hần lại có thể dễ dàng đi xuyên qua cánh cửa. Điều này làm cho nàng hoàn toàn không dám tin mở tròn mắt lại. Hần nhìn về phía Natsuhi, nàng dường như thông qua chiếc mặt nạ thấy được hần đang mỉm cười nói: “Một con mèo con sợ hãi đang run rẩy a! Nàng sợ ta ăn hết nàng sao? Yên tâm đi, ta còn chưa có rảnh rồi đến mức như vậy!”

Bàn chân của người thanh niên này đáp xuống dưới sàn nhà. Thân hình của hần hoàn hảo giống như không có việc gì. Bàn tay hần đem cánh cửa mở ra. Hần đem cánh cửa mở ra, hần quay đầu nhìn về phía làng nói: “Natsuhi, em hần là đã đổi rồi! Có hay không muốn ăn gì đó?”

“Ta... ta...” Nghe được lời này thì Natsuhi ngẩn người ra. Nàng có chút không hiểu nhìn về phía người thanh niên đang đeo mặt nạ này. Natsuhi hô hấp có chút dồn dập, nàng mở miệng nói: “Ta... không đói!” Nàng vừa mở miệng đáp mình không có đói thì từ bụng của nàng phát ra tiếng sôi ồ ồ ọc. Nghe được tiếng này thì từ trong chiếc mặt nạ hồ ly kia phát ra một tiếng phì cười. Thấy được như vậy thì khuôn mặt của Natsuhi xuất hiện hai rặng mây đỏ.

Hần bình thản nói: “Này... này... một cô bé nói dối như vậy không phải là một cô bé ngoan đâu nhé! Nếu em muốn chạy trốn hoặc ám sát anh hoặc có ý định nào khác nữa thì bụng no mới có thể làm được a...” Nói xong hần xoay người rồi đi trong khi cánh cửa vẫn để mở.

Natsuhi nghe được lời nói của thanh niên này thì khuôn mặt rơi vào trầm tư. Không ai biết được nàng đang suy nghĩ gì trong đầu. Tuy nhiên nàng đem thanh kunai thu lại, thân mình từ từ rời giường. Thân mình của nàng bước khỏi phòng đầu ngẩng ra phía ngoài. Ánh mắt của nàng quét qua thì thấy được không có người nào cả. Mặc dù không có ái nhưng một mùi hương lan tràn khiến cho chiếc mũi của nàng không nhịn được hích hích lên... Bụng của nàng bắt đầu phát ra tiếng sôi: “Ọc, ọc...”

Cố gắng giữ vững tinh thần của mình. Thân mình của nàng bắt đầu di chuyển. Bước chân của nàng cực kỳ chậm và cẩn thận dò tìm nơi phát ra mùi hương. Bước chân của nàng từ trên lầu hai chuyển bước xuống dưới lầu một. Khi nàng mở ra cánh cửa của một căn phòng thì ánh mắt nàng thấy được một người thanh niên đang đứng trước một cái bàn ăn. Phía xa có một cái bếp dựng nên bằng đá, củi ở bên trong đang bốc lên.

Phía trên chiếc bàn gỗ của xuất hiện một đám thức ăn vô cùng ngon miệng. Nàng không nghĩ ra được tại sao mà không có bất cứ những thứ gì như đồ nấu nướng v.v... Hần lại có thể làm ra được những món ăn trông ngon miệng như vậy. Miệng nàng không thể tự chủ được nuốt một ngụm nước miếng: “Ừc...”

Từ chiếc mặt nạ hồ ly kia, một âm thanh phát ra đều đều: “Nàng không định đứng đó đây chứ? Đến đây đi, đồ ăn không có độc! Ta đánh bại nàng còn

cần phải dùng đến thuốc độc gì đó sao?”

Thân mình của Natsuhi từ từ đi đến phía chiếc bàn gỗ thấp. Nàng ngồi khoanh chân trên một cái tọa. Ánh mắt nàng đảo qua thì phát hiện được một đám bát đĩa ở đây đều được làm bằng gỗ. Mặc dù được làm bằng gỗ nhưng chúng cũng rất sạch sẽ không hề bám một chút bụi nào. Điều này làm cho nàng kinh ngạc. Ánh mắt của nàng đảo qua mấy món ăn, hai tay chấp lại nói: “Chúc ăn ngon miệng (Itadakimasu)”

Đôi tay thon dài của nàng cầm lấy một cái bát cùng với một cây đũa bằng gỗ bắt đầu ăn những thức ăn mà người thanh niên tóc vàng này nấu nướng. Quả thực lời hắn nói không sai, nếu hắn muốn giết nàng quá dễ dàng. Chỉ là nàng thắc mắc tại sao hắn bắt cóc nàng. Nếu như chỉ vì dâm dục thì đáng lẽ hắn đã cưỡng dâm nàng rồi mới đúng. Nàng suy nghĩ chẳng lẽ hắn muốn cưỡng dâm người nữ nhân xinh đẹp tóc vàng kia sau đó mới đến nàng.

Thức ăn này quả thực rất ngon, Natsuhi không nghĩ đến người thanh niên này không những là một Ninja có thực lực cao cường lại là người nam nhân có khả năng nấu nướng. Bàn tay nàng không nhận được bất đầu gấp rất nhiều món ăn đề vào bát của mình mà ăn uống. Tuy nhiên trong khi nàng đang ăn thì đều thấy ánh mắt si mê của người thanh niên tóc vàng nhìn về phía nàng.

Trong lòng Natsuhi không hiểu tại sao lại xuất hiện thêm cái cảm giác kỳ quái. Một cảm giác giống như một con nai bơ vơ, trái tim liên tục nhảy loạn. Nàng mở miệng nói: “Tại sao ngươi không ăn? Ngươi chẳng lẽ không đói!”

Từ trong mặt nạ hồ ly xuất hiện một âm thanh bình thản mà nhàn nhã: “Không cần! Chỉ cần nhìn nàng ăn là đã quá đủ với ta rồi. . .”

Nghe thấy vậy thì Natsuhi hơi ngẩn ngơ, nàng cảm giác được người nam nhân này quá thực quá quái lạ. Giống như trên người của hắn tràn ngập những bí mật khiến cho nàng tò mò. Natsuhi mở miệng nói: “người... người... Ninja nữ kia đâu rồi?”

“A...” Nghe được lời này thì trong chiếc mặt nạ hồ ly xuất hiện một âm thanh giống như đang cười nói: “Thế nào cô bé ngôi sao? Ta có thể coi như đây là một biểu hiện của sự ghen tuông sao?”

Nghe được lời này thì Natsuhi ngẩn ngơ ra: “người...”

Người thanh niên tóc vàng nhún nhún vai cười nói: “Chuyện này không có gì! Anh cùng với người nữ Ninja tóc vàng này có mối quan hệ cực kỳ mật thiết. Tuy nhiên không giống như em nghĩ đâu. Dù có động đến toàn bộ nữ nhân thế giới này ta cũng không dám động tới vị nữ ninja này một chút nào. Ta còn muốn sống a. Hahaha... Được rồi, không hỏi chuyện này nữa. Em hiện giờ tính toán gì sao?”

Thấy được nụ cười này của người thanh niên thì Natsuhi càng cảm giác tò mò, bất chợt Natsuhi mở miệng khiến cho người thanh niên tóc vàng kinh ngạc: “người... người tại sao lại mang ta đi theo!? Đường như ta cũng không có nhiều hữu ích với ngươi đi?”

“A” Nghe được lời này thì người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly đột nhiên mở miệng đáp lại. Hắn bình thản nhìn về phía người thiếu nữ Natsuhi mở miệng nói: “Vậy mà anh nghĩ em sẽ hỏi lý do tại sao ta ăn cắp Ngôi Sao của làng Tinh Tú càng nàng cơ đây?”

“Nói sao nhi?” Hắn đưa tay lên sờ sờ cằm của mình sau đó chăm chú nhìn về phía Natsuhi đột nhiên mở miệng nói: “Em rất xinh đẹp. Ngay từ lúc gặp nhau lần đầu anh đã rất thích em rồi. Bởi vì như vậy lên anh tuyệt đối sẽ không để em chết.”

Nghe được lời này thì trên vẻ mặt Natsuhi xuất hiện sự ngạc nhiên và tò mò, nàng ngay lập tức hỏi: “Người... người... thứ này có liên quan gì tới việc ngươi trộm Ngôi Sao của làng chúng ta!?”

Đầu người thanh niên tóc vàng này nhẹ nhàng lắc lắc, hắn cười nhạt nói: “Natsuhi-chan, xem ra em không rõ gì về ngôi sao đúng không? Mặc dù Ngôi Sao đó có thể giúp chakra của các Ninja làng Tinh Tú rất nhiều nhưng là... Em chẳng lẽ không biết được năng lượng từ ngôi sao sẽ xâm nhập cơ thể đem cơ thể các Ninja tàn phá. Một số người có sức sống dài lâu có lẽ sẽ sống được lâu nhưng những người có sinh mệnh lực yếu kém rất nhanh sẽ bị tác dụng phụ của Ngôi Sao ảnh hưởng. Họ rất có thể sẽ chết. Anh đoán có lẽ em đã từng nhìn thấy được có người đã chết bởi vì luyện tập với Ngôi Sao đi!”

Nghe thấy lời của người thanh niên tóc vàng này thì Natsuhi mới giật mình. Nàng nhớ lại khung cảnh của những người bạn bè tập luyện với Ngôi Sao. Đường như có rất nhiều người đã ngã đi. Một số người đã chết trong khi luyện tập với Ngôi Sao. Tuy nhiên rõ ràng Hoshikage đã nói họ bị bệnh lên mới chết hoặc viện một cớ nào đó như ra ngoài làm nhiệm vụ bị địch giết chết. Chẳng lẽ người thanh niên này đang nói chính là sự thật.

“Hài...” Sau chiếc mặt nạ hồ ly kia, Natsuhi nghe rõ ràng được tiếng thở dài của người thanh niên này. Hắn mở miệng nói: “Có lẽ về mặt ngắn hạn thì Ngôi Sao sẽ tăng lên sức mạnh cho làng Tinh Tú tuy nhiên về mặt lâu dài nó chưa chắc đã là một việc tốt. Việc anh ăn cắp Ngôi Sao của làng em là không đúng nhưng chỉ ít về mặt lâu dài đối với làng em là một việc tốt!”

Đôi mắt xinh đẹp màu xanh của Natsuhi hơi run lên, nàng mở miệng nói: “Người... nói là sự thật?”

Hai vai của hắn nhún nhún, hắn bình thản đáp lại: “Lời này không giả chút nào!” Nói đến đây hắn phẩy phẩy tay một cái sau đó một giọng nói mang theo thích thú từ sau chiếc mặt nạ hồ ly xuất hiện: “Natsuhi-chan, chúng ta không nói đến việc này trước được không? Hiện giờ chúng ta nói đến việc của chúng ta thế nào!”

Nghe được lời này thì thân mình Natsuhi run lên, nàng run run miệng tò mò hỏi: “Việc ta và người... Chúng ta có việc gì sao?” Nói đến đây nàng nâng bát canh lên uống một hớp cố gắng trấn tĩnh thân mình

Đầu của người thanh niên tóc vàng khẽ gật xuống, ngón tay chỉ hướng chéo lên trần nhà mở miệng nói: “Đúng rồi, nói tới việc anh lên cưỡng dâm em trước sau đó chinh phục trái tim em hay là chinh phục trái tim em trước rồi mới đem em ngủ?”

Phụt!

Từ miệng của Natsuhi khôn ngờ phụt ra một ngụm nước bắn thẳng vào mặt của hắn. Hắn không chuẩn bị kỹ bị nước canh phun đầy mặt. Hai má của Natsuhi đỏ bừng như người say rượu. Natsuhi mở miệng nói: “ngươi... ngươi đang nói gì vậy? Ngươi... ngươi sẽ không làm vậy chứ?”

Bàn tay của người thanh niên này lấy ra một tấm giấy mềm lau đi nước canh ở trên mặt nạ của mình. Hắn mở miệng nói: “Cái này sao? Cha anh đã từng nói chinh phục nữ nhân cách nhanh nhất là qua âm đạo của họ. Nếu như dặn anh muốn chinh phục cô gái nào chỉ cần đem họ ngủ vài lần sau đó đối tốt với họ như vậy là được... Mặc dù cha anh nói làm như vậy rất có thể để lại bóng ma trong lòng họ nhưng cách này chinh phục nhanh hơn nhiều so với cách chinh phục trái tim của họ trước sau đó mới đem họ ngủ!”

Natsuhi hoàn toàn cứng đờ người vì những lời nói này. Nàng chưa từng bao giờ gặp phải người nam nhân có vài phần điên điên như vậy. Tuy nhiên thực lực của hắn hoàn toàn quá mạnh mẽ dù cho nàng muốn chạy trốn cũng khó mà làm được.

Bất chợt tiếng bước chân vang lên làm cho Natsuhi giật mình lại. Một thanh niên có mái tóc vàng, khuôn mặt cực kỳ anh tuấn bước vào trong phòng. Natsuhi hoàn toàn ngây ngẩn nhìn về phía người thanh niên này. Bởi vì khuôn mặt của hắn quá tuấn tú khiến cho trái tim nàng có chút sao động. Bất chợt người thanh niên này mở miệng nói: “Em ăn xong rồi sao? Anh có việc cần nhờ em giúp đỡ đây bởi vì dù sao em cũng là nữ nhân mà!”

Người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly nói: “Được rồi! Thật sự là nhầm chán đây... Công việc kia làm xong rồi sao?”

Đầu của người thanh niên nhẹ nhàng gật xuống, hai tay hắn kết ấn một cái. Natsuhi biết được đây chính là giải ấn của thuật phân thân. Khi thanh niên này hoàn tất ấn thì một tiếng: “Phanh!” vang lên. Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ biến mất.

Natsuhi giật mình, hiện giờ nàng mới tỉnh lại. Ánh mắt quét về phía người thanh niên tóc vàng này. Thì ra hắn chính là bản thể thực sự trong đám người này. Ngay giờ nàng đang nói chuyện chỉ là phân thân của hắn mà thôi. Khuôn mặt cực kỳ đẹp trai này làm cho tim của nàng giống như nai con nhảy loạn. Làm một Ninja, nàng được dạy không được phép có tình cảm với địch nhân nhưng dường như nam nhân trước mặt này khiến cho lòng nàng xao động.

Thân mình của nàng không tự chủ bước theo bước chân của người thanh niên này. Cánh cửa bị hắn đẩy ra. Một người nữ nhân xinh đẹp tóc vàng cả người tràn ngập mồ hôi bắn thiu, cả người được bao phủ một lớp vảy màu đen đang nằm bất tỉnh trên giường. Thấy được hình ảnh này không hiểu sao miệng của Natsuhi lại liên tục co quắp. Nàng cảm giác được một mùi hôi thối sục vào mũi của nàng khiến nàng không nhận được dùng tay bịt lấy mũi của mình.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Uchiha Nawaki

Con mắt Natsuhi tròn tròn nhìn về phía người nữ nhân ở trên giường. Bao quanh cơ thể của nàng là một thứ chất nhầy bắn thiu màu đen. Mùi hương hôi thối nồng nặc từ người nàng bay ra. Ở cách xa đó là một cái bồn bằng gỗ lớn, từ bồn gỗ thấy được một lớp hơi nước nhẹ nhẹ bay lên. Hiện nhiên đây là nước nóng phát ra.

“Khụ, khụ...” Bàn tay người thanh niên tóc vàng nắm lại đặt ở miệng của mình. Một tiếng ho nhẹ khiến cho Natsuhi hơi ngẩn người lại. Khi mà đầu nàng quay sang nhìn về phía hắn thì cũng là lúc hắn mở miệng đáp lại: “Không như người nghĩ được chứ? Hiện giờ toàn thân nữ Ninja này chứa đầy chất bẩn, nguyên do sao? Đây rất khó giải thích... Ừ, đơn giản một chút em cũng là nữ nhân nên việc tắm rửa cho nữ ninja này hợp hơn anh!”

Natsuhi còn chưa có mở miệng phản bác lời của người thanh niên tóc vàng lại đeo mặt nạ hồ ly sau đó hắn lùi lại thân mình bước ra ngoài cửa đem cánh cửa đóng lại. Đầu hơi lắc lắc, khóe miệng mở ra, hơi thở nhẹ nhẹ phát ra sau lớp mặt nạ. Người thanh niên tóc vàng từ từ bước về phía cầu thang. Thân mình hắn chuyển động về phía căn phòng.

Cánh cửa mở ra, hắn trực tiếp tiến vào trong căn phòng. Minh ngồi trên cái bàn tọa, hai tay chấp lại: “Chúc ăn ngon miệng (Itadakimasu)!” Ngay sau đó hắn bắt đầu động đũa. Khi miếng thức ăn cuối cùng được hắn bỏ vào miệng thì đôi mắt hắn hơi nhú lại. Hắn lẳng lặng ngẩng đầu lên nhìn về phía cái cửa gỗ.

Roạt!

Cánh cửa mở ra, thân hình một thiếu nữ với mái tóc hơi đỏ hướng tím bước vào. Nàng ngồi xuống phía dưới đối diện với hắn. Trong nhất thời hai người nhìn về phía nhau. Trong lúc này hình ảnh thiếu nữ hiện lên trong mắt hắn, hai má của nàng trở nên hơi ửng đỏ. Bất chợt hắn nghe được âm thanh của nàng lên tiếng nói: “Xin lỗi!”

“Hả...” Từ miệng của người thanh niên tóc vàng vang lên âm thanh hả, bộ mặt của hắn cứng đờ lại. Khuôn mặt hắn đang trong trạng thái ngạc nhiên sau một lúc chuyển sang trạng thái tò mò, đôi mắt nhìn về phía thiếu nữ hỏi: “Xin lỗi anh, vì việc gì?”

Đôi môi thiếu nữ hơi mím lại, nàng chăm chú quan sát người thanh niên tóc vàng đang đeo mặt nạ hồ ly này. Không biết từ bao giờ chiếc mặt nạ đã bị hắn

kéo xuống che kín mặt. Thiếu nữ đáp lại lời của nó: “Xin lỗi bởi vì ta đã hiểu lầm ngươi!”

“Hiểu lầm, Natsui, việc gì cơ?” Nghe thấy lời này thì người thanh niên tóc vàng càng không hiểu được bắt đầu dĩ phải mở lời đáp lại.

Hai má thiếu nữ lại trở nên đẹp hơn, nàng lên tiếng nói: “Ngươi không có làm gì vì nữ Ninja kia sao? Bởi vì ta hiểu lầm ngươi nên muốn đối với ngươi nói lời xin lỗi!”

Hai vai người thanh niên nhún nhún, từ đằng sau chiếc mặt nạ phát ra tiếng khe khẽ thở dài, hắn lên tiếng nói: “Anh là loại người phía dưới là động vật, em nghĩ như vậy sao Natsui?” Nghe được lời này thì thiếu nữ Natsui cũng không đáp lại chỉ có đỏ mặt xấu hổ. Nàng không có dám đáp lại lời của người thanh niên tóc vàng. Tuy nhiên lời nói tiếp theo của người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly, ẩn ẩn sau chiếc mặt nạ là gương mặt cực kỳ đẹp trai khiến cho lòng nàng có chút loạn.

Hắn khoanh tay trước ngực bình thản đáp lại: “Mặc dù cường hiếp nữ nhân khi các nàng chống cự rất có khoái cảm rất có thành tựu đi. Ừ, cha anh cũng nói quả thực cường hiếp nữ nhân khi các nàng chống cự kịch liệt là khoái cảm dâng cao nhất. Mặc dù nó hơn xa thể loại tự nguyện nhưng cha anh nói tự nguyện vẫn là tốt hơn. Một nam nhân chân chính đó chính là để cho nữ nhân tự nguyện leo lên giường của mình mà không phải cưỡng dâm họ. Chính là chiếm trái tim của họ trước sau đó chiếm lấy thân xác của họ mà không phải chiếm thể xác họ thông qua âm đạo rồi mới tới trái tim. Chỉ loại nam nhân không có bản lĩnh mới thông qua con đường âm đạo mà thôi!”

Lời lẽ hiển ngang đầy chính nghĩa từ miệng của thanh niên tóc vàng này khiến nàng muốn mửa. Nàng chưa từng bao giờ gặp phải loại nam nhân vô sỉ và mặt dày như thế, ngoài ra hắn còn rất biến thái nữa. Bàn tay hắn đột nhiên đưa lên sờ cằm nói: “Có phải em bây giờ đang nghĩ anh là một tên biến thái đúng hay không? Tốt thôi. . . Cái này anh cũng không ngại. Nam nhân chính là như thế biến thái bi ối, nhiều người mặt ngoài thì cao quý sang trọng mặt trong thì bi ối dâm dăng!”

Con mắt Natsui tròn tròn, nàng hoàn toàn trong trạng thái cứng người nhìn về phía hắn. Bất chợt lại nghe được hắn phẩy phẩy tay sau đó đáp lại: “Đùa như vậy đủ rồi! Hahaha. . . Được rồi nói đến thân thể của em đi!”

Nghe thấy lời này thì Natsui cảm giác toàn bộ ánh mắt của hắn đang sẫm soi nhìn về phía mình. Đôi mắt với con ngươi màu đỏ cùng với cái đồ án kỳ dị màu đen in trong mắt khiến cho nàng cực kỳ kinh ngạc. Con ngươi chăm chú nhìn về phía thân thể của Natsui. Natsui theo bản năng dùng tay che lại thân thể của mình. Nàng cảm giác được ánh mắt hắn giống như đang thị dâm nàng vậy. Thân thể nàng không nhịn được bắt đầu run lên.

Đôi mắt người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly nhìn về phía người thiếu nữ xinh đẹp Natsui. Toàn thân thể của nàng giống như bị nhìn xuyên thấu. Thân thể của nàng khác hẳn với người bình thường nói chung hơn chính là nguồn chakra. Thông thường khi dùng con mắt Mangekyou Sharingan nhìn về phía người đồng thời xác định chakra thì chakra của họ theo lý phải có màu xanh lam. Tuy nhiên chakra của người làng Tĩnh Tử tu luyện với ngôi sao lại có màu hồng. Tu luyện nhiều sẽ dần chuyển sang màu hơi tím.

Thân thể Natsui giống như thấy được có vài vết giống như vết mực loang lổ trên cơ thể nàng. Tuy nhiên vết mực này lại lấp lóe huyền ảo màu hồng, xanh nước biển cùng với màu tím. Mấy màu đều liên tục thay đổi trong ba màu này.

Hắn đáp lại lời của Natsui nói: “Sinh mệnh lực của em rất ngoan cường mới chống lại sự ảnh hưởng của Ngôi sao lâu như vậy! Nếu như không phải sinh mệnh lực của em ngoan cường em đã sớm chết rồi. Theo như anh biết thì em có lẽ đã tập luyện với Ngôi Sao từ rất sớm so với bạn cùng lứa tuổi sớm hơn rất nhiều đúng không?”

Nghe được lời này thì Natsui cực kỳ kinh ngạc. Nàng cũng biết tập luyện với Ngôi Sao sẽ xuất hiện nhiều phản ứng phụ gây tác động xấu. Tuy nhiên nàng không nghĩ rằng hắn chỉ nhìn qua lại biết được việc nàng luyện tập rất sớm với Ngôi Sao? Phải biết được rằng có rất nhiều Kunoichi của làng đã kiểm tra thân thể của nàng mới đưa ra kết luận này.

Người thanh niên tóc vàng lại bình thản tiếp tục nói tiếp: “Anh sẽ chữa trị bệnh cho em coi như lời cảm ơn đi!”

“Cảm ơn!?” Từ miệng của người thanh niên không ngờ lại phát ra tiếng cảm ơn khiến cho Natsui có cảm giác kỳ quái khiến nàng không nhịn được sự tò mò mở tiếng hỏi: “Vi sao ngươi cần cảm ơn ta!”

Hai vai nhún nhún hắn cười, ẩn dưới mặt nạ kia là một nụ cười có vài phần dâm dăng nói: “Cảm ơn em vì đã cho anh chiếm tiện nghi a! Đôi môi của em quả thực rất mềm đây. . .”

Lời này vừa ra từ miệng của hắn thì hai má của nàng trở nên đỏ chót. Nàng khe khẽ hừ lạnh một tiếng nhìn về phía hắn. Đôi lông mày cong nhỏ mịn của nàng nhìn về phía hắn, nàng có chút tò mò, đôi môi hơi hồng của nàng đáp lại: “Ngươi. . . tên ngươi là gì?”

“Uchiha. . . Uchiha Nawaki” Hắn mỉm cười nhìn về phía người thiếu nữ với mái tóc màu tím, hắn đáp lại: “Đây là mẹ của anh đặt tên cho anh khi nhớ đến cậu của anh!”

Nghe được lời này thì Natsui cực kỳ ngạc nhiên. Nàng sức nhớ trong khi tắm rửa cho người thiếu nữ xinh đẹp có mái tóc vàng kia cực kỳ giống nhau. Khuôn mặt của hai người giống nhau gần như là một khuôn đúc ra. Natsui mở miệng hỏi: “Ngươi, rất giống người ở trên kia?”

“Em muốn nói đến cô gái Ninja mà anh đã bắt về hay sao?” Người thanh niên tóc vàng mở miệng lên tiếng hỏi.

“Ừ” Thiếu nữ Natsui khe khẽ gật đầu một cái. Sau đó nàng dường như rơi vào trầm tư, một lúc sau nàng lên tiếng nói: “Chị ấy, tên là. . .”

“Tsunade” Từ sau chiếc mặt nạ kia phát ra âm thanh đáp lại lời của nàng: “Tên đầy đủ của nàng là Senju Tsunade!”

“A” Nghe được lời này thì khuôn mặt Natsuhi kinh ngạc hoàn toàn đơ lại. Nàng tò mò lên tiếng hỏi: “Chị ấy là một trong sannin huyền thoại công chúa Sên Tsunade!?”

Đầu người thanh niên Nawaki nhẹ nhàng gật xuống đồng ý nói: “Không sai, một trong sannin huyền thoại công chúa Sên Tsunade của làng Lá!”

Nói đến lúc này thì khuôn mặt của Natsuhi mới tái lại. Một trong sannin huyền thoại chiến đấu với người thanh niên tóc vàng này lại không chịu nổi một đòn. Dường như còn gia nhập một đám người khác có thực lực không kém. Người thanh niên tóc vàng này rốt cuộc là ai. Nàng không nhịn được tò mò hỏi: “Người... người rốt cuộc là ai? Thực lực của người rất mạnh. Tại sao ta chưa từng nghe thấy tên tuổi của người tại nhân giới?”

“Hahaha,,,” Từ miệng của người thanh niên tóc vàng này phát ra một âm thanh cười nhàn nhạt. Hắn đáp lại: “Nếu như anh nói anh là con trai của công chúa Sên Tsunade, em có tin hay không?”

Đầu của thiếu nữ Natsuhi liên tục lắc lắc. Nàng làm sao có thể tin tưởng được lời của người thanh niên này. Người thanh niên này tuổi tác rõ ràng hơn nàng, có lẽ nàng đoán hắn cũng ngang tuổi mình. Công chúa Tsunade thì cũng chắc chỉ hơn nàng mười tuổi là cùng. Nàng chưa từng bao giờ nghe nói tới độ tuổi mười tuổi công chúa Tsunade sinh con. Ngoài ra trong lúc nàng tắm cho Tsunade phát hiện được Tsunade vẫn còn là xử nữ làm sao mà có con trai bằng tuổi này cơ được. Nói như vậy thì ai tin được lời này.

Hai vai của người thanh niên tóc vàng nhún nhún vai, hắn cười nói: “Nữ nhân a! Khi nam nhân nói thật thì các nàng lại nghĩ rằng họ nói dối! Khi mà nam nhân nói dối thì các nàng cứ nghĩ là nói thật! Thật sự là...” Hai tay của người thanh niên tóc vàng kết ấn. Một đám gỗ xuất hiện đem đám thức ăn nướng vào trong lòng đất.

“A” Khuôn mặt của Natsuhi cực kỳ ngạc nhiên khi phát hiện được hắn lại có thể sử dụng độn Mộc để đem toàn bộ thức ăn thừa cuốn xuống lòng đất.

Đôi môi của hắn hơi háp háy, hắn cười gian đáp lại Natsuhi nói: “Natsuhi, hiện giờ đã tối rồi! Có phải đã đến lúc chúng ta cùng nhau đi nghỉ ngơi hay không?”

Thân mình Natsuhi run bắn lên khi nghe được những lời này. Nàng có chút kinh hãi mở miệng đáp lại: “Người, người... muốn làm gì?” Thân mình không tự chủ được hơi lùi lại.

Bàn tay người thanh niên Nawaki đưa lên sờ sờ cằm của mình sau đó mỉm cười nói: “Làm gì! Theo chiến tranh em chẳng lẽ không biết sao? Ninja tù binh nữ khi bị bắt thường thường sẽ bị hiếp dâm sau đó giết chết. Anh mặc dù cũng sẽ hiếp dâm nhưng yên tâm anh muốn giữ em bên cạnh nên tính mạng em hoàn toàn an toàn không có việc gì!”

Nghe được lời nói cực kỳ vô lại, vô liêm sỉ từ miệng Nawaki bắn ra thì thân mình của Natsuhi có chút sợ hãi lùi lại. Mặc dù có lẽ sâu trong thâm tâm nàng từng nghĩ nếu như bị cưỡng dâm hy vọng là một nam nhân đẹp trai cường dâm nàng. Tuy nhiên khi đối mặt với tình hình này nàng hoàn toàn để lộ ra bản chất nhất gan và sợ hãi của nàng. Thân mình của Nawaki giống như một con lệp báo bay vù lên trực tiếp vỗ lấy nàng.

“Không...” Từ miệng của Natsuhi phát ra âm thanh tiếng kêu khe khẽ. Đôi môi của nàng trực tiếp bị hắn áp lên. Chiếc mặt nạ hồ ly đã bị hắn tháo xuống. Con mắt của nàng tròn tròn nhìn về phía Nawaki. Một đôi mắt màu đen nhánh thâm thúy chăm chú nhìn về phía nàng. Nàng cảm giác được hơi thở nóng bỏng của nam nhân phả vào mũi của nàng. Chiếc lưỡi mềm mại của hắn đang cố gắng tách miệng của nàng ra sau đó luồn vào bên trong.

“Oanh!” Một âm thanh vang dội trong tâm trí nàng. Nàng cảm giác được đôi môi truyền tới cảm giác tê dại. Chiếc lưỡi của hắn đã cạy được miệng của nàng ra tiến vào bên trong. Nó đang càn quét ở bên trong. Nó liên tục cuốn hút lấy chiếc lưỡi mềm mại của nàng. Một cảm giác lan tràn khắp toàn thân. Nàng cố gắng chống cự dẩy dụa nhưng hai tay hắn trực tiếp ép hai tay của nàng lên sàn nhà đồng thời đôi môi của hắn cưỡng dâm đôi môi của nàng.

Khi hai người tách ra thì hai má của Natsuhi đỏ hồng giống như người ốm, miệng nàng vẫn còn dính chút nước bọt. Hơi thở của nàng phát ra hỗn hển. Nàng cảm giác được có cái vật to lớn cứng cứng nóng hổi áo lên bụng của nàng. Bất chợt hắn nhẹ nhàng hôn lên trán của Natsuhi một cái sau đó nói nhẹ: “Ngủ ngon, Natsuhi chan!”

Thân mình của hắn xuất hiện một đám gợn sóng sau đó biến mất trước mặt nàng. Natsuhi thấy được cảnh này thì có chút kinh ngạc. Mặc dù vừa rồi nàng cực kỳ sợ hãi tuy nhiên không hiểu sao khi hắn không có làm gì nàng thì trong thâm tâm nàng lại cảm giác được có gì đó mất mát trong lòng.

Nawaki trở lại phòng của mình, Hắn nhìn về phía một cái giường gỗ, thân mình của hắn trực tiếp nằm lên cái giường gỗ lớn này. Hắn hơi nhắm mắt lại. Bất chợt thân mình của hắn toát ra ánh sáng màu vàng. Mái tóc cũng hơi tung bay nhẹ. Hắn mỉm cười nói: “Đã phát hiện ra manh mối mình để lại rồi sao! Có lẽ sớm nhất là sáng ngày mai họ sẽ đến tiến hành tấn công mình như vậy thiết kế một kế hoạch thật tốt là được!”

Ở ngoài, Nawaki cảm giác được có vài con cóc đang núp dưới tán cây chăm chú nhìn về phía căn nhà của nó. Theo ánh mắt của con cóc hiển nhiên đây không phải là một con cóc bình thường. Ánh mắt của nó giống như đang dò xét căn nhà mà Nawaki đang ở.

Oap!

Con cóc nhảy mạnh đem thân mình lên vào trong rừng. Nó liên tục nhảy đi sau một lúc nó dừng chân lại trước mặt một người thanh niên ngoài hai mươi có cái mái tóc bạch kim. Đám người trước mặt này có tám người tất cả. Con cóc không ngờ lại mở tiếng người đáp lại: “Jiraiya, phía trước có một căn nhà bằng gỗ lớn. Quả thực nó chính là nơi ở của kẻ đã lấy trộm Ngôi Sao của làng Tinh Tú!”

Jiraiya rơi vào trầm tư, hắn mở miệng nói: “Địch nhân có bao nhiêu người tất cả?”

Con cóc mở miệng nói: “Địch nhân chỉ có một người. Một người trong đó là ngài Tsunade, một người khác chính là Ninja làng Tinh Tú. Một người còn lại chính là kẻ lấy cắp Ngôi Sao của làng Tinh Tú!”

Đầu Jiraiya quay về phía một người thanh niên tầm đôi mươi mặc một thân quần áo Ninja, ở bên trong mặc một bộ áo lưới, ánh mắt của hắn tràn ngập ra trí tuệ. Hắn buộc đuôi gà ra phía sau lồm chồm như cái chổi, trên cằm có một chút râu nhỏ. Jiraiya mở miệng nói: “Shikaku, cậu thấy thế nào?”

Người thanh niên này niên này đáp lời nói: “Ngài Jiraiya, nhiệm vụ của chúng ta lần này quả thực rất khó khăn. Thực lực người này sợ rằng đã vượt qua một Kage. Nếu như nhiệm vụ của chúng ta chỉ là giải cứu ngài Tsunade như vậy còn dễ dàng. Nếu như chúng ta muốn đòi lại viên đá ngôi sao cho làng Tinh Tú sợ rằng rất khó!”

Đứng bên cạnh Jiraiya là một thanh niên tóc dài con mắt giống như rắn, chiếc lưỡi nhẹ nhàng thè dài ra liếm một cái: “Jiraiya, ta rất muốn biết thực lực của người thanh niên này là như thế nào? Hắn thực sự là mạnh như vậy?”

Một thiếu niên có mái tóc bạch kim, hắn thở dài ra một hơi nhẹ nhàng cắn răng mở miệng nói: “Nara Shikaku, không phải trí tuệ của anh từ trước đến nay rất tốt sao? Chẳng lẽ không có cách nào đánh bại hắn hay sao?”

Đầu của người thanh niên Shikaku nhẹ nhàng lắc lắc, hắn mở miệng nói: “Cũng không phải là không có cách nào! Chỉ là đến khi đó sợ rằng tất cả chúng ta gặp phải nguy hiểm. Phải biết rằng trí giả cũng không phải là vô địch. Trong trường hợp thực lực chênh nhau không quá nhiều thì trí giả mới có tác dụng hữu ích. Tuy nhiên trường hợp chênh lệch thực lực quá lớn thì dù có trí giả cũng vô dụng!”

Khóe miệng Akira nhếch lên liên tục giật giật, hắn mở miệng hỏi: “Ba người các ngươi không phải là bộ ba Ino-Shika-Cho hay sao?”

Người thanh niên tóc vàng Minato đáp lại lời của Akira: “Akira, Shikaku lần này nói không sai! Thực lực của đối phương quá mạnh hơn xa chúng ta. Chúng ta muốn chiến thắng hắn là chuyện rất khó khăn. Chúng ta cần một kế hoạch thật tốt!”

“Hừ” Akira hừ lạnh một tiếng sau đó lên tiếng nói: “Minato, người bị bắt cóc là cô giáo của tôi mà không phải người yêu Kushina của cậu. Cậu đương nhiên không lo lắng rồi!” Trong giọng nói của Akira tràn ngập khó chịu và tức giận.

Người thanh niên béo tốt Chozo đứng ở bên cạnh nói: “Akira, nhiệm vụ chúng ta bây giờ là tìm cách cứu ngài Tsunade cùng với lấy lại Ngôi Sao cho làng Tinh Tú. Cậu không nên bị tình cảm chi phối nhiệm vụ lần này!”

Khóe miệng của Akira liên tục giật giật, hắn hừ lạnh một tiếng. Orochimaru tò mò nhìn về phía Akira hỏi: “Thương thế của cậu thế nào? Có thể hay không tham chiến?”

“Đừng quên tôi là một Kunoichi!” Bàn tay của Akira vươn lên nhẹ nhàng vận động. Hắn cười nhạt đáp lại: “Y thuật của tôi hiện giờ tự nhiên không kém chút nào cô giáo Tsunade. Nếu nói một cách tự phụ là y thuật của tôi so với Tsunade còn giỏi hơn kia. Thương thế đã sớm khỏi hẳn chỉ cần nghỉ vài giờ khôi phục là đạt đến mười phần chiến lực!”

Nghe được lời này thì tất cả đều nhìn về phía Akira như nhìn một con quái vật. Orochimaru nhẹ nhàng liếm môi nói: “Akira-kun, tôi quả thực rất hứng thú với cơ thể của cậu. Cơ thể của cậu không ngờ lại có tốc độ khôi phục nhanh như vậy sợ rằng so với ngài Hokage đệ nhất Senju Hashirama cũng không kém đi!” Lời của Orochimaru rơi vào tai của Akira khiến cho hắn rung mình một cái. Hắn cảm tưởng như mình bắt gặp phải tên gay chính cống.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Nữ Hoàng Sara Của Rouran

Vài tháng trước, tại vương quốc Rouran trong vùng sa mạc gần Phong Quốc. Nó nằm gần sát biên giới giữa Hòa Quốc và Phong Quốc. Nó chẳng qua chỉ là một nước nhỏ nằm tại nơi đó.

Một người thanh niên tóc vàng đột nhiên mở ra đôi mắt của mình. Hắn chớp chớp nhẹ đôi mắt của mình. Bàn tay của hắn day day huyết thái dương của mình. Hắn cảm giác được một trận choáng váng đầu óc. Vừa rồi chuyện xảy ra khiến cho đầu óc của hắn có vài phần nhức nhối. Hắn khe khẽ lâm bẫm: “Cha thực phiền phức quá đi!”

Khi hắn mở miệng nói ra câu này thì đôi mắt hắn nháu mảy lại. Hắn nghe được âm thanh của một thiếu nữ đang ca hát. Một thiếu nữ có mái tóc màu đỏ, đôi mắt màu tím trong sáng và làn da hồng. Nàng mặc một chiếc áo khoác màu tím, mặc một cái quần cụt khá đáng yêu. Một đôi tất chân màu đen cùng với một chiếc dây màu hồng xinh xắn. Khuôn mặt xinh đẹp khiến cho người thanh niên không nhận được dùng hai tay chấp lại trước ngực lắng nghe bài ca của nàng.

“Con đường của rồng sẽ được bảo vệ. Xuyên thủng bằng ánh kiếm nhìn lên bầu trời. Cát gió đang vùng vẫy dữ dội, ra hoa... Ánh sáng mặt trời nhún nhảy trong hoa và không bao giờ tà cả. Ánh sáng chảy theo hình xoắn ốc...”

Thấy được trên mắt của thiếu nữ chảy ra dòng lệ, nàng ngồi trên một bệ đá cao giọng hát người thanh niên mỉm cười nói: “Này, cho hỏi...”

Thấy được sự xuất hiện của người thanh niên đẹp trai với mái tóc màu vàng nhẹ nhàng phát pho. Hắn luôn tự tin được rằng mình sẽ đứng trước nữ nhân đều đã hớp hồn các nàng. Tuy nhiên khiến cho hắn giật mình là nữ nhân này lại quay lại nhìn hắn. Bộ dạng của nàng có chút hốt hoảng ngay lập tức nhảy vọt xuống phía dưới đất. Thân thể nàng giống như con sóc nhanh chóng vọt về phía cửa ngầm phía dưới.

Người thanh niên tóc vàng với khuôn mặt đẹp trai dùng ngón tay gãi gãi sống mũi của mình sau đó nói: “Hài... là như cha nói hay sao? Thật là...”

Hai tay của hắn chống eo sau đó hắn ngẩng đầu lên quan sát thì thấy được ở trên trần nhà của nơi này thì có tất cả năm cái lỗ tròn ánh sáng chiếu xuống. Xem ra hình như hắn đang ở dưới đất sâu hoặc là ở một tòa tháp bị che kín. Hắn nhìn quanh thì nơi này chính là một đồng đá vụn.

Bất chợt hai mắt của người thanh niên tóc vàng neho lại. Hắn nhìn về phía cửa ngầm. Từ cửa ngầm trong lúc này không ngờ đã đứng chẵn hai con rôi. Thiếu nữ xinh đẹp khoảng mười sáu mười bảy tuổi vừa này đang bộ mặt tò mò nhìn về phía hắn. Đột nhiên hai con rôi sắt có hình người đưa tay lên. Từ tay của chúng mở ra một đám phi tiêu bay về phía người thanh niên tóc vàng.

Tuy nhiên dường như nó va đập vào một cái màn sáng màu tím sau đó cả phi tiêu bị cắt thành mấy mảnh. Khóe miệng người thanh niên tóc vàng đẹp trai hơi nhếch lên: “Kết giới!”

Thân mình của hai con rôi sắt nhanh chóng bay về phía người thanh niên tóc vàng. Tuy nhiên nó va đập phải kết giới nhanh chóng bị hủy thành nhiều mún. Người thanh niên tóc vàng cau mày lại nhìn về phía người thiếu nữ đang dùng tay nắm lại đặt lên miệng ngơ ngác nhìn về phía mình. Bất chợt cơ quan âm âm khởi động. Cánh cửa đá nhanh chóng đóng lại chặn nổi đi trước mặt người thanh niên và thiếu nữ.

“Hừ...” Người thanh niên tóc vàng cực kỳ cao ngạo mở miệng một tiếng. Sau đó hắn nhìn về phía trên đỉnh đầu. Đôi mắt hắn hơi nhắm lại. Dưới chân súc thể, thân mình của hắn bắn nhanh giống như một viên đạn. Từ dưới nền đất nơi hắn đứng xuất hiện nứt vỡ như một cái mạng nhện.

Choang!

Thân mình của hắn đánh tan lớp thủy tinh phóng ra bên ngoài. Bàn chân nhẹ nhàng đạp lên mặt đất. Hai bàn tay nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu ngược nhìn lên phía bên ngoài tò mò nói: “Vậy cha muốn nói đây là ta đã trở lại hơn hai mươi năm trước sao? Nhiệm vụ lần này đúng là rắc rối thật đấy!”

Chân hắn đang đạp trên một thảm cỏ xanh, trung quanh là những cây cối khá lớn. Khiến cho hắn cực kỳ kinh ngạc là những chiếc tháp cực kỳ cao lớn khiến cho tầm mắt của hắn bị chú ý. Bàn tay hắn đưa lên đặt ngang mắt của mình về mặt trần ngập ngạc nhiên nói: “Thế nào nhỉ? Đây là Rouran thật sao?”

Thân mình của người thanh niên tóc vàng nhanh như con sóc đạp chân trên những tán cây phóng về phía thành phố. Hắn vừa đi vừa quan sát nơi này. Nơi này kiến trúc bởi những tòa tháp cao ngập trời khiến cho người người ngạc nhiên. Không ngờ trên sa mạc lại tồn tại một thành phố như thế này.

“Hừ...” Bất chợt người thanh niên tóc vàng ngăn ra. Bởi vì từ đằng xa đột nhiên bay tới một đám con rôi sắt. Nếu như người hiện đại ở đây nhất định sẽ nhận định đám này là robot hình người mới đúng. Cả ba con rôi ngay lập tức đáp xuống bên cạnh người thanh niên tóc vàng đem hắn vây lại bên trong.

Miệng người thanh niên tóc vàng nhếch lên, hắn mở ra đôi mắt của mình. Một đôi con người với tròng mắt màu đỏ có hình dạng đồ án kỳ lạ. Sau đó đồ án lại tiếp tục thay đổi. Nó chuyển thành một con tròng mắt với cái dòng xoáy tròn. Đó là những đường tròn đồng tâm, mắt của hắn hơi có màu tím.

Những con rôi sắt có hình dáng to béo kia ngay lập tức muốn tấn công người thanh niên. Bàn tay của hắn đưa ra sau đó thét nhỏ một tiếng: “Thần La Thiên Chinh!” Một cỗ bài xích lực cực mạnh đem cả ba con rôi đánh bắn ra.

Thân mình của mấy con rôi bị đánh bay, nó lê dài trên đất của mình. Thân mình của hắn lóe ra những tia chớp màu tím sau đó chúng bốc cháy rồi nổ tung. Khóe miệng của người thanh niên lại liên tục giết giết. Hắn mở miệng nói: “Có ý gì đây?”

Một đám robot liên tục bay về phía người thanh niên tóc vàng. Từ trên người chúng một đám tia chớp màu tím lóe lên. Ngay sau đó một đám tên lửa từ hông của chúng được khởi động. Đám súng này trực tiếp hướng về phía thanh niên tóc vàng bắn đi.

Oanh!

Đám tên lửa bay về phía người thanh niên, chúng phát ra một tiếng nổ cực kỳ lớn. Nhìn thấy vụ nổ nhất thời đám rôi ngay lập tức dừng lại. Bụi mù tán đi để hiện ra một bộ xương đỏ rực bao lấy cơ thể của người thanh niên kia. Bộ xương dần dần hình thành cơ xương sau đó bao phủ thành một cái hình nửa người hoàn chỉnh. Một cái nửa người có ba đầu sáu tay.

Người thanh niên ngạo nghễ nhìn về phía đám người máy này lầm bầm nói: “Thật là phiền phức!” Từ trong tay của người khổng lồ bằng lửa màu đỏ xuất hiện một tia sáng. Một thanh kiếm dài xuất hiện trong tay hắn. Thanh kiếm trực tiếp vuren ra chém với tốc độ cực nhanh. Đám người máy ngay lập tức bị chém éo.

Thân mình ngay sau đó rơi lại tả xuống dưới đất. Có con bị chém trúng vị trí yếu hại thì ngay lập tức bị đánh nát.

Đôi mắt hắn mở ra nhìn chăm chú lên bầu trời. Ở trên bầu trời có một đám rôi đứng hơn người máy lại bay tới nơi này. Hắn nhúu mày lại mở miệng nói: “Thật sự là một đám phiền phức mà!” Ngay lập tức thân mình của hắn biến mất tại vị trí của mình.

Một đám người máy bay về phía vị trí đứng của người thanh niên tóc vàng. Sau đó cả đám ngơ ngác nhìn về phía xung quanh. Bởi vì họ không có phát hiện được bất cứ dấu hiệu gì của sự sống cả. Sau khi bọn chúng quan sát một lúc thì mới bay đi.

Tại vị trí nền đất đá có hình dạng kỳ dị, một người nam nhân trung tuổi ngồi ở trên ghế đá. Đầu hắn quấn khăn, thân mình to béo mặc y phục màu đen cùng với áo choàng màu trắng. Con mắt to tròn mở ra. Hắn có một bộ râu quai nón và râu mép khá dài. Hắn đột nhiên mở miệng nói: “Hắn thực sự là ai? Tại sao lại có đôi mắt kinh dị như vậy? Hắn lại có thể dễ dàng đánh bại đám Ninja hình nhân. Ánh mắt đó là...”

Tại một khu vực khác người thanh niên tóc vàng ngao ngễ đứng ở trên tháp nhìn về phía trước. Đột nhiên hắn nhíu mày lại bởi vì hắn nghe thấy được tiếng pháo hoa đang nổ rộ đồng thời tiếng gọi của người dân: “Nữ hoàng, nữ hoàng...”

Thân mình của người thanh niên tóc vàng lóe lên. Hắn đạp chân thân mình phóng đi cực kỳ nhanh trên các bức tường của các tòa nhà chọc trời. Bất chợt đôi mắt hắn nheo lại cẩn thận nhìn xuống phía dưới.

Ở phía quảng trường lớn chẳng khác nào một lễ hội mở ra, người người đều đưa tay lên liên tục hô hào. Đồng thời pháo hoa bắn rộ vang giống như chào mừng vị nữ hoàng của họ. Con mắt của người thanh niên mở ra. Một ánh mắt vòng tròn đồng tâm có màu tím thâm thúy nhìn về phía dưới. Đôi mắt của người thanh niên nhìn về phía đám người liên tục đưa tay lên hô hào: “Nữ hoàng!” Khóe miệng người thanh niên nhếch lên cười nói: “Một đám con rối huh!”

Trong một tòa tháp được thiết kế như là lễ cầu nguyện của người Đạo giáo. Tuy nhiên lại có một chiếc ghế ngồi ở phía cao tượng trưng cho thân phận của nữ hoàng. Một thiếu nữ xinh đẹp với mái tóc màu đỏ lẳng lặng quỳ xuống ở dưới đất giống như đang cầu nguyện cái gì đó. Ánh sáng từ những tấm kính chiếu lên thân mình nhỏ bé của nàng.

Đột nhiên đôi mắt của nàng mở ra. Trong đôi mắt ấy tràn ngập tang thương nhìn chăm chú về phía cái ghế màu vàng được lát thảm đỏ nói: “Mẹ ơi!” Nàng hít nhẹ hơi muốn cất tiếng ca: “Ánh sáng xuyên qua ngọn tháp. Mặt trời chói sáng và lòng lấy...” Những ký ức xưa kia lại hiện lên trong ký ức của nàng.

Một cô bé với mái tóc màu đỏ ngoan ngoãn nằm gác đầu ở chân một thiếu phụ xinh đẹp có mái tóc màu đen. “Nhảy múa trong muôn hoa và không bao giờ tàn”

Thiếu phụ mặc y phục màu tím, trong tay cầm một cây đàn nguyệt đang dùng những ngón tay trắng hồng và mềm mại của nàng nhẹ nhàng gảy lên trên những cung đàn phát ra âm thanh tuyệt đẹp. Nàng vừa hát vừa gảy đàn dưới ánh sáng nhẹ dịu từ trên cao chiếu lên thân mình của nàng và con gái nàng.

Sau khi kết thúc bài hát cô bé con với mái tóc màu đỏ ngẩng đầu nhìn về phía thiếu phụ. Đôi môi đỏ mọng của thiếu phụ chớp động mở miệng nói: “Sara. Một ngày nào đó con sẽ phải hát... Bài hát này vì sự bình yên và hạnh phúc của người dân”

Cô bé nghe được những lời này thì hơi ngẩn người ra đáp lại: “Dạ...”

Về mặt của thiếu phụ trở nên ôn hòa, nàng hơi di chuyển nhẹ nhàng đầu mình sau đó mở miệng đáp lại: “Lại đây hát cùng với mẹ nào!”

Cô bé ngoan ngoãn đáp lại: “Dạ, thưa mẹ!”

Thiếu phụ bắt đầu gảy đàn đồng thời cô bé cũng bắt đầu mở miệng ca hát cùng với nàng: “Ánh sáng xuôi theo hình xoắn ốc.” Thiếu nữ trầm ngâm nhớ lại những đoạn ký ức: “Đến khu vườn không còn nanh vuốt của Rồng...” Bất chợt một âm thanh vang lên đánh ngắt quãng những suy nghĩ của nàng.

“Két”

Cánh cửa gỗ từ từ mở ra, một người nam nhân trung tuổi bước về phía bên trong. Về mặt của hắn béo tốt nhưng ánh mắt tràn ngập âm trầm. Hắn mở miệng hỏi: “Nữ hoàng Sara, cô đang làm gì vậy?” Sau đó hắn từ từ bước về phía thiếu nữ, vừa đi hắn vừa mở miệng: “Dân chúng đang chờ để nghe bài ca tôn kính của ngài. Xin ngài hãy mỉm cười với những người dân tôn thờ ngài và mẹ của ngài vì đã xây dựng thành phố Rouran tươi đẹp này. Ngài sẽ thay mặt mẹ của mình cai quản nơi đây”

Bàn tay của thiếu nữ nhẹ nhàng đưa lên lau đi khóe mắt của mình. Trên mặt của nàng cố gắng nặn ra nụ cười: “Vâng Anrokuzan”. Nâng lên thân mình của mình, nàng xoay người sau đó vội vàng chạy đi thay đổi y phục của mình. Người nam nhân gọi là Anrokuzan kia âm trầm nhìn về phía người thiếu nữ rời đi. Trong con mắt của hắn lóe lên một tia sát khí.

...

Đám người rồi ở phía dưới liên tục đưa tay ra vẫy vẫy: “Nữ hoàng!” Nếu như nhìn bình thường thì chúng chẳng khác nào người thật cả. Đường như chúng đã dùng một thuật biến hình nào đó.

Từ phía cánh cửa gỗ ở trên tháp cao từ từ mở ra, thiếu nữ với mái tóc màu đỏ ăn mặc một thân quần áo nữ hoàng. Nàng đội một cái mũ trắng. Ánh mắt người thanh niên nheo lại nhìn về phía trước mặt người thiếu nữ đang ở phía đài cao lăm bắm nói: “Cô bé này... là nữ hoàng sao huh?”

Đám người rồi ríu rít với nhau kêu gào: “Nữ hoàng Sara, nữ hoàng Sara...”

“Hả...” Hai tay của thanh niên tóc vàng khoanh trước ngực. Hắn cực kỳ ngao ngễ đáp lại: “Nữ hoàng Sara sao? Cái tên không tệ rất đáng yêu đây!” Khóe miệng hắn hơi nhếch lên, ngón tay nhẹ nhàng vờ về đôi môi của mình. Ánh mắt chăm chú nhìn về phía thiếu nữ cảm giác được nàng quả thực có vài phần làm cho hắn cảm giác vui vẻ.

Hắn quả thực không nghĩ đến khi cô bé này ăn mặc sang trọng lạ toát ra vẻ khí thế như vậy. Cả người tỏa ra vài phần khí thế quý phái. Bất chợt hắn mở miệng đáp: “Vói Yukie-chan và Haruna-chan cũng không kém là bao a! Xem ra đều là nữ hoàng mà. Chỉ là không biết trên giường nằm có thể so sánh được với Yukie cùng Haruna mặt ngoài cao ngạo nhưng trên giường thì điên cuồng không đây?” Trên mặt của hắn xuất hiện một nụ cười tà. Phía dưới hạ thể của hắn bắt đầu hơi nhô lên theo phản ứng sinh lý.

Phía sau nàng lẳng lặng đi theo hai Ninja con rối. Đứng trước bực lớn, bàn tay của nàng lẳng lặng đưa ra kính chào người dân của mình. Đôi mắt của người thanh niên tóc vàng nheo lại, hắn nhìn thấy được từ đằng sau một bàn tay đưa ra đầy thiếu nữ về phía trước. “Hơ...” Thiếu nữ giật mình, thân mình lao đảo đi về phía trước.

Khi mà nàng dẫm chân về phía trước gần bực lan can thì không ngờ đám lan can nhanh chóng sụp đổ. Khóe miệng của người thanh niên cong lên cười gần nói: “Anrokuzan sao? Hay ta gọi người với một cái tên khác nhĩ?”

“A...” Thiếu nữ hét thảm lên một tiếng. Thân mình của nàng rơi xuống phía dưới, con mắt mở lớn đầy kinh hoàng và sợ hãi. Bởi vì quá sợ hãi nên ngay lập tức nàng nhắm mắt lại. Nàng không biết mình đã chết chưa nữa. Hai mắt nàng nhắm nghiền lại không dám mở ra chút nào. Tuy nhiên âm thanh của một thanh niên đã cắt đứt suy nghĩ của nàng.

“Uy, né nữ hoàng bé con! Em không sao chứ?”

Bất chợt nàng mở ra đôi mắt của mình, một người thanh niên tuấn tú đang nhìn về phía nàng. Mặc dù hắn rất tuấn tú nhưng nàng vẫn theo bản năng giật mình. Trong thoáng chốc hai má của nàng ửng hồng. Tuy nhiên nhớ tới cái gì đó thì thân mình của nàng co lại sau đó vươn tay ra muốn tung một cú tát cực mạnh lên mặt của người thanh niên tóc vàng này.

Bàn tay của nàng ngay lập tức bị hắn bắt lấy, hắn mở miệng nói: “Đây là cách mà các nữ hoàng giống như nàng cảm ơn với người đã cứu mình sao hả bé con xinh đẹp và đáng yêu!”

Cảm giác được mặt có chút đỏ, trái tim của nàng chợt rung động, nàng ngay lập tức dẩy dựa ra. Hiện giờ nàng đang bị hắn bế kiểu công chúa. Hai bàn tay của nàng liên tục rung rẩy cố gắng thoát ra việc mình bị hắn ôm chặt lấy. Miệng của nàng phản bác nói: “Bỏ ta ra... Đồ xác xược...”

“Uy, này... này...” Dường như thiếu nữ dẩy dựa quá mạnh mẽ khiến cho hắn rất khó lòng không buông được nàng ra. Cảm giác được trong lòng mình có cổ lửa giận. Phải biết được rằng hắn chính là người vừa rồi đã cứu nàng vậy mà cô bé này lại không biết cảm ơn hắn. Thế là sao đây?

“U...” Con mắt của thiếu nữ mở cực lớn nhìn chăm chú trước mặt. Bởi vì trong lúc này đôi môi của hắn đã trực tiếp áp lên đôi môi của nàng. Đôi môi mềm mại của hắn áp lên đôi môi của nàng. Nàng chỉ cảm giác được trong đầu của nàng phát ra một tiếng. Hắn hôn một nụ hôn cực kỳ sâu vào đôi môi của nàng. Nàng chỉ cảm giác được trên môi truyền đến cảm giác tê dại sau đó chiếc lưỡi của hắn trực tiếp càn quét vào bên trong.

Thanh niên cảm giác được một mùi hương thơm ngát của xử nữ truyền vào mũi của mình. Chiếc lưỡi đỉnh hương của thiếu nữ trực tiếp bị hắn càn quét. Vị nước miếng thơm ngon của nàng có vị thơm nhẹ nhẹ. Hắn tham lam bú mút lấy. Sau một hồi lâu hắn mới tách ra, đôi mắt hắn ngạo nghễ nhìn về phía ánh mắt ngờ ngác của thiếu nữ nói: “Xem ra em đã bình tĩnh lại rồi! Chúng ta nói chuyện một chút được chứ?”

Đôi mắt thiếu nữ mở to hơi rung rung một lúc sau nàng hét lớn một tiếng: “Aaaa... Đồ biến thái!” Hai tay của nàng trực tiếp đặt trước ngực. Bàn chân của nàng liên tục muốn dẩy dựa.

Âm thanh cực lớn từ miệng của nàng phát ra chấn đau cả màng nhĩ của hắn. Hắn không nhìn được bất đắc dĩ phải nhắm lại một bên mắt đầu hơi lùi về phía sau. Thân mình của thiếu nữ dẩy ra nhanh chóng thoát được kiểu bế công chúa của hắn. Hai bàn tay của nàng đặt trước ngực thân mình lùi về phía sau cảnh giác nhìn về phía hắn.

“Ha...” Bàn tay của thanh niên tóc vàng đưa ra phẩy phẩy. Hắn chớp nhẹ một bên mắt nhìn về phía thiếu nữ nói: “Bé con, tiếng gào của em lớn thật đấy. Giọng em lớn như vậy thảo nào tiếng ca của em tốt như vậy a! Hừ...” Bất chợt hắn phát hiện được một đám Ninja con rối đang ở đằng xa bay tới nơi này.

“Hơ...” Thân mình của hắn lóc lên xuất hiện ở trước mặt nàng. Ngay sau đó hắn đem nàng bế lên sau đó thân mình của nàng lóc lên rồi biến mất.

Thân mình của hai người lại hiện ra dưới một cái cây có tán cực kỳ um tùm. Hắn lẳng lặng đem Sara đặt xuống phía dưới sau đó mỉm cười nhìn về phía làng nói: “Đúng rồi chúng ta nói chuyện một chút được chứ?”

Bốp!

Bàn tay của Sara đưa ra tung ra một cái tát trời giáng vào mặt của người thanh niên tóc vàng và đẹp trai này. Tuy nhiên da mặt của người thanh niên tóc vàng này quá dày khiến cho bàn tay của nàng có chút đau. Dường như hắn lẳng lặng nhìn nàng một cái sau đó bàn tay ngay lập tức nắm lấy tay của nàng. Đôi môi hắn trực tiếp bá đạo hôn lên môi của nàng một nụ hôn thật sâu nữa.

Bốp!

Lại một cú tát như trời đánh từ bàn tay của Sara đánh mạnh lên mặt của người thanh niên sau nụ hôn sâu đó. Người thanh niên tóc vàng lại không chịu thua liền tặng cho nàng một nụ hôn thật sâu.

Bốp!

Lại một cái tát vang lên. Hắn lại cường hôn nàng một nụ hôn thật sâu khác. Hai người một người thì đánh một người thì hôn.

Đến gần nửa ngày thì hai người mới kết thúc tuy nhiên phần thua thuộc về Sara bởi vì bàn tay của nàng đã đỏ bầm trong khi mặt của hắn vẫn trở ra như đá. Hắn mỉm cười có vài phần đắc thắng. Trong lòng Sara tràn ngập giận dữ thầm nghĩ: “Đúng là tên vô lại!” Tuy nhiên nàng không phủ nhận được rằng hắn quả thực rất đẹp trai nhưng hắn lại dám mạo phạm một nữ hoàng như nàng hiển nhiên trong lòng nàng lúc này vô cùng tức giận

Hai vai người thanh niên nhún nhún vai cười nói: “Được rồi, em tên là Sara đồng thời cũng là nữ hoàng của đất nước này đúng không?”

Sara chăm chú nhìn về phía người thanh niên tóc vàng nói: “Tôi là nữ hoàng của đất nước Rouran, Sara...” Trong giọng nói đầy trịnh trọng và tự hào.

Người thanh niên tóc vàng mỉm cười đáp lại: “Tên của anh là Uchiha Nawaki, một Ninja... Đồng thời cũng là Ninja mạnh nhất thế giới hiện nay!” Hắn ngược lên trời nhìn xung quanh nói: “Vậy thực sự nơi này chính là Rouran sao?”

Trong lòng của Sara thầm nghĩ: “Tên này thật sự khóác loác!” Đầu của người thiếu nữ nhẹ nhàng gật đầu nói: “Đúng vậy, nơi này là Rouran. Với tôi, Rouran còn quý hơn cả mạng sống của tôi, tôi được thừa hưởng nó từ mẹ tôi đó...”

“Ha, vậy sao?” Hai vai của người thanh niên hơi nhún nhún sau đó hai tay rang rộng. Hắn tò mò mở miệng hỏi: “Đúng rồi em có biết được tại sao mình rơi từ trên tháp cao xuống hay không?” Ánh mắt của hắn liếc về phía trên đài cao. Có lẽ Nawaki đã nhìn được người nào làm nhưng hắn không có ý định đi vạch trần người nam nhân có cái tên giả Anrokuzan kia.

“A” Nghe được lời của Nawaki, nhất thời Sara ngăn người ra. Đầu nàng ngay lập tức ngẩng lên nhìn về cái tháp ở phía xa sau đó nói: “Tôi bị ai đó đẩy từ phía sau...”

“Ra là vậy sao?” Ngón tay của hắn gãi gãi sống mũi của mình nhàn nhàn nhìn về phía thiếu nữ nói: “Vậy ra là ai đó đang muốn giết em sao hả bé con?”

Nghe được lời nói của Nawaki thì ngay lập tức Sara có vài phần tức giận phản bác lại: “Không thể! Tại đó không có ai muốn giết tôi cả. Anh cũng thấy rồi đó. Mọi người ở đây đều chào đón tôi một cách nồng nhiệt. Còn nữa đừng gọi tôi là bé con!” Bàn tay của nàng đưa ra gạt phắt muốn biểu lộ ra bất mãn của mình.

Đầu của người thanh niên tóc vàng đẹp trai tên Nawaki kia ghéech lên tò mò nhìn về phía thiếu nữ nói: “Vậy tại sao có người muốn từ đằng sau đẩy em đây? Kẻ nào có vấn đề về tâm lý muốn mưu sát nữ hoàng sao?”

Nghe thấy lời của người thanh niên này đầu nàng hơi cúi xuống, thân mình nàng rơi vào trầm tư. Sau một lúc suy nghĩ nàng mới mở miệng nói: “Đó... Có thể do tôi bất cẩn trượt chân té!”

“Ha...” Hắn khoanh tay trước ngực sau đó cười nhạt nói: “Trượt chân té sao, huh!” Ánh mắt của hắn tò mò quan sát về phía thiếu nữ sau đó mở miệng đáp lại: “Vậy anh chỉ nói mấy điều như sau cho em biết! Ân, nói đúng hơn là một người tên Mukade...”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Con Rối Sư Mukade

Hai tay của Nawaki khoanh lại chăm chú nhìn về phía thiếu nữ với mái tóc màu đỏ xinh đẹp Sara: “Người này là một Ninja tên là Mukade. Hắn vốn là một Ninja bỏ trốn khỏi làng Cát thuộc Phong Quốc. Khả năng của hắn là chế tạo và điều khiển các Ninja con rối. Hắn quả thực rất có tài năng...” Ngón tay Nawaki nhẹ nhàng bóp mũi của mình sau đó mỉm cười: “Bởi vì một ngày kia Mukade đã phát hiện được một bí mật mà đất nước Rouran ẩn dấu cực kỳ kỹ Ryuunmyaku một nguồn năng lượng bốn nguyên gần như vô cùng vô tận...”

Nghe thấy lời này nói của Nawaki thì khuôn mặt của Sara xuất hiện sự thất thố. Hắn bình thần nhẹ nhàng di chuyển sau đó vừa đi vừa vung vẩy tay. Hắn mở miệng đáp lại: “Mỗi một thời đại người có huyết mạch hoàng gia của Rouran, họ đều có khả năng cảm nhận và kiểm soát được Ryuunmyaku. Đây có thể coi là khả năng mà tất cả các nữ hoàng vương quốc Rouran có được. Họ còn có thể phong ấn loại sức mạnh này để tránh nó làm hại đến người dân.”

“Bởi vì Mukade không thể tự mình mở ra Ryuunmyaku phát triển sức mạnh thuật con rối của hắn nên hắn đã đi gặp nữ hoàng của Rouran. Bởi vì lời nói ngon ngọt của hắn sẽ sử dụng sức mạnh của mình giúp đỡ nữ hoàng xây dựng đất nước Rouran này mà bà đã đồng ý. Tuy nhiên sự thực rằng hắn tạo ra những con rối chỉ để phục vụ chính những lợi ích muốn xâm chiếm đất nước khác mà thôi. Những con rối của hắn dùng để phục vụ chiến tranh mà không phải là phục vụ hòa bình và xây dựng đất nước Rouran. Sự rằng ngay cả cái chết bất hạnh ngoài ý muốn của vị nữ hoàng kia cũng có liên quan tới hắn.”

“Im hết đi!” Đột nhiên Sara khó chịu mở miệng quát lạnh phản bác những lời của Nawaki. Nghe được lời này thì Nawaki nhất thời im lặng tò mò nhìn về

phía Sara. Khuôn mặt của hắn bình thản giống như không có bất cứ điều gì xảy ra cả. Hắn chăm chú xem xét biểu hiện của Sara. Bộ mặt của nàng lúc này rõ ràng biểu đạt không tin tưởng nói đúng hơn là tự lừa mình dối người.

Thiếu nữ Sara mở to mắt đồng thời trong giọng nói nàng mang theo gắt gỏng: “Nói dối đủ rồi đấy! Ở Rouuran này không có xuất hiện một Ninja nào tên Mukade cả...” Hai tay nàng nắm chặt sau nó hất xuống khẳng định lời nói của mình: “Nhưng xuất hiện một người vĩ đại tên Anrokuzan.” Nàng bước tới gần Nawaki sau đó lại một lần nữa khẳng định: “Anrokuzan bây giờ đang làm hết sức để thành phố này tốt đẹp hơn cùng với linh hồn của mẹ tôi. Tôi khôn thể tưởng tượng được một người yêu hòa bình như ông ta lại phát triển vũ khí...” Bàn tay nàng nắm chặt đặt trước ngực sau đó gạt ra.

“Ha...” Thân mình của Nawaki nhẹ nhàng đi về phía Sara nhất thời thân mình của Sara theo bản năng đi giật lùi lại. Đến khi nàng bị ép sát vào gốc cây, bàn tay của hắn mới đặt ngang lên bên cạnh đầu của nàng, cả năm ngón tay ấn lên chiếc cây sau đó lảng lảng nhìn nàng mở miệng nói: “Nữ nhân ngọc ngà! Cô đã bị hắn lừa mà không biết... Thật sự là ngọc ngà! Huh...”

Tuy nhiên đáp lại lời của hắn lại là phản ứng kịch liệt của nàng, hai tay của Sara nắm chặt lại, khuôn mặt có vài phần tức giận nói: “Ta không tin ngươi.” Ngón tay chỗ mềm mại chỉ thẳng về phía Nawaki nói: “Ngươi còn đáng ngờ hơn nhiều.” Nói xong nàng muốn quay người rời đi.

Ai ngờ bàn tay của nàng ngay lập tức bị nắm lấy, nàng bị hắn kéo lại sau đó áp vào cây. Ngay lập tức nàng dùng răng khó chịu phản bác nói: “Buông ta ra...”

“Ha...” Người thanh niên tóc vàng đẹp trai Nawaki mỉm cười nhìn về phía nàng nói: “Xem ra em không tin anh rồi đúng không cô bé. Vậy được rồi... Chúng ta cá cược một chút đi!” Đường như mặt của Nawaki lại áp lại gần hơn Sara. Ánh mắt của hắn tràn ngập tự tin và hấp dẫn khiến cho trái tim của Sara đập loạn nên giống như nai con ngơ ngác bơ vơ trong rừng rậm, lạc lối không biết tìm được đường về. Từ miệng của hắn phát ra những lời đầy khiêu khích: “Thế nào? Đường đường là nữ hoàng của Rouuran cũng không dám đánh cá với anh sao?”

“Đánh cá? Có gì mà không dám!” Bàn tay của Sara gạt phắt ra khẳng định sự tự tin của mình.

“Được! Chúng ta sẽ cá cược xem người em tin tưởng Anrokuzan có trung thành giống như em nói hay không?” Thân mình của Nawaki hơi lùi lại: “Nếu như anh thắng như vậy em sẽ phải đưa cho anh một thứ em có hiện nay. Nếu như anh thua anh sẽ tùy tiện để em xử lý? Như thế nào? Dám sao?”

“Hừ...” Thiếu nữ Sara hừ lạnh một tiếng sau đó quay người rời đi cũng không biết là đáp ứng người thanh niên tóc vàng Nawaki còn là không đáp ứng hắn.

Bàn tay của Nawaki đưa ra mở miệng hỏi: “Này, em muốn đi đâu vậy? Chẳng lẽ không dám đánh cược!”

“Ai nói ta không chấp nhận đánh cược?” Đầu nàng quay lại, ánh mắt nhìn về phía Nawaki. Đồng thời nàng cũng mở miệng đáp lại: “Ta sẽ đi và hỏi ông ta...” Nói xong nàng xoay người bỏ chạy.

Hai tay của Nawaki khoanh trước ngực của mình, từ miệng của hắn phát ra tiếng khe khẽ thở dài. Ánh mắt của hắn nhìn về phía xa thân hình màu hồng đang chạy. Trên lưng áo của nàng vẫn còn khắc một cái ấn ký nho nhỏ. Cái ấn ký này chính là Phi Lôi Thần Thuật dùng phương thức nghịch chuyển thông linh thuật và định vị không gian tiến hành dịch chuyển tức thời.

Nàng trực tiếp quay trở lại khu vực tháp cao nhất cũng là nơi mà nàng ở. Ánh trời chiều chiếu lên tòa tháp cao tiến vào chiếc thang máy nhỏ quả thực khiến cho người khác có một phen tâm tình. Thiếu nữ lảng lảng ở trong thang máy tựa lưng về phía sau.

Hai tay để sau lưng, trong lòng nàng thầm nghĩ: “Nawaki, hắn chẳng biết gì về Anrokuzan cả. Sao hắn dám nói như vậy về ông ấy chứ?” Lên đến một tầng cao, cánh cửa thang máy mở ra. Thân mình Sara trực tiếp bước ra ngoài. Vừa đi nàng vừa trầm ngâm suy nghĩ cách nào để chứng minh sự trong sạch của Anrokuzan: “Ta sẽ chứng minh cho hắn thấy Anrokuzan trong sạch!”

Đứng ở trên đài cao, ánh mắt của Nawaki chăm chú nhìn về phía thân mình của Sara đang đi phía trên hành lang thông qua những tấm kính trong suốt. Bất chợt từ trong phía căn phòng một bóng đen vươn tay ra đem nàng trực tiếp kéo vào bên trong. Thiếu nữ Sara kinh hãi mở miệng hét lên: “A...” Ánh mắt của Nawaki hơi có giật mình một cái.

Sara bị lôi tuột vào trong một căn phòng tối với ánh sáng lơ mơ. Ánh mắt của nàng quét qua thì thấy được một đám người đang bị mặt có đầy đủ cao thấp. Trong tay mỗi người đều cầm một cây nông cụ làm vũ khí. Ánh mắt của Sara có vài phần kinh ngạc thầm nghĩ: “Những người này...” Sau đó nàng che miệng thầm nghĩ: “Những người này là những người muốn ám sát mình!?”

Thân mình của một cô gái có vài phần vóc dáng thon thả và cao lớn đi về phía Sara mở miệng nói: “Cô có thực là Sara?”

Vụt!

Đột nhiên thân hình giống như bóng ma xuất hiện chắn trước người nữ nhân đeo mặt nạ. Tất cả đám người ở đây đều giật mình kinh hãi hô lên: “Aaa...” Ngay cả Sara cũng không ngoại lệ kinh ngạc hô lên một tiếng. Cô gái đeo khăn bị mặt màu đen kia theo bản năng lùi lại.

Một thanh niên tóc vàng cực kỳ đẹp trai xuất hiện trước mặt của mọi người, hắn tò mò nói: “Các người là ai?” Ánh mắt của Nawaki mang theo sát khí trực tiếp nhìn về phía đám người kia. Nhất thời đám người lùi lại.

Một người béo tốt hơi lùn phát ra tiếng kêu kinh hãi nói: “Cứu với! Làm ơn tha mạng!”

Nghe được lời này thì Nawaki giật mình kinh ngạc bởi giọng người này không ngờ lại phát ra là nữ nhân. Nữ nhân có vóc người cao thon thả đột nhiên

mở miệng nói: “Xin chờ đã...”

Giống như có một người nào đó nhanh chóng bật điện lên. Tất cả mọi người ở đây đều lấy khăn拭 mặt xuống. Cầm đầu là một cô gái trẻ tầm ngoài hai mươi đeo một cái dây băng màu xanh. Lông mày hơi đậm, mắt to màu nâu nhạt, cái mũi thon dài và đôi môi hơi dày hồng hào. Làn da trắng nõn hồng hào. Người này cũng coi như là một mỹ nữ. Thấy được những người này thì Sara kinh ngạc mở miệng nói: “Cái gì! Các người là...”

Ở đây không ngờ có đủ tuổi tất cả nữ nhân từ trẻ con đến người già trong đó có một vài đứa bé nam. Ánh mắt của Nawaki nheo lại tò mò nhìn về phía đám người.

Cô bé xấu xí béo tốt với cái răng vâu to, bộ mặt béo và con mắt to bước về phía trước lảng lảng nói: “Em là Sarai một trong những người xấu”

Người nữ nhân xinh đẹp nhất mở miệng nói: “Tôi xin lỗi! Tôi là Masako” Nói xong nàng cúi đầu hành lễ trước hai người.

Người nữ nhân béo tốt và lùn xấu đưa tay lên đầu xoa xoa sau đó mở miệng nói: “Chúng tôi có việc cầu xin nữ hoàng Sara!”

“Các người muốn gì ở nữ hoàng Sara?” Nghe được lời này thì hai hàng lông mày của Nawaki nhàu nhàu lại nhìn về phía đám người. Trong ánh mắt của hắn xuất hiện sự tò mò.

Người thiếu nữ xinh đẹp nhất mở miệng nói: “Xin trả lại nó cho chúng tôi? Chúng tôi nói nghiêm túc đấy!”

“Hả? Trả lại nó?” Trên khuôn mặt của nữ hoàng Sara xuất hiện vẻ mặt ngạc nhiên. Sau đó nàng tò mò hỏi lại: “Các người muốn tôi trả lại các người cái gì đây?” Nghe được lời này chính Nawaki cũng nhàu nhàu lại chăm chú nhìn về phía đám người này.

Trời bắt đầu về tối, một đám con rối được thiết kế giống như người bình thường. Cả đám tiến ở phía dưới quảng trường liên tục đưa tay hô hào: “Nữ hoàng Sara...” Cảnh diễn ra giống như một lễ hội. Một đám pháo hoa được bắn lên cực kỳ rực rỡ. Bất cứ ai ở đây cũng sẽ bị ánh sáng tràn ngập nơi này mà khiến cho mình có cảm giác kỳ quái giống như lạc vào một lễ hội lớn vậy.

Tại trong góc tối của một đường cống ngầm, miệng cống thông lên trên bị di chuyển. Nắp cống bằng sắt hơi hé mở. Một bàn tay đem nó đẩy ra phía ngoài. Một thân hình to béo di chuyển về phía trước. Theo sau đó là đoàn người thiếu nữ cũng chỗi lên sau đó lấp vào một cây cột. Nawaki cũng mang theo thiếu nữ Sara nhanh chóng tiến lên xem mọi thứ nhộn nhịp và giả tạo này.

Thấy được ánh đèn màu và phát ra hoa rực rỡ, bàn tay của Sara nắm lại sau đó với vẻ mặt ngạc nhiên kinh hô một tiếng: “Đẹp quá!”

“Hử?” Nawaki nghe được câu này thì ngạc nhiên quay sang nhìn Sara. Hắn không nghĩ được cô bé này lại ngây thơ và dễ thương như vậy. Ánh mắt quét về phía đám lễ hội phía trước. Sau đó thấy được Nawaki nhìn về phía mình, hai má của nữ hoàng Sara hơi đỏ lên.

Sara nhìn về phía lễ hội mở miệng nói một cách tự hào: “Buổi chào mừng được xem từ đây rất đẹp nhỉ?” Hai tay của nàng chấp lại sau đó tự tin nhìn về phía trước.

“Hài...” Hai tay của Nawaki khoanh lại trước ngực sau đó mở miệng nói: “Không sai quả là rất đẹp!”

Sara chấp lại hai tay đặt trước ngực sau đó mỉm cười nói: “Buổi chào mừng này được tổ chức bởi Anrokuzan. Nó đã kích lệ tinh thần của tôi và mọi người về cái chết đột ngột của mẹ tôi”

Cô gái xấu xí béo tốt quay lại nhìn thấy được vẻ mặt biểu hiện của Sara thì nàng mới quay đầu đi khinh khinh nói: “Thật là...”

Thấy được bộ dạng như vậy của cô gái xấu xí này, trên khuôn mặt của Sara xuất hiện sự không vui, Nàng ngay lập tức quay ra mở miệng hỏi: “Sao thế?”

Đầu cô gái xấu xí quay lại nhìn về phía Sara mở miệng đáp lại: “Mọi người nói về nữ hoàng Sara là một con rối!”

Nghe được lời này thì Sara xuất hiện sự ngạc nhiên biểu lộ rõ ràng trên khuôn mặt. Con mắt của nàng mở lớn, cái miệng mở ra kinh ngạc nhìn về phía cô gái xấu xí. Nàng khe khẽ lẩm bẩm nói: “Con rối?”

Nghe được lời này thì thiếu nữ xinh đẹp vội vã dùng tay túm lấy bả vai của cô gái nói: “Tên điên mau ngậm miệng lại!”

Ánh mắt Nawaki quan sát được đây rõ ràng không phải là lời nói dối. Xem ra Anrokuzan thực sự muốn dùng con rối để thay thế Sara hay sao? Khóe miệng hắn hơi nhếch lên. Miệng của cô gái xấu xí mở ra đáp lời người thiếu nữ xinh đẹp Masako: “Xin lỗi!” Sau đó bộ mặt quay đi không thêm để ý.

Thấy được biểu hiện của cô gái xấu xí như vậy thì thiếu nữ Masako chỉ cười khổ trong lòng. Khuôn mặt của nàng âm ỉ cúi đầu xuống, nàng mở miệng đáp lại Sara: “Xin lỗi nữ hoàng nhưng những lời của Sarai nói là sự thật!” Đầu nàng ngẩng lên con mắt mở to chăm chú nhìn về phía Sara tiếp tục khẳng định lời của mình: “Mọi người có gia đình đã bị bắt đi vào buổi sáng đã được nói rằng đó là mệnh lệnh của nữ hoàng Sara...”

Đầu của Nawaki quay sang, vẻ mặt của hắn cực kỳ hứng thú nhìn về phía Sara nói: “Chuyện này là sao nhỉ?”

Ngay lập tức Sara gắt gỏng lên phản bác: “Đó là nói dối! Tôi không bao giờ ra lệnh như vậy.”

“Đó là sự thật!” Một âm thanh mở miệng đánh ngang lời nói của nàng. Nhất thời cả hai người Sara và Nawaki nhìn về phía âm thanh phát ra. Sarai tiếp tục mở miệng nói: “Cha và anh của tôi đã bị bắt đi!”

Trên mặt của Masako xuất hiện vẻ từng quẫn, nàng tiếp lời của Sarai: “Có tin đồn rằng vũ khí đang được phát triển để tiến hành chiến tranh trên đất nước của chúng ta. Vậy là mọi người ở đây đề cầu xin nữ hoàng Sara...”

Nawaki mỉm cười nói: “Vậy em còn không tin tưởng anh sao? Nữ hoàng bé nhỏ?”

“Nói dối!” Đầu của Sara quay lại sau đó gất gồng mở miệng lại. Nàng hướng về phía Nawaki hỏi: “Có phải người đã liên kết những người ở đây bày ra màn kịch như vậy hay không?” Nàng chăm chú quan sát biểu hiện Nawaki đồng thời hai tay nắm chặt, cơ kéo căng đặt thẳng phía dưới nhìn chăm chú về phía Nawaki mở miệng: “Vậy tại sao tất cả mọi người ở đây đều chào mừng ta nồng nhiệt như vậy?”

Đầu Sarai quay về phía Sara với vẻ mặt coi thường nói: “Không có ai vui về cả”

Sara thấy vậy cực kỳ khó chịu quay lại chất vấn Sarai nói: “Em nói cái gì đó?” Bàn tay của nàng lại gạt ra phía trước khẳng định lời của mình: “Có rất nhiều người đang vui về tự nhiên đây thôi!”

Khóe miệng Nawaki hơi nhếch lên tò mò nhìn về phía Sara hỏi: “Ý em là đám rối gỗ ấy hả?” Nghe thấy lời của Nawaki nhất thời trên mặt của Sara xuất hiện vẻ kinh ngạc. Bàn tay của Nawaki đưa ra, hân khê hô rất nhỏ: “Vạn tượng thiên dẫn!” Đôi mắt của hắn trong nhất thời biến thành màu hơi tím đồng thời có các đường tròn đồng tâm. Một đám rối gỗ bị hút về phía Nawaki. Thuật biến hình của đám rối gỗ nhất thời biến mất để hiện ra thân mình của mình.

Nawaki đưa chân lên nhẹ nhàng đá con rối gỗ về phía trước mặt Sara nói: “Vậy cô bé theo như em nói thì đây chính là người mà em nói là chào mừng em sao? Có cần anh lấy thêm vài người khác thử chứng minh cho em hay không hả bé con nữ hoàng của anh?”

Bàn chân hắn đi đến dùng chân của mình dẫm lên bụng con rối sau đó mỉm cười nói: “Bé con, em nhìn rõ lại sự thật đi!” Chân của hắn phát ra một luồng chakra truyền vào con rối. Nhất thời đám dây nối với mấy cái ống ngay lập tức truyền chakra của hắn lan tràn khắp cái ống cùng với đám đám rối. Nhất thời xuất hiện mấy vụ nổ nhỏ. Đám rối toàn bộ phục hồi nguyên vẹn hình dáng của mình

Vừa nhìn về phía cái ống Nawaki vừa mở miệng đáp lại: “Những thứ này chính là những con rối gỗ. Chúng được nối bằng một loại sợi dây đặc biệt với cái ống đó. Cái ống đó có chứa một loại năng lượng...”

Nghe được lời này thì Sara ngạc nhiên sau đó mở miệng đáp lại: “Cái ống đó được chứa đựng sức mạnh của Ryuumyaku. Thông qua cái ống đó, năng lượng của Ryuumyaku được truyền khắp thành phố!”

“Ra là vậy!” Đường như sáng tỏ điều gì, Nawaki tự mình đáp lại lời của Sara sau đó mở miệng tiếp tục nói: “Chúng thông qua chiếc ống cung cấp năng lượng cho những con rối sao?”

Bất chợt tiếng kèn phát ra khiến cho đám người ngẩn ra. Đó là tiếng kèn chào mừng nữ hoàng Sara. Một con rối gỗ giống như nữ hoàng Sara từ trong đi ra theo sau nó là hai Ninja rồi hộ vệ phía sau. Bàn tay của rối gỗ Sara liên tục đưa ra chào đám người rối gỗ ở phía dưới.

Khuôn mặt của Sara xuất hiện sự ngạc nhiên, thân mình của nàng đến gần hơn để nhìn cho rõ đồng thời nàng nói: “Nó là... gì vậy?”

“Bé con xem ra trận này anh đã thắng a!” Hai vai của Nawaki nhún nhún vai mỉm cười nhìn về phía Sara sau đó hắn tiếp tục nói: “Như vậy đây? Em nghĩ sao khi vị Anrokuzan kia lại có vấn đề gì khi tạo ra một con rối gỗ có hình dáng của em đây? Đừng nói với anh rằng hắn có vấn đề tâm lý muốn biến vị nữ hoàng của chúng ta thành một con rối gỗ!” Trong giọng nói của Nawaki tràn ngập sự châm chọc.

Bàn tay Sara nắm lại, đầu nàng liên tục lắc lắc phản bác nói: “Không! Đó là nói dối. Anrokuzan không bao giờ làm như vậy” Nói xong nàng xoay người bỏ chạy. Thân mình của nàng xuyên vào trong đám rối gỗ.

“Hài...” Nawaki khoanh tay trước ngực thở dài một hơi. Xem ra mức cố chấp của cô bé đáng yêu này cao hơn hắn nghĩ nhiều. Rõ ràng sự thật trước mắt bày đành đành ra những nàng vẫn không tin. Đây rõ ràng là tự lừa mình dối người.

Sau khi xem những thứ này thì sự thực đã chứng minh cho nàng, con mắt của nàng mở lớn nhìn về phía thân mình của con rối Sara ở phía trên. Ngay sau đó nàng xoay người bỏ chạy. Nawaki lảng lảng đi theo phía sau. Sara lấp vào trong một cái góc tối nhỏ nàng lảng lảng mở miệng hát: “Con đường của rồng sẽ được bảo vệ...”

“Hài...” Một tiếng thở dài khiến cho Sara ngạc nhiên nàng nhìn thấy được Nawaki đang bước về phía mình, Hắn mở miệng hỏi: “Đó là bài hát đầu tiên khi anh gặp mặt em đúng hay không?”

Sara ngẩng đầu lên với vẻ mặt buồn bã nhìn về phía hắn nói: “Đó là bài hát mẹ tôi thường hay ngân nga...” Sau đó nàng kể với Nawaki: “Anrokuran là người đề nghị mẹ tôi sử dụng sức mạnh của Ryuumyaku để phục vụ cho dân chúng. Với khả năng điều khiển sức mạnh Ryuumyaku của mẹ tôi và kỹ thuật của Anrokuzan, Rouuran đã phát triển thành thành phố nghìn tháp nhanh chóng. Nhưng mẹ tôi đã ra đi khi ước nguyện còn dang dở. Anrokuzan là người luôn bên cạnh tôi. Không còn ai... Không còn cha mẹ...”

Bàn tay của Nawaki vươn ra nhẹ nhàng kéo thiếu nữ vào trong lòng. Hắn mỉm cười nói: “Đừng nói ngốc nghếch như vậy? Mặc dù mẹ em ra đi nhưng hắn bà ấy cũng rất hy vọng em sẽ kế thừa ý chí của bà ấy đúng hay không? Bà hắn mong muốn em sẽ đem lại sự an bình cho nhân dân của mình?”

“Ừm!” Hai má của Sara hơi đỏ lên.

Ngón tay của Nawaki nhẹ nhàng nâng lên cằm của Sara. Lần này đôi mắt của Sara bị Nawaki nhìn chăm chăm nhất thời trấn loại cảm xúc đan xen. Đôi mắt của Sara hơi rung lên. Đôi mắt của người thanh niên đẹp trai này lại càng gần nàng hơn. Mắt của Sara nhẹ nhàng nhắm lại. Đôi môi của nàng cảm thụ được đôi môi của hắn đã nhẹ nhàng hôn lên đôi môi của nàng.

Hai tay của Sara bắt chước bắt giác vòng qua nhẹ nhàng ôm lấy cổ của Nawaki. Một nụ hôn sâu giữa hai người xảy ra. Nàng chỉ cảm giác được sự mềm mại và chiếc lưỡi bá đạo đó cuốn lấy chiếc lưỡi của nàng. Một cảm giác tê dại từ đầu lưỡi lan tràn đến toàn thân.

Nàng hơi ngẩn ra bởi vì phát hiện bàn tay của hắn lúc này đã ôm eo kéo sát thân mình của nàng về phía bên trong. Phía dưới bụng của nàng phát hiện được một vật thể khá cứng và lớn nàng không biết được nó là thứ gì nữa. Hai má của nàng ửng đỏ khi bị ánh mắt của Nawaki nhìn chăm chú.

Trong lúc này hai người tách ra, đầu hắn nhẹ nhàng đặt chiếc trán của mình lên trán của nàng sau đó nói: “Sara, chúng ta cũng nhau đi tìm tên Anrokuzan sau đó đánh bại hắn được không?”

“Ừm!” Đầu của Sara nhẹ nhàng gật xuống. Nàng không biết cảm giác này là cảm giác gì. Trái tim của nàng vẫn đập cực kỳ nhanh. Người thanh niên này khiến cho nàng có cảm giác được vô cùng kỳ dị. Một cảm giác vui vẻ lan tràn toàn thân của nàng. Nàng mê mẩn trong cái cảm xúc này.

Khi mà bàn tay của hắn nắm lấy tay của nàng kéo đi, toàn thân của Sara cảm giác được một trận tê dại lan tràn dọc theo cánh tay đánh vào não của nàng. Nàng hơi ngẩn người sau đó đã bị Nawaki kéo đi. Nawaki nhìn về phía đường ống sau đó mở miệng nói: “Chúng ta cần tìm nơi cung cấp năng lượng Ryuunmyaku sau đó đem nó đóng lại! Nhất định tên Anrokuzan cũng ở nơi đó...”

“Việc này để cho em!” Sara tự tin khẳng định lời nói của mình. Sau đó nàng ngẩng đầu lên nhìn về phía đường ống nói: “Nữ hoàng chúng tôi có khả năng cảm nhận được dòng chảy của Ryuunmyaku. Nếu chúng ta có thể biết được chỗ nào đường ống đó nối tới, sau đó... em sẽ đem nó đóng lại!”

“Được rồi!” Nawaki mỉm cười gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Yêu Thương Nữ Hoàng Của Rouuran

Đám người Masako cùng với Nawaki và Sara lần mò theo đường ống. Họ mò đến một nơi hình bánh xe nằm ngang. Một đám ống dẫn kết nối tới nơi này. Cả bốn người chạy tới nơi này. Sara mở miệng đáp lại: “Đường ống này là điểm dẫn chúng ta theo dòng chảy của Ryuunmyaku.”

Đầu của Nawaki nhẹ nhàng gật xuống, hắn quay về phía hai người nói: “Hai người ở lại đây đi! Chúng tôi sẽ xuống dưới đó. Nếu như gặp phải gia đình của mọi người chúng tôi sẽ đem họ cứu ra được chứ?”

“Thật không?” Trên khuôn mặt của Sarai xuất hiện sự vui mừng của Nawaki.

Sara nhẹ nhàng cười, bàn tay đặt lên ngực thề: “Chị thề trên danh dự của nữ hoàng”

Masako gật đầu sau đó đồng ý với ý kiến của Sara, nàng hướng về phía Sarai ra mệnh lệnh: “Hãy quay lại thôi!”

Đầu Sarai nhẹ nhàng gật xuống sau đó chạy theo Masako khi đi còn không quên mở miệng nói: “Đó là một lời hứa đúng không?”

“Ừ” Đầu của Nawaki gật nhẹ, hắn mỉm cười nói: “Tất nhiên rồi!” Bàn tay của hắn vươn ra đem lưới sắt chắn ở phía dưới đất mở ra. Phía dưới tối om cùng với một bậc thang bằng sắt được gắn vào tường. Nawaki quay đầu nhìn về phía Sara nói: “Sara, chúng ta đi thôi!”

Đầu của thiếu nữ nhẹ nhàng gật xuống, đôi môi đỏ mọng nhẹ nhàng hé mở: “Được!”

Nawaki bế theo Sara theo kiểu bế công chúa. Ban chân hắn đạp nhẹ xuống mặt đất. Phía dưới tràn ngập mùi sắt thép. Khắp nơi khói mù giống hệt như đang ở trong một nhà máy chuyên sản xuất cơ khí vậy. Cả hai người nhìn thấy được một đám người nam nhân đang kéo một cái bánh xe xoay cực lớn. Một con Ninja rồi đang canh chừng đám người bọn họ.

Đám nam nhân này bị xích hai chân lại với nhau. Họ ăn mặc rách rưới, trên mặt tràn ngập vẻ không cam lòng. Mặt của họ dường như bị bỏ đói nhiều ngày. Mỗi người đều có vẻ tiêu tụy và gầy gò. Đó là một cỗ máy chuyên lắp ráp những con rối gỗ. Nawaki tự lẩm bầm nói: “Những thứ này là...”

Ánh mắt của Sara cũng tràn ngập ngạc nhiên, nàng mở miệng nói: “Không thể tin được...” Trong mắt của nàng lưu giữ từng khoảnh khắc hình ảnh. Đám rối gỗ liên tục được gia công bởi cỗ máy. Sara mở miệng tiếp tục nói: “Mọi người đã bị bắt cóc để làm việc ở đây. Hãy ngăn chúng lại...”

“Được!” Nawaki gật đầu đáp ứng. Sau đó hắn mở miệng nói: “Trước đó chúng ta hãy đi tìm Ryuunmyaku đem nó đóng lại đã”

Sara nhẹ nhàng gật đầu. Đầu của nàng đảo qua, ngón tay chỉ về phía một chỗ sau đó mở miệng đáp lại: “Đưa em đến nơi đó!” Quay đầu lại nhìn về phía Nawaki nói: “Xin nhờ anh Nawaki! Ryuunmyaku có thể được ngăn chặn từ đây!”

“Được thôi, nữ hoàng bé nhỏ của anh!” Thân mình của Sara bị Nawaki trực tiếp bế lên kiểu công chúa. Nhất thời hai má của nàng xuất hiện vẻ ửng đỏ. Nàng quay đầu đi không dám đối mặt với ánh mắt của Nawaki. Nawaki chỉ mỉm cười một cách tự tin. Thân mình của hắn lóe lên rồi biến mất.

Phía dưới là bốn bức tượng đứng ở bốn góc. Ở dưới thấp hơn chính là một cái đồ án có hình vuông. Hình vuông được xây dựng thấp xuống. Trong cái đồ án hình vuông này lại thêm một cái đồ án hình phi tiêu bốn cánh. Một con mắt ở giữa trung tâm nó.

Sara vươn nhẹ tay ra ngăn cản lại Nawaki nói: “Hãy lùi lại chờ em ở đây!” Đầu Nawaki nhẹ nhàng gật xuống đồng ý.

Thân mình Sara từ từ tiến về phía dưới. Ánh mắt của nàng chăm chú nhìn về phía con mắt. Đứng trước con mắt, hai gối từ từ quỳ xuống, hai tay chắp lại giống như đang cầu nguyện. Từ miệng của nàng phát ra âm thanh nhỏ nhẹ giống như mệnh lệnh: “Đây là mệnh lệnh của nữ hoàng, hãy dừng dòng chảy Ryuunmyaku lại!” Hai tay nàng rang rộng đặt ở phía trên con mắt.

Bất chợt dưới mệnh lệnh của Sara, một vòng ánh sáng màu hồng hơi ngả vào màu tím bao lấy con mắt. Sara tiếp tục nói: “Kyu Kyuu Noritsuyo!” Đôi mắt nhắm lại, bàn tay từ từ tiếp xúc với con mắt. Khi bàn tay Sara chạm vào con mắt thì đám ánh sáng ngay lập tức lan tràn giống như ngọn sóng. Con mắt cùng đồ án sáng rực lên. Ánh mắt đột nhiên nhắm lại ngay sau đó đồ án cùng với con mắt thu nhỏ lại đồng thời biến mất.

Bởi vì chiếc máy không lấy được nguồn năng lượng Ryuunmyaku cung cấp nên ngay lập tức nó ngưng hẳn. Nawaki đi về phía Sara tò mò nhìn về phía xung quanh. Sara mở miệng nói với Nawaki: “Xong rồi! Em đã dừng dòng chảy Ryuunmyaku tới nhà máy này rồi!”

Đầu Nawaki nhẹ nhàng gật xuống hắn mở miệng nói: “Trước rồi đi rồi hãy nói! Hừ...” Đột nhiên mấy dây chakra màu tím lóe lên. Những con rối lại được tiếp tục cung cấp năng lượng. Chúng nhanh chóng ghép lại với nhau trước con mắt của Nawaki và Sara.

Một âm thanh vang lên: “Người đang làm gì ở đây thế, nữ hoàng của tôi?”

Một người đàn ông to béo đội trên đầu một cái mũ kỳ quái đứng ở lan can nhìn về phía đám người Nawaki. Thấy được người này thì Sara mở miệng nói: “Anrokuzan!”

“Người là Anrokuzan, ta nghi ngờ về cái tên này của người!” Nawaki khoanh tay ngạo nghễ trước Anrokuzan. Điều này hiển nhiên khiến cho Anrokuzan nhũn mảy lại. Hắn thực sự không thích người thanh niên này chút nào cả.

Ngay lúc ấy Sara nắm chặt tay bước tới ngừng thẳng đầu nhìn về phía Anrokuzan nói: “Ta đã dừng dòng chảy của Ryuunmyaku lại. Ta không để người dùng nó cho mục đích chiến tranh đâu. Ta ra lệnh cho người với tư cách một nữ hoàng hãy ngừng sản xuất quân đội rồi và thả họ ra!”

Khuôn mặt của Anrokuzan xuất hiện vẻ bình thản nói: “Ồ, vậy cô đã biết hết rồi... Như vậy ta cũng không thể để người sống được. Một con rối là đủ để thay thế người. Khi mà đội quân rối hoàn thành, ta không cần người điều khiển Ryuunmyaku nữa!”

“Ha...” Ánh mắt Nawaki ngược nhìn về phía đám Ninja rối đang dần dần đi về phía mình. Hắn mở miệng nói: “người là Mukade đi, từ khi nào người trở thành con lợn béo thế hả?”

“Người là...” Mukade ngạc nhiên nhìn về phía Nawaki sau đó mở miệng nói: “Ninja? Người đã nói những thông tin vớ vẩn với nữ hoàng. Tính ra là sáu năm đúng không?”

Đầu Nawaki lắc lắc hắn mở miệng nói: “Sai rồi còn khoảng hơn hai tháng nữa mới tới sáu năm. Người lại tính sai nữa rồi đó con lợn béo Mukade à?” Ngón tay của Nawaki chỉ thẳng về phía hắn nói: “Nếu như ta là người ta sẽ không ngại mua thêm mấy cái máy tập thể hình đâu. Chưa có một Ninja sử dụng con rối lại béo tốt như người. Ta đang thắc mắc có phải mấy con Ninja rối này theo hình dáng người tạo ra mà lại có thiết kế xấu như vậy?”

Tay của Nawaki phẩy phẩy sau đó tự chỉ vào chính mình nói: “Thẩm mỹ của người quá kém đi! Nếu như người không ngại có thể đến tìm ta bái ta làm thầy, được chứ?” Trong giọng nói tràn ngập coi thường và khinh bỉ nhìn về phía Mukade.

“Mukade hả?” Nghe được lời này thì Mukade khinh bỉ nhìn về phía Nawaki nói: “Ta đã quên cái tên cùi bắp đó rồi!” Con mắt của hắn tròn to nhìn về phía Nawaki đồng thời hai tay rang rộng: “Ta là người điều hành Chatango, ngài Anrokuzan”

Đầu của Nawaki liên tục lắc lắc, hắn cười nhạt sau đó mở miệng nói: “Người vẫn không hiểu được chênh lệch của chúng ta đúng không? Hài được rồi... nếu không để cho người biết chút thực lực của ta có lẽ người vẫn không hiểu mức độ chênh lệch của chúng ta lớn đến bao nhiêu!”

Bàn tay của Nawaki kéo Sara lại sát gần người. Sara có chút hoảng hốt nhìn về phía đám người máy đáng tiền lại gần mình. Nawaki cười nhạo nhìn về phía lão già béo tốt Anrokuzan kia khẽ mở miệng: “Người đã từng nghe tới sức mạnh của gia tộc Uchiha và gia tộc Senju hay chưa? Ta là người được kế thừa hai nguồn sức mạnh của hai gia tộc này hoàn mỹ nhất. Thân mình của ta mang hai huyết kế giới hạn. Thú vui thích nhất của ta đó chính là đem thực lực mạnh nhất ra nghiền ép đối thủ. Hy vọng thân thể người sau khi biến thành con rối sẽ khiến cho ta có một chút vui vẻ...”

“Susano...” Theo một tiếng vang lên từ miệng của Nawaki một bộ xương khổng lồ được dựng lên. Bộ xương đỏ rực như lửa. Toàn thân bốc ra ngọn lửa đỏ rực. Ba cái đầu lâu hiện lên. Khung xương bao lấy Nawaki cùng với Sara. Dưới mức chakra này nó nhanh chóng hoàn thành tái tạo. Một nửa người được tạo thành.

Trên khuôn mặt của Sara tràn ngập kinh ngạc. Nàng dùng ánh mắt ngờ ngác quan sát mọi thứ. Nàng không ngờ mình quả thực sống ở trong một bộ

xương. Sara mở miệng nói: “Thứ này là...”

“Áo nghĩa cuối cùng của gia tộc Uchiha với cái tên Susanoo” Nawaki mỉm cười bình thản nhìn về phía Sara. Trong lúc này bộ xương Susanoo đã thành hình, nó vung ra một cây kiếm chém cắt ngang đám Ninja rồi thành một đám thiết bị sắt vụn. Nawaki mỉm cười nói: “Xem ra đám rối của ngươi chẳng khác nào một đám giấy vụn cả!”

Khóe miệng Mukade liên tục co quắp: “Lượng chakra này thật sự khủng bố! Ngươi, ngươi...”

Khóe miệng Nawaki nhếch lên cười cực kỳ ngạo nghễ. Hai bàn tay hắn kết ấn sau đó nói: “Thứ này ta gọi là phân thân Mộc Độn!” Ba Nawaki đột nhiên xuất hiện ở ba phía. Chúng do đám cây cối mọc lên sau đó hóa thành một Nawaki giống hệt hắn. Ánh mắt Nawaki nhìn về phía Mukade mở miệng đáp lại: “Ngươi đoán xem phân thân Mộc Độn của ta có thể sử dụng Susanoo hay là không?”

“Hồng!” Bất chợt Mukade gầm lên một tiếng lớn. Thân mình của hắn phình to lên, nó biến thành một con rối nhệ với hình dáng kinh khủng. Hắn gào lớn: “Ta là vô địch, ta là bất bại!”

Phanh!

Sự thật vẫn luôn là sự thật. Từ một phân thân Mộc Độn một quyền đưa ra đánh bay Mukade. Thân mình của hắn bay ra đập mạnh vào tường sau đó phát ra một tiếng phanh. Bàn tay Susanoo tóm lấy hắn. Ngón tay của Nawaki đưa lên bịt một mắt. Trong không khí dường như xuất hiện một cái gợn sóng. Bàn tay của Susanoo trực tiếp ném con rối gỗ vào phía bên trong.

Hai tay của Nawaki nhẹ nhàng vỗ vỗ, hắn thu hồi Susanoo và phân thân của mình sau đó mỉm cười nói: “Quá dễ cho một trận chiến!” Đầu của hắn quay về phía Sara mỉm cười nói: “Sara, em đi giải cứu mọi người đi được chứ?”

Đầu của Sara nhẹ nhàng gật xuống một cái. Ánh mắt của Nawaki lảng lảng nhìn về phía chiếc máy không lồ này. Khóe miệng của Nawaki hơi nhếch lên sau đó lẩm bẩm nói: “Tại sao cha lại muốn mình lấy hết kiến thức của tên Mukade cùng với quá trình sản xuất của hắn đây. Thực là phiền phức chỉ cần một phát Mộc Độn là xong mà! Tại sao mình lại phải mang thứ của nợ này về cơ chứ?” Hắn nhìn về phía cỗ máy khổng lồ lắc lắc đầu biểu hiện sự bất mãn của mình.

Thực sự việc chênh lệch giữa hắn và Mukade vốn không phải là một tầng thứ vậy mà cha của hắn Uchiha Akira lại muốn hắn mang những thứ này về quá khứ rồi lại còn mang mấy thứ từ quá khứ trở về thực tại. Thật sự là quá đáng hết sức. Nếu như không phải muốn hắn nhiệm vụ hoàn mỹ có lẽ hắn muốn đùa với Mukade một chút.

Ánh mắt Nawaki nhìn về phía Sara đang giải cứu người dân thì khóe miệng Nawaki xuất hiện một nụ cười. Hắn lại nhớ đến nhiệm vụ của cha hắn đưa tới. Từ trong tay áo Nawaki lấy ra một tấm giấy cuộn khá lớn. Hắn mở ra nhìn về phía tấm giấy thì đột nhiên con mắt của hắn nở lớn cực kỳ kinh hãi. Khóe miệng của hắn lẩm bẩm nói: “Những thứ này là... Chẳng lẽ cha lại muốn sáng tạo món đồ kinh khủng đó. Cha thật sự là...” Hắn hít một hơi khí lạnh sau đó phả ra.

...

Một thiếu nữ với mái tóc màu đỏ mặc một chiếc váy màu hồng, ở trên mặc chiếc áo màu đen đi về phía ban công. Nàng để hở hai vai trắng nõn. Đi bên cạnh nàng là một thanh niên với mái tóc màu vàng cực kỳ đẹp trai. Thiếu nữ dùng hai tay chống lại ban công nói: “Cảm ơn anh, Nawaki!”

“Không có gì! Nó là những điều mà anh cần phải làm... Sara” Nói xong Nawaki dùng tay bắt lấy tay của thiếu nữ khiến hai má của nàng trở nên đỏ ửng.

Thiếu nữ chăm chú nhìn về phía Nawaki sau đó mở miệng nói: “Nawaki, anh sẽ ở lại nơi này cùng em trị vì vương quốc Rouuran khiến cho nó trở nên lớn mạnh chứ?”

Nghe được lời này thì Nawaki hơi ngẩn người ra, ngay sau đó hắn mỉm cười nói: “Sara, sau này có lẽ em thực sự là một nữ hoàng tốt! Chắc em đã đoán được rồi. Anh là người của hai mươi năm sau trở lại nơi này. Có lẽ anh sẽ không dừng lại ở đây lâu!”

“Vậy chúng ta sẽ phải chia tay nhau sao?” Trên mặt của Sara xuất hiện sự buồn bã.

Đầu Nawaki lắc lắc, hắn mỉm cười nói: “Có lẽ anh cũng không biết nữa! Tuy nhiên có lẽ anh sẽ tìm được cách giải quyết cũng không chừng.” Nói đến đây hắn tiến gần tới Sara, bàn tay đưa ra gạt tóc của nàng sau đó nói: “Nhớ vụ cá cược của chúng ta không? Đến giờ anh muốn lấy một thứ từ em?”

Nghe được lời này thì trên mặt của Sara ngày càng trở nên đỏ hơn, đầu nàng quay đi chỗ khác cố gắng lẩn tránh ánh mắt của hắn. Sara tò mò hỏi: “Anh muốn lấy thứ gì?”

“Anh muốn lấy thứ...” Trên khuôn mặt của Nawaki xuất hiện một nụ cười giống như mặt trời. Hắn mở miệng nói: “Một thứ quý giá hơn cả Rouuran...” nghe được lời này thì Sara có phần ngạc nhiên. Nàng suy ngẫm đến một chút hắn chẳng nhẽ nó đến Ryuun'yaku. Tuy nhiên lời tiếp theo khiến cho nàng ngẩn người ra: “Đó chính là em!”

Bàn tay của Nawaki nhẹ nhàng nắm lấy bả vai của Sara, đôi môi của nàng ngay lập tức bị hắn trực tiếp hôn lên. Hắn cảm giác được đôi môi mềm mại và ướt át của Sara. Chiếc lưỡi của nàng đáp lại chiếc lưỡi của hắn có chút ngượng ngùng và vụng về. Tuy nhiên nàng bắt đầu thở ra những hơi nóng cho thấy được nàng đã có chút động tình.

Khi hai người tách nhau ra thì miệng của Sara phát ra hơi thở hồng hộc. Bàn tay của Nawaki đưa ra trực tiếp bế Sara lên kiểu công chúa. Sara có chút

giật mình kêu lên: “A...” Thân mình của họ trực tiếp biến mất tại chỗ.

Trong một căn phòng ngủ sang trọng, không khí bắt đầu sao động. Thân mình của hai người một nam một nữ xuất hiện trong không khí. Nam trực tiếp ôm lấy thiếu nữ, thiếu nữ trực tiếp bá vào cổ của hắn. Bàn tay của người thanh niên nhẹ nhàng ôm lấy thiếu nữ đặt lên giường của nàng.

Hắn từ từ trèo lên người của nàng. Tim của Sara có chút đập nhanh. Ánh mắt của hắn chăm chú nhìn về phía nàng tràn ngập yêu thương. Hai tay của nàng trực tiếp bị hắn túm lấy đặt lên phía trên. Sau đó hắn mở miệng nói: “Sara, anh thích em!”

“Thích em... thích em... thích em...” Âm thanh giống như vang vọng trong tai của nàng. Không biết trong lúc nào hắn đã trực tiếp trèo được lên người của nàng. Đôi môi của hắn lần nữa hôn lên môi của nàng một nụ hôn thật sâu. Nàng chỉ cảm giác được đôi môi cùng chiếc lưỡi truyền đến cảm giác tê dại. Hai mắt của nàng nhắm nghiền xuống bắt đầu cảm nhận được từng trận tê dại truyền vào não của nàng. Hai chiếc lưỡi giống như hai con du long liên tục quấn quýt với nhau.

Từng trận cảm xúc tê dại truyền lên não của nàng. Nàng cảm giác được hạ thể bắt đầu nóng lên và có cảm giác ngứa ngứa. Không ngờ nàng lại muốn đi tiểu tuy nhiên một nữ hoàng cao quý giống như nàng không dám nói chuyện này trước mặt hắn.

“Học, học...” Hai người tách nhau ra. Cả bốn mắt nhìn về phía nhau. Từ làn da của Sara đã biến thành đỏ hồng. Làn da đỏ hồng lan tới tận mang tai.

Đôi môi Nawaki nhẹ nhàng hôn lên vành tai của nàng. Sara chỉ cảm giác được cảm giác tê dại từ vành tai truyền đến. Làn da nàng càng trở nên đỏ hồng hơn. Làm cảm giác được cảm giác sướng khoái từ vành tai truyền tới. Không ngờ từ miệng của nàng lại phát ra được tiếng rên nhỏ: “U...”

Tham lam hít khí xử nữ từ cơ thể của Sara tỏa ra, Nawaki dùng chiếc lưỡi liên tục bú mút rồi đá vành tai của Sara. Dường như Sara cảm nhận được ban đầu là hơi buồn buồn sau đó là cảm giác tê sướng. Hiện giờ rõ ràng là nơi nhạy cảm của Sara. Hắn bắt đầu tham lam liên tục bú mút nơi này của nàng.

“A, ư...” Sara cực kỳ xấu hổ. Nàng không hiểu được tại sao từ miệng của mình lại phát ra những tiếng rên như vậy. Nàng chỉ cảm thấy được hắn làm như vậy với nàng rất thoải mái rất sáng khoái, rất thoải mái. Bất chợt khiến cho nàng giật mình bởi nàng cảm giác được một bàn tay trực tiếp chộp lên ngực của nàng.

Tay Nawaki trực tiếp biến thành trào chộp lên ngực của Sara. Hắn cảm giác được bàn tay truyền đến cảm giác tê dại mềm mại đến bất ngờ. Hắn không nghĩ rằng bộ ngực của Sara không lớn nhưng lại mềm mại như thế. Hắn bắt đầu nhẹ nhàng xoa bóp nơi này.

Con mắt của Sara mở lớn, bàn tay vội vàng đưa xuống ngăn cản. Bàn tay mềm mại trắng nõn ngọc ngà của nàng vội vàng túm lấy cánh tay của Nawaki mở miệng ngăn cản nói: “Không!”

Tuy nhiên Nawaki cũng tạm thời dừng lại nhưng rất nhanh sau đó hắn phản ứng lại, hắn nhẹ nhàng nói nhỏ vào tai Sara: “Sara anh thích em, anh thích em!” Đồng thời hắn lại nhẹ nhàng một lần nữa hôn lên môi của Sara. Bàn tay của Sara trở nên lỏng hơn nhưng vẫn nắm lấy tay của hắn. Tuy nhiên hắn bắt đầu có thể xoa bóp nhẹ nhàng một bên vú của nàng. Xem ra Sara đã đồng ý để hắn bóp vú của nàng.

Sara chỉ cảm giác được từ ngực của mình truyền đến cảm giác tê dại. Một cổ lửa nóng từ phía dưới bụng của nàng đánh thẳng vào *m đạo khiến cho *m đạo của nàng truyền đến ẩm ướt và nóng bức. Nàng chưa bao giờ gặp phải tình trạng này cả.

Hai bàn tay của nàng trực tiếp bị một tay hắn nắm tới sau đó đặt lên phía trên đầu giường. Đột nhiên nàng cảm nhận được gì đó, nàng giật mình hô lên: “A...” Đầu nàng nhìn xuống dưới thấy được bàn tay của hắn trực tiếp kéo áo của nàng xuống để lộ ra một cái áo lót vú màu hồng. Ánh mắt của hắn chau hấu nhìn vào bộ ngực mới lớn của nàng.

Sara chỉ cảm giác được mình cực kỳ xấu hổ, nàng lên tiếng nói: “Không! Nawaki, đừng nhìn...”

“Không đâu!” Nawaki cảm giác được hai tay nàng muốn dẩy dụa, hắn không muốn nàng bị đau đành buông tay ra. Sara vội vã dùng tay che đi bộ ngực của mình. Nawaki mỉm cười nói: “Bộ ngực của Sara rất đẹp. Anh rất thích chúng. Sara đừng xấu hổ. Anh thực sự thích em!”

Lời nói của Nawaki tràn đầy mê lực, hai tay của hắn trực tiếp đem hai tay của Sara một lần nữa kéo lên phía trên đầu giường. Sara cực kỳ xấu hổ. Nàng chưa bao giờ gặp phải tình trạng này. Cơ thể của nàng đang run rẩy vì sợ hãi. Dù sao đây cũng là lần đầu của nàng. Nawaki lại mở miệng an ủi nói: “Sara, mọi việc có anh được chứ?” Đầu của Sara đang quay đi vì xấu hổ, nàng nhẹ nhàng ưm lại lời của hắn.

Tuy nhiên ánh mắt của nàng vẫn len lén nhìn về phía hắn. Hắn trong lúc này dùng hai tay đặt hai tay của nàng lên đầu giường. Đầu hắn từ từ cúi xuống, trong con mắt ngạc nhiên của Sara, Nawaki cúi đầu xuống dùng miệng nhẹ nhàng kéo đi chiếc áo lót của Sara. Sara chỉ cảm giác được vú của mình truyền đến cảm giác tê dại.

Hai vú cao ngất, mặc dù không lớn nhưng cực kỳ săn chắc lại mềm mại. Ở giữa xuất hiện hai hạt anh đào hồng hồng. Ánh sáng lờ mờ chiếu lên bộ ngực khiến cho nó càng trở nên mê người hơn. Trước ánh mắt đầy xấu hổ không ngờ Nawaki lại dùng mũi của mình ngửi bộ ngực của nàng sau đó mở miệng nói: “Sara em thật là thơm a! (Itadakimasu)” Hắn trực tiếp giống như một đứa trẻ ngậm lấy đầu vú của nàng.

Một cảm giác tê dại từ đầu vú của nàng truyền tới. Một bên ngực khác của nàng không ngờ đã bị hắn trực tiếp dùng tay bóp lấy. Hai tay của nàng thì bị một tay của hắn giữ lại. Má của Sara trở nên ửng đỏ như ứ máu. Đôi môi đỏ mọng mềm mại hé ra đồng thời cũng phả ra hơi nóng. Miệng của nàng rên lên từng tiếng cực kỳ dâm dăng: “A, ư...”

Nawaki tham lam hít mùi thơm cơ thể của Sara đồng thời hắn chẳng khác gì trẻ con khát sữa liên tục bú mút một bên ngực của Sara, bên kia còn trực tiếp dùng tay nhào lặn. Sau một lúc không ngờ bộ ngực của Sara đã trở nên cương cứng. Mặt của nàng đã trở thành hồng như đánh lên một lớp phấn

vậy.

Sara cảm giác được bàn chân nhột nhột. Thân mình của nàng run lên. Bởi vì trong lúc này Nawaki dùng tay lại bóp vú của nàng nhưng bàn tay đó còn lớn mật hơn. Nó trực tiếp vén váy của nàng sau đó tiến vào bên trong. Nó tại nơi tư mật nhất của nữ nhân, *m đạo tiến hành nhẹ nhàng vân vê. Sara run lên, nàng cảm giác được nơi đó bây giờ đã ướt nhẹp và ngứa ngứa.

Bàn tay đó đang nhẹ nhàng vuốt ve thông qua chiếc quần lót của nàng. Miệng nàng mở nói: “Nawaki! Ha... a... Nawaki...”

Những đáp lại lời của nàng chỉ là những cú bú ngực càng thêm điều luyện và nhanh chóng. Hai bàn tay của nàng vội vã dùng tay kéo váy mình xuống đồng thời ngăn cản hân sờ nơi này của nàng. Tuy nhiên nàng không ngờ khi nàng vừa dùng tay kéo váy xuống thì hân đã dùng tay trui tọt vào trong quần lót tiến hành miết nhẹ *m đạo của nàng.

Nawaki cảm giác được phía trong tràn ngập lây lị và nóng bỏng. Ở phía trong xuất hiện một đám lông mềm mại cùng với nhóp nhép. Ngón tay của hân thích thú nhẹ nhàng vân vê miệng của *m đạo, cái khe rãnh cùng với chiều hột bé xinh cứng rắn.

Thân mình Sara vận vẹo giống như một con rắn. Nàng cảm giác được từng trận khoái cảm giống như sóng chiều từ *m đạo cùng vú của nàng truyền tới. Nàng cảm giác được phiêu phiêu dục tiên dục tử, Khắp làn da trắng của nàng trở nên hồng nên trông cực kỳ mê người. Miệng của nàng phả ra hơi càng nóng: “A, a, ư...”

Đôi môi của hân lại kề sát tai của nàng sau đó nhẹ giọng thủ thi: “Sara, anh thích em! Anh muốn em!” Đáp lại sự yêu thương của Nawaki thì Sara chỉ quay đầu đi xấu hổ không dám đối mặt với hân.

Thân mình của hân từ từ tiến về phía dưới giường của nàng. Hai bàn tay của hân vậy mà đem chiếc quần lót của nàng kéo xuống. Sara cố gắng ngăn cản dấy dựa nhờ nhẹ cơ thể của mình: “Nawaki! Không...”

Tuy nhiên hân cũng không có ý định dừng lại. Bàn tay đưa ra đem chiếc quần lót lột khỏi cả chân của nàng. Chiếc quần lót vẫn còn một ống ở bên chân phải của nàng. Tuy nhiên điều này cũng không khiến cho nàng sợ hãi mà điều làm cho nàng sợ hãi là hân lại dám dùng hai tay tách hai chân của nàng ra sau đó vùi đầu vào *m đạo của nàng. Thấy như vậy thì Sara vội vàng dùng tay ngăn lại đầu của hân: “Dừng, anh Nawaki... a, ư...”

Mặc dù hai tay của nàng muốn ngăn cản nhưng toàn thân nàng giống như không có sức lực. Hai tay của nàng trực tiếp bị hân ngăn cản sau đó đầu của hân chúi vào *m đạo của nàng. Nàng chỉ cảm giác được có thứ gì đó mềm mại ướt át bắt đầu liếm láp nơi này của nàng. Nó tách hai cánh *m đạo đồng thời liếm láp vào bên trong. Đặc biệt nó tập trung nơi hột cứng nhạy cảm nhất của nàng.

Rõ ràng Nawaki còn đang dùng miệng hút vú của nàng giống như thể đem hút lấy hột cứng của nàng. Đồng thời chiếc lưỡi liên tục đá cái thứ nhạy cảm của nàng.

Ánh mắt của Nawaki tràn ngập tơ máu đỏ bùng. Hân cực kỳ hưng phấn. Hiện giờ d*ong vật của hân đã to tướng nổi lên đầy gân. Nó thẳng đờ cứng rắn đủ để xuyên sắt phá thép. Hai cánh thịt của Sara không ngờ lại khít đến mức hân chỉ nhìn rõ một cái khe hẹp. Dưới ánh trắng nhàn nhạt phủ lên lớp dịch một lớp bóng lóng. *m đạo của Sara càng trở nên mê người. Đặc biệt bộ lông nơi *m đạo cũng không ngờ giống như tóc của nàng cũng có màu đỏ.

“A, ư, ư...” Miệng Sara phát ra những tiếng kêu cực kỳ dâm dăng. Bàn tay của nàng không có ngăn cản Nawaki mà túm chặt chần của hai bên mặc hân dùng miệng đi thưởng thức *m đạo của nàng. Dù sao thì nàng biết sớm có ngày nàng phải lấy chồng cùng làm việc này với chồng nhưng mà nàng không biết việc sẽ diễn ra sớm và làm như thế nào mà thôi.

*m đạo của nàng truyền tới những cảm giác mê mẩn đến bất tận. Hai thành thịt của nàng rõ ràng bị tách ra dưới chiếc lưỡi cực kỳ bá đạo. Nó liếm từ nơi thấp nhất đem cánh thịt tách ra. Đầu lưỡi hơi đâm vào trong *m đạo của nàng sau đó truyền dần lên phía trên. Sau đó chiếc lưỡi lướt mạnh qua chiếc hột cứng. Rõ ràng hai thành thịt biến dạng trước lực liếm của chiếc lưỡi Nawaki.

Hai chân nàng muốn khép lại, miệng nàng thì liên tục rên rỉ ra những tiếng không có ý nghĩa, thân mình uốn éo vận vẹo giống như con rắn. Nawaki chỉ cảm giác được mùi hương xữ nữ từ *m đạo của Sara truyền đến làm hân say mê. Khi mà hân liếm *m dịch của nàng chảy ra mùi hương quả thực rất tuyệt. Dù sao *m đạo xữ nữ sau khi bị phá thường ngày sẽ có mùi dần dần khác đi. Hiện giờ mùi của nơi này cũng không quá nồng. Nó có vị hơi tanh nhẹ nhẹ, một vị ngọt nhẹ cùng với vị mặn và chua hỗn hợp. Mùi vị này quả thực ngon hơn vài vị *m đạo mà hân đã từng được ăn qua.

Thân mình Sara ngày trở nên đỏ bừng. Hai thành thịt đã đỏ bừng hiển nhiên do máu dồn vào nơi này nhiều. Nawaki cũng đem quần áo của mình vứt bỏ. Một bộ ngực săn chắc, cơ bụng khỏe mạnh... Một thân hình hoàn mỹ xuất hiện trước mặt của Sara.

Khiến cho Sara không khỏi len lén nhìn về phía thân mình của Nawaki. Mặc dù rất xấu hổ nhưng nàng vẫn muốn len lén nhìn. Đặc biệt là cơ bắp kia. Thứ hút nhất đối với nàng là nơi hạ thể của hân. Hân so với khác hân của nàng. Đó là một cây gậy vừa to vừa lớn. Nó làm bằng thịt. Tuy nhiên không giống như nàng nó hoàn toàn trụi lủi.

Hai hạt thịt to lớn nhưng lại không lủng lẳng chút nào treo ở dưới. Nó to nhưng cực kỳ rắn chắc. Từ phía cây cộn thịt từng đợt gân cuộn cuộn bao quanh nó. Làn da nó đỏ bừng như lửa. Nó ngạo nghễ vươn mình trong gió chọc thẳng lên trời.

Nawaki lại lẳng lẳng cúi xuống ôm nàng. Bàn tay của hân nhanh chóng đem mọi y phục của nàng ngay cả quần tất cũng cởi bỏ toàn bộ. Sara có chút sợ hãi vội vã chúi vào bên trong. Tuy nhiên *m đạo của nàng hiện giờ có cảm giác trống rỗng và ngứa ngứa. Nàng mặc dù ít trải qua việc làm nữ nhưng với hình dáng cây gậy kia cùng với hạ thể của nàng có lỗ, hân còn tận tình muốn bú mút nơi đó của nàng như vậy phải chăng cây gậy dùng để đút vào nơi đó của nàng.

Nghĩ tới đây nàng có chút sợ hãi bởi vì thứ đó to như vậy trong khí lỗ của nàng nhỏ như vậy liệu nó có đứt vừa hay không. Nếu không nàng sợ rằng bị cây gây đó đâm chết mất.

Thấy vẻ mặt sợ hãi của Sara, Nawaki cười khỏ. Quả thực thứ này rất to. Phải biết được rằng hần được thừa kế ba phần khuôn mặt từ cha hần còn thứ này thì hần được kế thừa chín phần mười từ cha của hần. Mặc dù hần có lẽ thua kém cha của hần một chút nhưng hần tự tin hần không thua bất cứ nam nhân nào ngoài cha của hần cả.

Hình ảnh một cậu bé đi tiểu cùng với cha của hần. Cậu bé tò mò chỉ vào d*ong vật của mình nói: “Cha ơi, tại sao chỗ này của cha cũng giống như của con? Sao chỗ này của mẹ lại khác chúng ta thế?”

Vừa đi tiểu khoe miệng của người thanh niên tóc bạc kim kia vừa nhếch lên: “Bởi vì mẹ con là nữ nhân còn chúng ta là nam nhân!”

Hai hàng lông mày của cậu bé nhíu lại, nó nhìn d*ong vật của mình một chút sau đó lại quay sang nhìn ông bố của mình. Vẻ mặt của hần tò mò không hiểu nói: “Cha ơi của cha sao lại to như thế? To hơn của con rất nhiều?”

“À, thì...” Người thanh niên tóc bạc thở dài một hơi sau đó nói: “Bởi vì mẹ con thích của cha to lên của cha mới to như thế?”

“A” Nghe được lời này thì cậu bé lại ngạc nhiên hỏi tiếp: “Vậy của con to như vậy mẹ có hay không yêu Nawaki đây?”

Nghe được lời này thì người thanh niên tóc bạc liên tục giật giật khoe miệng. Hần cười khỏ bất đắc dĩ phải trả lời: “Dù của Nawaki to hay bé thì cha mẹ cũng đều yêu Nawaki cả! Thế nên Nawaki đừng lo lắng mấy điều này. Sau này Nawaki sẽ phải có bạn gái đến lúc đó sao? Có lẽ bạn nữ của Nawaki sẽ rất thích nếu như đồ của Nawaki to hơn của cha!”

Thấy được khích lệ thì ánh mắt của cậu bé sáng lên, sau đó cậu bé mỉm cười nói: “Cha, cha yên tâm con nhất định sẽ phấn đấu để cho của con to hơn của cha! Đồng thời con nhất định sẽ trở thành một Vi Tiểu Bảo thứ hai. Không phải là so với Vi Tiểu Bảo còn giỏi hơn. Bởi vì còn chính là con cha mà...”

Khoe miệng người thanh niên tóc bạc liên tục giật giật, hần cười khỏ gật đầu: “Àn, Vi Tiểu Bảo...”

Nawaki cẩn thận chui vào trong chắn. Hần trực tiếp đề lên thân thể của Sara, Sara cảm giác được hơi thở nóng bỏng của Nawaki truyền đến. Nawaki nhỏ giọng nói: “Sara, anh thích em! Anh thích em!”

Sara mở miệng đáp lại: “Em cũng yêu anh, Nawaki!”

“Sẽ hơi đau một chút! Sara em cố nhịn một chút. Sẽ qua rất nhanh...” Hần nhẹ nhàng ôm hôn lấy Sara. Sara nhẹ nhàng cắn răng một cái chấp nhận để cho hần đút cây còn thịt to tướng ấy vào cái lỗ bé xíu đánh yêu của nàng. Nàng cũng không tin nó to như vậy có thể đút vào vừa của nàng được.

Nàng chỉ cảm giác được có cái gì đó mềm mại mon ướt lên lên xuống xuống ở cửa miệng *m đạo của nàng. Một cảm giác tê dại từ *m đạo truyền đến. Tuy nhiên sau đó nàng cảm giác được có vật gì đó rõ ràng đâm vào phía trong *m đạo của nàng. Một cảm giác chặt ních khiến cho nàng có chút đau đón. Nó giống như cổ găng lên vào bên trong chui vào phía sâu *m đạo của nàng.

Hông của nàng bị Nawaki túm lấy. Sau đó hần nhanh chóng dùng tốc độ nhanh nhất đẩy mạnh thân mình tiến tới. Một cảm giác vô cùng đau đón từ *m đạo truyền thẳng vào não của nàng. Nàng cảm giác được giống như có người vừa dùng kiếm đâm vào người nàng một cái. Miệng của nàng phát ra âm thanh chói tai: “Aaaa... Đau quá...”

Nawaki nhìn thấy được thân thể của Sara run lên, hai tay nắm chặt đệm hai bên. Mắt của nàng run lên nhắm nghiền lại tuy nhiên hai giọt lệ lăn tăn từ khoe mắt hai bên chảy xuống. Nawaki vội vã dùng tay của mình đặt hai bên đầu của Sara. Đôi môi nhanh chóng hôn lên mắt của nàng đem từng giọt lệ hôn được sạch sẽ.

Vừa rồi *m đạo của Sara bị dị vật lần đầu tiên xuất hiện lên nó liên tục co bóp bài xích cây d*ong vật của Nawaki ra ngoài. Dù sao cây d*ong vật là muốn phá màng trinh của Sara đâm sâu vào bên trong. Đó là một cảm giác trật ních, ẩm ướt và nóng. Hai thành thịt co bóp siết chặt lấy cây d*ong vật làm cho Nawaki có cảm giác tê dại.

Hần biết thà rằng đau lớn trong khoảnh khắc ngắn còn hơn đau dài và âm ỉ. Hần dùng sức toàn lực đẩy thân mình về phía trước. Cây d*ong vật mang theo sức xuyên son phá giáp chạm được một tấm màng mỏng manh sau đó đâm ngập cán. Khi đầu nó chạm vào miệng của t* cung cũng là lúc mà từ phía trong chảy theo dòng máu đỏ tươi bao phủ lấy cả cây dương vật to lớn.

Hai thành thịt mở rộng đã nuốt trọn cây d*ong vật của Nawaki vào phía bên trong. Sara chỉ cảm giác được toàn thân đau đón. Nàng cảm giác được rõ ràng toàn thân nàng bị đau nhức. Đột nhiên nàng cảm giác được một chút mất mề. Cảm giác sướng khoái từ *m đạo của nàng truyền tới. Con đau không ngờ nhanh chóng chói qua.

Một lớp ánh sáng màu xanh lờ lờ ở tay Nawaki phát ra. Nó áp vào bụng của nàng. Không ngờ thương thế của nàng sau khi bị phá trinh lại có thể trừ trị khỏi mặc dù cây còn thịt cũng đang ở trong *m đạo của nàng.

Sau khi chữa trị khỏi, Nawaki bắt đầu hôn Sara, đồng thời hần liên tục di chuyển hông nhẹ nhàng. Cây d*ong vật cũng chỉ di chuyển nhẹ nhàng ra vào, vào ra *m đạo của Sara mà thôi. Mặc dù Sara vẫn cảm giác đau đón nhưng nàng vẫn có cảm giác được một chút sung sướng. Miệng của nàng phát ra tiếng rên cực kỳ dâm dăng: “A, ư, ư...”

Nawaki di chuyển rất nhẹ nhàng tuy nhiên hắn cảm giác được trong *m đạo của nàng rõ ràng càng ngày càng lấy lợi hơn. Di chuyển của d*ong vật trong *m đạo có thể ra vào dễ dàng hơn. Tốc độ Nawaki bắt đầu tăng nhanh.

Thân thể Sara bắt đầu biết phối hợp bởi những cú đụng nhanh chóng của Nawaki. Hai chân nàng mở rộng đón lấy sự trùng kích của Nawaki. Một lúc sau nàng toàn thân run lên bần bật. Nàng cảm giác được thân mình giống như bay trên chín tầng mây. Nàng rên lên một tiếng cực dài: “Aaaa...” Sau đó toàn thân của nàng điên cuồng co rút giống như điện giật. Miệng nàng thở ra hồng hộc, làn da toàn thân trở nên ửng đỏ.

Nawaki cũng cảm giác được hai thành thịt điên cuồng co bóp thiết chặt lấy cây côn thịt của hắn. Sau đó một cổ dịch nóng phun ra tưới thẳng lên côn thịt của hắn. Nawaki lắc đầu cười khổ vì hắn không nghĩ đến nàng nhanh như vậy đã đạt đến cực sướng rồi.

So với cha hắn thì Nawaki đều có tự tin hơn nhiều. Mặc dù thực lực cha của hắn mạnh hơn hắn nhiều. Tuy nhiên một lần hắn len lén rình được cha của hắn cùng mẹ của hắn và mẹ hai tiến tới làm tình. Thực lực này làm cho Nawaki có vài phần khinh bỉ. Bởi vì cha chỉ có thể đưa được hai mẹ cùng đạt cực đỉnh đồng thời khi hai người mềm oặt ra thì cha cũng ỉu xiu đầu hàng phát cỡ chào thua. So với hắn kém quá xa. Hắn một lần có thể làm được bốn người đầu hàng chào thua nhưng kim thương vẫn bất đảo.

Nawaki dùng miệng lại bú mút ngực của Sara để cho nàng hưng tính lên. Một lúc sau Sara đã bắt đầu trở nên hưng tính. Hắn lại ra sức cày cấy.

Lần thứ tư, miệng của Sara liên tục cầu xin nói: “Anh Nawaki, em... em không được rồi... Ha... ha... a ư...” Miệng nàng phả ra đầy hơi nóng, miệng rên ri không dứt. Với tốc độ trùng kích cao của Nawaki cảm xúc Sara lại tăng mạnh. Thân mình của nàng liên tục nghiêng đón sức trùng kích cao triều. Dưới giường đã ướt nhẹp dính đầy vết nhóp nháp máu đỏ và dịch keo. Trong phòng tràn ngập mùi giao hoan cùng với mùi mồ hôi của hai người.

“Aaaa...” Sara lại một lần nữa đạt được cao chiều. Toàn thân run lên bần bật. Nawaki lại ra sức cày cấy. Đến cuối cùng hắn cũng bắn được một lượng lớn tinh nguyên lần đầu vào trong cơ thể Sara. Sara chỉ nghe được hắn gầm nhẹ một tiếng. Sau đó một cổ tinh nguyên nóng bỏng bắn lên miệng t* cung của nàng, nàng rõ ràng cảm nhận được khi đầu cây d*ong vật đâm vào sâu nhất nó ép nút cán đồng thời đầu d*ong vật chạm vào miệng từ cung thì nó run lên bần bật. Sau đó nó bắn ra một thứ chất nhầy nóng ẩm ướt và kéo vào trong bụng của nàng.

Nàng có cảm giác được có thứ gì đó chui vào trong bụng của nàng vậy. Sara chỉ thở ra hồng hộc. Nàng bắt đầu cảm nhận lại những dư âm cao triều mà Nawaki đem lại cho nàng. Khiến cho Sara có vài phần kinh hãi không ngờ được khi Nawaki rút cây d*ong vật khỏi cơ thể của nàng thì nó vẫn còn cương cứng. Một đám nhóp nháp bao quanh cây d*ong vật của hắn. Hiện nhiên thứ này bao bọc phần lớn là dịch *m đạo của nàng. Điều này làm cho nàng cực kỳ xấu hổ.

Phải biết được nàng là một nữ hoàng không ngờ lại trở nên dâm dăng như vậy còn hô to gọi nhỏ hắn nhanh hơn nữa. Phải biết hắn làm cho nàng đạt đến bốn lần đỉnh của cao triều. Cơ thể cùng với trí não của nàng hoàn toàn si mê người thanh niên tóc vàng và đẹp trai này. Nàng cũng có vài phần bất ngờ khi *m đạo của mình lại có thể chứa được cây d*ong vật to như thế.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Cô Ấy Và Bản Thân Người, Người Chọn Ai?

Ánh sáng nhẹ nhàng chiếu qua khe cửa sổ, nó trực tiếp chiếu lên một thân thể tuyệt đẹp. Thiếu nữ với một mái tóc màu vàng óng xòa dài trên giường. Nàng mặc một thân quần áo Ninja bó lại thân thể cực kỳ hoàn mỹ. Tường đường cong mê người khi nàng uyển chuyển cơ thể của mình.

Tuy nhiên khiến cho nàng cảm giác được khá là mệt mỏi. Đôi mắt lim dim, cảnh sắc dần dần rõ dần trong mắt của thiếu nữ. Đột nhiên thiếu nữ giật mình tỉnh dậy. Ngay sau đó nàng phát hiện được mình nằm trong một căn phòng cực kỳ rộng rãi.

Bàn tay nàng vỗ vỗ đầu của mình, nàng cảm giác được bụng mình có chút đói. Tuy nhiên khiến cho nàng cau mày lại suy ngẫm. Nàng nhớ hôm qua mình bị người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly bắt cóc mới nhớ. Hắn trực tiếp dùng cánh tay Susanoo nắm chặt lấy thân mình của nàng.

Theo nàng biết được thì tên này cực kỳ háo sắc. Thân mình của thiếu nữ không khỏi run lên, nàng vội vã đưa bàn tay sờ khắp thân thể của mình. Ngay sau đó nàng giật mình kinh hãi. Trên khuôn mặt xuất hiện trắng bệch không còn giọt máu. Nàng cực kỳ hốt hoảng vội vã dùng bàn tay vờn ra tuồn vào quần lót sờ lên nơi tư mật nhất của nữ nhân cũng là nơi nam nhân thèm khát nhất.

Ngay sau đó bàn tay sờ nhẹ nơi này thì thiếu nữ mới thở phào một hơi. Mặc dù quần áo của nàng đã được thay đổi, thân thể của nàng ngày hôm qua hình như có người tắm rửa cho nàng nhưng xem ra tắm thân trong trắng của nữ nhân vẫn chưa bị phá. Điều này làm cho nàng có chút yên tâm. Hai hàm răng thiếu nữ khẽ cắn lại.

Kết!

Bất chợt cánh cửa ngay lập tức mở ra. Thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly bước vào. Hắn mỉm cười nói: “Thế nào, người đã tỉnh rồi?”

Thân mình thiếu nữ phóng tới, bàn chân dơ cao hết sức sau đó nện thẳng vào đầu thiếu niên tóc vàng đeo mặt nạ. Rầm! Bàn chân của nàng nện thẳng nên sàn nhà khiến cho sàn nhà phá tan một lỗ lớn. Phía dưới chính là tầng một.

Ở phía dưới, một thiếu nữ có mái tóc màu đỏ hơi ngả tím kinh ngạc nhìn về phía trên trần nhà. Nàng không nghĩ tới vừa mới sáng sớm đã có một trận chiến xảy ra. Ánh mắt nàng ngay lập tức quan sát trận đấu này.

Thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp kia rõ ràng đá vào không khí. Chân nàng nện thẳng xuống sàn nhà tạo ra một cái lỗ lớn. Những mảnh gỗ nhỏ bắn tung tóe. Ánh mắt thiếu nữ ngay lập tức nhìn khắp nơi. Tuy nhiên nàng không có phát hiện được thân ảnh của bất cứ người nào khác.

Pấp!

Ngay lập tức một cái cánh tay khổng lồ màu đỏ bắt lấy thân thể của nàng. Thiếu nữ bị bàn tay khổng lồ nắm chặt. Dù nàng cố gắng di chuyển thế nào cũng vô ích. Thiếu nữ cố gắng dẩy dụa. Người thiếu niên kia nở một nụ cười bình thản giống như không có bất cứ việc gì làm khó được hắn.

“Hahaha...” Thân mình người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly đang được một bộ xương bao bọc. Hắn mở miệng đáp lại: “Đế Thiên cước sao? Mặc dù uy lực rất mạnh nhưng cũng không làm gì được ta. Vậy ta muốn biết ngươi lấy gì để thắng ta đây? Một trong sannin huyền thoại công chúa Sên Tsunade?”

“Thả ta ra...” Tsunade liên tục dẩy dụa thân mình của mình. Tuy nhiên nàng cũng không thể tránh thoát được bàn tay Susanoo đang nắm chặt lấy mình.

Đầu người thanh niên tóc vàng nhẹ nhàng lắc lắc, trên mặt hắn xuất hiện một nụ cười nhạt. Hắn mở miệng nói: “Trước đó tạm thời rời đi nơi này đã! Xem ra ở đây chúng ta có khá nhiều con chuột a!”

“A” Thiếu nữ có mái tóc màu tím xinh đẹp giật mình. Bởi vì bàn tay khác của Susanoo trực tiếp nắm lấy nàng. Khi bàn tay Susanoo nắm lấy nàng thì không ngờ có một cái Kunai có hình dạng kì dị phóng về phía thiếu nữ. Tuy nhiên cây kunai ngay lập tức bị bàn tay Susanoo đánh bay.

Người thiếu niên có mái tóc màu vàng nhảy mạnh lên không trung. Hắn trực tiếp phá một cái lỗ lớn đem thân mình của mình kèm theo Susanoo phóng ra bên ngoài.

Bùm!

Nhất thời trước mặt một đám người, từ trên đỉnh mái nhà xuất hiện một cái lỗ lớn. Thân mình của người thanh niên có mái tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly trực tiếp phóng ra bên ngoài. Toàn thân hắn được bao bọc trong một khung xương màu đỏ rực như lửa. Hai bàn tay đang trực tiếp nắm lấy thân mình của hai thiếu nữ phóng ra bên ngoài.

Phốc!

Bàn chân hắn đạp nhẹ ở trên núi. Nhất thời bốn phía xung quanh vách núi nhanh chóng dựng thẳng đứng lên. Hiện nhiên rõ ràng có người sử dụng thổ độn muốn đem hắn vây khốn tại chỗ.

Tuy nhiên làm cho tất cả mọi người giật mình là không ngờ hắn lại có thể làm điểm kỳ lạ hơn. Toàn bộ bốn phía nhanh chóng kéo thấp xuống còn chỗ của hắn trực tiếp cao lên trên. Trong lúc này thân mình Tsunade trực tiếp dung nhập vào trong cánh tay của Susanoo. Natsuhi cũng không ngoại lệ trực tiếp bị hắn ôm vào trong ngực.

Một nam nhân khá béo tốt mặc một bộ Ninja của làng Lá, bàn tay của hắn hóa lớn nhanh chóng biến thành một bàn tay to lớn và dài trực tiếp túm lấy thân mình Susanoo. Hai mắt người thanh niên có mái tóc màu vàng và đeo mặt nạ hồ ly nhú lại. Hắn không ngờ Susanoo của hắn lại bị người dùng bội hóa thuật giữ lại.

Phía bên cạnh hắn là một nam nhân có mái tóc màu đen dùng hai tay kết ấn. Ngay sau đó cái bóng của hắn dính vào người nam nhân béo tốt. Khiến cho người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly kinh ngạc là không ngờ chiếc bóng thông qua cánh tay của người thanh niên béo tốt kia trực tiếp nối với bóng của hắn.

Thân mình của người thanh niên có mái tóc vàng kim trực tiếp bị giữ lại không có cách nào di chuyển. Người thanh niên tóc vàng có nụ cười giống như mặt trời mỉm cười nói: “Thành công rồi!” Ngay sau đó hắn hướng về phía người thiếu niên có mái tóc màu bạch kim nói: “Akira, xem ra lần này chúng ta thành công rồi!”

Người thanh niên tóc đen có mái tóc búi lại đằng sau quay về phía một nam nhân có tóc vàng buộc kiểu đuôi ngựa. Hắn mở miệng nói: “Inoichi”

Người thanh niên được gọi là Inoichi kia có mái tóc màu vàng nhạt, trên đầu tóc rối và nhọn, phía dưới lưng có tóc đuôi ngựa. Đôi mắt màu xanh và nam tính thể hiện rõ trên khuôn mặt. Hắn mặc một bộ y phục Ninja làng Lá, bên ngoài mặc một chiếc áo màu đỏ và thêm bảo vệ tay, bảo vệ trán. Người thanh niên tóc vàng Inoichi gập đầu hai tay kết ấn. Ngay sau đó hắn dùng tay tạo ra một hình dạng kỳ quái. Ngón cái chạm ngón cái, ngón chỏ chạm ngón chỏ, ngón giữa chạm ngón giữa. Giữa hai tay tạo ra một khoảng trống. Inoichi trực tiếp thông qua lỗ giữa giống như hắn ngắm bắn vậy.

Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly cười nhạt nói: “Không nghĩ tới ta lại có thể gặp mặt ba vị Sannin đồng thời như thế ở nơi này. Ngoài ra còn có bộ ba Ino-Shika-Cho nữa chứ. Điều này quả là hân hạnh với ta.”

Dường như người thanh niên tên Inoichi kia phát động nhẫn thuật bí thuật. Hắn ngay lập tức gục ngã. Thân mình Inoichi trực tiếp ngã xuống. Akira bắt đắc dĩ vội vã ôm lấy Inoichi. Ngay sau đó từ miệng của người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly mở miệng nói: “Chuyển tâm chi thuật thành công!”

Nghe được lời này thì tất cả mọi người đều mỉm cười. Họ thở phào một hơi. Phải biết đây chính là chuyển tâm chi thuật từ bí thuật của gia tộc Yamanaka. Nó giúp người trong gia tộc Inoichi sử dụng loại bí thuật này xâm nhập vào đầu óc của đối phương đem đối phương không chế.

Ngoài ra còn có người của tộc Nara chuyên sử dụng bóng. Nó là một loại âm độn. Nó dùng bóng của chính bản thân mình đem đối phương bắt giữ. Đem đối phương giam cầm không có cách nào di chuyển được. Hiển nhiên đây là một loại bí thuật của gia tộc Nara chỉ có người nhà Nara được dạy mà thôi.

Khác hẳn với gia tộc Nara là gia tộc Akimichi. Gia tộc này sử dụng một thuật bội hóa. Họ đem dương độn đem calo chuyển hóa thành chakra. Họ có thể có sức mạnh siêu cường đồng thời biến đổi lớn bất cứ bộ phận nào.

Vừa rồi chiến thuật chính là tấn công sau đó nhờ vào cánh tay của Chozo và bóng mặt trời, Nara Shikaku sẽ sử dụng bắt bóng thuật đem đối phương giam cầm. Ngay sau đó Inoichi sẽ sử dụng chuyển tâm thuật đem đối phương bắt giữ. Kế tới thì việc dễ dàng có thể dùng phong ấn, phong ấn lại chakra của đối phương.

“Ngu ngốc... Hết sức ngu ngốc...” Tuy nhiên làm cho đám người cực kỳ kinh hãi là từ người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly kia phát ra âm thanh cực kỳ ngạo nghễ giống như đang cười nhạo đám người Akira. Thân mình Susanoo đang giải thể dưới sự tác động của Inoichi ngay lập tức khôi phục lại lần nữa.

Người thanh niên béo tốt Chozo ngay lập tức mở miệng nói: “Chẳng lẽ thuật chuyển tâm của Inoichi lại thất bại!”

“Cút ra khỏi cơ thể của ta!” Ngay lập tức người thanh niên tóc vàng kia quát lạnh một tiếng.

“Aaaa...” Thân mình Inoichi nằm trong tay của Akira nhất thời run lên, sau đó từ miệng hắn phát ra tiếng rên thảm thiết. Máu đỏ tươi từ tai và mũi của Inoichi ngay lập tức chảy ra ngoài đem cô áo của hắn ướt đẫm.

“Inoichi” Nhất thời mấy người trong đám Akira đột nhiên quát lên.

Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly lên tiếng nói: “Các người không nên sử dụng thuật bắt bóng đối với ta vì thuật này đối với ta mặc dù hữu dụng nhưng nên nhớ ta không kết ấn cũng có thể tấn công! Thứ hai không nên sử dụng chuyển tâm chi thuật, bí thuật của gia tộc Yamanaka với ta bởi vì tinh thần lực của ta siêu cường...”

Ngay sau đó phía dưới của hắn một đám tảng đá bay lên. Đám tảng đá này lấy tốc độ nhanh nhất phóng về phía đám người Akira. Nhất thời đám người ở đây nhào lên tránh thoát đám đá tấn công thẳng về phía mình.

Ầm, ầm, ầm...

Nhất thời đám đá nhỏ giống như một đám đạn bắn về phía đám người Akira. Sức phá hoại của nó chẳng khác nào xúng máy hạng nặng. Một đám đất đá và cây cối bị đám đá này oanh tạc đánh nát. Khung cảnh có chút rợn người. Bụi mù bay tung tóe.

Thân mình Orochimaru lóe lên, Bàn tay hắn đưa chỉ về phía người thanh niên kia. Nhất thời một đám rắn từ ống tay áo của hắn bắn ra đánh về phía người thanh niên kia.

Người thanh niên có mái tóc màu vàng đeo mặt nạ hồ ly chỉ bình thường nhàn nhạt đáp lại: “Ta ghét nhất là rắn mặc dù món canh rắn không tệ chút nào!”

Ngay lập tức ở trong không khí giống như đánh ra. Có một bàn tay trực tiếp từ trên không trung đập đám rắn đánh thẳng xuống phía dưới đất. Nó không giống như lực đẩy mà là giống như có một bàn tay nào đó từ trên đập thẳng xuống phía dưới đất.

Phạch, phạch... Nhất thời đám rắn này toàn bộ bị đập rụng xuống dưới đất. Khi chúng va chạm với đất tạo ra âm thanh cực kỳ vang dội.

Phanh! Một lực đẩy cực kỳ mạnh mẽ đem thân mình Orochimaru đánh bay.

Phốc!

Chân Akira chạm đất, khoe miệng hắn tràn ngập cực kỳ kinh hãi. Hắn cũng không để ý đến việc Inoichi đã hôn mê nằm trong ngực của mình. Về mặt hắn tái lại cực kỳ kinh hãi hô lên: “Làm sao có thể? Tinh thần lực dị năng giả?”

Mặc dù không thấy được biểu hiện thông qua chiếc mặt nạ hồ ly kia nhưng rõ ràng hắn lại có cảm nhận được rằng người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly nhếch khoe miệng lên. Hắn cười nhạt nói: “Ha... Không sai chính là tinh thần lực dị năng giả?” Không biết từ khi nào hắn kết ấn đã xuất hiện một đám mộc phân thân đứng chắn trước đám người Akira. Mỗi mộc phân thân đều khoanh hai tay để trước ngực nhắm lặng nhìn về phía từng đối thủ của mình.

Nhất thời Jiraiya tò mò lên tiếng hỏi: “Dị năng giả?”

Hai hàm răng Akira cắn lại phát ra tiếng ken két. Hắn mở miệng nói: “Thường thường sẽ có những người sinh ra có tinh thần lực hay nói là não bộ phi thường mạnh mẽ. Họ có thể dùng sóng não của mình để di chuyển vật thể trong một khu vực nhất định. Mà... Chakra chính do năng lượng tinh thần kết hợp với năng lượng thân thể mà tạo ra. Nếu như thân thể của hắn mạnh mẽ nữa sẽ sản sinh ra lượng chakra cực kỳ khủng bố”

Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly gật đầu nói: “Không sai, đây chính là lý do tại sao lượng chakra của ta mạnh mẽ như vậy. Ta được kế thừa gen ADN siêu cấp của ngài Hokage đệ nhất Senju Hashirama cộng thêm tinh thần lực siêu cường đã dẫn đến lượng chakra khổng lồ không thua gì một vĩ thú. Ngay cả lượng chakra của ta cũng không kém so với cửu vĩ hồ ly...”

“Nào giờ chúng ta cùng chơi...” Ánh mắt người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly quét về phía đám người Akira. Khi nghiêng đầu quét qua Tsunade thấy được nàng không ngừng dựa dẫm thân thể của mình. Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly mỉm cười sau chiếc mặt nạ hồ ly nói: “Ha... Vô ích thôi! Lực lượng phòng hộ cường hãn của Susanoo không phải dễ dàng phá như vậy. Dù ngươi có sử dụng loại lực lượng bộc phát đi nữa!”

Ngay lập tức một đám người khổng lồ dựng thẳng lên. Tất cả đều xuất hiện một bộ xương bọc lấy cơ thể của họ. Tất cả mọi người đều hoảng hồn. Bởi vì số lượng này rõ ràng hoàn toàn có sức mạnh áp đảo đám người Akira.

Thân mình người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ nhảy lên không trung. Hắn đáp chân trên những đỉnh ngọn cây nhanh chóng tránh thoát. Toàn bộ một phân thân của hắn ở lại kim chế đám người Akira.

Hai hàm răng Akira cắn lại. Trong khi đám người Minato bị Susanoo vây khốn thì hắn vọt nhanh đuổi theo Tsunade. Một con Susanoo vung cánh tay lên đâm mạnh xuống phía dưới thì ngay lập tức thân thể của hắn giống như quỷ ảnh thoát ầm ầm hiện. Hắn hoàn toàn tránh thoát được đòn tấn công của Susanoo sau đó vọt về phía người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly.

Jiraiya ngay lập tức mở lớn tiếng nói: “Akira, cậu nhất định phải mang Tsunade trở lại!”

“Được!” Akira mở miệng đáp lại: “Tôi nhất định sẽ đem cô giáo của tôi trở lại!”

Chín cái câu ngọc trong mắt Akira liên tục quay tròn. Nó hiện rõ được lượng chakra còn đang lưu lại trong không khí. Hai hàm răng Akira phát ra tiếng ken két. Hắn tăng nhanh tốc độ đuổi theo người thanh niên tóc vàng kim đeo mặt nạ hồ ly này. Nhất thời cả hai người một truy một đuổi.

Khi mà Akira chạm chân xuống đất, ánh mắt tràn ngập tức giận nhìn về phía người nam nhân tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly kia. Hắn cười nhạt. Tình cảnh trước mặt khiến cho hắn có vài phần tức giận. Tsunade đang bị một đám cây cối trói buộc lại. Ngay cả miệng cũng bị bịt lại. Từ miệng Tsunade liên tục phát ra tiếng ô ô dường như nàng muốn chạy trốn thoát được đám dây leo này. Khuôn mặt nàng đỏ bừng quần áo rũ rượi

Akira mở miệng nói: “Ngươi tại sao cần phải làm vậy? Thực lực của ngươi hoàn toàn đủ giết chết chúng ta? Tại sao ngươi không giết chết chúng ta! Ngươi muốn làm gì?”

Bàn tay người thanh niên cười nhạt đáp lại: “Không có gì chỉ chơi rất vui mà thôi!” Bàn tay hắn nhẹ nhàng đưa lên nắm cầm của Tsunade, hắn cười nhạt nói: “Cô ta đã bị ta phong ấn lại chakra hiện giờ cô ta không thể động đậy chút nào. Vậy ta muốn hỏi ngươi ngươi muốn cô ta sống còn là chết?”

Dường như hắn cảm nhận được Akira muốn hành động thì ngay lập tức hắn để một thanh kunai kề thẳng cổ Tsunade. Hắn cười nhạt nói: “Ta khuyên ngươi hành động dừng lỗ mắng được chứ?”

“Dừng lại! Tại sao ngươi muốn làm vậy với chúng ta? Ngươi muốn làm gì?” Akira đưa tay ra gạt một cái, trên khuôn mặt tràn ngập tức giận.

Đầu người thanh niên nhẹ nhàng lắc lắc, hắn mỉm cười nói: “Hahaha... không có gì chỉ cảm thấy thú vị mà thôi! Ngươi rất yêu cô gái này hay sao?”

“Tại sao ngươi muốn hỏi ta điều này!” Ánh mắt Akira nhìn thấy được Tsunade phát ra tiếng ư ư. Rõ ràng nàng muốn lên tiếng gì đó nhưng không có nói được vì bị miệng. Akira cảm giác được mình hoàn toàn vô lực. Bởi vì đứng trước loại dị năng giả này rất khó có cơ hội đánh lên. Thực lực đối phương mạnh quá so với hắn. Mạnh hơn xa so với hắn nhiều.

Người thanh niên tóc vàng lại tiếp tục hỏi: “Ta chỉ tò mò muốn biết mà thôi?”

“Ta không biết!” Akira nắm chặt lại nắm tay. Ánh mắt Akira run lên, chín cái câu ngọc liên tục xoay tròn. Hắn mở miệng nói tiếp: “Cô Tsunade vốn là một Kunoichi đẹp nhất thế giới. Ta không thích thì mới là lạ. Tuy nhiên ta biết ta thích cô Tsunade cũng không hẳn gọi là yêu!”

Người thanh niên tóc vàng cười hỏi tiếp: “Vậy ngươi muốn ngủ với cô giáo của mình sao?” Nghe được lời này thì cả người Akira run lên. Khuôn mặt hắn đỏ bừng vì tức giận. Người thanh niên kia nhẹ nhàng phát tay. Hắn cười nhạt nói: “Đừng nói dối chính mình. Ta biết ngươi rất muốn ngủ với cô ta. Ngươi rất muốn độc chiếm cô ấy làm vợ của mình. Ngươi cũng như ta rất hoa tâm. Đừng nói với ta ngươi không muốn ngủ với cô ta đi?”

“Ngươi...” Hai hàm răng Akira phát ra tiếng ken két. Hai má Tsunade trở nên ửng đỏ, nàng liên tục phát ra tiếng ư, ư phản kháng.

Roạt, loạt...

“Hahaha...” Bàn tay người thanh niên kia vươn ra đem quần áo Tsunade xé rách. Từng lớp vải bị hắn đem bàn tay xé rách. Sau đó còn đưa lên mũi ngửi rất thích thú.

“Ư, ư, ư...” Tsunade cố gắng dựa dẫm nhưng đều không thành công.

Nhất thời Akira giật mình. Bởi vì trên *m đạo Tsunade vẫn có một đám vết máu ở trên đó. Thân mình Akira nhất thời run lên. Người thanh niên kia cười lạnh sau lớp mặt nạ nói: “Vậy nói với ta cô ta đã bị ta chơi ngươi vẫn còn muốn ngủ với cô ta nữa sao?”

“Aaaa... Ta muốn ngươi chết!” Trong lòng Akira tràn ngập tức giận. Mặc dù hắn ưa thích Tsunade. Nàng rất đẹp, hắn không ưa thích mới là lạ. Tuy

nhien khi thấy được thân mình Tsunade tràn ngập mồ hôi và những vết thương. Rõ ràng trong *m đạo của nàng chảy ra những dịch lỏng thì Akira tràn ngập tức giận. Hắn gào ầm lên: “Người chết đi!”

Từ bàn tay hắn xuất hiện một quả cầu lửa cực lớn liên tục xoay tròn. Quả cầu lửa đem da tay hắn đốt cháy đồng thời hắn ném cả quả cầu về phía người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly kia. Chín cái cầu ngọc Akira điên cuồng quay tròn đồng thời nó nhanh chóng hợp nhất biến thành một hình thù kỳ dị.

Ầm!

“Vô dụng...” Bàn tay người thanh niên đưa lên nhất thời quả cầu phản ngược lại bay thẳng về phía Akira. Lần này thân mình Akira xuất hiện sóng gợn. Ngay sau đó hắn xuất hiện bên cạnh người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly. Cây kunai trực tiếp chọc vào cổ của hắn. Tuy nhiên từ trong cơ thể người thanh niên kia biến thành một lần bài xích cực kỳ mạnh mẽ đem cả cơ thể Akira đánh bay.

Thân mình Akira bị đánh bay nện thẳng vào một tảng đá lớn. Cả thân mình hắn lún trong tảng đá này. Miệng hắn phun ra một ngụm máu. Tuy nhiên khiến cho người thanh niên có mái tóc màu vàng đeo mặt nạ hồ ly nhất thời kinh ngạc. Bởi vì lần này xuất hiện làm cho hắn hoàn toàn ngạc nhiên.

Thân thể người nam nhân tên là Akira này lại được bao bọc bởi một bộ xương. Một bộ xương màu đen khổng lồ. Nó có sáu cái tay mỗi cái tay lại cầm một món đồ khác nhau. Cái tay trái thứ nhất ở trên cầm một cái chum lớn. Cái tay phải thứ nhất cầm một khối cầu khá lớn. Cái tay trái thứ hai cầm một chiến khiên. Cái tay phải thứ hai cầm một quả cầu lửa màu đen. Cái tay trái thứ ba cầm một bình rượu. Cái tay phải thứ ba cầm một thanh kiếm. Hình dáng hết sức uy vũ.

“Tao muốn mày chết...” Hai hàm răng Akira nghiền lại phát ra tiếng kèn kẹt. Hắn đưa kiếm lên chém mạnh về phía người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly. Tuy nhiên thân mình hắn lóe lên biến mất cùng với Tsunade.

Hắn mỉm cười nói: “Dừng lại nếu không cô ta sẽ chết!” Bàn tay hắn trực tiếp nâng cây kunai lên đâm vào cổ của Tsunade. Hiên nhiên vết đâm không nông chỉ hiện ra một chút máu mà thôi. Nhất thời Tsunade ngửa cổ lên cũng không có dám phản kháng. Khuôn mặt nàng trong lúc này có vài phần chán trường. Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly lại tiếp tục nói: “Ta biết ngươi có không gian nhất thuật nhưng ta đảm bảo ta nhanh hơn ngươi! Hơn nữa ta mạnh hơn ngươi quá nhiều. Mặc dù ngươi vừa thức tỉnh Mangekyou Sharingan nhưng ngươi muốn nắm giữ nó hoàn toàn còn cần rất nhiều thời gian”

Thân mình Akira run lên, hắn hít một hơi thật sâu sau đó đem Susanoo thu hồi lại. Hắn mở miệng đáp lại: “Tại sao? Tại sao ngươi làm vậy với chúng ta. Chúng ta đã làm gì hay sao? Chúng ta có lỗi với ngươi? Hay đã làm gì đó sai lầm?”

Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly cười phá lên nói: “Chỉ cảm giác chơi rất vui mà thôi! Bây giờ ta cho ngươi hai lựa chọn nếu như ngươi vì cô gái này mà chết ta sẽ thả cô ấy đi nếu ta vui vẻ có lẽ ta cũng sẽ thả đám đồng bạn của ngươi đi nữa. Tất nhiên ngươi có thể cùng các bạn của ngươi rời đi. Sau này nàng ta sẽ trở thành tính nô của ta... nếu ta chơi chán có lẽ ta sẽ đem nàng giết đi tránh cho nàng thống khổ.”

“ngươi...” Toàn thân Akira run rẩy, con mắt tràn ngập những tơ máu nhìn về phía người nam nhân tóc vàng đeo mặt nạ này. Hắn gào lên nói: “ngươi là tên khốn!”

“Vậy lựa chọn của ngươi là gì?” Đầu người thanh niên tóc vàng nhẹ nhàng lắc lắc, hắn bình thản hỏi người thiếu niên Akira kia.

Hai hàm răng Akira cắn chặt lại với nhau, hắn hít một hơi. Nếu nói hắn không sợ chết là giả. Hắn thực sự cũng rất sợ chết mặc dù hắn đã chết một lần rồi. Tuy nhiên nếu như để cho Tsunade sau này trở thành tính nô hoặc là cái chết. Hắn hít một hơi sau đó đáp lại lời người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ kia: “Thả cô ấy ra! Ta có thể chết thay cô ấy... Chỉ cần ngươi để cô ấy cùng với đồng bạn của ta rời đi có thể hay không?”

“Ngươi nguyện vì một nữ nhân như vậy mà chết? Nàng không còn trong trắng hơn nữa cũng không có yêu ngươi. Ngươi lại nguyện vì cô ta mà chết? Ngươi đứng là tên nam nhân ngu xuẩn?” Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hoàng kim đáp lại lời Akira.

Đầu nhẹ nhàng lắc lắc, Akira lên tiếng nói: “Ngươi vẫn không hiểu đâu?”

“Ta không hiểu sao?” Bàn tay người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly đưa lên sờ cảm của mình. Hắn tò mò hỏi tiếp: “Bây giờ ta lại cảm giác có trò khác vui hơn. Ta muốn hỏi ngươi một câu này quyết định sinh tử của ngươi. Nếu như ta nghe cảm giác được tinh thần thoải mái ta sẽ để cho ngươi sống thế nào?”

Akira cắn hai hàm răng. Hiện giờ gân xanh của hắn hiện lên đầy trán. Hắn cảm giác được dòng máu nóng mình điên cuồng sôi trong người. Hắn chỉ muốn giết chết tên khốn trước mặt này mà thôi. Bàn tay người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly đưa lên sờ bộ ngực khá lớn của Tsunade rồi hỏi: “Nếu ta tha chết cho ngươi. Ngươi sẽ ngủ với Tsunade hay sao?”

Đôi môi Akira run lên, hắn mỉm cười lại sau đó cắn răng một lần nữa đáp lại người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly kia: “Đương nhiên sẽ ngủ! Ta sẽ ngủ với Tsunade trăm lần nghìn lần để cô ấy quên đi ngày hôm nay. Ta đồng thời sẽ cưới cô ấy cho dù cô ấy đã từng bị ngươi...” Hơi thở của Akira đã bắt đầu trở nên khó khê.

“Hahaha... đúng là nam nhân ngu ngốc! Câu trả lời của ngươi làm cho ta không thích!” Từ ngón tay người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly xuất hiện một viên hình tròn. Hắn mở miệng nói: “Đây là một loại độc được cực mạnh. Uống nó ngươi sẽ bảy ngày bảy đêm sống không bằng chết. Thân thể từ từ thối rữa mới chết. Nếu như ngươi uống nó ta sẽ tha chết cho Tsunade đem cô ta thả ra đồng thời tha chết cho đám người kia...”

Ngón tay người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly bung ra. Viên tròn màu xanh trực tiếp nhẹ nhàng rơi về phía tay Akira. Bàn tay Akira nhẹ nhàng

nắm lấy. Hắn biết rõ thực lực đối phương rất mạnh vượt xa so với bọn họ. Hiện giờ toàn thân Akira ê ẩm. Hai hàm răng Akira nhẹ nhàng cắn một cái, hắn đáp lại: “Ta uống! Ta hy vọng người giữ lời nếu không thành quý ta cũng không tha cho người...” Thực lực đối phương quá mạnh mẽ. Akira dù muốn cũng không có cách nào chống lại. Hắn chỉ có thể đánh cược một lần. Chỉ ít còn có một tia hy vọng mong manh.

“Ừc...” Viên tròn màu xanh trực tiếp tiến vào trong bụng Akira. Tuy nhiên khiến cho Akira giật mình là viên đan được bắt đầu có phản ứng. Có thứ gì đó trong bụng của hắn bắt đầu ngoe ngậy giống như con run vậy. Toàn thân Akira bắt đầu trở nên đỏ bừng nóng gian kèm theo cực độ đau đớn.

Hắn thờ ra hồng học. Cả thân mình quỳ xuống phía dưới. Hắn mở miệng nói: “Người mau thả Tsunade ra đi!”

“Hahaha... ta chưa từng nói ta sẽ giữ lời...” Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly cười đáp.

“Người...” Akira run lên. Hắn cắn răng, hai mắt đỏ bừng như muốn giết người nhìn về phía người thanh niên này.

Tuy nhiên khiến cho hắn kinh ngạc là hai tay người thanh niên tóc vàng kết ấn gì đó. Ngay lập tức thân thể của Tsunade hóa thành một con người gỗ. Từ phía xa một ở trong vách núi ba người chỗi ra. Khóe miệng Akira có quắp lại khi thấy được Tsunade bị mấy loại bùa chú gắn lên phong ấn lại Chakra cùng với miệng của nàng.

Bất chợt người thanh niên đem phù chú xé rách. Ngay lập tức Tsunade khôi phục lại chakra. Nàng toàn lực tung một cú đấm về phía người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly này. Ngay lập tức thân mình của hắn ôm theo thiếu nữ Natsui biến mất. Sau đó xuất hiện trên một dãy núi.

Thân mình Tsunade vọt tới bên cạnh Akira. Bàn tay nàng đưa lên nâng cơ thể của Akira. Nàng mở miệng hỏi: “Akira, em không sao chứ?” Sau đó chakra ngay lập tức thấu tống vào trong cơ thể Akira nhưng dường như mọi cố gắng của nàng đều vô dụng.

Đầu Akira lắc lắc, hắn cảm giác được Tsunade thật là đẹp, hắn muốn làm tính với nàng. Tâm trí Akira cố gắng xua tan đi ý định này. Hắn thờ hồn hèn nói: “Em không sao?”

Tsunade quát lên một tiếng hướng về phía người thanh niên đang ôm Natsui trên vách núi nói: “Người đã cho hắn uống thứ gì?”

“Không có gì...” Bàn tay người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly phẩy ra, hắn bình thản đáp: “Một loại chí mạng độc dược?”

Hai hàm răng Tsunade nghiền lại. Nàng cực kỳ phẫn nộ. Không ngờ đường đường là một trong sannin nàng lại bị đùa bỡn như vậy. Đôi môi đỏ mọng mê người run lên nói: “Mau đưa ra thuốc giải?”

“Thuốc độc này vốn không có thuốc giải. Dù người có dùng chakra cũng vô ích!” Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly tiếp tục nói tiếp: “Nếu trong vòng ba mươi phút người không có cách nào giải độc cho hắn. Hắn sẽ chết.” Ngón tay hắn lại đưa lên phẩy phẩy nói tiếp: “Người rất muốn biết thuốc giải là gì sao?”

Nghe được lời này thì Tsunade nói: “Người tốt nhất không muốn đùa bỡn chúng ta. Mau đưa ra thuốc giải?”

Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly nhún nhún vai: “Đây là một loại độc dược cực mạnh tuy nhiên nó cũng cực kỳ dễ giải. Thân mình người chính là thuốc giải. Hắn có thể vì người mà bỏ tính mạng vậy ta cũng muốn biết lựa chọn của người đây?” Nói xong người thanh niên kia ôm Natsui. Hai má Natsui đỏ bừng, nàng có chút ngại ngùng nhìn về phía cảnh này. Tuy nhiên ngay lập tức thân mình hắn biến mất tại chỗ.

Akira thờ ra hồng học, khuôn mặt hắn đỏ bừng, hắn nhìn về phía Tsunade nói: “Tsunade, cô thật là đẹp... Em muốn...” Ngay lập tức hắn lắc lắc đầu cố gắng đẩy Tsunade ra ngoài. Thực sự hắn rất muốn làm tính với Tsunade nhưng không hiểu sao lại có một cố ý chỉ không muốn hắn làm vậy. Bởi vì khi đó hình ảnh một cô bé với mái tóc màu đen, con ngươi màu đỏ như hồng ngọc mỉm cười nhìn hắn: “Anh Akira chan...”

Đôi môi đỏ mọng Tsunade run lên, hai hàm răng nàng khễ cắn vào nhau. Khi ánh mắt nàng nhìn về phía trước không ngờ lại thấy được một cái hang động. Tsunade hít một hơi thật sâu sau đó cắn răng kéo theo Akira tiến vào trong cái động khá lớn này. Nàng không biết được từ khi nào xuất hiện một cái động như thế. Bàn tay nàng đưa ra nện thẳng vào cái cửa động đem cửa động vùi lấp.

Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly đứng ở phía xa nhìn thấy cảnh này thì khe khẽ mỉm cười. Hắn hướng về phía Natsui thì bất ngờ Natsui mở miệng hỏi: “Người tại sao cần phải làm như vậy?”

“Nói ra em cũng không hiểu đâu!” Hai vai hắn nhẹ nhàng nhún nhún sau đó hắn nhìn về phía Natsui hỏi: “Natsui, hiện giờ anh rất tò mò quyết định cưỡng hiếp em trước sau đó xây dựng tình cảm hay là xây dựng tình cảm trước rồi mới đem em ăn hết đây? Nếu là em là anh khi thấy một cô gái xinh đẹp hoàn toàn không có sức phản kháng em sẽ làm gì đây?”

Thân mình Natsui hơi run lên, nàng đáp nói: “Ta... ta nghĩ là ta sẽ lựa chọn xây dựng tình cảm trước sau đó mới đến chuyện đó...” Nói tới chuyện đó hai má của Natsui trở nên ửng đỏ. Hiển nhiên rõ ràng cây côn thịt của hắn đã to tướng phùng hiện rõ cả ra kia. Vừa rồi nàng bị hắn hôn hiển nhiên phía dưới có ướt ướt. Nếu như hắn cưỡng bức nàng nàng cũng không biết nó là cảm giác gì nữa nhưng nàng rất sợ. Tuy nhiên kỳ lạ trong sâu thẳm tâm nàng nghĩ nếu như mình bị cưỡng dâm có lẽ người cưỡng dâm là hắn cũng không phải quá tệ. Nàng không hiểu tại sao mình lại có ý nghĩ này.

Hai vai người thanh niên tóc vàng này nhún nhún lên thờ dài ra một hơi: “Nữ nhân a...” Nói xong hắn đem chiếc mặt nạ lột xuống. Bàn tay trực tiếp kéo Natsui vào trong lòng. Nhất thời nàng kinh hãi hô lên một tiếng. Ngay sau đó hắn biết mất tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Đẩy Ngã Tsunade

Thân mình Orochimaru nhẹ nhàng đập trên một cánh cây từ bàn tay của hắn phóng ra một đám rắn. Số lượng rắn có hàng ngàn hàng vạn con rắn. Số lượng đó đều khiến cho lòng người bàng hoàng và run rẩy. Đám rắn nay bắn về phía một người khổng lồ.

Vút, vút, vút...

Người khổng lồ có ba đầu và sáu cái tay. Bàn tay hắn đưa lên trực tiếp tung ra một cú đấm. Đám xà bắn về phía người khổng lồ hoàn toàn bị người khổng lồ bỏ qua. Khi nắm đấm nện thẳng về phía thân mình Orochimaru, nắm đấm đồng thời đánh tan đám rắn đang bay về phía mình. Đồng thời nắm đấm đánh nát thân thể Orochimaru.

Bánh!

Thân thể Orochimaru hóa thành một cái cốc gỗ. Bàn tay nện nên cái cốc gỗ đem cái cốc gỗ đánh nát. Khóe miệng đám người ở đây đều co quắp lại. Thực lực của đối phương có thể nói chính là biến thái. Thực lực này so với năm kage đều sợ mạnh hơn chứ không kém. Không hiểu sao đám làng Tinh Tú lại chọc vào một đối thủ có thực lực biến thái như vậy.

Phanh!

Thân mình béo tốt khổng lồ của Chozza trực tiếp bị một quyền của người khổng lồ đánh bay. Cả thân mình khổng lồ của Chozza bị nện thẳng về phía đám cây cối đem đám cây cối đánh nát. Đầu óc choáng váng rơi vào trạng thái hôn mê đồng thời đồng thời thân thể bắt đầu rút nhỏ lại.

Ánh mắt người khổng lồ liếc nhìn về phía xung quanh. Thấy được người thanh niên tóc vàng Minato đang chật vật liên tục dùng Phi Lôi Thần Thuật tránh thoát được đợt tấn công của một Susanoo. Đồng thời khi mà Minato di chuyển cũng đã sử dụng một quả cầu khổng lồ trực tiếp đập nát khu vực phía sau lưng người khổng lồ. Tuy nhiên sau lưng người khổng lồ lại nhanh chóng khôi phục.

Bất chợt Jiraiya đứng ở phía xa phun ra một ngọn lửa cực lớn về phía người khổng lồ đem người khổng lồ đốt cháy. Tuy nhiên người khổng lồ Susanoo chỉ đưa tay nhẹ nhàng có thể chặn được ngọn lửa của Jiraiya. Ngọn lửa do miệng của Jiraiya phun ra không mấy may làm tổn thương Susanoo chút nào. Điều này đủ chứng tỏ sự phòng ngự cực kỳ cường hãn của Susanoo.

Bất chợt Jiraiya mở miệng quát lạnh một tiếng: “Orochimaru, Minato, hai người tranh thủ thời gian cho tôi!”

“Được!” Orochimaru lạnh lùng lên tiếng. Hai bàn tay nhanh chóng kết ấn. Từ trong không khí xuất hiện một đám con lóc cực kỳ mạnh mẽ. Con lóc trực tiếp đánh về phía một con Susanoo đang có ý định tấn công Jiraiya.

Trận chiến đấu cực kỳ hỗn loạn. Hiện giờ Shikaku đã mang theo mấy người Chozza cùng với Inoichi rời khỏi nơi này. Hiển nhiên loại trận chiến này không phải người có thực lực như họ có thể xen vào. Đám người khổng lồ Susanoo nhìn thấy được Shikaku mang theo Chozza rời đi thì họ cũng không ngăn cản. Đám người khổng lồ lẳng lặng nhìn về phía ba người Orochimaru, Jiraiya và Minato.

Một mộc phân thân trong đó lẳng lặng chấp tay, đám người Susanoo cũng không có tiếp tục tấn công nữa mà lẳng lặng quan sát. Tình thế hiện giờ là sáu Susanoo đấu với ba người. Mộc phân thân chấp tay lẳng lặng nói: “Thật sự là... quá yếu. Ta hy vọng các ngươi có thể làm nhiều thứ khiến cho ta hứng thú hơn. Có lẽ các ngươi cần thời gian, vậy ta sẽ chờ...” Ánh mắt hắn liếc nhìn về phía Jiraiya.

Hai tay Jiraiya trong lúc đó đã kết ấn. Trên bàn tay Jiraiya rạch ra một vết thương sau đó đem máu nhanh chóng quét vào mắt mình đồng thời vẽ ra những ký hiệu kỳ lạ. Ánh mắt người nam nhân do Mộc phân thân biến thành lẳng lặng nói: “Là mô thức tiên nhân sao? Thật là tệ nhạt đây! Trận đấu này tiếp tục đánh quả thực không có cần thiết phải tiếp tục đánh nữa!”

Nghe được lời này nhất thời ba người ở đây Jiraiya, Minato cùng với Orochimaru đều cực kỳ kinh ngạc. Bởi vì không thể hiểu được tại sao người thanh niên này lại đoán trước được chiêu thức của Jiraiya. Jiraiya mở miệng, vẻ mặt hắn tràn ngập kinh ngạc nói: “Ngươi, ngươi làm sao biết được mô thức tiên nhân?”

Đầu mộc phân thân nhẹ nhàng lắc, hắn lãnh đạm nói: “Không chỉ có mình ngươi biết được mô thức tiên nhân. Mô thức tiên nhân của ngươi còn chưa có hoàn hảo. Hiện giờ ta cũng không muốn vui đùa với các ngươi nữa. Dù sao nhiệm vụ của ta cũng đã xong rồi! Thực lực của các ngươi quá yếu. Không đáng để ta ra tay!”

Tất cả mọi người đều giật mình bởi vì trận đấu không ngờ lại kết thúc một cách quái dị và ngớ ngẩn đến như vậy. Theo lẽ thường thì trận chiến sẽ đánh với nhau sống chết mới đúng. Tuy nhiên quả thực mà nói thực lực của hai bên chênh lệch quá lớn khiến cho bên người Jiraiya hoàn toàn vô pháp chống cự.

Hai tay của đám Mộc phân thân kết ấn lại với nhau, hắn lạnh nhạt mở miệng nói: “Jiraiya, ngươi biết lời tiên đoán mà đúng không? Ta cũng không cần giải thích nhiều lời cho các ngươi. Dù sao thì việc này cũng đã thành sau này có lẽ chúng ta còn có gặp lại nhau.”

Phanh, phanh, phanh...

Một đám mội phân thân biến thành khói trắng trước mặt đám người Jiraiya. Đám người Jiraiya ngăn người ra. Họ không nghĩ được trận chiến đấu này lại kết thúc quái dị như vậy. Nhất thời đám người ở đây đều ngăn người ra. Orochimaru đầy hứng thú nhìn về phía Jiraiya mở miệng hỏi: “Jiraiya, hán vừa rồi có nhắc đến lời tiên đoán! Đó là cái gì vậy?”

Nghe được lời này thì khuôn mặt điềm tĩnh của Minato cũng biến sắc, hán mở miệng nói: “Thầy Jiraiya, chẳng lẽ hán nói đến đứa con của tiên đoán!”

Nghe được lời của Minato mở miệng nói: “Không được! Khốn kiếp!” Thân mình Jiraiya vọt thẳng về phía trước. Thấy vậy đám người Minato nhất loạt đuổi theo. Thấy được bộ dạng của Jiraiya trong lúc này cực kỳ khẩn trương và lo lắng.

Trong một động âm u có ánh sáng nhàn nhạt chiếu qua những cái khe. Thân mình hai người lao đảo tiến vào bên trong. Tsunade cảm giác được từ miệng của Akira phả ra từng đợt hơi nóng bỏng khiến cho mặt mình đỏ ửng. Hơi thở nam tử mạnh mẽ khiến cho lòng nàng có chút loạn. Người thanh niên kia rõ ràng đang trêu đùa nàng và hán. Mặc dù nhớ đến lời tiên tri nhưng nàng không nghĩ đến sẽ phải làm trong tình trạng như vậy.

Akira cũng cảm giác được toàn thân nóng ran. Hán thở ra hồng hộc. Ở bên cạnh hán là một nữ nhân cực kỳ xinh đẹp. Hơi thở và mùi hương của nàng làm cho hán mê say. Hán cố gắng cho mình thanh tỉnh nhưng bản năng đã hoàn toàn chi phối thân thể của hán. Hai mắt hán trong lúc này đỏ ửng lên. Từng tơ máu hiện lên trong mắt của hán.

Hán chỉ cảm giác được mê mang. Tại trong dạ dày của hán có thứ gì đó đang cồn động. Nó điên cuồng xâm nhập vào trong mạch máu cùng với tế bào của hán. Máu trong người hán điên cuồng mà sôi nên ừng ực. Hán trực tiếp đem nữ nhân xinh đẹp trước mặt này đẩy ngã.

Khi mà Tsunade dẫn theo Akira vào trong hang động thì nàng cũng đã quyết định sớm trao thân cho hán nhưng sự việc đến quá nhanh khiến cho lòng nàng có chút sợ hãi. Bất chợt nàng cảm giác được thân mình Akira đột nhiên cương cứng. Hơi thở của hán cực kỳ gấp gáp và mạnh mẽ.

“A” Tsunade giật mình kinh hãi hô lên một tiếng. Thân mình của nàng trực tiếp bị hán áp xuống phía dưới đất. Mặt nàng cảm giác được từng đợt hơi nóng phả thẳng vào mặt khiến cho nàng có chút xấu hổ. Đôi môi mềm mại của nàng cảm giác được một đôi môi mềm mại trực tiếp hôn lên. Nhất thời thân thể nàng run lên một cái.

Một nụ hôn cực kỳ sâu, chiếc lưỡi của hán tuôn vào bên trong miệng của nàng khi nàng còn đang ngây ngẩn người. Một cảm giác tê dại từ đầu lưỡi truyền về. Nàng chỉ cảm giác được chiếc lưỡi của mình bị một chiếc lưỡi tham lam càn quét hết lấy, gảy, cuốn... Đồng thời miệng hán liên tục hút lấy đầu môi của nàng. Nàng cảm giác từng trận khoái cảm tê dại truyền đến.

Bất chợt từ ngực của nàng truyền tới cảm giác hơi đau nhói và sưng sưng. Hiện giờ thân thể của nàng bị hán trực tiếp cưỡi lên trên. Một bàn tay trực tiếp chộp lấy ngực của nàng mà liên tục xoa bóp. Hai tay của nàng cố gắng đẩy hán ra nhưng nàng cảm giác được toàn thân mình vô lực.

Hán mở miệng nói: “Tsunade em thật đẹp, anh yêu em!” Không ngờ từ miệng hán lại phát ra điều này. Mặc dù chính nàng là cô giáo của hán nhưng nàng cũng biết được rằng người mà hán yêu thích là cô bé mới nên chín Kurenai kia nhưng khi hán nói ra lời này khiến cho lòng nàng có chút loạn.

Nàng cảm giác được một cổ nóng rực to lớn chọc vào bụng của nàng. Tsunade biết được rằng vật này sẽ dùng làm gì. Mặc dù đã ba mươi tuổi rồi nhưng Tsunade vẫn cảm giác khi làm việc này thì mình cực kỳ ngượng ngùng. Phải biết nàng chưa bao giờ trải qua việc làm nữ.

Roạt!

Toàn bộ áo của nàng bị hán nhanh chóng kéo mạnh ra. Hiện nhiên quần áo che của nàng bị hán xé rách để lộ ra đôi hàng vú to lớn ngạo nghễ trong không khí. Tsunade có chút giật mình kinh hãi. Hiện giờ hán giống như một con thú hoang nhìn chăm chăm vào ngực của nàng giống như một con sói đói khát nhìn thấy một con dê béo.

Miệng hán trực tiếp há lấy ngậm luôn lấy đầu ti của nàng. Bàn tay kia thì điên cuồng bóp một bên ngực của nàng. Tsunade cảm giác được từ hai đầu vú truyền đến cảm giác cực kỳ đau đớn. Nàng vội vã hét lên một tiếng: “Akira, nhẹ... nhẹ một chút!”

Lời của nàng không phải ngăn cản Akira mà là để cho hán làm nhẹ một chút. Tiếng gọi này khiến cho tinh thần Akira nhất thời thanh tỉnh lại. Tuy nhiên hán biết được rằng hôm nay dù thế nào cũng không thay đổi được. Hán cố gắng trấn tĩnh lại tinh thần đem chân khí trường sinh quyết làm cho mình lan tràn khắp toàn thân cố trấn áp lại cỗ dục hỏa này, Tuy nhiên khi trường sinh quyết làm cho tinh thần của hán trở nên tỉnh táo hơn những cũng làm cho dục hỏa điên cuồng đốt mạnh mẽ hơn.

Akira cũng không hiểu tại sao chuyện này lại như thế. Hán tạm thời nhả một bên ngực ra, bên kia cũng liên tục xoa bóp trở nên nhẹ nhàng hơn. Hán thở ra hồng hộc đáp lại lời của Tsunade nói: “Tsunade...” Sau đó hán nhào người lên hôn miệng Tsunade một nụ hôn thật sâu.

Lần này hán nhanh chóng đem lột bỏ quần của Tsunade ra. Thân thể Tsunade có chút dẫy dụa phản kháng trước hành động của hán. Tuy nhiên hiện giờ Tsunade đã toàn thân vô lực, nàng cũng không muốn chống cự. Dù sao thì theo người thanh niên kia nếu như hán không có giao hoan với nàng chắc chắn hán sẽ chết. Mặt Tsunade trở nên ửng đỏ, nàng thở ra hồng hộc nói: “Nhẹ... nhẹ nhàng chút! Đây là lần đầu của ta, Akira!”

“Anh biết rồi, Tsunade-chan!” Lần này hán trực tiếp gọi tên thân mật của nàng. Ngay sau đó toàn thân Tsunade bị hán thoát khỏi y phục. Dưới ánh sáng mờ mờ một thân hình lửa thể hoàn toàn hiện ra trước mặt Akira. Mái tóc vàng, con mắt to tròn uông uông chứa ít hơi nước cực kỳ gợi tình. Làn da trắng mềm giống như thoa lên một lớp phấn hồng. Hai vú ngạo nghễ cương cứng cao vút. Hai hạt anh đào bé xinh dựng ở đỉnh đầu hai vú. Chiếc eo thon nhỏ mẽ người. Từng đường cong như hút hồn nam nhân. Một búi cỏ rậm rạp um tùm che đi phần thân bí nhất của nữ nhân. Đôi chân thon thả không dài nhưng khỏe mạnh hữu lực.

Akira trực tiếp vươn tay đem quần áo của mình xé rách. Làn da trắng của hắn trong lúc này đã trở nên ửng đỏ. Cây d*ong vật ngo ngoe chọc thẳng lên trời. Nó vô cùng dữ tợn. Từng đợt gân guốc mạnh mẽ hiện trong không khí.

Nhìn thấy cây d*ong vật to lớn như vậy thì trong lòng Tsunade như nai con loạn nhảy. Mà khiến cho Tsunade thẹn thùng đó là cảm giác ướt át tại *m đạo của nàng. Trong thâm tâm nàng lúc này hy vọng cây d*ong vật đó sẽ đâm vào trong *m đạo ướt át của nàng đem cảm giác khó chịu tại *m đạo của nàng xua đi.

Sử dụng trường sinh quyết khiến cho Akira thanh tỉnh hơn nhiều mực dù lạ như vậy nhưng hắn cũng không có ý định tiến vào nơi thần bí nhất của Tsunade ngay. Dù sao quan hệ của hai người cũng xác định. Hắn không muốn mình bị trúng thuốc mới khiến cho bản thân Tsunade cảm giác được đau đớn.

Phía dưới nàng đó là một cái *m đạo không quá lớn. Chiếc hột bé xinh đã hiển lộ trong không khí. Hai thành thịt ép xít lại với nhau. Mặc dù trong ánh sáng mờ mờ nhưng Akira cũng phát hiện được nó bắt đầu đỏ hồng hào lên. Tại khe thịt bắt đầu rỉ ra một đám chất lỏng.

Akira tách hai chân của Tsunade ra. Đầu d*ong vật đặt thẳng vào miệng của nàng. Tsunade có phần hốt hoảng nói: “Nhẹ chút Akira!”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật. Hắn đẩy đầu cây d*ong vật tách hai cánh thịt vào bên trong. Hắn cảm giác được *m đạo của nàng hơi ướt tuy nhiên muốn để cây d*ong vật của hắn vào lúc này cực kỳ khó khăn. Tuy nhiên Akira dùng hết sức mạnh khi mà đầu cây d*ong vật vào được một chút thì hắn đẩy mạnh về phía trước.

Chính cây d*ong vật của Akira cũng cảm giác được một trận ma sát cực mạnh khiến cho nó khó chịu. Tuy nhiên nó nhanh chóng phá tan màng trinh của Tsunade. Đó là một cái màng mỏng khi cây d*ong vật đâm xuyên qua thì nó cũng mạnh mẽ đâm sâu vào miệng t* cung. Thường thường quan hệ lần đầu thì d*ong vật của nam nhân cũng chỉ đâm được một nửa vào *m đạo của nữ nhân nhưng họ là Ninja luyện tập từ nhỏ mà không phải người bình thường.

Từ cây d*ong vật kèm theo cảm giác ma sát khó chịu cũng mang theo cảm giác thoải mái cực độ. Thân mình Akira cũng không khỏi run lên. Thân mình hắn trực tiếp áp lên người Tsunade.

Tsunade chỉ cảm giác được giống như có một thanh kiếm đâm vào bụng của mình. Nàng không có cảm giác sung sướng gì mà là một cảm giác đau nhói. Cả người giống như bị bóp ra. Hai bàn tay siết lại trên lưng Akira để lại một vết hằn đỏ ửng. Đôi môi nàng cắn lại từng giọt nước mắt chảy ra ngoài.

Tuy nhiên Akira khi mà đâm d*ong vật của mình vào *m đạo của Tsunade cũng khiến cho hắn có chút tỉnh táo. Hắn vội vã nhòem d*ung dùng bàn tay đặt vào vị trí *m đạo của Tsunade. Một ánh sáng màu xanh từ bàn tay truyền tới. Tsunade chỉ cảm giác được âm đạo của mình truyền ra cảm giác mát lạnh. Cảm giác đau đớn dần dần mất dần. Nàng biết được hắn đang vì nàng mà chữa trị thương thế.

Từ chỗ giao nhau giữa d*ong vật của Akira và *m đạo của Tsunade bắt đầu rỉ ra một dòng màu đỏ tươi. Điều này chứng tỏ Tsunade đã hoàn toàn biến thành một nữ nhân chân chính.

Akira hít một hơi nói: “Tsunade, anh xin lỗi! Anh sắp không khống chế được tinh thần của mình. Anh muốn chuyển động...” Nói xong Akira bắt đầu chuyển động thân thể của mình.

*m đạo Tsunade tại lần đầu nhận ân huệ của Akira. Mặc dù bị dị vật xâm lấn lần đầu nhưng may mắn thân thể của nàng rất mắn cảm. Hắn vừa di chuyển lại dùng tay xoa bóp hai vú của nàng. Mặc dù *m đạo vẫn truyền tới cảm giác đau đớn dần dần chuyển thành sung sướng.

“A, ư, ư...” Miệng của Tsunade bắt đầu phát ra những âm thanh rên rỉ. Hai tay nàng trực tiếp bá lên cổ của Akira bắt đầu ghéech hợp theo từng động tác của hắn. Bị cây d*ong vật rút ra rồi lại đâm vào Tsunade chỉ cảm thấy t* cung trong bụng bị kích thích được không ngừng run rẩy, huyết động vừa ngưng lại vừa sướng, không đối đãi đã lâu đã là từng đợt run rẩy run rẩy, ngay mỗi lần cây d*ong vật rút ra đều sẽ vẩy ra một lớp chất lỏng màu đỏ xe lẫn keo nhớt,

"A..... ừ... ừ..." Tsunade không ngờ mình sẽ có một ngày trở nên giống như nữ nhân khác. Nàng bắt đầu d*ung d*ung phát ra những tiếng kêu như đau khổ như ni non, như ngắt quãng. Thân mình Tsunade liên tục vận vẹo giống như con rắn điên cuồng ghéech hợp theo từng động tác của Akira đánh sâu vào.

Tốc độ của Akira càng ngày càng nhanh. Mỗi lần đánh sâu vào thì cây d*ong vật đều đâm ngập cán. Nó đâm thẳng đầu d*ong vật của mình vào tận miệng t* cung của nàng khiến cho toàn thân Tsunade tê dại.

Trong lúc này Akira cũng bắt đầu thanh tỉnh, hắn nhẹ nhàng hôn lên khóe mắt của Tsunade. Bởi vì đau đớn mà khóe mắt Tsunade chảy ra những dòng lệ nóng hổi. Akira cảm giác được trong lòng mình đau nhói. Tuy nhiên khi quan hệ với Tsunade hắn lại cảm giác được trong lòng mình sung sướng cùng với vui vẻ kèm theo một thứ gì đó có chút áy náy.

Ba, Ba, Ba...

Âm thanh liên tục vang lên. Thân mình Tsunade hơi cong lại về phía sau bởi những trận kích thích và đập mạnh mẽ của Akira. Âm thanh Bababab này không phải do Akira dùng tay vỗ vào cặp mông săn chắc, trắng hồng mê người của nàng mà chính là do hai bên hông thịt hắn va đập vào cặp mông săn chắc của nàng. Hắn di chuyển quá nhanh mạnh mà khiến cho thành thịt va chạm với nhau phát ra.

Akira thở ra hồng hộc. Hắn cảm giác được từ d*ong vật chuyển tới những khoái cảm đến cực độ. Hai tay trực tiếp kéo chân của Tsunade lên lên cho cặp chân xinh đẹp của nàng gác vào hai bên vai của hắn. Eo hắn điên cuồng chuyển động tiến hành xâm phạm Tsunade. Một tay thì ôm chận một tay thì liên tục xoa bóp một bên vú của nàng.

Đôi mắt Tsunade ngậm đầy nước nhìn về phía Akira. Đôi môi đỏ mọng mê người của nàng khẽ mở. Từ miệng nàng phun ra từng đợt hơi nóng: “Ha... ha... ư... a...” Ánh mắt nàng chăm chú nhìn về phía Akira. Hai má của nàng đã trở nên ửng đỏ. Xem ra nàng đã hoàn toàn chấp nhận Akira.

Mỗi lần đầu d*ong vật đâm vào tận sâu tiếp xúc với cổ t* cung của Tsunade là Tsunade cảm giác được cơ thể phản ứng cực kỳ kịch liệt. Thân mình của nàng bị hồng hân đẩy hơi lui về phía sau. Từ cổ t* cung truyền tới cảm giác đánh thẳng vào não của nàng. Từ miệng của nàng phát ra âm thanh gọi khá cao: “Aaa...”

Cảm giác được mình lại phát ra những âm thanh rên rỉ to như vậy Tsunade muốn dùng tay che miệng của nàng. Tuy nhiên thân thể của nàng bị Akira áp lại. Chiếc eo thon Tsunade cong lên, hai chân nàng trực tiếp gác lên vai Tsunade. Hai tay nàng bị hân trực tiếp túm lấy đặt lên trên đầu mình. Đôi môi đỏ mọng của nàng trực tiếp bị hân hôn lên. Hân vừa hôn nàng lại vừa dùng cây d*ong vật liên tục xâm phạm vào nơi *m đạo của nàng.

Bất chợt đang lúc vừa hôn vừa tăng nhanh tốc độ thì Akira cảm giác được toàn thân Tsunade run lên bần bật. Nàng run lên giống như người bị động kích. Toàn thân nàng phát ra hồng hào. Miệng phát ra từng âm thanh ư ừ do Akira hôn lên không kêu to được. Ngay sau đó hân cảm giác được sâu trong huyết động, hai thành thịt điên cuồng co bóp lấy cây d*ong vật của hân. Sau đó hân cảm giác được huyết động Tsunade tưới lên cây d*ong vật một thứ gì đó nóng ẩm và ướt át.

Tinh thần Akira đã khá thanh tỉnh nhưng hân biết mình sợ rằng đã mê luyến Tsunade. Ban đầu là thích trên tinh thần nhưng hiện giờ đó là sự mê luyến về thể xác. Tsunade rất đẹp bất cứ nam nhân nào cũng khó mà từ chối hiển nhiên hân cũng không có ngoại lệ.

“Hộc, hộc...” Tsunade với hai má ửng hồng, nàng liên tục thở ra hồng hộc. Ánh mắt nàng ướt át nhìn về phía Akira.

Tuy nhiên đáp lại lời Tsunade không ngờ Akira lại mở miệng nói: “Tsunade, chúng ta đôi một cái tư thế mới nhé!” Nghe được lời này thì Tsunade hoàn toàn giật mình. Bởi vì rõ ràng không phải là lời xin lỗi hay đại loại lời hứa gì đó mà là đôi một cái tư thế mới.

Nàng không biết thế nào mình lại ưm nhẹ một tiếng gật đầu đồng ý với Akira. Hân đem thân thể nàng xoay lại sau đó trực tiếp đè lên thân thể của nàng. Hân bắt đầu từ phía sau xâm phạm nàng. Tsunade chỉ cảm giác được toàn thân lại bắt đầu hừng lên bắt đầu chấp nhận sự cưỡng hiếp của Akira. Mặc dù không tính là cưỡng hiếp có một phần nhỏ nàng theo đồng ý.

Cũng không biết qua bao lâu chỉ thấy được Tsunade phát ra một tiếng cao vút đồng thời nàng cũng cảm giác được một cổ nóng bỏng ẩm áp nhóp nhép bắn vào trong t* cung của nàng. Tsunade thở ra hồng hộc nằm sùi lơ trên người của Akira. Cây côn thịt vẫn nằm trong *m đạo của nàng.

Hiện giờ Tsunade cảm giác được toàn thân vô lực. Nàng nằm xấp trên ngực của Akira mà ngủ thiếp đi. Khi mà lúc Tsunade tỉnh lại thì trời đã tối. Nàng chớp nhẹ đôi mắt nhìn thấy được Akira đang mở to mắt nhìn về phía nàng. Nhất thời Tsunade cảm giác được trong lòng tràn ngập các cảm giác khó hiểu.

Hiện giờ cây d*ong vật đã rời khỏi *m đạo của nàng nhưng điều đó không phủ nhận được rằng nàng đã trở thành nữ nhân của Akira. Bất chợt hành động của Akira làm cho Tsunade giật mình. Nàng cảm giác được bờ mông của mình bị một cái tay liên tục vuốt ve. Nhất thời Tsunade thở dốc mở miệng mắng: “Nguoi...” Hai gò má của nàng trở nên ửng đỏ.

“Xin lỗi!” Akira cười khỏ đáp lại lời của Tsunade. Hân nhìn về phía Tsunade nói: “Anh cũng không biết cảm xúc của anh trong lúc này! Anh cũng không biết mình có yêu em thật hay không nhưng là anh sẽ chịu trách nhiệm.”

“Không cần!” Bất chợt Tsunade mở miệng đáp lại. Đôi môi đỏ mọng của nàng run lên. Đôi môi cắn nhẹ vào nhau sau đó nàng tiếp tục mở miệng nói: “Chúng ta coi như chuyện này chưa từng xảy ra đi!” Nàng chống hai tay lại ngay lập tức muốn rời khỏi thân thể của Akira.

“Không được!” Điều làm cho Tsunade giật mình là ngay lập tức bàn tay của Akira vươn lên kéo thân mình Tsunade xuống tới. Sau đó trực tiếp hôn một nụ hôn thật sâu lên miệng của Tsunade. Nhất thời toàn thân Tsunade tê dại. Hai tay hân trực tiếp ôm lấy sau lưng của nàng, bàn tay vuốt ve lưng của nàng. Hân cảm giác được hai vú cao ngất mềm mại trực tiếp áp lên ngực của hân làm cho lòng hân có chút mê say. Đồng thời bàn tay của hân trực tiếp sờ vào phần *m đạo phía sau mông của nàng.

“Nguoi... nguoi... vậy mà...” Tsunade lại không có phản kháng. Nếu trong thời gian này theo lý lẽ nàng nhất định tung ra một cú đấm đem hân đánh bay mới đúng.

Akira mở miệng nói: “Bất cứ chuyện gì xảy ra thì em đều là vợ của anh. Bây giờ cũng thế sau này cũng vậy. Anh biết hiện giờ trong lòng anh không có yêu em hoàn toàn, điều này anh quả thực xin lỗi nhưng anh tin tưởng chỉ cần em ở bên cạnh anh, anh nhất định sẽ yêu em. Bởi vì anh thực sự thích em thật lòng thật dạ! Anh chắc chắn sẽ không phụ lòng em...”

“Nguoi... nguoi” Nói đến đây Tsunade mở miệng, trong giọng nói có chút buồn bã. Nàng mở miệng nói: “Nguoi nên biết tuổi của chúng ta chênh lệch!”

Nghe thấy lời này thì Akira nhủ mảy lại, hân nhớ ra được thì ra tuổi tác của Tsunade gấp đôi hân. Hân nghe thấy thế bàn tay nhẹ nhàng vỗ lên mông Tsunade mà không tiếp tục sờ *m đạo của nàng nữa. Tuy nhiên hân biết mình trong lúc này cần nắm lấy tâm của Tsunade, hân mở miệng đáp lại: “Không quan trọng. Dù nguoi có chuyện gì đi nữa thì anh cũng ở bên cạnh em. Anh nhất định sẽ sạng tạo ra một thuật khiến cho em trẻ mãi không già. Đến lúc đó em không cần tự ty về bản thân mình!”

“Nguoi thực sự không chê tuổi tác của ta!” Nghe được lời này thì Tsunade có vài phần kinh ngạc mở miệng.

Akira cười khỏ trong lòng. Xét tuổi tác thực của hân so với Tsunade còn cao hơn nhiều. Hân mở miệng nói: “Tất nhiên là không rồi! Anh thực sự yêu thích sự bá đạo mạnh mẽ của em. Tsunade ở bên cạnh anh mãi mãi được không?”

Hai hàng lông mày xinh đẹp của Tsunade cau lại, nàng lên tiếng nói: “Ta cần một chút thời gian suy nghĩ!”

“Hà...” Nghe thấy vậy Akira cũng khe khẽ thở dài. Hắn cũng không có tiếp tục truy vấn nàng nữa. Hắn cảm phải làm một cách từ từ. Hiện giờ hắn có công pháp tu chân trường sinh quyết còn sợ tuổi tác của Tsunade nữa sao? Nói đến đây Akira nhẹ nhàng thở ra. Sau đó hôn lên đôi môi Tsunade thật sâu. Tsunade cũng không có ý phản kháng lại để hắn hôn sâu lên đôi môi của nàng

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Trách Nhiệm Của Nam Nhân

Tại trong đồng nhỏ lúc này, ánh sáng đã ở trạng thái lơ lửng. Hai người ngoảnh ra thì thấy được qua ánh sáng lơ lửng hiển nhiên trời đã trở về tối. Thấy ánh sáng trong đồng đã trở lên mờ ảo Akira chỉ cười khổ một tiếng. Tsunade đã đứng dậy từ trên thân mình của nàng. Ánh mắt của Tsunade nhìn quanh, trong lúc này khuôn mặt nàng có chút bất loạn bởi vì quần áo của nàng đã hoàn toàn bị Akira đem xé rách. Hiển nhiên quần áo không còn nguyên vẹn, thân thể của nàng hoàn toàn trở nên trần trụi.

Bàn tay Akira nhẹ nhàng đưa lên, từ bàn tay hắn xuất hiện một ngọn lửa đỏ rực đem cả khu vực trong đó cháy sáng. Ngay sau đó ngọn lửa rời khỏi tay hắn tuy nhiên nó vẫn lập lòe như một cây đuốc đem cả cái đồng chiếu sáng.

Ánh mắt Akira nhìn trung quanh thì thấy được trong không khí vẫn nặng nề giao hoán. Phía dưới đất đã để lại một lớp màu khô cùng với một đám dịch nhớt. Trong lúc này không ngờ Tsunade lại cầm lấy một mảnh vải mềm từ quần áo đã rách của nàng đem nhẹ nhàng lau lên bộ phận *m đạo của nàng. Đem toàn bộ những nhớt nhớt keo dính trên cơ thể của nàng lau sạch sẽ.

Tuy nhiên khi nhìn thấy được ánh sáng lóe lên thì Tsunade khuôn mặt ửng đỏ. Nàng vội vã dùng tay che *** phần *m đạo của nàng đồng thời tay kia che đi phần vú cao vút của nàng. Trên hai vú cao vút của Tsunade, Akira vẫn nhìn thấy được ở trên đó ẩn hiện những dấu tay đỏ ửng. Xem ra Tsunade chưa có dùng y liệu thần thuật đem chúng xóa đi. Ngay cả phần eo cũng có những dấu tay đỏ ửng như thế.

Thấy ánh mắt hau háu của Akira nhìn về phía mình thì hai má Tsunade ửng đỏ. Nàng vừa xấu hổ lại vừa giận. Đôi môi đỏ mọng hơi run lên, hai hàm răng của nàng hơi cắn lại. Nàng mở miệng mắng: “Tên quỷ nhỏ, ngươi nhìn đủ hay chưa hả?”

Nghe thấy lời này thì trên mặt Akira xuất hiện một nụ cười bình thản, hai má hắn hơi ửng đỏ. Ngón tay chỗ đưa lên gãi nhẹ sống mũi của mình. Hắn nhìn về phía Tsunade nói: “Không có... Chỉ là em rất đẹp, Tsunade! Em quả thực là người đẹp nhất mà anh từng nhìn. Em là người con gái đẹp nhất trên đời...”

Nhất thời hai má Tsunade ửng đỏ. Trong lòng nàng có chút ngọt ngào đồng thời xấu hổ. Tuy nhiên hình bóng một người nam nhân có bạch kim khác xuất hiện lại khiến cho lòng nàng có chút cảm giác hồ thẹn. Tsunade thở dài một hơi nói: “Được rồi, đừng nói đến chuyện này nữa!”

“Xin lỗi!” Bất chợt Akira lại mở miệng nói lời xin lỗi.

Nghe thấy vậy Tsunade có chút ngạc nhiên nhìn về phía hắn sau đó nàng suy nghĩ gì đó rồi nói: “Ngươi không cần phải xin lỗi ta! Việc này là ta tự nguyện...”

“Bất kể việc này là tự nguyện hay không nhưng cũng không ngăn được việc chuyện của chúng ta xảy ra. Anh biết trong lòng của em bây giờ đang có nhiều khúc mắc. Nhưng anh sẽ chờ!” Nói đến đây bàn tay hắn đưa ra tìm được trong chiếc áo mà hắn mặc. Đám áo này đã biến thành một đám rє rách. Bàn tay hắn vươn ra sờ ra quyền trục. Ngón tay nhẹ nhàng bị miệng hắn cắn nhẹ chạy ra một chút. Bàn tay trực tiếp ấn lên quyền trục đang nằm trên đất.

Bùm!

Nhất thời trong quyền trục hiện ra một chiếc balo. Trong chiếc balo đựng đầy quần áo. Chiếc ánh sáng của ngọn lửa thì Tsunade cũng có vài phần kinh ngạc. Nàng không nghĩ rằng hắn có thể trực tiếp sử dụng cách như vậy để chiếu sáng. Tuy nhiên trong ánh sáng thì nàng thấy được một thân hình tuyệt mỹ. Làn da mєc dù trắng như nữ nhân nhưng từng khối cơ thịt lại cuộn cuộn đầy sức bộc phá. Ngay cả cơ bụng cũng cuộn thành những cục thịt hết sức rắn chắc. Chân tay để hiện ra từng khối cơ đến hoàn mỹ.

Thường thường những khối cơ này sẽ hiện lên những đường gân dữ tợn nhưng thân thể của hắn không biết làm cách gì nhưng mỗi chuyển động của hắn thì trên làn da của những khối cơ này cũng không có để hiện lên những đường gân dữ tợn mà vẫn bóng loáng không tí vết.

Tuy nhiên phía dưới một cây côn thịt to tướng, ánh mắt Tsunade không hiểu tại sao lại bị hấp dẫn bởi cái thứ này. Khi nhìn thấy thứ này thì Tsunade có chút đỏ mặt. Bởi vì thứ này chính là thứ hắn dùng để xâm nhập vào trong người nàng đây mà. Tsunade thi thoảng len lén nhìn về phía này của hắn mặc dù Akira cũng không biết mà thôi. Rõ ràng nàng nhớ được thứ ấy vô cùng to lớn sao hiện giờ nó lại bé như vậy. Nếu như nó bé và ngắn như vậy có lẽ nàng không bị đau đớn khi bị thứ này nhét vào trong *m đạo của mình.

“Hiện giờ trong ba lô có thuốc trị thương, lương khô cùng với quần áo tuy nhiên anh lại không có quần áo nữ Ninja ở đây! Em có thể mặc tạm một bộ Kimono được hay không Tsunade...” Thấy được Tsunade không trả lời trong khi mình đang tại trong túi xách lẫn mò mọi vật phẩm. Trong lúc này Akira nhìn về phía Tsunade, hần mở miệng nói: “Tsunade, em làm sao vậy?”

“A” Nhất thời Tsunade kinh ngạc hô lên một tiếng. Ngay lập tức nàng thoát khỏi trạng thái thất thần. Nàng mở miệng nói: “Ngươi nói gì?”

“Hài...” Akira lại khe khẽ thở dài một hơi. Ánh mắt nhìn về phía Tsunade mở miệng nói: “Anh nói hiện giờ trong quần áo của anh chỉ còn mấy bộ Kimono. Em có thể dùng tạm nó được chứ? Anh không có quần áo của nữ nhân ở đây!”

“A” Nghe được lời này thì Tsunade nhẹ nhàng gật đầu. Sau đó đôi mắt xinh đẹp của người vẫn còn đọng lại chút hơi nước mở miệng nói: “Tùy tiện!” Nghe được lời này thì Akira mỉm cười bàn tay lục một bộ quần áo Kimono đơn giản sau đó đưa chúng cho Tsunade. Hần cũng không quên đưa cho Tsunade một chiếc khăn sạch. Tsunade cầm lấy khăn sạch sau đó dùng khăn sạch quấn lên người che đi chỗ kín đáo của nữ nhân. Đồng thời nàng cũng dùng khăn sạch đem thân thể của mình lau sạch sẽ.

Akira bắt đầu đi cũng lấy được một bộ khăn sạch sẽ đem choàng lấy thân thể của mình. Bất chợt Tsunade mở miệng nói: “Ngươi, ngươi... có thể đi ra ngoài hay không? Ta muốn thay quần áo!”

Nghe thấy vậy Akira cười khổ một tiếng. Khóe miệng hần cong lên, hần nhìn về phía Tsunade mở miệng nói: “Được rồi, anh hiểu!” Đột nhiên từ xung quanh thân thể của Tsunade một vùng đất rộng rãi ngay lập tức chồi lên những bức tường bằng đất. Bức tường bằng đất ngay lập tức che lấy thân thể của Akira.

“Cảm ơn ngươi, Akira!” Từ trong mấy bức tường đất vây quanh Tsunade một âm thanh nhẹ nhàng vang lên.

Đôi môi Akira hơi mím lại, hần đem thân thể của mình lau sạch sẽ sau đó lẳng lặng mở miệng nói: “Không có gì!”

Ngay sau đó Akira thay một thân quần áo Ninja của làng Lá mặc lên người. Hần vận vẹo tay chân của mình một chút. Bụng của hần trong lúc này cũng bắt đầu réo vang lên. Ánh mắt hần lướt qua về phía đám quần áo rách nát ở phía dưới. Nhìn thấy chiếc quần lót của Tsunade đã bị xé rách nát. Bàn tay Akira không nhịn được sự hấp dẫn, hần đem chiếc quần lót kéo lên ngay sau đó hần đưa lên mũi nhẹ nhàng hít vài hơi.

Àm!

Bất chợt từ đám đất đó một quyền oanh kích ra ngoài. Thân mình Tsunade trực tiếp đi ra khỏi đám đất. Nàng mặc một bộ kimono để trễ ngực trông vô cùng hấp dẫn. Tsunade mở miệng nói: “Akira, chúng ta có thể... Ngươi làm gì vậy?”

Trong tay Akira cầm một mảnh vải, hần ngay lập tức ném ra sau lưng của mình, khuôn mặt Akira có chút ửng đỏ vì xấu hổ. Hần ngay lập tức mở miệng nói: “Ta đang thu thập xem còn sót lại đồ gì như kunai, dao phẫu thuật... hay không thôi? Đúng rồi, em đã thay đồ xong rồi sao?”

“Hừ...” Tsunade hừ lạnh một tiếng. Nàng ngay lập tức khôi phục khuôn mặt bình thản như hàng ngày. Nàng mở miệng nói: “Được rồi, Akira chúng ta có thể rời đi rồi!” Nói xong Tsunade xoay người đi ra phía ngoài. Akira gật đầu đi sau nàng. Bất chợt Tsunade hơi dừng lại, ngay sau đó hần nghe được nàng nói: “Akira, khi trở về tuyệt đối không được nói chuyện đã xảy ra ngày hôm nay cho bất cứ ai?”

“A” Có chút ngạc nhiên lên Akira nghe được kinh hô lên một tiếng. Ngay sau đó hần cúi đầu thờ dài nói: “Được rồi như em mong muốn!”

“Hừ, còn nữa...” Bất chợt Tsunade hừ lạnh một tiếng khiến cho Akira hơi ngẩn người ra. Nàng lẳng lặng mở miệng nói: “Sau này phải gọi ta là cô Tsunade, nghe rõ không?”

Hai vai Akira hơi nhún nhún lên, hần cười khổ nói: “Được rồi, cô Tsunade!”

“Tốt!” Tsunade mở miệng đáp lời của Akira. Tuy nhiên cả hai người trong lúc này ra ngoài thì tất cả đều há hốc mồm lên. Không biết lúc nào thì ở bên ngoài đã cắm mấy cái trại ở ngoài trời. Thấy được hai người bước ra thì một thanh niên tóc vàng bước tới.

Thanh niên tóc vàng đưa tay lên chào hai người nói: “Cô Tsunade, Akira!”

Nhất thời khóe mắt Tsunade liên tục giật giật. Bởi vì sau đó xuất hiện một đám người khác. Tất cả đều đầy đủ có Minato, có cậu bé Kakashi, có bộ ba Ino-Shika-Cho cùng với Orochimaru... Nói chung tất cả ban đến làm nhiệm vụ này đều đầy đủ. Nhất thời khóe mắt Tsunade liên tục lại một lần nữa co giật mạnh hơn. Khóe miệng Akira cong lên, hai vai hần bắt đầu nhún nhún.

Thấy vậy Minato hơi nhếch miệng lên cười trừ, ngón tay nhẹ nhàng gãi gãi bên má của hần nhìn về phía hai người. Orochimaru lẳng lặng thè lưỡi hai tay khoanh lại lên tiếng nói: “Tsunade, Akira-kun!”

“Ha...” Hai tay Akira giang rộng hết cỡ biểu hiện không có cách nào hết. Hần hoàn toàn bó tay trước hoàn cảnh này.

...

Ngồi trong một cái lều, nhất thời mọi người bu trung quanh ánh nến. Ánh mắt Akira tùy ý quét ngang qua mọi nơi. Bàn tay Tsunade trong lúc này đặt lên trên đầu của Shibi. Một luồng ánh sáng màu xanh lá cây sáng lên. Đôi mắt của Shibi hơi động đồng thời miệng phát ra tiếng kêu nhỏ: “Ư...”

Trong thời gian này thì Minato mới hướng về phía Akira mở miệng nói: “Theo như ngài Hokage đề tam để lại lời muốn chúng ta từ bỏ nhiệm vụ này!”

“Từ bỏ nhiệm vụ này?” Hai hàng lông mày của Akira hơi cau lại. Hắn hít một hơi sau đó nhẹ nhàng gật đầu. Lần này đối thủ quả thực mạnh mẽ đến quá mức. Thực lực này hoàn toàn có khả năng nghiền ép tất cả đám người ở đây khiến cho tất cả đám người ở đây đều hoàn toàn không có lực phản kháng. Trong thâm tâm Akira thoáng qua hình ảnh của người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly cực kỳ ngạo nghễ đứng ở trên không trung, mắt lạnh nhìn về phía đám người dưới kia.

Bàn tay của Tsunade thu lại, nàng đưa bàn tay nhẹ nhàng lau nhẹ trán ướt đầm mồ hôi của mình. Tsunade mở miệng nói: “Shibi không có vấn đề gì lớn! Chỉ cần đưa cậu ta trở lại làng là được. Hiện giờ tại nơi này cũng không đủ thiết bị để tôi có thể chữa trị cho cậu ta!”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn quay sang nhìn về phía Minato mở miệng nói: “Lần này thực lực đối phương quá mạnh mẽ! Bất cứ ai trong chúng ta dù là liên hiệp cũng không thể đánh bại hắn. Thật là kỳ quái hắn không giết chúng ta?”

Nhất thời mọi người đều nhìn về phía nhau nhớ đến tình cảnh này. Cả đám người đều nhẹ nhàng gật đầu. Ngay cả Chozo cũng không có bị thương quá nặng, hắn chẳng qua chỉ bị thương nhẹ mà thôi. Điều này làm cho Akira cũng cực kỳ kinh ngạc. Orochimaru liếm liếm môi của mình sau đó lên tiếng nói: “Thật sự là mạnh mẽ! Đó chính là sức mạnh của Mangekyou Sharingan sao?” Nói đến đây Orochimaru cũng nhìn về phía Akira đầy hứng thú.

Đôi mắt Akira hơi mím lại, hắn mở miệng đáp lại: “Đúng vậy, theo như tôi biết thì đó chính là Mangekyou Sharingan hơn nữa còn là dạng Mangekyou Sharingan dạng vĩnh cửu! Cực kỳ mạnh mẽ?”

“Dạng vĩnh cửu Mangekyou Sharingan?” Nghe được lời này thì tất cả mọi người ở đây đều ngạc nhiên.

Khóe miệng Akira cong lên, hắn mở miệng nói: “Mangekyou Sharingan có ba dạng một câu ngọc, hai câu ngọc và ba câu ngọc. Dạng mạnh mẽ nhất chính là Mangekyou Sharingan. Sau khi mở mắt Mangekyou Sharingan sẽ mở ra đạt được những năng lực riêng cực kỳ mạnh mẽ. Tuy nhiên càng sử dụng nhiều Mangekyou Sharingan thì đôi mắt càng trở nên mờ đi. Cuối cùng là mù. Muốn để cho Mangekyou Sharingan tiến hóa thành dạng vĩnh cửu Mangekyou Sharingan cần một đôi mắt Mangekyou Sharingan khác cấy vào. Đôi mắt này sẽ trở thành vĩnh cửu Mangekyou Sharingan mang sức mạnh của cả hai con mắt. Đây chính là lý do tại sao mà gia đình Uchiha bị gọi là gia tộc bị nguyên rủa!”

Nghe được lời này thì nhất thời khuôn mặt của Tsunade thoáng một chút lo lắng nhìn về phía Akira. Orochimaru cực kỳ hứng thú nhìn về phía Akira mở miệng nói: “Vậy không biết muốn mở ra Mangekyou Sharingan cần gì đây?”

“Khụ, khụ... ngài Orochimaru!” Nhất thời Minato nắm lại tay sau đó liên tục ho khan.

Hai vai Akira hơi nhún nhún, hắn cười nói: “Cũng không có gì là bí mật! Có lẽ không sớm thì muộn ngài Orochimaru cũng tìm được ra thôi! Muốn mở ra Mangekyou Sharingan thì cách tốt nhất là để cho đầu óc của mình bị chấn động về tâm lý thật mạnh. Bất kể kiểu chấn động tâm lý kiểu nào chỉ cần đủ mạnh là có thể mở ra Sharingan...”

“Vậy sao?” Chiếc lưỡi Orochimaru thè dài ra liếm trên khóe miệng của mình sau đó nhìn về phía Akira tràn ngập hứng thú.

Con ngươi của Akira đảo qua một người sau đó lên tiếng nói: “Đúng rồi! Ngài Jiraiya đâu sao tôi không thấy?”

Nghe được lời này thì nhất thời mọi người trầm mặc, Orochimaru mở miệng nói: “Tâm trạng hắn không thoải mái đã đi ra ngoài uống rượu rồi!”

“hài...” Akira khe khẽ thở dài một hơi. Hắn mở miệng đáp lại: “Được rồi! Tôi muốn ra ngoài một chút!” Nói xong thì Akira cũng xoay người rời đi. Hắn còn sợ nhớ đến mình muốn đi tắm một cái. Sau khi hắn mở ra Mangekyou Sharingan lại cùng với Tsunade làm tình mấy canh giờ hiện giờ tinh thần hắn cũng có chút mệt mỏi. Tuy nhiên dù sao với hắn mà nói thì Jiraiya có thể coi là bạn bè hắn dù Jiraiya cũng lớn tuổi hơn hắn nhiều.

Ngay sau khi Akira đi ra ngoài thì Tsunade cũng bước đi ra ngoài, nàng lẳng lặng nói: “Ta muốn ra ngoài một chút!”

Thấy được tình thế quý dị như vậy thì đám người ở đây nhất thời cũng hiểu ý cũng không có ý định ngăn lại. Minato mở miệng đáp lại: “Cẩn thận một chút cô Tsunade!” Nghe được lời của Minato thì Tsunade chỉ ừm nhẹ đồng thời gật đầu một cái.

Bàn chân Akira nhẹ nhàng đạp lên đám lá khô, ánh mắt hắn nhìn về phía Jiraiya. Trong lúc này Jiraiya ngồi trên một tảng đá lớn khá cao, ánh mắt hắn tùy ý liếc nhìn về phía Akira. Tuy nhiên sau khi thấy được Akira tiến về phía mình thì Jiraiya lại nâng bầu rượu lên tiếp tục uống.

Thân mình Akira tiếp tục đi về phía trước. Hắn nhảy thẳng lên tảng đá sau đó đứng ở bên cạnh của Jiraiya. Đưa tay phải ra khu vực bên cạnh của Jiraiya, Akira tùy tiện ngồi xuống phía dưới. Hắn mở miệng nói: “Xin lỗi!”

Nghe được lời này thì Jiraiya mở miệng tò mò hỏi: “Vì cái gì mà xin lỗi?”

Đầu Akira lẳng lặng ngược nhìn về phía trăng sáng ở bên bầu trời, hắn mở miệng đáp lại: “Xin lỗi bởi vì đã làm việc đó... Có lẽ việc giữa chúng ta và Tsunade là một cuộc chiến đấu công bằng mới đúng. Đến lúc đó Tsunade cô ấy sẽ có quyền lựa chọn tôi hay là một trong Sannin, Jiraiya. Hiện giờ tôi tước đoạt đi quyền lựa chọn của Tsunade thật sự không công bằng với ngài cùng với Tsunade!”

Nghe được lời này thì ngay lập tức đầu Jiraiya không ngờ lại lắc lắc. Trên má của Jiraiya đã xuất hiện sự đỏ ửng. Hiển nhiên hắn đã bắt đầu say rượu. Hắn mở miệng nói: “Ta vốn sớm đoán được sẽ có một ngày như vậy xảy ra. Người nhất định sẽ trở thành chồng của Tsunade nhưng ta không ngờ ngày đó lại sớm đến như vậy?”

“Đoán được?” Hai chữ đoán được khiến cho khóe miệng Akira cong lên, hắn thực sự không thể hiểu được đây là như thế nào?

“Hahaha...” Bất chợt Jiraiya xuất hiện một nụ cười. Hắn nhìn về phía trên bầu trời đầy sao, khuôn mặt tràn ngập cô quanh, hắn mở miệng nói: “Ta đã sớm biết được lời tiên tri. Lời tiên tri rằng chồng của công chúa Tsunade đồng thời cũng là học trò của nàng sẽ khiến cho thế giới này đi đến một hướng đi không biết. Chỉ là không nghĩ rằng sớm như vậy mà thôi?”

Nghe được lời này thì Akira càng nhăn mày lại, hắn hoàn toàn không hiểu được những lời này có ý gì. Bất chợt Jiraiya đưa ra bình rượu trước mặt Akira nói: “Thế nào có muốn uống hay không?”

Khóe miệng Akira hơi nhếch lên, hắn gật đầu nói: “Được!” Bàn tay cầm lấy bình rượu mở ra đồ thẳng vào miệng mình. Một cảm giác cay nồng sộc thẳng vào mũi của Akira. Akira vẫn tiếp tục uống rượu. Sau đó hắn uống được khá đã mới hướng về phía Jiraiya mở miệng nói: “Có thể hay không kể cho tôi nghe truyện của ngài?”

Jiraiya vươn bàn tay ra chụp lại lấy bình rượu của mình. Hắn ngay sau đó mở miệng nói: “Ba người chúng ta đều là bạn của nhau từ hồi nhỏ. Chúng ta đều là học trò của ngài Hokage đệ tam. Mỗi người chúng ta đều có ước mơ riêng của mình. Nhớ lại hồi đó ta đòi cô ấy trở thành bạn gái của ta đồng thời còn trêu cô ấy ngực phẳng ai ngờ đến hiện này thứ đó lại lớn như vậy. A, hahahaha... quả thật không ngờ?”

Đôi môi Akira hơi mím lại, hắn cũng không biết phải nói gì trong tình trạng này. Mặc dù không thích lời lẽ của Jiraiya nhưng hắn vẫn lẳng lặng nghe Jiraiya nói chuyện. Jiraiya lại tiếp tục uống vài ngụm rượu sau đó mới mở miệng nói: “Một lần ta rình cô ấy tắm kết quả là bị cô ấy đánh cho vài cái xương sườn. Hahaha... Thật tội cho kẻ nào lấy phải cô ấy!”

“Mặc dù là thế nhưng Tsunade, cô ấy vẫn là một cô gái tốt. Jiraiya, ngài cũng yêu cô ấy mà phải không?” Đầu của Akira hơi hất lên, ánh mắt bình thản nhìn về phía Jiraiya.

Nghe được câu này thì khuôn mặt của Jiraiya ngẩn ra, ngay sau đó hắn cười nói: “Phải phải...” Bàn tay hắn ngay lập tức vỗ vỗ vào vai của Akira. Nói đến đây thì nhất thời hai người rơi vào trầm mặc. Một lúc sau Jiraiya mới mở miệng nói tiếp: “Tsunade, cô ấy là một cô gái tốt. Bởi vì cái chết của Dan cùng với em trai cô ấy là Nawaki đã để lại bóng má trong lòng cô ấy. Chính bởi vì lý do ấy mà cô ấy mắc phải chứng sợ máu. Tuy nhiên bây giờ cũng tốt...”

“Mặc dù ta luôn theo đuổi Tsunade nhưng không làm cho cô ấy động tâm một chút mảy may. Tuy nhiên khi ta nhìn thấy được người ở bên cạnh cô ấy ta đã thấy được cô ấy cười. Quả thực điều này làm cho ta có chút ngạc nhiên. Mặc dù trong lòng ta cũng rất đau lòng nhưng khi nhìn thấy được cô ấy cười khi dạy người y thuật thì gánh nặng trong lòng ta như được chút bỏ. Akira hứa với ta hãy chăm sóc tốt cho cô ấy!” Bàn tay của Jiraiya nhẹ nhàng vỗ lên vai của Akira.

“Jiraiya, ngài không cần nói như vậy. Dù ngài không nói như vậy ta nhất định sẽ làm như vậy!” Trên khuôn mặt của Akira tràn ngập tự tin, hắn hất cằm của mình ra sau đó lên tiếng nói: “Từ bây giờ Akira ta xin đảm bảo rằng tuyệt đối sẽ không làm cho Tsunade đau khổ. Tuyệt đối không để cho cô ấy rơi một giọt nước mắt. Ta sẽ luôn mang lại nụ cười cho cô ấy! Ta nhất định sẽ biến Tsunade thành người phụ nữ hạnh phúc nhất trên đời này.”

Nghe được lời này thì Jiraiya nhẹ nhàng vỗ lên vai của Akira sau đó mở miệng thở dài một hơi: “Có những lời này của cậu thì tôi yên tâm rồi!” Sau khi vỗ vai của Akira thì Jiraiya lẳng lặng đứng dậy, hắn xoay người đi về phía hướng lều trại. Tuy nhiên đi qua một gốc cây thì Jiraiya liếc mắt nhìn về phía này một cái. Trên khuôn mặt Jiraiya mỉm cười khẽ thở phào một hơi.

Hai tay Akira lẳng lặng khoanh lại trước ngực, hắn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời. Trong lòng hắn tràn ngập những câu hỏi. Tuy nhiên hắn có lẽ trong lúc này quả thật không biết phải làm sao! Mặc dù không biết mình phải làm gì trong tương lai nhưng có lẽ hắn cần làm nhất trong lúc này là đối xử thật tốt với Tsunade đem hạnh phúc cho nàng.

Bất chợt từ trong bụi rậm một thiếu nữ bước ra ngoài. Nàng có mái tóc màu vàng óng ả dưới ánh trăng sáng. Đôi mắt mở to với con ngươi màu nâu nhạt xinh đẹp. Khuôn mặt tròn trịa, làn da trắng hồng mềm mại. Đôi môi đỏ mọng hơi mím lại. Nàng mặc một thân quần áo Kimono xinh đẹp.

Thấy được thiếu nữ xuất hiện thì trên khuôn mặt của Akira xuất hiện một nụ cười. Hắn nhẹ nhàng nhảy về phía thiếu nữ. Nhất thời hai người lẳng lặng nhìn về phía nhau. Bàn tay của Akira vươn ra kéo lấy tay của thiếu nữ. Đôi môi hắn nhẹ nhàng áp lên đôi môi đỏ mọng của nữ nhân xinh đẹp có mái tóc màu vàng này. Một nụ hôn sâu lên đôi môi của nàng.

Dưới ánh trăng phản chiếu bóng dáng của hai người một nam một nữ tựa sát vào nhau. Một nụ hôn nồng cháy đang diễn ra giữa hai người

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Thất Bại Và Trở Về

Tại lầu cao của phòng làm việc Hokage, một lão già nhẹ nhàng ngậm lấy tẩu thuốc, ánh mắt nhìn về phía đám người ninja đang đứng. Một thanh niên khoảng dưới hai mươi với mái tóc màu vàng khuôn mặt đẹp trai. Một nam nhân có mái tóc đen dài, ánh mắt giống như mắt rắn, làn da trắng bệch giống như người bệnh lẳng lặng khoanh tay lại trước ngực. Một nam nhân béo tốt có mái tóc bù xù. Một nam nhân có mái tóc màu đen buộc đuôi gà ở phía sau. Một nam nhân tầm ba mươi tuổi có mái tóc màu bạch kim, mũi khá to có một cái mụn ở mũi. Một cậu bé có mái tóc bạch kim dùng khăn bịt

mặt che kín mặt. Một nữ nhân xinh đẹp có mái tóc vàng có đáng vẻ khoảng hai mươi tuổi. Một thanh niên khoảng mười năm, mười sáu tuổi đứng ở bên cạnh nàng nhún nhún vai.

Lão già mặc một thân quần áo màu trắng, trên đầu đội một cái mũ giống như cái nón màu đỏ có chữ “Hòa” màu đen to tướng. Khuôn mặt già nua, miệng thì ngâm tẩu thuốc liên tục phì phèo. Hắn mở miệng nói: “Sự thật là như vậy?”

Người nam nhân tóc vàng đẹp trai mở miệng đáp lại: “Vâng, ngài Hokage đệ tam. Người thanh niên này phi thường mạnh mẽ. Hắn không những có được không gian nhẫn thuật dường như hắn còn kế thừa hai loại huyết thống Uchiha cùng với Mộc Độn của ngài Hokage đệ nhất Senju Hashirama...”

Nhất thời cả phòng làm việc rơi vào im lặng. Bất chợt một tiếng kết vang lên. Cánh cửa phía sau lưng đám người từ từ mở ra.

Một nam nhân tuổi cũng phải ngang với Hokage bước vào. Hắn khá gầy gò, có một mái tóc đen dài bù xù. Một vết sẹo hình chữ X tại dưới cằm. Mí mắt hơi nổi cùng với khuôn mặt già nua có phần nhăn nhó. Vết nhăn kéo dài từ mắt tới môi dưới của hắn. Hắn mặc một chiếc áo màu trắng cùng với một chiếc áo choàng màu nâu che ở bên ngoài. Hắn lẳng lặng đi về phía trước Hokage.

Đi theo phía sau hắn là hai người khác một nam một nữ cũng có độ tuổi giống như Hokage đệ tam

Nam nhân mặc một áo choàng màu trắng. Mái tóc màu xám chuyển hơi bạc được vuốt ngược về phía sau. Trên trán có hằn lên vết nhăn. Cái mũi thẳng dài khá là nhọn. Con mắt nhỏ và có con ngươi màu đen. Một bộ mắt kính với gọng màu xanh được đeo trên mắt. Hai má gầy gò lõm vào. Một vết hằn sâu từ sống mũi tới miệng biểu hiện ra tuổi tác khá lớn. Bộ râu quai nón màu xám khá là uy vũ.

Đi bên cạnh người nam nhân có mái tóc màu xám kia là một nữ nhân cũng đứng tuổi. Nếu như xét ra thì nếu như bà còn trẻ chắc chắn là một phụ nữ khá là xinh đẹp. Nữ nhân này có một đôi mắt màu đen, mái tóc kéo và một búi tóc cao. Hai tai có đeo bông tai. Trên trán có hai vết nhăn thể hiện lên tuổi tác. Lông mày đen hẹp dài. Chiếc mũi nhỏ thẳng. Hai vết hằn từ mũi tới miệng thể hiện lên sự lớn tuổi của bà. Nữ nhân này mặc một thân quần áo kimono màu trắng cùng với khăn quần trắng treo từ vai xuống ngang hông.

Thấy được ba người bước vào thì Hokage đệ tam ngược nhìn về phía ba người mở miệng nói: “Danzou, Homura, Koharu”

Bàn chân Danzou nhẹ nhàng di chuyển tới gần bàn của Hokage đệ tam. Đặc biệt là một nam một nữ kia không ngờ lại chăm chú nhìn về phía Akira làm cho hắn có vài phần ngạc nhiên. Hai người này hắn cũng có quen biết. Người nam nhân ngang với tuổi Hokage đệ tam tên là Mitokado Homura, nữ nhân có tên đầy đủ là Utatane Koharu. Một người khác có vết sẹo hình chữ X ở dưới cằm là Shimura Danzou.

Hai người Homura và Koharu nhìn về phía Akira đồng thời chăm chú đánh giá một chút Akira. Ngay sau khi Danzou mở miệng thì hai người này mới dừng lại. Danzou nhìn chăm chú về phía Hokage đệ tam lên tiếng hỏi: “Hokage đệ tam, ta nghe nói nhiệm vụ lần này đám người các ngươi thất bại?”

Từ miệng Hokage đệ tam phun ra phì phì vài hơi khói thuốc lá, hắn lạnh nhạt đáp lại lời của ba người mới tới này: “Đúng vậy Danzou, lần này kẻ trộm đi Ngôi Sao của làng Tinh Tú phi thường cường đại. Ta sợ rằng thực lực của hắn theo như lời họ miêu tả thì thực lực của người này mạnh hơn cả một kage.”

Nhất thời khuôn mặt của Danzou và hai vị một nam một nữ này rơi vào kinh ngạc. Người nữ nhân tên Koharu mở miệng hỏi: “Lại có người thực lực mạnh mẽ như vậy? Hiruzen, người đã tra ra được kẻ đó là ai chưa?”

Hokage đệ tam rút lấy một hơi thuốc dài sau đó mở miệng đáp lại: “Người này độ tuổi chừng khoảng hai mươi...” Bàn tay hắn đẩy ra một bức ảnh nhỏ của một người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly mặc một thân quần áo kimono đơn giản. Hắn lẳng lặng lên tiếng nói: “Thực lực hắn phi thường mạnh mẽ. Dường như hắn còn mang hai loại huyết kế giới hạn trong người. Một là Mộc Độn mà ngài Hokage đệ nhất đã từng sử dụng. Một loại khác chính là Sharingan của gia tộc Uchiha. Sharingan trong truyền thuyết vĩnh cửu Mangekyou Sharingan” Nói đến đây Hokage đệ nhất liếc qua đám người đang đứng ở đây không kiêng kỵ chút nào mà mở miệng nói. Dù sao thông tin này chính họ mang về.

“Cái gì?” Nghe được lời này thì người nam nhân tên Homura kinh ngạc kêu lên. Ngay cả đến hai người Danzou cùng với Koharu cũng phải kinh ngạc. Trên khuôn mặt của họ xuất hiện vẻ kinh ngạc được vẽ ở trên mặt. Sau khi miệng vừa kinh hô lên tiếng này thì Homura mở miệng nói: “Ngay cả tộc Senju cũng không có mấy người có thể sử dụng Mộc Độn cả hơn nữa hắn còn mang theo vĩnh cửu Mangekyou Sharingan trong truyền thuyết. Cái này... ta nhớ ngoại trừ Uchiha Madara có được vĩnh cửu Mangekyou Sharingan ra thì dường như chưa có ai đạt được đi!”

Đôi mắt nữ nhân Koharu nheo lại lẳng lặng mở miệng hỏi: “Hiruzen, người đã tra được hắn là ai hay chưa?”

Đầu Hokage đệ tam lẳng lặng lắc: “Hiện giờ ta đã cho người tra rõ việc này! Hy vọng sẽ sớm có kết quả...”

“Hừ...” Từ miệng Danzou xuất hiện một tiếng hừ lạnh. Ánh mắt nhìn về phía Akira một chút tuy nhiên sau đó hắn cũng không cố kỵ mà mở miệng đáp lại lời của Hokage đệ tam: “Ta thấy lần này người này nhất định có liên quan tới gia tộc Uchiha. Chúng ta nên bắt đầu điều tra từ trên người của gia tộc Uchiha!”

Nghe được lời này thì hai hàng lông mày trên khuôn mặt già nua của Hokage đệ tam nhăn lại. Hắn cảm giác có vài phần khó chịu bởi vì Danzou không cố kỵ sự có mặt của Akira ở đây. Những lời này từ miệng Danzou nói ra rõ ràng là đang dò xét và kiểm tra Akira có chút liên quan tới việc này hay không.

Hai vị Akira nhẹ nhàng nhún nhún, hắn không ngờ lại cướp lời của Danzou. Hắn chỉ bình thản lên tiếng nói: “Xin thứ lỗi ngài Hokage đệ tam và trưởng lão Danzou cùng với hai vị có vấn đề, ta có thể nói hay không ý kiến của mình!”

Nhất thời mọi người đều quay ra nhìn về phía Akira, lão già Hokage đệ tam hút phì phèo một hơi sau đó chăm chú nhìn về phía Akira mở miệng nói:

“Akira, ngươi có thể nói!” Hokage đệ tam lắng lắng nhìn về phía Akira. Trong con mắt của lão già Hokage đệ tam xuất hiện một tia tò mò và hứng thú.

Akira lạnh nhạt lên tiếng nói: “Người này ta xem hẳn có dòng máu Uchiha là không sai! Tuy nhiên điều kỳ lạ hẳn lại có Mộc Độn của ngài Hokage đệ nhất Senju Hashirama. Mà muốn đạt được hai điều kiện trên thì yêu cầu cực kỳ hà khắc. Ngoài ra hẳn còn có được vĩnh cửu Mangekyou Sharingan. Để đạt được những trường hợp như trên vậy thì khả năng này phi thường khó khăn nhưng là hẳn lại đạt được. Thế nên theo như tôi phỏng đoán thì hẳn nhất định phải mang hai dòng máu Senju và Uchiha đây là điều tối thiểu. Thứ hai là huyết mạch của hẳn phải phi thường thuần khiết nói đúng hơn người này nhất định phải có khả năng trực hệ hoặc là gần với ngài Senju Hashirama. Ngoài ra huyết thống Uchiha của hẳn cũng phải cực kỳ thuần khiết. Bởi vì huyết thống càng thuần khiết càng có khả năng đánh thức huyết kế giới hạn của mình. Ngay cả Sharingan cũng không phải tình trạng ngoại lệ”

Đôi lông mày già nua của Hokage đệ tam hơi cau lại. Đứng bên cạnh Akira là Tsunade không ngờ lại mở miệng đáp lại: “Những người trong gia tộc Senju của tôi đánh thức huyết kế Mộc Độn cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Hơn nữa tộc nhân gia tộc Senju và Uchiha có mối quan hệ không tốt thế nên hai bên rất khó có khả năng tiến tới. Có lẽ cũng sẽ có một số người trong hai gia tộc quan hệ thông hôn nhưng khả năng này rất thấp. Hiện giờ trong gia tộc Senju cũng không thấy có người thức tỉnh huyết kế Mộc Độn nữa!”

Hai hàng lông mày Uchiha Akira hơi nhíu mày lại sau đó mở miệng hỏi: “Có phải hay không là tình trạng kết hợp dẫn đến phản tổ?”

“Phản tổ?” Nghe được lời này thì nhất thời mấy người nhìn về phía Akira ngạc nhiên mở miệng hỏi.

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hẳn mở miệng nói: “Đây là thứ tôi mới nghiên cứu về huyết thống di truyền. Nói đơn giản một chút đó chính là giống như các gia tộc bởi vì việc thông hôn với ngoại nhân nên huyết thống trở nên loãng đi. Chính lý do này mà một số gia tộc bởi vì đảm bảo huyết thống của mình trở nên thuần khiết mà chỉ cho phép người trong tộc kết hôn với nhau. Ví dụ như gia tộc Uchiha và gia tộc Hyuga chẳng hạn.”

“Nguyên do bởi vì thông hôn với ngoại nhân mà huyết thống trở nên loãng khiến cho huyết kế trở nên khó thức tỉnh hơn. Tuy nhiên bởi sự kết hợp tình cờ giữa hai người có huyết mạch khá loãng nhưng lại xuất hiện đời con cháu có mức độ huyết thống dày cộm giống như tổ tiên đã từng mang. Bởi vì huyết thống dày đặc giống như tổ tiên mà khiến cho huyết kế giới hạn cực kỳ dễ thức tỉnh!”

Nhất thời mọi người kinh ngạc bởi những lời nói của Akira, Hokage đệ tam mở miệng đáp lại: “Người đạt được trường hợp này phi thường hiếm có đi! Ta không nghĩ ra người nào có thể thỏa mãn được hai điều kiện này. Được rồi...” Bàn tay Hokage đệ tam đưa ra phẩy phẩy tay nói: “Các ngươi lui ra trước đi!”

“Vâng!” Nhất thời cả đám cúi đầu ngoan ngoãn phục tùng mệnh lệnh. Ánh mắt của ba người Danzou, Homura cùng Koharu nhìn về phía ba người rời đi. Trong đó đôi mắt của Danzou cùng với Koharu đều neho lại nhìn về phía Akira rời đi. Không biết được hiện nay trong lòng ba người họ nghĩ gì.

Thấy được đám người đã rời đi thì Danzou hướng về phía Hokage đệ tam mở miệng hỏi: “Hizuren, ngươi định tiếp theo làm gì đây?”

Miệng Hokage đệ tam phi phào hơi thuốc, hẳn ngược mắt sang một bên sau đó lắng lắng nhìn về phía ba người một chút. Ngay sau đó hẳn mở miệng nói: “Chuyện này không dễ dàng như vậy. Việc này chúng ta phải bàn bạc kỹ lưỡng. Việc này quan hệ cực kỳ trọng đại!”

Đoàn người Akira bước khỏi căn phòng tòa nhà làm việc của Hokage. Trong khi đi đám người đều đối với nhau nói truyện phiếm. Orochimaru đầy hứng thú nhìn về phía Akira mở miệng nói: “Akira, kiến thức của cậu quả thực khiến cho tôi cực kỳ khâm phục. Thiên phú của cậu quả thực khiến cho người khác phải ngược nhìn. Cậu so với Tsunade về mặt y thuật lẫn nghiên cứu đều mạnh hơn nhiều.”

Thấy được Orochimaru nói như vậy thì Akira mở miệng đáp lại: “Ngài Orochimaru quá khen rồi! Tất cả đều là nhờ công ơn của cô giáo Tsunade!”

Ánh mắt xinh đẹp của người của Tsunade nhìn về phía Akira mở miệng nói: “Xem ra tên quý nhỏ này không tệ!”

Trên khuôn mặt Orochimaru nhất thời xuất hiện một nụ cười nói: “Tsunade, ngươi không nên gọi Akira-kun như vậy a! Dù sao quan hệ của hai người cũng không có bình thường.”

Nhất thời khi Orochimaru nói ra những câu này thì Tsunade hừ lạnh một tiếng. Ánh mắt Tsunade đầy cảnh cáo nhìn về phía Orochimaru nói: “Orochimaru, từ khi nào ngươi biết nói những lời này! Đường như đây không phải là tính cách của ngươi đi!”

“Hahahaha...” Từ miệng Orochimaru xuất hiện một nụ cười, Hẳn mở miệng đáp lại: “Chỉ là ta có chút hứng thú với Akira mà thôi. Nghe nói huyết thống Akira là gia tộc Uchiha, Tsunade ngươi có huyết thống cực kỳ thuần khiết của gia tộc Senju, dường như kế thừa từ ngài Hokage đệ nhất Senju Hashirama. Ta chỉ cảm giác kỳ quái liệu đứa trẻ sinh ra bởi hai người các ngươi sau khi lớn lên có hay không có được năng lực mạnh mẽ giống như kế chúng ta đã giao đầu!”

Lời này nói ra khiến cho khuôn mặt Tsunade trở nên ửng đỏ, nàng quát lớn lên một tiếng nói: “Orochimaru, ngươi muốn chết!”

“Akira, Onii-chan!” Một tiếng gọi lớn nhất thời ngắt quãng cuộc nói chuyện của đám người.

Ánh mắt đám người nhìn về phía âm thanh phát ra thì không ngờ một cô bé khoảng chín tuổi. Cô bé có mái tóc đen dài ngang vai sở hữu một đôi mắt màu đỏ giống như hồng ngọc, trên tay đeo một chiếc nhẫn có hình sóng gợn. Làn da trắng hồng mềm mại. Đôi lông mày như lá liễu đen nhánh và nhỏ mịn. Con mắt to tròn, chiếc mũi thon dài nhỏ hẹp. Chiếc miệng xinh xắn hồng hào đáng yêu. Nó đang mở lớn xuất hiện một nụ cười hạnh phúc. Trên trán đeo một băng rôn có ký hiệu Ninja làng Lá. Cô bé mặc một bộ áo giáp lưới màu đỏ chỉ với một tay áo. Bên trên là những chất liệu giống như giải băng quần lại giống những đường nét như những cái gai hoa hồng. Đôi chân nhỏ nhắn mập mạp đáng yêu, chúng trắng nõn, cặp đùi mập mạp được bao bọc bởi một lớp băng trắng và đi một đôi dép Shinobi.

Đôi mắt Akira nhủ lại vì thấy được đôi mắt của cô bé này không ngờ lại đánh lên một lớp phấn màu tím. Trên mặt cô bé xuất hiện một nụ cười cực kỳ hạnh phúc. Hai tay cô bé mở rộng hết cỡ trực tiếp lao về phía Akira.

Trên khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười khổ. Hắn hơi cúi người xuống mở rộng hai tay. Nhất thời cô bé trực tiếp xà vào lòng của Akira. Bàn tay Akira mở ra vuốt ve vỗ về lưng cô bé nhẹ nhàng, hắn mở miệng nói: “Hahaha... Kurenai-chan không cần ôm anh chặt như vậy a?”

Ngay sau đó hai người rời nhau ra một chút, bàn tay Akira đưa lên sờ mặt của cô bé sau đó mới mở miệng nói: “Xem nào... Kurenai bé nhỏ của anh cũng đã biết làm đẹp rồi cơ đấy!”

Nhất thời khuôn mặt Kurenai trở nên ửng đỏ. Đám người nhìn về phía Akira đặc biệt là Tsunade. Trên khuôn mặt Tsunade xuất hiện vẻ không vui. Bởi vì nàng cảm giác mình có chút tự ty. Xét tuổi của Kurenai còn rất nhỏ nhưng quả thực tuổi tác thì Kurenai rất hợp với Akira. Phải biết rồi một ngày cô bé Kurenai cũng sẽ lớn. Khi bé nàng đã xinh đẹp đáng yêu như vậy thì sau này nhất định sẽ trở thành một mỹ nữ đến lúc đó cô bé không có chút nào so ra kém nàng dù rằng nàng được mệnh danh là Kunoichi đẹp nhất thế giới nhưng tuổi của nàng gấp đôi so với Akira. Nghĩ đến đây khiến cho trong lòng Tsunade xuất hiện một sự khó chịu.

Một nam nhân trên hai mươi tuổi, mặc một thân quần áo Ninja của làng Lá. Bộ lông mày dài, nhỏ và đậm. Mái tóc màu đen dài ngang vai với cặp mắt có đồng tử màu trắng chính là Byakugan biểu hiện cho gia tộc Hyuga. Trên đôi mắt có thể thấy được nét buồn sâu lắng. Chiếc mũi thon dài đồng thời chóp mũi hơi nhọn. Khuôn mặt gầy gò và xương quai hàm hơi vuông.

Theo đằng sau người nam nhân này là hai cậu bé khác cũng bằng tuổi Kurenai. Một cậu bé khác có khuôn mặt khá là đẹp trai. Mái tóc màu xanh ngang vai, từng chòm tóc tua tủa tạo thành giống như mũi giáo. Lông mày nhỏ dài đen. Chiếc mũi nhỏ thon dài. Khóe miệng hơi cười. Con ngươi màu xám. Trên khuôn mặt xuất hiện một nụ cười tự tin.

Một cậu bé khác có đôi mắt màu nâu trông cũng khá đẹp trai. Tóc ngắn màu đen trên trán đeo hộ ngạch với tay áo sấn lên một nửa. Người này Akira cực kỳ quen thuộc là con trai thứ hai của Hokage đệ tam: Sarutobi Asuma.

Nhất thời mọi người đứng lại chào nhau. Akira nhìn khuôn mặt của nam nhân hơn hai mươi tuổi kia thì mở miệng nói: “Chào anh Hizashi...” Đầu Hizashi nhẹ nhàng gật xuống.

Hizashi ngay lập tức lên tiếng chào hỏi mấy người Tsunade. Hắn đối với Sannin huyền thoại cũng cực kỳ cung kính. Minato trong lúc này mỉm cười nhìn về phía Hizashi nói: “Anh Hizashi, anh cũng đến trả nhiệm vụ hay sao?”

Đầu Hizashi nhẹ nhàng gật xuống, hắn mở miệng đáp lại: “Tôi đem ba đứa nhỏ này đi trả nhiệm vụ với ngài Hokage đệ tam!”

Khóe miệng Akira hơi cong lên, hắn mỉm cười đưa tay nhẹ nhàng xoa đầu Kurenai sau đó mở miệng nói: “Kurenai, em mau đi trả nhiệm vụ đi! Anh sẽ chờ em ở ngoài cửa được không?”

“A” Nghe thấy vậy cô bé ngạc nhiên sau đó nhẹ nhàng gật đầu nói: “Vâng!” Lời của cô bé rất ngoan ngoãn đáp lại lời của Akira. Ánh mắt trong veo nhìn về phía Akira.

Đầu Hizashi nhẹ nhàng cúi đầu với đám người Akira đồng thời hắn mở miệng nói: “Tôi xin phép!” Đồng thời đám người Akira nhẹ nhàng hành lễ đáp lại.

Đám người Akira lẳng lặng đi ra khỏi tòa nhà. Bất chợt khi mà bước vài bước đi ra khỏi tòa nhà thì Tsunade nhìn về phía Akira sau đó lẳng lặng lên tiếng nói: “Akira, đi theo ta!” Trong lời nói rõ ràng xuất hiện sự ra lệnh.

“Hừ!” Nhất thời Akira ngạc nhiên mở miệng đáp lại. Tuy nhiên đồng thời khi đó đám người ở đây cũng nhìn về phía Akira. Mắt Akira liếc về phía đại lâu Hokage một chút sau đó mới mở miệng hỏi: “Chuyện rất quan trọng hay sao?”

Đầu Tsunade nhẹ nhàng gật sau đó lên tiếng nói: “Đúng vậy rất quan trọng! Mau đi theo ta!” Nói xong Tsunade xoay người rời đi.

“Hài...” Từ khóe miệng Akira xuất hiện một nụ cười khổ. Hai tay của Akira nhẹ nhàng kết ấn. Từ bên cạnh hắn xuất hiện một người khác giống y hệt hắn. Hắn mở miệng đáp lại: “Được rồi, chúng ta đi thôi!”

Đôi mắt xinh đẹp Tsunade nhủ mày nhìn về phía một người khác của Akira, hay nói đúng hơn là ảnh phản thân của Akira. Tsunade sau đó tiếp tục xoay người rời đi. Ảnh phản thân thì lẳng lặng đứng trước cửa đại lâu Hokage trong khi Akira rời đi theo Tsunade, đám người Jiraiya đi về một hướng khác.

Jiraiya nhìn về phía hai người rời đi thì khe khẽ thờ dài một hơi. Minato lo lắng nhìn về phía Jiraiya lên tiếng nói: “Thầy Jiraiya...”

“Thầy không có sao, Minato bé nhỏ?” Bàn tay Jiraiya nhẹ nhàng vỗ lên vai của Minato. Ngay sau đó Jiraiya mở miệng đáp lại: “Minato có muốn đi uống với thầy vài ly hay không? Hôm nay thầy sẽ mời em!”

Nhìn thấy được khuôn mặt buồn bã của Jiraiya thì Minato mở miệng nói: “Được, vậy theo ý thầy!”

Đầu Jiraiya quay về phía Orochimaru, ánh mắt nhìn về phía hắn tò mò hỏi: “Orochimaru, ngươi có muốn tham gia cùng hay không?”

Đầu Orochimaru lắc lắc nhẹ lên tiếng nói: “Không! Ta muốn về nghiên cứu mấy thứ nữa. Thứ lỗi ta sẽ không đi cùng các ngươi” Nói đến đây Orochimaru xoay người rời đi đám người.

Thấy được bóng của Orochimaru đã đi xa trên khuôn mặt Jiraiya xuất hiện vẻ khinh thường: “Thiệt, tên cuồng nghiên cứu!”

Trên khuôn mặt Minato xuất hiện sự cười trừ, hân hướng về phía nam nhân béo tốt đang đi bên cạnh mình nói: “Choza cậu đi cùng chúng tôi chứ?”

Choza híp lại đôi mắt của mình sau đó mở miệng nói: “Được!”

Nhất thời ba người lẳng lặng đi trên con đường cái, ánh phân thân Akira nhìn về phía bóng dáng đám người kia mất hút. Bất chợt một âm thanh phát ra làm Akira ngạc nhiên: “Akira Onii-chan” Đầu Akira quay về phía âm thanh phát ra thì thấy khuôn mặt cười vui vẻ của một cô bé. Phía sau cô bé là ba người khác. Khi thấy cô bé chạy đến bên mình thì trên khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười tràn đầy thân ái và yêu thương.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Tsunade Tò Mò

Thân mình Akira lẳng lặng đi theo phía sau Tsunade. Ánh mắt Akira nhìn về phía trước. Thân mình Tsunade nhẹ nhàng tiến vào khu vực rừng cây rậm rạp bao trung quanh làng Lá. Akira cũng lẳng lặng đi theo phía sau Tsunade. Trong lòng Akira có chút tò mò không biết được rằng Tsunade muốn nói gì với hắn mà cần phải cẩn thận như vậy. Hắn cũng không có cảm giác được bất cứ người nào theo dõi.

Tsunade dẫn theo Akira xuống dưới một tán lá cây. Ánh sáng trời chiều chiếu lên cây tạo ra màu vàng nghiêng về màu đỏ. Akira cũng phải công nhận cảnh sắc trong buổi trời chiều ở đây vô cùng đẹp. Từng tia sáng của mặt trời xuyên qua những tán lá cây phát ra ánh sáng lấp lóe vô cùng đẹp mắt.

Trong lúc này thân mình Tsunade đã dừng lại. Akira cũng không nghĩ đến việc Tsunade sẽ nói lời yêu thương gì với hắn hoặc có ý tứ thưởng thức cảnh lãng mạn ở nơi này. Bất chợt Tsunade quay đầu lại, con ngươi màu nâu xinh đẹp nhìn thẳng về phía Akira lên tiếng hỏi: “Ừa...”

Đôi mắt Akira chớp nhẹ, hắn tò mò nhìn về phía Tsunade hỏi: “Tsunade, em hẹn anh ra đây chắc hẳn có việc gì đó rất quan trọng đúng không?”

“Hãy gọi ta là cô Tsunade, tên quý nhỏ!” Từ đôi môi đỏ mọng mềm mại Tsunade khẽ mở. Miệng của nàng ngay lập tức chất vấn Akira khi thấy được Akira gọi thẳng tên của mình.

“Hài...” Khóe miệng Akira hơi nhếch lên sau đó hắn khe khẽ thờ dài. Hắn nhìn về phía Tsunade lên tiếng nói: “Được rồi! Cô Tsunade...”

“Tên quý nhỏ!” Bất chợt Tsunade bước về phía sát Akira. Ánh mắt nàng chăm chú quan sát Akira. Thấy được ánh nhìn chăm chú của Tsunade, Akira cảm giác được trái tim của mình đang gia tộc. Hắn cố gắng lấy lại trấn tĩnh sau đó ánh mắt lại đáp lại ánh mắt Tsunade. Con ngươi hắn chăm chú nhìn về phía Tsunade. Bốn mắt đối với nhau. Nhất thời hai má trắng hồng của Tsunade xuất hiện một rặng mây hồng, đầu nàng quay đi, ánh mắt không dám đối mặt với Akira. Tuy nhiên miệng nàng vẫn mở ra chất vấn Akira: “Người... có phải hay không dấu điểm ta điều gì đó?”

Hai vai Akira bắt đầu dĩ nhún nhún, hắn cười lên tiếng nói: “Không, không có!”

Đôi mắt Tsunade hơi híp lại nhìn về phía Akira, miệng nàng chất vấn nói: “Còn nói không có!” Tsunade mỉm cười mở miệng hỏi: “Người rõ ràng đang dấu điểm điều gì đó phải không?”

Đầu Akira nhẹ nhàng lắc lắc, hai vai hắn hơi rung rung: “Hahaha... Cô Tsunade, cô lại nghĩ nhiều quá rồi! Chẳng lẽ trực giác nữ nhân của cô lại phát tác sao? Hahaha...” Hắn bắt đầu trêu đùa Tsunade một chút để tránh trường hợp của mình.

Đôi mắt Tsunade chăm chú quan sát Akira. Ngay sau đó Tsunade lên tiếng, trong giọng điệu của Tsunade cực kỳ chắc chắn. Đôi mắt nàng hơi nhắm hờ, đầu hơi cúi xuống: “Akira, mỗi lần cậu nói dối đều có biểu hiện như vậy. Chẳng lẽ cậu không biết một điều mỗi lần cậu nói dối thì hai vai cậu sẽ nhún đồng thời không dám không dám nhìn vào mắt của người khác hay sao?”

“Nào có!” Đầu Akira quay sang phía khác đồng thời đứng là hắn không có dám nhìn chăm chú Tsunade.

Ngay lập tức bàn tay Tsunade đưa lên trực tiếp kéo mặt của Akira lại. Bàn tay mềm mại nhưng hiện giờ đầy sức mạnh đem mặt Akira hơi bóp lại. Đồng thời Tsunade nhìn thẳng về phía Akira. Nhất thời Akira không biết phải làm sao. Đôi môi đỏ mọng bóng bẩy của Tsunade khẽ mở, âm thanh lớn tiếng mạnh mẽ mở miệng chất vấn: “Ày, nhìn thẳng vào mắt của tôi! Nói cho tôi biết cậu đang dấu điểm tôi những gì?”

Nhất thời Akira phải nhìn chăm chú về phía Tsunade. Khuôn mặt xinh đẹp được bao bọc trong lớp tóc vàng mềm mượt mà. Làn da trắng hồng mềm mại. Hàng lông mày như lá liễu. Đôi mắt với con ngươi màu nâu mờ to, mi mắt mềm mại. Đôi mắt quả thực cực kỳ câu người. Chiếc mũi thon dài nhỏ hẹp. Đôi môi màu đỏ mọng mại hơi ướn át bóng bẩy.

“Ừm...” Bất chợt Tsunade không phản ứng kịp. Bởi vì Akira trực tiếp nhẹ nhàng hôn lên đôi môi của nàng. Bàn tay hắn vòng qua đem eo của Tsunade kéo lại trong ngực của mình. Nàng cảm giác được từ đôi môi của mình truyền tới cảm giác tê tái. Một thứ mềm mại nhẹ nhàng tách ra đôi môi của nàng. Nó luồn vào bên trong cuốn lấy đầu lưỡi của nàng. Nó mon trớn nhẹ nhàng vuốt ve khiến cho Tsunade có cảm giác cực kỳ dễ chịu.

Akira cảm giác từ đôi môi của Tsunade có cảm giác vô cùng mềm mại. Chiếc lưỡi của hắn trực tiếp tiến vào trong miệng Tsunade càn quét ở bên trong. Nó nhẹ nhàng mút lấy chiếc lưỡi của Tsunade đồng thời bàn tay Akira đem thân thể Tsunade trực tiếp kéo sát vào trong ngực mình. Hắn thấy được con mắt Tsunade mờ to nhìn về phía hắn. Ngay sau đó nàng từ từ nhắm mắt lại bắt đầu hưởng thụ nụ hôn sâu của hắn.

Sau khoảng vài chục giây thì hai người mới tách ra. Bàn tay Akira nhẹ nhàng dùng ngón chỏ phết nhẹ lên má Tsunade. Hắn cảm giác được làn da Tsunade vừa trắng lại vừa mịn. Hắn mỉm cười nhìn Tsunade, đồng thời Tsunade cũng cảm nhận được ánh mắt của hắn tràn ngập yêu thương. Hắn mở miệng nói: “Tsunade, em thật đẹp!”

Nhất thời hai má Tsunade đỏ ửng như ứ huyết. Nàng im lặng trong một lúc tuy nhiên ngay sau đó nàng lập tức mở miệng lên tiếng nói: “Uy, tên quý nhỏ. Ngươi đang trốn tránh câu hỏi của ta. Ngươi rốt cuộc đang dấu diếm điều gì hả?” Hai nắm đấm của Tsunade nắm lại hướng về phía Akira uy hiếp.

Akira nhún nhún vai sau đó cười khỏ bàn tay hắn đưa lên vuốt nhẹ đem ngọn tóc bên má trái của nàng hót rộng ra. Thấy được Tsunade nhìn về phía mình uy hiếp bắt đầu đi hai tay Akira đưa lên trong bộ dạng đầu hàng. Hắn mỉm cười nhìn Tsunade lên tiếng nói: “Thật ra thì... là thế này!”

Thực sự trên đường trở về Tsunade cảm giác được Akira có biểu hiện khác. Đặc biệt là hơi thở thay đổi thất thường. Đầu cũng hay đổ mồ hôi. Tsunade biết được hắn giấu mình điều gì đó. Mà nàng có hỏi thì hắn cũng tự tin nói mình là một Kunoichi.

Đôi môi Akira hơi mím lại, hắn mở miệng nói: “Cái này! Em xem này...” Hai tay Akira sử dụng ra những ấn đơn giản. Những ấn này không phức tạp chỉ là sử dụng ra loại nhẫn pháp đơn giản nhất. Tsunade tò mò nhìn về phía Akira. Nhất thời hai tay Akira đập lại.

Ngay sau đó từ bàn tay Akira mọc ra một đoạn cây. Thấy được tình trạng này thì đôi mắt của Tsunade co rút lại. Bởi vì thứ này chính là Mộc Độn mà ông nội của nàng Senju Hashirama đã từng sử dụng. Nàng mở miệng nói: “Là Mộc Độn! Akira, ngươi... làm sao ngươi có thể sử dụng Mộc Độn!”

Thấy được vẻ mặt kinh hoàng của Tsunade, Akira lên tiếng nói: “Anh không biết tại sao anh lại có thể sử dụng Mộc Độn! Anh mới gần đây mới phát hiện được khả năng này. Nếu như anh đoán không nhầm thì có lẽ sau khi từ làng Tinh Tú trở về anh đã có thể sử dụng Mộc Độn!”

Akira nhớ được tại đoạn thời gian đám người Tsunade nói chuyện với mấy Ninja làng Tinh Tú. Hắn lẳng lặng ra bờ sông. Một thân quần áo Akira tràn đầy mồ hôi. Hai hàm răng nhẹ nhàng cắn mạnh vào với nhau. Từng tiếng phát ra ken két. Hắn cắn răng chịu đựng để mình không kêu to thành tiếng. Bất chợt điều làm cho hắn kinh hoàng là chỗ đất hắn chống tay xuống lại bắt đầu mọc nên những cây non. Tốc độ bằng mắt thường có thể nhìn thấy được.

Akira đưa bàn tay lên, hắn kinh hãi phát hiện được thể chất của mình đang sửa đổi. Các tế bào mạnh mẽ hơn và tràn ngập đầy sức sống. Thân thể gia tộc Uchiha vốn cũng không mạnh. So sánh với Chakra chẳng qua thuộc tầng lớp trung lập mà thôi. Chakra không thể nào so sánh được với những dòng họ như Uzumaki hay là dòng họ Senju nguyên nhân bởi vì cơ thể họ nói đúng hơn là tế bào sức sống không mạnh bằng hai gia tộc kia. Tất nhiên không có Akira ở đây bởi vì Akira tu luyện là nội gia quyền khiến khí huyết của hắn mạnh mẽ. Cộng thêm trường sinh quyết bồi tư dưỡng cơ thể và não bộ thêm hắn là người trọng sinh lên bất kể thân thể và tinh thần lực của hắn cũng phi thường mạnh mẽ. Thế nên hắn không biết được thực lực của mình mạnh như thế nào.

Hiện giờ sau khi có được năng lực của Senju Hashirama đệ nhất. Akira cảm giác được thân thể của mình phi thường khỏe mạnh. Cả thân thể tràn ngập sức mạnh. Chân khí trường sinh quyết đã có dấu hiệu một chút chuyển thành tiên thiên chân khí làm cho Akira cực kỳ mừng rỡ.

Đôi môi đỏ mềm mại của Tsunade hơi run lên, nàng mới mở miệng hướng Akira hỏi: “Ngươi... ngươi không những có được Mộc Độn mà lại có được cả Sharingan!?”

Nghe được câu hỏi của Tsunade thì Akira thờ dài một hơi, hắn cũng không tốt dấu diếm. Đôi môi Akira hơi mím chặt lại sau đó hắn gật đầu nói: “Đúng vậy, ta thực sự đã đánh thức trong truyền thuyết Mangekyou Sharingan đồng thời có được Mộc Độn của ngài Hokage đệ nhất Senju Hashirama!”

“Vậy...” Senju Tsunade tò mò mở to mắt nhìn về phía Akira. Ngay sau đó nàng lên tiếng hỏi: “Vậy ngươi... đây là điều ngươi dấu ta sao?”

Đầu Akira gật xuống, hắn mở miệng nói: “Đúng vậy!”

Đôi môi Tsunade mím lại, nàng nhìn về phía Akira đồng thời mở miệng hỏi: “Chính vì điều này mà ngươi muốn nói dối Hokage đệ tam đồng thời đánh lạc hướng họ điều tra?”

Ngón chỏ Akira nhẹ nhàng đưa lên gãi gãi sống mũi, hắn mở miệng nói: “Cái này cũng không hẳn! Ta chẳng qua không muốn bị họ phát hiện mà thôi. Lời cũng không phải hoàn toàn là đúng...”

Đôi mắt Tsunade tò mò quan sát Akira. Thật ra nàng chỉ cảm giác được Akira có điều dấu diếm mình, có lẽ nàng quá để ý Akira cùng có lẽ là giác quan thứ sáu của nữ nhân. Nói chung là nàng thực sự lo lắng cho Akira. Trong trận chiến tại làng Tinh Tú thì nàng phát hiện được Akira mở ra Mangekyou Sharingan. Nàng chẳng qua muốn gặp riêng hắn để hỏi hắn một chút về vấn đề Mangekyou nhưng sự việc lại đến mức này...

Bất chợt Tsunade mở miệng hỏi: “Akira, ngươi mở ra Mangekyou Sharingan có phải hay không có vấn đề gì? Thân thể của ngươi... tế bào của ông nội ta vốn có tính càn quét cực cao. Không được, đi... chúng ta đến bệnh viện, ta muốn làm kiểm tra cho ngươi...”

Akira nghe được Tsunade nói, trong giọng nói của nàng mang theo quan tâm. Hắn mỉm cười sau đó lắc lắc đầu nói: “Không... đôi mắt của anh không có vấn đề gì! Em quên sao? Đôi mắt của anh chính là anh rõ nhất bởi vì anh là Kunoichi giỏi nhất thế giới đồng thời là học trò của sannin huyền thoại công chúa sen Tsunade mà!” Bàn tay Akira kéo Tsunade vào người đồng thời đem nàng ôm chặt.

“Ngươi...” Nghe được lời này thì Tsunade cũng chỉ buột miệng lên tiếng. Nàng không nghĩ được rằng mình tra hỏi trong khi Akira có biểu hiện bất thường

như vậy lại thu được nhiều thứ như thế. Akira chẳng qua không muốn bản thân mình gặp phải vấn đề khiến cho Tsunade lo lắng. Cảm giác được nồng ngực mạnh mẽ và săn chắc của Akira, Tsunade chỉ cảm giác được trong lòng mình sao động.

Bất chợt nàng nghe được Akira mở miệng nói: “Giúp anh giữ bí mật này không tiết lộ cho bất cứ ai được không?”

“A” Nghe được lời này thì Tsunade kinh ngạc ngay sau đó nàng mở miệng nói: “Vì cái gì!”

Akira lẳng lẳng đáp lại: “Cây cao đón gió cả! Nếu như mấy người cao tăng làng Lá biết anh có Mangekyou Sharingan lại có được Mộc Độn họ sẽ làm gì đây?”

“Ta đã biết!” Nghe được lời này thì Tsunade hơi ngần người sau đó ngay lập tức đáp lại. Nàng sao có thể không biết được mấy người của làng Lá nghĩ gì. Phải biết được giờ Akira mới có mười năm tuổi thực lực của hắn nàng e sợ không thua kém kage là bao nhiêu. Lượng chakra có thể nói so với vĩ thủ. Tốc độ khôi phục chakra sợ rằng chỉ thua cửu vĩ mà thôi. Nếu như biết được Akira lại có được Mangekyou Sharingan cùng với Mộc Độn như vậy thì...

Bị ôm chặt trong người Akira, Tsunade cảm giác được hai má mình ửng đỏ nóng ran. Nàng mở miệng nói: “Akira, ngươi có thể... buông ta ra được không?”

“A, có thể...” Trên khuôn mặt Akira bất chợt xuất hiện một nụ cười. Hắn mở miệng nói: “Chỉ cần từ bây giờ em bắt đầu hứa đáp ứng trở thành bạn gái của anh thì anh mới thả nếu không thì...”

Tsunade nghe được lời của Akira, trong lòng của hắn tràn đầy mùi của sự vô lại. Nhất thời khóe mắt của nàng hơi nhăn lại. Mặc dù nàng bắt đầu có tình cảm với Akira nhưng so với tình cảm nàng dành cho Dan vẫn kém xa. Dù việc Akira cùng với nàng tiến hành giao hoan không thể phủ nhận. Có lẽ Akira chính là nam nhân đầu tiên của nàng thế nên tình cảm từ thầy trò thân thiết chuyển biến thành tình yêu nhưng xa xa còn không đạt được mức độ như tình cảm của nàng dành cho Dan. Muốn nàng hoàn toàn yêu Akira thì còn cần một thời gian dài tiếp xúc. Tuy nhiên nàng biết được mình quả thực cũng có cảm xúc với Akira. Bởi vì vừa rồi thấy hắn tiếp xúc với Kurenai thì trong lòng nàng cảm giác có chút đau nhói, trái tim nàng như thắt lại đồng thời nàng có cảm giác khó thở.

Bất chợt Akira nghe được Tsunade đáp lại: “Tên quỷ nhỏ không muốn đòi hỏi quá đáng!”

Nghe được lời này thì Akira cứng họng lại. Hắn cứ tưởng tượng rằng Tsunade sẽ xấu hổ bỏ chạy hoặc có đồ ửng mặt gật đầu đồng ý. Vậy mà nàng lại phản ứng như vậy. Akira bất đắc dĩ làm mặt dày ôm lấy Tsunade. Hắn cực kỳ vô lại nói: “Anh nghĩ mối quan hệ chúng ta cần phải gắn bó hơn vì vậy...”

“Hừ...” một tiếng hừ lạnh từ miệng Tsunade phát ra, nàng lẳng lẳng lên tiếng nói: “Tên quỷ nhỏ đừng nghĩ rằng ngươi đã ngủ với ta một lần là ta nhất định phải đáp ứng ngươi! Có buông ra hay không...” Nhất thời Akira kinh ngạc. Hắn có chút đơ người không biết làm sao.

Bốp! Bất chợt một cú đánh đấm bay Akira ra bên ngoài. Thân mình Akira lết dài trên đất. Akira cảm giác được đầu của mình có chút choáng váng. Akira lên tiếng than thở nói: “Anh chỉ muốn nói nếu như em không muốn quá nhanh chúng ta có thể từ từ thôi kia mà! Ách...”

Ánh mắt Akira thấy được Tsunade đã xoay người rời đi. Akira lớn tiếng hỏi: “Tsunade, ngày mai có bộ phim về tình yêu mới nhất em có muốn đi cùng anh xem hay không?”

Thân mình Tsunade hơi dừng lại, ngay sau đó nàng lớn tiếng nói: “Nếu như ta có thời gian rảnh rồi mà nói...” Sau đó nàng tiếp tục đi về phía trước.

Akira lại lớn tiếng hô lớn: “Anh chờ em tại rạp chiếu phim. Nếu như em không tới anh sẽ không trở về. Ngày mai đúng tám giờ tối anh đến đón em!” Thân mình Tsunade hơi dừng lại. Tuy nhiên nàng chỉ dừng lại cước bộ một chút sau đó rời đi. Thấy như vậy thì Akira hơi nhếch miệng lên. Đầu hắn hơi cúi xuống.

Tsunade trong lúc này đã đi khá xa. Nàng tiến vào trong một ngõ hẻm. Bất chợt từ trong tay áo nàng không ngờ lại lấy ra một quyển sách. Ở trên quyển sách có đề dòng chữ “Một trăm cách để các bạn gái gây nên sự tò mò hứng thú của các bạn trai.” Đồng thời nó cũng có tiêu đề “dành cho người trên mười tám tuổi”. Nếu như Akira ở đây cũng sẽ cực kỳ kinh hoàng bởi vì hắn không nghĩ đến Tsunade lại cũng đọc sách này.

Tsunade nhớ lại mình trong thời gian từ làng Tinh Tú trở về đi qua một cửa hiệu có mua loại sách như vậy. Hiện nhiên Tsunade tinh thông nghiên cứu y thuật nhưng đối với truyện tình cảm mặc dù qua một mối tình nhưng vẫn còn rất kém hiểu biết thế nên nàng mới mua một cuốn sách như thế này.

Nhìn thấy được Tsunade đã rời đi, Akira nhẹ nhàng đưa tay lên vuốt nhẹ má của mình nơi mà bị nàng đánh. Vết má của hắn đã khôi phục hoàn toàn. Khóe miệng Akira hơi cong lên đầu hắn nhẹ nhàng gật xuống. Hắn trực tiếp xoay người sau đó rời đi nơi này.

Bất chợt Akira kinh ngạc tự khe khẽ lầm bầm nói: “Cái gì? Đám Ninja này lại muốn ta trở về bệnh viện gấp. Chuyện gì xảy ra mà cần gấp gấp như vậy? Thật sự là...” Từ miệng Akira khe khẽ lầm bầm. Hai bàn tay hắn ngay lập tức kết ấn. Hắn quát nhẹ: “Anh phân thân thuật!”

Bành!

Một người giống y như Akira xuất hiện trước mặt Akira. Akira ngay lập tức mở miệng nói: “Ngươi mau đi chơi với Kurenai, ta hiện giờ muốn chạy đến bệnh viện làng Lá gấp!” Nói xong hắn xoay người rời đi. Bất chợt bả vai của hắn trực tiếp bị ảnh phân thân chụp lấy giữ lại. Hắn kinh ngạc hỏi: “Chuyện gì nữa?”

Bàn tay ảnh phân thân chìa ra hướng về phía Akira nói: “Ngươi còn quên chưa đưa cho ta tiền!”

“Ách” Từ miệng Akira phát ra tiếng, khuôn mặt có chút xấu hổ. Hắn trực tiếp lấy từ túi áo của mình một đồng tiền mang cho anh phân thân. Ngay sau đó hắn trực tiếp xoay người rời đi. Thân mình của hắn ngay lập tức biến mất tại chỗ.

Thấy được bản thể của mình nhanh chóng rời đi như vậy thì anh phân thân cũng không có ngăn cản. Bàn tay hắn nhẹ nhàng tung tung ví tiền ở trên tay. Đôi mắt anh phân thân hơi cau lại. Hắn tò mò lên tiếng hỏi: “Rốt cuộc là bệnh viện có trường hợp nào khẩn cấp lại gấp gáp như vậy nhỉ? Thật sự là...” Nói xong hắn xoay người rời đi.

Thân mình Akira trực tiếp đáp xuống về phía cổng bệnh viện. Bệnh viện làng Lá là một bệnh viện khá là to được xây dựng bởi gỗ lâu năm cực kỳ chắc chắn. Khi mà Akira vọt về phía bên trong thì thấy được một thiếu nữ có mái tóc màu vàng mặc áo khoác màu xanh lá. Hắn ngay lập tức mở miệng hỏi: “Cô Tsunade...”

“Akira, em đã đến rồi!” Tsunade ngay lập tức quay lại nhìn về phía Akira một chút sau đó tiếp tục tiến về phía bên trong. Akira đi sát bên vai Tsunade.

Akira tò mò hỏi: “Cô Tsunade rốt cuộc là chuyện gì mà cần gọi em gấp như vậy?” Ánh mắt Akira cũng liếc về phía một Ninja đang dẫn đường.

Tsunade vẫn tăng nhanh tốc độ bước đi đồng thời đáp lại lời của Akira: “Sakumo cùng với đồng bọn trở về. Trên người họ bị thương khá nặng. Ca này các kunoichi khác không thể ra sức. Lần này ta cần phải có sự giúp đỡ của em!”

“Ha...” Từ miệng Akira xuất hiện sự thờ dãi. Hắn lẳng lặng lên tiếng nói: “Xem ra lần này lại rắc rối rồi a!”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Hayate Sakumo

Hai người Akira cùng với Tsunade trực tiếp tiến vào bên trong căn phòng. Khi mà họ tiến vào trong một căn phòng lớn thì đám người Tsunade thấy được một đám người đang nằm la liệt ở đó. Một đám người kunoichi mặc một thân y phục màu trắng. Đám người này thấy được hai người nhất thời kêu lên: “Ngài Tsunade, ngài Akira!”

Ánh mắt Akira quét qua đám người. Trong số đám Ninja bị thương có một nam nhân khá đẹp trai. Hắn khoảng hơn ba mươi tuổi. Mái tóc của người nam nhân này có màu bạc có gai nhọn và một mớ tóc gần bằng bảo vệ có ký hiệu làng Lá. Con ngươi đen nhánh. Vòng quanh mắt là một nếp nhăn. Con ngươi ánh nên nét sắc bén. Hắn mặc một thân Ninja y phục của làng Lá. Trên người hắn tràn đầy vết thương.

Bàn tay của hắn ôn nhu đưa về sờ đầu của một cậu bé khoảng chín, mười tuổi. Thấy được hai người thì ngay lập tức người nam nhân nhìn sang nói: “Tsunade, Akira”

Hai tay Akira ngay lập tức kết ấn: “Ảnh phân thân thuật!” Nhất thời có sáu người Akira xuất hiện.

Người nam nhân lớn tuổi có mái tóc màu bạc kia lên tiếng hỏi: “Akira, cháu phân thân nhiều như vậy có được không?”

Đôi mắt Akira lẳng lặng nhìn về phía người nam nhân ngoài ba mươi tuổi này mở miệng nói: “Chú Sakumo, chakra cháu vẫn đủ. Chú không cần phải lo lắng!” Nói đến đây một ảnh phân thân của Uchiha Akira trực tiếp tiến về phía Hayate Sakumo đem bàn tay đặt lên vết thương, từ bàn tay phát ra một chút ánh sáng nhu hòa màu xanh lá.

Phía dưới trên giường bệnh có khoảng năm người Ninja nữa. Tsunade đi về phía một nam nhân bị thương nặng nhất. Ở phía nam nhân này đang được vẽ một đám phù chú dẫn lên người. Tsunade mở miệng quát lớn: “Akira, mau đến đây!”

Thân mình Akira trực tiếp vọt về phía người Ninja này. Người này là một nam nhân có mái tóc màu đen, con ngươi màu xám. Trên khuôn mặt khá là anh tuấn độ tuổi khoảng hơn ba mươi tuổi. Hắn chính là một trong tám huyền thoại nổi danh bát sắc. Người này chính là Mitarashi Murasaki. Hai hàng lông mày Akira nhăn lại lâm lâm: “Thương thế ngài Murasaki như thế nào lại nặng như vậy!?”

Đầu Tsunade quay về phía Akira mở miệng nói: “Ừ, Akira, mau qua đây giúp một tay!”

“Được!” Bàn tay Akira được nên trực ngược đầu lên làm một cái kiêu ngạo. Với khả năng nhẫn thuật của hắn hiện giờ hắn tin tưởng không gì mình không làm được. Chỉ cần đối phương có một hơi thở hắn cũng có tự tin kéo hắn từ địa ngục. Đây chính là sự tự tin đến mức tự ty của hắn. Bởi vì số lượng Ninja chết vào trong tay hắn gần như con số không. Đến hiện nay tài y thuật hắn tăng cao, một năm gần đây thì số lượng Ninja bị chết vì hắn cứu chữa đạt đến mức con số không nói đúng hơn là số người sống sót đạt đến mười thành.

“Tsunade, để việc này cho tôi đi!” Akira tự tin tiến về phía Tsunade. Bàn tay hắn ngay lập tức đặt ở giữa tim của người nam nhân Marasaki kia. Một cỗ năng lượng cực kỳ nhu hòa truyền vào tim của hắn. Cỗ năng lượng này không ngờ lại mang theo sự dào dạt sinh cơ. Thứ này là chakra hòa tan cùng với chân khí của trường sinh quyết mà tạo ra.

Tay kia hấn đảo một cái, từng dòng nước hội tụ trong không khí. Ngay sau đó nước bắt đầu biến thành giống như có sinh mạng. Chúng hội tụ đến những vị trí vết thương nhanh chóng đem vết bẩn loại bỏ. Đồng thời từ trên bàn tay của hấn xuất hiện một con dao bằng ánh sáng.

Phụt!

Dao của hấn trực tiếp cắt lên một chỗ vết thương. Từ chỗ vết thương một đám máu màu đen phun ra ngoài. Những thứ này Akira đều biết, những thứ này đều là độc mà các Ninja dùng trong ám khí. Akira cũng không ngờ người này lại bị trúng độc nặng như thế..

Akira ngay lập tức quay về phía Tsunade mở miệng nói: “Tsunade, mau giúp tôi giữ vững hơi thở và cầm máu. Đồng thời đừng để độc lan tràn...”

“Được!” Tsunade gật đầu một cái. Bàn tay của nàng xuất hiện ra ánh sáng màu xanh vô cùng nồng đậm.

Con người Akira khẽ quét qua Marasaki thấy được từ miệng người nam nhân này phát ra tiếng hừ một tiếng. Akira thấy thể cùng hừ lạnh một tiếng. Hai tay ngay lập tức kết ấn. Ba ảnh phân thân lại xuất hiện. Lần này ba người đứng tại ba góc của ba thân thể Marasaki. Một người đập vào đầu giữ vững đầu óc. Một người có nhiệm vụ bao quát khiến cho độc tố không lan rộng. Một người dùng để khu trừ độc tố. Bản thể thì tập trung ổn định nhịp tim.

Sau hơn nửa tiếng, khuôn mặt đang đen lại của Marasaki nhanh chóng chuyển thành màu hơi hồng. Mặc dù khuôn mặt vẫn còn trắng bệch nhưng xem ra cũng đã có huyết sắc. Trên trán của Akira chảy ra từng giọt mồ hôi lấm tấm. Từ vết thương của Marasaki, hấn lấy ra được một chén nhỏ màu đen sì đậm đặc.

“Ha... Ha...” Akira thở hỗn hển. Hấn chưa bao giờ gặp phải tình cảnh này. Nếu như hôm nay không có hấn chỉ sợ Tsunade cũng khó mà cứu kịp tình trạng này. Đôi môi Akira hơi mím lại. Hấn chưa bao giờ gặp phải trường hợp trúng độc nặng như vậy. Đầu Akira nhẹ nhàng lắc lắc.

Trong lúc này Tsunade lên tiếng nói: “Akira để việc này cho tôi!”

“Được!” Akira nhẹ nhàng gật đầu của mình xuống. Hấn cầm lấy một chiếc khăn lau mồ hôi do một thiếu nữ có mái tóc màu vàng có vài phần xinh đẹp đưa cho. Nàng khá là xinh đẹp không ngờ đến tuổi này nàng bắt đầu da dẻ thiếu nữ rồi. Nàng mặc một thân quần áo màu trắng y tá quả thực có vài phần xinh đẹp. Đôi môi Akira hơi mấp máy lên tiếng nói: “Cảm ơn cô Mebuki!”

Trên khuôn mặt Mebuki có phần lo lắng hỏi: “Akira, cậu không sao chứ? Có cần một chút nghỉ ngơi hay không?”

Người thanh niên tóc bạch kim ngay lập tức lên tiếng nói: “Akira, cậu lên nghỉ một chút đi! Việc chữa thương có thể giao cho Tsunade là được!” Cậu bé tóc bạch kim con trai của Hayate Sakumo là Kakashi không biết chạy đi đâu thì phải mà không có đây?

Đầu Akira nhẹ nhàng lắc lắc, hấn lên tiếng nói: “Mọi người không cần quá lo lắng!” Trong lúc này toàn bộ ảnh phân thân giải trừ. Akira không ngờ lại cảm giác được một trận đầu hoa mắt chóng. Hấn trực tiếp đi ra bên ngoài. Thân mình của hấn không nhận được bắt đầu lão hóa.

Hấn tựa lên một bờ vai của một nam nhân có mái tóc vàng. Khung cảnh bắt đầu có chút hoa mắt. Bất chợt hấn nghe được âm thanh nho nhỏ vang lên: “Akira, cậu không sao chứ?” Bên cạnh hấn là một nữ nhân khá là xinh đẹp có mái tóc màu đỏ.

Đôi môi Akira hơi giật giật, hấn lên tiếng nói: “Minato?” Hấn lão hóa muốn ngã. Hấn thấy một thanh niên tóc bạch kim đang đứng ở phía xa nói chuyện với một đám nhi đồng. Khi mà hấn ngã xuống thì ngay lập tức người thanh niên này cũng biến thành khói trắng đồng thời đám nhi đồng cũng nhìn về phía này.

Cảnh sắc mờ ảo bắt đầu hiện ra phía ngoài. Đầu Akira có cảm giác choang choáng. Quả thực bởi vì mấy ngày nay một môi cộng thêm cơ thể bắt đầu tiếp nhận ADN của Hokage đệ nhất Senju Hashirama mà tinh thần mệt mỏi. Lần này lại cứu chữa người như vậy khiến cho tinh thần của Akira cực kỳ mệt mỏi. Hấn hiển nhiên muốn ngủ một giấc.

Huyết kế giới hạn của Hokage đệ nhất Senju Hashirama chính là Mộc Độn. Loại Mộc Độn do hai loại năng lượng chakra có thiên tính thuộc thổ và thủy kết hợp với nhau tạo ra Mộc Độn. Nói dễ hiểu là Độn Thổ và Độn Thủy tạo ra Độn Mộc. Tuy nhiên không phải ai cũng có chakra ở hai hệ Thổ và Thủy sẽ có thể sử dụng Mộc Độn. Giống như Akira chẳng hạn, hấn ban đầu có chakra thuộc về Thổ, Hỏa, Thủy Phong. Trong đó có Thổ và Thủy nhưng hấn không có sử dụng được Mộc Độn bởi vì hấn không có huyết kế giới hạn.

Huyết kế giới hạn được di truyền từ đời này sang đời khác giống như gia tộc Uchiha chính là Sharingan. Trong đó gia tộc Senju có huyết kế chính là Mộc Độn. Theo như Akira hiểu thì huyết kế giới hạn được cấu tạo bởi AND. Nó cho phép kết hợp hai loại chakra trở nên cũng có thể do tế bào tạo ra một loại năng lượng dung hợp hai loại chakra tạo ra một loại độn mới. Đây là những lý giải của Akira về loại huyết kế giới hạn.

Đôi mắt từ từ mở ra, cảnh sắc cũng rõ ràng dần. Không ngờ trời đã sáng. Thân hình một thiếu nữ với mái tóc màu vàng, khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp đang tựa bên chân của hấn. Đôi môi Akira không ngờ lại xuất hiện một nụ cười hạnh phúc.

Akira cười khò phát hiện được mình không ngờ lại nằm ở trên giường bệnh trong bệnh viện. Hiển nhiên Tsunade đã ở đây suốt đêm. Ánh mắt hấn đảo qua thấy được mấy món ăn còn bốc hơi nóng cùng với một đóa hoa. Xem ra hình như có vài người qua đây. Mùi hương này hấn khá quen thuộc chính là Ayumi nấu. Xem ra nàng còn rất quan tâm tới hấn.

Nhìn xem Tsunade đang tựa đầu trên tay của Akira ngủ. Cách ngủ của nàng quả thực khiến cho Akira có vài phần cảm khái. Bàn tay hấn nhẹ nhàng vuốt đi ngọn tóc đang che đi khuôn mặt của Tsunade. Làn da trắng hồng mềm mại của nàng phản chiếu dưới ánh sáng càng mê người. Đặc biệt là đôi môi hơi mím lại khi còn ngủ kia. Ngoài ra chiếc áo ngủ hơi trễ xuống để lộ ra bộ ngực trắng nõn, rãnh vú sâu hoắm như muốn hút hồn Akira vào. Nhìn thấy rãnh

vú sâu hoắm của Tsunade thì Akira không nhận được lại nhớ đến đêm điên cuồng đó khiến cho máu hấn sôi sục.

Trong lòng Akira thầm nghĩ: “Vẫn phải sớm chinh phục Tsunade để nàng trở thành bạn gái hoặc đem nàng cưới về nhà a”. Akira không nhẫn nhịn được. Hấn nhẹ nhàng cúi xuống. Mặt mình dính lại gần mặt của Tsunade. Miệng của hấn muốn hôn lên đôi môi của Akira.

Bất chợt âm thanh một tiếng vang lên: “Akira, Onii-chan!” Nhất thời bởi vậy khiến cho Akira giật mình lại. Cánh cửa ngay lập tức mở ra. Một cô bé xinh đẹp và đáng yêu với cái mặt tròn trịa, con ngươi giống như hồng ngọc trực tiếp mở cửa ra. Nàng lớn tiếng hô gọi tên của Akira.

Nhất thời Akira giật bắn cả người lại. Hấn vội vã rút đầu lại. Nghe được tiếng hô khiến cho Tsunade tỉnh dậy. Nàng đưa bàn tay rụi rụi mắt của mình. Tuy nhiên trong thoáng chốc một người nam nhân hơn ba mươi tuổi. Hấn có một mái tóc màu đen cùng với con ngươi màu đỏ như hồng ngọc hơi cau mày lại.

Thấy được Akira đã tỉnh thì ngay lập tức cô bé xuất hiện một nụ cười trên khuôn mặt, hai tay rang rộng ra trực tiếp chạy đến: “Akira Onii-chan, anh đã tỉnh!” Cô bé trực tiếp chạy đến. Bàn tay vươn ra đem hấn trực tiếp ôm lấy. Akira cũng không ngần ngại đem cô bé ôm vào trong người.

“Akira, em đã tỉnh rồi!” Tsunade thấy được Akira bị cô bé đáng yêu khoảng chín, mười tuổi này ôm lấy thì trong ánh mắt lóe lên một tia không vui. Tuy nhiên nàng nhanh chóng mở miệng hỏi thăm.

Akira nhìn về phía người nam nhân gầy gò có con ngươi màu đỏ như hồng ngọc kia lên tiếng nói: “Chú Shinku, chú đã đến rồi à?” Hấn nhìn thấy được một cô bé có mái tóc xanh đen nghiêng về màu xám hơn và con ngươi màu nâu. Cô bé khoảng bảy, tám tuổi mặc áo khoác màu vàng và áo lưới ở bên trong. Cô bé mặc một cái quần cụt để hiện lộ cả bắp chân. Đi một chiếc giày cùng với tất chân. Bộ dạng cực kỳ hoạt bát và đáng yêu. Ngón chỏ Akira nhẹ nhàng gãi gãi sống mũi của mình lên tiếng hỏi: “Mitarashi Anko, em cũng tới đây hả?”

Người nam nhân có khuôn mặt gầy gò lên tiếng nói: “Lần này chúng tôi qua đây thăm Marasaki, nhân tiện thăm cậu luôn!”

Nhất thời cô bé Anko nhìn về phía Akira mở miệng nói: “Cảm ơn anh Akira Onii-chan. Cảm ơn anh vì đã cứu chú của em!” Vừa nói cô bé vừa đặt hai tay chấp lại để xuống phía dưới chân sau đó cúi đầu hành lễ tỏ rõ biết ơn.

Bàn tay Akira nhẹ nhàng phát ra, trên khuôn mặt hấn xuất hiện một nụ cười ngạo nghễ: “Không có việc gì chẳng qua nó là trọng trách anh cần làm mà thôi!”

Bất chợt trong lúc này Tsunade đang ngồi ở bên cạnh lên tiếng nói: “Akira, lần này em lao lực quá độ lại dùng hết quá nhiều chakra lên cơ thể mệt mỏi. Lần sau chú ý điều dưỡng cơ thể của mình một chút đừng có cố gắng quá!”

“Thân thể của em, em biết! Cô đừng lo lắng quá. Chỉ cần nghỉ một chút là sẽ khỏe hơn thôi!” Akira bình thản đáp lại lời của Tsunade. Hấn nhìn về phía cô bé có đôi mắt có con ngươi màu đỏ như ngọc lên tiếng nói: “Xin lỗi Kurenai-chan, chúng ta sẽ đi chơi vào lần sau được không?”

Nguyên nhân bởi vì tin tức của Sakumo làm nhiệm vụ trở về. Trong số người bị thương có Mitarashi Marasaki là chủ của Mitarashi Anko cùng với Hayate Sakumo cha của Kakashi. Cả hai người này đều là bạn thân của Kurenai. Hiển nhiên Kurenai sau khi nghe được thì muốn đi cùng họ đến nơi này rồi. Thế nên lần này Akira muốn dẫn cô bé đi chơi liền trở nên thất bại.

“Được!” Trên khuôn mặt cô bé thì hai mắt híp lại, đồng thời trên miệng hơi nhếch lên. Hiển nhiên nàng đang cười. Cô bé trực tiếp bá lấy tay của Akira dùng đầu tựa vào tay của hấn. Nụ cười của nàng trông vô cùng hạnh phúc.

“Được rồi, Kurenai con đừng làm phiền anh Akira nữa!” Trên khuôn mặt của Yuuhi Shinku nhất thời xuất hiện vẻ nghiêm nghị. Thấy được khuôn mặt vẻ nghiêm nghị của Shinku khiến cho con mắt Kurenai ảm đạm xuống.

Trong lúc này ngồi ở bên cạnh hấn thì Tsunade đã mở miệng đáp lại: “Tốt rồi! Akira, cô xem em không có việc gì nữa. Cô cần trở về!”

Thấy được Tsunade muốn rời đi thì Akira. Thân mình Tsunade trực tiếp xoay người rời đi. Ánh mắt Akira chăm chú về phía nàng. Bất chợt Tsunade nghe được hấn lớn tiếng gọi nói: “Tám giờ tối hẹn gặp lại!” Bước chân Tsunade hơi dừng lại một chút sau đó nàng cũng không có đáp lời của hấn nhanh chóng xoay người rời đi.

Đôi mắt Shinku cũng cau mày lại, hấn lên tiếng nói: “Được rồi, Akira-chan, đám người chú cũng không làm phiền cháu nữa!” Nói xong Shinku hướng về phía Kurenai mở miệng nói: “Kurenai, con mau trở lại chúng ta đi thăm bác Sakumo!”

“Nếu vậy chúng ta cùng đi đi chú Shinku!” Chợt Shinku nghe được âm thanh phát ra. Hấn quay lại đã thấy được Akira tự mình rời xuống giường. Bàn tay hấn xoay nhẹ nhàng sau đó nhìn về phía chỗ móc treo. Akira trực tiếp cầm lấy một chiếc áo khoác đem khoác lên người.

Đôi mắt Akira nhìn về phía cô bé Kurenai lên tiếng nói: “Kurenai-chan, chúng ta cùng nhau đi!” Đồng thời Akira nhìn về phía Shinku hỏi: “Chú không phiền chứ? Chúng ta cùng đi?” Hấn chỉ thấy đầu Shinku nhẹ nhàng gật xuống. Sau đó Shinku xoay người rời đi. Cô bé Kurenai cực kỳ yêu thích nắm lấy tay Akira trực tiếp đi bên cạnh hấn. Akira cúi xuống thấy cô bé cũng thỉnh thoảng hay nhìn mình khi mình nhìn về phía cô bé thì cô bé đỏ mặt cúi đầu xuống. Akira nhẹ nhàng lắc lắc đầu của mình.

Ánh sáng chiếu qua các cánh cửa sổ khiến cho hành lang của bệnh viện trở nên sáng sủa hơn. Akira đem lẳng lặng mang theo Kurenai, Anko đi theo phía sau Shinku. Hấn loáng thoáng nghe được mấy tiếng bàn tán. Trong đó không ngờ có hai Kunoichi nữ mặc y phục màu trắng đang bàn tán với nhau.

Một Kunoichi nữ có mái tóc màu nâu dùng tay đặt lên miệng nhỏ giọng nói: “Này em nghe gì chưa? Lần này bởi vì ngài Nanh Trắng tự ý bỏ nhiệm vụ

dẫn đến nhiệm vụ thất bại có không biết bao nhiêu Ninja làng Lá chúng ta bỏ mình. Ngoài ra khiến cho làng Lá chúng ta cùng với Hỏa Quốc tổn thất không biết bao nhiêu. Nghe nói con số lên đến hàng tỷ Ryo...”

“Cái gì?” Trên khuôn mặt của người thiếu nữ Kunoichi đang nói chuyện bên cạnh xuất hiện vẻ kinh ngạc. Nàng mở miệng nói: “Ngài Nanh Trắng làm sao có thể thất bại được. Không phải ngài Nanh Trắng chính là huyền thoại của làng Lá chúng ta sao? Tại sao ngài lại tự tiện bỏ nhiệm vụ!”

Người nữ nhân có mái tóc màu nâu kia lại tiếp tục nói tiếp: “Hừ... Em không biết thôi! Nghe nói ngài Nanh Trắng vì cứu đồng đội nên mới từ bỏ nhiệm vụ. Lần nhiệm vụ này thất bại khiến cho không ít tổn thất cho làng ta cùng với Hỏa Quốc.”

Trên khuôn mặt thiếu nữ Kunoichi đối diện mở miệng đáp lại: “Không nghĩ đến ngài Nanh Trắng lại là người như vậy?”

Thiếu nữ Kunoichi có mái tóc màu nâu kia tiếp tục nói: “Huyền thoại cái quái gì chứ? Một Ninja mà không chấp hành mệnh lệnh chẳng khác nào rác rưởi cả. Không nghĩ đến hán tử là người mà chị sùng bái lại là người như vậy. Bởi vì hán tử bỏ nhiệm vụ khiến cho làng ta tổn thất không hề nhỏ?”

Đôi mắt Akira nhú mày lại. Hắn lẳng lặng liếc nhìn về phía hai thiếu nữ. Thấy được Akira nhất thời hai người này ngay lập tức cúi chào. Tuy nhiên trên đường đi họ vẫn nghe được âm thanh bàn tán xì xào của đám người. Tình cảnh này diễn ra khắp nơi. Shinku chỉ khe khẽ thờ dài một hơi.

Trong lòng Akira thầm nghĩ: “Xem ra là chú Nanh Trắng vì cứu đồng đội nên mới từ bỏ nhiệm vụ của mình. Không ngờ chỉ mới như vậy mà tin đồn lan nhanh như thế. Cái này có gì đó không ổn? Không phải là Nanh Trắng mới trở về ngày hôm qua sao? Tại sao tin đồn lại lan nhanh như vậy. Hình như có người đang cố ý nhắm vào chú Sakumo đi!” Đầu Akira nhẹ nhàng lắc lắc. Hắn xem ra cái chuyện này không đơn giản như hắn nghĩ. Ngay cả cái nhiệm vụ lần này sợ rằng cũng có bàn tay đen ở phía sau.

Cả bốn người lẳng lặng đi về phía trước. Tất cả đám người đều dừng lại trước một cánh cửa. Từ trong cánh cửa không ngờ có âm thanh vọt ra. Đôi mắt Akira nhú lại. Hắn không nghĩ đến được rằng những lời này lại là những lời chỉ trích.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Nói Chuyện Với Cha Vợ Tương Lai

Đôi tai Akira hơi vểnh lên, mày hắn nhăn lại. Âm thanh đó là một tiếng khó chịu nói: “Sakumo, người tại sao lại từ bỏ nhiệm vụ chứ? Tại sao người lại phải đến cứu ta? Tại sao chứ? Người có biết không? Nhiệm vụ lần này thất bại khiến cho Hỏa Quốc chúng ta tổn thất thảm trọng. Thật không ngờ vì người mà ta đeo danh sĩ nhục. Con trai tôi nó sẽ nhìn tôi thế nào đây? Ta thà làm một Ninja thật sự chết trận chứ không muốn làm Ninja không biết nghe mệnh lệnh cấp trên!”

Hai mắt Akira nhú mày lại. Hắn nghe được rõ ràng người này được Sakumo cứu nhưng lại phản phái. Trong lòng Akira có một cổ cảm tức khó nói trong lòng. Cánh cửa ngay lập tức mở ra, một nam nhân tầm ba mươi tuổi, trên mặt có vẻ bức tức. Hắn hừ lạnh một tiếng sau đó rời đi.

Akira nhú mày lại. Bởi vì người này đang mặc một thân quần áo bệnh nhân. Akira nhớ được loáng thoáng người này rất quen mặt. Đột nhiên đôi mắt của hắn nhìn về phía người nam nhân ngoài ba mươi này rồi đi. Hắn sực nhớ đến người nam nhân này hẳn chính là Ninja cùng trở về với Sakumo. Trên người thương thế của hắn là nhẹ nhất.

Trong khi đi hắn không ngờ đã phải một cây chổi đang lăn dưới đất. Hắn không nhận được khuôn mặt giận dữ. Dường như cái vật nằm dưới đất trở thành vật mà hắn chút giận. Bàn chân hắn đưa lên đem cây chổi đá bay.

Shinku đem cánh cửa đẩy ra. Đoàn người Akira trực tiếp tiến về phía bên trong. Ánh mắt Akira quan sát được sự chờ đợi của Sakumo. Đầu Sakumo cúi xuống. Trên mái tóc bạch kim nếu như ai có con mắt nhìn rõ sẽ phát hiện được từng sợi tóc bạch kim đã biến thành tóc bạc. Tóc bạc của người già mà không phải tóc bạch kim. Trên khuôn mặt Sakumo giống như có thể thấy được sự chờ đợi. Nếu ví tâm trạng hắn lúc này giống như một người đứng trên con thuyền lênh đênh giữa biển khơi không xác định được phương hướng.

Thấy được đám người Akira mở cửa ra bước vào thì Sakumo nâng đầu lên nhìn về phía đám người Akira. Người đầu tiên mở miệng không ngờ là Shinku. Trên khuôn mặt gầy gò của Shinku thoáng qua nét thông cảm. Hắn mở miệng nói: “Anh Shinku...”

Ngồi bên cạnh Sakumo là Hayate Kakashi cũng cúi đầu xuống trầm lặng. Khi thấy được sự đám người này tới thì Hayate Kakashi ngẩng đầu lên nhìn về phía đám người Akira tới. Hatake Kakashi mở miệng nói: “Chú Shinku, anh Akira, Kurenai, Anko...”

Akira cũng lên tiếng chào lại: “Chú Sakumo, Kakashi-kun!” Trên khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười thân thiện. Hai người Anko cùng với Kurenai cũng lên tiếng chào. Trong tay Anko cầm một bó hoa trực tiếp tiến về phía chỗ đứng bình hoa. Ánh mắt Akira đảo qua thấy được bình hoa có khá nhiều hoa xem ra cũng đã có khá nhiều người đến thăm.

Shinku tiến về phía Sakumo. Hắn ngồi lẳng lặng bên cạnh giường bệnh Sakumo mở miệng khuyên giải. Nghe được mấy lời tâm tình của Shinku thì Sakumo chỉ lẳng lặng im lặng lắng nghe thì thoáng thì gạt mình lại.

Đột nhiên Hayate Kakashi nhìn về phía Akira. Đôi mắt của hắn tràn ngập chờ mong. Bất chợt Kakashi mở miệng hỏi: “Anh Akira! Có phải một Ninja đúng nghĩa là không được có tình cảm. Ninja phải đặt nhiệm vụ hàng đầu lên trên hết. Kẻ không chấp hành mệnh lệnh chính là một rác rưởi có phải không?”

Nghe được những lời này thì tất cả mọi người đều nhìn về phía Hayate Kakashi. Trong mắt của mọi người đều thấy sự mê mẩn của Kakashi. Đầu Sakumo cúi xuống, hắn cũng không có dám đối mặt với con trai của chính mình. Ngay lập tức Anko có vài phần giận dữ sau khi liếc mắt thấy Sakumo, hai tay cô bé nắm lại quơ quơ nói: “Sao cậu có thể nói như vậy hả Hayate Kakashi?”

Nhất thời đầu của Kakashi cúi xuống, hắn không biết đáp lại lời của Anko như thế nào cho phải. Trong mắt Kakashi tràn ngập sự mất phương hướng. Nghe thấy lời này thì Akira cũng nhú mày lại. Tuy nhiên ngay sau đó trên mặt hắn xuất hiện một nụ cười.

Hắn khoanh tay trước ngực. Ánh mắt đảo qua Sakumo đang nằm trên giường bệnh. Vài ống dung dịch nước cất được tiếp vào trong cơ thể của Sakumo. Akira còn thấy được chiếc dây đang run rẩy lên, hiển nhiên Sakumo sợ câu trả lời của Akira. Akira cười đáp lại: “Ha... Kakashi muốn nghe ý kiến của anh sao?”

Đầu Kakashi nhẹ nhàng gật xuống một cái. Ngay sau đó đáp lại hắn là một nụ cười bình thản của Akira. Hai tay Akira khoanh trước ngực, sau đó một tay để trước ngực còn bàn tay kia nắm cằm của mình, bộ mặt Akira trở nên nghiêm nghị nói: “Trong trường hợp của cha em thì không thể nói ai đúng ai sai được. Nếu đứng trên cương vị của một nhà lãnh đạo nói đúng hơn chính là hy sinh cái nhỏ để lấy được lợi ích lớn hơn thì cha em đã hoàn toàn sai rồi! Bởi vì lần này việc cha em cứu họ không những không được sự thông cảm mà còn khiến cho họ đổ hết tội lỗi và cha em hơn nữa còn khiến cho làng và Hòa Quốc bị tổn thất nghiêm trọng...”

Nhất thời thân mình Sakumo run lên. Shinku cũng nhú mày nhìn về phía Akira. Không khí cả phòng trở nên bất ổn. Không khí trở nên âm u.

“Tuy nhiên... dù sao Ninja cũng là con người mà không phải công cụ. Sự khác nhau giữa con người và công cụ chính là có tình cảm.” Trên khuôn mặt Akira xuất hiện nụ cười, hắn đưa bàn tay lên xoa đầu Hayate Kakashi, hắn nói: “Nếu đứng trên mức độ con người thì cha em làm đúng. Tính mạng đồng đội vô cùng quan trọng. Vậy anh giả sử trong trường hợp của em nếu lựa chọn giữa nhiệm vụ và tính mạng bạn bè, em sẽ lựa chọn thế nào?”

Nhất thời Kakashi không biết đáp lại thế nào, cậu bé chỉ ngẩng đầu lên nhìn về phía Akira nói: “Em...”

“Ha...” Akira thở ra một hơi khá dài. Hắn xoa xoa tóc Kakashi sau đó tiếp tục nói: “Một Ninja không chấp hành nhiệm vụ, tuân thủ kỷ cương thì đúng là rác rưởi nhưng mà kẻ mà không biết quý trọng đồng đội của mình so với rác rưởi còn không bằng. Nếu như trong trường hợp ấy anh thà làm rác rưởi còn hơn là rác rưởi cũng không bằng!”

Trong con mắt Kakashi không ngờ lại sáng lên một tia ánh sáng, hắn lên tiếng nói: “Cảm ơn anh, anh Akira!”

Đầu Akira lắc lắc, hắn lên tiếng nói: “Trên đời rất khó nói cái gì là đúng! Cái gì là sai!” Bàn tay hắn vỗ vỗ đầu Kakashi. Thấy được bộ mặt âm trầm của Hayate Sakumo thì Akira không nhịn được lên tiếng hỏi: “Chú Sakumo, chú có từng hối hận khi từ bỏ nhiệm vụ hay không?”

“A...” Nghe được lời này thì Sakumo chỉ kinh ngạc mở miệng khẽ phát ra âm thanh. Sau đó đầu lẳng lẳng cúi xuống. Hắn cũng không có trả lời Akira.

“Hài...” Akira khe khẽ thở dài. Hắn lại hỏi Sakumo một câu khác: “Vậy giả dụ chú không từ bỏ nhiệm vụ khiến cho nhiệm vụ thành công. Toàn bộ làng Lá cùng với Hòa Quốc đều đạt được lợi ích lớn. Tuy nhiên toàn bộ đồng đội của chú sẽ chết. Khi nhìn thấy toàn bộ đồng đội của chú bởi vì chú tập trung cho nhiệm vụ sẽ chết, vậy chú có hối hận hay không?”

Shinku trong lúc này không ngờ lại nắm tay lại đặt trước miệng ho khan, đồng thời ánh mắt trừng về phía Akira, hắn mở miệng cảnh cáo Akira: “Khụ, khụ... Akira...”

Đầu Akira nhẹ nhàng lắc lắc. Hắn cũng không có tiếp tục nói nữa. Hắn chỉ lẳng lẳng ngồi xuống phía dưới. Trong lúc này Kurenai đã lấy ra một chiếc dao đem đâm hoa quả gọt lấy. Một lúc sau thì Sakumo ngẩng đầu nhìn về phía Akira. Hắn ngay lập tức đáp lại lời Akira: “Cảm ơn cháu Akira, chú đã hiểu!”

“Không có gì!” Trên khuôn mặt Akira lắc lắc đầu. Hắn mỉm cười nói: “Nếu giả sử bạn thân, chiến hữu của cháu rơi vào tình trạng như vậy. Phải lựa chọn giữa nhiệm vụ và đồng bạn, vậy cháu sẽ lựa chọn đồng bạn mà không phải nhiệm vụ. Tuy nhiên chú Sakumo thứ cho cháu nói thêm vài lời...” Sakumo nhẹ nhàng gật xuống. Akira lên tiếng nói: “Có những đồng bạn đáng để ta làm vậy có những đồng bạn không đáng để ta làm như vậy. Cháu chỉ nói vậy thôi!”

Đầu Sakumo nhẹ nhàng gật xuống, hắn lẳng lẳng nhìn về phía Akira nói: “Akira, chú hiểu mà!”

Akira lẳng lẳng nhẹ nhàng gật đầu đáp lại. Cuộc trò chuyện bắt đầu từ những việc thăm hỏi. Sau khoảng nửa giờ đồng hồ thì Shinku mới cúi chào đám người Sakumo: “Xin phép anh Sakumo, cháu Kakashi! Chúng tôi cần trở về!”

“Vâng, mọi người ra về!” Từ miệng Sakumo phát ra một tiếng xã giao.

Akira mỉm cười đáp lại lời nói Sakumo: “Cháu cũng cần phải về đây! Vừa mới hoàn thành nhiệm vụ nên cháu muốn nghỉ một thoáng đây. Hahaha...” Bàn tay đưa lên vỗ vỗ đầu Kakashi đồng thời nói: “Nếu em có gì rắc rối và khó khăn cứ đến tìm anh nhé Kakashi!” Đầu Kakashi nhẹ nhàng gật xuống.

Đám người Akira sau khi thực hiện các lễ tiết thì cũng rời khỏi căn phòng. Kế tới lại có một vài đám người khác đến thăm Sakumo. Akira quay đầu nhìn về phía họ, xem ra đám người này đều bạn bè của Sakumo. Bốn người lẳng lẳng ra khỏi phòng.

Cô bé đáng yêu Anko ngay lập tức hướng về phía ba người lên tiếng nói: “Cháu xin phép mọi người! Cháu muốn đi chăm sóc cho chú của cháu!”

Bàn tay gầy gò của Shinku nhẹ nhàng phất ra, hần lẳng lẳng nói: “Được rồi, cháu Anko rời đi đi!” Akira cùng với Kurenai cũng mỉm cười nhìn về phía Anko. Sau khi cô bé khom người một cái thì xoay người chạy rời khỏi.

Ba người lẳng lẳng đi với nhau. Shinku bất chợt lên tiếng hỏi: “Akira, cậu có thời gian rảnh hay không?”

“À” Akira ngạc nhiên kêu lên một tiếng nhỏ. Đầu hần quay về phía Shinku thấy được đôi mắt màu đỏ như hồng ngọc nhìn về phía hần. Đôi mắt kiên nghị và đầy nghiêm túc. Con người Akira tò mò nhìn về phía Shinku. Đôi mắt hần chớp nhẹ. Hần mở miệng hỏi: “Chú Shinku có việc gì sao?”

Chiếc cằm nhọn gầy guộc của Shinku nhẹ nhàng gật xuống, hần lẳng lẳng đáp lại lời Akira: “Tôi muốn gặp riêng cậu một chút!”

Những lời này vào tai Akira khiến cho Akira nhú mày lại. Hần suy nghĩ một chút rồi gật đầu đáp ứng: “Được a! Chú Shinku chúng ta tìm một chỗ riêng để nói chuyện đi!”

Shinku nhìn về phía Kurenai nói: “Kurenai, hiện giờ con được nghỉ vậy thì trở về nhà trước đi! Cha sẽ về nhà sau.”

Kurenai chớp đôi mắt to tròn dễ thương của mình nhìn về phía Akira nói: “Akira Onii-chan, anh trở lại dùng cơm trưa cùng gia đình em nhé. Kurenai sẽ nấu thật nhiều món ngon cho anh Akira!” Đôi mắt Kurenai híp lại, trên khuôn mặt của cô bé xuất hiện một nụ cười ngọt ngào.

Mặt Shinku xuất hiện sự nghiêm nghị nhìn về phía Kurenai. Ánh mắt của hần biến thành ánh mắt của sự cảnh cáo. Hần mở miệng nói: “Kurenai, con đừng làm phiền anh Akira như vậy? Con cũng không còn nhỏ nữa đâu!”

Khuôn mặt Kurenai nhất thời âm ảm cúi xuống, khuôn mặt tròn trịa của cô bé trong lúc này giống như một cái bánh thiêu. Akira cười khỏ dùng ngón tay chỏ gãi gãi sống mũi của mình. Hần mở miệng nói: “Không sao chú Shinku. Tính ra từ chiều tôi hôm qua cháu còn chưa có ăn gì!” Hần nhìn về phía Kurenai nói: “Hôm nay để anh thưởng thức món ăn do Kurenai nấu thế nào?” Bàn tay hần đưa lên xoa đầu Kurenai.

Nhất thời bộ mặt của Kurenai xuất hiện nụ cười như thái dương. Nàng gật đầu nói: “Tốt a!” Nói xong cô bé nhanh chóng xoay người bỏ chạy.

“Hài...” Từ miệng Shinku khe khẽ thở dài. Hần nhìn về phía Akira mở miệng nói: “Được rồi, chúng ta tìm một chỗ không người nói chuyện!” Nói xong thì Shinku xoay người rời đi. Akira lẳng lẳng đi theo phía sau của Shinku.

Hai người đi về phía bên trong một khu vực hẻo lánh. Đến lúc này Shinku mới dừng lại. Ánh mắt Shinku nhìn về phía Akira tò mò lên tiếng hỏi: “Cậu... cậu rốt cuộc có mối quan hệ thế nào với ngài Tsunade?”

Đôi môi Akira hơi mím lại. Hần ngẫm nghĩ trong lòng: “Xem ra chú Shinku nhìn ra cái gì đó! Tính ra nếu không sớm thì muộn hần cũng biết được quan hệ này. Làm thế nào để thuyết phục được chú Shinku bây giờ? Người cha nào cũng không hy vọng con gái của mình chung chồng với người khác!” Khóe miệng Akira hơi cong lên sau đó hần khe khẽ thở dài lên tiếng hỏi: “Chú Shinku, chú nhìn ra cái gì sao?”

Đầu Shinku nhẹ nhàng gật, trên khuôn mặt gầy gò đầy xương xẩu kia nhẹ nhàng đáp lại lời của Akira: “Mỗi lần thấy được ngài Tsunade ở bên cạnh cậu. Ngài ấy đều cười rất vui vẻ. Ban đầu tôi nghĩ đó chỉ là tình cảm thầy trò bình thường nhưng có vẻ như tôi đã nhầm. Việc sáng nay, cậu biết đấy...”

Nghe được lời của Shinku, Akira chỉ cười khỏ một tiếng. Hần lẳng lẳng ngược nhìn lên bầu trời trong xanh không một gợn mây. Akira mở miệng đáp lại: “Chú Shinku... Có lẽ chú cũng nhìn ra rồi! Vậy cháu cũng không dám dấu diếm thật ra thì quan hệ của chúng cháu đúng là không bình thường. Do một lần đưa đẩy mà quan hệ hai bên đã xác định...” Nói đến đây Akira chỉ ho khan vài tiếng nói: “Cháu có ý định theo đuổi Tsunade dù sao thì cháu và cô ấy cũng có quan hệ xác thật rồi!”

“Cái gì?” Nghe được lời này thì Shinku kinh ngạc há miệng đáp lại lời của hần. Khóe miệng Shinku liên tục co quắp và giật giật. Ngón tay Shinku chỉ thẳng về phía Akira hỏi: “Cậu... cậu và ngài Tsunade...”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật, hần lại lần nữa thờ dài sau đó đáp lại lời của Shinku: “Cháu định sau khi theo đuổi Tsunade sau đó sẽ cưới cô ấy! Mong chú Shinku sẽ thông cảm?”

“Hả...” Từ miệng Shinku phát ra tiếng khe khẽ thở dài. Hần lên tiếng nói: “Cái này tôi hiểu! Nhưng cậu có nghĩ đến Kurenai hay không? Mặc dù con bé mới lớn nhưng nó thực sự thích cậu. Có lẽ cậu thấy được con bé chẳng qua chỉ là một cô bé chưa hiểu thế nào là yêu thích người khác giới nhưng tôi nhìn ra con bé quả thực phụ thuộc vào cậu quá nhiều. Thời gian này nó bắt đầu lớn, nó cũng sẽ đối với tình cảm có biến chuyển. Cậu là người thông minh nên cậu hiểu ý tôi mà phải không?”

Đôi mắt Akira nhắm nghiền lại. Hần thấy trái tim mình đập chậm lại, trong lòng có một khối đá nặng trĩu. Hoi thở của hần có vài phần khó khăn. Hần nhìn về phía Shinku sau đó đáp lại lời của Shinku: “Chú Shinku cháu biết chứ? Cháu biết đối với bé Kurenai cùng với Tsunade, bất cứ ai trong số họ cháu cũng cảm giác mình có lỗi. Cháu nghĩ việc cháu muốn kết hôn với Tsunade cháu nhất định sẽ làm, sẽ khiến cho cô ấy kết hôn cùng với cháu. Còn về việc Kurenai...”

Nói đến đây Akira khe khẽ thở dài, hần mở miệng nói: “Cháu có lẽ sẽ để tùy duyên. Quả thực cháu cũng yêu thích Kurenai. Không những yêu thích mà còn là yêu. Cháu muốn trở Kurenai đến mười sáu tuổi sẽ cưới con gái chú về nhà...”

Nghe được lời này thì trong mắt Shinku thoáng qua một tia kinh ngạc. Mặc dù hần không có phản đối việc Akira sẽ cưới con gái của mình nhưng mới

mười sáu tuổi đã cưới con gái của mình như vậy có hơi sớm quá. Tuy nhiên Akira là một thiên tài có tiềm lực bất kể nhân phẩm còn là khả năng đều đáng giá gửi gắm con gái của mình. Đầu Shinku hơi gật xuống nhưng hắn cũng đồng thời hỏi: “Vậy cậu định tính làm sao?”

Lại một tiếng thờ dài nữa từ miệng Akira: “Hả...” Hắn nhìn về phía Shinku sau đó nói: “Nếu vậy... cháu trước hết sẽ kết hôn với Tsunade đây là kế hoạch của cháu. Sau đó chờ Kurenai lên mười sáu tuổi nếu nàng thực sự yêu thích cháu, cháu nghĩ cháu vẫn sẽ cưới Kurenai về nhà!”

Con mắt Shinku nhất thời tròn tròn. Tên thiếu niên này cũng quá vô sỉ rồi. Hai mắt Shinku hơi nheo lại, vẻ mặt Shinku tỏ rõ sự không vui. Hắn lên tiếng hỏi: “Cái gì? Cậu định cưới cả hai người!”

Akira nhẹ nhàng gật đầu, hắn mở miệng nói: “Xin lỗi chú Shinku! Nếu chú bắt cháu từ bỏ Tsunade mới có thể cưới Kurenai, cháu không thể làm được. Bất cứ ai trong hai người cháu tuyệt sẽ không từ bỏ. Có lẽ chú nghĩ cháu là người chẳng ra sao nhưng cháu sẽ không từ bỏ bất cứ một ai trong hai người cho dù chú có ngăn cản đi nữa!”

“Hả...” Không biết lần thứ mấy thờ dài của Shinku rồi, một tiếng thờ dài từ miệng hắn phát ra. Hắn nhớ được con gái mình bây giờ mới bắt đầu lớn đi. Xem ra tình cảm tùy duyên. Nếu như tên nhóc trước mặt mình có thể đem lại hạnh phúc cho con gái mình hắn cũng không có phản đối. Shinku cảm giác được mình già đi mấy tuổi. Hắn nhìn về phía Akira nói: “Việc này... Chú cũng không xen vào nữa. Xem ra chú thật già rồi. Tuy nhiên chú cảnh cáo cháu...” Ngón tay chỉ của Shinku hướng về phía Akira cảnh cáo: “cháu tuyệt đối không được làm cho con gái chú đau khổ?”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn lên tiếng nói: “Vâng!”

Đầu Shinku nhẹ nhàng lắc lắc, hắn lại thờ dài tiếng nữa. Shinku xoay người rồi đi. Akira lẳng lặng tiến về phía sau của hắn. Thấy được Akira vẫn đi theo mình thì Shinku đột nhiên quay lại hỏi: “Sao cháu còn tiếp tục đi theo ta!?”

“Ách” Akira cười khổ đáp lại: “Chú Shinku hiện giờ là giữa trưa! Kurenai-chan nói muốn tự mình nấu bữa trưa cho chúng ta a!”

Bàn tay Shinku đưa lên vỗ vỗ trán của mình sau đó mở miệng nói: “Phải... phải rồi!”

Chỉ khoảng thời gian ngắn nói chuyện mà cả người Akira toát hết cả mồ hôi. Hắn cảm giác so với trải qua các trận chiến dài đằng đẵng còn mệt mỏi hơn nhiều. Cái cuộc nói chuyện giữa cha vợ và con rể trẻ tuổi được dự định trước cho con gái của Shinku quả thực khiến cho cả hai người căng thẳng thần kinh đến tột cùng. Khóe miệng Akira hơi kéo lên, hắn ngẫm nghĩ: “Trước cứ dẫu Kurenai và Tsunade việc này đi. Sau đó đem Tsunade kết hôn rồi nhanh chóng làm cho Tsunade to bụng là được. Kế tới chờ Kurenai lớn một chút cũng đem nàng làm cho to bụng vậy là... Hắc... hắc... Chắc từ khi nào mà mình có ý nghĩ đen tối vậy nhỉ?” Bàn tay hắn đưa lên vỗ vỗ đầu của mình.

Hiển nhiên Shinku không có biết ý định đen tối trong đầu Akira nếu biết chắc chắn Shinku sẽ thật sống Akira. Tuy có thể nói kế hoạch Akira có vài phần bi ối nhưng quả thực rất hiệu quả. Hiện giờ Akira cũng không nghĩ được cách nào hoàn hảo hơn. Phải biết được rằng các nữ Ninja, các nàng cũng rất có cá tính. Muốn các nàng chung một chồng là chuyện vô cùng, vô cùng khó.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Vĩnh Cửu Mangekyou Sharingan Của Uchiha Akira

Trong một căn nhà nhỏ và ấm cúng. Một chiếc bàn ở giữa ba người. Trên bàn bày đầy đủ các món ăn trông khá là đẹp mắt và đặc sắc. Trong đó các món ăn đều có màu cực kỳ tươi sáng làm cho người ta có cảm giác tươi mát. Hơn nữa những món ăn này còn được bày rất bắt mắt.

Ngồi trung quanh chiếc bàn gồm hai nam và một nữ. Một nam nhân hơn ba mươi tuổi, khuôn mặt gầy gò. Mái tóc màu đen nhánh, từng đoạn tóc tạo ra những đường khá nhọn. Mái tóc vuốt ngược lại về phía sau. Khuôn mặt khá là gầy gò. Con mắt có con người đỏ như hồng ngọc. Hắn mặc một thân quần áo kimono đơn giản.

Đối diện với hắn là một thanh niên khoảng mười năm, mười sáu tuổi khá là cao lớn. Mái tóc bạch kim ôm lấy khuôn mặt của hắn. Mày như kiếm, trán cao thẳng, con ngươi màu đen, ánh mắt cực kỳ sắc bén. Sống mũi cao thẳng tắp đồng thời mũi khá nhỏ. Miệng của hắn hơi hồng hào và khá là ướt át. Bất cứ nữ nhân nào nhìn cũng hy vọng hôn lên đôi môi của hắn. Làn da của hắn khá là trắng so với nữ nhân cũng không khác gì. Tuy nhiên thân hình của hắn trông khá to con. Qua lớp áo có thể thấy từng khối cơ cuộn cuộn trên người hắn. Người nam nhân này có chút kỳ quái, làn da trắng hồng như nữ nhân nhưng lại có cơ bắp cùng sự bùng nổ của một chiến binh. Ánh mắt của hắn toát lên vẻ cao ngạo.

Một cô bé khác khá là đáng yêu cũng mặc một bộ kimono màu hồng nhạt. Thắt lưng màu đỏ cùng với viền tay áo và viền cổ có màu đỏ. Cô bé có mái tóc và con mắt giống như người nam nhân ngoài ba mươi tuổi kia. Làn da trắng hồng, đôi môi đỏ hồng, con mắt to tròn. Khuôn mặt tròn trịa béo mập. Mái tóc dài tới tận lưng giống như dòng suối.

Cả ba người đang chấp tay lại nhìn về phía bữa ăn. Hai mắt nhắm nghiền lại.

Hai tay Akira chấp lại trước một bàn ăn thịnh soạn. Hắn nhắm mắt lại khe khẽ lầm bầm: “Itadakimasu!”. Đồng thời một người nam nhân khoảng hơn ba mươi tuổi cùng với một cô bé chín, mười tuổi vô cùng đáng yêu cũng chấp tay lại với nhau cùng mở miệng đồng thanh. Hiển nhiên đây là lễ nghĩa trước

khi bắt đầu ăn một món ăn rồi.

Chiếc đũa Akira đưa lên gấp lấy một con tôm sau đó nhẹ nhàng cắn một cái. Cô bé mở to đôi mắt màu đỏ giống như hồng ngọc. Đồng thời trên khuôn mặt cô bé tràn ngập hưng phấn nói: “Thế nào? Thế nào Akira, Onii-chan? Món ăn do em làm có mùi vị thế nào?”

Miệng Akira nhẹ nhàng nhai miếng tôm tằm bột. Món này thực sự chính là khoái khẩu của Akira. Không ngờ Kurenai lại biết làm món này. Cảm giác vị của nó cũng không tệ chút nào. Mặc dù thua xa so với các cửa hàng bán ra nhưng Akira cảm nhận được sự cố gắng trong việc làm của cô bé cùng với tình cảm mà cô bé dành cả vào món ăn.

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hân hạnh cười nói: “Kurenai-chan, em làm không tệ chút nào. Cảm ơn em Kurenai! Xem ra Kurenai bé bóng của chúng ta sắp trở thành một cô đầu được rồi!”

“Ngà” Cô bé kinh ngạc hô lên, ngay sau đó trên mặt cô bé xuất hiện một nụ cười vô cùng hạnh phúc. Trên hai má không ngờ xuất hiện hai rãnh mây đỏ ửng.

Nhất thời Akira cười khở ngấm ngấm trong lòng: “Xem ra Kurenai còn quá ngây thơ a!”

“Vây, Akira Onii-chan, anh ăn nhiều một chút vào nha!” Đôi mắt cô bé hóp lại, trên khuôn mặt xuất hiện một nụ cười ngọt ngào. Bàn tay nhỏ bé trắng nõn và mềm mại đưa tay gấp lấy một cái tôm tằm bột giòn đưa về phía bát của Akira.

Đầu Akira cũng nhẹ nhàng gật xuống, hân hạnh mở miệng nói: “Kurenai-chan, em cũng ăn nhiều một chút. Em đang trong tuổi lớn ăn nhiều mới có thể trưởng thành được a!”

“Vâng!” Đầu cô bé nhẹ nhàng gật xuống. Cô bé nhận được một món ăn từ Akira đưa cho nàng. Xem ra tình cảm của hai người khá là tốt.

“Khụ, khụ...” Bất chợt người nam nhân ngoài ba mươi tuổi Shinku kia nắm lại tay đặt trước miệng ho khan vài tiếng. Nhất thời hai người quay ra nhìn về phía người nam nhân này. Shinku chăm chú nhìn về phía Akira sau đó lẳng lặng hỏi: “Akira, nghe nói cậu vẫn là một Genin (hạ nhẫn)?”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hân hạnh mở miệng đáp lại: “Vâng, cháu vẫn là một Genin!”

Shinku nghe thấy vậy cũng không có phản bác mà chỉ gật nhẹ đầu xuống sau đó Shinku lên tiếng hỏi tiếp: “Vây cậu bao giờ định thi kỳ thi tiến vào Jounin (thượng nhẫn)?”

“Trở thành Jounin sao?” Hai mắt Akira nhú mày lại. Hân thực sự không hiểu ý nghĩ của Shinku như thế nào. Cái danh hiệu Jounin quan trọng như vậy sao? Hiện giờ với thực lực của hân mở ra Mangekyou Sharingan lại dựa vào năng lực bản thân mình. Hân còn chưa khám phá hết chức năng của đôi mắt mình. Nếu tính uy lực đôi mắt của hân thì Kage cũng không phải là đối thủ của hân.

Akira đã sống hơn mười lăm năm ở cái thế giới này thì hân cũng hiểu ra được mấy cái danh hiệu này chẳng qua chỉ là người đặt ra mà thôi. Ở nơi như thế này thì cấp bậc sức mạnh phân biệt rất rõ ràng nhưng thực tế nó chẳng qua chỉ dựa vào danh hiệu mà thôi. Nói ví dụ một chút Gennin (hạ nhẫn) hoàn toàn có thể giết được một Jounin (thượng nhẫn) nếu như Jounin bất cẩn. Cấp bậc Genin, Chuunin và Jounin cùng với Kage là do các làng đề ra mà thôi.

Một người có lượng chakra cao khủng khiếp có thể sánh với các Kage có khi là so với Kage còn cao hơn. Tuy nhiên chiến lực của người này thì lại chỉ đạt đến Genin mà thôi. Thực lực của một Ninja phụ thuộc vào rất nhiều yếu tố. Trong đó chakra chỉ là một phần mà thôi. Có những người có chakra thấp hơn với người khác nhưng người đó lại đạt được tư cách Jounin trong khi người khác vẫn chỉ được đánh giá là Chuunin.

Bởi vì những lý do trên mà Akira khá là coi thường mấy cái danh hiệu. Với thực lực của hân hiện giờ sợ rằng hoàn toàn có thể giết chết Jounin rất bình thường. Có thể không coi là miếu sát nhưng chẳng có khó khăn là mấy. Muốn dùng số lượng Jounin để lấy mạng Akira là cực khó. Hiện giờ hân có nhẫn thuật thì không lại thêm chakra bá đạo so với Kage còn cao hơn. Tổng cộng những thứ này thì ngay cả một Kage sợ rằng cũng phải bỏ mạng trước thực lực Akira. Có thời không nhẫn thuật thì sợ rằng dùng số lượng Ninja để tiêu hao chiến với Akira là một chuyện không thể nào thực hiện được.

Đầu Akira nhẹ nhàng lắc lắc, hân mở miệng nói: “Cháu không có thời gian! Chỉ có thời gian rảnh một chút là ngồi Đệ Tam lại sai phái cháu đi với nhiệm vụ một Kunoichi!”

Hai mắt Shinku nhú lại, hân tò mò lên tiếng hỏi: “Hiện giờ thực lực của cháu đã đạt đến mức nào rồi?”

Akira mỉm cười đáp lại: “Cháu cũng không rõ! Tuy nhiên nếu lấy thực lực của mọi người so sánh thì có lẽ cháu thắng Minato một chút bởi vì chúng cháu thường giao đấu với nhau. Nếu sinh tử quyết chiến thì cháu có tám thành đánh thắng được Minato. Tính ra Minato bây giờ là Tỉnh Anh Jounin (thượng nhẫn) đi. Cháu hoàn toàn có thể thắng được cậu ấy tuy nhiên cũng rất khó giết được Minato bởi vì cậu ấy có thời không nhẫn thuật: Phi lời thần thuật!”

Khỏe miệng Shinku liên tục gật gù. Điều này nói rõ gì? Tuổi của Akira mới là mười bốn, mười năm tuổi đi. Với tuổi ấy mà đạt được Tỉnh Anh Jounin điều này nói lên cái gì. Không sớm thì muộn thực lực của hân đạt đến mức Kage chỉ là chuyện sớm hay muộn. Shinku lên tiếng nói: “Mạnh như vậy sao?”

Đột nhiên Akira cảm giác được trong không khí có một trận sóng động. Khung cảnh bắt đầu xuất hiện trạng thái sóng gợn. Hân thấy được mình đang đứng ở một rừng cây. Bàn tay Akira đưa lên che mặt của mình lướt qua một cái đồng thời khỏe miệng hân chỉ mỉm cười. Ngay sau đó hân xuất hiện tại trở lại căn phòng. Akira lại tiếp tục nhắc đũa lên ăn món ăn.

Thấy được Akira dễ dàng phá giải ảo thuật của mình như thế khiến cho Shinku cực kỳ kinh hãi. Phải biết được rằng Shinku là một Tỉnh Anh Jounin có khi nói đúng hơn thực lực đạt đến bán Kage. Bất cứ người nào ngay cả gia tộc Uchiha cũng khó thoát khỏi ảo ảnh do Shinku dựng ra vậy mà Akira chỉ

bình thần lướt qua là có thể phá giải ảo thuật của Shinku khiến cho Shinku khiếp sợ nhìn về phía Akira.

Thật ra thì Akira cũng không có dễ dàng thắng được ảo thuật của Shinku như vậy. Tất cả những thứ này là nhờ vào vịnh cửu Mangekyou Sharingan mà hắn đã đánh thức. Sức mạnh của Mangekyou Sharingan của Akira có được sáu loại sức mạnh vô cùng khủng bố. Mắt phải lấy được ba loại năng lực chính và mắt trái cũng có ba khả năng chính.

Mắt phải với năng lực thứ nhất: “Thời không nhẫn thuật cho phép Akira tiến hành hư hóa thân thể đặt thân thể ở một chiều dị không gian khác khiến cho đối phương không thể tấn công hắn. Đồng thời hắn có khả năng dịch chuyển bản thân tới nơi khác khá giống với Phi Lôi Thần Thuật nhưng so với Phi Lôi Thần Thuật cao cấp hơn nhiều. Ngoài ra có thể tạo ra một lỗ xoáy không gian hút cơ thể đối phương khiến cho cả cơ thể đối phương xé thành mảnh vụn.”

Mắt phải với năng lực thứ hai: “Gia cường sức mạnh của ảo thuật! Nó khiến cho uy lực cùng với độ chân thật của ảo thuật gia tăng gấp năm lần. Đối với bất cứ loại ảo thuật nào thì uy lực nó sau khi phát động đều sẽ ra tăng gấp năm lần. Nếu sử dụng với ảo thuật khác có sức mạnh vô cùng lớn.”

Mắt phải với năng lực thứ ba: “Vô hiệu hóa mọi loại ảo thuật. Khả năng đặc biệt này chính là vô hiệu hóa mọi loại ảo thuật của bất cứ một ai thì triển ra. Nói đúng hơn người thi triển ảo thuật với người có năng lực này hoàn toàn vô dụng. Năng lực có thể tiến hành bản ngược lại ảo thuật nếu như người mang Mangekyou Sharingan muốn”

Mắt trái với năng lực thứ nhất: “Hư huyền đại thể giới. Tùy lượng chakra mà người sử dụng đưa vào có thể kéo dài bao lâu. Theo lý thuyết thì thời gian có thể tính là vô hạn nếu như người đó sử dụng lượng chakra là bao nhiêu. Tỷ lệ thời gian trong thể giới hư huyền cùng với trong thực tế tỷ lệ tùy thuộc vào người sử dụng Mangekyou Sharingan quyết định. Thời gian tỷ lệ chênh lệch càng lớn thì lượng chakra càng mạnh. Năng lực này dựa trên ký ức của đối phương cùng với khả năng điều khiển của người sử dụng Mangekyou Sharingan mà xây dựng lên thể giới. Thể giới này hoàn toàn do người sử dụng Mangekyou Sharingan làm chủ. Khi sử dụng có thể biết được toàn bộ ký ức ngay cả những ký ức sâu nhất trong não bộ người trúng thuật. Mười năm sử dụng một lần tuy nhiên khi dung nhập ADN của Hokage đệ nhất Senju Hashirama thì thời gian giảm xuống một ngày.”

Mắt trái với năng lực thứ hai: “Dục hóa phượng hoàng. Nhẫn thuật phát động một ngọn lửa màu đỏ rực lên người khác hoặc chính bản thân mình. Nó thuộc một loại Âm Dương độn khôi phục cơ thể của mình. Nó đem toàn bộ thương thể chữa khỏi dù cho còn một hơi thở khi phát động Dục Hóa Phượng Hoàng cũng có thể cứu được. Đem toàn bộ thương thể chữa khỏi nhưng không có năng lực khôi phục năng lượng đã mất. Mười năm sử dụng một lần tuy nhiên khi dung nhập ADN của Hokage đệ nhất Senju Hashirama thì thời gian giảm xuống một ngày.”

Mắt trái với năng lực thứ ba: “Ảo thuật mạnh nhất Koamatsukami. Ảo thuật này cho phép người sử dụng xâm nhập vào tâm trí của kẻ địch và điều khiển họ tự do theo ý thức của bản thân, các nạn nhân còn không biết được mình đang bị điều khiển. Nó hoàn toàn có thể sửa đổi ý chí một người. Mười năm sử dụng một lần tuy nhiên khi dung nhập ADN của Hokage đệ nhất Senju Hashirama thì thời gian giảm xuống một ngày.”

Ngoài những năng lực trên thì Akira cũng chỉ biết được Mangekyou Sharingan của mình mang năng lực thứ bảy: Susanoo. Trong đó Susanoo với sáu cái cánh tay. Mỗi cánh tay lại cầm một thứ khác nhau. Akira cũng không có tìm hiểu kỹ. Hắn chỉ biết được sáu cánh tay lần lượt là: Một quả cầu, một cái chum, một cụm lửa đen, một cái khiên, một thanh kiếm cùng với một cái hồ lô. Hắn chưa sử dụng mấy thứ này nên không có rõ ràng uy lực của chúng.

Tuy nhiên khiến cho Akira cười khổ không dứt đó chính là năng lực Dục Hóa Phượng Hoàng, cái năng lực này khiến cho hắn trở thành một cái nhà máy chuyên sản xuất Mangekyou Sharingan. Hắn chỉ cần nhổ ra mắt phải sau đó dùng Dục Hóa Phượng Hoàng thì cơ thể sẽ khôi phục với một con mắt Mangekyou Sharingan mới. Hắn lại nhổ con mắt ấy đi rồi lại dùng Dục Hóa Phượng Hoàng. Tuy nhiên hắn phát hiện được Dục Hóa Phượng Hoàng cũng không có tốt như hắn nghĩ. Nó hoạt động khá giống với nguyên tắc thần lẳng đứt đuôi rồi mọc đuôi. Nguyên tắc là các tế bào phân chia từ tế bào gốc, nói đúng hơn là tế bào hốc mắt sau đó dài ra một con mắt. Điều này hiển nhiên làm tuổi thọ của hắn giảm xuống mặc dù không đáng kể nhưng hắn cũng không nguyện ý mình trở thành cái nhà máy sản xuất Mangekyou Sharingan.

Bất chợt cô bé Kurenai ngồi bên cạnh tò mò lên tiếng hỏi: “Akira, Onii-chan, em nghe nói Phi Lôi Thần Thuật rất mạnh. Anh có thể dạy nó cho em được không?”

Phi Lôi Thần Thuật chính là thời không nhẫn thuật thành danh của Hokage đệ nhị Senju Tobirama. Nguyên tắc của thuật này là dựa vào một ký hiệu được đánh dấu làm tọa độ sử dụng nghịch chuyển thông linh thuật đem bản thân di chuyển tới vị trí được đánh dấu. Các ký hiệu thường được vẽ lên trên cán phi tiêu sau đó ném đi.

Phi Lôi Thần Thuật tu luyện có hai đoạn. Đoạn thứ nhất di chuyển tới vị trí của phi tiêu trong khi phi tiêu ở trạng thái cố định. Đoạn thứ hai thì di chuyển tới vị trí phi tiêu trong khi phi tiêu đang bay. Mặc dù Akira có thể sử dụng Phi Lôi Thần Thuật đến đoạn thứ hai nhưng hắn so với độ thuần thục mà Minato sử dụng thì kém xa. Tuy nhiên Akira biết được Phi Lôi Thần Thuật nếu như phát triển có lẽ đến đoạn ba và đoạn bốn.

Theo như hắn phỏng đoán thì đoạn ba sẽ là dịch chuyển vật trong tay đến vị trí phi tiêu đang ở đó. Dịch chuyển đồ vật mà không phải cả bản thân cũng chuyển đến. Nếu sử dụng chiêu này có thể hỗ trợ cho một số nhẫn thuật có sức tấn công mạnh như cực phong la toàn phong, cực viêm la toàn phong hoặc các loại bùa nổ v... . Đoạn thứ tư sẽ là sự tự do di chuyển căn cứ vào các phi tiêu tọa độ cắm trên đất. Dùng sự logic về tính toán và hình học mà di chuyển đến những vị trí muốn có trong hình học. Tuy nhiên Akira cũng chẳng có nhiều thời gian như vậy mà nghiên cứu, Về mặt lý luận có thể được nhưng hắn tập trung phần lớn thời gian để cường hóa thân thể và tinh thần lực cùng với Trung Sinh Quyết là chính.

Shinku không nghĩ ra được con gái của mình mở lời trực tiếp lại muốn kỹ năng thành danh của Hokage đệ nhị Phi Lôi Thần Thuật thì cực kỳ kinh ngạc. Hắn ngay lập tức mở miệng nói: “Kurenai, con không được như vậy! Nhẫn thuật không phải tùy tiện truyền ra ngoài như thế, đặc biệt là những loại nhẫn thuật như Phi Lôi Thần Thuật!”

Khuôn mặt cô bé nhất thời trở nên ảm đạm như cái bánh thiêu. Akira cười dùng ngón chỏ gãi gãi sống mũi của mình. Hắn lên tiếng nói: “Không sao? Nếu như Kurenai muốn học anh cũng có thể dạy cho em. Tuy nhiên em nên biết những nhẫn thuật này vô cùng khó học. Nếu nó dễ học như vậy thì mấy vị

như Hokage đệ tam, Jiraiya hay Tsunade cũng sẽ học tập. Nguyên nhân bởi vì nó phi thường khó học nếu như không có thiên phú tốt là không có cách nào có thể luyện thành Phi Lôi Thần Thuật! Anh nghe nói được Minato mất thời gian mấy năm mới có thể hoàn thành thuật này. Em xác nhận muốn học thuật này sao?”

Nghe thấy vậy khuôn mặt cô bé nhất thời trở nên ảm đạm. Xét về thiên phú của Kurenai sợ rằng nàng thua xa Minato. Nói thế nào nhỉ? Nếu như không có Akira dạy cho nàng Nội Gia Quyền cùng với Dịch Cân Kinh sợ rằng lượng chakra của nàng không có cách nào tăng nhanh như vậy. Nếu như tự mình nàng tu luyện như bình thường có lẽ cả đời này cũng chỉ đạt đến đặc biệt Jounin (thượng nhẫn) là cùng. (Đặc biệt thượng nhẫn là một Ninja có năng lực khá đặc biệt có thể đánh bại thượng nhẫn nhưng lại không mạnh bằng thượng nhẫn. Lấy ví dụ về Kurenai chẳng hạn. Nếu như theo con đường ảo thuật thì sau này khả năng của nàng cũng có thể tiến vào Jounin nhưng nó là dựa vào ảo thuật mạnh mẽ. Nàng không có thể thuật mạnh mẽ cùng không có nhẫn thuật mạnh mẽ. Cả đời nàng đi xa cũng chỉ đạt đến đặc biệt thượng nhẫn mà thôi!)

“Vậy...” Đầu cô bé Kurenai nhẹ nhàng lắc lắc, nàng mở miệng nói: “Em vẫn không luyện tập là hơn!”

Nghe thấy vậy Akira xuất hiện một nụ cười trên mặt. Đầu hắn nhẹ nhàng lắc lắc. Hắn mở miệng nói: “Kurenai-chan, em chỉ dựa vào thiên phú ảo thuật cùng với nhẫn thuật của em hoàn toàn có khả năng trở thành một Tinh Anh Jounin”.

Trên khuôn mặt béo mập của Kurenai xuất hiện một nụ cười tự tin, nàng lên tiếng nói: “Thật? Thật sự em có thể trở thành một Tinh Anh Jounin hay sao?”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật lần nữa, ngón tay hắn nhẹ nhàng vẫy về phía trước của Kurenai nói: “Tất nhiên rồi! Hiển nhiên Kurenai sẽ trở thành một Tinh Anh Jounin chỉ cần em chăm chỉ là được!”

Đôi mắt cô bé hí lên, một nụ cười tràn đầy tự tin trên khuôn mặt béo mập của cô bé. Cô bé lên tiếng nói: “Cảm ơn anh, Akira onii-chan!” Ngay sau đó cô bé chân chó một lát rồi lên tiếng nói: “Akira onii-chan, chiều nay anh có thể luyện tập cùng với em được không?”

“Việc này?” Akira đưa tay lên túm nhẹ cằm của mình.

“Khụ, khụ...” Shinku nắm lại tay của mình bắt đầu liên tục ho khan. Hắn trừng mắt nhìn về phía cô bé nói: “Kurenai, con không được lúc nào cũng làm phiền anh Akira như vậy!”

Ánh mắt Akira thấy được bộ mặt ỉu xiu như cái bánh thiu của cô bé, hắn lại cười khở trong lòng, đầu nhẹ nhàng gật xuống. Đôi mắt Akira chớp nhẹ một cái sau đó hơi nghiêng đầu nhìn về phía Kurenai nói: “Kurenai-chan, chiều nay anh bận rồi! Anh để anh phân thân dạy cho em được không?”

Trên khuôn mặt Kurenai có xuất hiện một chút buồn bực. Mặc dù ảnh phân thân không có khác gì bản thể cả. Khi mà ảnh phân thân biến mất thì toàn bộ ký ức của ảnh phân thân cũng như một môi trở về với thân thể. Hiển nhiên những ký ức trải qua với Kurenai thì Akira vẫn nhớ. Tuy nhiên dù sao ảnh phân thân cũng không phải là người thật thể nên có chút khác biệt rồi. Đây là chướng ngại về tâm lý mà thôi. Tuy nhiên cô bé vẫn nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Shinku khe khẽ thở dài nhìn về phía Kurenai, hắn lên tiếng nói: “Lại làm phiền cháu rồi, Akira!”

Akira nhẹ nhàng mỉm cười nhìn về phía Shinku đáp lại: “Không có gì đâu chú Shinku!”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Hẹn Hò Với Kurenai Và Tsunade

Bệnh viện làng Lá...

Một người thanh niên mặc một thân quần áo màu trắng của một Kunoichi. Bàn tay hắn nâng cốc nước lên uống. Hắn phả ra một hơi khá dài. Bất chợt có một người con gái khá là xinh đẹp với mái tóc màu vàng. Nàng trang điểm trông khá là xinh đẹp hướng về phía người thanh niên đi tới. Thiếu nữ mở miệng nói: “Akira, cậu có rảnh hay không?”

“Hừ...” Ánh mắt Akira nhìn về phía thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp hỏi: “Mebuki-senpai, có chuyện gì không? Tôi có thể giúp gì cho chị sao?” (Senpai có nghĩa là tiền bối. Tiền bối chỉ người dưới gọi với người trên cung kính. Mebuki-senpai có nghĩa là tiền bối Mebuki.)

Nghe được Akira gọi mình là chị thì trong lòng Mebuki có chút khó chịu. Nàng đường đường chính là kunoichi xinh đẹp của bệnh viện vậy mà Akira không có thêm đề ý đến nàng. Đứng trước Akira thì nàng cực kỳ tự ti. Phải biết được rằng Mebuki nhìn được Akira khi còn bé đầu khá to. Hắn chưa chỏ mả thì nàng đã đánh dấu bản quyền rồi tuy nhiên Akira lại không để ý đến nàng.

Bực nhất là mấy năm gần đây Akira bắt đầu trở mả, dáng dấp càng ngày càng đẹp trai mả không biết bao nhiêu Kunoichi nữ trong bệnh viện. Tuy nhiên bộ dạng lạnh nhạt của Akira khiến cho không ít kunoichi nữ trong lòng cảm giác đau khổ. Mặc dù là thế thì số người theo đuổi Akira cũng không nhỏ chút nào.

Mebuki mím mím đôi môi của mình sau đó lên tiếng nói: “Cậu có thể gọi mình là Mebuki mà! Tuổi tác của mình cùng với cậu cũng không chênh nhau nhiều a!”

Đôi mắt Akira chớp nhẹ, hần tò mò nhìn về phía Mebuki nói: “Có chuyện gì sao Mebuki-senpai? Em có thể giúp gì cho chị không?”

“Ừm...” Mebuki có vài phần ấp úng. Cô nàng không vì Akira gọi mình là Senpai mà tức giận. Từ trong túi áo nàng rút ra hai tấm vé xem phim. Nàng lên tiếng nói: “Akira, tôi nay cậu có rảnh hay không? Hai chiếc vé xem phim này...”

“Chị muốn tặng tôi vé xem phim sao?” Akira nhú mày nhìn về phía Mebuki hỏi.

Thiếu nữ chớp chớp đôi mắt sau đó nhẹ nhàng ưm một tiếng, đầu gật nhẹ một cái. Khóe miệng Akira hơi nhếch lên. Hần cười khỏ đưa bàn tay ra cầm lấy hai vé. Hần mở miệng nói: “Cảm ơn chị, Mebuki-senpai. Tôi đang khổ sở kiếm không ra hai vé xem phim tối nay. Vậy phải cảm ơn chị rồi!” Bàn tay Akira đem hai chiếc vé thu vào. Hần mở miệng đáp lại Mebuki nói: “Không thể để chị lãng phí mua hai vé như vậy. Hai vé này hết bao nhiêu tôi trả lại cho chị tiền!”

Nghe được lời này thì cả người Mebuki cứng lại, nàng hoàn toàn hóa đá. Nàng không biết phải trả lời Akira ra sao? Chẳng lẽ nàng nói: “Akira-chan, chúng ta hẹn hò cùng nhau đi!” Nghe được lời này thì Akira sẽ phản ứng ra sao? Tuy nhiên Akira đã rút ví của mình ra sau đó lấy một lượng lớn tiền Ryo. Đồng thời trên khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười. Mebuki vội vã đưa tay lên tiếng nói: “Ừm... Akira... không phải... chúng ta...”

Tuy nhiên bàn tay của Mebuki đã bị Akira nắm lấy, từng đồng tiền đã đưa vào tay Mebuki. Ngay sau đó Akira ngay lập tức hành lễ với Mebuki nói: “Cảm ơn chị, Mebuki-senpai!” Ngay sau đó trước mặt Mebuki hần dùng Phi Lôi Thần Thuật bay đi. Dù sao giờ trực của hần đã hết hiển nhiên hần có thể ra về rồi.

Mebuki ngơ ngác nhìn về phía Akira đã rời đi. Từng viên tiền Ryo lẳng lẳng lăn tròn trên tay của nàng. Nó nhanh chóng rơi xuống đất. Âm thanh tiền va chạm xuống đất phát ra những tiếng leng keng vô cùng lạnh lẽo.

Bên dòng suối, một cô bé với mái tóc màu đen bồng bênh, đôi môi đỏ hồng, con ngươi màu đỏ giống như hồng ngọc. Từng giọt mồ hôi lã trã lăn tăn trên trán của cô bé. Đôi môi đỏ mọng khẽ mở từng hơi thở hồng hộc phát ra. Bước chân của nàng di chuyển uyển chuyển theo bộ pháp. Từng quyền đánh ra cực kỳ có lực không những vững vàng mà đầy sức mạnh bộc phát.

Sau khi đánh đến cả người toàn bộ ướt đầm mồ hôi lã lã mới thu tay lại. Hô hấp thật sâu, từ chiếc miệng xinh đẹp và đáng yêu phả ra một hơi khí nóng. Ánh mắt của nàng quay sáng nhìn về phía một thanh niên đang ngồi trên tảng đá chăm chú quan sát nhìn về phía nàng. Cô bé mím môi, trên khuôn mặt của cô bé có chút lo lắng hỏi: “Akira, Onii-chan, bài quyền vừa rồi em đánh ra thế nào?”

Trên khuôn mặt người thiếu niên tuấn tú, mái tóc bạch kim nhẹ nhàng bay trong gió. Nụ cười của hần không biết mê đảo bao nhiêu thiếu nữ. Hần mở miệng nói: “Kurenai-chan, em đánh rất tốt đây. Nếu như em có thể đột phá tới Âm Kính và Hóa Kính anh sẽ dạy cho em một loại tu luyện mới sẽ có tác dụng đề cao cơ thể cực tốt thế nào?”

Nghe được lời này thì cô bé không khỏi ù rũ. Bởi vì tiền thiên tư chất của Kurenai quá yếu nên cô bé hiện giờ mới đạt đến một phần mà thôi. Mặc dù thân thể tư chất tăng lên không ít khiến cho Kurenai sớm đã là thiên tài trong thiên tài. Danh tiếng của cô bé tuyệt đối không kém chút nào so với Kakashi nhưng nếu so sánh với Akira còn kém xa.

Đôi môi hồng hào của Akira nhấp máy, hần hướng về phía Kurenai nói: “Một khi Kurenai, em tiến vào Âm Kính và Hóa Kính đến lúc đó thân thể tư chất sẽ tăng lên rất mạnh đến khi đó em không cần sợ mình không có chakra để sử dụng. Anh xem số lượng chakra của em bây giờ so với bạn cùng lứa tuổi cao hơn rất nhiều!”

Cô bé có chút buồn bã, đôi môi đỏ mọng đáng yêu kia nhấp máy nói: “Akira Onii-chan, em bao giờ có thể đạt đến cấp độ của anh?”

“Hả...” Nghe được lời này thì Akira kinh ngạc hô lên. Hần tiến về phía cô bé. Từ trong tay áo hần lấy ra một chiếc khăn trắng đem mồ hôi trên mặt cô bé lau đi. Khóe miệng hần nhếch lên, khuôn mặt có vài phần khiêu khích: “Thế nào bé Kurenai của anh muốn vượt qua anh sao?”

Khuôn mặt cô bé đỏ ửng, hai răng mây hồng xuất hiện ở hai bên má phúng phính. Ánh mắt cô bé không dám nhìn thẳng Akira. Akira cười khỏ. Bởi vì trong khi tập mồ hôi của cô bé đã làm cho quần áo cô bé ướt đầm. Một đôi ngọc thể mới nhú lên ở trước ngực của cô bé. Trong lòng Akira thầm nghĩ: “Xem ra nội gia quyền có tác dụng nâng cao khí huyết dẫn đến tốc độ dậy thì của Kurenai tăng nhanh a!”

“Em. em không còn nhỏ nữa Akira, onii-chan!” Cô bé nhấp máy đôi môi phản bác lời của Akira.

Khóe miệng Akira nhếch lên, hần lấy cái khăn trùm lên đầu của cô bé sau đó cười lớn: “Hahaha... Xem ra Kurenai của anh sắp lớn rồi đây. Sắp có thể trở thành cô dâu của người khác rồi!” Hần mở miệng trêu đùa cô bé.

Chiếc bàn tay mập tròn có chút thon dài kia vươn lên kéo lấy chiếc khăn để lộ ra đôi mắt to tròn của cô bé. Ánh mắt cô bé nhìn về phía Akira, đột nhiên Kurenai mở miệng nói: “Akira onii-chan, sau này... anh... để... để em làm cô dâu của anh nhé!?”

“A” Akira có chút ngạc nhiên kinh ngạc nhìn về phía cô bé. Khóe miệng hần hơi nhếch lên, ánh mắt hướng ngược chéo nhìn lên. Cô bé Kurenai hít thở chờ đợi câu trả lời của Akira. Trên mặt Akira xuất hiện một nụ cười thỏa mãn. Hần lên tiếng nói: “Vậy được rồi, anh sẽ chờ Kurenai đến mười sáu tuổi. Tại mười sáu tuổi anh sẽ hỏi cưới Kurenai nha. Nếu đến lúc đó Kurenai vẫn yêu thích anh vậy chúng ta sẽ làm đám cưới thế nào!” Bàn tay hần đưa lên bẹo má mập mạp của cô bé.

Hai má Kurenai đỏ ửng. Đầu cô bé hơi gật xuống nhẹ nhàng nói: “Ừm!” Sau đó nàng trực tiếp dùng tay ôm lấy cánh tay của Akira.

Akira thở dài một hơi, hần nhìn về phía Kurenai sau đó lên tiếng nói: “Được rồi, hiện giờ em nghỉ ngơi một chút sau đó chúng ta tập kết ấn được không. Chúng ta sẽ thử xem ai kết 100 ấn các loại hoàn thành trước thế nào?”

Cô bé mỉm cười gật đầu nói: “Vâng!” Hai mắt cô bé híp lại. Trên khuôn mặt xuất hiện một nụ cười cực kỳ hạnh phúc.

Ngón chó Akira đưa lên gãi gãi sống mũi, hần thầm nghĩ: “Cái này gọi là quái thú thúc quái la lý thành công sao?” Hần lại nghĩ đến cảnh một tên quái thú thúc thúc với cái râu dầy dậm dề đưa ra một cây kẹo hướng về một đứa bé nói: “Cháu bé đáng yêu. Nếu cháu đi theo ta cây kẹo này dành cho cháu...” Akira sồn hết cả gai ốc ra. Hần cảm giác được mình giống như quái thú thúc thúc mà Kurenai chính là bé la lý.

Bàn chân Akira dẫm trên một mặt đất. Đôi mắt hần nhìn về phía dưới đất. Bàn tay hần cầm một cái que sau đó ở trên đất viết một đồng chữ: “Gà, chó, lợn, rồng, rắn, dê, dê, dê, hổ, gà, rắn, chó...” Đủ đủ tổng số một trăm chữ.

Trên khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười nhìn về phía Kurenai. Hần lên tiếng nói: “Kurenai đến đây đi. Anh sẽ chấp Kurenai năm giây đồng thời anh đứng ngược ở đám chữ viết thế nào?”

Khuôn mặt béo mập có chút dài ra của Kurenai. Bộ mặt cô bé đã bắt đầu hướng về phía người trưởng thành phát triển. Cô bé lên tiếng nói: “ừ, hôm nay em nhất định sẽ thắng được anh, Akira onii-chan!”

“Chà, vậy sao! Vậy được đến đây đi nào bé con của anh!” Akira đưa tay ra đẩy khiêu khích hướng về phía Kurenai hát đi. Cô bé hừ lạnh một tiếng. Bàn chân nàng trực tiếp đứng ở trước đám chữ. Trong tay Akira xuất hiện một viên đá búng ra nó trực tiếp rơi cách xuống phía dưới đất.

Cạch!

Khi mà viên đá trực tiếp chạm vào đất ngay lập tức bàn tay Kurenai đảo cực nhanh trước mặt Akira. Nhất thời khóe miệng Akira co quắp lại bởi vì tốc độ kết ấn của Kurenai lần này đã đạt tới năm ấn một giây. Trong khi tốc độ kết ấn của Akira vẫn chỉ đạt được bảy ấn một giây. Mặc dù hần đã thuộc lòng chỗ này nhưng thời gian kết ấn của hần hết 100 ấn cũng mất hết trên dưới khoảng 17-18 giây. Kurenai kết ấn một giây năm ấn thì mất khoảng trên hai mươi giây. Tổng thời gian mà Akira chấp nàng là năm giây tương đương với hai mươi ba giây. Akira hần bại không thể nghỉ ngơi.

Khóe miệng Akira nhếch lên nói: “Phải tung ra toàn bộ thực lực sao?”. Khi mà Kurenai đạt đến ấn thứ hai mươi năm cũng là lúc mà Akira kết ấn: “Gà, chó, lợn, rồng, rắn, dê, dê, dê, hổ, gà, rắn, chó...”

“Hô...” Kurenai kết ấn hoàn thành trong khi Akira chỉ kém một ấn. Hần thở dài ra một hơi.

Trên khuôn mặt Kurenai không nhện được xuất hiện một nụ cười: “Hi hi hi... Akira onii-chan, lần này là em thắng a!” Trên mặt của cô bé tràn ngập vui sướng. Bởi vì nàng phát hiện lần đầu tiên mình đã chiến thắng Akira. Phải biết được rằng trước đây Akira cũng không có tung thực lực chân chính của hần hiện giờ tốc độ của Akira dường như đã đạt đến mức độ cao hơn bảy ấn một giây. Nó nằm khoảng giữa bảy và tám. Akira muốn tăng tốc độ lên tám ấn một giây là cực kỳ khó khăn.

Hai tay Akira trực tiếp chống eo. Cô bé Kurenai trực tiếp chạy đến bên cạnh Akira. Hai tay cô bé quàng ra kéo tay Akira ôm chặt lấy. Akira cảm giác được cánh tay có chút nhu nhuyễn khi mà chạm vào ngực cô bé. Kurenai cười híp mắt nhìn về phía Akira nói: “Akira onii-chan, em đã chiến thắng! Bây giờ Akira Onii-chan anh phải thưởng cho em”.

Hít một hơi thật sâu sau đó phả ra, hần cười khỏ, trong lòng thầm nói: “Akira onii-chan ha... Làm onii-chan cũng thật là khỏ a!” Hần nhìn về phía khuôn mặt mập mập đáng yêu của Kurenai hỏi: “Vậy Kurenai-chan, em muốn anh thưởng cho cái gì đây?”

Hai má Kurenai đỏ ửng lên, nàng lên tiếng nói: “Buổi tối tám giờ ba mươi phút ngày hôm nay có một bộ phim về tình yêu. Em muốn Akira, onii-chan dẫn em đi xem bộ phim này!”

Khóe miệng Akira nhất thời co quắp lại. Hần hình như nhớ đến được bộ phim này chính là bộ phim mà hần rừ Tsunade đi xem cùng mình đây mà. Khóe miệng Akira nhếch lên. Hần muốn mở miệng từ chối thì thấy được con mắt ngây thơ, to tròn mở ra, Ánh mắt đầy mong chờ của Kurenai nhìn về phía mình. Hần nuốt nước miếng ực một cái, hần không hiểu thế nào lại gật đầu một cái: “Ừm!”

Thấy như vậy thì khuôn mặt Kurenai xuất hiện một nụ cười tràn ngập hạnh phúc. Cô bé trực tiếp ôm lấy Akira. Đầu cô bé tựa vào ngực của Akira. Cô bé mở miệng nói với Akira: “Akira onii-chan. Em biết mà, Akira onii-chan chính là người tốt nhất với em. Hi hi hi... Akira onii-chan, Kurenai yêu anh nhất. Kurenai muốn trở thành cô dâu của Akira onii-chan!”

Bàn tay Akira đưa lên vỗ vào mặt của mình một cái. Hần trong lòng tự chửi mình: “Ôi cái đệt!”

Mặt trời từ từ lặn xuống để ánh sáng màu đỏ rực rỡ chiếu lên trên làng Lá của Hỏa Quốc...

Akira nhìn về mặt trời đang lặn xuống, hần cười khỏ ra một tiếng nói: “Ôi đệt mẹ... sao cái thằng ngu ấy lại tự đồng ý với Kurenai nhỉ? Hiện giờ làm sao bây giờ? Phải biết mình cũng hẹn hò Tsunade tại tám giờ đến rạp chiếu phim xem phim a. Giờ làm thế nào bây giờ? Đệt mẹ thằng ngu lại hứa như vậy thì mình phải làm sao đây?” Akira không biết được rằng mình đang chửi ảnh phân thân chẳng khác nào tự chửi hần cả.

Trời đã bắt đầu trở về tối...

Akira mặc một thân quần áo cực kỳ đẹp trai. Hắn mặc một bộ quần áo cổ điển người nhật giống như khi đi lễ hội. Làn da trắng hồng kết hợp với mái tóc bạch kim đầy khí chất khiến cho khuôn mặt Akira tràn ngập nam tính mị hoặc.

Ayumi thấy được Akira chăm chú dùng lược chải vuốt như vậy thì bàn tay của nàng đưa lên che miệng cười. Nàng nhìn về phía Akira lên tiếng nói: “Akira, xem ra Akira đã lớn rồi a! Biết làm đẹp cho bản thân đây. Akira ăn mặc đẹp như vậy là đi hẹn hò sao?”

Hai má Akira có chút ửng đỏ. Hắn có vài phần xấu hổ. Ngón cho đưa lên gãi gãi sống mũi sau đó cười nói: “Không có gì! Cô Ayumi, cháu muốn đi ra ngoài. Hôm nay có lẽ cháu sẽ về muộn...” Ánh mắt Akira đảo đi tránh ánh mắt của Ayumi.

Ayumi che miệng cười duyên nói: “Akira-kun, nên về sớm một chút đừng có đi qua đêm đấy nhé!”

Đầu Akira quay lại nhìn về phía Ayumi nói: “Cô Ayumi, cháu đã mười năm tuổi rồi!”

Đầu Ayumi nhẹ nhàng gật xuống, nàng lên tiếng nói: “Phải rồi, Akira-kun cũng mười năm tuổi rồi nhỉ?”

Trời trở về tối, ánh đèn lung linh khắp nơi làng Lá. Tại ban đêm thì làng Lá cũng cực kỳ nhộn nhịp mà không phải im ắng không người. Ánh mắt Akira đảo qua hẳn trực tiếp hướng về phía căn nhà Yuuhi Shinku. Khóe miệng Akira liên tục co quắp lại. Tại trong góc tối, hắn hít một hơi thật sâu sau đó quát nhẹ một tiếng nói: “Ảnh phân thân thật!”

Bùm!

Một ảnh phân thân ngay lập tức xuất hiện trước mặt Akira.

Nhất thời hai người nhìn về phía nhau một chút. Ảnh phân thân ngay lập tức kết án.

Bùm!

Ảnh phân thân ngay lập tức thay đổi. Ảnh phân thân trực tiếp với bộ dáng kiểu tóc mới cùng với một bộ trang phục mới. Sau khi quan sát giữa mình và ảnh phân thân thấy được sự khác nhau rất lớn. Mặc dù cả hai người đều đẹp trai nhưng nếu như nhìn sau lưng sẽ rất khó nhận ra. Akira chuẩn bị thứ này nhưng rất kỹ. Làm như vậy có lẽ hắn sẽ thành công lừa dối qua vụ việc này.

Hi người nhìn ề phía nhau gật đầu mỉm cười. Akira lên tiếng chỉ về phía ảnh phân thân của mình nói: “Người đi về phía nhà Kurenai dẫn cô bé đi theo cửa chính. Ta sẽ dẫn theo Tsunade đi theo cửa sau thế nào?”

“Cứ giao cho ta đi!” Ánh mắt ảnh phân thân đầy tự tin nhìn về phía Akira. Nhất thời khóe miệng Akira co quắp lại. Hắn trầm mặc nói: “Bởi vì lần trước tự tin giao cho các người nên mới gặp phải cái tình huống như thế. Thật sự là không thể nào mà nói được...”

Bước chân Akira bình thản đạp lên trên con đường. Ngôi làng Lá không hổ là làng hòa bình và phồn vinh nhất tại năm nước lớn. Nếu xét tổng thể chung thì ngôi làng Lá có lẽ có những mặt đen tối nấp dưới vỏ bọc ngoài hòa bình nhưng có thể thấy được ngôi làng Lá này đối với những Ninja bình thường là hết sức như ý. Nó so hơn sa với những ngôi làng khác. Những ngôi làng khác trị an thường bất ổn chính sách có vài phần cường thế khiến cho người dân rất khó sống, cảm giác được tâm lý đè nặng.

Bàn chân Akira trực tiếp dừng lại trước một cánh cửa lớn. Ánh mắt hắn lảng lạng nhìn về phía căn nhà. Nơi này so với khu vực ồn ào trong làng thì cảm giác được không khí vắng lặng và yên tĩnh hơn nhiều. Akira biết được Tsunade thích yên tĩnh khi ở nơi như thế này.

Hắn dừng chân trước cửa nhưng không có ý định rời đi. Đôi tai hắn vênh lên nghe được loáng thoáng tiếng nước chảy cùng với tiếng gọi nước sôi xả. Thời gian xem ra còn rất sớm. Hắn cũng lảng lạng chờ đợi Tsunade có ra hay không.

Tuy nhiên khiến cho Akira kinh ngạc là đến hơn tám giờ thì Tsunade mới xuất hiện. Tính ra bộ phim cũng sắp bắt đầu rồi.

Roạt!

Cánh cửa mở ra, Tsunade mặc một thân quần áo Kimono màu trắng khá là xinh đẹp. Trên quần của nàng còn có những hoa văn khá là xinh đẹp. Hai nọn tóc ôm chôn lấy mặt của nàng. Bộ tóc của nàng được búi ở đằng sau tạo ra một chiếc đuôi tóc khá là xinh đẹp. Đôi môi nàng được tô một lớp son đỏ cực kỳ mê người. Mi mắt của nàng được kẻ vô cùng tỉ mỉ. Nàng chăm chút chỉnh sửa toàn bộ bản thân xem ra nàng cũng rất để ý đến cuộc hẹn hò lần này.

Bất chợt một âm thanh vang lên khiến cho Tsunade giật mình: “Em tới trễ!”

“A” Tsunade kinh ngạc hô lên một tiếng. Dường như theo bản năng Ninja, nàng đưa ra thủ thế. Tuy nhiên sau đó nhìn thấy một thiếu niên anh tuấn, đẹp trai với ánh mắt đầy nhu tình nhìn về phía nàng thì Tsunade khẽ thở dài một hơi. Bàn tay nàng vỗ vỗ ngực của mình nói: “Là người a? Tại sao người lại ở đây? Không phải chúng ta đã hẹn nhau tại rạp chiếu phim sao?”

“Được rồi đi thôi!” Akira lên tiếng đáp lại. Hai tay hắn lảng lạng đút về phía túi quần.

Tsunade nhìn về phía Akira, nàng cảm giác được hắn có chút không vui. Tsunade nhú mày lại nhưng cũng đi lên tiến song song với Akira. Tsunade lên tiếng hỏi: “Người từ khi nào đến nơi gặp ta!”

Akira đáp lại nói: “Cũng được khoảng một giờ rồi!”

Tsunade có vài phần kinh ngạc. Nàng không nghĩ được Akira lại chờ nàng lâu như vậy. Thực sự thì Tsunade ban đầu có chút xoắn xít có quyết định hay không hẹn hò với Akira. Dù sao thì hai người chẳng qua có mấy năm tình nghĩa thầy trò mà không phải là yêu. Chẳng qua thời gian gần đây Akira có quan hệ xác thịt với nàng nên tình thầy trò mới biến tướng đi một chút thế nên khiến cho nàng cực kỳ xoắn xít. Muốn nàng hẹn hò với người kém nàng nửa số tuổi làm cho nàng rất khó bỏ ra mặt mũi của mình.

Đôi môi Tsunade hơi mím lại sau đó nhìn về phía Akira nói: “Xin lỗi! Ta không nghĩ tới người chờ ta lâu như vậy!”

“Em không cần phải xin lỗi! Chờ em là anh tự nguyện. Hơn nữa...” Ánh mắt Akira kinh về phía Tsunade. Ngón chỏ hấn gãi gãi sống mũi, đầu hấn quay đi, Tsunade nghe được Akira nói: “Em rất đẹp. Tsunade, hôm nay em rất đẹp. Nếu như lần sau có thể nhìn em trong bộ dạng xinh đẹp như thế này thì anh có thể chờ bao lâu cũng nguyện ý!”

“A” Nghe được lời này thì Tsunade có vài phần ngạc nhiên. Nàng không nghĩ được Akira lại nói ra những lời hoa mỹ như vậy. Bộ dạng đỏ mặt quay đầu đi của hấn lúc này trông vô cùng đáng yêu. Tsunade không hiểu tại sao trong tim của mình đập ra liên hồi. Hai má của nàng có chút ửng đỏ. Nàng không có đáp lại lời của hấn chỉ lẳng lặng đi theo hấn mà thôi.

Bất chợt nàng cảm giác được một đôi tay kéo lấy tay của nàng. Tsunade cảm giác được bàn tay của mình giống như có một luồng điện tê dại truyền tới tay của nàng. Nàng giật mình thì thấy được bàn tay mà đang nắm lấy tay của nàng không ngờ lại là tay của Akira. Bàn tay nàng muốn rút lại nhưng bị Akira nắm chặt lấy.

Akira nhìn về phía Tsunade sau đó mở miệng nói: “Chúng ta đi thôi!” Hấn lẳng lặng nắm lấy tay Tsunade giảo bước trên con đường cái lớn.

Tsunade trong phút chốc ngỡ ngàng. Ánh mắt nàng quan sát thấy được ánh mắt tràn ngập yêu thương đặc biệt có vài phần ham muốn của Akira nhìn về phía nàng. Tsunade không hiểu tại sao mình lại không ghét cái cảm giác này. Bàn tay của nàng bị hấn nắm chặt nhẹ nhàng kéo đi.

Hai người đi rất lâu đến khi họ dừng lại trước một cánh cửa. Tsunade có vài phần không hiểu lên tiếng hỏi: “Akira, tại sao chúng ta lại đi cửa sau? Không phải cửa chính đi sẽ đỡ tốn thời gian hơn sao?”

Akira nhìn về phía nàng nói: “Anh chỉ muốn đi cùng em lâu hơn một chút mà thôi!” Bàn tay hấn đưa tay Tsunade đang nắm chặt lên. Thấy được ánh mắt mọi người nhìn về phía mình thì hai má Tsunade đỏ ửng lại. Nàng đưa tay ra trực tiếp kéo giật tay của Akira đi.

Akira cảm giác được tay mình có chút tê dại, một con mắt hấn nhắm lại bàn tay lắc lắc. Tsunade cũng không có thêm để ý đến hấn mà lên tiếng nói: “Chúng ta vào thôi!” Akira khe khẽ thở dài lẳng lặng đi theo sau lưng của Tsunade.

Trước đó...

Một cô bé khoảng chín mười tuổi bộ mặt đáng yêu mở ra cánh cửa đồng thời nói: “Cha, con đi đây!”

Từ trong nhà vọng ra âm thanh: “Kurenai, con nhớ trở về sớm nhé!”

Đầu cô bé quay lại đáp lại lời âm thanh kia: “Vâng, cha, con đã biết!”

Khi mà cô bé chạy ra bên ngoài đã thấy được một thanh niên có mái tóc màu bạch kim. Hấn mặc một thân quần áo đẹp, mái tóc vuốt ngược lại phía sau. Trên mặt hấn xuất hiện một nụ cười cực kỳ thân thiện. Hấn mở miệng nói: “Kurenai!”

“Akira, onii-chan!” Trên mặt cô bé xuất hiện một nụ cười hạnh phúc. Cô bé trực tiếp chạy đến ôm lấy cánh tay Akira.

Ánh mắt Akira thấy được đôi mắt Kurenai híp lại như vậy thì thở dài một hơi. Hấn mở miệng nói: “Chúng ta đi thôi!”

“Vâng!” Cô bé gật đầu đáp lại.

Akira thấy được Kurenai hôm nay mặc một bộ quần áo màu trắng có những bông hoa màu đỏ tuyệt đẹp. Mái tóc đen nhánh bồng bềnh như suối. Con mắt to tròn đáng yêu. Đôi môi của cô bé không ngờ lại tô nên lớp son đỏ nhạt. Mí mắt của cô bé lại sử dụng một lớp phấn hồng hào. Khuôn mặt dài của cô bé bắt đầu hiện lên vẻ nữ tính. Ngón chỏ Akira gãi nhẹ sống mũi của mình, hấn mỉm cười nói: “Kurenai-chan, hôm nay em rất đẹp!”

“Akira onii-chan!” Hai má Kurenai xuất hiện rặng mây đỏ. Nàng cười híp mắt lại, đầu tựa vào tay của Akira. Cô bé cũng lẳng lặng nói: “Akira onii-chan. Hôm nay anh cũng rất đẹp trai!”

“Thật sao?” Akira mỉm cười nói.

“Ừm!” Cô bé nhẹ nhàng gật đầu.

Ánh mắt Akira nhìn xung quanh. Hấn thấy được có rất nhiều nữ nhân nhìn về phía mình. Đặc biệt những đôi mắt của nữ nhân đều thể hiện ra lửa nóng. Nguyên nhân bởi vì Akira luyện tập trường sinh quyết, nội gia quyền, dịch cân kinh nên bất kể về khí chất còn là dung mạo đều cực kỳ đẹp trai. Nguyên nhân do Akira ban đầu có biệt hiệu đầu to nhưng khi lớn lên thì cơ thể của cậu hoàn toàn hợp với cái đầu. Đầu của cậu so với hình thể không còn to nữa mà cực kỳ cân đối khiến cho Akira trở thành nam nhân đẹp trai nhất trong làng so với Minato còn đẹp trai hơn quá nhiều.

Thi thoảng hắn nghe được mấy Kunoichi nữ bình luận về những người đàn ông hấp dẫn nhất trong làng thì Akira không ngờ lại là người xếp số hai trong những người đó. Minato xếp thứ nhất. Nguyên nhân bởi vì Minato thể hiện ra thực lực xuất sắc nên số lượng bầu chọn của Minato cao hơn so với Akira nhiều nhưng xét về độ đẹp trai thì Minato thua xa Akira.

Hôm nay hắn ăn mặc cực kỳ đẹp lại thêm mái tóc vuốt ngược lại khi thấy được Akira ăn mặc như thế thì đám nữ nhân ở đây hiển nhiên chăm chú nhìn về phía hắn rồi. Akira khe khẽ thở phào một hơi.

Tại một chỗ khác, Akira trực tiếp đưa hai tấm vé cho người soát vé. Người soát vé dùng tay xé rách lấy đi một phần của chiếc vé. Akira cùng với Tsunade trực tiếp ngồi lại gần với nhau trên một chiếc ghế. Ánh sáng đã trở nên mờ tối. Bộ phim đã tới gần sự giới thiệu. Mặc dù trong bóng tối nhưng đôi mắt của Ninja vẫn rất tinh chuẩn đặc biệt là đôi mắt đã luyện Cực Tử Ma Đồng của Akira.

Tuy nhiên khi mà ngồi xuống thì Akira toát ra cả mồ hôi hột. Akira nhìn thấy chính bản thân của mình cách vài hàng ghế. Khóe miệng Akira liên tục co quắp lại. Nhất thời hai Akira nhìn về phía nhau. Hai người bắt đầu ra dấu cho nhau ngay sau đó gật đầu một cái.

Tsunade tò mò thấy hành động kỳ quái của Akira khi tò mò lên tiếng hỏi: “Akira, đằng đó có gì sao?”

Akira lắc lắc đầu che chắn lại cái nhìn của Tsunade, hắn bình thần nói: “Vừa rồi anh nhìn thấy được một dáng dấp người quen. Sau đó anh nhìn kỹ mới phát hiện được mình nhìn lầm.” Trong lúc này thì bộ phim giới thiệu đã kết thúc. Akira mỉm cười nói: “Tsunade, bộ phim đã bắt đầu chiếu rồi kìa!”

Hai hàng lông mày xinh đẹp của Tsunade khẽ nhăn lại. Sau đó nàng lẳng lặng nhìn về phía màn ảnh. Bộ phim đã chính thức bắt đầu. Cả người Akira vờ ra cả mồ hôi. Hắn không nghĩ đến được một điều rằng hai vé mà Mebuki đưa cho mình lại sát gần với ghế mình cùng với Tsunade như vậy. Cái này có phải là do ông trời cố ý trừng phạt hắn vì tội hắn đùa bỡn tình cảm nữ nhân hay không? Từng hạt mồ hôi to như hạt đỗ lăn tăn trên trán Akira.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Hẹn Hò Đôi

Tại hàng ghế ngồi trong lúc này đã chật ních số người ngồi. Ánh sáng trên màn ảnh đã sáng rực khiến đám người đều chú ý lại. Akira nheo mắt lại chăm chú về phía màn ảnh sáng. Tsunade ngồi lẳng lặng, con người màu nâu xinh đẹp chăm chú nhìn về phía màn ảnh ở phía trước.

Akira có chút cảm khái về thế giới này. Thế giới này có một số quy tắc đặt ra đó chính là chiến tranh trong nhân giới diễn ra dường như không liên quan tới thế hệ quý tộc. Các quý tộc vẫn có thời gian rảnh rỗi đến xem phim hoặc tạo ra các trò mua vui cho chính bản thân họ. Một trong những thứ này chính là thứ trước mắt Akira đây: Phim ảnh.

Bất kể các quốc gia năm nước lớn Thổ, Thủy, Hỏa, Phong, Lôi đánh chiến thế nào đi nữa thì sau khi bại trận họ vẫn sẽ rút về. Quý tộc cùng lãnh chúa của các quốc gia đều vẫn an hưởng trong lạc thú. Có lẽ thu nhập của họ sẽ giảm xuống tùy thuộc vào chiến thắng của họ trong đại chiến Nhân giới. Tuy nhiên về mặt nào đi nữa thì giới quý tộc vẫn đều có thể hưởng cuộc sống xa hoa của mình. Toàn bộ gánh nặng họ đặt vào những người bình thường như nông dân, thợ thủ công hay thương nhân.

Điều này làm cho Akira có vài phần khó chịu. Mấy quý tộc đó dựa vào cái gì mà có thể làm như vậy. Cái thế giới này khác hẳn so với Akira biết. Có lẽ thế giới cũ của hắn cũng tràn ngập tội ác và dơ bẩn nhưng chỉ ít nó không giống như thế giới này. Thế giới này mạng người quá rẻ mạt rất dễ chết bất cứ khi nào.

Hiện giờ thế giới đang hưởng thời kỳ hòa bình nhưng chẳng mấy chốc Nhân giới lại sóng gió nổi lên đến lúc đó Lãnh Chúa và các quý tộc thì vẫn vui vẻ trong khi bất kể là trong chiến tranh và sau chiến tranh thì người chịu khổ vẫn là nhân dân. Điều này hiển nhiên làm cho Akira cảm giác khó hiểu. Tại sao Nhân giả có sức mạnh như vậy lại không kiểm soát ngược lại quý tộc đem toàn bộ những gì quý tộc có thu vào trong tay mình.

Cái gì mà danh dự, cái gì mà bản chất của Ninja, Akira không có để ý tới. Phải biết quy tắc là kẻ nào nắm đầm lớn thì kẻ đó chính là đạo lý. Người thắng làm vua người thua làm giặc. Giống như trong lịch sử người thắng có thể viết lên lịch sử còn kẻ bại trận thì bị người đời thóa mạ khinh bỉ bị viết vào trong lịch sử chính là hôn quân, tội ác tày đình... dù khi còn sống hắn thực chất là minh quân đi nữa.

Khi mà Akira nhớ đến điều này thì hắn không khỏi nhớ đến hình ảnh lão già có ba mắt kia. Lão già mờ miệng nói hy vọng hắn sẽ đưa thế giới này đến hòa bình. Trong lòng Akira thì thoáng củi kết những lời nói này của lão già Lục Đạo Tiên Nhân. Hắn cũng biết muốn đưa thế giới này tới hòa bình cách tốt nhất đó chính là hợp nhất năm đại quốc gia. Xóa bỏ lãnh chúa và quý tộc. Đem toàn bộ lực lượng tập trung vào Hokage. Hokage có nhiệm vụ theo thời gian nhiệm kỳ. Hokage sẽ do người dân bỏ phiếu mà bầu ra. Đây chính là phương hướng dẫn đến thế giới hòa bình vĩnh viễn dù có phân tranh cũng chỉ là những cuộc phân tranh nhỏ mà thôi không dẫn đến cứ một thời gian ngắn thì các quốc gia lại dẫn phát chiến tranh với nhau.

Màn ảnh sáng lên thể hiện những khung cảnh xuất hiện trong bộ phim. Trong những bộ phim này thì khiến cho Akira nhớ tới mấy bộ phim kiểu cổ điển của Nhật Bản. Chỉ khác những bộ phim này chính là có một thứ sức mạnh của chakra. Thời này các võ sĩ và Ninja đều sử dụng chakra làm sức mạnh của bản thân. Trong đó các bộ phim nội dung chủ yếu về tình yêu đó chính là những chàng Samurai đẹp trai đem lòng yêu các công chúa hoặc tình yêu giữa một vị công tử con trai lãnh chúa với một nữ Ninja xinh đẹp hoặc là một người nữ nhân có thân phận thấp hèn... Những điều này cực kỳ ăn khách trong thời đại này.

Hiển nhiên bộ phim Akira đang xem chính là tình yêu giữa một vị con trai lãnh chúa cùng với một nàng nữ Ninja xinh đẹp. Hiện giờ phim đang đến đoạn nữ Ninja bôi vôi bảo hộ con trai của vị lãnh chúa mà bị thương khắp mình mẩy. Trong khi con trai lãnh chúa hoàn toàn vô dụng, cả người hắn đang run rẩy cầm trong tay một thanh kiếm katana đề phòng với đám người đến ám sát mình.

Cả người nữ Ninja xinh đẹp đã có thương tích đầy mình. Toàn thân nàng run lên lẩy bẩy tuy nhiên nàng vẫn cầm trong tay thanh kiếm katana đứng run rẩy chắn trước người con trai của vị lãnh chúa.

Rầm!

Bất chợt một âm thanh khá lớn vang lên. Ánh mắt Akira tròn tròn nhìn về phía âm thanh phát ra. Không ngờ trong lúc này Tsunade tức giận tung ra một nắm đấm đem tay vịn ghế đánh nát. Tsunade đồng thời quát lớn: “Tên nam nhân vô dụng kia còn làm gì vậy? Còn không mau đi cứu Haruna đi?” (Haruna tên nữ Ninja đồng thời cũng là nhân vật chính trong phim!)

Tại bên ảnh phân thân kia thì khi mà Kurenai thấy được nữ Ninja vì bảo hộ con trai vị lãnh chúa thì bàn tay siết chặt lại. Bởi vì đang nắm tay Akira nên tay Akira bị cô bé siết chặt lại. Ảnh phân thân Akira chỉ mỉm cười nhìn về phía cô bé. Tuy nhiên khiến cho ảnh phân thân Akira giật mình là âm thanh lớn phát ra.

Trong lúc này ảnh phân thân Akira quay sang thì thấy được Tsunade đã tức giận đứng dậy quát lớn một tiếng. Cảnh này khiến cho ảnh phân thân Akira tròn tròn mắt nhìn về phía cảnh này. Ngay cả Kurenai cũng bị tò mò tuy nhiên bị thân mình ảnh phân thân chắn lại. Cô bé lên tiếng hỏi: “Có chuyện gì vậy Akira, Onii-chan!?”

Ảnh phân thân Akira thấy được Kurenai ngược đầu muốn xem chuyện gì thì ảnh phân thân toát ra mồ hôi hột. Hắn cắn răng một cái sau đó vươn tay tới đem Kurenai kéo tới. Đôi môi của hắn trực tiếp áp lên đôi môi của Kurenai. Một nụ hôn thật sâu hôn lên đôi môi Kurenai.

“Ừm!” Cô bé Kurenai chỉ kịp kêu lên một tiếng. Hai má trở thành đỏ bừng. Tuy nhiên khi thấy được Akira đang dùng tay đỡ lấy lưng mình, hắn hôn cô bé thật sâu thì nhất thời Kurenai có chút luống cuống. Tuy nhiên cảm giác ở đôi môi khiến cho cô bé cực kỳ thoải mái. Hai mắt Kurenai nhắm nghiền lại hưởng thụ nụ hôn của Akira.

Akira cảm giác được đôi môi Kurenai cực kỳ mềm mại đồng thời nó cũng cực kỳ ẩm áp. Nhất thời hắn không nhận được bắt đầu đưa chiếc lưỡi của mình vào sâu trong miệng của cô bé. Hắn cảm giác được hơi thở nóng bỏng mê người của cô bé.

Kurenai cảm giác được đầu mình như nổ tung. Cô bé không nhận được bắt đầu đáp lại chiếc lưỡi của Akira. Mặc dù đáp lại có chút vụng về. Hai má của nàng ửng đỏ như ứ máu.

Bên kia Akira đang ngồi với Tsunade. Hắn vội vàng đưa tay ra sau đó cười trừ với mọi người nói: “Mọi người không có gì rồi. Hahaha...” Nhất thời đám người trở nên im lặng. Tsunade cũng có vài phần xấu hổ. Hai má trắng nõn của nàng dâng lên một đóa mây màu đỏ. Nàng từ từ ngồi xuống. Thấy như thế khiến cho Akira thở phào một hướm.

Tuy nhiên làm cho Akira giật mình là đám người trong lúc này không ngờ lại từ sự chú ý của Akira chuyển sang một bên khác. Mà bên này hiển nhiên chính là Kurenai cùng với Akira đang hôn nhau. Một người trong đó lên tiếng nói: “Bọn trẻ bây giờ cũng lớn lên quá nhanh đi...” Tiếng bàn tán xì xào vang lên.

Tsunade chớp nhẹ đôi mắt xinh đẹp của mình. Nàng có chút tò mò hỏi Akira nói: “Chuyện gì vậy?” Đầu Tsunade ngẩng lên muốn nhìn xem chuyện gì.

“A, không có gì đâu, Tsunade, chúng ta tiếp tục xem phim!” Akira đứng chắn mặt trước cảnh này. Nhất thời khiến cho Tsunade đã hoàn toàn chắn không nhìn thấy được cảnh đẹp trước mặt.

Hai hàng lông mày xinh đẹp của Tsunade nhíu lại. Càng dẫu nữ nhân hiển nhiên nữ nhân càng tò mò. Tsunade ngẩng đầu muốn tránh thoát Akira chắn ngang. Tuy nhiên Akira lại chắn ngang không cho nàng nhìn thấy. Tsunade có vài phần khó chịu. Nàng đang muốn lách đầu sang một bên nhìn thì Akira ngay lập tức kéo lấy Tsunade vào trong ngực. Hắn hôn lấy một nụ hôn thật sâu lên đôi môi đỏ mọng của Tsunade.

Một nụ hôn thật là sâu lên miệng Tsunade khiến cho nàng đỏ ửng cả má. Làn da của nàng trở nên phát hồng. Nàng cảm nhận được hơi thở nóng rực từ cơ thể của Akira tỏa ra khiến cho nàng lạc mất tâm trí. Đặc biệt là chiếc lưỡi mềm mại tràn đầy tính ma thuật nhẹ nhàng tách đôi môi của nàng ra. Nó luồn vào bên trong cuốn lên chiếc lưỡi mềm mại của nàng.

“Ừm...” Tsunade bị hôn một cách đột ngột chỉ kịp kêu lên một tiếng. Nàng cảm nhận được vòng tay Tiêu Sơn trực tiếp vòng qua lưng của nàng đem nàng hơi nghiêng người về phía sau. Một nụ hôn sâu lên đôi môi của nàng. Bởi vì hai bên trông khá lớn tuổi nên không có ai để ý đến đám người Akira cùng Tsunade. Dù sao đến nơi này cũng có khá nhiều là các đôi tình nhân hoặc các cặp vợ chồng lớn tuổi muốn hâm nóng tình cảm của họ.

Bàn tay mềm mại mà lại xinh đẹp của Tsunade đưa ra muốn đẩy Akira ra nhưng Tsunade đẩy Akira có vài phần động tác mà không có lực. Nàng chỉ đẩy Akira vài cái sau đó Tsunade nhắm mắt lại bắt đầu hưởng thụ nụ hôn sâu của Akira.

Tại bên kia ảnh phân thân Akira cùng với Kurenai đã tách ra. Trên khuôn mặt Kurenai đỏ ửng nên. Trong lúc này lớp son mòng trên môi Kurenai đã dính lên môi của ảnh phân thân Akira. Đôi mắt Kurenai ngậm nước nhìn về phía ảnh phân thân Akira. Đặc biệt là cái nhìn của đám người ở đây khiến cho nàng vô cùng xấu hổ.

Kurenai không nghĩ đến tại trong rạp chiếu phim, Akira lại trực tiếp hôn môi nàng. Phải biết đây là nụ hôn đầu đời của nàng. Kurenai lên tiếng nhỏ giọng

nói: “Akira onii-chan...”

Ảnh phân thân Akira nhỏ giọng nói: “Kurenai đừng bận tâm tới họ. Hôm nay anh mang Kurenai đến đây để em vui vẻ phải không nào? Thế nên đừng bận tâm tới họ được chứ.” Nói xong ảnh phân thân Akira nắm lấy bàn tay nhỏ bé và mềm mại của cô bé Kurenai. Ánh mắt của hắn ngược lên nhìn về phía màn ảnh đang chiếu phim.

Hai má Kurenai ửng đỏ, ngay sau đó nàng cười híp mắt lại, bàn tay trực tiếp vòng lấy cánh tay của Akira đem nó ôm vào trong ngực của mình. Bởi vì Akira khá cao to thế lên tính toán cái cánh tay mà cô bé kéo tới không ngờ lại sát vào bộ ngực của cô bé. Bàn tay hắn trực tiếp trạm vào nơi tư mật nhất của Kurenai. Mặc dù cách một tầng vải nhưng Akira vẫn biết nó chính là nơi bí hiểm nhất của Kurenai mà sau này hắn muốn khám phá. Tuy nhiên Kurenai bây giờ vẫn còn khá nhỏ hắn chưa thể ăn ngay nuốt được. Đối với Kurenai làm việc đó cùng với Akira sớm rất có thể ảnh hưởng tới khả năng dậy thì của Kurenai. Mặc dù là thế nhưng bộ ngực chớm lớn của Kurenai cũng khiến cho máu trong người ảnh phân thân Akira sôi trào.

Tại bên Akira và Tsunade đã tách nhau ra. Đôi môi Tsunade hơi mím lại, hai má nàng xuất hiện rặng mây đỏ. Bàn tay Tsunade nhẹ nhàng gạt hai bên tóc của mình. Sau đó nàng không có trách móc Akira mà lẳng lặng ngồi im lên ghế. Bất chợt một âm thanh già nua vang lên: “Khụ, khụ... tuổi trẻ thật là tốt a!”

Tsunade cùng với Akira quay sang thì thấy được ngồi bên cạnh họ là một cặp bà lão và ông lão đã khá lớn tuổi. Bà lão ngồi bên cạnh Tsunade đeo một chiếc kính lão khá dày. Bà lão lên tiếng nói: “Tôi vẫn nhớ đến ông nhà tôi cũng đưa tôi đi xem phim vào buổi lễ. Nhớ đến hồi đó có phim đen trắng đâu có giống như phim ngày nay. Lúc đó ông ấy cũng giống như cậu trai trẻ đây ôm hôn tôi thật sâu. Chính vì nụ hôn này mà tôi mới chịu gả cho ông ấy...”

“Cái bà già này...” Ngồi ở bên cạnh là một ông lão cũng khá lớn tuổi đeo kính, tay run. Ông lão mở miệng nói: “Xin lỗi hai người! Hai người đừng trách bà ấy. Ngày hôm nay là kỷ niệm ngày hôn lễ của chúng tôi nên tôi mới dẫn bà ấy tới đây!”

Akira mỉm cười nhẹ nhàng nhỏ giọng đáp lại: “Hahaha... Không sao đâu ông! Xem ra tình cảm của ông bà rất tốt a!”

Ông lão nhìn về phía Akira và Tsunade. Bởi vì ánh sáng lờ mờ lại lớn tuổi rồi nên hai người rất khó nhìn được hai người Tsunade cùng với Akira. Ngoài ra Akira cùng với Tsunade cũng mặc một thân quần áo bắt mắt lại trang điểm nữa nên họ không nhận ra cũng là đúng thôi. Ông lão lên tiếng mỉm cười, giọng nói có chút ồm ồm bởi vì dù sao ông lão lớn tuổi rồi. Ông lão nói: “Thật hâm mộ cho hai người đấy! Hồi con trẻ chúng tôi cũng yêu nhau thắm thiết như vậy?”

Dường như tìm được người chút bầu tâm sự, bà lão cũng mở miệng nói với Akira và Tsunade: “haha... hồi đó ông nhà tôi mỗi khi còn run run tay khi bị tay tôi nắm lấy nữa cơ. Chẳng giống như cô cậu đây. Ông ấy làm sao mà so sánh được với cậu trai trẻ đây được...”

“Cái bà này...” Ông lão gấp giọng nói. Đồng thời ông lão mở miệng cảnh cáo nói: “Bà này, sao bà hôm nay lại như vậy? Vợ chồng người ta đang xem phim cơ sao lại xen vào như vậy. Bà chẳng có ý tứ gì cả?”

Ngay sau đó đám người ở trung quanh có chút bất mãn. Một người trong đó hô lên: “Hai bác xin làm ơn giữ trật tự cho chúng tôi được không?”

Ông lão lại ca cẩm với bà lão: “Cái bà này cứ đi làm phiền vợ chồng người khác. Bây giờ bị người ta nhắc rồi thấy không?” Nhất thời bà lão trừng mắt nhìn về phía ông lão. Ông lão im lặng thờ dài chẳng thèm cái nhau với bà lão nữa. Ông lão tiếp tục xem phim của mình. Bà lão cũng hừ một tiếng dài rồi lăm bắm cái gì đó người ta không nghe rõ sau đó ngừng đầu tiếp tục xem phim.

Kurenai nghe được âm thanh ồn ào. Nàng có chút tò mò muốn ngẩng đầu lên ai dè bị ảnh phân thân Akira chắn ngang. Hắn mở miệng nói: “Kurenai, em có muốn ăn món khoai rán giòn hay không?”

Không biết trong lúc nào trong tay Akira xuất hiện một túi khoai rán được hắn đưa về phía Kurenai. Kurenai vươn nhẹ tay cầm lấy chiếc túi khoai giòn giòn. Cô bé mỉm cười ngọt ngào nhìn về phía Akira: “Cảm ơn Akira, onii-chan!”

Đầu ảnh phân thân Akira nhẹ nhàng lắc lắc, hắn mỉm cười nói: “Kurenai, chỉ cần em thích là được rồi!”

Tại một chỗ không xa một người nam nhân béo tốt chửi um lên: “Ồ... khoai rán mình vừa mới bóc ra đã đâu rồi?” Hắn ngoảnh ngang trung quanh thì không có phát hiện gì. Ngay sau đó hắn chửi: “Đ* t mẹ đứa nào ăn trộm khoai rán của tao. .”

Rốp!

Đôi môi bé nhỏ xinh xắn của Kurenai nhẹ nhàng há ra đem chiếc khoai rán giòn bỏ vào miệng của mình. Cô bé cảm nhận vị ngon ngọt béo của khoai rán. Tuy nhiên khi thấy được ảnh phân thân chăm chú nhìn về phía mình thì cô bé không nhịn được tò mò lên tiếng hỏi: “Akira onii-chan, anh cũng muốn ăn sao?”

Akira lắc lắc đầu của mình sau đó lên tiếng nói: “Không có! Anh đang nhìn Kurenai-chan!”

Đôi mắt to tròn của cô bé chớp chớp, hai má ửng đỏ. Cô bé Kurenai lên tiếng hỏi: “Tại sao anh nhìn em như vậy?”

Akira lên tiếng nói: “Bởi vì Kurenai-chan rất xinh đẹp rất đáng yêu nên anh muốn ngày ngày được ngắm Kurenai-chan” Lời này nói ra khiến cho hai má cô bé ửng đỏ lên. Akira mỉm cười nhìn về phía cô bé.

Trong lúc này Tsunade không nghĩ đến bị hai người già nhận định mình cùng với Akira chính là vợ chồng. Hai má của Tsunade đỏ ửng như ứ máu. Nàng đang muốn phân bác kết quả là bà lão và ông lão bức tức với nhau khiến cho Tsunade không thể nên tiếng được. Khi mà nàng quay sang thì thấy được

Akira xuất hiện một nụ cười khoái trá trên miệng thì Tsunade trừng mắt nhìn về phía hắn một cái. Nhất thời ngón chỏ Akira đưa lên gãi gãi sống mũi nói: “Chúng ta tiếp tục xem phim được không?”

“Hừ...” Tsunade hừ lạnh một tiếng. Ngay sau đó nàng biểu hiện ra không có thêm đề ý đến hắn. Tuy nhiên thì thoảng nàng len lén nhìn về phía chỗ Akira. Mà điều khiến cho nàng cảm giác vô cùng xấu hổ là trên môi Akira có lưu trữ son môi của mình. Hắn đang len lén dùng ngón chỏ và ngón giữa chạm vài lần vào đôi môi. Về mặt của hắn dường như cực kỳ hứng thú với nụ hôn của Tsunade.

Tsunade thấy được hình ảnh này thì cảm giác được trái tim của mình đập vô cùng nhanh. Nó làm cho nàng liên tưởng tới nụ hôn vừa rồi. Xem ra lại thêm lần nữa trái tim của nàng mạnh mẽ đập khi nghĩ về phía Akira. Đặc biệt khi mà ông lão và bà lão gọi nàng cùng với Akira chính là vợ chồng thì hai chữ này đã in sâu vào trong đầu của nàng.

Bộ phim kết thúc với sự phập phồng trong lo sợ của ánh phân thân và bản thể Akira. Đến khi bộ phim kết thúc thì Akira mới thở phào một hơi. Hắn nhanh chóng kéo tay Tsunade đi còn ánh phân thân thì đem cô bé Kurenai ôm vào trong ngực. Hiện nhiên hai người đã ra đầu cho nhau.

Tsunade bị Akira nắm trong tay. Ban đầu nàng có chút rùng rùng nhưng bị Akira nắm chặt lấy thì nàng biểu hiện phản đối một chút sau đó mới ngoan ngoãn chịu cho Akira kéo đi. Nàng cảm giác được khi mà Akira nắm lấy tay của nàng có cảm giác cực kỳ thoải mái và cực kỳ thích. Không biết tại sao trong lúc này nàng lại có ý nghĩ: Nàng muốn bị hắn mãi mãi nắm tay như thế này.

Kurenai bị Akira ôm vào trong ngực. Cô bé cảm giác được hơi thở cùng với khí nam nhân tỏa ra. Kurenai cực kỳ thích mùi của Akira. Đầu cô bé tựa đến khi toàn bộ đám người ra khỏi hắn thì Akira mới vỗ đầu nhẹ của Kurenai. Hắn mỉm cười nói: “Kurenai-chan, anh dẫn em đi quán ăn ở đây nhé? Em muốn gì nào?”

Kurenai mỉm cười lên tiếng nói: “Em muốn ăn một cốc kem!”

Akira nhẹ nhàng gật đầu nói: “Được rồi vậy anh sẽ dẫn em đi ăn kem!”

Tại trong một quán phục vụ đồ uống tại làng Lá...

Hai người Tsunade cùng với Akira ngồi đối mặt với nhau. Bàn tay Akira đưa lên sau đó nói: “Cho chúng tôi một ly kem socola cùng với một cốc sữa!” Thế giới này cũng khá phát triển trong đó cũng bắt đầu phát triển có những thứ mà Akira cũng từng nhìn thấy ở thế giới cũ của hắn. Ban đầu khi trọng sinh ở thế giới này thì hắn từng nghĩ đến nơi này sẽ giống như Nhật Bản cổ đại nhưng xem ra hắn đã lầm. Một số khoa học kỹ thuật mặc dù kém hơn so với thế giới hắn sống nhưng thực sự có khá nhiều thứ vẫn rất tiên bộ.

Tuy nhiên khi Akira gọi đồ thì đám người đều nhìn về phía Akira một cách kỳ quái khiến hắn nhủ mảy lại. Tsunade đỏ bừng mặt vì xấu hổ. Nàng lên tiếng cảnh cáo nói: “Akira, mau lau son môi trên miệng người đi!” Bàn tay nàng đưa ra một chiếc khăn tay

“A” Akira ngẩn người ra. Ngay sau đó hắn vờ tay cầm lấy chiếc khăn tay của Tsunade nói: “Cảm ơn!” Đôi môi hắn trực tiếp hôn nhẹ lên chiếc khăn tay của Tsunade đem son môi in lại trên đó. Tuy nhiên khiến cho Tsunade xấu hổ là hắn sau khi lau sạch son môi trên miệng của mình lại đem chiếc khăn tay trực tiếp dút vào trong ngực áo.

“Của hai vị đây!” Nữ nhân có vài phần xinh đẹp đem hai món đồ uống đặt trước mặt Akira và Tsunade.

Thấy được món ăn cực kỳ hợp khẩu vị của mình Tsunade bắt đầu cảm thìa lên thưởng thức món kem socola do Akira gọi. Bởi vì Tsunade mới khai phát một thuật gọi là Âm Ấn mặc dù đang trong giai đoạn thử nghiệm. Trên trán của nàng có cái ấn ký lơ mơ nhưng khiến cho sức ăn của Tsunade tăng vọt không biết bao nhiêu lần. Phần lớn Chakra của nàng tạo ra cũng được lưu trữ tại trán của nàng.

Thấy được Akira chăm chú nhìn về phía mình thì Tsunade tò mò hỏi: “Người tại sao còn không ăn đi!”

Đầu Akira nhẹ nhàng lắc lắc, hắn mở miệng nói: “Nhìn em ăn là quá đủ với anh rồi!”

Trong quan có vài tiếng xì xào to nhỏ. Bởi vì cách ăn mặc của Akira cùng với cách trang điểm của hắn nên hắn cực kỳ già so với trước tuổi. Hiện nhiên về đẹp trai của hắn trong lúc này khiến cho bất cứ nữ nhân nào cũng đều tò mò ngắm nhìn. Một số người không nhận được nhỏ giọng nói: “Người kia là ai a? Thật là đẹp trai! Đó là bạn trai của ngài Tsunade sao?”

Mấy lời này rơi vào tai của Tsunade khiến cho Tsunade đỏ ửng mặt vì xấu hổ. Nàng cúi đầu bắt đầu ăn mấy món kem socola mà mình thích. Akira chỉ cười nhẹ dùng ngón chỏ gãi gãi sống mũi của mình. Tuy nhiên con mắt to tròn của Akira mở lớn hết cỡ sau đó cúi đầu xuống tiếp tục ăn.

“Onii-chan!” Âm thanh cô bé vang lên. Bàn tay cô bé ôm lấy cánh tay của một thiếu niên độ tuổi khoảng mười bốn, mười năm tuổi cực kỳ đẹp trai. Khác hẳn với Akira có khí chất chắc chắn thì người thanh niên này lại toát ra vẻ hơi thở giống như thanh xuân tràn ngập sức sống. Tuy nhiên khuôn mặt người này giống hệt Akira. Hắn không phải là ánh phân thân Akira hay sao?

Ánh phân thân Akira cùng với Akira nhìn thấy nha nhất thời hoảng hốt. Kurenai ngồi phía ghế đằng sau Tsunade. Trong khi đó Akira cùng với ánh phân thân của mình đối mặt với nhau. Cả hai toát hết cả mồ hôi. Nhất thời cuộc ăn uống diễn ra trong thâm lặng. Dù sao đây là hẹn hò. Cả buổi Akira đã nói chuyện lên nắm quyền chủ động. Tsunade thấy Akira không có mở miệng lên cũng không có hỏi. Kurenai thấy được Akira không có nói chuyện lên nhất thời cô bé cũng im lặng. Đối với Kurenai ăn cùng với Akira là rất hạnh phúc rồi.

“Ừm, ừm...” Akira ho khan vài tiếng với Tsunade đồng thời đầu hơi cúi xuống.

Tsunade mở miệng hỏi: “Người làm sao vậy?”

Akira lên tiếng khò khè giống như người ốm nói: “Tsunade, anh cảm giác được mình giống như không được khỏe trong người. Toàn thân có chút nóng chút lạnh,” Cả người Akira trong lúc này đã toát mồ hôi.

Thấy bộ dạng này của Akira thì Tsunade có chút lo lắng lên tiếng nói: “Có phải hay không bị bệnh rồi! Không được mau cùng với ta đến bệnh viện!”

Akira run run sau đó gật đầu nói: “Tốt a!” Akira cũng không nhịn được trong lúc này đưa bàn tay ra lấy ra ví tiền đem tiền đặt ở trên bàn. Tsunade có chút lo lắng vội vàng tiến tới đỡ lấy thân thể của Akira.

Ảnh phân thân trong lúc này mỉm cười nhìn về phía Kurenai. Hắn di chuyển bản thân ngồi sang bên cạnh Kurenai. Hắn cầm thực đơn chỉ vào thực đơn nói: “Kurenai, em thích uống gì nào?”

Ngón tay bé xinh trắng nõn của Kurenai chỉ vào món kem dâu tây. Cô bé lên tiếng nói: “Onii-chan, em muốn ăn kem dâu tây!”

Tuy nhiên trong lúc này Tsunade đã tựa thân mình Akira rồi đi. Thấy được Akira bóng dáng ở khá xa đồng thời đầu ngửa về một chỗ. Mặc dù Tsunade cảm giác được Akira không giống bị bệnh nhưng toàn thân toát mồ hôi có lẽ nhất định có liên quan gì tới ADN của Senju Hashirama khi cấy vào trong cơ thể của Akira. Nói đến đây nàng muốn đem hắn đến bệnh viện.

Thấy bóng dáng hai người đã đi ở phía trước thì Kurenai tò mò nhìn về phía trước nói: “Đó có phải là ngài Tsunade hay không?”

“Hahaha... chắc là người giống người mà thôi!” Ảnh phân thân Akira cười nhẹ nhàng. Ngón tay đưa về phía mấy món đồ thức uống này rồi nói: “Kurenai-chan, em muốn thưởng thức kem dâu tây kết hợp hay chỉ là thuần dâu tây không thôi!” Hắn tìm cách đánh trống lảng.

Kurenai lại chăm chú nhìn về phía thực đơn nói: “Cho em vị kem thuần dâu tây đi!”

Đầu Akira gật nhẹ, hắn mỉm cười nói: “Được rồi vậy thì để anh gọi...”

“Akira-kun, ngài Tsunade, thế nào mà hai người ở chỗ này!” Âm thanh vang lên làm cho thân mình Akira co quắp một cái. Ánh mắt Akira ngược lên thì thấy được một thanh niên tóc vàng đẹp trai đi cùng với một thiếu nữ cũng cực kỳ xinh đẹp với mái tóc màu đỏ rực như trái cà chua chín đỏ. Khóe miệng Akira liên tục giật giật.

Akira trong lòng lúc này đang chửi lớn: “Ôi đệt... sao hết lúc nào mà lại chọn vào lúc này hả trời? Để ta ra khỏi quan một đoạn nữa đựng độ không được à? Khốn kiếp... Tên Minato không kiếp. Sao người chọn thời gian đúng lúc thế hả? Để chúng ta đi xa một đoạn rồi bắt gặp nhau thì chết à mà chọn đúng lúc này?”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Đẩy Ngã Tsunade Lần Thứ Hai?

Một thanh niên tuổi teen với mái tóc vàng nhọn, con ngươi có màu xanh sáng. Khuôn mặt hắn khá đầy đặn. Hắn mặc một thân quần áo Ninja làng Lá màu xanh khá bảnh. Đi bên cạnh người thanh niên này là một thiếu nữ khá xinh đẹp có mái tóc màu đỏ có khuôn mặt tròn trịa, mái tóc đỏ dài thướt tha. Người thanh niên đang cười nhìn về phía Akira khiến cả người co quắp lại.

“Ồ” Thiếu nữ xinh đẹp có mái tóc màu đỏ nhìn về phía bên trong. Kushina thấy được một thanh niên giống hệt Akira đang ngồi với một bé gái mặc kimono trắng có hoa đỏ ở người. Thấy thiếu nữ ngạc nhiên nhìn về phía trong quán thì nhất thời Tsunade cùng với Minato đều nhìn ra.

Nghe được âm thanh này thì cô bé khoảng chín, mười tuổi ngồi trong quán thò đầu của mình ra. Thấy được mấy người này thì Kurenai hô lên: “Ngài Tsunade, thầy Minato, chị Kushina...” Sau đó cô bé tò mò nhìn về phía người thanh niên mà Tsunade đang vịn kia.

Nhất thời không khí trở nên cứng lại. Cả bầu không khí trở nên âm trầm. Minato ngửi được mùi không đúng. Hắn thấy được ánh mắt tức giận của Akira đang nhìn về phía mình. Trán của Minato chảy ra đầy mồ hôi hột. Bàn tay hắn đưa ra gãi gãi đầu, một tay khác phẩy phẩy nói: “Hahaha... Tội sực nhớ được còn có việc bận nên tôi và Kushina sẽ không làm phiền mọi người nữa! Mọi người cứ tiếp tục!”

Nghe được lời này thì Kushina tò mò nhíu mày lại hỏi: “Minato, không phải chúng ta sẽ cùng ăn kem ở đây sao?”

Bàn tay bản thể Akira đưa lên vỗ ngực của mình ho khan vài tiếng nói: “Khụ, khụ, khụ...” Ánh mắt không dám nhìn về phía Tsunade cùng với Kurenai. Hắn giả vờ ốm, ho bắt đầu ngày càng nặng hơn, khuôn mặt trở nên ửng đỏ. Hắn lên tiếng nói: “Tsunade, anh thấy mình không được khỏe lắm. Chúng ta nhanh đến bệnh viện thôi!”

“Được, được... để ta mang ngươi đến bệnh viện!” Âm thanh của Tsunade phát ra khiến cho người run rẩy. Cả người Akira giống như cảm giác được toàn thân lạnh buốt. Hắn cảm giác được khí thể trên người Tsunade tăng lên vùn vụt.

Đột nhiên Akira bị Tsunade dùng tay xách thẳng lên, ánh mắt Tsunade nhìn về phía Akira khiến cho hắn toát mồ hôi hột. Tsunade muốn nói: “ngươi muốn đến bệnh viện hả? Được thôi! Vậy thì đến đó đi!”

Bốp!

Tsunade tung một cú đánh trời giáng vào ngực của Akira khiến hắn bay khá là xa. Toàn thân Akira cảm giác ê ẩm, cả người bay đi khá xa. Minato nhìn thấy cảnh này thì có chút chột dạ trong lòng. Hắn thầm nghĩ: “Có lẽ hình như mình đến không đúng lúc!”

Bùm!

Ảnh phân thân của Akira do Akira quá đau đớn không thể được lên ảnh phân thân bị xóa bỏ. Nó ngay lập tức biến thành khói trắng. Kurenai thấy Akira bị đánh bay thì cực kỳ hoảng hốt lên: “Akira onii-chan...” Thân mình cô bé vội vàng đuổi tới chỗ mà Akira rơi bịch xuống.

Hình dáng Akira trong lúc này vô cùng chật vật. Hắn cảm giác được xương sườn của mình bị gãy vài cái. Từ miệng chảy ra một dòng máu tươi. Nhất thời thấy được Akira như vậy thì Tsunade có chút lo lắng bởi vì mình quá tức giận nên đã ra tay quá nặng.

“Chuyện gì vậy?” Nhất thời mọi người ở đây bắt đầu bàn tán xì xào to nhỏ.

Cô bé Kurenai chạy thẳng đến bên cạnh Akira. Bàn tay của cô bé đặt lên ngực của Akira. Bộ mặt của cô bé cực kỳ lo lắng hỏi: “Akira onii-chan, anh có sao không?”

“Khụ...” Akira ho ra một ít máu. Hắn dùng chiếc khăn trắng mà Tsunade đã đưa cho mình trực tiếp lau đi máu trên miệng của mình. Bàn tay kia thì đặt trước ngực, một dòng ánh sáng màu xanh lá nhu hòa tác dụng vào vết thương. Vết thương của hắn nhanh chóng khép lại, sắc mặt cũng tốt hơn nhiều.

Akira nhẹ nhàng xoa tay nhìn về phía cô bé Kurenai nói: “Anh không có sao!” Akira trực tiếp đứng dậy. Ánh mắt nhìn về phía Tsunade sau đó lên tiếng nói: “Tsunade, anh nghĩ hai người chúng ta cần nói chuyện một lần được chứ?”

Hiện giờ trong lòng Tsunade tràn ngập tức giận. Nàng không nghĩ được Akira lại là người bắt cả hai tay. Phải biết được rằng nàng cũng có tôn nghiêm và lòng tự trọng của nàng. Nàng là một nữ nhân mạnh mẽ không cần loại tình cảm bố thí. Không có Akira thì nàng vẫn sống tốt được.

“Hừ...” Tsunade hừ lạnh một tiếng. Nàng quay đầu đi sau đó lạnh lẽo lên tiếng nói: “Ta hy vọng ngươi ngày sau đừng xuất hiện trước mặt ta nữa!”

Mất Akira nhắm nhẹ lại sau đó hắn lắc đầu, hắn mở miệng nói: “Về việc ngày hôm nay có lẽ là lỗi của anh. Hiện giờ em đang giận nên anh sẽ không nói chuyện với em. Khi mà em hết giận đến lúc đó anh sẽ tự mình đến cửa bồi tội với em...”

Tsunade chỉ lạnh lùng hừ nhẹ một tiếng.

Bàn tay Akira chớp nhẹ đôi mắt thờ dài một hơi. Hắn hướng về phía Kurenai lên tiếng nói: “Xin lỗi em, Kurenai-chan. Hôm nay không thể khiến cho em có một cuộc vui chơi toàn vẹn. Ngày khác anh sẽ đưa em đi chơi...” Akira mỉm cười sau đó lên tiếng nói: “Để anh đưa em về!”

Khuôn mặt Kurenai có vài phần ừ ừ, nàng khe khẽ gật đầu một cái. Akira thờ dài một hơi, hắn hoàn toàn có thể phủ nhận mối quan hệ giữa hắn và Kurenai. Hắn có thể nói rằng mình chỉ coi cô bé như em gái sau đó là một cuộc vui chơi giống như anh trai đưa em gái đi chơi. Tuy nhiên hắn lại không làm thế. Hắn không muốn mình trở thành kẻ như vậy. Sớm muộn một ngày thì Kurenai cùng với Tsunade sẽ biết nếu như vậy cứ ngựa bài luôn đi. Hắn cảm giác mình sống dẫu dẫu điểm điểm có chút mệt mỏi.

Kushina quay sang nhìn Minato một cái. Đôi môi Minato mỉm lại sau đó hắn lắc lắc nhẹ đầu vài cái ý bảo nàng không muốn lên tiếng.

Akira trực tiếp dắt tay cô bé Kurenai rồi đi để lại ba người Minato cùng với Tsunade ở tại nơi đó. Nhất thời đầu Tsunade hơi cúi xuống. Trong lòng nàng tràn ngập ngổn ngang những cảm xúc. Đôi mắt của Tsunade chớp nhẹ một cái. Ngay sau đó Minato và Kushina cả kinh, Tsunade trực tiếp bá lên cổ của hai người.

Trên khuôn mặt Tsunade xuất hiện một nụ cười gượng gạo nói: “Được rồi, chúng ta đi ăn thôi! Hôm nay tôi mời!”

Minato có vài phần lo lắng lên tiếng hỏi: “Cô Tsunade, cô không sao chứ?”

“Minato cậu có ý gì hả?” Bàn tay Tsunade đưa lên vỗ đầu của Minato một cái. Minato cảm giác đầu của mình đau nhói. Tsunade cười hi hi nói: “Tôi giống như làm sao vậy hả? Được rồi, chúng ta mau đi ăn một bữa đi. Hôm nay tôi mời!” Nói xong Tsunade kéo theo hai người Kushina và Minato trực tiếp đi về phía cuối con đường.

Bàn tay Akira dắt theo Kurenai đi trên con đường. Hắn cảm nhận được bàn tay Kurenai đang run rẩy lên. Đứng trước cổng nhà Yuuhi Shinku, Akira cúi đầu xuống nhìn thấy Kurenai đang cúi đầu thì khe khẽ thờ dài. Hắn không biết mở miệng nói gì với cô bé Kurenai cho phải nữa.

Thân mình Akira trực tiếp cúi xuống. Bàn tay hắn nâng mặt cô bé lên thấy được đôi mắt to tròn giống như hồng ngọc đang dung dung muốn khóc. Akira nhẹ nhàng dùng đôi môi của mình hôn lên mắt của cô bé. Nhất thời dòng lệ từ hai mắt cô bé chảy xuống. Akira cảm giác được lòng mình đau thắt lại. Hắn cảm giác được vị mặn và đắng của nước mắt mà Kurenai đang vì hắn khóc. Akira cứ nghĩ cô bé còn ngây thơ xem ra cô bé biết nhiều hơn hắn nghĩ.

Akira mở miệng nói: “Xin lỗi em Kurenai!” Bàn tay hắn đưa lên ôm lấy chiếc mặt tròn trịa của Kurenai. Hắn nhìn chăm chăm vào mắt cô bé sau đó lên tiếng nói: “Cho dù bất kể chuyện gì xảy ra đi nữa thì sau này khi Kurenai lớn, anh nhất định sẽ kết hôn với Kurenai được không? Kurenai hãy làm cô dâu của anh nha?”

Hắn mở miệng nhìn nọt cô bé. Nhất thời cô bé mở to mắt nhìn về phía Akira. Nàng có chút ngạc nhiên nói: “Thật không, Akira onii-chan?”

“Ừm” Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống. Hắn mỉm cười nhìn về phía Kurenai đồng thời mở miệng hứa: “Khi Kurenai lớn hơn một chút là có thể trở thành cô dâu của anh rồi!”

“Ừm” Cô bé Kurenai nhẹ nhàng gật đầu một cái. Ngay sau đó cô bé lập tức hôn lên má của Akira để lại một vết son nhàn nhạt bé xinh ở đó. Ngay sau đó cô bé quay người bỏ chạy vào trong nhà. Khi thấy một nam nhân mặt mũi gầy gò ở đó thì cô bé lên tiếng nói: “Cha!” Người nam nhân này chỉ khe khẽ gật đầu một cái.

Akira ngẩng đầu lên sau đó đứng dậy, hắn lên tiếng nói: “Chú Shinku!”

Hai tay Shinku khoanh lại trước ngực, hắn lẳng lẳng lên tiếng nói: “Cậu rất biết giữ lời hứa! Tốt lắm!” Những lời này rơi vào tai của Akira làm cho hắn không hiểu được gì cả. Ngay sau đó Shinku xoay người đi về phía trong nhà đem cửa nhà đóng lại. Akira hơi cúi người hành lễ. Khi thấy được cánh cửa đã đóng lại thì Akira thở dài ra một hơi.

Ánh sáng do những chiếc đèn trực tiếp chiếu lên một chiếc bàn lớn đặt đầy đủ những món ăn ngon ở phía trước. Một nữ nhân xinh đẹp tóc vàng, con ngươi màu nâu nhạt. Trong tay nàng cầm lên một chai rượu trực tiếp nốc ừng ực.

Đôi môi đỏ hồng của nàng sau khi nốc sau chai rượu thì hai má có chút ửng đỏ. Con mắt lơ đãng nhìn về phía hai người một nam một nữ phía trước. Nam có mái tóc màu vàng cực kỳ đẹp trai. Nữ thì khá xinh đẹp có mái tóc màu đỏ. Thiếu nữ có tóc màu đỏ ới bộ mặt lo lắng lên tiếng nói: “Tsunade-sama, ngài không nên uống rượu nữa? Ngài say rồi?”

Ánh mắt Tsunade nhìn chăm chú về phía thanh niên tóc vàng. Hình ảnh trong mắt của nàng bắt đầu mờ mờ lung lung. Hình ảnh người thanh niên tóc vàng biến đổi thành một người thiếu niên tóc bạch kim cực kỳ đẹp trai. Thấy được hình ảnh này thì Tsunade nhắm mắt lại.

Bàn tay của nàng vươn lên trực tiếp tóm lấy cổ của người thanh niên kia. Minato giật mình kinh ngạc. Tsunade đem mặt Minato kéo sát vào mặt của mình lên tiếng nói: “Akira, tại sao cậu lại là người như vậy? Tại sao cậu lại đối xử với tôi như vậy? Híc... Có phải vì tuổi của tôi lớn tuổi hơn tuổi của cậu mà... híc...” Tsunade đỏ mặt ngất ngây đồng thời vừa ngất vừa nói.

Hai bàn tay Minato đưa lên, hắn cười khò trong lòng, bộ mặt có vẻ bất đắc dĩ, hắn có chút đỏ mặt trong tình trạng này. Minato lên tiếng nói: “Tsunade-sama, em là Minato a! Cô say rồi!”

“Nói dối!” Thân mình Minato bị Tsunade kéo lao đảo. Tsunade mắt ngà ngà nhìn về phía Minato nói: “Cậu rõ ràng chính là Akira. Là Uchiha Akira... Cậu có biết không? Ngày hôm nay tôi phải lấy hết dũng khí đi hẹn hò với cậu vậy mà cậu lại lừa tôi... Cậu là kẻ khốn kiếp mà... Híc...” Thân mình Tsunade liên tục lao đảo. Ngay sau đó đầu Tsunade đập Minato lại.

Ánh mắt Tsunade lao đảo nhìn sang Kushina. Trong lúc này Kushina đã biến thành bộ dạng cô bé tóc đen bông bông. Tsunade ngà ngà quay sang nhìn Kushina nói: “Akira cậu bởi vì Kurenai nên mới như vậy phải không? Híc... Cậu... là đồ khốn...” Tsunade quay sang nhìn về phía Minato đồng thời ngón tay chỉ về phía Kushina.

Ánh mắt Kushina quay sang nhìn về phía Minato. Minato xuất hiện nụ cười gượng gạo. Hắn lên tiếng khuyên can nói: “Cô Tsunade, cô say rồi!”

Bàn tay Tsunade hất ra, nàng lẳng lẳng lên tiếng nói: “Tôi không có say!” Nói xong nàng lại ngửa cổ lên nâng chai rượu rót vào cổ của mình ừng ực. Từng ngụm rượu liên tục đổ vào miệng của Tsunade.

Một thanh niên mặc một bộ quần áo kimono đơn giản bước vào quán rượu. Mái tóc bạch kim nhẹ nhàng phát phơ trên mái tóc của hắn. Thấy được người thanh niên này đi tới thì nhất thời hai người Kushina và Minato đều nhìn về phía Akira. Minato lên tiếng nói: “Akira-kun!”

“hà...” Akira quay sang nhìn về phía bộ dạng nát rượu của Tsunade, hắn khe khẽ thở dài.

Thấy được một người thanh niên tóc bạch kim tiến tới thì Tsunade vẫy vẫy tay, ánh mắt lơ đãng nhìn về phía người thanh niên tóc bạch kim này nói: “Jiraiya anh đến rồi hả!? Đến đây...” Bàn tay nàng vỗ vỗ vào nền sàn nói: “Đến đây uống với tôi. Híc...”

Đầu Akira nhẹ nhàng lắc lắc, hắn cười khò một tiếng nhìn về phía Tsunade, ngay sau đó hắn quay đầu nhìn về phía hai người Minato cùng với Kushina nói: “Xin lỗi hai người đã làm phiền hai vị rồi. Việc còn lại hãy cứ giao cho tôi!”

Minato mỉm cười một cách hòa ái đối với Akira nói: “Không, không có gì?” Bàn tay Minato đưa lên giống như bộ dạng đầu hàng.

Akira tiến về phía Tsunade, bàn tay hắn ra ôm lấy Tsunade. Tsunade ngay lập tức quơ múa tay chân của mình. Nàng lên tiếng nói: “Làm cái gì vậy? Híc...”

Đôi môi Akira nhấp má, hắn lẳng lẳng đáp lại Tsunade: “Tsunade đừng uống nữa. Tôi sẽ đưa cô về nhà!”

“Về?” Bộ dạng Tsunade đã hoàn toàn trở nên ngà ngà. Nàng lão đảo muốn ngã, tuy nhiên nàng phát tay ra muốn gạt tay Akira nói: “Về đâu? Tôi không muốn về. Tôi còn phải uống nữa...”

Khỏe miệng Akira nhếch lên. Bàn tay hần trực tiếp bế xốc Tsunade lên mặc kệ Tsunade có phản kháng hay không. Ánh mắt Akira liếc về phía đám người Minato cùng với Kushina nói: “Minato, Kushina. Tôi sẽ đưa cô Tsunade trở về nhà. Lần này thực sự làm phiền hai người. Cảm ơn!”

Minato mỉm cười lắc lắc đầu nói: “Không có gì!” Thân mình Akira cùng với Tsunade trực tiếp biến mất tại trước mặt của hai người. Thấy hai người rời đi thì Minato thở phào một hơi dường như chút được gánh nặng vô cùng lớn. Cả người hần cảm giác được nhẹ nhõm và thoải mái.

Kushina nhìn sang Minato tò mò lên tiếng hỏi: “Minato-chan, chuyện này là sao?”

“Chuyện này!” Nghe được Kushina hỏi mình thì Minato không biết lên tiếng thế nào cho phải? Hần cũng không phải kể nhiều chuyện. Chẳng lẽ nói thẳng ra quan hệ giữa Tsunade và Akira không có bình thường. Hai người đã xác định muốn lui tới với nhau hay sao? Minato gãi gãi cười khổ nhìn về phía Kushina không biết trả lời cô nàng này ra sao? Xem ra Akira vớt cho hần một đồng câu hỏi hóc búa.

Tại nhà của Tsunade...

Thân mình Akira trực tiếp xuất hiện tại bên trong căn nhà. Tsunade liên tục dẩy dựa, nàng có chút khó chịu lên tiếng nói: “Jiraiya, anh mang tôi đi đâu vậy hả? Híc...”

Akira lẳng lẳng đặt Tsunade xuống, thân hình Tsunade đi xiêu vẹo. Akira lên tiếng nói: “Đến nhà rồi!”

“Đến... đến nhà? Híc...” Tsunade nắc lên một tiếng lớn. Hai chân của nàng quỵ xuống phía dưới. Lần này nàng nắc mạnh hơn. Miệng của nàng bắt đầu muốn nôn ọe ra. Bàn tay của nàng trực tiếp bụm lấy miệng của mình. Ngay sau đó nàng nôn ọe ra.

Không biết lúc nào thì ở phía dưới của nàng đã có một cái chậu lớn. Tsunade trực tiếp nôn lên chậu. Nàng liên tục nôn thốc nôn tháo ra những thứ mà nàng đã ăn. Akira nhìn cảnh này thì cười khổ một tiếng. Hần mím môi nhìn về phía Tsunade. Sau đó dường như hần quyết định cái gì đó thì Akira cắn răng một cái.

Thân hình hần xuất hiện gọn sóng, hần biến mất tại chỗ ngay sau đó hần lại xuất hiện tại bên cạnh Tsunade. Lần này hần lấy thêm một cái chậu nước sạch cùng với một cái khăn. Trong lúc này thì Tsunade đã đứng dậy. Tuy nhiên lần này nàng lão đảo muốn ngã. Ngay lập tức Akira đem Tsunade ôm lấy.

Để Tsunade tựa vào ngực mình, Akira trực tiếp kết ấn. Vài tiếng nổ vang lên một đám Akira xuất hiện trước mặt Akira. Ánh mắt Akira nhìn về phía mấy người này thì mấy người này đều gật đầu một cái. Một người mang theo chậu nôn mà Tsunade đã nôn mang theo. Akira trực tiếp bế xốc Tsunade lên theo kiểu công chúa. Đồng thời một người khác mang theo chậu nước sạch cùng với chiếc khăn. Đôi mắt Tsunade đã hoàn toàn lim dim, dường như nàng đã trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê.

Akira kéo chiếc cửa giấy ra đem Kurenai trực tiếp đặt vào tấm nệm. Một phân thân đưa chiếc khăn sạch cho Akira. Hần dùng chiếc khăn sạch nhẹ nhàng lau đi vết bẩn trên miệng của Tsunade. Đôi mắt Tsunade đã hoàn toàn nhắm lại, thi thoảng lại mở ra. Trạng thái lim dim nửa tỉnh nửa mê.

Sau khi Tsunade vì Akira lau sạch miệng và tay chân hần nhìn về phía mấy ảnh phân thân. Mấy ảnh phân thân gật đầu đem một đồng hồ đốn mang đi ra ngoài. Đồng thời họ cũng không quên đem cửa đóng lại.

Ánh mắt Akira quét về phía Tsunade đang nằm ở trên tấm mềm. Làn da hồng hào, đôi môi đỏ mọng hai má ửng đỏ ngậy ngất vì rượu. Akira hít một hơi thật sâu hần đã làm ra quyết định. Bàn tay nhẹ nhàng cúi xuống vươn ra trực tiếp đem chiếc khăn quấn tại bụng của Tsunade nhẹ nhàng tháo ra. Chiếc khăn từ từ được rút khỏi chiếc eo mềm mại của Tsunade.

Trong lúc này Akira cũng đứng dậy đem bộ kimono đơn giản của mình chút bỏ. Mái tóc bạch kim ôm trọn khuôn mặt tuấn tú. Làn da trắng hồng mềm mại. Cơ ngực và cơ bụng săn chắc đầy tính nữ tưng. Bắp tay, bắp chân thể hiện ra sức bật cực mạnh của nam giới. Phía dưới hạ thể dựng thẳng lên một cây d*ong vật khá lớn. Nó to bằng cổ tay và hiện lên đầy gân cực kỳ kinh khủng. Nó đỏ hồng và chọc thẳng lên trời.

Akira lại một lần cúi xuống. Hần vươn tay nhẹ nhàng kéo chiếc áo Kimono mà Tsunade đang mặc ra. Một chiếc áo lót màu tím trông vô cùng mê người. Akira không nghĩ được Tsunade lại thích mặc đồ lót màu tím. Akira nhẹ nhàng vươn tay đem chiếc áo lót tháo ra không khiến cho Tsunade tỉnh lại. Một bộ ngực cao vút, hai hạt anh đào hồng hào mềm mại nằm giữa đỉnh vú. Bộ ngực ngạo nghễ rung rinh khiến Akira nuốt nước miếng ừng ực: “Ưc...”

Khi mà hần từ từ vén chiếc quần Kimono thì hiện ra một cái quần lót màu tím dùng dây buộc trông vô cùng hấp dẫn. Cả người Akira tràn ngập sôi sục máu nóng. Hần hít thở khò khè có chút không thông. Bàn tay đưa ra đem chiếc quần lót nhẹ nhàng tháo xuống. Bộ dạng vô cùng nhẹ nhàng hần sợ Tsunade sẽ tỉnh dậy ngăn cản hần không cho hần tiến hành xuống nữa. Khi mà chiếc quần lót bị kéo xuống để hiển lộ ra một *m đạo mềm mịn hồng hào và không có chút lông nào.

Ánh mắt Akira nhìn hau hâu về nơi này. Tsunade hình như đã dùng dao cạo sạch nơi này. Hai cánh thịt trắng nõn để hở ra trong không khí. Hai thành thịt sít chặt lại với nhau. Akira chỉ nhìn thấy được một cái khe bé bé cùng với một chiếc hột xinh xắn nõi ra.

Toàn thân Akira nóng ran lên. Tsunade cảm giác có chút lạnh lẽo sau khi bị cởi bỏ toàn bộ quần áo. Nàng không nhìn được bắt đầu vận vẹo thân thể của mình. Khi mà Tsunade vận vẹo càng khiến cho máu nóng trong người Akira điên cuồng sôi sục. Thân mình nàng lật sang một bên.

Hai hàm răng Akira khê cắn nhẹ. Hần nằm ở bên cạnh Tsunade, bàn tay đưa ra nhẹ nhàng vuốt ve bộ ngực của Tsunade. Cảm giác mềm mại từ bàn tay truyền đến khiến cho Akira cảm giác vô cùng sung sướng. Hần bắt đầu nhẹ nhàng vận về bộ ngực của Tsunade. Hần làm rất nhẹ nhàng sợ nàng sẽ tỉnh

sau đó phản kháng không muốn cùng với hắn tiếp tục làm việc này.

Hắn muốn làm tình với nàng thêm một lần nữa. Hắn muốn đem nàng hoàn toàn nắm trong tay. Hắn muốn Tsunade hoàn toàn thuộc về hắn. Hắn muốn chiếm cả thể xác lẫn trái tim của Tsunade. Tính chiếm hữu và ích kỷ trong người Akira hoàn toàn bộc phát.

Làn da Tsunade đã trở thành hồng hào, từ miệng của nàng đã khẽ mở, từng thoi thỏ dốc gấp gấp đã phun ra. Akira biết được Tsunade đã có chút động tình. Hắn cảm nhận được bộ ngực của nàng bắt đầu cương cứng lên. Bàn tay Tsunade theo bản năng muốn vươn ra bắt lấy tay của Akira. Tuy nhiên Akira không có ý định dừng lại mà tiếp tục dùng tay xoa bóp cặp vú của Tsunade. Cảm giác mềm mại do bàn tay bóp ngực Tsunade hoàn toàn làm cho hắn si mê.

“Ư...” Tsunade nhẹ nhàng ngậm khẽ một cái.

Akira cảm giác được Tsunade đã động tình rồi. Akira cũng không có cố kỵ chút nào tăng lớn lực tay xoa bóp cặp vú của Tsunade. Tsunade ngày một thở gấp gấp hơn. Thân mình Tsunade hơi run run đồng thời vận vẹo. Hai vú trở nên cương cứng. Miệng nàng ngậm khe khẽ: “Ư...”

Akira thì cảm giác mình hít thở không thông. Hắn bây giờ muốn là đi vào huyết động kia. Tuy nhiên hắn biết muốn chinh phục Tsunade thì phải dạo đầu thật tốt sau đó mới tiến vào trong cơ thể của nàng. Đó là cách chinh phục thân thể tốt nhất.

Bàn tay Akira đưa lên lật lại thân thể Tsunade. Đôi mắt Tsunade vẫn nhắm nghiền không có mở ra. Akira thở phào một hơi. Hắn tiến về phía hạ thể của Tsunade. Hai chân Akira quỳ xuống, hắn tách hai chân của Tsunade ra. Một vùng thịt trắng nõn hồng hào đến mê người hấp dẫn Akira. Hai bàn tay Akira trực tiếp tách chân của Tsunade ra. Hắn nhẹ nhàng cúi xuống kề sát miệng mình cùng với *m đạo của Tsunade.

Chiếc mũi Akira hơi hích nhẹ, hắn cảm nhận được một mùi vị kỳ quái của âm dịch nữ nhân cùng với mùi rượu nhẹ nhẹ. Phía mặt ngoài *m đạo đã rỉ ra một chút nước. Akira thè chiếc lưỡi của mình ra trực tiếp liếm lên nơi này một cái. Ngay lập tức thân mình Tsunade run lên, nàng hé mở miệng phát ra tiếng rên rất nhỏ: “A...”

Akira trực tiếp cúi đầu xuống. Hắn dùng miệng của mình hút lấy chiếc hột bé xinh của Tsunade. Hắn dùng lưỡi liên tục đảo ở chiếc hột bé xinh cùng với hút lấy nó. Thân mình Tsunade chẳng khác nào một con rắn điên cuồng vận vẹo trước lực hút, bú cùng mút mát của Akira. Bàn tay của Tsunade trực tiếp túm lấy đầu của Akira sợ hắn rời đi nơi này. Chiếc eo của nàng điên cuồng vận vẹo. Làn da trắng hồng của nàng đã trở nên ửng đỏ.

Miệng Tsunade liên tục phả ra hơi nóng, hai má đỏ ửng: “Ư, ư, a, ha...”

*m đạo của Tsunade giống như một sinh vật sống điên cuồng co quắp. Từ huyết động bé xinh vọt ra một lớp chất lỏng màu trắng nhóp nhép và hơi đục một chút. Akira trực tiếp há miệng đem chiếc lưỡi liếm sạch sẽ nơi này. Hắn cảm giác được một vị chua chua, ngọt lại hơi tanh kèm theo vị rượu tràn ngập trong *m dịch mà Tsunade đã tiết ra.

Tsunade bắt đầu rên lên: “Ư, ư, a, a...”

Bàn tay nàng trực tiếp đưa ra xoa xoa đầu Akira. Akira cũng không có ý định liếm láp nơi này kỹ như thế. Hắn trực tiếp dùng miệng tiếp tục bú mút chiếc hột bé xinh của Tsunade. Còn một tay khác thì nắm lấy đầu gối của Tsunade, ngón tay giữa của tay kia thì trực tiếp đi xuyên vào huyết động đó mềm mại và ướt nhẹp của Tsunade.

Khi mà ngón tay hắn tách hai cánh thịt đỏ hồng của Tsunade tiến vào bên trong thì thân mình Tsunade bắt đầu run lên. Nàng vận vẹo như một con rắn miệng phát ra những âm thanh rên rỉ và dâm dăng: “A, ư, ư...” Akira cảm giác được ngón tay của mình truyền đến những cảm giác tê dại. Ngón tay hắn bị một thành thịt mút chặt lấy. Cảm giác ẩm ướt và kéo nhóp nóng ấm. Khi mà ngón tay ngo quẩy ở bên trong thì thành thịt điên cuồng mút lấy tay của hắn, chất dịch nhầy cũng tiết ra nhiều hơn đồng thời Tsunade cũng rên to hơn và người vận vẹo nhiều hơn, làn da càng trở nên đỏ ửng.

Chỉ sau một lúc thì bàn tay Akira đã trở nên ướt nhẹp. Hắn ngừng đầu thấy được Tsunade vẫn nhắm nghiền hai mắt tuy nhiên hơi thở của nàng đã có chút gấp gáp. Akira há miệng đem toàn bộ chất nhóp nhép liếm cực kỳ sạch sẽ.

Akira cũng không có ý định đánh thức Tsunade dậy. Hắn mặc kệ nàng có tỉnh hay không trực hết cứ làm tình với nàng đã sau sáng ngày hôm sau để Tsunade quyết định có ở bên cạnh hắn hay không. Hắn hy vọng Tsunade sẽ lựa chọn hắn mà không phải là rời hắn đi.

Thân mình Akira trực tiếp đè lên thân thể Tsunade. Hắn đặt cây d*ong vật tại vị trí huyết động Tsunade nhưng không có trực tiếp đâm vào huyết động. Cây d*ong vật đặt ở ngoài miệng *m đạo của Tsunade. Hai khuỷu tay Akira chống hai bên Tsunade làm điểm tựa. Thân thể hắn bắt đầu di chuyển nhẹ nhàng khiến cho d*ong vật của mình cọ sát vào *m đạo của Tsunade. Còn miệng của hắn trực tiếp há lên ngậm lên đầu vú cao ngất của Tsunade.

Tsunade thở ra hỗn hển rên lên: “A, ư, ư...”

Akira trong lúc này chẳng khác gì đứa trẻ con khát sữa tham lam bú mút lấy ngực của Tsunade. Khi mà hắn hút lấy đầu vú cắn nhẹ sau đó nhả ra thì bộ ngực Tsunade sẽ rung rung giống như một trận sóng biển rung rinh khiến cho con mắt Akira không thể rời đi nơi khác. Mỗi lần bị mút đầu vú vào như thế thì thân mình Tsunade sẽ vận vẹo miệng của nàng trực tiếp phả hơi nóng vào đầu Akira. Tsunade liên tục kêu lên: “Ư, ư...”

Chỉ một lúc sau thì hắn cảm nhận được cây d*ong vật của mình đã ướt nhẹp do *m dịch của Tsunade tiết ra. Akira hít một hơi sau đó một tay chống lấy thân thể, một tay xúi xuống luôn về phía hạ thể mình cầm lấy cây d*ong vật.

Hắn cầm cây d*ong vật nhẹ nhàng vận vẹo đầu cây d*ong vật tách hai cách thịt mềm xinh đáng yêu mê người của Tsunade ra. Hắn di chuyển vài lần sau đó tìm được cửa huyết động. Chiếc eo của hắn ấn xuống đồng thời tay giữ chặt để cây d*ong vật không có đâm sai chỗ.

“Ư...” Tsunade cảm giác được hai cánh thịt của mình tách ra một vật to lớn đâm vào bên trong khiến cho nàng có chút đau đồng thời cảm giác sướng khoái lan tràn khắp người nàng. Bàn tay của nàng vươn ra trực tiếp đem Akira ôm vào trong người của nàng.

Chiếc hông hấn đẩy tới. Akira cảm giác được d*ong vật của mình đi vào một nơi hai thành thịt đang mút chặt lấy cây d*ong vật của hắn. Cảm giác ấm nóng, nhóp nhép và tê dại lan tràn khắp cây d*ong vật của hắn. Hắn đẩy eo về phía trước đến khi đầu d*ong vật đụng vào miệng cổ t* cung của Tsunade thì mới ngừng lại. Thân mình Tsunade vặn vẹo, Tsunade rên lên một tiếng: “ừ...” sau đó tay nàng vòng qua ôm lấy cổ của Akira.

Akira cũng chưa có vội vàng chuyển động ngay mà hắn cúi đầu xuống thế chiếc lưỡi liếm nhẹ vành tai của Tsunade. Thân thể Tsunade run lên, nàng phát ra tiếng rên khe khẽ: “A...” Đường như tìm được điểm nhạy cảm của Tsunade thì Akira bắt đầu dùng miệng nhẹ nhàng cắn lấy tai của Tsunade đồng thời liếm nhẹ vành tai của nàng. Toàn thân Tsunade vặn vẹo, làn da của nàng trở nên ửng đỏ. Hai chân co quắp lấy eo của Akira miệng nàng phát ra tiếng rên lớn: “A, ư, ư...”

Đôi môi Akira không có dừng lại mà bắt đầu hôn nhẹ lên chiếc cổ mềm mại đỏ hồng của Tsunade. Chiếc eo của hắn bắt đầu chuyển động. Hai cánh thịt Tsunade bắt đầu nhả ra nuốt vào cây d*ong vật to lớn của Akira.

Eo của Tsunade run lên, miệng nàng phát ra tiếng rên be bé: “Ư, ừ, a, ha... ha, ừ, ư...” Hai tay nàng bá lấy cổ Akira chiếc mông của nàng bắt đầu chấp nhận nghênh hợp Akira tiến hành giao hoan. Nơi má d*ong vật và *m đạo giao nhau liên tục vậy ra một chút nước trong vô cùng đậm mỹ.

Akira lựa bắt đầu tăng nhanh tốc độ của mình. Hắn ban đầu chỉ phát ra tiếng ộp oạt do Tsunade tiết ra quá nhiều nước. Sau tiếng ộp oạt lại là tiếng bạch bạch, bạch... Cuối cùng do va chạm dữ dội mà phát ra tiếng ba, ba, ba... Do hai thành thịt hồng của Akira cùng với mông của Tsunade va chạm phát ra.

Chỉ chưa đầy mười năm phút thì toàn thân Tsunade run lên lay bầy, Akira cảm giác được *m đạo Tsunade điên cuồng co quắp sau đó một cổ nước nóng hổi keo nhóp tưởi lên cây d*ong vật của hắn. Toàn thân Tsunade co quắp giống như người bị động kinh. Akira cũng không có dừng lại từng tiếng thờ dốc từ miệng của hắn phát ra.

Hắn điên cuồng giao hoan với Tsunade. Sau một lúc Akira cũng run lên, cây dương vật run lên bần bật sau đó một cổ tinh nguyên nóng rực khi mà d*ong vật chạm vào cổ t* cung thì nó bắn ra. Nó ngấm thẳng vào nơi sâu nhất của Tsunade. Akira điên cuồng giao hoan điên cuồng phun tinh nguyên vào trong bụng Tsunade. Hắn muốn làm cho Tsunade mang đứa con đầu tiên của hắn. Bởi vì Akira hy vọng làm như vậy có thể cột chặt lấy Tsunade làm cho nàng hoàn toàn hướng về phía hắn mà không đứng chênh vênh giữa hắn và một người đã chết.

Ba, ba, ba...

A, ư, ừ...

Hộc, hộc, hộc...

Tiếng giao hoan điên cuồng vang lên trong phòng. Không biết qua bao lâu thì tiếng rên rỉ mới dừng lại. Akira thở ra hồng hộc toàn thân hắn và Tsunade đã nhể nhại mở hời. Hắn nâng mông Tsunade sau đó đem toàn bộ tinh nguyên còn sót lại bắn sâu vào trong bụng Tsunade. Hắn nằm gục xuống đem cây d*ong vật rút ra khỏi *m đạo Tsunade. Một dòng chất lỏng trắng tinh từ trong *m đạo Tsunade chảy ra. Akira vừa thở ra hồng hộc. Hắn cảm giác được tinh ra số lần phun vào trong bụng Tsunade đã đạt đến bảy lần. Hắn chưa lần nào phun nhiều như vậy. Số lượng tinh nguyên mà hắn phun ra sợ rằng so gấp rưỡi người khác.

Toàn thân Akira run rẩy vô lực. Hắn thở ra hồng hộc. Bàn tay vươn ra đem chiếc khăn nhẹ nhàng lau đi d*ong vật của mình sau đó đem xuống lau sạch sẽ *m đạo của Tsunade. Dưới chân có chút ẩm ướt do dịch *m đạo Tsunade tiết ra.

Hắn bây giờ không có tính toán nhiều như vậy. Bàn tay hắn đưa ra lấy một chiếc khăn khác lau sạch sẽ cơ thể của Tsunade cùng với hắn. Khi mà hắn lau lên bộ ngực cao vút nhìn về phía bộ ngực Tsunade liên tục rung rinh kia thì Akira thở dài một hơi nói: “Xem ra cả đời anh cũng không thoát được em a, Tsunade!”

Sau khi đem thân thể Tsunade lau được sạch sẽ, bàn tay Akira đưa ra kéo chiếc chăn phủ lên cơ thể của hai người. Hắn mặc kệ hậu quả ngày mai thế nào dù cho Tsunade có tức giận đánh hắn một trận đi nữa cũng chẳng sao. Akira đem cơ thể Tsunade ôm vào trong ngực sau đó hắn nhẹ nhàng lên tiếng: “Bất kể thế nào thì cả đời này em đừng mong thoát khỏi tay anh. Cả đời này anh sẽ yêu thương em quyết không để em rời xa anh...” Hắn không biết được trong lúc này khi mà Tsunade tựa vào ngực hắn thì khóe miệng Tsunade hơi nhếch lên. Không biết có phải vì nàng mơ thấy một giấc mơ đẹp còn là vì nàng nghe được lời Akira nói.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Tsunade, Chúng Ta Kết Hôn Đi?

Ánh sáng thông qua khe cửa trực tiếp chiếu vào bên trong, thân thể một nam một nữ lỏa thể nằm trong chăn. Nữ nhân xinh đẹp với mái tóc màu vàng

trực tiếp rúc vào trong ngực của nam nhân.

Tsunade cảm giác được thân thể của mình có chút rã rời. Phía dưới hạ thể có chút ê ẩm. Đôi mắt nàng lơ mơ mở ra. Hình ảnh dần dần rõ ràng hiện ra trước mặt của nàng. Ngày hôm qua dù nàng uống rượu say nhưng nàng cũng biết được chuyện gì xảy ra. Nàng biết được có người làm tình với mình hơn nửa người này nàng rất quen thuộc. Chính bởi vì vậy nàng mới phớt lờ xem hân muốn làm gì với nàng.

Chỉ là Tsunade không nghĩ được hân lại điên cuồng đến như vậy. Cả ngày hôm qua nàng bị bắn không biết bao nhiêu lần tinh nguyên vào trong bụng của nàng. Hân làm nhiều đến mức *m đạo của nàng có chút nóng rát và sưng lên.

Hiện giờ tay của hân cũng chẳng hân hoi, một tay ôm nàng còn tay kia thì đang bóp hông của nàng còn chân thì trực tiếp gác lên hông của nàng. Điều này hiển nhiên Tsunade có chút tức giận. Cả ngày hôm qua hân hành nàng chưa đủ sao đến khi ngủ còn muốn chiếm tiện nghi.

Cảm nhận được hương thơm cơ thể nam nhân, Tsunade thấy được mùi Akira vô cùng dễ ngửi. Thân mình Tsunade khẽ cự quẫy, tuy nhiên trong lúc này thì mùi nàng cảm nhận được một mùi khá gay. Cái mùi này do tinh nguyên của Akira cùng với *m dịch của nàng tiết ra. Hai má Tsunade có chút ửng đỏ. Đôi mắt người thiếu niên Akira cũng mở ra. Trong ánh mắt Akira tràn ngập yêu thương nhìn về phía Tsunade. Bàn tay hân trực tiếp đưa ra vuốt ve mái tóc của nàng đồng thời hân lên tiếng nói: “Em đã tỉnh rồi sao, Tsunade?”

Đôi môi Tsunade hơi mím lại, hai hàm răng khẽ cắn, con ngươi xinh đẹp có chút ướt át với màu nâu tuyệt đẹp kia chớp nhẹ. Nàng chăm chú nhìn về phía Akira sau đó lên tiếng hỏi: “Tên quý nhỏ? Ngươi sau này định tính thế nào chuyện giữa ta và ngươi đây?”

“Tính thế nào sao?” Akira đưa tay lên sờ sờ cằm của mình.

Nghe được lời này của Akira thì Tsunade lên tiếng có vài phần tức giận nói: “Tên quý nhỏ, ngươi chẳng lẽ không định có ý định gì với ta hay sao?”

Khóe miệng Akira nhếch lên một nụ cười khoái trá. Bất chợt Tsunade giật mình cảm giác được có cái vật cứng chọc vào *m đạo của nàng. Akira lên tiếng cười hắc hắc nói: “Tsunade, em rất muốn biết câu trả lời của anh sao? Tốt thôi!” Hân trực tiếp lật lên đè lên người Tsunade. Sau đó một nụ hôn sâu của hân trực tiếp áp lên môi Tsunade.

Tsunade bực tức giật mình chửi lớn: “Khốn kiếp! Mới sáng sớm ra đã, mồm ngươi hôi quá Akira!” Nàng trực tiếp há miệng mắng mỏ Akira. Tuy nhiên nàng không nhận được rên lên: “A...” Nàng cảm giác được tai mình có chút nhột nhột.

Thật sự thì Tsunade không nghĩ đến được Akira trực tiếp sau khi hôn nàng thì dùng hai tay của nàng để lên đầu. Một tay chống cơ thể một tay bắt hai tay Tsunade để lên đầu, miệng hân đang cắn nhẹ và mút mát vành tai của Tsunade. Cây côn thịt của hân cũng không có rãnh rồi. Nó không cắm vào *m đạo của Tsunade luôn mà theo hông Akira chuyển động, cây côn thịt liên tục ma sát mặt ngoài.

Chỉ một lúc sau thì toàn thân trắng hồng của Tsunade đã đỏ hồng, nàng thở ra hồng hộc, *m đạo của nàng tiết ra *m dịch đầm dề. Akira trực tiếp dùng d*ong vật cắm ngập cán vào trong *m đạo Tsunade. Hân lại bắt đầu một lần nữa làm tình cùng với Tsunade.

Không biết qua bao lâu thì cuộc ân ái giữa Akira và Tsunade mới chấm dứt. Toàn thân Tsunade cùng với Akira nhể nhại mồ hôi, thân thể hai người đỏ hồng hào, cả hai đều thở ra hồng hộc. Akira nằm vật ra. Mặc dù cây d*ong vật đã mềm đi nhưng hân vẫn cắm trong *m đạo Tsunade cảm nhận được sự ấm áp dễ chịu trong *m đạo Tsunade.

Mặc dù có cây d*ong vật trong *m đạo của mình khiến cho Tsunade có chút khó chịu và ngứa ngáy nhưng nàng không có ý định bắt hân rút d*ong vật khỏi *m đạo của nàng. Sau khi quan hệ ân ái xong thì Tsunade thở ra hồng hộc. Nàng bị hân ôm từ phía sau nhưng Tsunade cũng thích được hân ôm như thế. Tsunade trong lúc này lên tiếng nói: “Tên quý nhỏ, mới sáng sớm ngươi làm sao đã hưng như thế rồi!”

“Hô...” Akira thở ra một hơi sau đó lên tiếng nói: “Tại cô giáo Tsunade quá mê người nên em không nhận được muốn yêu thương cô giáo Tsunade một chút!” Nói xong bàn tay hân vẫn đưa lên vân vê bộ ngực cao vút và mê người của Tsunade.

Trong giọng nói Akira rõ ràng mang theo chút trêu chọc. Nhất thời khuôn mặt Tsunade đỏ bừng như máu. Nàng khẽ cắn nhẹ răng sau đó lên tiếng nói: “Tên quý nhỏ, ngươi sau này định đối với ta như thế nào?” Lần này nàng hỏi thẳng thừng hân hy vọng hân sẽ không trốn tránh trách nhiệm lần này. Bàn tay nàng nắm lấy cánh tay của hân không cho hân được phép tiếp tục bóp vú của mình nữa.

Akira nghe thấy thế thì mỉm cười, bàn tay hân đưa ra kéo sát Tsunade vào trong ngực mình. Bất chợt Tsunade nghe được câu trả lời của hân thì toàn thân nàng cứng lại. Akira mở miệng nói: “Tsunade, chúng ta kết hôn đi được không?” Lời này hân nói ra hoàn toàn bình thường mà không có bất cứ gánh nặng nào, cũng không có hoa mỹ hoặc trong chút hoàn cảnh lãng mạn nào.

Thấy được Tsunade hoàn toàn im lặng thì Akira thở dài. Trong lòng hân thầm nghĩ: “Chẳng lẽ khi cầu hôn cần một cuộc tỏ tình lãng mạn hay sao? Có lẽ là thế cũng có thể tình cảm chưa đủ sâu chẳng?” Akira cảm thấy Tsunade mãi không có câu trả lời thì hân khẽ thở dài lên tiếng nói: “Tsunade, nếu như em cảm thấy lời cầu hôn của anh quá giản đơn hoặc tình cảm của chúng ta có thể quá sớm mà nói...”

“Ta đồng ý!” Tsunade đột nhiên mở miệng đáp lời Akira. Nghe được lời này thì Akira giật mình lại. Khóe miệng hân có chút co quắp.

Akira nghe được lời này thì có chút giật mình, hân lên tiếng nói: “Cái gì? Tsunade, em thật sự đồng ý?”

Hai hàng lông mày xinh đẹp của Tsunade nhăn lại, nàng tò mò lên tiếng hỏi: “Thế nào? Ngươi đổi ý rồi! Không muốn cưới ta nữa sao?” Trong giọng nói Tsunade bao hàm uy hiếp cùng có vài phần tức giận.

Akira nghe thấy vậy thì thở phào một hơi, hắt lên tiếng hỏi: “Không phải! Chỉ là... anh không nghĩ đến em sẽ đồng ý nhanh như vậy khiến cho anh có chút ngạc nhiên. Vậy mà anh cứ nghĩ em cho rằng anh cầu hôn không được lãng mạn, hoặc tình cảm chưa sâu sắc hoặc là tuổi anh quá trẻ mà em muốn từ chối anh không muốn kết hôn với anh!”

Thân mình Tsunade quay ngược lại, bởi vì thân mình nàng quay ngược lại nên cây d*ong vật của Akira có chút tuột ra. Bàn tay Tsunade trực tiếp cầm lấy nhét vào trong *m đạo của mình tránh cho nó tuột ra. Đôi mắt Tsunade ngậm nước đầy nhu tình nhìn về phía Akira hỏi: “Người thực sự muốn kết hôn với ta!”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắt lên tiếng nói: “Đúng vậy anh thực sự muốn kết hôn với em!”

Đôi mắt Tsunade chớp nhẹ nhìn chăm chú về phía hắt hỏi: “Người chẳng lẽ không chê tuổi tác của ta? Ta đã hơn ba mươi tuổi rồi trong khi người mới chỉ có mười năm tuổi mà thôi!”

Khóe miệng Akira nhếch lên, hắt thở phào một hơi, ngón tay nhỏ đưa lên vuốt nhẹ má Tsunade, hắt lên tiếng nói: “Vậy mà anh cứ nghĩ em sẽ hỏi câu nào đó kia! Anh nói thật anh cũng không chê tuổi tác của em. Dù em lớn tuổi hơn anh nhưng anh vẫn nguyện ý với em. Thật ra thì thời gian gần đây anh có chút thích em chỉ là... anh không có đủ tự tin mà thôi!”

Trái tim Tsunade cảm nhận được có chút rung động và ngọt ngào. Nàng mím môi sau đó lên tiếng hỏi: “Vậy người cùng với Kurenai, hai người có quan hệ gì vậy?”

Nghe được lời Tsunade nói thì Akira lắc lắc đầu lên tiếng nói: “Việc này anh cũng không biết!” Lời nói như vậy thì khiến cho Tsunade có chút không vui. Akira tiếp tục nói với Tsunade: “Anh sẽ không nói dối để em vui lòng. Thực sự thì thời gian Kurenai ở bên cạnh anh so với em cũng không kém chút nào. Cô bé chẳng khác nào em gái ruột của anh. Anh cũng không dám khẳng định tình cảm mình dành cho cô bé có lẽ là giống như anh trai thích em gái, cũng có thể là giữa nam và nữ, cũng có thể là người lớn đối với một cô bé đáng yêu... Cụ thể anh cũng không rõ!”

Đôi môi Tsunade mím lại, trong lòng nàng có cảm giác quặn đau cùng với khó chịu. Trái tim nàng như thắt lại. Đôi mắt Tsunade mở to nhìn về phía Akira lên tiếng nói: “Vậy người định thế nào?” Trong giọng nói lúc này đã bao hàm phần nộ và khó chịu.

“Hà...” Akira thở dài một hơi hắt lên tiếng nói: “Trước đó anh sẽ cưới em về nhà để em làm bà Akira đã. Chuyện sau này hãy tính...” (Cách gọi vợ của Akira. Thường ở thế giới này khi mà hai bên kết hôn thì người nữ nhân sẽ được gọi là bà hoặc phu nhân cộng với họ hoặc tên của chồng. Chỉ những bạn bè thân cận mới gọi trực tiếp tên họ của nữ nhân đó mà thôi)

Nghe được lời này thì Tsunade khe khẽ hừ một tiếng. Akira đưa tay lên vuốt tóc Tsunade sau đó cười khò một tiếng nói: “Tsunade xin lỗi em! Nhưng thật sự anh cũng rất thích em có lẽ bây giờ có chút yêu đi.” Bàn tay hắt tiếp tục vuốt má Tsunade sau đó nói: “Thế nên anh chắc chắn sẽ không phụ em hơn nữa tuyệt đối không để em kết hôn với người nam nhân khác!”

Tsunade nghe được Akira nói như vậy thì trong lòng có chút ngọt ngào nhưng vẫn bức tức khó chịu nói: “Người thật sự là vô lý!”

“Cứ coi như vậy đi!” Trên mặt Akira xuất hiện một nụ cười, hắt nhìn về phía Tsunade lên tiếng hỏi: “Tsunade, em hãy nhìn vào mắt anh đi! Anh có món quà tặng cho vợ chưa cưới của mình đây!” Tsunade có chút ngạc nhiên. Khi mà nàng nhìn vào trong mắt Akira thì thấy được chín cái câu ngọc xoay tròn sau đó nó chuyển thành một cái đồ án khá đặc biệt.

Tsunade trực tiếp rơi vào trong hư huyền đại thế giới. Không ngờ trong lúc này nàng lại xuất hiện tại một cánh rừng với cảnh sắc tuyệt đẹp. Trên người nàng cũng không có lỗi thể mà mặc một thân y phục phục tuyệt đẹp. Đôi mắt xinh đẹp của nàng chớp nhẹ nhìn về phía Akira đang mặc một thân quần áo Kimono lên tiếng hỏi: “Đây là đâu là ảo thuật sao?”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắt lên tiếng nói: “Đúng vậy! Đây là ảo thuật của anh. Anh mệnh danh nó với cái tên thế giới đại hư huyền. Nó dựa trên ký ức của anh cùng với em tạo nên. Nó chân thật đến mức khiến cho não bộ không thể nào phân biệt được đâu là thật đâu là ảo. Tại nơi này anh chính là thần, anh có thể chi phối tất cả!”

Nghe được lời này thì Tsunade kinh ngạc mở to mắt, miệng kinh hô lên tiếng nói: “Làm sao có thể?”

“Được rồi!” Akira lắc đầu nhẹ sau đó lên tiếng nói: “Nghe này, chúng ta tập trung vào vấn đề chính được chứ. Anh có một chuyện muốn nói với em!” Nghe được lời này thì Tsunade gật đầu thì Akira lên tiếng nói: “Em bây giờ tính là vợ anh đi!”

“Chưa phải!” Hai má Tsunade đỏ lên, nàng có chút lắp bắp nói: “Người chưa có cưới ta về nhà!”

Khóe miệng Akira nhếch lên, hắt lên tiếng nói: “Bất kể thế nào thì em cũng là vợ anh! Ai dám cười em anh tuyệt đối sẽ không có bỏ qua cho hắt!”

Cảm nhận được trái tim đập nhanh, một cảm giác ngọt ngào dâng lên trong tim nàng, Tsunade có chút vui vẻ mở miệng nói: “Nếu như có kẻ muốn tiếp cận ta đây!?”

“Hừ...” Akira lên tiếng nói: “Vậy anh sẽ cho hắt không làm được nam nhân nữa!” Trong giọng nói bao hàm vẻ hăm dọa.

Tsunade lên tiếng hỏi: “Người thực sự hung dữ!” Bàn tay nàng trực tiếp chống lên eo của mình sau đó lên tiếng hỏi: “Bất kể là ai sao?”

“Đúng vậy, bất kể là ai!” Akira lạnh lùng lên tiếng nói.

“Hahaha...” Tsunade cười lớn sau đó lên tiếng nói: “Mấy ngày nay có một kẻ luôn lảng vảng bên ta, ngươi giúp ta xử lý hắn được không?”

“Ai?” Nghe được lời này thì Akira tức giận lên tiếng hỏi: “Là kẻ nào? Ta không tin có nam nhân nào dám tới gần người mà Akira ta đã chọn trúng rồi đây!” Trong giọng nói hắn trở nên có vài phần lạnh lẽo.

Hai mắt Tsunade nhắm lại, nàng cúi đầu xuống khe khẽ thở dài: “Hắn tên là Akira. Tên đầy đủ là Uchiha Akira. Hắn có mái tóc màu bạch kim. Toàn bộ dân làng làng Lá đều biết hắn. Ngươi có thể giúp ta đi xử lý hắn được chứ?”

Khóe miệng Akira liên tục co quắp lại. Hắn nhìn về phía Tsunade không biết nói sao. Tsunade lên tiếng nói: “Thế nào? Tại sao ngươi không đi xử lý hắn hả? Không phải ngươi nói bất cứ ai lớn vốn bên cạnh ta nhất định ngươi sẽ không bỏ qua cho hắn sao? Ta không nghĩ ngươi là một người nói dối đâu?” Trong giọng nói Tsunade đầy vẻ giễu cợt.

“Khụ, khụ...” Ánh mắt Akira lắc ra chỗ khác. Hắn thực sự không biết phải trả lời sao cho phải. Khóe miệng Akira liên tục co quắp lại. Khóe miệng Akira nhếch lên, hắn thở phào một hơi. Hắn nhìn về phía Tsunade lên tiếng nói: “Được rồi, anh muốn nói vấn đề mà anh muốn nói với em!”

Hai tay Tsunade chống eo đứng ở phía xa lẳng lặng nhìn về phía Akira. Akira liên tục ho khan vài tiếng ngay sau đó hắn nhìn về phía Tsunade lên tiếng nói: “Em biết vì sao anh có nhiều chakra như vậy hay không?” Lời này Akira rơi vào tai của Tsunade khiến cho nàng nhún mày lại. Akira tiếp tục nói: “Lần trước thực ra là nói dối. Thực sự anh không có dung chakra cường hóa cơ thể mình. Mặc dù chakra có tác dụng này nhưng cơ hồ vô cùng nhỏ. Thứ anh muốn dạy cho em là một thứ tu luyện hoàn toàn khác so với chakra. Nó được gọi là tu chân, tu luyện ra một thứ gọi là chân khí!”

Tsunade nhất thời giật mình, nàng lên tiếng hỏi: “Ngươi, ngươi muốn nói gì? Ngươi chẳng lẽ tự sáng tạo ra một thứ tu luyện khác hoàn toàn không phải là chakra?”

Akira không biết trả lời Tsunade sao cho phải. Akira lên tiếng nói: “Có thể em không tin nhưng trong mơ anh đã gặp được một người tên là Lục Đạo Tiên Nhân! Đây hoàn toàn là lời nói thật... anh không hề nói dối em. Thứ mà anh đang muốn dạy cho em là một thứ tu luyện mà ông ấy đã dạy cho anh!” Akira đem mấy bộ công pháp mình định truyền cho Tsunade đổi thành do Lục Đạo Tiên Nhân truyền cho mình.

“Ngươi, ngươi... gặp được Lục Đạo Tiên Nhân?” Con mắt Tsunade mở lớn nhìn về phía Akira. Mặt nàng biểu hiện ra bộ dạng hoàn toàn không thể tin tưởng được. Nàng lên tiếng hỏi: “Ngươi... thực sự thì ngươi đã gặp được Lục Đạo Tiên Nhân!”

“Hài...” Akira lắc lắc đầu lên tiếng nói: “Gặp thì đã gặp nhưng đó không phải là vấn đề quan trọng ở đây. Vấn đề anh muốn nói với em là anh muốn dạy em ba bộ rèn luyện cùng với tu luyện khác hoàn toàn chakra mà chính Lục Đạo Tiên Nhân đã dạy anh. Nó bao gồm Dịch Cân Kinh, Trường Sinh Quyết cùng với Nội Gia Quyển!” Akira không thể nói rằng mình là người chuyển kiếp được nên đành đem việc này giao hết vào tay Lục Đạo Tiên Nhân.

Thấy được vẻ mặt kinh ngạc của Tsunade thì Akira tiếp tục nói: “Nó không những có thể rèn luyện thân thể, mỹ dung dưỡng nhan còn kéo dài tuổi thọ. Nó so với Âm Âm mà em đang tìm hiểu sáng tạo còn tốt hơn nhiều. Anh gọi nó là công pháp dưỡng sinh hoặc cái tên khác là Tu Chân.”

Akira mặc kệ vẻ mặt kinh ngạc của Tsunade. Đột nhiên trong tay hắn xuất hiện một cái thước chỉ khá nhỏ. Bất chợt thân hình Tsunade hoàn toàn trần truồng nhất thời khiến cho Tsunade mặt đỏ ửng nên muốn đánh Akira. Tuy nhiên đột nhiên trên người mình lại sáng lên các điểm sáng rất nhỏ. Akira tiến tới gần Tsunade lên tiếng nói: “Các điểm sáng này gọi là huyết đạo, anh sẽ bắt đầu dạy em Tsunade. Em cần ghi nhớ các huyết đạo cùng với một số kỹ thuật hô hấp, tiểu chu thiên, đại chu thiên...”

Sau chỉ hơn một phút thì hai người mở mắt ra bên ngoài. Tsunade thở ra hồng hộc. Nàng hô nhẹ một tiếng nói: “Thực sự thần kỳ như ngươi nói!”

Bàn tay Akira đưa lên vuốt mông Tsunade. Hắn cảm giác được bộ mông mềm mại và nhu nhuyến của Tsunade khiến cho máu Akira có chút sôi lên. Hắn cảm giác cực kỳ thích thú khi mà vuốt ve bờ mông của Tsunade. Akira lên tiếng nói: “Tsunade em nên biết thứ này quan trọng như thế nào? Ngay cả người thân của anh cô Ayumi anh cũng không dám dạy bởi vì cái thứ này quá nguy hiểm. Nó hoàn toàn không thuộc thể hệ tu luyện chakra. Nó khiến cho người sống lâu hơn cùng với trẻ trung hơn. Em tưởng tượng ra khi mà người ta biết được thứ này tồn tại chứ?”

Tsunade cảm giác được mình không tin tưởng được những lời của Akira. Tuy nhiên nàng cũng gật đầu đáp ứng nói: “Ta biết!”

Khóe miệng Akira nhếch lên, hắn mỉm cười nói: “Chỉ cần em thử luyện tập sẽ biết nó có hiệu quả hay không! Tuy nhiên...” Bất chợt Tsunade bị Akira bế xốc lên, Tsunade giật mình kinh ngạc hét lên một tiếng. Akira cười nói: “Đến giờ đi tắm rồi công chúa của anh!”

Thân mình hai người trực tiếp xuất hiện tại phòng tắm lớn trong nhà Tsunade. Akira sử dụng Thủy Động khiến cho cả bể tắm lấp đầy. Hắn đặt Tsunade xuống phía dưới. Tsunade đỏ mặt lên tiếng nói: “Đề ta đi đun nước ấm!”

Đầu Akira lắc nhẹ, hắn cười nói: “Không cần!” Hai bàn tay Akira trực tiếp đặt vào trong bể tắm ngay một lúc thì cả bể tắm ngay lập tức nóng lên. Hơi nước bốc lên nhè nhẹ.

Tsunade kinh ngạc nhìn về phía cảnh này. Akira mỉm cười nhìn về phía nàng nói: “Thế nào? Không tệ đi cô dâu của anh!?”

Tại tòa nhà Hokage khá lớn nằm ở vách đá...

Hai người thanh niên, một tóc bạch kim và một tóc vàng khá là đẹp trai. Hai người độ tuổi cũng không hơn kém nhau bao nhiêu. Người thanh niên tóc vàng lên tiếng nói: “Ngài Đệ Tam có nhiệm vụ gì mới hay sao?”

“Hai người xem đi!” Bàn tay có chút nhăn nheo của lão già đeo cái mũ đỏ cùng với chữ “Hỏa” khá lớn ở trên mũ trực tiếp đẩy ra ba tấm ảnh.

Con người hai người thanh niên neho lại. Người thanh niên tóc bạch kim tiến tới cầm lấy một bức ảnh. Một phụ nữ khá là trẻ tuổi với mái tóc màu đen óng ả, đôi mắt đen nhánh cùng với làn da trắng hồng. Đôi long mày giống như thu thủy, đôi mắt đượm buồn. Chiếc mũi thon nhỏ cao và đôi môi đỏ mọng cực kỳ mê người. Nữ nhân này có vẻ đẹp ôn nhu lại có vài phần cao quý. Chính những khí chất này khiến bất cứ nam nhân nào ý nghĩ đầu tiên đó chính là đem nàng chinh phục sau đó cho nàng rên rỉ dưới khổ quần của mình chính là một thành tựu lớn lao.

Người thanh niên tóc vàng lên tiếng hỏi: “Ngài Đệ Tam đây là?” Trong tay hắn lại cầm một bức ảnh khác. Một nam nhân gầy gò có mái tóc màu đen lờm chờm. Bên cạnh hắn lại là một bức ảnh của một nam nhân béo tốt

“Nữ hoàng của Rouran, Semaru!” Hai tay của Hokage đệ Tam chấp lại. Hắn lẳng lặng lên tiếng đáp lại: “Theo điều tra của chúng ta thì nữ hoàng của Rouran đã chết từ vài năm trước đây tuy nhiên với vài ngày gần đây chúng ta lại biết được rằng nàng đã sống lại!”

Nghe được lời này thì người thanh niên tóc vàng lên tiếng nói: “Sống lại? Làm sao có thể như vậy được?”

Hokage đệ tam Sarutobi Hiruzen lẳng lặng nhìn về phía hai người nói: “Bức ảnh mà Minato đang cầm là của một người nam nhân tên là Mukade cùng với một người khác tên là Anrokuzan. Theo chúng ta điều tra thì kẻ này rất có thể chính là người từ tương lai của hai mươi năm sau trở lại đây hòng ý đồ muốn chiếm giữ nguồn sức mạnh Ryumyaku. Tuy nhiên theo thông tin gần nhất thì Anrokuzan nói đúng hơn thì là Mukade đã bị người xử lý người này theo như miêu tả thì chính là người mà các ngươi đã đụng độ tại làng Tinh Tú, thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly...”

“Cái gì?” Nghe được lời này thì người thanh niên tóc bạch kim lên tiếng nói: “Là hắn?”

Đầu Sarutobi Hiruzen gật nhẹ xuống, hắn lẳng lặng lên tiếng nói: “Chính vì vậy ta mệnh lệnh cho Akira, Minato. Hai người lập tức chuẩn bị xuất phát đến Rouran! Nhiệm vụ là điều tra việc này xem chuyện gì đang xảy ra. Cấp bậc định vị nhiệm vụ vì cấp độ S. Nó cực kỳ nguy hiểm. Các ngươi có thể lựa chọn từ bỏ hoặc tiếp nhận”.

Khóe miệng Akira co quắp lại hắn quay sang nhìn về phía Minato thì Minato cũng nhìn về phía Akira. Akira lên tiếng nói: “Ngài Đệ Tam... Chỉ có hai chúng tôi hay sao?”

“Xin lỗi Akira!” Từ miệng Hokage đệ tam phun ra một chùm khói. Hắn lẳng lặng lên tiếng nói: “Sau khi nhiệm vụ mà Sakumo thất bại ra về thì làng Lá của chúng ta đã tổn thất thảm trọng. Ta cần sai phái những Ninja khác điền vào chỗ trống. Theo lý thì Sakumo là lựa chọn tốt nhất đáng tiếc Sakumo với tình trạng hiện nay. Hài...”

Đầu Akira gật nhẹ, hắn lên tiếng nói: “Cái này tôi hiểu rồi!” Hắn quay đầu nhìn về phía Minato lên tiếng nói: “Nhiệm vụ này quá nguy hiểm để cho một mình tôi đi là được!”

Nhất thời Minato ngay lập tức phản đối nói: “Không được! Akira, cậu không thể đi một mình làm nhiệm vụ này quá nguy hiểm. Tôi sẽ đi cùng với cậu!”

Khóe miệng Akira nhếch lên, hắn lạnh lẽo lên tiếng nói: “Minato, nếu như tên có mái tóc màu vàng xuất hiện có lẽ tôi sẽ sử dụng Phi Lôi Thần Thuật mà cậu dạy để trốn thoát tuy nhiên cậu cũng biết rõ mà phải không? Tốc độ phản ứng của tôi nhanh hơn cậu nhiều. Mặc dù tôi không thành thạo Phi Lôi Thần Thuật như cậu nhưng cậu biết rõ tốc độ biến thái của tên kia mà. Tôi có lẽ có khả năng trốn thoát nhưng cậu đây Minato. Khi mà chúng ta đấu với hắn tôi sợ rằng hắn còn chưa có đánh ra toàn bộ sức mạnh của mình đây. Cậu xác định muốn đi cùng tôi sao?”

Nhất thời khuôn mặt Minato có chút ngạc nhiên. Phi Lôi Thần Thuật theo lý thuyết giúp hắn lập vụ bắt bại tuy nhiên khi đối mặt với thanh niên kia dường như bộc lộ không đủ. Bởi vì khi mà tốc độ di chuyển tức thời của hắn hoàn toàn có thể chiến thắng Minato nếu như Minato không kịp phát động Phi Lôi Thần Thuật. Trong trận đấu đó hắn rõ ràng còn chưa tung ra hết sức mạnh của hắn nếu như sức mạnh hắn còn đâu nhiều như vậy dù có Phi Lôi Thần Thuật thì Minato cũng gặp phải nguy hiểm.

Akira nhếch mép lên cười nói: “Minato, cậu biết mà! Phi Lôi Thần Thuật không phải là một thuật thức vô địch. Nó hoàn toàn có thể bị khắc chế nếu như tốc độ đối phương nhanh hơn lại nắm giữ kỹ thuật thời không hẳn thuật cao hơn.”

Minato lên tiếng nói: “Nhưng...”

Akira vươn tay ra sau đó vỗ nhẹ vào vai của Minato sau đó cười nói: “Yên tâm đi! Khả năng sống sót của tôi cao hơn cậu nhiều Minato đừng quên tôi là một Kunoichi!”

Nghe được lời này thì Hokage đệ tam thờ dài một hơi sau đó gật đầu nói: “Được rồi! Vậy nhiệm vụ này ta giao cho Akira. Minato ta sẽ có một sắp xếp khác cho ngươi.”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn lên tiếng nói: “Đa tạ ngài Đệ Tam!” Akira cảm giác cả người hưng phấn. Hắn lần này muốn khiêu chiến người kia để xem mà năng lực mới vĩnh cửu Mangekyou Sharingan của hắn mạnh đến thế nào.

Bàn tay Hokage đệ tam đẩy ra sau đó lên tiếng nói: “Đây là giấy xuất hành của cậu. Nhiệm vụ này định nghĩa một tháng. Bất kể có thành công hay không thì sau một tháng cậu cần trở lại báo cáo nhiệm vụ!”

Vươn tay ra chộp lấy tấm phiếu, Akira mỉm cười nói: “Đã rõ rồi ngài Đệ Tam!” Ngay sau đó hắn biết mất tại phòng làm việc của Hokage.

Thân mình hắn trực tiếp xuất hiện trong nhà của Tsunade. Hắn trực tiếp đi đến phòng ăn kéo cánh cửa ra. Nhất thời hai người Tsunade và Akira nhìn về phía hắn. Akira nhìn về phía mình lên tiếng nói: “Hokage đệ tam giao nhiệm vụ cho chúng ta. Nhiệm vụ ngay lập tức phải thi hành!”

“Cái gì!” Akira đang ngồi ở trên ghế mở miệng hỏi.

Akira đang đứng mặc bộ đồ Ninja vút cho Akira đang ngồi ở bàn ăn com một số giấy tờ ngay sau đó hấn kết án. Thân mình hấn biến thành một đám khói. Tsunade lên tiếng hỏi: “Akira, chuyện gì vậy?”

“Hà...” Akira thờ dãi một hơi, hấn lên tiếng đáp lại: “Lão già đệ Tam muốn anh đi thăm dò đất nước Rouran một chút cũng không có việc gì!” Ánh mắt Akira nhìn về phía bàn ăn com sau đó cười nói: “Sau bữa com này anh sẽ đi làm nhiệm vụ nhưng em đừng lo anh sẽ về sớm thôi!”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Nhiệm Vụ Rouran

Minato nhìn thấy được Akira đã xoay người rồi đi. Bước chân Minato bước gần về phía Hokage đệ tam lên tiếng hỏi: “Ngài Đệ Tam, tôi thật sự không hiểu tại sao ngài lại để cho Akira đi một mình. Mặc dù thực lực Akira không kém tôi chút nào nhưng về mặt kinh nghiệm khi làm một Ninja, tôi e sợ rằng cậu ấy không thể căng đẵng!”

Hokage đệ tam nâng lên cái tẩu thuốc hít lấy vài hơi. Con người có chút già nua của Hokage đệ tam nhìn về phía Minato, đôi mắt hấn nheo lại. Trong lúc này Hokage đệ tam lấy ra một bức ảnh khác. Một bức ảnh mà một nam nhân tầm tuổi hai mươi khá là đẹp trai có mái tóc màu đen. Bàn tay Hokage đẩy bức ảnh tới phía trước bàn sau đó nói: “Minato, cậu xem cái này đi!”

“Ngài Tsunade!” Minato hấn mảy lại sau đó lên tiếng nói ra lời này. Tuy nhiên khi mà Minato nhìn kỹ thì người thanh niên này có chút khác biệt so với Tsunade. Ngoài ra giới tính của hấn là nam nên bộ mặt có vài phần góc cạnh riêng biệt. Tuy nhiên đôi mắt, mũi cùng với một số bộ phận khác giống hệt với khuôn mặt Tsunade. Minato lên tiếng hỏi: “Đây là...”

Hokage đệ tam phả ra một hơi thuốc sau đó lẳng lẳng nói: “Đây là bức ảnh mà chúng ta len lén lấy được khi xâm nhập một não bộ của một người dân Rouran.” Nghe được lời này thì Minato hấn mảy lại. Hokage đệ tam tiếp tục nói: “Theo như ta phỏng đoán thì rất có thể người này chính là con trai của Tsunade từ hai mươi năm sau trở lại đây”.

“Cái gì?” Minato há miệng lớn kinh hô ra tiếng.

Bàn tay Hokage đệ tam phát nhẹ sau đó lên tiếng nói: “Tsunade vốn là cháu gái của Hokage đệ nhất ngài Senju Hashirama người nắm giữ huyết kế Mộng Độn. Trong khi Akira chính là người nắm giữ Sharingan của gia tộc Uchiha. Đứa trẻ này sinh ra rất có khả năng do sự kết hợp giữa Tsunade cùng với Akira theo như lời mà Jiraiya đã nói đến học trò cũng là chồng của công chúa tộc Senju!”

Nhất thời Minato hít một hơi khí lạnh thật sâu. Hấn không biết nên trả lời thế nào với những nghi vấn đang hiện trong đầu của hấn. Hokage đệ tam lên tiếng nói: “Nếu như phỏng đoán người thanh niên này chính là con trai của Tsunade và Akira thì tất cả nghi vấn đều có thể được giải đáp. Đó cũng là vì sao hấn không đã thương đám người các người!”

Đầu Minato nhẹ nhàng gật xuống. Hấn hít một hơi thật sâu sau đó trực tiếp phả ra bên ngoài. Hokage đệ tam hướng về phía Minato cảnh báo: “Minato đây là tin tuyệt mật không được tiết lộ ra ngoài được chứ?”

Đầu Minato nhẹ nhàng gật xuống, hấn mở miệng đáp lại Hokage đệ tam: “Ngài Đệ Tam, tôi đã hiểu!”

Hokage đệ tam nhìn về phía Minato lên tiếng nói: “Được rồi, cậu trở về nghỉ ngơi đi. Tôi cho phép cậu nghỉ phép ba ngày. Bồi dưỡng tình cảm với Kushinai thật tốt!”

Hai tay Minato hơi cúi đầu xuống hành lễ nói: “Cảm ơn ngài Đệ Tam!”

Bàn tay Hokage đệ tam phát nhẹ nói: “Đi, đi...”

Akira thấy được về mặt Tsunade như vậy thì hấn cũng không có dám nói thật với nàng. Hấn sợ mình nói ra khiến cho nàng lo lắng. Hấn dung dũa gấp lấy một món ăn khá ngon để vào thức ăn của Tsunade. Hấn lên tiếng nói: “Luyện tập mấy thứ kia sẽ rất nhanh đói. Em nên tập trung bổ sung thức ăn có dinh dưỡng và hàm lượng năng lượng cao...” Nói đến đây Akira cười khỏ lên tiếng nói: “Sau này luyện tập nó e rằng em muốn mập lên cũng khó!”

Trong lời đùa vui của Akira có lời thật có lời giả. Nghe được lời này thì mặt Tsunade sáng lên. Bởi vì Tsunade cực thích đồ ngọt đặc biệt là mấy loại bánh ngọt có hàm lượng đường cực cao mà nữ nhân thì rất sợ béo. Chính vì nàng tham ăn mấy món này thế nên Tsunade cũng phải luyện tập rất nhiều để giữ cho cơ thể mình cực tốt.

Akira thì không bao giờ sợ béo, cơ bắp của hấn dẻo dai và tiêu tốn năng lượng đến phi thường. Hấn dù có ngày ngày ăn đồ ngọt, ngày ngày ăn đồ béo cũng chẳng thể béo nổi. Toàn bộ năng lượng sinh ra đều được bổ sung vào khí huyết lớn mạnh cơ thể.

Thấy được vẻ mặt Tsunade có biểu hiện phong phú như vậy thì Akira phì cười. Tsunade tò mò lên tiếng hỏi: “Akira, ngươi cười cái gì vậy?”

Khóe miệng Akira nhếch lên, hần nhìn về phía Tsunade lên tiếng nói: “Không có gì! Chẳng qua nhiều lúc nhìn em cảm giác em thật đáng yêu.” Ngón chỗ hần đưa lên gãi gãi sống mũi của mình, hần lên tiếng nói: “Nói thế nào nhỉ? Nói đúng là dễ thương thì đúng hơn. Xem ra Tsunade của anh vẫn còn trẻ và đáng yêu chán?”

“Hừ...” Tsunade dung một tiếng hừ lạnh đáp lại những lời như thế này. Mặc dù có chút xấu hổ nhưng trong lòng nàng có chút ngọt ngào. Tại Akira thì nàng không ghét gì cả chỉ ghét nhất cái tính bất quyết của hần. Nam nhân có hai loại nữ nhân cực kỳ yêu thích đó chính là chung tình thật sự cùng với không câu chấp phong lưu. Tính cách à ời rồi bứt dứt không quyết khi lựa chọn giữa nàng và Kurenai khiến cho trong lòng Tsunade thực sự khó chịu có khi là có vài phần coi thường. Nếu không phải nàng đã bị hần ngu rồi có lẽ Tsunade đã đem hần đá đi lâu rồi.

Đôi môi Tsunade hơi mím lại, sau khi nàng nhai hết miếng thịt mà Akira đưa vào bát nàng, Tsunade lên tiếng hỏi: “Bao giờ hôn lễ chúng ta tổ chức!” Akira có chút ngạc nhiên. Khuôn mặt hần hơi ngẩn ra. Thấy bộ mặt cứng đờ của Akira thì Tsunade tức giận lên tiếng hỏi: “Tên quý nhỏ, ngươi chẳng lẽ chưa định ra ngày cưới? Chưa có mua nhẫn? Khi mà hỏi cưới ta?” Hai tay của nàng trực tiếp chống vào eo, một tay cầm lấy chiếc đĩa, trên mặt nàng vẫn dính một hột com, con mắt nhìn chằm chằm Akira.

Khóe miệng Akira hơi cong lên, hần cười khỏ, hần đúng là không nghĩ tới những thứ này. Akira lập tức nhanh trí nghĩ đến, hần lên tiếng nói: “Không phải? Bởi vì anh không biết loại nhẫn nào em thích lên anh muốn cùng em đi mua nhẫn đính hôn. Còn ngày cưới thì anh sợ em cho rằng quá sớm hoặc ngày không đẹp nên anh muốn chúng ta cùng bàn bạc sau đó nói vậy thì chúng ta cũng nên nói với người thân của chúng ta chứ?”

Đầu Tsunade gật xuống bởi vì câu trả lời của Akira khiến cho nàng cảm giác hợp lý. Tsunade lẳng lặng gấp thức ăn vào bát của mình đồng thời nàng chẳng thèm để ý tới Akira. Tsunade lẳng lặng lên tiếng nói: “Được rồi, tháng sau chúng ta sẽ làm hôn lễ!”

“Ngà” Akira có vài phần kinh ngạc lên tiếng hỏi: “Nhanh như vậy?”

“Nhanh?” Hai hàng long mày Tsunade nhần lại. Ánh mắt của nàng có vài phần hăm dọa nhìn về phía Akira.

Khóe miệng Akira hơi nhếch lên. Ngón chỗ hần gãi nhẹ sống mũi của mình. Trong lòng Akira tràn ngập có chút khó hiểu. Ngay sau đó hần cười nhẹ nhàng nói: “Không có! Chỉ là tháng sau hơi sớm một chút. Nếu chuẩn bị như vậy sẽ rất gấp. Ta sợ lễ cưới chúng ta không chu đáo mà thôi! Nếu như em muốn như vậy anh cũng không ngại.” Hần bình thản đáp lại lời Tsunade. Nghe được lời này thì Tsunade chỉ hừ nhẹ một tiếng.

Trong lòng Akira thờ dãi một hơi. Xem ra hần nghĩ được quan hệ của mình và Tsunade cũng coi như là xác định. Trong vòng khoảng một hai tháng gì đó thì hai bên kết hôn. Cả hai bên trực tiếp lui tới với nhau luôn. Akira cười khỏ trong lòng bởi vì Tsunade có vẻ như quá sốt sắng. Có lẽ nàng cũng sợ Akira đổi ý hoặc mất đi Akira đi. Tuy nhiên làm sao mà Tsunade hiểu được Akira cũng rất sợ mất đi Tsunade thế nên hần liều mạng làm tình với nàng, liều mạng bắn tinh nguyên vào trong người nàng để cho nàng nhanh chóng có bầu.

Kết quả là không có ruộm rà, không có lãng mạn... đơn giản chỉ là tháng sau hần cùng với Tsunade kết hôn.

Akira nhìn về phía Tsunade lên tiếng nói: “Sau khi anh trở về kết thúc nhiệm vụ lần này, chúng ta cùng với nhau nói chuyện với người thân sau đó làm lễ đính hôn nhé?” Tsunade chỉ nhẹ nhàng gật một cái rồi mở miệng ừm. Tuy nhiên trong lúc này trên khuôn mặt Tsunade lại xuất hiện một nụ cười cực kỳ hạnh phúc.

...

Phốc!

Bàn chân Akira đạp thẳng trên nền cát, hần nhìn về phía một thành phố cực lớn đang lấp ló trong sa mạc. Bất chợt đột nhiên xuất hiện trong không khí một người thanh niên có mái tóc màu vàng kim và đeo mặt nạ hồ ly. Hần cười nói: “Cuối cùng thì ngươi đã đến!”

Thấy được người thanh niên này thì Akira hít một hơi thật sâu sau đó phả ra một hơi thật dài. Hần nheo mắt lại nhìn về phía người thanh niên mặc bộ đồ kimono đơn giản. Trên người hần còn có chút mùi hương ngai ngái của tinh dịch cùng với mùi mồ hôi xem ra hần vừa giao hoan cùng với nữ nhân xong.

Akira chuẩn bị mở miệng thì người thanh niên tóc vàng lẳng lặng đưa tay ra nói: “Ta biết ngươi muốn nói gì trước đó chúng ta rời đi nơi này đã! Ngươi bị người theo dõi!”

“Cái gì?” Akira hoàn toàn kinh ngạc hần lên tiếng nói: “Làm sao có thể? Ta nhớ mình đã...”

Khóe miệng người thanh niên tóc vàng nhếch lên. Mặc dù hần đang đeo mặt nạ nhưng Akira thấy được hình như hần cười. Người thanh niên tóc vàng lạnh lùng lên tiếng nói: “Ngươi thật nghĩ rằng mình đã bỏ qua được đám người bám đuôi. Có phải ngươi nghĩ rằng mình đã bỏ được đám người mà Hokage đệ tam đã cử đi? Không, vậy thì ngươi nhầm rồi. Có những người khác đang theo dõi ngươi. Có lẽ là từ khi ngươi rời khỏi làng Lá!”

“Làm sao có thể?” Akira lắc đầu không tin tưởng được những lời này. Trên người hần có con bọ Aburame đã bị hần xóa. Hần đem mũi của mình cũng phân tán khắp nơi.

“Hò...” Người thanh niên tóc vàng khoanh tay lắc lắc đầu, hần lên tiếng nói: “Cũng phải, bởi vì ngươi chưa học được Tiên Thuật lên không có rõ mà thôi! Khi mà ngươi học được Tiên Thuật thì giác quan của ngươi sẽ vô cùng nhạy cảm. Ta cảm nhận được ba cỗ chakra đang bám trên người của ngươi. Nó có khí tức sinh mệnh khá mạnh mẽ giống như Mộc Độn vậy!”

Hai mắt Akira mở lớn kinh hãi hô lên: “Cái gì? Ngươi có ý gì?”

Đột nhiên thân mình người thanh niên này biến mất, hắn trực tiếp xuất hiện bên cạnh Akira trong lúc Akira không đề phòng. Quyền của hắn trực tiếp đánh lên mấy vị trí trên người của Akira gồm cổ lưng. Cả người Akira bị đánh bay.

Ngay lập tức từ hai chỗ mà Akira bị đánh ngay lập tức chui ra ba người, hai người tại trên cổ, một người tại trên lưng. Sau khi chui ra khỏi cơ thể của Akira thì miệng ba người cũng trực tiếp học ra máu. Ba người toàn thân màu trắng và giống hệt nhau, nó có một cái đầu cua và giống như hình người tuy nhiên toàn thân trắng giống như sơn vậy. Cả ba chẳng khác nào ba anh em sinh ba cùng trứng cả.

Một người trong ba người lên tiếng nói: “Ngươi làm sao mà phát hiện được chúng ta?”

Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly không đáp lại. Tốc độ hắn nhanh đến quỷ mị. Chỉ chưa đầy một giây thì đầu của ba người toàn thân màu trắng đã rơi xuống đất. Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly nhẹ nhàng phát tay mình đem máu mà ba tên có màu trắng toát kia chảy ra lau sạch sẽ. Điều khiến cho Akira kinh ngạc là trên tay hắn chỉ có dính một chút máu mà không nhiều. Điều này nói lên điều gì, đó là tốc độ của hắn quá nhanh khiến cho máu khí mà dính lên tay hắn.

Người thanh niên tóc vàng lẳng lẳng lên tiếng nói: “Nếu như ngươi muốn biết những câu hỏi này toàn bộ tại sao vậy đi theo ta đi!” Nói xong người thanh niên tóc vàng này trực tiếp vận dụng tốc độ của mình đạp chân bay về phía trước. Hắn không có bay về phía không trung mà là chạy bộ chờ Akira đuổi theo.

Akira cũng không có suy nghĩ nhiều trực tiếp chạy đuổi theo người thanh niên kia. Hai người một chạy, một đuổi tốc độ nhanh đến khủng khiếp. Con mắt Akira liên tục co giật bởi vì bộ pháp người thanh niên này phiêu hốt có chút giống Quý Anh Mê Tung của Đường Môn. Hắn hít một hơi sau đó cố gắng trấn tĩnh lại từ sự kinh hoàng.

Hai người đuổi nhau đến vài giờ cho đến khi hình bóng của tòa thành phố Rouran đã biến mất hẳn trước mặt hai người. Đến lúc này người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly mới dừng lại. Bàn chân Akira trực tiếp đạp lên trên cát nóng, hắn lên tiếng hỏi: “Rốt cuộc ngươi là ai? Tại sao bộ pháp ngươi dùng lại rất giống Quý Anh Mê Tung?”

Từ chiếc mặt nạ phát ra tiếng cười lạnh lẽo, hắn lên tiếng nói: “Nếu không muốn chết vậy thì lấy ra bản lĩnh của ngươi đi nếu không hôm nay ngươi sẽ chết. Chỉ cần ngươi đánh bại được ta, ta sẽ nói cho ngươi biết ta là ai?”

“Tốt thôi, ta cũng đang có ý này!” Akira nâng lên một loại vũ khí mới. Một thanh phi tiêu rất nhỏ chỉ to bằng ngón cái. Nó cắm giữa ngón tay Akira mà liên tục xoay tròn. Tròng mắt Akira có chín cái câu ngọc bắt đầu xoay tròn. Chín cái câu ngọc biến thành một đồ dạng kỳ dị, con ngươi đỏ rực như máu. Nhất thời con ngươi Akira cũng co rút bởi vì người thanh niên kia cũng từ trong tay áo rút ra một thanh phi đao giống hệt với nó. Thanh phi đao liên tục quay tròn trên đầu ngón tay của hắn.

Choeng!

Đồng thời hai người đồng phát động ra thanh phi đao. Cả hai thanh phi đao trực tiếp phát ra tiếng xé gió bay đi. Khi hai thanh phi đao va đập vào nhau thì một tia lửa bắn ra tuy nhiên thanh phi đao của Akira ngay lập tức bị thanh phi đao của người thanh niên kia đánh nát đâm xuyên về phía cơ thể Akira.

Thân mình Akira quỷ mị phiêu hốt giống như ảo ảnh ngay lập tức tránh thoát thanh phi đao. Tuy nhiên người thanh niên tóc vàng kia ra tay cực kỳ nhanh. Hắn không hề kết án trực tiếp dùng ngón tay chỉ về phía trước đồng thời hô lên: “Lôi đình chỉ?”.

Nhất thời thân mình Akira giật mình lại. Hắn toàn thân cảm giác tê dại chỉ trong tích tắc. Khi mà ngón tay người thanh niên kia chỉ ra thì tia lôi điện bắn về phía thanh phi đao sau đó nó lan tràn qua những vật gần nhất hiển nhiên Akira chính là người ở gần nhất. Khi thanh phi đao rạch qua bả vai của hắn một chút thì người thanh niên kia dựa vào tốc độ cực nhanh của lôi điện mà đánh ra lôi đình chỉ.

Khi mà cả người Akira xuất hiện một tia tê dại thì người thanh niên này ngay lập tức xuất hiện bên cạnh hắn một tay đưa ra một thanh phi tiêu trực tiếp hướng về phía cổ Akira đâm đi. Mặc dù Akira ngay lập tức thoát ra khỏi tê dại nhưng người thanh niên này nắm bắt tốc độ cũng quá nhanh đi.

Thanh phi tiêu trực tiếp đánh xuyên qua cơ thể Akira. Thân mình Akira trực tiếp xoay người lại dùng thanh phi tiêu từ tay của hắn bắn ra hướng về phía thanh niên kia bắn tới. Hắn trực tiếp hướng về phía bụng mình bắn ra. Thanh kunai đâm xuyên qua bụng hắn đồng thời đâm xuyên qua bụng của người thanh niên kia mà không hư hại chút nào.

Đột nhiên Akira cảm giác cả người rét lạnh, hắn trực tiếp xoay người dùng Mê Tung Quý Anh ly khai. Tuy nhiên thanh Kunai trực tiếp đâm vào bụng của hắn. Akira ngay lập tức dùng hư hóa để hư hóa bộ phận cơ thể của mình tuy nhiên thanh Kunai trực tiếp đâm vào bụng của hắn khiến cho Akira cảm giác được ngực đau nhói.

Ngay sau đó người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly trực tiếp tung ra một cú đấm đánh vào ngực Akira đem cả thân mình hắn đánh bay. Akira cảm giác được cả người mình giống như có một chiếc núi nặng nghìn cân đánh vào cơ thể mình vậy. Akira cả người học máu bay ra ngoài.

Tuy nhiên người thanh niên kia trực tiếp xuất hiện ở phía đằng sau lưng Akira đồng thời bàn tay hắn lóe ra lôi điện trực tiếp muốn hướng về phía ngực Akira đánh ra. Akira không hiểu tại sao thời không nhẫn thuật hư hóa của mình lại có thể bị người thanh niên này phá. Hắn không hiểu chút nào cả.

:Phanh!

Cả người Akira bị đánh bay mà không bị chọc thủng. Bởi vì đột nhiên cơ thể của Akira bùng lên một ngọn lửa. Nó nhanh chóng tạo ra một bộ xương

bao bọc với cơ thể của Akira. Xương sườn sau lưng bị bao bọc đã bị đánh nát tuy nhiên nó nhanh chóng được chữa trị. Đồng thời cả cơ thể khổng lồ bắt đầu hình thành.

Akira trực tiếp đứng dậy, hấn ho ra một ngụm máu. Hai tay hấn trực tiếp đặt vào vị trí vết thương, vết thương phát ra ánh sáng nhu hòa màu xanh nhanh chóng liền lại. Akira lên tiếng nói: “Ngươi, ngươi làm sao mà có thể đã thương ta khi mà cơ thể của ta đã hư hóa!”

Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly cười nhạt nói: “Đừng nghĩ rằng thời không nhẫn thuật nó chính là thuật vô địch đi. Đứng trước Mangekyou Sharingan có thời không siêu nhẫn thuật hoặc cao thủ dùng thời không nhẫn thuật thì đều vô dụng. Khi mà ngươi sử dụng thời không nhẫn thuật thì ta đã đồng hóa không gian của ngươi cùng với không gian của ta dẫn đến ngươi hư hóa đối với ta vô dụng...”

Khóe miệng người thanh niên tóc vàng nhếch lên, dù hấn đã đeo mặt nạ hồ ly rồi nhưng Akira nhận ra hấn cười. Hấn cười lớn nói: “Hahaha... thời không nhẫn thuật không có nghĩa vô địch nha. Ngay cả Phi Lôi Thần Thuật của Minato gì đó cũng chẳng qua chỉ là hàng phế thải mà thôi đứng trước ta hấn nếu quả phụ thuộc vào Phi Lôi Thần Thuật sẽ chết rất nhanh!”

Thương thế Akira đã khôi phục lại. Hấn cảm giác được mình vừa từ cõi chết trở lại. Akira lên tiếng nói: “Rốt cuộc thì ngươi là ai!”

Đầu người thanh niên nhẹ nhàng lắc nhẹ. Bất chợt Akira cảm giác được nguy hiểm. Hấn ngay lập tức nhảy lên không trung, ở phía dưới đất không biết từ lúc nào đã đâm xuyên lên vô số gai nhọn. Nếu như ở đó chắc chắn hấn chết là không nghi ngờ gì.

Akira hét lên một tiếng: “Ta không tin ngươi mạnh mẽ như vậy! Susanoo toàn chân thể!” Chakra trong người Akira điên cuồng dừng động. Nó tràn vào hai đôi mắt, hai đôi mắt điên cuồng xoay tròn ngay sau đó bộ giáp xương đen ngòm của Akira mạnh mẽ xuất hiện.

Nó bắt đầu dài ra thân thể của mình. Một bộ xương khổng lồ xuất hiện. Ngay sau đó chakra phủ lên cơ thể của nó biến nó thành một người khổng lồ có xương có thịt. Akira đây là lần đầu sử dụng Susanoo nhưng hấn cảm giác được phi thường dễ dàng giống như ăn cơm uống nước vậy.

Chỉ chưa đầy vài giây thì một người khổng lồ xuất hiện trước mặt người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly. Người khổng lồ này có sáu cái tay tuy nhiên cũng chỉ có một đầu mà thôi. Ba cái tay lần lượt cầm sáu món vũ khí. Mặt người khổng lồ này trông giống như mặt thiên cầu, nó mặc một bộ giáp giống như Samurai trong khi chiều cao của nó lên đến chục trượng. Nó phát ra ánh ngọn lửa đen ngòm.

Nó có sáu cái tay mỗi cái tay lại cầm một món đồ khác nhau. Cái tay trái thứ nhất ở trên cầm một cái chum lớn. Cái tay phải thứ nhất cầm một khối cầu khá lớn. Cái tay trái thứ hai cầm một chiến khiên. Cái tay phải thứ hai cầm một quả cầu lửa màu đen. Cái tay trái thứ ba cầm một bình hồ lô. Cái tay phải thứ ba cầm một thanh kiếm. Hình dáng hết sức uy vũ.

Người thanh niên gật đầu lên tiếng nói: “Susanoo mang theo sáu món thần khí sao? Tuy nhiên dù có sáu món thần khí nhưng ngươi chưa chắc đã chiến thắng được ta!”

Từ sáu loại vũ khí truyền đến khiến cho Akira hoàn toàn kinh ngạc. Sáu món thần khí này theo như thông tin mà chúng phản ánh lại thì chiếc chum có tác dụng hiển tế. Chỉ cần người đó chết dưới thanh kiếm sẽ bị chiếc bình hấp thu máu trở thành năng lượng phản hồi lại cơ thể Akira. Quả cầu có tác dụng vô hiệu hóa thời không nhẫn thuật ngăn cản mọi đối thủ sử dụng thời không nhẫn thuật tuy nhiên chính bản thân mình cũng không thể sử dụng thời không nhẫn thuật được. Chiếc khiên thì có khả năng phòng thủ vô địch không có gì có thể phá được. Cúm quả cầu lửa đen chính là ngọn lửa đen bất diệt Amaterasu. Ngoài ra bình hồ lô dùng để phong ấn kẻ nào khi bị thanh kiếm thần khí kia đánh trúng.

Akira ngay lập tức dùng quả cầu trên tay phải thứ nhất của mình. Ngay lập tức quả cầu quay tròn sau đó nó phát ra ánh sáng lóe lên. Cả khu vực của quả cầu bao phủ sẽ phát ra màu hơi tối. Trong trường hợp này không thể sử dụng thời không nhẫn thuật trong phạm vi quả cầu bao phủ. Thời gian tùy mức chakra bổ sung mà có thể kéo dài bao lâu.

Người thanh niên tóc vàng thấy được Akira thì chuyển ra thuật này thì hừ lạnh một tiếng nói: “Không phải chỉ có mình ngươi có Susanoo!”. Toàn thân người thanh niên được nâng lên sau đó chỉ trong vài giây một người khổng lồ. Người khổng lồ này có ba đầu sáu tay, mỗi tay cầm một thanh chiến kiếm.

Akira trực tiếp dùng thanh kiếm chém thẳng về phía người thanh niên tóc vàng kia. Tuy nhiên người thanh niên tóc vàng cười lạnh vươn thanh kiếm ra đỡ đồng thời một thanh kiếm khác của hấn trực tiếp đâm về phía vị trí Akira đang đứng.

Choeng!

Akira ngay lập tức đưa khiên lên đỡ. Thanh kiếm đâm phải chiếc khiên phát ra một tiếng kêu khá to tuy nhiên chiếc khiên lại không tổn hại chút nào. Ngay sau đó Akira giật mình bởi vì bốn kiếm còn lại toàn bộ bốn kiếm này đã nhanh chóng hướng về phía Akira. Bởi vì bốn tay còn lại phối hợp cực kỳ nhuần nhuyễn đâm vào chỗ sơ hở mà Akira đang để hở ra.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Rinnegan

Phanh, phanh, phanh...

Thân mình Susanoo mà Akira đang điều khiển trực tiếp bị sáu thanh kiếm đâm nát nát, cả thân thể Susanoo có khả năng hồi phục. Khóe miệng Akira liên tục co quắp lại. Hắn mặc dù điều khiển Susanoo nhảy lùi lại nhưng cũng không tránh thoát được đòn tấn công của người thanh niên kia.

Ngay lập tức Akira điều động từ quả cầu lửa màu đen bắn ra một đám trùn lửa bắn về phía người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly. Người thanh niên tóc vàng cười lạnh cũng không thèm để ý đến ngọn lửa đen bắn về phía hắn. Hai tay hắn kết ấn sau đó phát động nhẫn thuật.

Ầm, ầm... Từ phía dưới mọc lên một đám cây cối. Đám cây cối nhất thời gập gao bọc lại cơ thể Susanoo của Akira. Đồng thời Susanoo của người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly cũng bị lửa đen Amaterasu đốt cháy tuy nhiên ngay sau đó đám lửa đen này rơi lả tả trên đất để lộ ra con Susanoo có vài phần bị hỏng nhưng những vết thương của nó nhanh chóng liền lại. Bàn tay người thanh niên kia ngay lập tức kết ấn lại một đám cây mọc lên đem đám lửa đen này vùi lấp xuống sâu trong lòng đất.

Khuôn mặt Akira cực kỳ kinh hãi tuy nhiên hắn không có ý định dừng lại, bàn tay vươn ra đem thanh kiếm quét ngang sau đó từ hai bên Akira xuất hiện một luồng gió sắc bén đánh về phía thân mình người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly kia.

Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly cười lạnh. Ngay sau đó từ phía dưới chân hắn lại mọc lên một cái tường đất khổng lồ đem ngọn gió của Akira ngăn trở ở bên ngoài. Ngọn gió đánh lên tường đất phát ra những tiếng vô cùng chói tai.

Hai tay người thanh niên tóc vàng lại kết ấn ngay sau đó dưới đất xung quanh hắn xuất hiện một đám rừng gỗ hướng về phía Akira trực tiếp cán nát muốn đem Susanoo đánh nát. Nhất thời khóe miệng Akira liên tục co giật, hắn chưa bao giờ gặp Mộc Độn bá đạo như vậy.

Akira biết được mình có thể bắt trước Mộc Độn nhưng chẳng có hữu ích gì trong trường hợp này. Người thanh niên này quá mạnh mẽ so sánh Mộc Độn thì hắn thua là cái chắc. Nhất thời sau lưng Susanoo xuất hiện một cái cánh cực lớn khi mà đám rừng gỗ cán về phía Susanoo của Akira thì Susanoo vươn tay ra đem thanh kiếm chém cụt đám rừng gỗ nâng thân mình hắn bay vút lên không trung.

Thân mình Susanoo người thanh niên kia cũng trực tiếp xuất hiện đôi cánh bay vút lên không trung. Hai người muốn tiến hành giao chiến trên không trung.

Akira hừ nhẹ một tiếng. Từ phía lòng bàn tay Susanoo xuất hiện ngọn lửa đen bùng lên. Trong không khí hội tụ một đám khí lưu sắc bén. Đám khí lưu này ngay lập tức đánh xuyên qua quả cầu lửa màu đen đồng thời đánh về phía người Susanoo của người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly.

Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly bình thản không động nhưng Susanoo của hắn lại đưa thanh kiếm lên. Sáu thanh kiếm ngay lập tức múa may từng đợt vết cắt hình nửa vòng trăng mang theo ánh sáng sắc bén đánh về phía thân mình Akira.

Phanh, phanh, phanh...

Nó trực tiếp va đập với những cơn gió mang theo ngọn lửa màu đen đang bùng cháy. Mặc dù nó không thể dập tắt ngọn lửa màu đen nhưng lại đem ngọn lửa màu đen phản hồi đánh bay ngược lại trên thân thể Susanoo mà Akira đang điều khiển.

Phanh, phanh, phanh...

Ngay lập tức Akira cũng không có vội, hắn vội vã sử dụng chiếc khiên chắn trước lực tấn công bá đạo của người thanh niên kia. Từng cơn gió mang theo ngọn lửa màu đen hung hăng nện thẳng về phía thân mình khổng lồ của Susanoo đem nó bốc cháy.

Người thanh niên tóc vàng cũng ngay lập tức nhân cơ hội này hắn há miệng ra phun ra từng cụm lửa cực kỳ bá đạo bắn về phía thân mình khổng lồ của Susanoo. Thân mình Susanoo mà Akira đang điều khiển vẫy mạnh cánh bay đi tránh đòn này. Đồng thời ngọn lửa đen trên tay của Susanoo mà Akira điều khiển rực cháy.

Toàn bộ ngọn lửa đen đang đốt cháy trên thân mình Susanoo hội tụ lại hình thành nên một cái thương đen ngòm. Susanoo trực tiếp cầm cây thương đâm về phía Susanoo mà người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ kia điều khiển.

Người thanh niên đưa một thanh kiếm kéo lên đem cây thương bằng lửa đen mà Akira ngưng tụ đánh nát. Tuy nhiên khiến cho người thanh niên tóc vàng kinh ngạc là không biết từ lúc nào mà ngọn lửa màu đen đã tập hợp trên thanh kiếm. Thanh kiếm Akira trực tiếp dùng lửa đen phủ lên, nó dài ra trực tiếp đâm về phía đầu Susanoo nơi chứa đựng người thanh niên tóc vàng.

Người thanh niên tóc vàng không hề bất loạn, hắn ngay lập tức chém một kiếm hất ngược lên với tốc độ cực kỳ nhanh đồng thời thân mình của hắn cũng điều khiển Susanoo lùi lại. Ngọn lửa đen ngay lập tức ăn mòn thân mình Susanoo tuy nhiên nó nhanh chóng bị chóc cách ra rơi lả tả xuống không khí.

Akira cũng thừa thắng truy kích, từ bàn tay hắn bắn ra một tia phi đao. Phi đao trực tiếp đâm vào kẽ hở của Susanoo mà người thanh niên kia đang điều khiển. Người thanh niên tóc vàng giật mình không nghĩ đến được mình bị tập kích nhanh như vậy.

Hắn lách người ra tại trong Susanoo tuy nhiên thân mình của hắn đã bị rạch một vết thương. Nhân cơ hội này Akira vung kiếm lên chém nát bả vai của Susanoo đem hắn đánh bật xuống phía dưới đất. Tuy nhiên bả vai cùng vài chỗ vết thương của Susanoo mà người thanh niên tóc vàng nhanh chóng liền

lại.

Nhân cơ hội mấy tay của Susanoo mà người thanh niên đang điều khiển kia bị đánh nát. Akira nhanh chóng dùng ngọn lửa đen bắn ra những tia tiễn lửa đen chẳng chịt lên người người khổng lồ Susanoo mà người thanh niên kia điều khiển. Hắn ngay lập tức vurun kiếm lên cắt ra những dòng gió sắc bén đem ngọn lửa đen đánh lùi nhưng một số tia tiễn lửa màu đen vẫn bắn lên người của hắn.

Nhất thời Susanoo của người thanh niên kia bị trùm lửa đen bao bọc lại. Tuy nhiên lửa đen cũng nhanh chóng rơi xuống tạo ra một con Susanoo đầy vết thương. Vết thương trên mình Susanoo rất nhanh liền lại. Tuy nhiên thanh phi đao lấp lóe tại vị trí gần thanh niên ngay lập tức biến hình.

Nó biến thành Akira ngay sau đó Akira dùng thanh kunai trực tiếp đâm xuyên ngực người thanh niên này.

Bị thanh kunai đâm xuyên qua ngực trái thì cả một vòi máu bắn ra. Susanoo của người thanh niên có xu hướng hồng mắt. Akira cũng chớp ngay cơ hội dùng Susanoo bản thân tiếp cận áp sát. Chiếc khiên làm giá đỡ còn thanh kiếm trực tiếp hướng lên muốn chém về phía người thanh niên tóc vàng kia.

Người thanh niên tóc vàng vurun tay ra đánh nát Akira đang ở bên trong Susanoo của hắn. Nhất thời Akira biến thành một đám không khí. Đây rõ ràng là ảnh phản thân của Akira. Trong khi đó Akira thật đang sử dụng Susanoo tiến hành áp sát hắn.

Khi mà Susanoo đang áp sát vào gần thân mình gần như hồng mắt của Susanoo mà người thanh niên tóc vàng kia điều khiển thì đôi mắt hắn mở ra. Con người của hắn xoay tròn. Ngay sau đó mắt của hắn biến đổi trở thành một màu tím cùng với những gợn sóng vô cùng quỷ dị. Một cổ xích lực mạnh mẽ đánh về phía Susanoo mà Akira đang điều khiển đem Susanoo của hắn đánh bay.

Phanh!

Cả người Susanoo bị một cổ lực đẩy bài xích ngay cả Akira ở bên trong thân mình khổng lồ của Susanoo cũng cảm giác được vô cùng đau đớn. Người thanh niên kia trực tiếp dùng tay vỗ nhẹ lên ngực trái đang bị Kunai đâm xuyên qua đem thanh kunai bắn ngược lại. Một vòi máu từ ngực của hắn vọt ra ở sau lưng.

Ngay sau đó hai tay người thanh niên này kết ấn vết thương liền lại trong nháy mắt. Máu của hắn cũng bị Susanoo hong khô thanh tro. Ánh mắt người thanh niên chăm chú nhìn về phía người khổng lồ Susanoo mà Akira điều khiển bị đánh bay. Người thanh niên thở vài hơi trên huyệt thái dương của hắn nhỏ ra một giọt mồ hôi hiếm thấy.

Bàn tay Susanoo mà người thanh niên điều khiển được xây dựng lại liên tục đánh ra những tia kiếm hình nửa vầng trăng vô cùng sắc bén. Nó đánh mạnh về phía Susanoo Akira.

Susanoo Akira trong lúc bay phải vỗ cánh vài lần mới có thể ổn định lại thân mình của mình. Tuy nhiên một đám hình nửa vầng trăng đỏ rực sáng chói đánh về phía thân mình Susanoo Akira. Một đám tia sáng nửa vầng trăng này vô cùng nhiều khiến cho Akira lạnh cả tóc gáy. Hắn ngay lập tức đưa khiên nhanh chóng chắn vùng đầu nơi bảo vệ Akira. Đồng thời Akira điên cuồng thúc dục chakra đảm bảo cho thân mình Susanoo nhanh chóng khôi phục.

Phanh, phanh, phanh...

Thân mình khổng lồ của Susanoo xuất hiện một đám vết thương chồng chất. Chân tay Susanoo hoàn toàn bị đánh nát. Ngay sau đó Akira cảm giác được một cổ hấp lực mạnh mẽ đem Akira kéo về phía trước. Cổ hấp lực này hoàn toàn không thể kháng cự.

Thân mình Susanoo Akira bay thẳng về phía thân hình khổng lồ Susanoo của người thanh niên kia. Bàn tay Susanoo người thanh niên kia liên tục múa kiếm hàng chục tia sáng đỏ hình nửa vầng trăng bắn về phía người Susanoo Akira. Akira chỉ có thể bị động dùng chiếc khiên chắn trước người.

Khi mà đến gần Susanoo người thanh niên kia thì Akira giật mình bởi vì hắn cảm nhận được lượng chakra của mình đang điên cuồng trôi đi với tốc độ khủng khiếp. Toàn bộ lượng chakra nhanh chóng ngưng tụ chiếc khiên bị trôi đi. Thân mình Akira ngay lập tức để lộ trong không khí.

Một cổ bài xích lực mạnh mẽ đánh lên người Akira đem cả người hắn đánh bay. Ngay sau đó hai thanh phi đao trực tiếp bắn với tốc độ rít gió đâm xuyên qua cổ họng Akira cùng với ngực của hắn đem cổ họng cùng với buồng tim của hắn đánh nát.

Akira cảm giác được tử vong giống như sát vài hần mà qua. Con mắt hắn rung lên, nó điên cuồng quay tròn cuối cùng nó nhanh chóng tạo ra một con người kỳ quái. Con người này có màu tím và những vòng tròn gợn sóng đồng tâm ở trong con mắt Akira.

Bởi vì không muốn mình bị chết thì ngay lập tức Akira sử dụng ra Dục Hóa Phượng Hoàng. Từ con mắt của hắn trào ra một ngọn lửa ngay lập tức bao bọc lấy cơ thể của Akira. Tuy nhiên khiến Akira giật mình là một cổ hấp lực đem cơ thể Akira nhanh chóng hút lại sau đó một bàn tay khổng lồ trực tiếp đem hắn tóm lấy.

Ngay sau đó đột hai người giống y hệt người thanh niên tóc vàng bay ra, một người nhanh chóng đánh mạnh vào gáy của hắn. Một người khác thì vurun tay ra trực tiếp móc ra con mắt Akira đang ở trên hốc mắt của Akira. Akira chỉ cảm giác được mình đau nhói ở hai mắt ngay sau đó hắn cảm giác được mình hoàn toàn lâm vào hôn mê. Cảnh sắc trở nên tối đen lại. Từ hai khóe mắt Akira chảy ra một dòng máu do hai mắt mình bị móc đi.

Khi hắn từ từ mở ra đôi mắt của mình. Cảm giác đầu có chút choáng váng tuy nhiên cảnh sắc mờ mờ nhanh chóng hiện rõ trước mặt Akira. Hai bàn tay Akira đưa ra, hắn nhìn về phía tay mình sau đó bồi hồi nói: “Ta không có chết! Ta không phải bị móc mắt sau đó bị đánh nát sao?”

Tuy nhiên khiến cho Akira kinh ngạc là đôi mắt của mình hình như có sự biến đổi cực kỳ lớn. Hắn cũng không biết thế nào cho phải. Bất chợt một âm thanh khiến cho Akira giật mình tỉnh lại: “Người không có chết nhưng bị móc mắt là thật!”

“Ài!” Akira kinh ngạc hô lên một tiếng. Ngay sau đó hắn ngẩng dậy nhìn thấy được thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly đang đứng tựa lưng vào vách tường lẳng lặng nhìn về phía hắn.

Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly lạnh nhạt lên tiếng nói: “Người chưa có chết nhưng bị móc mắt là thật! Thương thế của người thế nào rồi?”

Akira sờ lên thân thể của mình thấy được thân thể của mình đã hoàn toàn khôi phục. Akira đưa bàn tay ra nhìn về phía bàn tay. Đôi mắt của hắn biến đổi thành màu tím cùng với các đường gọn sóng đồng tâm. Akira lên tiếng hỏi: “Đôi mắt của ta, chuyện gì đã xảy ra?”

Người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly nhàn nhạt đáp lại: “Mắt của người chẳng qua chỉ là tiến hóa lên từ vầng cửa Mangekyou Sharingan thành Rinnegan mà thôi, có cần kỳ quái đến mức ấy không?”

“Cái gì?” Akira hoàn toàn kinh ngạc hô lên. Hắn giống như nhớ lại những gì lão già Lục Đạo Tiên Nhân đã nói. Tuy nhiên Akira quan sát trung quanh thấy được hình như hắn đang ở trong một ngôi tháp. Akira tò mò lên tiếng hỏi: “Đây là đâu?”

“Tháp, nơi nguồn sức mạnh Ryumyaku bắt đầu. Nó là một nguồn năng lượng vô hạn. Nơi mà chúng ta đang đứng chính là đất nước Rouran!” Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly bình thản đáp lại.

“Cái gì? Chúng ta đang ở Rouran.” Akira có vài phần kinh ngạc. Hắn lên tiếng hỏi: “Người vì sao mang ta đến đây? Vì sao người không giết chết ta?”

Người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly từ từ kéo xuống mặt nạ của mình. Hắn để lộ khuôn mặt vô cùng anh tuấn. Tuy nhiên khuôn mặt này rơi vào mắt của Akira khiến cho Akira trợn mắt há hốc mồm ra. Người thanh niên kia bình thản lên tiếng nói: “Tên của ta là Uchiha Nawaki, ngày sinh là XX-XX người hãy nhớ cái tên này cùng với ngày sinh của ta!”

“Khuôn mặt của người?” Akira chỉ thẳng về phía người thanh niên. Hắn hít thở không thông bởi vì khuôn mặt này quá giống với Tsunade có bảy phần giống nàng khiến cho hắn suýt chút nữa nhận lầm.

Từ trong không khí xuất hiện một cơn gió xoáy, một người thiếu nữ trực tiếp xuất hiện trước mặt người thanh niên tên Nawaki kia. Thấy được Nawaki thì thiếu nữ có mái tóc màu đỏ này lên tiếng hỏi: “Nawaki, hắn là ai vậy?”

Nawaki chỉ mỉm cười nhìn về phía nàng nói: “Sau này nàng sẽ biết! Chúng ta sắp phải rời đi nơi này rồi!”

Nghe được lời này thì thiếu nữ khá là xinh đẹp có mái tóc màu đỏ kia chỉ thờ dãi một hơi lên tiếng hỏi: “Chúng ta sắp phải rời đi sao? Chúng ta nhất định phải đi hay sao?”

Đầu Akira gật xuống, hắn lên tiếng nói: “Đúng vậy, Sara nếu anh ở lại đây thì sẽ rất nguy hiểm em hiểu mà!” Nói đến đây trên khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười. Hắn lên tiếng hỏi: “Đúng rồi Natsui sau này cũng sẽ là nữ nhân của anh hy vọng hai người sẽ sống chung với nhau thật tốt!”

Nghe được lời này thì Sara chỉ hừ lạnh một tiếng. Người thanh niên này cười khở dùng ngón tay gãi gãi sống mũi của mình sau đó lên tiếng nói: “Sara mở giúp anh Ryumyaku đi!” Ánh mắt Sara liếc về phía hắn sau đó xoay người tiến về phía nơi phong ấn Ryumyaku bước đi.

“người tốt cuộc là ai? Người có phải là...” Akira lên tiếng hướng về phía người thanh niên kia tò mò hỏi thì bị thanh niên kia đánh ngắt quãng.

Hắn lẳng lặng lên tiếng nói: “Người hiểu là tốt rồi. Ông ấy đã thu thập xác của Mouryou, dòng năng lượng Gegel, ngôi sao cùng với chín cái đuôi của chín con vĩ thú. Chín thứ này trong đó chỉ có một là ngôi sao Làng Tinh Tú tôi đã thu thập cho ông ấy mà thôi!”

“Thu thập chín cái đuôi vĩ thú, xác Mouryou...” Akira khe khẽ lẩm bẩm. Ngay sau đó hắn giật mình nhớ lại những lời mà Lục Đạo Tiên Nhân đã nói về một con quái vật tên thần thú. Sau đó ông chia nguồn năng lượng thành chín con. Akira không nghĩ rằng trong tương lai mình lại muốn thu thập mấy thứ này. Toàn thân hắn run rẩy và khiếp sợ. Hắn biết mình muốn làm gì rồi.

Khi mà thiếu nữ có mái tóc màu đỏ kia đọc lên thì ngay lập tức nguồn năng lượng của Ryumyaku nhanh chóng tràn ra ngoài. Nawaki thấy vậy thì mỉm cười nhìn về phía thiếu nữ lên tiếng nói: “Cảm ơn em Sara!”

Sara ngay lập tức trừng mắt nhìn về phía hắn hỏi: “Nawaki, anh đến tốt cùng có bao nhiêu nữ nhân vậy hả?”

Hai vai Nawaki nhún nhún hắn cười nói: “Không nhiều a!”

Hai tay Sara phát xuống, nàng gắt lên nói: “Không nhiều là bao nhiêu?”

Nawaki cười khở đáp: “Được rồi, chúng ta sẽ nói chuyện này sau khi trở về được chứ?” Hắn trực tiếp hút Sara vào trong không gian dị giới của hắn. Sau khi Sara bị hút vào trong không gian dị giới thì Nawaki thờ dãi ra một hơi.

Bàn tay Nawaki cầm ra mấy tờ giấy. Hắn hướng về phía nguồn suối của Ryumyaku mà bước đi. Akira lẳng lặng đi theo hắn. Nawaki đưa ra một đồng quyền trục giải đầy trên đất. Akira nhìn thấy vậy mà cực kỳ kinh ngạc. Bởi những quyền trục này đều có chữ viết của Akira. Những thứ này là những thứ hắn phong ấn đều có ghi chép và vẽ hình dáng từng công dụng của hắn.

Nawaki quay đầu về phía Akira lên tiếng nói: “Hiện giờ là nhiệm vụ của anh, Uchiha Akira!”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống. Hắn đưa bàn tay ra lật ra từng quyền trục một. Một đám quyền trục xuất hiện trước mặt Akira. Akira ngay lập tức kết ấn xuất hiện một đám đồ không lồ bên cạnh Akira. Thấy được diện tích quá lớn thì Akira nhú mày lại. Hắn hít một hơi sau đó kết ấn lập tức xuất hiện một đám ảnh phân thân Akira. Ảnh phân thân Akira mỗi người cầm lấy một quyền trục sau đó đem quyền trục mở ra.

Một đám xúc tu cùng đuôi của chín con vĩ thú xuất hiện trước mặt Akira. Đồng thời hắn nhanh chóng dùng khả năng Susanoo cùng với đôi mắt của mình nhanh chóng hợp nhất chín loại năng lượng do chín cái đuôi hợp lại.

Khi mà thân thể Mouryou thì đó là một cái xác khá lớn. Nó nhanh chóng chiếm lĩnh toàn bộ không gian ở đây. Khóe miệng Akira liên tục co quắp lại. Hắn đem chín nguồn năng lượng đã hợp nhất thành một quả cầu lớn trong tay Akira. Nhất thời Akira giật mình bởi vì hắn cảm giác được trong người chúng lại tràn ngập ra ý chí. Nawaki nhú mày lại sau đó lên tiếng nói: “Đề đó cho tôi!”

Bàn tay của hắn trực tiếp vươn ra chạm vào quả cầu sau đó đem quả cầu rút ra một thứ gì đó hư ảo có hình chín cái quái vật hồ ly, mèo, ngựa... Ngay sau đó quả cầu ngay lập tức trở nên yên lặng.

Akira trực tiếp cầm trong tay ngôi sao bỏ vào trong xác của Mouryou. Phía dưới chân hắn đặt một cái bình chứa một đôi luân hồi nhân. Thứ này chính là đôi mắt của hắn đã một lần tiến hóa. Hắn bây giờ đang cười khở trong lòng bởi vì hắn thực sự chính là một nhà máy sản xuất Mangekyou Sharingan.

Hắn rất tỉ mỉ làm đủ mọi thứ. Dùng xác của Mouryou làm thân xác, dùng năng lượng Gelel làm mạch máu, dùng ngôi sao làng Tinh Tú làm Long Châu, dùng rinnengan làm long nhân. Hắn muốn tạo ra một con thập vĩ với cái tên Ryu.

Nhất thời khi mà hắn muốn tiến hành công việc thì hư ảnh một lão già xuất hiện trước mặt Akira. Hắn cười nhẹ nhàng nói: “Cậu bé đã lâu chúng ta không gặp nhau rồi. Lần này xem như là lần thứ hai nhỉ?”

Trên miệng của lão già xuất hiện một nụ cười hòa ái thấy vậy Akira thở dài một hơi lên tiếng nói: “Đúng vậy là lần thứ hai?”

Lão già cười sau đó nhìn về phía Nawaki lên tiếng nhẹ nhàng đồng thời vuốt râu mình nói: “Không tệ, không tệ...”

Akira lên tiếng hỏi: “Lục Đạo Tiên Nhân, tại sao ông lại xuất hiện ở đây?”

Nghe được lời này thì Nawaki mở to mắt nhìn về phía lão già lơ lửng trong không khí. Bởi vì Akira biết được lão già nên Nawaki không có tấn công lão già tuy nhiên khi nghe nói lão già là Lục Đạo Tiên Nhân thì Nawaki lên tiếng nói: “Ông, ông là Lục Đạo Tiên Nhân!? Người đã sáng tạo ra Nhân Giới hay sao?”

Đầu lão già nhẹ nhàng gật xuống, hắn lên tiếng nói: “Lục Đạo Tiên Nhân chính là danh hiệu người đời tặng cho lão phu. Ngươi có thể gọi lão phu một tiếng Hagaromo!”

Đôi mắt Akira cau lại, hắn lên tiếng hỏi: “Ông xuất hiện ở đây chẳng lẽ chỉ để nói nhưng điều này sao?”

“Hài... Xem ra lão phu quả thực lỗi thời rồi!” Bàn tay lão già đưa lên vuốt nhẹ râu của mình. Hắn nhìn về phía Akira sau đó lên tiếng nói: “Ngươi mặc dù mang theo hai loại chakra mà đạt được một phần chakra của lão phu nhưng nếu như ngươi không nắm giữ Âm Dương Động là không có cách nào tạo ra thứ mà ngươi muốn!”

Hai mắt Akira nhú mày lại, hắn có nghe chút ít đến thứ này. Hắn lên tiếng hỏi: “Âm Dương Động?”

Đôi môi già nua lão già Lục Đạo Tiên Nhân mấp máy lên tiếng nói: “Thôi để lão phu giải thích đơn giản cho ngươi hiểu. Âm Động chính là tạo hình dùng ý nghĩ của mình tưởng tượng ra hình thể của vật đó. Tuy nhiên đó chỉ là vật chết không có sức sống mà thôi. Dương Động chính là truyền sức sống vào cho vật thể đó ngươi đã hiểu hay chưa?”

Khóe miệng Akira hơi nhếch lên, hắn gật đầu nói: “Có chút hiểu! Có nghĩa là tôi không nắm giữ âm dương động là không có cách nào tạo ra một con thập vĩ?”

Đầu lão già gật nhẹ, bàn tay phất ra, lão già cười lên tiếng nói: “Đúng vậy! Vì vậy lão phu mới ở lại đây giúp ngươi tạo ra một vĩ thú mười đuôi chân chính. Ngươi chỉ cần tưởng tượng một chút là được!”

Đôi mắt Akira hơi nhắm lại. Bàn tay Lục Đạo Tiên Nhân phất ra. Toàn bộ những thứ này nhanh chóng hợp lại. Ngay cả nguồn năng lượng khổng lồ Gelel cũng trực tiếp đổ vào cái đồng hỗn hợp đây. Dưới sự tưởng tượng của Akira thì nó nhanh chóng hình thành. Một lúc sau nó hình thành nên một con Hắc Long dài đến cả chục trượng bay vòng quanh trong chiếc tháp khổng lồ này.

Thấy được Hắc Long bay vòng quanh nơi này thì lão già Lục Đạo Tiên Nhân từ từ biến mất trên mặt còn xuất hiện nụ cười bình thản: “Lão phu hy vọng ngươi có thể mang đến hòa bình cho thế giới này. Lão phu tin tưởng vào ngươi!”

Con mắt Nawaki tròn tròn nhìn về phía cảnh này. Akira cười khở gật đầu một cái. Con rồng đen ngòm toàn thân phát ra ánh sáng hắc quang giống hệt màu Susanoo của Akira tiến về phía gần hắn. Con rồng lên tiếng nói: “Cha, cảm ơn cha đã tạo ra con!”

Nghe được lời này thì Akira kinh hãi lên tiếng hỏi: “Ngươi, ngươi... lại có thể nói tiếng người?”

Con rồng khổng lồ chớp nhẹ đôi mắt Rinnengan của mình, hắn lên tiếng nói: “Cha, con vốn được cha tạo ra nên con có kế thừa một số kiến thức của cha. Ngoài ra con đã hoàn toàn có suy nghĩ biết nói chuyện, biết suy tính. Cha, con còn chưa có tên xin cha hãy đặt cho con một cái tên!”

Đôi mắt Akira hơi nhấp nháy hần lên tiếng nói: “Tên con vốn ta đã chuẩn bị sẵn. Tên của con chính là Ryu. Tên đầy đủ là Uchiha Ryu đi!”

Con rồng màu đen cực kỳ nhân tính hóa gật đầu nói: “Cảm ơn cha!”

Nói đến đây Akira nhìn về phía dưới thấy được Ryumyaku vẫn còn sung túc. Hần lên tiếng hỏi: “Ryu, con có thể hay không cắn nuốt nguồn năng lượng này!”

Nghe được lời này thì con rồng gật đầu. Nó ngay lập tức lao xuống phía dưới. Ngay sau đó nguồn năng lượng Ryumyaku không ngờ bị nó hấp thu khiến cho Akira kinh ngạc. Đôi mắt của hần nhìn thấy con rồng có thể hấp thu loại năng lượng tự nhiên này. Con rồng gật gù nói: “Cha, con hoàn toàn có thể hấp thu loại năng lượng này dựa vào đôi mắt của con!”

Nghe được lời này thì Akira thở phào một hơi. Hần có lẽ hiểu được ý định tương lai của mình. Akira lên tiếng nói: “Ryu, cha sẽ phong ấn con dưới Ryumyaku sau khoảng hai mươi năm sau cha sẽ mở ra phong ấn giải thoát cho con. Nhiệm vụ của con chính là liên tục hấp thu Ryumyaku ở phía dưới.”

Nawaki cười khỏ sau đó đưa tay lên vuốt ngược đầu lên tiếng nói: “Sắp được về rồi sao?” Hần hướng về phía Akira nói: “Rinnegan rất mạnh mẽ. Nó hồi phục được cả người đã chết. Tôi đã sử dụng nó để phục sinh nữ hoàng Semaru. Mặc dù đã đem ký ức một số người ở đây thay đổi nhưng tôi hy vọng ngài có thể đề ý một chút đến vị nữ hoàng này khi tôi rời đi hay không?”

Khóe mắt Akira liếc về phía Nawaki nói: “Ta hiểu rồi?” Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống hướng về phía Nawaki hỏi một tiếng: “Ta muốn hỏi người một điều hần có yêu người sao?”

“Tất nhiên!” Trên mặt Nawaki xuất hiện một nụ cười hạnh phúc, hần lên tiếng nói: “Mặc dù ông ấy có chút hạo sắc nhưng tôi rất yêu ông ấy. Ông ấy là người mà tôi yêu nhất trên đời này. Ặn, có lẽ chỉ sau mẹ tôi mà thôi!”

Trên mặt Akira xuất hiện một nụ cười khỏ, hần lên tiếng nói: “Ta hiểu ta cũng yêu con như vậy!” Không biết từ lúc nào tại trên Ryumyaku đã bị Akira sử dụng phong ấn. Hần bước đến trực tiếp dùng cây kunai đặc chế cắm vào nơi đó.

Ngay lập tức nguồn năng lượng Ryumyaku bị phong ấn. Thân mình người thanh niên này nhanh chóng mờ ảo dần. Trên khuôn mặt Nawaki xuất hiện nụ cười nói: “Gặp lại sau cha của con!” Trên mắt Nawaki xuất hiện hơi ướt át.

Đầu Akira gật nhẹ, hần mỉm cười nói: “Gặp lại sau con trai của ta!” Hần cảm giác được mắt của mình có chút đung đung. Bàn tay hần đưa lên lau đi khóe mắt nhìn thấy người thanh niên kia nhanh chóng biến thành hư ảo. Akira hít một hơi sau đó phả ra. Hần xoay người rời đi khỏi tầng tháp Rouran.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Trở Lại Báo Cáo Nhiệm Vụ

Ánh nắng chiếu xuống rực rỡ trên tòa nhà lớn nơi phòng làm việc Hokage. Trong lúc này tại trong phòng làm việc Hokage, một lão già ngậm trong miệng tẩu thuốc hít phì phò. Ánh mắt lão chăm chú nhìn về phía người thanh niên với mái tóc bạch kim khá là đẹp trai lên tiếng hỏi: “Thật sự là như vậy sao?”

Đầu người thanh niên có mái tóc màu bạch kim nhẹ nhàng gật xuống, hần lên tiếng nói: “Vâng thưa ngài đệ Tam. Tôi cũng với hần giao chiến nhưng thất bại. Tuy nhiên hần không biết lý do gì lại muốn tha chết cho tôi cả!”

Lão già nhẹ nhàng rút tẩu thuốc trên miệng mình ra, hần há miệng thổi phù ra một hơi khói. Ánh mắt chăm chú quan sát biểu hiện của người thanh niên có mái tóc bạch kim khá là đẹp trai kia. Lão già tò mò hỏi lại lần nữa: “Akira, cậu thực sự không biết lý do tại sao người này lại tha chết cho cậu sao?”

Akira nhẹ nhàng gật đầu, hần tiếp tục nói: “Vâng!” Hần bình thần tiếp tục hướng về phía lão già Hokage đệ tam lên tiếng tiếp tục, bộ mặt của hần bình thần như nước: “Tôi cũng cảm thấy khó hiểu là tại sao hần lại có thể không giết tôi. Tôi nghĩ có lẽ hần biết tôi thừa ngài Đệ Tam!”

“A” Nghe được lời này thì trên khuôn mặt già nua của lão già có chút kinh ngạc, hần ngậm tẩu thuốc một cái sau đó lại rời ra, bộ mặt có chút trầm tư. Hần lên tiếng hỏi: “Vậy cậu đã tra ra được nữ hoàng Semaru tại sao lại sống lại hay chưa?”

Nhẹ nhàng gật đầu một cái, Akira mở miệng báo cáo: “Việc này tôi đã tra rõ. Rất có khả năng chính người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly đã hồi sinh nữ hoàng Semaru. Mặc dù ký ức của nàng đã bị thay đổi nhưng quả thực sau khi có một số người dân tiến hành xác nhận thì đó đích thực chính là nữ hoàng của Rouran Semaru!”

“Vậy cậu đã phong ấn lại Ryumyaku?” Bàn tay lão già Hokage kéo cái tẩu thuốc ra sau đó chăm chú nhìn về phía Akira hỏi.

“Vâng tôi đã phong ấn lại Ryumyaku bằng thuật phong ấn của Kushina đã dạy. Hơn nữa tôi còn sử dụng một loại phong ấn không gian lên trên đó. Người bình thường là rất khó phá bỏ phong ấn.” Akira bình thần lên tiếng nói. Nghe được lời này thì lão già Hokage đệ tam nhẹ nhàng gật đầu một cái. Sau đó hần suy nghĩ một chút quay sang hỏi: “Ngài Hokage đệ tam, tôi có chút tò mò tại sao nơi đó có nguồn năng lượng nhưng là các nước lại để một

nơi như Rouran tồn tại?”

Lão già Hokage đệ tam lắc lắc nhẹ đầu, hần nhìn về phía Akira híp mắt một cái. Trong lòng lão thầm nghĩ: “Tên tiểu quỷ này nhiều lúc cũng thật thông minh. Có lẽ hần bắt đầu có tài chính trị rồi!” Hokage mở miệng đáp lại: “Akira, không có dễ dàng như cậu nói như vậy. Mặc dù Ryumyaku chính là một nguồn năng lượng vô cùng vô tận nhưng sự việc cũng không đơn giản như cậu nghĩ. Mặc dù Rouran nằm ở gần Phong Quốc, nó gần như là nước trong nước nhưng vẫn coi như là một nước. Nếu như Phong Quốc tấn công chiếm cứ lấy Rouran sẽ bị các nước chỉ trích!”

“Trước đây Rouran chẳng qua chỉ là một cái thành phố lớn mà thôi. Nó còn không được coi là một đất nước. Đất nước Rouran vô cùng nghèo, người dân đều sống nhờ vào trồng trọt thế nên Phong Quốc cũng lười để ý đến. Mặc dù nguồn năng lượng Ryumyaku quả thực rất lớn, vô cùng vô tận nhưng nó là một loại chakra tự nhiên rất khó có thể sử dụng.”

“Hơn thế nữa, Rouran cũng bị ba quốc gia chúng ta là Hỏa Quốc, Thổ Quốc và Phong Quốc nhìn chăm chăm nơi này. Nếu như Phong Quốc có thể sử dụng loại năng lượng này làm sức mạnh như vậy Akira, nếu như cậu là Hỏa Quốc và Thổ Quốc sẽ làm gì?”

Akira chớp nhẹ đôi mắt của mình, một tay khoanh ngực, một tay “Quấy nhiễu, có lẽ không ngại xuất hiện chiến tranh đi!”

Đầu lão già Hokage đệ tam nhẹ nhàng gật xuống, về mặt hần tràn ngập tán thưởng nhìn về phía Akira. Hần lên tiếng nói: “Không sai! Đó chính là không tiếc quấy nhiễu có khi sử dụng chiến tranh tiến hành đã kích đối phương. Phong Quốc một khi sử dụng được nguồn năng lượng này thì ngay lập tức sẽ dẫn phát chiến tranh. Có rất nhiều lý do khiến cho Phong Quốc không thể trực tiếp ra tay tiến hành xâm chiếm nguồn năng lượng vô cùng vô tận này...”

Khóe miệng Akira co quắp lại, thì ra đây chính là lý do mà ba bên vẫn trong trạng thái rằng co. Thứ nhất nguồn năng lượng này rất khó sử dụng thế nên muốn sử dụng nó cần phải có một loại bí thuật hoặc kỹ thuật vô cùng cao. Thứ hai nơi này bị ba nước nhìn chăm chú. Muốn quang minh sử dụng nơi này nhất định sẽ bị hai nước còn lại nhìn chăm chăm. Mà nguồn năng lượng Ryumyaku này lại cố định ở Rouran. Rouran nằm gần biên giới của các quốc gia. Nó tính toán mặc dù có mấy nước nhỏ trung gian nhưng vẫn bị Hỏa Quốc và Thổ quốc nhìn chăm chăm.

Trong lòng Akira cười khỏ. Xem ra tên Mukade thực sự là ngu ngốc. Sự phát triển của hần sớm đã bị người phát giác không sớm thì muộn Mukade cũng bị trừ. Hần thật sự còn là một tên ngu ngốc đến cực điểm. Điều này có thể dễ nhìn thấy được. Xét về chính trị thì Mukade không phải là một người hợp lệ.

Hai tay Hokage đệ tam chấp lại vào với nhau sau đó hướng về phía Akira lên tiếng nói: “Được rồi, Akira. Cậu có thể trở về được rồi!” Đầu Akira gật xuống, tuy nhiên hần không có ý định rời đi. Hần ngập ngừng một chút. Thấy bộ dạng này của Akira thì Hokage đệ tam có chút tò mò lên tiếng hỏi: “Akira còn có việc gì hay không?”

“Ách!” Nghe được lời này thì Akira cười khỏ lên tiếng. Hần lắc lắc nhẹ đầu của mình sau đó tiếp tục nói: “Xin phép ngài Hokage!” Đầu Akira cúi xuống hành lễ sau đó xoay người rời đi. Thực sự hần đang muốn nói chuyện với Hokage đệ tam muốn xin nghỉ vài ngày trong tháng sau để làm lễ kết hôn với Hokage đệ tam. Tuy nhiên cũng rất khó mở lời đề nói với Hokage đệ tam rằng mình cười học trò của Hokage đệ tam đồng thời cũng là cô giáo của mình, công chúa sên Tsunade được.

Hai tay Hokage đệ tam chấp lại, ngay sau đó ánh mắt vẫn chăm chú nhìn về phía Akira rời đi, lão già khe khẽ thở dài một hơi: “Akira, hy vọng cậu không trở thành một Uchiha Madara thứ hai mà là một người hướng về làng Lá”. Trong tay Hokage đệ tam không biết trong lúc nào đã có một bộ phận báo cáo. Hơn nữa trong đó còn ghi rõ hình ảnh về việc hai người khổng lồ giao chiến cùng với ngọn lửa màu đen cực kỳ đáng sợ. Hiện nhiên vừa rồi thông qua cuộc nói chuyện với Hokage đệ tam thì Akira có nói dối với Hokage đệ tam về việc giao chiến với người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ họ ly. Đặc biệt liên quan tới việc hần mở ra Mangekyou Sharingan.

Bước khỏi tòa nhà lớn Hokage, đầu Akira ngược nhìn về phía không trung đang không một bóng mây thở dài ra một hơi. Đôi mắt mở ra thẳng hướng đi về phía trước.

Đôi chân Akira mau chóng đuổi trở về nhà, hần muốn gặp mặt Tsunade, gặp mặt Kurenai cùng với Ayumi. Mặc dù Ayumi là người nuôi lớn hần, là người thân của hần nhưng hần cảm giác được nàng không quan trọng bằng Tsunade và Kurenai dù nàng cũng rất quan trọng với hần. Có lẽ hiện giờ thì Tsunade cùng với Kurenai, mỗi người chiếm một nửa trái tim của hần. Loại tình cảm này khó rất đánh đồng.

Bởi mấy ngày xa cách mà Akira luôn rất nhớ Tsunade, rất nhớ Kurenai. Hần biết được mình có lẽ là yêu đi. Mặc dù cũng lúc yêu thích hai người quả thực có chút tham lam. Tuy nhiên hần nguyện ý tham lam bắt ép hai nàng ở bên cạnh mình một lần. Hần trực tiếp giao bước về phía trước, Hiện nhiên hần trực tiếp muốn đến một cửa hàng bán hoa. Thân mình hần trực tiếp tăng tốc đập trên các tòa nhà.

“Cảm ơn quý khách lần, hy vọng quý khách lần sau lại tới nữa” Ánh mắt một người phụ nữ tóc vàng cùng với một phụ nữ tóc nâu. Hai người ngang ngang tuổi với nhau đều khoảng mười sáu tuổi.

Thiếu nữ tóc nâu có mái tóc màu nâu dài, cột kiểu đuôi ngựa và ba kiểu tóc cong ra ở trên mặt. Lông mày nhỏ mịn nhưng con mắt hơi nhỏ, con ngươi có màu đen nhánh. Thiếu nữ mặc một chiếc áo màu hồng tóa ra nét thanh xuân.

Thiếu nữ có mái tóc màu vàng chói sáng. Thiếu nữ buộc kiểu tóc đuôi ngựa và hai ngọn tóc ở hai bên mặt. Con ngươi màu xanh lam đậm khá là xinh đẹp. Làn da trắng hồng mềm mại. Lông mày cong, con mắt to tròn xinh đẹp. Chiếc mũi thon nhỏ cao cùng với đôi môi nhỏ hơi hồng. Khuôn mặt có chút hơi tròn giống như Kushina.

Một thanh niên nhẹ nhàng từ trên không trung đáp xuống, ánh mắt hần tràn ngập tự tin. Không phải có phải vì Akira vừa trở thành nam nhân hay không nên khí chất thành thực bắn ra bốn phía. Hần mỉm cười nói: “Yoshino-senpai, Haru-senpai...”

Thấy được người thanh niên tuấn tú đẹp trai đến tuyệt vời thì hai người ngay lập tức kinh hô lên: “Akira-chan!”

Khóe miệng Akira nhát thời nhếch lên, hần cười khổ trong lòng. Hần lên tiếng nói: “Yoshino-senpai, Haru-senpai, em muốn mua hai đóa hoa hồng đỏ cùng với hai bộ socola. Một hiệu socola sữa, một socola vị dâu tây.”

Người thiếu nữ tóc vàng lên tiếng nói: “Akira-chan, cậu mới làm nhiệm vụ trở về sao?”

Nhất thời ngón tay Akira đưa lên gãi gãi sống mũi của mình, hần cười nói: “Haru-senpai, em mới trở về từ nhiệm vụ a!”

Đôi mắt Yoshino híp lại, ánh mắt tò mò nhìn về phía Akira lên tiếng châm chọc nói: “Akira-chan, không phải mọi khi cậu đều mua một phần hoa cùng với một phần bánh socola vị dâu tây hay sao? Từ khi nào mà... Mau khai ra cậu lại có ai nữa rồi?”

Tính toán quan hệ của mấy người ở đây cũng có chút quen biết. Dù sao Yoshino cùng với Haru đều là bạn thân với nhau đồng thời cũng có quan hệ mật thiết với Haruno Mebuki đây. Trong đó Haru cũng coi như là một Kunoichi cấp thấp. Haru cũng chỉ hơn Akira một tuổi, quan hệ hai người coi như bạn tốt đi. Mặc dù Haru có chút ái mộ Akira nhưng chẳng qua chỉ là ái mộ vì hần đẹp trai và tài năng mà thôi chứ không có chân chính yêu.

“Hahaha... Yoshino-senpai nói quá rồi!” Hai vai Akira nhún nhún, hần cười nói tiếp: “Cũng không có ai! Chẳng qua chỉ là muốn tặng cho cô Ayumi mà thôi. Hahaha... chính là như vậy!” Akira lấy ra Ayumi làm bia đỡ đạn, bàn tay hần trực tiếp hất ra. Hần lên tiếng nói: “Được rồi, Haru-senpai, chị vẫn làm giúp em chọn hoa đi. Yoshino-senpai, chị giúp em bọc quà đi. Dù sao chị bọc cũng là đẹp nhất ở làng Lá. Em xin chị đấy!”

Hai người nhìn nhau sau đó lắc đầu. Thật ra Yoshino cũng có chút yêu thích Akira ai bảo hần đẹp trai lại tài năng đi. Tuy nhiên Yoshino kể từ khi biết Akira yêu thích cô bé Kurenai cũng không có tiếp tục để ý đến Akira. Quan hệ hai người coi như bạn thân. Thấy được Akira cầu khẩn như vậy thì Haru lên tiếng nói: “Được rồi, vậy để hai người bọn tôi giúp cậu chọn đi!”

Một lúc sau thì hai người đã chuẩn bị được hoàn tất. Toàn bộ đem đưa về phía Uchiha Akira, họ cười nói: “Đây là của cậu...”

“Cảm ơn!” Akira mỉm cười nhìn về phía hai người. Trên khuôn mặt Akira xuất hiện nụ cười mê người khiến cho hai nữ nhân có chút ngại ngùng. Đặc biệt bởi vì sau khi trở thành nam nhân mà điểm quang Akira bắn ra tứ phía. Nhất thời mấy nữ nhân đi đường cũng phải ngại ngùng nhìn về phía Akira khi mà hình bóng của hần phản chiếu vào chiếc gương bên trong.

Akira lấy ra ví tiền sau đó rút tiền ra hướng về phía hai người nói: “Hai senpai! Đây là tiền của em...” Thấy hai người ngại ngùng thì Akira hô lên: “Yoshino-senpai, Haru-senpai!”

“A” Nhất thời hai người kinh hô, cả hai sau đó đỏ mặt lên. Haru đỏ mặt giống như ứ huyết lên tiếng nói: “Akira-chan, cậu lại trở nên đẹp trai hơn rồi thì phải!” Nói xong Haru quay sang nhìn về phía Yoshino.

Nhất thời Akira cười khổ trong lòng. Ngay sau khi hần nhận được tiền thối lại và cầm lấy bó hoa. Akira mỉm cười nói: “Cảm ơn Yoshino-senpai và Haru-senpai” Trong lúc này Akira không nhận được sử dụng Phi Lôi Thần Thuật, thân mình hần trực tiếp biến mất tại chỗ để lại hai người có chút ngờ ngác. Hai người nhìn nhau sau đó thở dài ra một hơi thất vọng.

Tại căn nhà của Uchiha Akira, thân mình Akira trực tiếp hiện ra. Hần nhìn khung cảnh trung quanh mỉm cười. Trong lòng thầm nghĩ: “Xem ra Phi Lôi Thần Thuật còn có rất nhiều hữu ích a!”. Hần trực tiếp tiến vào trong nhà đem bộ y phục thay đổi trở thành một hình dáng có vài phần tuấn tú nhưng cũng khá đơn giản. Ngay sau đó hần dùng ảnh phân thân xuất hiện. Cả hai người nhìn về phía nhau cười. Bản thể của hần trực tiếp biến mất tại chỗ.

Trong một căn nhà khá lớn và sang trọng, ánh sáng xuyên suốt qua cửa sổ chiếu vào trong căn nhà làm không gian bên trong sáng lên. Thân mình người thanh niên trực tiếp xuất hiện tại trong căn nhà. Bàn chân hần trực tiếp cõ xuống giày của Ninja sau đó chân trần dẫm lên trên nền gỗ của căn nhà.

“Hô, hô... Kya ... Âm...” Âm thanh vang lên làm cho người thanh niên nhú mày một cái. Hần nghe được âm thanh này thì phát hiện được âm thanh phát ra là từ trong vườn. Hần trực tiếp hướng về phía vườn của căn nhà đi.

Nơi này là một tòa nhà khá rộng, cả khu vườn cũng cực kỳ rộng rãi. Nó phân ra làm hai khu vực một khu vực thì chuyên trồng các loại dược thảo, một khu vực khác thì chuyên dùng để luyện tập. Hiển nhiên âm thanh phát ra từ khu vực chuyên dùng để luyện tập.

Một nữ nhân khá là xinh đẹp với làn da trắng hồng, mái tóc màu vàng thướt tha được cột đuôi ngựa. Khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp, giữa trán có ấn ký màu tím nhạt. Nàng mặc một chiếc áo kimono màu trắng để lộ ra hai cánh tay trắng thon dài và mềm mại. Chiếc đai màu xanh đậm bó lên trên chiếc eo thon của nàng. Chiếc quần xanh ngắn để lộ ra bàn chân trắng nõn với những móng chân được sơn giống như hồng ngọc.

Dưới ánh sáng mặt trời từng giọt mồ hôi lóng lánh lăn tròn trên da thịt trắng hồng và mê người của nữ nhân. Đôi hung khí cao ngất của nàng rung động mỗi khi nàng ra quyền khiến cho máu trong người thiếu niên sôi sục. Từng giọt mồ hôi lăn trên bộ ngực sâu hoắm khiến cho người thiếu niên hoàn toàn lạc đi tâm trí.

Tuy nhiên cảm nhận được gì đó thì nàng nhất thời dừng lại, khi mà nàng quay đầu ra thì thấy được một người thiếu niên cực kỳ đẹp trai có mái tóc bạch kim đang nhìn về phía nàng. Trong khoảng chốc ngắn hạn hai người rơi vào trầm mặc. Đặc biệt trong tay hần một đóa hoa cùng với một hộp socola nho nhỏ. Hần mỉm cười nhìn về phía nàng. Ngón tay nhỏ nhỏ đưa lên gãi gãi sống mũi.

Tim Tsunade liên tục đập liên hồi, nàng cảm giác được mấy ngày nay không có hần bên cạnh khiến cho trái tim của nàng vô cùng khó chịu. Nàng muốn mở miệng lên tiếng nói: “Người đã trở về rồi sao?” Nhưng lời này lại không làm thế nào phát ra được.

Akira cũng từ từ đi về phía làng. Hắn có rất nhiều lời muốn nói nhưng không có cách nào nói ra được. Bởi vì tim hắn trong lúc này đập vô cùng nhanh, vô cùng nhanh. Hắn bây giờ muốn làm một việc mà không phải là tặng quà cho nàng. Tsunade cũng nhìn thấy được hắn mang theo món quà nhưng nàng chỉ nhìn chăm chú hắn, con mắt tràn ngập ra nhu tình.

Akira đã chuẩn bị rất nhiều lời để nói tuy nhiên trong lúc này hắn lại không biết mình nói gì. Khi mà hắn tiến tới Tsunade thì nhất thời hắn không kìm được. Bàn tay hắn trực tiếp buông bỏ hai món quà. Hai món quà trực tiếp rơi xuống trên nền đất. Ngay sau đó bàn tay hắn vươn ra kéo Tsunade vào trong ngực mình, một nụ hôn cực kỳ sâu lên môi Tsunade.

“Úm!” Nhất thời Tsunade cảm giác được đôi môi của mình bị hắn bá đạo hôn lên. Nụ hôn của hắn khiến cho nàng hoàn toàn mê sau. Hai tay vòng lên trực tiếp vươn lên bá lấy cổ của Akira. Chiếc lưỡi của hắn khi chui vào trong miệng của nàng thì Tsunade không chịu yếu thế cũng bắt đầu kịch liệt đáp trả.

“A” Tsunade nhất thời kinh hãi. Khi mà hai người tách nhau ra, hai má Tsunade đỏ hồng lại thì Akira trực tiếp bế nàng lên. Hắn hướng về phía bên trong đi. Hiển nhiên Tsunade biết được Akira muốn làm gì. Nàng đỏ mặt xấu hổ lên tiếng nói: “Akira, ta còn chưa có tắm rửa. Trên người vẫn đầy mồ hôi!”

Đôi môi Akira mấp máy, hắn cười nói: “Tốt rồi! lát nữa anh sẽ dùng khăn lau người cho em thế nào!” Ánh nhìn của hắn hau háu vào bộ ngực cao vút của Tsunade.

Nhất thời Tsunade đỏ ửng mặt, nàng hô nhỏ: “Tên quỷ nhỏ, nguoi thật là biến thái! Ta không hiểu tại sao ta lại đồng ý với nguoi nữa!”

Hai người trực tiếp tiến vào trong phòng. Chỉ một lúc sau trong phòng phát ra tiếng thở dốc của nam nhân cùng với tiếng rên rỉ giống như đau đớn, giống như khóc lóc của nữ nhân. Đồng thời âm thanh nhẹ nhàng vang lên: phốc, phốc... sau đó âm thanh ngày càng lớn trở thành bạch, bạch, bạch... ba... ba... rồi chuyển thành đét... đét...

Âm thanh nữ nhân vang vọng lên: “Akira, nhẹ nhàng chút. Ân.. ư. ừ... đúng rồi... A... sướng quá... Akira... nhanh... nhanh hơn chút nữa... a... ừ... đúng rồi... ừ... đậm sâu hơn nữa đi... a... sướng quá... ư...”

Sau một tiếng gầm nhẹ của nam nhân thì cuộc chiến mới kết thúc. Ở trong phòng chỉ còn tiếng thở phì phò của nam nhân cùng với tiếng thở nho nhỏ của nữ nhân. Cả hai người toàn thân đỏ bừng nhể nhại mồ hôi. Nam nhân trực tiếp ở đằng sau ôm nữ nhân vào người.

Bàn tay hắn nhẹ nhàng vuốt lên thân thể nữ nhân, hắn nhỏ giọng nói: “Tsunade, anh xem em lúc trước múa bài quyền có phải trong nội gia quyền hay không?”

Đôi mắt Tsunade hơi lim dim, nàng cảm nhận sự vuốt ve ôn nhu của Akira. Nàng lên tiếng nói: “Sau khi nguoi rời đi làng Lá xuất hành nhiệm vụ thì mỗi buổi sáng ta đều luyện tập thứ mà nội gia quyền nguoi dạy cho ta. Đúng rồi, trường sinh quyết ta cũng đã tu luyện ra một tia chân khí. Tuy nhiên có chút kỳ lạ?”

Đôi mắt Akira nheo lại, hắn lên tiếng hỏi: “Có cái gì kỳ lạ?”

Tsunade bình thản đáp lại: “Chân khí mà ta khi đang tu luyện giống như là bị hóa lỏng vậy. Mặc dù chân khí của ta tu luyện có vài phần đặc nhưng nó có màu xanh đậm đồng thời nó ở trạng thái sương mù đậm đặc không giống như nguoi nói!”

“Cái gì!” Khuôn mặt Akira hoàn toàn kinh ngạc. Bàn tay hắn nhẹ nhàng đặt lên bụng Tsunade tại vùng đan điền. Khi mà một tia trường sinh quyết tiến vào khiến cho hắn giật mình bởi vì Tsunade hoàn toàn đã bỏ qua dạng chân khí tiến hành đến cuối cùng dạng tiên thiên chân khí. Nói đúng hơn là dạng chân khí bắt đầu hóa lỏng tiến vào trúc cơ.

Khóe miệng Akira lên tiếng co quắp, hắn mở miệng nói: “Làm sao có thể nhanh như vậy được! Lại có thể trực tiếp đạt đến tận cùng của tiên thiên chân khí, sắp bước vào giai đoạn chân nguyên lực!” Ánh mắt Akira kinh hãi nhìn về phía Tsunade lên tiếng nói: “Này, làm sao mà nàng có thể tu luyện được như vậy?”

Tsunade mở miệng đáp lại: “Ta trực tiếp tu luyện thôi! Ta cũng cảm giác không có chút khó khăn nào cả. Chỉ cần vài giờ đồng hồ như nguoi nói là ta có thể cảm nhận được cái gọi là thiên địa linh khí sau đó hấp thu vào trong cơ thể. Tu luyện bây giờ thì đạt được thành quả như vậy!”

Trong lòng Akira có chút khó chịu. Đây chính là người so với người tức chết mà. Hắn nhớ hắn tu luyện trường sinh quyết từ một tuổi đến bây giờ mới bắt đầu chuyển biến thành tiên thiên chân khí. Tsunade thì trực tiếp đạt đến tiên thiên chân khí đỉnh. Điều này hiển nhiên làm cho Akira lòng đau như cắt nước mắt đầm đìa.

“Nói đến Nội Gia Quyền còn rất hữu hiệu đây. Tuy nhiên sao ta cảm thấy...” Tsunade đang mở miệng nói thấy được cả người Akira đang ôm mình cứng đơ. Bàn tay của hắn đang chạm vào bộ ngực săn chắc trắng tròn của nàng. Không phải mọi khi hắn rất thích vuốt ve ngực của nàng sao? Vậy sao hiện giờ hoàn toàn yên lặng như vậy. Tsunade lên tiếng hỏi: “Akira, nguoi làm sao vậy? Có nghe ta nói không?”

“Hài...” Từ miệng Akira phát ra tiếng thở dài, hắn lên tiếng nói: “Không có gì! Ta cảm giác được mình bị đá kích quá trầm trọng mà thôi. Ta cảm giác được hơn mười năm cố gắng của ta hoàn toàn chính là lãng phí đây. Xem ra ta còn cần chăm chỉ hơn a!”

Thấy được như vậy thì Tsunade có chút khó chịu xoay người lại, ánh mắt chăm chú nhìn về phía Akira lên tiếng hỏi: “Thế nào? Ta tu luyện ra chân khí nguoi không có vui?”

Khóe miệng Akira giật giật, hắn cười khò. Bàn tay của hắn lại tiếp tục vuốt eo cùng với hông của Tsunade. Akira lên tiếng nói: “Không phải? Ta chỉ cảm

giác có chút kinh ngạc thôi! Tsunade-chan tu luyện nhanh như vậy sao anh không vui cho được. Tất nhiên là anh yêu thích Tsunade rồi.” Nói xong hắn kéo Tsunade vào trong ngực. Trong lúc này hiển nhiên có chút khó chịu nên hắn muốn dùng cây d*ong vật hung hăng ngược đãi nàng một chút. Ngược đãi Tsunade bằng cách nào hiển nhiên là dùng lực đâm vào *m đạo của nàng rồi.

Tsunade cảm giác được có thứ cứng cứng chọc vào mình thì nàng có chút giận, nàng lên tiếng nói: “Tên quỷ nhỏ không được quá đáng. Ngươi xem hiện giờ là thời gian nào? Ngươi không định ăn cơm trưa hay sao? Mà nhu cầu tên quỷ nhỏ nhà ngươi cũng quá lớn đi, không biết sau này ta có thể đáp ứng nổi ngươi hay không nữa!”

Trong lòng Akira chính là tính toán việc này. Nhu cầu sinh lý hắn lớn một chút như vậy thì Tsunade mới có thể mở rộng lòng một chút mà đón nhận Kurenai. Dù sao quan hệ của hai bên Akira và Tsunade cũng đã xác nhận rồi. Tối nay hắn cũng quyết định nói chuyện này với Ayumi. Dù gì đi nữa thì Ayumi cũng coi như là bậc làm cha mẹ của Akira.

Tại trong một hang động tối tăm, một lão già mặc quần áo cũ rách nát. Trên đầu đầy những tóc bạc trắng. Khuôn mặt lão già vô cùng già nua. Đầu tóc có chút rối loạn che mất một bên mặt của lão già. Ở một bên mắt khác của lão già để hiển lộ ra một con mắt với con người màu đỏ cùng ba cái câu ngọc.

Một thứ gì đó từ dưới đất bắt đầu trôi lên.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Tsunade Bắn Khoăn

Khi mà thứ này chồi lên thì trong ánh sáng lờ mờ của cây đèn thấy được thân hình của người này. Người này có hình dáng giống hệt với người mà Akira đã từng bị bám theo khi đến Rouran. Tuy nhiên hắn có chút khác biệt, hắn có nửa bên màu đen nửa bên màu trắng. Ngoài ra thì đầu của hắn lúp trong một phần mô giống như hai cái lá của một loại cây ăn thịt: cây bắt ruồi.

Hình dáng của người này có vài phần quái dị. Ánh mắt của hắn nhìn về phía lão già kia. Lão già kia cực kỳ già nua. Trong tay hắn cầm một cây lưỡi hái. Cây lưỡi hái trực tiếp dựng ở vai lão. Tuy nhiên khiến cho người kỳ quái là phía sau lão già gắn vô số những cái ống khá dài. Cái ống này nổi lên một vật,

Đó là một vật khá to lớn với hình dáng quái dị. Nó hình như được làm bằng gỗ. Nó trông giống người nhưng cũng giống quỷ. Hình dáng của nó giống như một con quỷ gỗ. Những đường sọc tu từ cơ thể lão già nổi tới đây là nổi tới cơ thể lớn của con quỷ gỗ này.

Lão già khi thấy được người quái dị trôi lên từ dưới đất thì lên tiếng hỏi: “Thế nào? Đã tìm ra được người thích hợp hay chưa?”

“Madara, chúng ta đã tìm được một người thích hợp đáng tiếc hắn đã bị người bảo hộ. Hơn nữa, hắn còn mở ra Mangekyou Sharingan” Từ miệng của người nửa đen nửa trắng có hình thù quái dị kia phát ra tiếng nói. Hắn lên tiếng tiếp tục nói: “Đường như người này còn rất thông minh. Theo một thời gian dài chúng ta quan sát đường như hắn rất thích hợp tuy nhiên hiện giờ hắn đã phát hiện được sự tồn tại của bạch Zetsu nên có lẽ hắn đối với chúng ta có điều đề phòng. Ngoài ra hắn đã mở ra Mangekyou Sharingan! Với trí thông minh của hắn, ta sợ rằng kế hoạch của chúng ta sẽ thất bại”

Bàn tay lão già cầm vào thanh lưỡi hái run lên, hắn lên tiếng hỏi: “Vậy đã điều tra ra thân phận của người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly kia hay chưa?”

“Chúng ta không có biết được bất cứ thông tin gì về người này!” Người nam nhân quái dị kia lại tiếp tục lắc đầu rồi nói: “Đường như hắn trực tiếp xuất hiện ở trên thế giới này sau đó trực tiếp biến mất!”

Lão già hơi nheo mắt lại, ngay sau đó tiếp tục nói: “Hắc Zetsu và bạch Zetsu hai người tiếp tục quan sát tìm người thích hợp.”

Hắc Zetsu mở miệng hỏi: “Vậy có cần giám sát người thanh niên kia hay không?”

Lão già hơi lắc đầu, ngay sau đó lên tiếng nói: “Trước không vội! Chỉ cần hắn không ảnh hưởng đến kế hoạch của chúng ta là được. Dù sao chỉ mới có mở ra Mangekyou Sharingan không gây được sóng gió gì. Nếu chúng ta theo dõi hắn rất có thể sẽ để lộ ra dấu vết. Việc mà các ngươi cần làm là hãy tiếp tục tìm tung tích của người thanh niên tóc vàng đeo mặt nạ hồ ly kia đi!”

“Được!” Hắc Zetsu cùng với Bạch Zetsu đồng thời mở miệng. Sau đó họ tiếp tục hỏi: “Tại Rouran thì Ryumyaku được phong ấn khá kỹ. Đó là một nguồn năng lượng vô cùng vô tận. Chúng ta có cần phải hay không...”

Ngay lập tức lão già tóc bạc phơ lên tiếng nói: “Không cần! Dù sao thì loại năng lượng này không giúp ích được gì cho chúng ta nhiều. Hơn nữa nếu chúng ta sử dụng loại năng lượng này sẽ rất dễ bị các nước khác để ý tới đến lúc đó kế hoạch chúng ta rất có thể sẽ có người nhìn ra đầu mối. Ta không muốn kế hoạch của chúng ta có bất cứ sơ xảy gì.”

“Hiểu” Zetsu nhàn nhạt đáp. Ngay sau đó thân mình của hắn từ từ dung nhập vào trong lòng đất.

Trời bắt đầu trở về tối, ánh đèn bắt đầu sáng lên tại trên khắp các ngôi nhà của làng Lá. Ánh đèn khiến cho người ta ở xa nhìn xuống cảm giác được chi

chiết những sao nhỏ. So sánh với bầu trời ánh trăng còn sáng hơn nhiều. Người, người đi lại tập nập trên những con đường cái lớn trong làng Lá.

Làng Lá cũng có khá nhiều người vẫn yêu thích phong cách cổ xưa. Thường thường các căn nhà bằng gỗ đều được treo đèn giắt lên. Hiển nhiên trong nhà của họ cũng có đèn điện giống như bình thường nhưng họ vẫn thích sử dụng những loại đèn cổ này treo nên. Bởi vì sao? Bởi vì họ cảm thấy giữ được một chút gọi là kỷ niệm, cái gọi là hoài niệm. Ngoài ra dùng đèn như vậy có cảm giác so với đèn điện hiện đại thì tốt hơn nhiều.

Tại một căn nhà khá bình thường của làng Lá, trong một phòng khách giản dị nhưng khá là sạch sẽ...

Ở giữa gian phòng đặt một cái bàn khá nhỏ, phía trung quanh đặt những miếng gối mỏng. Trong phòng có hai nữ và một nam. Thiếu niên khoảng mười năm, mười sáu tuổi. Khuôn mặt cực kỳ đẹp trai, mái tóc màu bạch kim nhẹ nhàng đung đưa. Hắn mặc một bộ kimono đơn giản ngồi tọa trên một cái nệm. Ngồi bên cạnh hắn là một nữ nhân khá là xinh đẹp tuổi hơn hai mươi. Nàng mặc một bộ kimono trắng có hoa khá là xinh đẹp. Mái tóc màu vàng khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp, đôi môi đỏ mọng. Hôm nay nàng ăn mặc vô cùng đẹp đang ngồi ở bên cạnh người thiếu niên.

Đối mặt với thiếu niên cùng với nữ nhân xinh đẹp là một nữ nhân cũng khá xinh đẹp. Tuy nhiên tuổi của nàng nhìn ra đã hơn ba mươi tuổi. Nàng mặc một thân quần áo kimono có hoa văn. Mái tóc đen nhánh được búi lên đầu. Trên mắt cũng đã có vài vết nhăn khá sâu. Trong tay nàng cầm một chiếc bình nhẹ nhàng rót ly trà sau đó hướng về phía hai người đưa đi.

Trên khuôn mặt nữ nhân xinh đẹp ngoài ba mươi này mỉm cười lên tiếng nói: “Ngài Tsunade, không ngờ hôm nay ngài lại ghé qua nhà của tôi. Quả thực tôi rất vinh hạnh vì việc này!”

Khóe miệng người thiếu niên liên tục giật giật, hắn không biết nói thế nào cho phải. Hắn hít một hơi lên tiếng nói: “Cô Ayumi!”

“Akira-chan, cháu nên lịch sự một chút!” Ánh mắt Ayumi chùng về phía Uchiha Akira. Nhất thời Uchiha Akira đang cười khỏ trong lòng. Ayumi lại tiếp tục hướng về phía Tsunade lên tiếng hỏi: “Ngài Tsunade, cảm ơn ngài trong thời gian qua đã chiều cô cho Akira. Thật vinh hạnh khi ngài đến thăm nhà của tôi”.

“Khụ, khụ...” Akira bắt đầu dĩ phải ho khan, hắn lên tiếng đánh đứt quãng cuộc nói chuyện giữa Ayumi và Tsunade. Akira mở miệng nói: “Cô Ayumi, thật ra cháu cùng với Tsunade có chuyện muốn nói với cô!”

“Akira-chan thật sự không lễ phép rồi. Cháu dường như quên mất cách xưng hô rồi sao? Phải xưng hô là ngài Tsunade” Ayumi hướng về phía Akira trừng mắt cảnh cáo đồng thời nàng quay về phía Tsunade hành lễ nói: “Thật xin lỗi ngài Tsunade bởi vì thằng nhỏ không được dạy dỗ đến nơi đến chốn là lỗi của tôi. Xin ngài Tsunade không cần để ý!”

Tsunade lắc đầu sau đó quay về phía Akira nói: “Không... Không sao!”

Đôi mắt Ayumi lại tràn ngập tò mò nhìn về phía hai người. Ngay sau đó Ayumi tò mò lên tiếng hỏi: “Ngài Tsunade, không biết ngài có chuyện muốn nói là chuyện gì ạ?”

Nhắc đến chuyện muốn nói thì Tsunade cảm giác được vô cùng xấu hổ. Nàng nắm hai tay lại đặt xuống đùi của mình. Tsunade có vài phần ấp úng nói: “Ta... ta...” Nàng không biết phải mở miệng nói thế nào. Chẳng lẽ nàng mở miệng đáp lại Tsunade rằng nàng muốn kết hôn với Akira. Bất chợt một bàn tay ấm áp nắm lấy tay của nàng đang run khiến cho tinh thần nàng trấn tĩnh lại. Nàng quay sang thì thấy được Akira đang nhìn mình cười.

Bàn tay Akira nắm chặt lấy tay Tsunade. Hắn vỗ nhẹ vào tay nàng để trấn tĩnh tâm lý của nàng lúc này. Hắn bình thản nhìn về phía Ayumi lên tiếng nói: “Thật ra đây là chuyện liên quan tới cháu và Tsunade. Chúng cháu muốn kết hôn!”

Khi mà lời này nói ra thì khuôn mặt Tsunade ửng đỏ. Nàng hơi cúi đầu xuống cũng không có dám nhìn mặt Ayumi. Tuy nhiên khuôn mặt Ayumi hoàn toàn giống như tượng đá nhìn về phía hai người. Một lúc sau Ayumi mở miệng có chút ấp úng nói: “Akira-chan, cháu nói gì cơ? Cô nghe không được rõ! Phiên cháu nhắc lại cho cô!”

Bàn tay Akira nắm lại đưa lên miệng làm bộ dạng ho khan vài tiếng. Ngay sau đó hắn nghiêm nghị nhìn về phía Ayumi rồi mở miệng nói: “Cô Ayumi, cháu và Tsunade sẽ kết hôn. Cháu muốn cưới Tsunade về làm vợ!”

“Cái gì?” Từ miệng Ayumi không những biến thành hô lớn mà còn thành gào lên. Ngay sau đó vẻ mặt Ayumi biến thành kinh hoàng. Ayumi có chút lắp bắp và cả năm “Cháu... cháu... cháu... cháu nói cái gì? Cháu và ngài Tsunade sẽ thành thân?” Ánh mắt Ayumi tròn tròn, ngón tay chỉ thẳng về phía Akira.

Akira bình thản lên tiếng nói: “Đúng vậy bọn cháu sẽ kết hôn. Tsunade sẽ trở thành vợ của cháu!”

“Cháu... cháu” Ngón tay Ayumi chỉ thẳng về phía Akira, nàng hô lên: “Cháu làm sao có thể nói ra những lời như thế được?” Ánh mắt Ayumi quay về phía Tsunade thì thấy được hai má Tsunade đỏ ửng như ứ máu. Thi thoảng Tsunade len lén nhìn về phía nàng. Hiển nhiên đây với biểu hiện này hoàn toàn đã xác định được điều mà nàng nghĩ trong lòng.

“Cô Ayumi không cần kinh ngạc như vậy!” Akira cười khỏ, hắn tiếp tục nói: “Mặc dù Tsunade, cô ấy có hơn tuổi cháu một chút nhưng cháu không ngại!” Trong lòng Ayumi tràn ngập dậy sóng. Gấp đôi tuổi còn không phải là nhỏ. Tuy nhiên nàng lại tiếp tục nghe được Akira lên tiếng nói: “Cháu thực lòng yêu thương Tsunade. Ngoài ra trong bụng Tsunade đã có con của cháu. Cháu hy vọng cô Ayumi có thể ủng hộ quan hệ của chúng cháu!”

Bởi vì quá nhiều lần kích động mà sau khi nghe được đứa con của Tsunade nói đúng hơn là Tsunade mang bầu thì Ayumi chỉ mở to mắt tròn trĩnh nhưng không có kinh ngạc hô lên. Ngay một lúc sau nàng hít một hơi khí lạnh vào rồi thở ra. Nàng lẳng lặng nâng lên chén trà sau đó tiếp tục uống một hơi nhăm

nháp. Đường như nàng muốn dùng trả để khiến cho tâm tình mình ổn định.

Tsunade có vài phần kinh ngạc khi nghe được Akira nói rằng mình có bầu trong người. Tsunade có chút không tin. Tuy nhiên bàn tay Akira vỗ vỗ nhẹ mỉm cười nhìn về phía nàng. Nhất thời Tsunade hiểu ra vấn đề, ánh mắt nàng trừng một cái nhìn hấn.

“Hà...” Ayumi đã lấy được lại bình tĩnh thờ dài ra một hơi. Ngay sau đó Ayumi nhìn về phía Akira lên tiếng nói: “Tốt rồi, Akira ra ngoài đi! Cô muốn nói chuyện riêng với ngài Tsunade!”

Nghe được lời này thì Akira nhủ mảy lại. Tsunade nhìn về phía hấn nói: “Được rồi, Akira, cậu ra ngoài đi để một mình tôi cùng với Ayumi ở lại!”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hấn cười khổ lên tiếng nói: “Được rồi!” Tuy nhiên hấn nhìn về phía Ayumi lên tiếng nói: “Dù cho chuyện gì xảy ra đi nữa, cô Ayumi vẫn là cô của cháu. Cô mặc dù không sinh ra cháu nhưng cô đối với cháu còn quan trọng không khác gì một người mẹ. Một người mẹ thật sự.” Nói xong lời này Akira cũng xoay người rời đi.

Trong lòng Ayumi có chút suy nghĩ phức tạp khi thấy được Akira đi ra ngoài đem cánh cửa đóng lại. Bàn tay Ayumi đặt lên đùi mình, ánh mắt nhìn về phía Tsunade sau đó nàng mới lên tiếng nói: “Ngài Tsunade thứ lỗi cho tôi nói vài lời!” Tsunade thấy Ayumi nhìn về phía mình nói vậy thì gật đầu. Ayumi sau khi được Tsunade đồng ý thì tiếp tục nói: “Akira từ nhỏ chính là chính tay tôi nuôi nó lớn khôn. Mặc dù tuổi nó còn rất nhỏ nhưng đã hướng tự lập sớm. Tôi chẳng khác nào coi nó chính là con trai của tôi cả. Từng ngày nhìn nó lớn lên khiến cho lòng tôi cảm giác được hạnh phúc. Một hạnh phúc của một người mẹ thật sự. Qua từng ngày tôi thấy được sự cố gắng của nó. Thăng bé là một nam nhân rất có trách nhiệm. Bất cứ việc gì tôi sai nó, nó đều có thể hoàn thành...”

Ayumi bắt đầu kể một quãng đường dài mà liên quan tới sự lớn lên của Akira. Sau khi kể xong nàng hít một hơi lại tiếp tục nói tiếp: “Từ nhỏ nó đã rất có chủ kiến. Lần này tôi xem nó chắc chắn đã quyết ý. Nó nhất định muốn cưới cô trở thành vợ nó. Tôi nhìn được trong mắt nó sự quả quyết. Tôi cũng không có ngăn cản nó tiến hành kết hôn với cô. Tuy nhiên tôi muốn hỏi cô một điều Tsunade, cô thực sự yêu Akira sao? Tôi không có cố kỵ tuổi tác của cô dù chúng ta tuổi tác cũng ngang bằng nhau nhưng cô thực sự yêu Akira sao?”

Nghe được lời này thì Tsunade không biết nói thế nào cho phải? Quan hệ hai người rất vi diệu. Nói yêu? không phải! Nói quan hệ tình thầy trò? Cũng không phải! Vậy nói là thích đi? Cũng không đúng. Quan hệ rất mập mờ. Tình cảm mà Tsunade dành cho Akira chẳng qua là tình thầy trò, có chút tò mò cùng với một chút chuyển biến gọi là yêu. Tsunade nhất thời trầm mặc cúi đầu xuống không có mở lời.

“Hà...” Ayumi thờ dài ra một hơi, nàng tiếp tục lên tiếng nói: “Ngài Tsunade, tôi biết được ngài từ lần ngài Katou Dan chết khiến cho ngài rất đau lòng đi. Dáng dấp của Akira có vài phần giống như ngài Dan nhưng ngài cũng không thể coi thăng bé thành ngài Dan được!”

Nhất thời lời nói này giống như những vết kim đâm vào trái tim Tsunade làm cho trái tim nàng đau thắt lại. Tsunade mở miệng nói: “Ta... không có...”

Đầu Ayumi nhẹ nhàng lắc lắc, nàng thờ dài một hơi: “Việc này tôi chỉ nói đến đây thôi! Việc thăng bé đã quyết rất khó có thể ngăn cản nó. Tôi nhìn được trong mắt nó, nó thực sự yêu thích ngài. Hơn nữa hai người đã có quan hệ thể xác. Nó chắc chắn sẽ theo đuổi ngài cho dù có bất cứ ai ngăn cản. Tôi quá hiểu tính thăng bé. Nó hấn đã cầu hôn với ngài. Việc ngài có chấp nhận lời cầu hôn của nó hay không do chính ngài quyết định! Tôi sẽ không xen vào mối quan hệ giữa ngài và nó!”

Nói xong lời này thì Ayumi nhất thời đứng dậy hành lễ xong đó xoay người rời đi. Trong lúc này Tsunade cúi đầu thấp xuống. Không biết trong lòng nàng suy nghĩ những gì.

Trên con đường cái lớn, Akira dẫn theo Tsunade. Thấy được Tsunade hơi cúi đầu suy nghĩ, mặt đầy tâm sự thì Akira lên tiếng hỏi: “Tsunade, em đang nghĩ gì vậy!”

Nghe được lời Akira thì Tsunade ngẩng đầu lên nhìn về phía Akira. Tsunade có vài phần tránh né ánh mắt Akira đồng thời nàng lên tiếng nói: “Không, không có gì!”

Đôi môi Akira mỉm lại, hấn lên tiếng nói: “Tsunade, thế nào? Chẳng lẽ tháng sau không có ngày đẹp hay sao? A, a...” Akira cười nói: “Không sao? Dù thế nào đi nữa thì cả đời này em cũng chỉ định không thoát khỏi anh rồi! Với anh thì đám cưới cũng chỉ là trên danh nghĩa mà thôi. Anh chỉ cần Tsunade, em mãi ở bên cạnh anh là được!”

Nghe được lời này thì trái tim Tsunade run lên, nàng có chút mừng rỡ trong lòng tuy nhiên lại có chút sợ sệt. Nàng không biết nói thế nào cho phải. Nàng ngẩng đầu lên tiếng nói: “Akira, anh yêu em sao?”

“Ừm...” Đi bên cạnh Tsunade, Akira khoanh một tay trước ngực, tay kia cầm lên cằm của mình. Ngay sau đó hấn mở miệng nói: “Lần này anh sẽ trả lời em! Anh thực sự yêu em, anh thực sự yêu Tsunade. Cả đời yêu em, suốt đời yêu em!” Khi mà hấn bị bàn tay người thanh niên Nawaki kia đâm xuyên qua ngực thì loáng thoáng hiện lên. Nó không phải cùng hiện lên một lúc hai hình ảnh. Hình ảnh đầu tiên là một nữ nhân xinh đẹp tóc vàng có con ngươi màu nâu. Hình ảnh thứ hai hấn nhìn thấy chính là một cô bé tóc đen bóng bệnh với con ngươi màu đỏ. Từ lúc đó hấn biết hấn không thể thiếu bất cứ ai trong số họ.

Nghe được lời này thì đôi môi Tsunade cắn lại. Nàng cảm giác được vô cùng ngọt ngào nhưng trái tim đồng thời đau thắt lại. Bởi vì nàng có chút xấu hổ bởi những cảm xúc của nàng. Quả thực trong lòng nàng có một chút ý tưởng khi tưởng tượng Akira thành Katou Dan mặc dù nàng biết hai người hoàn toàn khác nhau nhưng nàng không loại bỏ được ý tưởng này.

Hai thân ảnh lặng lẽ đi sát gần nhau. Bởi vì tâm lý Tsunade có chút lặng lẽ, Akira cũng không biết được nàng đang suy nghĩ gì sau cuộc nói chuyện với Ayumi. Tất nhiên việc mà Akira có thể làm bây giờ chính là nắm chặt tay Tsunade để trấn an nàng, giúp nàng có cảm giác an toàn.

Bước đến một cánh cửa của một tòa nhà lớn, Akira thở dài ra một hơi nói: “Ước gì con đường dài hơn một chút thì tốt rồi!” Đôi mắt đen to của hắn nhìn về phía Tsunade nói: “Tsunade, em trở vào đi!”

Đầu Tsunade hơi gật một cái, ngay sau đó nàng quay về phía Akira nhìn hắn một chút rồi xoay người tiến vào căn nhà. Khi mà Tsunade mở cánh cửa ra thì Akira mỉm cười xoay người muốn rời đi.

Bàn chân Tsunade bước vào trong căn nhà, khi đó đôi môi nàng mím lại, nàng đột nhiên quay về phía Akira lên tiếng nói: “Akira!”

“A!?” Akira quay đầu lại, hắn mỉm cười nói: “Còn có chuyện gì sao, công chúa của anh?”

Tsunade mím môi sau đó lên tiếng nói: “Akira, người có thể ở lại đây nếu người muốn!”

Nhìn thấy bộ dạng Tsunade như vậy thì trong lòng Akira đã sớm nổi tà hỏa. Tuy nhiên hắn vẫn cố gắng nhịn để không mất hình tượng trước mặt Tsunade. Dù sao giữ hình tượng tốt với nàng một chút cũng tốt. Sau này thời gian còn dài lúc nào yêu thương Tsunade mà chẳng được. Dù sao hôm nay hắn cũng bắn khá nhiều tinh nguyên vào trong bụng nàng rồi. Mặc dù làm thêm vài lần sẽ chắc ăn hơn. Tuy nhiên có lẽ như vậy là đủ. Tính ra hôm nay đúng là ngày trùng khớp với ngày đó.

Ngón chỏ Akira gãi gãi sống mũi, hắn quay đầu đi một chút sau đó quay về phía Tsunade mỉm cười nói: “Được!” Akira trực tiếp tiến vào trong nhà của Tsunade. Hắn đem cánh cửa lớn nhà Tsunade nhanh chóng khép lại.

Chỉ một lúc sau bên trong phòng Tsunade lại một lần nữa phát ra tiếng rên rỉ của nữ nhân và tiếng thở dốc của nam nhân. Nó kéo dài hơn ba giờ đồng hồ mới kết thúc. Điều này đủ nói lên sức khỏe sung mãn của Akira đến mức nào. Liên tục ba giờ không ngừng nghỉ. Nếu không phải trong người Tsunade có một chút chân khí trường sinh quyết thì sợ rằng ngày mai nàng còn không có rồi được giường.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Tsunade Rời Đi

Mặt trời từ từ mọc lên từ hướng đông của ngôi làng Lá. Ánh sáng le lói của nó dần dần trở nên rực rỡ và xinh đẹp. Khi mặt trời lên thì không gian tĩnh lặng của màn đêm cũng bắt đầu trở nên nhộn nhịp. Không khí trở nên âm áp hơn đồng thời hơi thở của sức sống cũng bắt đầu lan tỏa khắp nơi.

Trong một căn nhà khá lớn, tiếng rên rỉ của nữ nhân cùng với tiếng thở hồng hộc của nam nhân liên tục phát ra. Cũng không biết thời gian qua bao lâu âm thanh thở dốc của nam nhân cùng với tiếng rên rỉ của nữ nhân càng ngày càng cao khi mà nam nhân phát ra tiếng gầm nhẹ thì tiếng thở dốc của hai người mới từ từ gấp rút trở nên bình ổn.

Trong phòng lồng lặc mùi mồ hôi cùng với mùi của giao hoan. Thiếu niên khoảng mười năm, mười sáu tuổi thở ra hồng hộc. Toàn thân hắn đỏ bừng, cả người nhể nhại cả mồ hôi. Thân thể hắn đang đè trên một thân hình nữ nhân xinh đẹp ngoài hai mươi tuổi. Nàng có khuôn mặt cực kỳ xinh đẹp, mái tóc vàng và làn da trắng hồng. Bởi vì vừa kết thúc giao hoan xong nên thân thể của nàng vẫn tràn đầy mồ hôi và đỏ ửng.

Thân mình thanh niên xoay người ra, hắn vật xuống dưới chân thở ra hồng hộc. Nữ nhân xinh đẹp tóc vàng cũng thở ra hồng hộc, con mắt màu nâu xinh đẹp ngậm nước quay sang nhìn về phía hắn. Bàn tay người thanh niên vươn ra cầm lấy một chiếc khăn trắng đem d*ong vật hắn lau sạch sẽ. Hắn cũng không quên dùng chiếc khăn sạch sẽ lau đi *m đạo của nữ nhân xinh đẹp.

Sau một lúc hai người lẳng lặng ôm lấy nhau. Người thiếu niên từ phía sau ôm lấy thân thể lửa lò của nữ nhân xinh đẹp tóc vàng. Bàn tay hắn nhẹ nhàng xoa bụng của nàng. Bất chợt hắn mở ra một hơi nói: "Tsunade..."

Nữ nhân xinh đẹp tóc vàng lên tiếng hỏi: "Akira..."

"Ừm..." Thiếu niên Akira hơi ừm nhẹ một tiếng. Bộ mặt của hắn có chút phân vân. Hắn chần chừ trong một lúc sau đó nhẹ nhàng lên tiếng hỏi: "Tsunade, ngày hôm qua cô Ayumi nói gì với em vậy?"

Khi mà AKira nhắc đến cuộc nói chuyện giữa nàng và cô mình, cô Ayumi thì Akira cảm giác được thân mình Tsunade hơi run nhẹ lên. Hắn tò mò lên tiếng hỏi: "Tsunade, em làm sao vậy?"

"Không có gì?" Tsunade nhàn nhạt đáp lại lời Akira. Thực ra khi mà Akira nhắc tới việc nàng cùng với Ayumi nói chuyện thì trong lòng Tsunade liên tục củi kết. Nàng không dám đối diện với Akira thế nào. Nàng rõ ràng cảm nhận được tình cảm mà Akira dành cho nàng. Bất kể là cách đối xử còn là trong khi hai bên làm tình, Akira cũng thể hiện ra tình cảm mà hắn dành cho nàng. Chính điều này làm cho nàng sợ. Nàng không biết tình cảm mình dành cho Akira là gì nữa. Tsunade lắc nhẹ đầu, nàng lẳng lặng lên tiếng nói: "Mà hôm nay, người không phải đi trực tại bệnh viện sao?"

Khóe miệng Akira hơi nhếch lên, hắn cười nói: "Làm một lần lười đi! Dù sao anh cũng để cho anh phân thân đi tới bệnh viện rồi!"

Tsunade nghe được lời này thì mở miệng đáp lại: "Akira, ta không nghĩ ngươi lại lười như vậy?"

"Thì sao nào?" Miệng Akira hơi nhếch nhẹ lên, hần cười đùa nói: "Được ở bên cạnh em nhiều hơn một chút chắc lão già Đệ Tam không thèm để ý đến đâu!"

Nghe được lời nói trong miệng Akira gọi Hokage đệ tam là lão già thì Tsunade lên tiếng nói: "Ngươi... người này tại sao ngươi lại dám gọi ông ấy là lão già đây? Thật không biết kính trọng người lớn tuổi gì cả. Tuổi ông ấy đáng tuổi ông nội của ngươi!"

"Ha..." Thấy vậy Akira cười sau đó nhẹ nhàng kéo Tsunade vào trong ngực, Hần ôm lấy nàng sau đó nói: "Thì sao chứ? Không phải học trò của Đệ Tam cũng là công chúa Sên Tsunade cũng bị ta bắt vào trong tay hay sao?"

"Hừ..." Thân mình Tsunade có chút dầy dựa, nàng phản kháng khó chịu đáp lại: "Ngươi... vừa mới sáng sớm không có đánh răng miệng hôi như vậy còn muốn hôn ta..." Trong giọng nói Tsunade có chút bất mãn và khó chịu. Hiện nhiên cả tối hôm qua hai người đã làm tình một đêm, đến sáng nay thì huyết khí phong cương khiến cho Akira không nhịn được lại đè Tsunade ra làm tình thêm vài lần nữa.

"Còn không phải em quá mê người sao, Tsunade?" Bàn tay Akira nhẹ nhàng vuốt lên cặp mông săn chắc và trắng tròn của Tsunade. Hần cảm giác vô cùng thích thú. Một chút nhu nhuyễn mềm mại từ cặp mông truyền tới Akira. Akira quả thật rất muốn cắn lên mông Tsunade một cái. Hần lên tiếng tiếp tục nói: "Anh còn không phải vì gia tộc Senju của em có chút đơn bạc muốn gia tăng số người hay sao?"

Akira nhắc lại khiến cho Tsunade mới nhớ. Hiện giờ gia tộc Senju so với gia tộc Uchiha còn thảm hơn nhiều. Gia tộc Senju, người thì bỏ đi, người thì kết hôn với gia tộc người khác hoặc bị chết trận. Huyết mạch gia tộc Senju vốn đã không thuần. Hiện giờ huyết mạch thuần túy nhất chỉ còn mình nàng. Xét đến cùng thì Akira thức tỉnh được Mộc Độn chính là từ ADN của ông nội nàng. Nếu như vì gia tộc thì Tsunade lựa chọn Akira là người hợp nhất tuy nhiên dù gì đi nữa thì Akira cũng là người trong gia tộc Uchiha.

Nói đến đây thì Akira có quan hệ với gia tộc Uchiha. Mất Akira chính là Mangekyou Sharingan. Bất kể về dung mạo, tài năng, nhân phẩm thì Tsunade đều chấp nhận. Đúng hơn mà nói Tsunade còn lo lắng tuổi tác của mình không xứng với Akira. Mặc dù biết trong lòng Akira có nàng nhưng nàng lại cảm giác xấu hổ với hần bởi vì người nàng thực sự còn yếu say đắm chính là Dan.

Bàn tay Akira vuốt nhẹ trên bụng Tsunade, hần cười nói: "Nè, nè... Tsunade, em chẳng lẽ không muốn có con hay sao?" Trong lời nói Akira có chút ý vị tò mò cùng với nghi hoặc.

Thân mình Tsunade hơi giật lên, đôi môi đỏ mọng mê người của nàng mím lại vài cái. Nàng trả lời một chút: "Không, không phải!"

"A..." Akira có chút ngạc nhiên ngay sau đó bàn tay tiếp tục vuốt ve bụng Tsunade. Hần cười nói: "Tsunade, anh hy vọng hai người chúng ta có thể sống chọn đời chọn kiếp bên nhau!" Lời này nói ra khiến cho toàn thân Tsunade hơi run lên. Akira lại tiếp tục nói tiếp: "Sau đó chúng ta sẽ sinh ra đến vài đứa nhỏ. Rồi quan sát chúng từng ngày lớn lên, lấy vợ gả chồng rồi sinh con. Sau đó anh và em đều đã già, răng mọc... Hahaha... đến lúc đó có mấy đứa cháu vui vẻ bên cạnh thì tốt biết mấy."

"Hắc... Nếu Tsunade, em sinh cho mười thằng Akira thì tốt rồi để anh thành lập một đội đặc nhiệm Ninja. Mà một thằng thì tên Akira đệ nhất, Akira đệ nhị, Akira đệ tam..." Về mặt Akira trở nên ngây ngô khi nói đến những lời này.

Tsunade cảm giác được trong lòng có chút nhẹ nhõm. Tuy nhiên vừa khiến nàng có chút khó chịu và buồn cười trong lòng. Trong lúc này không ngờ Tsunade lại biểu hiện giống như một nữ nhân bình thường. Nàng thò tay ra luồn về phía sau trên mông Akira bấm một cái khiến cho Akira không khỏi hét lên: "Aaaaa..." Ở đó còn lưu lại một vết đỏ ửng.

Đôi môi mềm mại, ướt át và mê người kia nhấp nháy lên tiếng nói: "Ngươi nghĩ ta là heo cái hay sao mà muốn ta sinh cho ngươi mười đứa!?"

"Cái này không phải a! Tuy nhiên đây..." Bàn tay Akira đưa lên xuyt xoa mông của mình. Sau khi xoa mông của mình thì Akira vươn tay ra vuốt ve bụng Tsunade. Khuôn mặt Akira trong lúc này có chút ngây ngô, hần cười nói: "Tsunade, vậy em muốn sinh cho anh bao nhiêu đứa đây!"

"Hừ..." Từ miệng Tsunade xuất hiện một tiếng hừ lạnh. Nàng lẳng lẳng đáp lại lời Akira nói: "Muốn ta sinh cho ngươi bao nhiêu đứa còn dựa vào xem bản lĩnh của ngươi!"

Nghe được lời này thì Akira cười nói: "Hắc, hắc... bản lĩnh đó sao? Thứ này thì anh rất nhiều a! Tsunade, em có muốn thêm vài lần nữa hay không?" Nói xong Akira trực tiếp xoay người đem Tsunade đặt xuống phía dưới cơ thể mình.

Tsunade không ngờ rằng Akira vẫn còn sinh hung mãnh như vậy. Mặc dù nàng cùng với Akira đều là kunoichi thế nên bộ phận *m đạo của Tsunade đều được chữa trị hoàn toàn. Nó có thể thỏa thích được cây d*ong vật của Akira ra vào thường xuyên mà không lo vấn đề gì. Tuy nhiên tinh thần Tsunade cũng có giới hạn phải biết tư chất thân thể của nàng không thể so sánh được với Akira. Tsunade tức giận nằng: "Khốn kiếp! Mau dừng lại... Ừm..." Nàng trực tiếp bị Akira đè nên sau đó môi hần trực tiếp áp lên đôi môi của nàng.

"A, ư, ư... nhẹ một chút... không phải chỗ đó... chậm lại... ư... ừ... a... đừng có bóp mạnh như vậy... được rồi... ừ, a,, nhanh một chút... ô... mạnh thêm chút nữa... khốn kiếp... ừ..." Một lúc sau trong phòng phát ra âm thanh rên rỉ cùng với thở dốc của nam nhân.

Trong vài ngày tới thì đều là những ngày hạnh phúc nhất của Akira. Tuy nhiên khiến cho Akira có chút lo lắng bởi vì mỗi lần hần nhắc tới hôn nhân là Tsunade lại cố tìm ra đề tài khác. Akira cũng nghĩ ngờ Tsunade có người khác tuy nhiên làm một kunoichi sao hần có thể không nhận ra. Ngoài ra trong mấy ngày nay bất kể là buổi sáng cùng buổi tối hần đều cùng Tsunade tiến hành làm tình. Một ngày hai lần vào buổi sáng sớm và buổi tối. Akira sau khi suy xét kỹ thì hần cho rằng Tsunade chẳng qua lo lắng trước hôn lễ mà thôi.

Tòa nhà lớn Hokage...

Một lão già đội chiếc mũ lớn có chữ "Hỏa" ở trên đầu, hất rút từ miệng chiếc tẩu thuốc ra bên ngoài. Đôi môi tái nhợt cùng già nua của hắn nhìn về phía nữ nhân xinh đẹp cực kỳ thành thực có mái tóc vàng ở phía trước hỏi: "Tsunade, người thực sự muốn đi sao?"

Đầu Tsunade nhẹ nhàng gật xuống, nàng lên tiếng nói: "Hiện giờ y thuật của bệnh viện làng Lá đã tăng lên đáng kể. Tôi cũng không còn có gì có thể dạy họ nữa thế nên tôi muốn ra ngoài rèn luyện mình nâng cao y thuật..."

"Hà..." Từ miệng lão già Hokage đệ tam thò ra một hơi dài. Hắn lẳng lặng nhìn về phía Tsunade. Hắn cũng không biết mình nên nói gì với Tsunade cho phải. Hắn trầm ngâm một chút sau đó lên tiếng nói: "Tsunade, người ra ngoài không phải vì nâng cao y thuật của mình mà là vì trốn tránh học trò của mình, Akira có phải không?"

Nhất thời thân kinh Tsunade hơi khựng lại, ánh mắt mờ lớn một chút sau đó âm ỉ, mí mắt hơi sụp xuống. Mặc dù nàng nhanh chóng khôi phục lại như lúc ban đầu nhưng rất nhanh bị Hokage đệ tam bắt được. Hokage đệ tam lên tiếng nói: "Tsunade, Katou Dan cũng đã mất lâu rồi. Thấy nghĩ linh hồn Katou Dan cũng hy vọng em có được hạnh phúc của mình. Tsunade, bất kể với cương vị là một người thầy còn là một người lớn tuổi hơn. Thầy không hy vọng em là người chỉ biết trốn tránh, ngay cả tình cảm của mình mà em cũng không dám đối mặt."

"Tsunade, thầy thấy được Akira yêu em thật lòng. Thầy đã nghe được Jiraiya nói. Tsunade, em chẳng lẽ định trốn tránh tình cảm của mình thật sao? Em nên biết chuyện này là không có cách nào có thể trốn tránh. Nếu em làm vậy chỉ khiến cho em cùng với cậu bé đều cảm giác được đau khổ mà thôi!"

Ánh mắt Hokage đệ tam nhìn thấy Tsunade lẳng lặng cúi đầu xuống. Hokage đệ tam nhẹ nhàng phát tay nói: "Được rồi, thầy sẽ giúp em làm thủ tục ra khỏi thôn." Hokage cầm lên giấy bút viết xong cùng với đóng dấu. Sau khi lão đóng con dấu Hokage lên tờ giấy, ánh mắt nhìn về phía Tsunade nói: "Bất kể là một vị Hokage cùng với một người thầy, ta hy vọng em sẽ sớm trở về với làng Lá!"

Thân mình Tsunade lẳng lặng đi về phía bàn Hokage, bàn tay nàng khẽ run lên khi bắt lấy giấy thông hành rồi đi làng Lá. Tsunade mở miệng nói: "Cảm ơn, thầy Hiruzen". Lão già Hokage nhìn về phía cánh này chỉ lẳng lặng thờ dài một hơi nhưng không có tiếp tục nói.

Mặt trời từ từ xuống núi, ánh mặt trời của buổi chiều khiến cho cả làng lá giống như phủ lên một màu đỏ rực rỡ mà huyền ảo. Khi mặt trời từ từ xuống thì đèn đuốc trên làng Lá cũng bắt đầu được thắp lên.

Đầu người thanh niên tóc bạch kim lắc nhẹ bên này một cái sau đó lại lắc bên kia một cái phát ra tiếng rôm rốp do khúc xương tạo ra khúc. Khóe miệng hắn nhếch lên nói: "Thật là... hôm nay sao lại lắm bệnh nhân như vậy lại phải trực ca rồi!"

Một thiếu nữ có mái tóc vàng xinh đẹp khoảng hai mươi độ lại, trong tay nàng cầm một ly nước ngọt bốc ra hơi nước. Mùi hương nhẹ nhẹ phát ra làm cho Akira có vài phần thoải mái. Thiếu nữ đưa nước cho Akira cười nói: "Tôi biết cậu thích sữa ấm! Tôi đã chuẩn bị sẵn..."

Bàn tay Akira đưa đến nhẹ nhàng cầm lấy ly sữa nóng, hắn mỉm cười nhìn về phía thiếu nữ mở miệng nói: "Cảm ơn chị, Mebuki-senpai."

"Không có gì!" Đôi mắt Mebuki hấp háy nhìn về phía Akira. Khi mà Akira cầm lấy chiếc cốc thì một đám thiếu nữ là Kunoichi khác cũng tiến tới gần Akira.

Một đám nhao nhao hướng về phía Akira nói: "Akira, mình có chuẩn bị sữa nóng vị dâu tây. Nghe nói cậu rất thích vị này cậu dùng thử của mình đi!"

"Akira, mình mua sữa nguyên chất từ cửa hàng sữa tươi. Nó vẫn còn nóng, cậu uống của mình đi!"

"Không, là của mình..."

"Dừng!" Bàn tay Akira đưa lên theo tư thế đầu hàng. Hắn cười khổ nhìn về phía đám thiếu nữ đang nhao nhao lên. Hắn mở miệng đáp lại: "Cảm ơn mọi người đã đối tốt với tôi. Lòng của mọi người tôi thực sự tâm lĩnh nhưng mà tôi nói rồi xin mọi người đừng như vậy nữa được không?" Nhất thời đám thiếu nữ âm ỉ, Akira lại lên tiếng tiếp tục nói: "Ngoài ra tôi xin thông báo là tôi đã có người yêu rồi vì vậy xin mọi người hãy cẩn trọng một chút!"

"A" Nghe được lời này thì đám người thiếu nữ cũng không có vẻ biểu hiện ra gì cả. Họ chỉ kinh ngạc hô lên một tiếng mà thôi.

Khóe miệng Akira nhếch lên, trong lòng hắn tràn ngập tò mò. Hắn lẩm bẩm nói: "Chuyện gì thế này? Không phải lần trước mình tuyên bố có người yêu thì cả đám đều kinh ngạc hô lên sao?"

Một thiếu nữ có vài phần xinh đẹp và mạnh dạn nói: "Akira-chan, tôi biết cậu yêu thích Kurenai. Cậu muốn đối tốt với Kurenai nhưng tình cảm đó chẳng qua chỉ là tình cảm anh em mà thôi. Akira, tôi sẽ dạy cho cậu biết tình yêu là như thế nào?" Thiếu nữ tiến về phía gần Akira nhất thời Akira lùi lại. Cô gái vươn tay lên dùng ngón chỏ kéo lấy cổ áo của Akira.

Ngay lập tức tay của thiếu nữ bị gạt ra, Mebuki đứng chắn trước người của Akira. Thấy được Mebuki đứng chắn ở phía trước thì mọi người gào lên: "Mebuki, cậu làm gì vậy?"

"Hừ..." Thiếu nữ Mebuki có chút khó chịu. Bàn tay trực tiếp kéo tay Akira vào trong ngực. Cô gái để lên bộ ngực nhũ lên kha khá của mình. Dù Akira có làm kiểu gì cũng không thoát được Mebuki nắm. Mebuki lẳng lặng tuyên bố chủ quyền nói: "Akira-chan là của mình!"

Một thiếu nữ nắm lại tay nhìn về phía Mebuki nói: "Mebuki, từ khi nào cậu ấy là của cậu thế hả?"

"Đúng vậy? Từ khi nào vậy hả?" Một thiếu nữ khác phản bác.

Mebuki có chút khó chịu, nàng ôm càng chặt lấy tay của Akira đồng thời mở miệng nói: "Akira là của mình. Hừ... Shiro, Mina, Akiko... Không phải các cậu trước đây đều trề cậu ta là đầu to hay sao? Tất cả các cậu ở đây đều nói Akira đầu to xấu trai. Thế nào bây giờ tất cả đều bu lấy cậu ta vậy hả? Mình từ đầu không chê cậu ta xấu còn chủ định làm thân với cậu ấy. Ngay từ đầu mình chẳng phải nói mình muốn làm quen với Akira hay sao?"

Nhất thời mấy nữ nhân ở đây đều nhìn nhau. Quả thực Akira trong lúc đó đầu khá to. Mặc dù không phải xấu xí nhưng đầu to so với thân thể của hắn có chút quá thể nên có phần hơi quái dị. Hai bên không cân xứng thể nên có khá nhiều nữ nhân không thích Akira. Tuy nhiên sau này Akira càng ngày càng trở nên đẹp trai. Đặc biệt mấy ngày hôm nay thì khí chất Akira bắn mạnh ra bốn phía, lượng nữ nhân bị Akira hấp dẫn ngày một nhiều hơn.

Mấy nữ nhân thấy vậy nhìn về phía nhau. Quả thực trong thời gian đó có vài thiếu nữ có nói xấu Akira. Tuy nhiên hiện giờ Akira ngày một đẹp trai khiến cho đám người ở đây đều nhất loạt muốn đeo đuổi hắn. Khóe miệng Akira có chút co quắp, phải biết không chê hắn đầu to trong thời gian đó chỉ có Kurenai cùng với Tsunade mà thôi.

Tiếng nữ nhân bắt đầu ồn ào, Akira phẩy mạnh tay thoát khỏi Mebuki ôm. Hắn lẳng lặng quát lên một tiếng: "Mọi người đủ rồi!" Nhất thời mấy cô gái trở nên im lặng, Akira lạnh lùng lên tiếng nói: "Tháng sau mình tổ chức hôn lễ. Nói đúng hơn chính xác thì mình sẽ kết hôn. Xin các bạn thứ lỗi cho. Tình cảm của mọi người làm cho mình cảm giác được nhưng mình không thể đáp lại tình cảm mọi người đã dành cho mình được. Xin lỗi mọi người..." Nói xong Akira cúi đầu, hắn trực tiếp xoay người đi.

Toàn bộ thiếu nữ ở đây giống như bị sét đánh ngang tai. Sau đó một nữ nhân kinh ngạc hô lên: "Cái gì? Akira muốn kết hôn... Mình... mình có nghe nhầm hay không?"

"Ế, không phải chứ? Akira muốn kết hôn?" Một người thiếu nữ trong nhóm mở miệng nói.

Tiếng bàn tán xì xào vang lên khắp nơi.

Ánh trăng sáng dần lên cao. khóe miệng Akira bắt đầu co quắp. Hắn đi ở trên con đường cái lớn. Cả người mờ mờ nhễ nhại. Hắn lầm bầm nói: "May mà thoát được mấy nữ nhân phiền phức đó. Thật sự không hiểu nổi. Ninja hoàn toàn có thể dùng biến thân thuật bất cứ đẹp trai cỡ nào cũng biến ra được. Họ tùy tiện tìm một nam Ninja là được. Đẹp trai đâu có thể ăn được đâu mà mấy nữ nhân đó người nào cũng hô hào đẹp trai, đẹp trai... Thật là khó hiểu!"

Mặc dù nói ra mạnh mẽ như vậy nhưng Akira vẫn chẳng phải là yêu mấy nữ nhân xinh đẹp hay sao? Cô bé Kurenai sau này tuyệt đối chính là cực phẩm mỹ nữ, Tsunade không phải nói. Mặc dù dùng biến thân thuật hoặc đến cảnh giới của Akira hoàn toàn có thể sử dụng phẫu thuật thay đổi hình dáng tuy nhiên hắn vẫn phải thừa nhận mình là một nam nhân bình thường ưa thích nữ nhân xinh đẹp.

Bàn chân Akira đạp nhẹ trên đất, hắn trực tiếp dùng Phi Lôi Thần Thuật tiến vào trong căn nhà Tsunade. Akira đi đón đến giống như một con mèo ăn trộm. Hắn muốn trêu chọc Tsunade một chút. Tuy nhiên khiến cho Akira giật mình là cả căn nhà tối om không có chút ánh sáng nào. Akira tò mò lên tiếng nói: "Thế nào mà Tsunade đi đâu mà để nhà tối như vậy? Đi ra ngoài sao? Chẳng lẽ là lão già Đệ Tam có nhiệm vụ mới?"

Đầu Akira nhẹ nhàng lắc lắc, hắn cười khổ nói: "Không thể nào! Nếu như vậy Tsunade cũng sẽ nói với mình một câu không đến nỗi lẳng lặng như vậy!"

Bàn tay Akira trực tiếp ấn lên đèn trong căn nhà Tsunade. Hắn bắt đầu mở đèn lên nhất thời cả căn nhà sáng lên. Akira tìm trung quanh nhưng không thấy được thân ảnh của Tsunade đâu cả. Nhất thời trái tim Akira như thất lạc. Hắn cảm giác được có gì đó không ổn, hắn cảm giác được vô cùng lo lắng.

Một bức thư được gói khá kỹ trên đó có ghi "Gửi Akira-chan!". Nhất thời bàn tay Akira trực tiếp vồ lấy đem bức thư xé nát. Hắn nhìn thấy dòng chữ trên đó ghi rất rõ ràng và chính xác: "Xin lỗi Akira, em không có cách nào cùng với anh kết hôn vào tháng sau được. Tha thứ cho em Akira, em muốn rời đi làng Lá. Em muốn suy nghĩ thật kỹ về tình cảm mà anh dành cho em. Em thật sự không dám đối mặt với cái tình cảm ấy. Em rất sợ khi mà phải đối mặt với anh. Em không biết mình phải đáp lại tình cảm mà anh dành cho em như thế nào."

"Trước kia em từng yêu một người, anh ấy tên là Katou Dan. Anh ấy cũng là một người tốt bụng giống như anh. Trong buổi họp bàn về chiến tranh, em đưa ra ý kiến nên tổ hợp Ninja cùng với một Kunoichi, anh ấy đã đồng ý với ý kiến của em. Đây là lần đầu tiên em quen biết với anh ấy. Anh ấy là người đầu tiên chấp nhận quan điểm của em. Chúng em đã bắt đầu qua lại với nhau và rồi dần dần em đã yêu Katou Dan lúc nào không biết!"

"Tuy nhiên vào lần nhiệm vụ đó, Katou Dan đã chết trước mặt của em. Em không thể bảo vệ được anh ấy. Anh ấy có ước mơ trở thành Hokage sau đó đem lại hòa bình cho thế giới. Em cũng từng ủng hộ cho anh ấy tuy nhiên anh ấy đã ra đi trong khi ước mơ đó còn chưa hoàn thành."

"Xin lỗi Akira bởi vì em đã để anh đọc những dòng viết này của em vì Dan. Em ra đi bởi vì em không biết mình phải đối mặt với tình cảm anh dành cho em như thế nào. Sau khi suy nghĩ thông suốt em sẽ trở về cho anh một câu trả lời. Ký tên: Tsunade..."

Ở trên đó còn ấn một nụ hôn màu đỏ. Từ trên giấy còn cảm nhận được một mùi hương thơm nhẹ nhàng. Mặc dù Dan là một người đã chết nhưng vẫn khiến cho Akira cảm giác được trong lòng khó chịu. Hắn quả thật rất ghen tức với Katou Dan bởi vì người này đã chết nhưng vẫn khắc sâu vào trong tâm trí của Tsunade khiến cho trái tim Akira giống như có hàng ngàn, hàng vạn mũi tên đâm xuyên qua.

"Tsu! nade!" Bất chợt Akira hô lên tiếng của Tsunade cực kỳ lớn. Ngay sau đó thân mình hắn xuất hiện tại bên cửa lớn ra vào của làng Lá.

Ngay khi thấy được Akira xuất hiện thì mấy người thủ vệ cửa của làng Lá ngay lập tức cúi chào. Một người giật mình khi bị Akira trực tiếp túm lấy, Akira hô lên: "Các người có nhìn thấy Tsunade ra khỏi làng Lá hay không?"

Nghe được lời này thì một người hộ vệ cửa thôn mở miệng nói: "Có... chúng tôi thấy ngài Tsunade dẫn theo cô bé Shizune đi ra ngoài thôn!"

Khóe miệng Akira nhất thời giật giật, hần lên tiếng nói: "Đi nơi nào? Được bao lâu rồi?"

Người hộ vệ đáp lại lời của Akira nói: "Chúng tôi nghe ngài Tsunade nói rằng họ ra thôn làm nhiệm vụ bí mật thời gian bao lâu thì không biết. Hình như khoảng giữa trưa hôm nay lúc chúng tôi trực ban thì ngài Tsunade cùng với Shizune muốn ra thôn!"

Akira lớn tiếng hô lên: "Họ đi hướng nào?"

Một người trong đó đáp lại: "Hình như họ đi hướng Tây Bắc"

"Hừ..." Akira khó chịu đẩy người hộ vệ đang nắm ra. Ngay sau đó hần bay vút qua cửa với tốc độ cực kỳ nhanh.

Ngay lập tức một người kinh ngạc hô lên: "Akira, cậu chưa có xuất trình cho chúng tôi giấy tờ qua thôn!" Tuy nhiên tốc độ Akira quá nhanh, lời của người hộ vệ Ninja này vừa nói thì thân hình Akira đã hoàn toàn biến mất.

Akira trực tiếp mở ra vịnh cửu Mangekyou Sharingan. Hần liên tục dùng khả năng dịch chuyển trong không gian. Hần đem sưu tầm toàn bộ dấu vết Tsunade, tuy nhiên hần không phải Ninja chuyên cảm ứng, dò tìm dấu vết. Hần không có cách nào tìm ra được Tsunade.

Ánh trắng sáng bàng bạc chiếu lên cơ thể Akira. Từ miện Akira thờ ra hồng học. Hần đứng trên đỉnh núi cao để cho ánh trắng chiếu xuống cơ thể của mình. Đôi môi Akira mím lại hần lẳng lặng nhìn về phía ánh trắng sau đó gào lớn: "Tsunade! Tsunade! Anh hứa... anh hứa nhất định anh sẽ tìm được em! Anh hứa... anh nhất định sẽ làm cho em yêu anh. Anh sẽ làm cho em trở thành nữ nhân hạnh phúc nhất trên đời, Tsunnnnnnadeeeeeee!"

Âm thanh Akira văng vẳng khắp rừng núi. Hần toàn lực vận chuyển chân khí lên cổ họng của mình mà gào lớn. Hần không biết được liệu âm thanh này khiến cho Tsunade có nghe được hay không. Tuy nhiên đây chính là cách phát tiết duy nhất của hần.

Một nữ nhân xinh đẹp ngoài hai mươi tuổi đang dắt theo một bé gái khoảng chín tuổi, mười tuổi. Bất chợt thấy được nữ nhân xinh đẹp hơi dừng lại. Cô bé tò mò lên tiếng hỏi: "Ngài Tsunade, có chuyện gì vậy?"

Đầu nữ nhân xinh đẹp nhẹ nhàng lắc lắc, nàng lên tiếng nói: "Không có gì!" Nói xong nàng tiếp tục tiến về phía trước. Dường như vừa rồi hình như có người gọi tên của nàng. Tuy nhiên Tsunade ngẫm nghĩ có lẽ mình nhầm. Bởi vì nàng đã đi xa như vậy không có lý nào lại có người đang gọi mình cả. Nếu như có người gọi thì nàng đã nghe rõ.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 37: Gặp Phải Phục Kích

"Hộc, hộc..." Từ miệng Akira liên tục phát ra tiếng thờ dộc. Hần khe khẽ thờ dài một hơi đầu của hần hơi cúi xuống. Tâm trạng trong lúc này của Akira hoàn toàn trở nên nặng nề. Hần không biết mình sai chỗ nào để cho Tsunade rời đi. Bởi vì hần không có yêu đủ Tsunade hay sao? Hoặc là hần không đủ tốt đối với Tsunade? Trong lòng Akira liên tục tự hỏi mình. Tuy nhiên hần biết dù trong trường hợp nào thì hần cũng biết được một điều rằng Tsunade đã rời đi.

Akira đưa bàn tay đang ướt đầm mồ hôi của hần đưa lên sờ ngực của mình. Dưới ánh trắng thân mình của một người thanh niên với mái tóc màu bạch kim có chút lè loi. Hần ngẩng đầu nhìn về phía ánh trắng sáng. Ánh trắng chiếu xuống khiến cho long Akira cảm giác có chút hiu quạnh. Hần cảm giác mình thật sự cô đơn. Đầu Akira hơi cúi xuống, hần khe khẽ lầm bầm nói: "Không phải em nói tháng sau chúng ta sẽ kết hôn sao? Vậy tại sao em lại muốn rời đi! Anh đâu có quan tâm em coi anh như người khác chỉ cần có em bên cạnh anh là quá đủ rồi mà!" Đôi môi hơi mím lại, hần lại lần nữa ngẩng đầu nhìn về phía trắng sáng, đầu Akira hơi lắc nhẹ. Hần lẳng lặng quay đầu lại hướng về phía làng Lá mà đi.

Dưới cánh rừng lớn, bước chân Akira từ từ đạp trên mặt đất còn đang ẩm ướt. Đột nhiên Akira nhíu mày lại bởi vì hần không nghe được bất cứ âm thanh của dế kêu và côn trùng. Theo lẽ thường mà nói thì trong đám cây cối phải có côn trùng kêu vang vào những buổi tối thế này mới đúng. Bàn chân Akira cẩn trọng từ từ bước chậm lại. Khóe miệng hần hơi nhếch lên, hần cảm nhận được có một đám người rõ ràng đang theo dõi hần. Sau khi kết hợp với ADN của Senju Hashirama thì Akira cảm nhận được xung quanh. Dường như hần khôi phục được một chút năng lực của tinh thần lực già.

Trong khoảng cách mười mét đổ lại thì Akira nhìn chẳng khác nào người có 360 độ không một góc chết. Tuy nhiên năng lực này cũng không có quá nhiều hữu ích với Akira. Dù sao Akira cũng quen thuộc dựa vào giác quan của một Ninja mà phán đoán rồi. Hần từ từ đi về phía trước, khóe miệng Akira nhếch lên một độ cong nhẹ. Khi mà hần từ từ đi về phía trước, bàn chân hần dẫm phải một thứ gì đó. Thứ này phát ra một tiếng vang dội khá là nhỏ. Âm thanh vang lên khiến cho thân mình Akira hơi khựng lại.

Vút, vút, vút... Phập, phập, phập...

Một đám ám khí từ trong rừng rậm bắn ra. Nó ở góc khuất khiến cho Akira khó mà phán đoán được người nào bắn ra. Tuy nhiên với khả năng cảm ứng siêu cường của Akira trong lúc này thì thân mình Akira ngay lập tức nhảy lên không trung tránh thoát. Từ phía xa bất chợt một đám lửa bắn về phía Akira. Từng ngọn lửa đỏ rực phát ra giống như đạn pháp nã vào trong người Akira. Từng ngọn lửa đánh lên cơ thể của hắn.

Phanh! bành, bành, bành...

Thân thể của Akira ngay lập tức hóa thành một đám khói trắng. Khói trắng tản ra để lộ ra một khúc gỗ khá lớn. Khúc gỗ ngay lập tức bị ngọn lửa đem đánh nát. Không ngờ trên đám phi tiêu cũng có được một đám lửa nổ. Ngay lập tức đám lửa nổ tung tạo ra một đám lửa cháy mạnh mẽ. Cả khúc gỗ bị ngọn lửa nổ tung nghiền nát. Khói lửa bắn tung tóe khắp nơi

Vút! Phập!

Không biết từ đâu một tia sáng lóe lên. Nó rít lên trong không khí với tốc độ cực nhanh. Tốc độ của nó hoàn toàn khiến cho người khó mà có thể đề phòng. Một tiếng phập phát ra. Thứ này đã cắm ngầm vào một nơi nào đó. Ở trong bóng tối có một người mặc bộ quần áo màu đen, bàn tay hắn đưa lên bụn lấy cổ của mình. Hắn hoàn toàn không tin được ở trên cổ của hắn lại cắm ngập một thứ vũ khí có hình dáng kỳ quái. Đó là một thanh đao nhỏ chỉ to bằng ngón cái. Nó đâm vô cùng chính xác đâm cổ họng của hắn đâm xuyên qua. Bàn tay hắn ôm lấy cổ của mình, máu từ đó dòng dòng chảy ra. Hắn ngay lập tức quy xuống đất, mắt từ từ nhắm lại mà không cam lòng.

Ở phía xa xuất hiện một người thanh niên. Mái tóc bạch kim xuất hiện một nụ cười lạnh. Hắn nhàn nhã nói: "Ta không biết được là ai đây? Một đám chuột nhắt với thực lực như vậy mà dám ám sát ta sao? Vậy lấy bản lĩnh thực sự của các ngươi ra cho ta nhìn một chút đi!" Hắn dường như xuất hiện tại chỗ bình thân lên tiếng nói. Hắn không hề có kỵ chút nào. Dường như hành động của hắn khác hoàn toàn so với một Ninja. Không biết là hắn xử sự ngu dốt còn là thông minh đây.

Ro, ro, ro...

Âm thanh của cơn trùng phát ra khiến cho người thanh niên tóc bạch kim nhíu mày lại. Hắn không nghĩ đến mình sẽ bị cơn trùng tấn công. Akira nhìn ra được loại thuật này rõ ràng là của gia tộc Aburame sử dụng. Thế nào gia tộc Abura mê lại tham gia ám sát hắn. Khóe miệng Akira nhất thời co quắp lại. Trong lòng Akira có chút nghi vấn tuy nhiên hắn cũng không suy nghĩ nhiều như thế. Miệng hắn trực tiếp há ra phun ra một đám lửa bắn về phía đám cơn trùng. Ngọn lửa quét qua khiến cho cả đám cơn trùng bị quét tránh tro.

Bất chợt người của Akira khựng lại. Hắn cảm giác được người mình giống như bị người khác điều khiển. Từ miệng Akira không ngờ lại phát ra một âm thanh: "Chuyển tâm chi thuật thành công!"

Từ trong rừng không ngờ lại phát ra âm thanh: "Làm tốt lắm!" Ở phía dưới ánh trăng xuất hiện từ rừng cây một cái bóng màu đen kéo dài. Cái bóng màu đen hướng về phía Akira phóng tới. Hiển nhiên hắn muốn đem bóng của Akira bắt được. Akira không nghĩ ra mình lại bị người sử dụng chuyển tâm chi thuật bắt dử. Năng lực sử dụng bóng là của gia tộc Nara, năng lực sử dụng chuyển tâm chi thuật chính là người trong gia tộc Yamanaka. Chiến thuật thường thường sẽ do gia tộc Nara sử dụng bắt bóng sau đó gia tộc Yamanaka sẽ sử dụng chuyển tâm chi thuật. Tuy nhiên lần này gia tộc Yamanaka đã sử dụng chuyển tâm chi thuật nhân lúc hắn phun ra quả cầu lửa. Thời gian bắt được vô cùng chính xác.

"Hừ..." Miệng Akira phát ra tiếng hừ lạnh. Thân mình hắn trực tiếp nhảy ra tránh thoát khỏi chiếc bóng đang hướng về phía hắn. Nhất thời chiếc bóng đen hoàn toàn bắt hụt lấy Akira. Khóe miệng Akira nhếch lên cười lạnh. Trong tay hắn đột nhiên nhanh chóng xoay tròn xuất hiện một quả cầu gió điện cuồng xoay tròn. Trên quả cầu gió còn hình thành một cái phi tiêu gió trông cực kỳ sống động.

Vút!

Một âm thanh nhẹ nhàng phát ra. Một thanh phi đao từ ngón tay Akira bắn ra hướng về phía nơi mà chuyển tâm chi thuật phát ra. Bởi vì Akira đã xác định được vị trí mà người gia tộc Yamanaka đang ở đó. Chuyển tâm chi thuật của gia tộc Yamanaka có một nhược điểm chết người đó chính là tinh thần lực của đối phương chênh lệch quá lớn thì không có cách nào sử dụng. Sử dụng còn gây phản hiệu quả. Thứ hai là chuyển tâm chi thuật chỉ có thể sử dụng bắn theo đường thẳng.

Khóe miệng người thanh niên nhếch lên, hắn mở miệng nói: "Phi Lôi Thần Thuật cấp độ ba!" Ngay sau đó quả cầu trong tay Akira ngay lập tức biến mất. Nó di chuyển tới vị trí của thanh phi tiêu đã bắn ra. Một tiếng nổ lớn vang lên. Ở trong bụi rậm phát ra một quả cầu ánh sáng màu trắng xanh, quả cầu liên tục quay tròn đồng thời mở rộng ra. Nó đem toàn bộ cây cối và đất đai ở đây nghiền nát. Bất cứ cây cối còn là đất đai bị phạm vi quả cầu tác động đều sẽ bị đánh cho tan tác thành những mảnh vụn.

Akira thấy được một vài Ninja bị đánh bay. Đồng thời cơ thể của họ bị đánh nát, toàn bộ thịt máu bị ngọn gió tán thành mảnh vụn. Khóe miệng Akira hơi nhếch lên, hắn xuất hiện một nụ cười bình thản: "Xem ra Phi Lôi Thần Thuật đoạn thứ ba trong lần đầu tiên sử dụng đối địch với địch nhân không tệ chút nào!"

Akira nhếch miệng cười nhẹ. Đám người này vô cùng ngu ngốc. Đối phó với người sử dụng Phi Lôi Thần Thuật, người phải biết rằng Phi Lôi Thần Thuật chính là nhẫn thuật gần như vô giải. Akira muốn đi rất khó có người ngăn cản được. Phải biết được Phi Lôi Thần Thuật chính là không có nhẫn thuật nào có thể giữ lại trừ một số nhẫn thuật đặc biệt ra. Akira đem thân thể của người gia tộc Yamanaka đánh chết khiến cho năng lực sử dụng chuyển tâm chi thuật bị vô hiệu lực. Trong lúc này khóe miệng Akira nhếch lên xuất hiện một nụ cười lạnh lẽo. Hắn muốn bắt vài người xem kết quả thế nào.

Đám người phục kích Akira không nghĩ đến được Akira lại có thể dễ dàng thoát đi được đòn tấn công của họ. Hiện giờ Akira đã biết trước đợt phục kích, muốn tiêu diệt Akira là việc vô cùng khó khăn. Dường như đám người phục kích Akira thấy được lần này không có cách nào tiêu diệt được Akira ngay lập tức thoát đi. Akira cảm nhận được đám người muốn chạy trốn thì khóe miệng Akira hơi nhếch lên, hắn cười lạnh một tiếng nói: "Làm gì có

chuyện dễ dàng như vậy?"

Bàn tay Akira trực tiếp phóng ra mấy thanh phi đao bắn về mấy phía chỗ khác. Phập! Một âm thanh vang lên, một người Ninja ngay lập tức bị Akira đâm xuyên bắp chân. Thân mình Akira trực tiếp biến mất tại vị trí hấn đứng. Bàn tay Akira trực tiếp hướng ra phía trên cơ thể của người Ninja mặc áo đen đâm vào vài chỗ. Mấy con dao chakra trực tiếp đánh rách gân mạch cùng với bắp chân cùng với xương quai hàm của người Ninja này. Bàn tay Akira trực tiếp túm lấy bả vai của hấn, khoe miệng Akira cười lạnh một tiếng. Từ bàn tay hấn bắn ra mấy cái phi đao xuyên thấu về không trung. Mấy thanh phi đao bắn đi với tốc độ cực nhanh. Thân mình Akira trực tiếp biến mất tại chỗ cũ.

Cuộc chiến diễn ra cực kỳ chóng vánh đồng thời cũng cực kỳ nhanh kết thúc. Một người nam nhân mặc áo bào đen xuất hiện tại vị trí của Akira đứng, hấn mở miệng nói: "Người bị bắt đi rồi, làm sao cho phải đây đội trưởng?"

Một người áo đen xuất hiện, hấn mở miệng nói: "Nhanh chóng trở về làng đồng thời dùng tốc độ nhanh nhất đem việc này báo cáo với đại nhân!"

Akira túm theo người mặc áo bào đen trực tiếp biến mất. Hấn liên tục bắn ra phi đao tiên hành thuận di khắp nơi. Chỉ một lúc sau đám người kia đã không thể bắt được hấn đã di chuyển đi hướng nào. Trong lúc di chuyển hấn còn biến đổi thành sáu ảnh phản thân liên tục di chuyển theo bốn phương tám hướng khác nhau đem phương hướng dẫn đi khắp nơi. Muốn tìm được hấn là việc cực kỳ khó khăn.

Bàn chân Akira đạp nhẹ xuất hiện trước một mảnh đất. Ngay phía dưới chân hấn, Akira đạp nhẹ, ở phía dưới nhanh chóng hình thành lên một cái hố cực lớn. Ngay sau đó cái hố hình thành đem Akira cùng với người mà hấn bắt được kéo vào trong đất. Đồng thời đất nhanh chóng phủ lên tạo ra một mặt đất bình thường không để lại bất cứ dấu vết gì. Nếu có chẳng qua là đất ở bên trên không được phủ một lớp cây cỏ mà thôi. Ngay cả Ninja cũng rất khó nhận ra. Chỉ thừa một lỗ rất nhỏ để thông không khí mà thôi.

Một khu vực rộng vài trượng xuất hiện, Akira đem người nam nhân kia trực tiếp đặt xuống phía dưới đất. Ở dưới đất không khí có chút ẩm ướt và lạnh lẽo. Người áo đen bị ném phịch xuống đất. Bàn tay Akira đưa ra trực tiếp dùng tay bẻ ra một cái răng ở bên trong miệng của hấn. Bị nhổ răng nhất thời người thanh niên kia run lên. Ở trong hàm răng của hấn chảy ra một chất dịch màu đen đen. Akira cười lạnh lùng nói: "Đề độ được trong răng thật sự là thú vị đây!" Bàn tay Akira bị chất lỏng màu đen xâm nhập nhất thời trở nên xám xịt lại. Tuy nhiên chất lỏng màu đen nhanh chóng bị xua tan đi. Akira trực tiếp ném chiếc răng của hấn ra ngoài.

Chiếc răng rơi lăn tăn trên đất. Nó va chạm vào đất phát ra tiếng xèo xèo vô cùng kinh khủng. Akira trực tiếp dùng bàn tay bóp lấy miệng của người mặc áo bào đen, đem chiếc khăn che mặt của hấn lột ra. Mặc dù thông qua tinh thần lực thì Akira có thể nhìn rõ mặt mũi của người này nhưng hấn vẫn có thói quan trực diện bằng mắt mình hơn. Khi lột ra chiếc khăn thì Akira quên mất được mình dường như không có ánh sáng làm sao nhìn được. Hấn rút từ bên hông một quyển trục. Bàn tay trực tiếp đè lên đất.

Bùng!

Nhất thời một đám dụng cụ xuất hiện trước mặt Akira. Bàn tay Akira trực tiếp lấy ra bộ phận đánh lửa cùng với một cây nến. Hấn đem cây nến trực tiếp thắp sáng. Khuôn mặt người mặc áo bào đen nhất thời hiện lên. Đó là một khuôn mặt của một nam nhân khoảng hai mươi tuổi. Đem chiếc nến gài lên trên tường đất, Akira lẳng lẳng đi về phía người thanh niên. Bàn tay hấn chộp lên trên miệng của người thanh niên này, một dòng ánh sáng nhu hòa màu xanh lá nhanh chóng đem vết thương trên cằm của hấn chữa trị. Sau khi chữa trị xong, Akira lẳng lẳng rút tay ra sau đó lên tiếng hỏi: "Ai là người sai phái người đến đây?"

Người thanh niên chớp nhẹ con mắt nhưng không có đáp lại lời của Akira. Nhất thời khoe miệng Akira hơi nhếch lên. Đôi mắt Akira từ từ nhắm lại, ngay sau đó hấn đột nhiên mở ra đôi mắt. Đó là một đôi mắt với con ngươi màu đỏ giống như máu. Nó có hình thù kỳ quái ở bên trong. Hình dáng của nó chính là có vô hạn những hình sao sáu cánh trong con ngươi đó. Hình sao sáu cánh lớn ở bên ngoài, một hình sao sáu cánh nhỏ hơn tiếp giáp đỉnh của nó tại vị trí hai đường thẳng giao nhau tạo ra một cái điểm. Có sáu điểm tất cả, sáu điểm này không phải đỉnh của ngôi sao mà là nằm giao nhau giữa hai cánh. Hình ngôi sao sáu cánh con chính là có đỉnh nằm trên những điểm này. Lại một hình ngôi sao sáu cánh con nhỏ hơn nằm ở bên trong ngôi sao con... Cứ như vậy không biết có bao nhiêu ngôi sao sáu cánh nữa.

Ngôi sao sáu cánh quay tròn với tốc độ cực kỳ nhanh, nhất thời người nam nhân kia cảm giác đầu óc mê mẩn. Akira mở miệng hỏi: "Tên của ngươi là gì? Người làm việc cho tổ chức nào dưới người nào lãnh đạo"

Người nam nhân kia lắc lư thân thể đáp lại: "Ta không có tên! Ta không thể nói nếu không cơ thể của ta sẽ bị tê liệt..."

Khoe miệng Akira nhếch lên, hấn tò mò tiếp tục hỏi: "Ngươi không có tên gọi sao?"

Người thanh niên kia nhẹ nhàng đáp lại: "Ta không có tên! Ta từ nhỏ đã được người thu nuôi. Ta chỉ có một biệt danh với cái tên Kuroi!"

Ngón chó Akira đưa lên gần nhẹ sống mũi, con mắt tò mò nhìn về phía người thanh niên hỏi: "Ai là người sai phái người làm việc này?"

Người nam nhân kia đáp lại: "Ta không thể nói nếu không người ta sẽ bị tê liệt!"

Đôi mắt Akira nhắm lại, hấn nhìn về phía chiếc lưỡi của nam nhân này thì thấy được trên đầu lưỡi của người nam nhân này xuất hiện một đám ký tự. Nhất thời khoe miệng Akira hơi nhếch lên. Hấn hừ nhẹ một tiếng. Mặc dù hấn không có năng lực đọc ký ức như của gia tộc Yamanaka nhưng hấn còn có chiều thức khác còn mạnh mẽ hơn nhiều. Akira mở miệng nói: "Hừ huyền đại thể giới?"

Chỉ vài phút sau Akira mở ra đôi mắt, tinh thần lực của người nam nhân kia cũng quá mệt mỏi mà trực tiếp gục xuống. Nhất thời khoe miệng Akira liên tục giật giật. Hấn mở miệng nói: "Danzou, thật sự là đáng chết mà! Tại sao hấn lại muốn giết mình. Dường như mình cùng với hấn không có thù oán gì. Chẳng lẽ chỉ vì mình biểu hiện ra ngoài có sức mạnh, ấn nhẫn sau đó bị phát hiện... hoặc vì lý do gì đó mà Danzou phải giết mình. Cũng có thể bởi mình là

người gia tộc Uchiha nên hẳn muốn giết mình chẳng?" Ngay sau đó Akira nhẹ nhàng lắc đầu. Hắn không nghĩ được lý do chính xác mà Danzou muốn giết hắn. Bàn tay Akira trực tiếp nắm lên người nam nhân đã bị ngắt đi này kéo về phía hắn sau đó biến mất. Hắn trực tiếp dùng Phi Lôi Thần Thuật biến mất tại nơi này.

Bàn chân Akira trực tiếp đạp nhẹ trên mặt đất, thân mình hắn trực tiếp lôi kéo người thanh niên hướng về phía cửa thôn làng Lá mà đi tới. Nhất thời đám người thấy được Akira thì mở miệng đáp lại: "Akira, cậu đã trở lại là tốt rồi! Di, người này là ai?"

Akira thờ dài ra một hơi sau đó nói: "Không tìm thấy được Tsunade nhưng lần này tôi tìm được một kẻ tấn công tôi? Chỉ là..."

Vụt, vụt...

Lời Akira chưa nói hết thì ngay lập tức thân mình của đám người kia nhanh chóng xuất hiện trước mặt Akira. Hai mắt Akira nhú lại, hắn tò mò lên tiếng hỏi: "Có chuyện gì vậy?"

Một đám người này trên mặt đeo mặt nạ có đủ loại hổ, hổ ly, chó... Một người trong đó mở miệng lên tiếng nói: "Người là Uchiha Akira?"

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn mở miệng nói: "Đúng vậy! Ta là Uchiha Akira?"

Người cầm đầu đeo mặt hổ mở miệng nói: "Akira đi theo chúng ta. Đại nhân của chúng ta muốn gặp người?"

Đôi mắt Akira cau lại, ánh mắt nhìn về phía đám người mới tới này thì khóe miệng Akira hơi nhếch lên. Hắn mở miệng lên tiếng hỏi: "Không biết ai muốn gặp ta đây?"

Người cầm đầu đeo mặt hổ đáp lại lời của Akira: "Thứ lỗi chúng ta nhiệm vụ chỉ là dẫn theo người đi mà thôi!"

Đầu Akira hơi lắc lắc. Hắn biết rõ đám người này nhất định là đám người của Danzou. Hắn cũng biết trong lúc này mình cần phải làm gì. Akira nhếch miệng cười nói: "Không phải ngài Danzou định gặp ta đây chứ? Nếu như vậy thì đợi ta gặp ngài Hokage đệ tam. Đến lúc đó ta nhất định sẽ đi gặp ngài Danzou đây? Chẳng lẽ như vậy còn không được sao?"

"Uchiha Akira!" Người mặt nạ hổ lạnh lùng lên tiếng nói: "ANBU chúng ta nhận được nhiệm vụ mang theo người đi. Xin người không cần chống cự!"

Khóe miệng Akira hơi nhếch lên, hắn cười lạnh nói: "Từ trước đến nay rất ít người có thể đánh thắng ta. Các người xác định muốn giao chiến với ta sao?"

Tại một chỗ khác...

Lão già ngồi trong phòng làm việc của Hokage thở ra một khối thuốc khá lớn. Đột nhiên xuất hiện một người thanh niên tóc bạch kim cùng với một người khác. Nhất thời vì phản ứng việc này mà ngay lập tức đám người hộ vệ Hokage xuất hiện chắn trước mặt Hokage. Người thanh niên đột nhiên xuất hiện, trong tay hắn đang nắm một người nam nhân bị chiếc ghế bịt miệng. Hai mắt lão già Hokage đệ tam hơi cau lại. Bàn tay hắn phẩy tay nói: "Lui ra đi!" Nhất thời đám người bảo vệ Hokage vô cùng quý dị giống như quý ảnh ngay lập tức biến mất tại chỗ.

"Hà..." Từ miệng người thanh niên phát ra tiếng thở dài. Hắn mở miệng nói: "Ngài đệ tam lần này chạy vội ra khỏi làng Lá mà không xin phép quả thực là không phải đây!"

Hokage đệ tam cũng không có ý truy cứu việc Akira trực tiếp thoát đi. Bàn tay của hắn rút ra tẩu thuốc, ánh mắt chăm chú nhìn về phía Akira lên tiếng nói: "Không có tìm được Tsunade hay sao?"

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn cười khổ nói: "Không những không tìm được còn bị người ám sát. Suýt nữa thì chết đây. Tuy nhiên..." Bàn tay Akira đưa lên phẩy phẩy tay áo của mình đồng thời Akira đem bàn tay của mình phẩy phẩy quần áo đem đám bụi thổi đi. Hắn mở miệng nói: "Chỉ ít cũng bắt được một tên hành ám sát tôi. Trong số người ám sát tôi lại có người biết sử dụng côn trùng giống như gia tộc Aburame, người biết dùng chuyển tâm chi thuật giống như gia tộc Yamanaka cùng với bắt bóng thuật của gia tộc Saru. Từ khi nào mà ba gia tộc này đã trở thành người ám sát này. Tôi nhớ mình giống như làm người tốt cứu người đi. Chưa bao giờ đắc tội ba gia tộc này mới phải?" Hai vai Akira nhún nhún, vẻ mặt hắn vô ngu, hai tay giang rộng ra.

"Akira, người biết cái gì sao?" Bàn tay Hokage đệ tam lẳng lẳng phẩy phẩy tẩu thuốc trong tay.

Akira mở miệng đáp lại: "Biết một chút từ miệng của tên này!" Ánh mắt Akira lẳng lẳng nhìn về phía tên nam nhân đang bị nhét ghế vào miệng. Hắn mở miệng tiếp tục nói: "Vậy ngài Hokage đệ tam, ngày định làm gì với việc này?"

Hai mắt Hokage đệ tam nhú lại, ngay sau đó hắn thở dài một hơi. Hắn nhìn về phía Akira mở miệng nói: "Akira, thật sự là... Hà... Nhiều lúc chức vụ Hokage đệ tam này không có cách nào có thể xử lý được. Người chắc hẳn cũng nhìn ra được điều gì phải không?"

Hai vai Akira tiếp tục nhún nhún, hai tay giang rộng, hắn bình thản đáp lại: "Tỉnh! Đám người ANBU gốc đang đánh với hai ảnh phân thân của tôi. Hiện giờ tôi sẽ về ngủ một giấc. Việc này giao lại cho ngài vậy. Tôi không quan tâm các ngài tranh đấu quyền lực thế nào, tôi không xen vào. Tuy nhiên làm người không nên quá đáng. Tôi không chọc vào người khác không có nghĩa là tôi có biểu hiện yếu đuối. Nếu như các ngài cho rằng như vậy, vậy thì đừng trách tôi không khách khí!"

"Hà..." Hokage đệ tam mở miệng thở dài đồng thời đáp lại Akira: "Akira, việc này ta thực sự xin lỗi người. Ta không nghĩ Danzou lại làm việc như thế này. Sau khi biết được Danzou sai phái người đến ám sát người thì ta đã sai người đi ngăn cản việc này đáng tiếc đã chậm một bước. Ta không hy vọng

việc này sẽ dẫn đến người bất mãn đối với làng!"

"Không có gì!" Hai tay Akira khoanh trước ngực, hần lẳng lẳng chớp nhẹ mắt sau đó đáp lời Hokage đệ tam: "Chỉ cần làng Lá có một chỗ trú chân cho người thân của ta bất kể thế nào đi nữa ta cũng nhất định sẽ bảo vệ nó. Hơn nữa làng Lá cũng là tâm huyết của ông nội Tsunade, ta cũng sẽ vì vậy mà bảo vệ nó. Đây chính là lời ta nói với ngài a, ngài đệ tam. Mặc dù gia tộc của ta chính là gia tộc bị nguyền rủa nhưng các ngài không nên vì thế mà suy xét ta. Điều này có chút không công bằng!"

Đầu Hokage đệ tam nhẹ nhàng gật xuống, từ miệng hần thổi ra phi phò khói, hần lẳng lẳng mở miệng đáp lại: "Việc này ta biết!"

Ngón chó Akira đưa lên gãi gãi sống mũi, hần bình thần tiếp tục nói với Hokage đệ tam: "Được rồi không làm phiền ngài nữa, ngài đệ tam. Hy vọng ngài có thể nhanh chóng giải quyết việc tranh chấp giữa ta và Danzou." Nói xong hần xoay người rời đi để lẳng lẳng Hokage đệ tam trong phòng. Akira đồng thời mở miệng nói: "Đúng rồi, ngài đệ tam. Đám người ANBU gốc đang khiêu chiến với ảnh phản thân của ta xin ngài nhanh chóng giải quyết. Ta sợ ảnh phản thân của ta không nhìn được đem họ hạ sát!" Đến lúc này Akira đã mở ra cánh cửa phòng làm việc của Hokage sau đó rời đi. Thấy được Akira đã rời đi thì Hokage đệ tam phất tay một cái sau đó lên tiếng sai phái đám người ANBU nhanh chóng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Khiêu Khích Anbu

Tại trước cửa làng Lá, dưới ánh trăng nhàn nhạt, một người thanh niên tóc bạch kim lẳng lẳng khoanh tay ánh mắt của hần nhìn chăm chú về phía đám người đang đứng cười lạnh. Hần mở miệng nói: "Đến đi, ta muốn xem thực lực của đám người ANBU gốc của các người đạt đến mức nào? Đồng thời ta cũng cảnh báo trước, nếu như có người chết đứng trách ta không báo trước!" Trong lòng Akira hiện giờ có chút bi thương vì Tsunade rời đi. Hần không ngại dùng tính mạng của đám người này để hạ lửa trong lòng hần. Akira sống nhiều năm như vậy thì hần biết được rằng đám người ANBU gốc thực sự cũng chẳng tốt lành gì. Đám người này làm không ít chuyện xấu trong bóng tối.

Hai bàn tay Akira liên tục đâm đá vài quyền cùng vài cước, ngay sau đó bàn tay phải hần vỗ nhẹ vào bàn chân trái của hần. Thân mình Akira hơi lùi lại, dưới ngọn gió khiến cho tà áo của hần nhẹ nhàng tung bay. Bàn tay phải Akira hướng về phía đám người ANBU gốc hất tay nói: "Đến đây nào!"

"Hừ..." Một Ninja trong đám người ANBU gốc rõ ràng bị hành động này của Akira khiêu khích. Hần ngay lập tức phóng ra một thanh kunai bắn về phía Akira. Tuy nhiên Akira cũng ra tay cực kỳ nhanh hần bắn vút ra một thanh phi đao. Thanh phi đao mang theo chakra hệ phong cực kỳ sắc bén. Nó phát ra ánh sáng màu xanh nhạt bắn xuyên qua thanh kunai. Tốc độ của hần cực kỳ sắc bén đem thanh kunai trực tiếp bắn về phía người đeo mặt nạ kia.

Ngay lập tức người đeo mặt nạ kia kinh hãi, bàn tay của hần đưa ra một thanh kiếm Katana. Hần đưa thanh kiếm Katana đưa lên chém bay thanh phi đao của Akira bắn ra. Tuy nhiên không biết từ lúc nào Akira đã xuất hiện bên cạnh hần. Một ngón tay của hần xẹt qua. Ngón tay trực tiếp biến thành kiếm gió đem đầu của người đeo mặt nạ cắt phẳng ra. Nhất thời một đám người còn chưa phản ứng thì hoàn toàn có chút đơ người. Bởi vì tốc độ của người thanh niên tóc bạch kim này quá nhanh.

Người nam nhân cầm đầu đeo mặt hồ hét lên một tiếng nói: "Cẩn thận, hần sử dụng Phi Lô Thần Thuật!"

Akira chẳng thèm đáp lại lời của đám người kia, bàn tay hần đưa lên, một đám phi đao bắn về phía đám người ANBU gốc kia. Đồng thời hai tay của hần kết ấn. Nhất thời đám phi đao nhanh chóng huyền hóa ra ánh. Một đám phi đao đều do chakra tạo thành. Chúng bắn về phía đám người kia. Nhất thời mọi người ngay lập tức sợ hãi, bởi lượng chakra mà Akira bỏ ra để tiêu phí lên ảnh phản thân của các phi đao khiến cho đám người hoảng hốt. Mỗi người Ninja đều có một cách xử lý riêng. Người thì sử dụng tường đất tạo ra một cái tường chắn ngang đám phi đao bắn về phía này. Người khác thì trực tiếp phun ra lửa đem đồng phi đao xử lý.

Khóe miệng Akira cười lạnh một tiếng. Bất chợt hần xuất hiện tại phía sau đám người ANBU gốc. Tay của hần trực tiếp chém ra một cái đầu người bay đi. Từ cổ của người bị chém bay đầu phun ra một vòi máu. Ngay lập tức đám người Ninja vốn là người kinh nghiệm đầy mình. Họ cảm giác được nếu đứng nguyên một chỗ sẽ cực kỳ nguy hiểm. Đám người ngay lập tức thay đổi vị trí của mình. Họ nhảy lên tránh thoát đồng thời phi ra một đám vũ khí. Đám ám khí này trực tiếp hướng về phía Akira bay đi.

Người nam nhân cầm đầu đội ANBU kinh hãi hô lên: "Làm sao có thể? Người sao lại di chuyển dễ dàng như vậy được!"

Akira chẳng thèm trả lời. Hần trực tiếp xuất hiện phía sau người đeo mặt nạ của đội ANBU gốc khác. Bàn tay của hần đưa ra một thanh kiếm gió có hình dạng nửa vàng trắng cất ra. Một cái đầu ngay lập tức xuất hiện ở phía trên trời. Chiếc đầu lẩn lộn, mặc dù khuôn mặt ẩn sau mặt nạ nhưng con mắt của hần vẫn tràn ngập không tin tưởng. Akira lại tiếp tục tiến hành đồ sát. Hoàn toàn nghiêng về một phía của hần. Điều này khiến cho đám người ở đây hoàn toàn kinh hãi.

"Đủ rồi!" Một người mặc áo đen ngay lập tức xuất hiện ở trên mái nhà. Hần mở miệng lẳng lẳng đáp lại lời của Akira. Nhất thời Akira trực tiếp dừng tay. Hần quay ra nhìn thấy được một nam nhân tầm hơn ba mươi tuổi, khuôn mặt có vài phần đẹp trai nhưng khá là gầy gò. Con mắt có con ngươi màu hồng giống như bảo ngọc lóe lên dưới ánh trăng. Mái tóc được vuốt ngược phía sau bị hộ ngạch của Ninja làng Lá che lại trán. Akira mở miệng đáp lại: "Chú Shinku, vì sao chú lại ở đây?"

Thấy được người nam nhân này đến nhất thời đám người ANBU gốc dừng lại, người nam nhân cầm đầu Shinku mở miệng chào hỏi: "Ngài Shinku"

Shinku nhìn thấy cảnh máu me đầy đất thì kinh ngạc. Hắn không nghĩ đến chỉ trong thời gian ngắn mà Akira có thể dễ dàng tiêu diệt đám người ở đây như vậy. Đám người ANBU này dường như Shinku có biết được một hai. Toàn bộ số người ở đây thì số lượng Jounin chiếm làm chủ yếu. Mà Akira giết trong đó có ba người đều là Jounin. Thực lực này khiến cho Shinku khiếp sợ. Hắn hít một hơi cố gắng lấy lại trấn tĩnh. Hắn nhìn về phía Akira rồi sau đó mở miệng nói: "Việc này dừng lại ở đây!"

"Đại nhân..." Hai tay người đeo mặt hồ chấp lại với Shinku, người hần hơi cúi xuống. Hắn lẳng lẳng nói: "Ngài Shinku, chúng tôi được lệnh đem Uchiha Akira tới gặp ngài Danzou"

Đầu Shinku lắc nhẹ, hần nhẹ nhàng đáp lời của đám người ANBU gốc, hần nói: "Dừng lại ở đây đi! Đây là mệnh lệnh của ngài Hokage đệ tam!"

"Thật là chán đây..." Hai vai Akira nhẹ nhàng nhún nhún, hần nhàn nhạt đáp lại: "Cứ nghĩ chơi vui đùa được một lúc chứ?" Lời này nói ra khiến cho đám người ANBU nhất thời giận dữ. Nhiều người không nhìn được thân mình hơi run lên. Phải biết được rằng có Shinku thì họ không có dám ra tay tuy nhiên nếu như không có Shinku ở đây có lẽ đám người này liều chết cũng sẽ khiến Akira không nhận được bất cứ kết quả nào. Khóe miệng Akira nhếch lên, hai tay hần kết một cái ấn đồng thời người nam nhân nằm dưới đất cũng kết ấn.

Phanh! Phanh!

Cả hai người Akira cùng với người kia đều biến mất. Cả hai có chút kinh ngạc. Đám người này nhìn thấy cảnh này nhất thời hô lên: "Ảnh phân thân thuật!". Yuuhi Shinku nhìn thấy hai người này do ảnh phân thân biến ra khiến cho mình cũng không thể nói gì cho phải. Hắn vừa mới từ bệnh viện thăm Mitarashi Murasakiyaka ra ngoài đã bị Hokage đệ tam sai phái việc này. Hiện nhiên do quan hệ hai người Shinku và Akira có vài phần thân thiết nên Đệ Tam muốn giao việc này cho Shinku rồi.

Con mắt đỏ hồng của Shiku nhất thời co rút lại. Hắn nhìn thấy được Akira đã hoàn toàn biến mất tại chỗ. Hắn không nghĩ được Akira lại có thể dùng ảnh phân thân dễ dàng kết thúc tính mạng của đám người Jounin như vậy. Nhất thời ánh mắt Shinku neho lại. Hắn sau một lúc thì khe khẽ thở dài một hơi. Thân mình trực tiếp xoay lại ngay sau đó dùng thần thuật nhanh chóng rời đi nơi này.

Một người Ninja của đội ANBU gốc mở miệng đáp lại: "Đội trưởng, ngài nhìn xem!" Ngón tay của hần chỉ về phía dưới đất. Không biết ở phía dưới đất trong lúc nào đã chằng chịt các ký hiệu của Phi Lôi Thần Thuật. Thấy những ký hiệu này thì đám người ở đây nhất thời thân thể run lên. Những thứ ký tự này không biết từ lúc nào mà Akira khắc lên. Nói như vậy thì Akira có thể tùy tiện di chuyển trên người của đám người kia.

Phi lôi thần thuật chính là nghịch chuyển thông linh thuật. Tuy nhiên nó cũng phải có các ký tự trên giấy giống như các kế ước vậy. Tuy nhiên Akira hoàn toàn có thể sử dụng chakra của mình ảnh hưởng đến môi trường xung quanh. Nói đúng nghĩa chính là ảnh hưởng thổ động để khiến cho mảnh đất giống như tờ giấy kế ước có thể in kên các ký hiệu của Phi Lôi Thần Thuật từ đó tự do di chuyển. Mặc dù không có bằng so với dịch chuyển tức thời của Uchiha Nawaki nhưng có khả năng sánh ngang với nhẫn thuật không gian bằng việc sử dụng mắt của hần.

Trong một căn nhà nhỏ, một cô bé khoảng mười tuổi nhẹ nhàng rúc vào trong chăn. Cả một ngày làm nhiệm vụ đến hôm nay nàng mới được trở về. Khiến cho cô bé khó chịu là không ngờ người mà cô bé yêu thích là Akira vậy mà phải trực ban khiến cho cô bé có chút khó chịu. Cảm giác trong lòng cô bé có chút biệt khuất. Tuy nhiên trong lúc này thân mình cô bé trực tiếp ôm lấy một cái chăn, nàng từ từ tiến vào giấc ngủ. Mặc dù cô bé đã ngủ nhưng thân là Ninja tính cảnh giác vẫn có. Tiếng đẩy cửa xỏ vang lên khiến cho cô bé lập tức mở mắt ra nhìn chăm chú về phía cánh cửa xỏ.

Một mái tóc bạch kim nhẹ nhàng bay trong gió. Nhất thời cô bé có chút mừng rỡ, tuy nhiên trong tình cảnh này thì nàng có chút xấu hổ. Cô bé dù gì đã mười tuổi rồi cũng quen biết được chuyện nam nữ. Trước đây Akira tiến vào thăm nàng khiến cho nàng chỉ cho rằng đó là một việc bình thường. Akira có lòng tốt đến chăm sóc cô bé nhưng từ từ lớn lên trưởng thành cô bé biết được để một nam nhân tiến vào phòng của mình là một việc rất xấu hổ. Đôi mắt màu đỏ giống như hồng ngọc chớp nhẹ, cô bé lên tiếng nói: "Akira, onii-chan!"

Trên khuôn mặt người thanh niên xuất hiện một nụ cười thân thiện. Có lẽ trong lòng của hần lúc này cảm giác được bản thân mình có chút khó chịu. Nói đúng hơn hần cần một người giải bày. Hiện nhiên người mà hần lựa chọn lúc này là cô bé Yuuhi Kurenai. Thân mình Akira lẳng lẳng bước đến, hần mở miệng nói: "Kurenai-chan, anh mới trở về nhà không nghĩ đến Kurenai lại trở về làng đấy!"

Thân mình cô bé lật chăn ra, ánh mắt Akira quét xem thì thấy được cô bé mặc một thân quần áo màu trắng xen lẫn những bông hoa màu đỏ. Bộ y phục này chính là áo ngủ của cô bé. Từ chiếc áo có chút sọc xệch để lộ ra làn da trắng nõn. Ở chiếc áo để hở ra một bộ vú đang dần nhú lên do tuổi tác dậy thì. Rõ ràng cô bé còn chưa có mặc áo ngực. Akira cảm giác được từ người Kurenai tỏa ra một làn khí thanh xuân giống như chồi non trong mùa xuân vậy. Cô bé Kurenai nấp máy đôi môi sau đó có vài phần khó chịu mở miệng hỏi: "Akira onii-chan, tại sao đến giờ anh mới đến thăm em?" Bộ dạng cô bé có chút lười nhác vron mình.

Hai vai Akira hơi nhún nhún, hần mỉm cười nói: "Anh muốn đến thăm Kurenai bé bỏng của anh một chút. Chỉ là anh không nghĩ tới rằng bé Kurenai còn chưa có ngủ đây! Hahaha..." Trên mặt Akira xuất hiện một nụ cười thân thiện.

Bàn tay nhỏ bé của Kurenai đưa lên rụi rụi mắt, khuôn mặt tròn vo của cô bé hơi ngược lên nhìn về phía Akira. Trong lúc này Akira đã tiến về phía cô bé sau đó ngồi xuống nhìn về phía cô bé. Hai đầu cô bé quỳ xuống lẳng lẳng nhìn về phía Akira. Bất chợt cô bé lên tiếng nói: "Akira onii-chan, hôm nay cha của em ra ngoài làm nhiệm vụ không biết bao giờ mới trở về. Akira onii-chan, anh sẽ ở đây hôm nay với em được không? Em có chút sợ!"

Khóe miệng Akira nhất thời co quắp lại. Thân là một Ninja lại sợ! Hắn không biết nói sao cho phải. Cô bé trong lúc này đã tiến tới ôm cánh tay Akira. Con mắt to cùng tràn đầy nước không biết là do ngái ngủ còn là gì đang mở lớn nhìn về phía Akira. Ngón chỗ Akira đưa lên gãi gãi sống mũi của mình. Hắn cười khò trong lòng. Nếu như hần bị Shinku bắt quả tang việc mình ngủ với con gái của Shinku thì chắc chắn hần sẽ bị thiên sông. Mặc dù Shinku đồng ý cho Akira có thể cưới cô bé Kurenai về nhà nhưng đó là việc tương lai. Shinku tuyệt đối không cho phép Akira dễ dàng đánh chủ ý vào con gái

của mình sớm như thế.

Thấy đôi mắt mở lớn của Yuuhi Kurenai, Akira không nhịn được hẳn cười khở nhẹ nhàng gật đầu một cái. Nhất thời khuôn mặt Kurenai xuất hiện một nụ cười, khóe miệng cô bé kéo ra. Bàn tay trực tiếp ôm lấy cánh tay của Akira. Cô bé mặc kệ cánh tay Akira mà sát lên bộ ngực mới lớn của mình. Akira lắc lắc đầu sau đó lên tiếng nói: "Được rồi Kurenai đi ngủ đi được chứ?"

"Ừm!" Cô bé trực tiếp chui vào trong chăn của mình. Akira bất đắc dĩ phải chui vào trong chăn của cô bé Kurenai. Hẳn chỉ muốn qua xem một chút Kurenai không ngủ lại biến thành như vậy. Thân mình Akira có chút mồ hôi tuy nhiên Kurenai lại không để ý đến. Khi mà Akira trực tiếp chui vào trong chăn của Kurenai thì cô bé ngay lập tức rúc vào trong ngực Akira. Đầu cô bé liên tục dụi dụi vào ngực của hắn. Nhất thời Akira cười khở không biết nói thế nào cho phải. Bàn tay Akira theo bản năng vỗ nhẹ lên mông cô bé đem cô bé ru ngủ.

Hai má cô bé Kurenai trở nên ửng đỏ. Bởi vì phía dưới hạ thể của mình có một vật cứng ngóc lên chọc vào phần nhạy cảm nhất của nữ nhân. Dù tuổi mới lớn nhưng Kurenai cũng biết nó là vật gì. Nàng cũng không có ngốc biết được vật này chính là nơi khác nhau giữa nữ nhân và nam nhân. Sau này nàng sẽ kết hôn với Akira nên nàng có chút biết rõ thứ này. Cô bé Kurenai lên tiếng hỏi: "Akira onii-chan, anh thích nữ nhân có chỗ này lớn hay sao?" Bàn tay cô bé trực tiếp sờ lên ngực của mình, đầu cô bé ngẩng lên nhìn về phía Akira.

Đầu Akira cúi xuống thấy được hai bàn tay cô bé Kurenai trực tiếp chộp vào ngực mình thì nhất thời miệng hắn có chút co quắp. Phải biết được rằng Akira huyết khí cực kỳ phương cương. Sau khi làm tình với Tsunade thì hôm nay hắn chưa có làm tình lần nào. Hiện giờ lại thấy bộ ngực mới nhú lên của cô bé thì Akira không biết trả lời ra sao cho phải. Cây d*ong vật của hắn nhất thời cương cứng lên. Hai má Kurenai ửng đỏ nàng cảm giác được vật phía dưới ngày một to hơn, nóng hơn và cứng hơn khiến cho nàng có chút khó chịu.

Tuy nhiên Kurenai vẫn tiếp tục truy vấn hỏi: "Akira onii-chan, anh thích nữ nhân có ngực bự sao?"

Akira cười khở không biết trả lời ra sao. Khóe miệng hắn hơi nhếch lên, hẳn thở dài ra một hơi sau đó hướng về phía Kurenai nói: "Sau này chỗ đó của Kurenai sẽ trở lên lớn hơn. Em yên tâm đi!"

Đôi mắt to tròn của Kurenai chớp nhẹ, hai má cô bé ửng đỏ như ứ máu. Cô bé lên tiếng hỏi: "Akira onii-chan, anh... có thể... dùng tay xoa bóp chỗ này của em được không?" Bàn tay cô bé trực tiếp sờ lên ngực của mình. Đầu cô bé trực tiếp cúi gằm xuống không dám nhìn về phía Akira. Con mắt Akira mở lớn. Hẳn hoàn toàn không tin được lời này từ chính miệng cô bé Kurenai nói ra. Cô bé Kurenai có chút ấp úng sau đó cô bé tiếp tục nói: "Em nghe được mấy chị của khóa trên nói rằng muốn chỗ này lớn lên cần phải có nam nhân xoa bóp. Như vậy bộ ngực mới lớn nhanh hơn được!"

Khóe miệng Akira méo xệch lại. Không biết nữ nhân nào bắt quái lại nói với cô bé Kurenai điều này. Hiện nhiên Akira liên tục co quắp miệng lại. Hẳn không biết nói sao cho phải. Đôi mắt to tròn của cô bé chớp nhẹ lảng lảng chờ đợi nhìn về phía Akira. Akira cảm giác nếu như mình xoa bóp bộ ngực mới lớn của Kurenai sẽ cảm giác được trong lòng mình chính là một tên biến thái, một tên đại biến thái. Hẳn mặc dù không quan tâm danh tiếng ra sao nhưng vẫn có vấn đề tâm lý khi mà mình tiến hành xoa bóp bộ ngực cho Kurenai. Nếu như sử dụng chân khí của trường sinh quyết hoàn toàn có thể tăng tốc độ lớn của bộ ngực nhưng Akira thực sự không muốn làm như vậy. Hẳn cảm giác làm như vậy thực sự chính là tội lỗi.

"Akira onii-chan!" Một âm thanh be bé trẻ con từ miệng cô bé Kurenai phát ra. Thân mình Akira run lên khi thấy được con mắt lớn, hai má hồng hào của Kurenai đang nhìn về phía mình. Đôi mắt Akira nhắm lại, dường như hắn đã lạc lối. Linh hồn của hắn đã đi vào con đường tội lỗi.

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn mở miệng nói: "Khụ, khụ... Được rồi, bé Kurenai của anh! Anh có thể giúp em việc này nhưng em không được nói với ai đâu nhé. Bất kỳ một ai cho dù đó là cha em đi nữa?"

"Vâng!" Cô bé Kurenai ngoan ngoãn gật đầu. Đầu của cô bé trực tiếp rụi vào trong ngực Akira. Nhất thời Akira không biết phải làm gì đi nữa. Thân mình Kurenai trực tiếp bị Akira xoay lại. Akira trực tiếp ôm cô bé từ phía sau lưng. Bàn tay hắn trực tiếp đem đồng cúc áo ngủ nhanh chóng cởi ra. Nhất thời má Kurenai đỏ bừng, cô bé liên tục lắp bắp nói: "Akira onii-chan, anh làm gì vậy?"

Akira cười khở trong lòng đồng thời mở miệng đáp lại: "Kurenai-chan, xoa bóp thông qua quần áo sẽ giảm đi tác dụng của nó."

"A" Nghe được lời này thì Kurenai cảm thấy được hai má của cô bé ửng đỏ. Nhất thời cô bé kéo chăn lên đem thân mình hai người đắp tới tận cổ. Akira cũng không có phản đối. Hẳn trực tiếp cởi ra áo của Kurenai nhưng không có cởi hoàn toàn mà chỉ cởi đám cúc ra ngoài mà thôi. Hai bàn tay hắn một luôn phía trên một luôn phía dưới trực tiếp chộp lên bộ ngực bé nhỏ của Kurenai. Nhất thời thân mình Kurenai run lên. Cô bé cảm giác được trong lòng mình có chút gì đó khác thường.

Từ bàn tay truyền đến khiến cho Akira cảm nhận được một cảm giác mềm mại nhu nhuyễn trong bàn tay. Mặc dù thứ này không lớn nhưng tràn đầy dụ hoặc và vô cùng mềm mại. Akira cười khở đem tà niệm trong đầu xua tan. Nguyên nhân do Kurenai tập nội gia quyền cùng với dịch cân kinh thế nên cơ thể của nàng phát dục khá là nhanh. Nữ nhân khoảng lên hơn mười một tuổi tức là ở độ tuổi khoảng mười hai mới bắt đầu phát dục nhưng Kurenai lại ở độ tuổi mười đã phát dục rồi. Điều này khiến cho Akira không biết nói sao cho phải. Một số cô bé cũng có tình trạng phát dục khá sớm sẽ ảnh hưởng tới sự phát triển sau này cũng như chiều cao của cô bé. Tuy nhiên Akira không có lo. Nội gia quyền phát triển cơ thể cực kỳ tốt hơn nữa hẳn hàng ngày còn dùng trường sinh quyết chăm sóc cơ thể cô bé nhẹ nhàng sẽ không sợ thân mình Kurenai sẽ phát triển không tốt.

Thiếu nữ đến khoảng mười sáu tuổi là thành hình còn nam nhân thì là mười tám tuổi. Các cô bé thường lớn trước tuổi. Chính ngay cả Akira phát triển nhanh như vậy là nhờ nội gia quyền. Mấy ngày nay tốc độ cao lên của Akira có thể thấy được bằng mắt thường. Chỉ khoảng một tuần không gặp Akira sẽ cảm giác được Akira tăng trưởng thêm một chút. Thứ này cũng phải quy công cho nội gia quyền, dịch cân kinh và trường sinh quyết.

Thân mình cô bé hơi vặn vẹo, Kurenai mở miệng nói: "Akira Onii-chan, em cảm giác thật kỳ quái. Ừm..." Không ngờ từ miệng cô bé lại phát ra âm thanh giống như nữ nhân rên rỉ. Điều này khiến cho Akira không nhịn được huyết khí sôi trào. Cây d*ong vật trở nên to tướng chọc thẳng vào mông cô bé Kurenai. Kurenai xấu hổ nói: "Akira onii-chan... đừng dùng thứ đó... chọc vào mông em được không?"

"Xin lỗi em, Kurenai-chan!" Từ miệng Akira phát ra tiếng thờ dài. Hắn mở miệng nói: "Bởi vì anh đã là một nam nhân trưởng thành nên sẽ cần có nữ nhân ở bên cạnh an ủi. Tuy nhiên thứ này không có sao? Chỉ cần thời gian ngắn là nó xẹp xuống thôi. Chúng ta tiếp tục đi!" Nói đến đây Akira nhẹ nhàng tiếp tục xoa bóp bộ ngực mới lớn của Kurenai. Hành động này quả là không bằng cảm thú.

Dưới ánh sáng của căn nhà Hokage, có lẽ bởi vì việc của Akira mà căn phòng vẫn trở nên sáng giống như còn đang làm việc. Thân mình Shinku đứng trước Hokage đệ tam đem toàn bộ việc mình thấy được nói cho Hokage đệ tam. Nghe được những lời của Shinku thì ánh mắt của Hokage đệ tam nhăn lại. Hắn đang lúc suy nghĩ thì cánh cửa ngay lập tức mở ra. Một người nam nhân già nua với cái sẹo hình chữ X ở dưới cằm bước vào. Hắn mặc một chiếc áo trắng ở bên trong cùng với một chiếc áo khoác có vẻ cũ kỹ ở bên ngoài. Thấy người này nhất thời Shinku cung kính lên tiếng nói: "Ngài Danzou!"

"Danzou" Hokage đệ tam lặng lẽ nhìn về phía lão già này đang tiến tới.

Ngay khi bước vào thì Danzou mở miệng chất vấn: "Hiruzen, Akira hẳn giết chết bảy người ANBU gốc ta. Ngươi định thả hắn đi sao?"

Hokage đệ tam nhướng mày lên nhìn về phía Danzou, hắn mở miệng đáp lại Danzou: "Danzou, lần này vốn là các ngươi không đúng. Ngươi cho người ám sát Akira việc này là như thế nào? Akira đóng góp không nhỏ cho làng Lá chúng ta, có rất nhiều Ninja làng Lá đều được cậu ấy cứu mạng. Vì cái gì? Danzou, tại sao ngươi muốn lấy mạng Akira!"

"Hừ..." Từ miệng Danzou phát ra một tiếng cười lạnh. Danzou cũng không vì sự tồn tại của Shinku ở đây mà cổ kị, hắn mở miệng đáp lại: "Chẳng lẽ ngươi còn chưa có biết. Ngươi định gạt ta đến bao giờ?" Hokage đệ tam nhíu mày nhìn về phía Danzou. Danzou tiếp tục mở miệng nói: "Sarutobi Hiruzen, Akira đã mở ra Mangekyou Sharingan, ngươi biết hay chưa?"

Nghe được lời này thì Hokage đệ tam có chút giật mình. Hắn mở miệng nói: "Cái gì? Akira mở ra trạng thái cuối cùng của Sharingan? Quả thực là hắn mở ra sao?" Miệng Hokage khe khẽ lắm bầm.

Thấy được biểu hiện như vậy của Hokage đệ tam thì Danzou cười lạnh lẽo: "Xem ra Hiruzen diễn kịch thật là giỏi a! Ngươi còn định vờ vịt đến khi nào nữa. Hắn mở ra Mangekyou Sharingan nhưng không có nói với ngươi một câu điều này rõ ràng trong lòng hắn có ma..." Lời này nói ra nhất thời Shinku cũng nhìn về phía hai người tràn ngập kinh hãi. Tại tuổi mười năm lại có thể mở ra Mangekyou Sharingan. Điều này nói rõ điều gì, hẳn so với Uchiha Madara cũng không kém chút nào. Phải biết đồng thuật Mangekyou Sharingan một khi mở ra đáng sợ đến mức nào. Ngay cả ảo thuật của Shinku được mệnh danh như ảo thuật gần như vô giải đứng trước Mangekyou Sharingan sợ rằng đều thúc thủ chịu trôi.

"Hài..." Hokage đệ tam lặng lẽ lên tiếng nói: "Danzou, ngươi lại quá thành kiến rồi! Mặc dù Akira đã mở ra Mangekyou Sharingan nhưng cậu ấy vẫn là một thành viên của làng Lá. Cậu ấy vẫn vì làng Lá mà cống hiến. Ta mặc dù không biết ngươi từ đâu có được tin này, Danzou nhưng ta tuyệt đối sẽ không để cho ngươi động vào Akira. Dù sao ngươi nên biết được rằng quan hệ giữa Uchiha Akira cùng với học trò Tsunade của ta không phải là bình thường đi".

Hai mắt Danzou nhíu lại, hắn có vẻ không vui. Danzou tiếp tục hỏi: "Hiruzen, ngươi đang có ý bao che cho Akira hay sao?"

Đầu Hiruzen lắc nhẹ, hắn mở miệng nói: "Vài ngày gần đây biên cảnh Hòa Quốc đã có Ninja rục rịch ngươi biết chuyện này chứ Danzou!" Hai mắt của Danzou nheo lại khi nghe được lời Hokage đệ tam nói. Từ miệng Hokage đệ tam phun ra một ngụm khói, hắn lặng lẽ lên tiếng nói: "Thời gian này là lúc làng Lá chúng ta cần người nhất. Akira là một thiên tài. Ta cũng tin tưởng về khả năng trung thành của cậu ta. Hơn nữa tại làng Lá còn tồn tại người thân của cậu bé. Thế nên, Danzou, ngươi dừng lại việc này ở đây đi!" Hai tay Hokage đệ tam chấp lại đặt trước bàn.

"Hừ..." Nghe được lời này thì Danzou có chút khó chịu hừ lạnh, hắn chăm chú nhìn về phía Hiruzen lên tiếng nói: "Hiruzen, ta không hy vọng ngươi hối hận vì những lựa chọn như thế này!"

Đầu Hokage đệ tam lắc nhẹ. Bất chợt cánh cửa ngay lập tức mở ra. Nó hung hăng đánh lên tường phát ra tiếng khá lớn. Một người Ninja nam chạy hùng hục vào, bộ mặt của hắn tỏ ra cực kỳ kinh hãi. Hắn hô lên: "Ngài Đệ Tam không ổn rồi, không ổn rồi ngài Đệ Tam, có chuyện lớn rồi!"

Hai mắt Hokage đệ tam cau lại, hắn nhìn về phía Ninja nam kia lên tiếng hỏi: "Có chuyện gì?"

Người Ninja nam kia mở miệng đáp lại: "Ngài... ngài Hatake Sakumo tự sát!"

"Cái gì?" Nhất thời đám người ở đây không tự chủ mà đồng thời hô lên một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Cái Chết Của Hatake Sakumo

Lời đám người Ninja ở đây khiến cho cả đám người đều kinh hoàng há hốc miệng ra. Con mắt của Shinku cũng mở lớn nhìn về phía người nam nhân Ninja kia sợ rằng mình nghe lầm. Tại tron lúc này thì Hokage đệ tam cũng mở lớn đôi mắt nhìn về phía Ninja nam kia. Người Ninja nam kia tiếp tục trình

bày nói: "Tại trong căn nhà của ngài Hateke Sakumo, chúng tôi phát hiện được xác chết của ngài Hatake Sakumo. Theo giám định ban đầu thì ngài ấy có lẽ là tự sát!" Khuôn mặt người nam nhân này trong lúc đó có chút thương tâm.

Con mắt Hokage đệ tam trở nên âm trầm, tinh thần của hắn trở nên nặng trĩu. Hai bàn tay gĩa nua nhẹ nhàng vỗ lên bàn. Sau đó Hokage đệ tam bật dậy nói: "Chúng ta đi xem việc gì đang xảy ra!"

Tại trong nhà Yuuhi Shinku, sau khi Yuuhi Kurenai được Akira xoa bóp giúp nhanh chóng tăng trưởng bộ ngực thì cô bé có chút mệt mỏi. Hai bàn tay cô bé nắm lại để trước ngực sau đó rúc đầu vào trong ngực của Akira. Cô bé mở miệng đáp lại: "Akira onii-chan, chúc anh ngủ ngon!" Vừa nói cô bé vừa hôn lên má của Akira sau đó ngoan ngoãn rúc vào trong ngực của Akira. Chiếc mũi cô bé hơi hích hích tham lam ngửi mùi cơ thể của Akira.

Bàn tay Akira nhẹ nhàng vỗ lên cặp mông mềm mại nhỏ bé và tròn tròn của Yuuhi Kurenai đồng thời mở miệng mỉm cười hòa ái một cái: "Chúc em ngủ ngon, Kurenai-chan!" Bàn tay hắn nhẹ nhàng vuốt ve lưng của cô bé khiến cho cô bé nhanh chóng rơi vào giấc ngủ.

Từ phía đằng đông của ngôi làng lá, ánh mặt trời bắt đầu le lói, nó bắt đầu mọc lên khiến cho không khí lạnh lẽo nhanh chóng trở nên ấm áp. Màn sương của buổi sớm cũng nhanh chóng bị xua tan đi. Một thanh niên ngồi lẳng lặng trong một góc. Hắn ngồi khoanh chân lại ngay sau đó mở ra đôi mắt, miệng hắn phun ra một hơi khí đục. Khóe miệng hắn hơi nhếch lên, miệng khe khẽ lầm bầm nói: "Chân khí bắt đầu gia tăng nhanh chóng chuyển hóa thành tiên thiên chân khí. Chỉ cần chuyển hóa toàn bộ thành tiên thiên chân khí ta có thể hóa khí thành lỏng, đánh vào trực cơ kỳ rồi!"

Phía trước mặt của hắn, một cô bé mặc áo ngủ nhẹ nhàng duỗi người, bộ dáng có chút lười biếng. Đôi mắt người thanh niên chớp nhẹ nhìn về phía cô bé ngay sau đó hắn lầm bầm nói: "Xem ra muốn cùng với Kurenai ân ái cũng phải chờ vài năm nữa. Mặc dù bây giờ Kurenai đã phát dục so với người mười một, mười hai tuổi cũng không kém chút nào. Nếu như ân ái rất có thể ảnh hưởng đến sự phát triển của Kurenai. Vẫn là ngoan ngoãn ăn chay trong thời gian dài vậy?" Con người hắn nhìn xuống phía dưới quần, không biết trong lúc nào thì cây d*ong vật đã trở nên to tướng biểu hiện ra sự cương cứng. Trong lòng Akira cười khò không dứt. Bởi vì đã ăn qua thịt trở nên nghiện thịt rồi lại muốn chuyển ăn chay là việc vô cùng khó khăn.

Đôi mắt to tròn mọng nước của cô bé mở ra, nó còn chút rì rầm. Hai bàn tay nhỏ bé xinh trắng nõn của cô bé nhẹ nhàng rụi rụi lên đôi mắt của mình. Cô bé chớp chớp thấy được hình ảnh dần dần trở nên rõ ràng. Người thanh niên đang lẳng lặng ngồi ở góc tường. Hắn ngồi khoanh chân lại đồng thời nhìn về phía cô bé. Cô bé mở miệng nói: "Akira onii-chan, chào buổi sáng!" Hai má trong buổi sáng của cô bé hơi đỏ lên. Khi thấy được Akira, cô bé lại nhớ đến buổi xoa bóp ngày hôm qua. Điều này làm cho cô bé vô cùng xấu hổ.

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, mái tóc bạch kim của hắn không có cần chải vuốt lúc nào cũng trở nên bóng mượt. Akira mở miệng hỏi: "Kurenai, em hôm nay không phải đi làm nhiệm vụ hay sao?"

Cô bé chớp nhẹ con mắt to tròn, đôi môi hồng hào mở ra, đồng thời trên khuôn mặt tròn trịa của nàng xuất hiện một nụ cười hạnh phúc: "Akira onii-chan, em hôm nay được nghỉ phép đây! Akira onii-chan, hôm nay anh phải dẫn em đi chơi nhé!"

Đôi môi Akira hơi mím lại, hắn cười khò lên tiếng nói: "Anh còn muốn luyện tập đây!" Lời này vừa nói ra thì khuôn mặt béo mập tròn trịa có hơi dài của cô bé do thân thể của cô bé đang phát dục. Cô bé hướng về phía Akira với đôi mắt chờ mong. Khi Akira nói như vậy thì khuôn mặt cô bé trở nên ỉu xiu giống như một cái bánh thiêu. Akira cười khò một tiếng sau đó nói: "Kurenai, nếu như em hôm nay luyện tập tốt mấy bài quyền cước mà anh đã giao cho em. Anh sẽ đưa em đi chơi thế nào?"

Cô bé mím mím đôi môi của mình, sau đó khuôn mặt cô bé xuất hiện một nụ cười rạng rỡ giống như mặt trời nói: "Vâng!"

"Ha..." Trên khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười. Hai tay của hắn ngay lập tức kết ấn. Một tiếng nhỏ vang lên, một ánh phân thân trực tiếp được tạo ra với 90% chakra của Akira. Ánh phân thân ngay lập tức mở cửa xô phóng ra bên ngoài. Hướng đi trực hướng bệnh viện mà đi.

Cô bé tự đứng dậy sau đó mở miệng nói: "Akira onii-chan, anh chờ em một chút! Em muốn đi đánh răng rửa mặt..." Nói xong cô bé lật chăn ra. Tuy nhiên ngay sau đó cô bé kinh hãi hô lên: "A..." Không biết từ phía dưới hạ thể của cô bé lúc nào đã bị máu chảy ra làm ướt đầm. Khuôn mặt cô bé cực kỳ kinh hãi. Thấy được cảnh này thì cô bé có chút hốt hoảng dùng tay che đi nơi tư mật của cô bé.

Thấy được cảnh này thì Akira co quắp miệng lại. Thường thường giới tính nữ không có dậy thì nhanh như vậy, các cô bé khoảng mười ba, mười bốn tuổi thì mới có đợt kinh đầu tiên. Tuy nhiên cơ thể của Kurenai thường ngày luyện tập nội gia quyền lại được chân khí trường sinh quyết chăm sóc lên tốc độ phát triển nhanh gấp rưỡi so với các thiếu nữ khác. Mặt cô bé trắng mét lại lên tiếng nói: "Akira onii-chan, em... em bị chảy máu!" Miệng cô bé liên tục lắp bắp.

"Hài..." Akira nhẹ nhàng lắc đầu. Trong lòng hắn thầm nghĩ: "Có lẽ cần phải giáo dục giới tính một buổi cho Kurenai mới được!" Đôi môi Akira hơi mím lại. Ngay sau đó hắn lên tiếng nói: "Đừng sợ, Kurenai có anh ở đây được rồi chứ!?" Nói xong Akira tiến lại gần cô bé. Hai má của Kurenai trở nên ửng đỏ. Nàng vô cùng xấu hổ trong tình cảnh này. Bàn tay Akira nhẹ nhàng vươn ra đem cô bé bế lên theo kiểu công chúa. Hắn trực tiếp xuống lầu đi về phía phòng tắm.

Khuôn mặt của cô bé trở nên có chút lo lắng. Cô bé tiếp tục hỏi: "Akira onii-chan, em... em khôn có việc gì chứ? Em chảy máu nhiều như vậy!" Khuôn mặt cô bé có chút bắt đầu trở nên trắng hơn.

Akira không biết trả lời thế nào cho cô bé nữa. Nữ nhân trong thời kỳ này thì tính tình có chút biến đổi. Trên khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười thân thiện. Hắn mỉm cười nói: "Kurenai, không có gì phải sợ cả! Thật ra thì Kurenai bị chảy máu ở nơi đó chứng tỏ Kurenai sắp trở thành một thiếu nữ. Ừm... Biểu hiện ra Kurenai đã trưởng thành mà thôi! Yên tâm đi, em đừng lo em quên anh chính là Kunoichi giỏi nhất của làng Lá hay sao?"

"Ừm!" Cô bé nhẹ nhàng gật đầu xuống. Từ *m đạo bé xinh của cô bé vẫn chảy ra máu đỏ vẫn chưa có dứt.

Đầu Akira trong lúc này to như cái đầu, hần không biết nói thế nào cho phải. Kurenai biểu hiện ra như vậy thì có lẽ đây chính là đợt hành kinh đầu tiên của cô bé. Nhất thời Akira không biết xử lý chuyện này phải như thế nào cho phải nữa. Hần bế cô bé vào trong phòng tắm. Bàn tay nhẹ nhàng vươn lên đem vòi nước xả xuống phía dưới. Cô bé Kurenai đứng bên cạnh Akira, đôi mắt chớp chớp nhìn về phía Akira. Khuôn mặt có chút lo lắng. Akira mỉm cười nhìn về phía Kurenai tiếp tục nói: "Kurenai-chan, em đừng lo lắng! Đây là biểu hiện rất bình thường chứng minh em sắp trở thành một thiếu nữ thực thụ. Chỉ cần vài năm nữa là Kurenai có thể trở thành cô dâu của anh rồi!"

Con mắt to tròn với con ngươi màu hồng ngọc xinh đẹp nhìn chăm chú về phía Akira hỏi: "Akira-onii-chan! Thật sự là như vậy sao?" Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống. Hần nhẹ nhàng kêu ừm một cái xác nhận câu hỏi của Kurenai. Thấy vậy Kurenai cười hi hi dùng tay ôm lấy cánh tay Akira. Cả trán Akira toát ra từng hạt mồ hôi to như hạt đỗ. Hần ngẫm nghĩ có lẽ sớm dạy Kurenai về sinh lý đồng thời cũng dạy cô bé biết cách sử dụng thứ đó đi. Tuy nhiên khiến cho Akira cực kỳ nan giải chính là làm sao mà hần có thể lấy được thứ này đây cho rồi.

Trong lòng Akira thầm gào lên: "Thế nào mà chú Shinku còn chưa trở về đây? Thật là khốn kiếp! Muốn mình đi mua sao? Hiện giờ cô Ayumi thì... Ai... biết sao đây!?"

Khi mà bể nước đã đầy, Akira nhẹ nhàng dùng tay để vào trong nước. Một lúc sau cả dòng nước bắt đầu bốc ra hơi nước nhẹ nhẹ, nước trở nên ấm hơn. Akira mở miệng nói: "Kurenai-chan, em tắm đi! Anh sẽ đi lấy quần áo cho em đồng thời vài món đồ cần thiết cho em sử dụng được chứ?"

Hai má cô bé đỏ bừng nhẹ nhàng gật đầu nói: "Cảm ơn anh, Akira onii-chan!"

Đầu Akira nhẹ nhàng lắc lắc, hần cảm giác may mắn là cô bé không có bị đau bụng kinh nếu không hần cảm giác được sẽ vô cùng phiền phức. Đem cánh cửa phòng tắm đóng lại Akira thở dài ra một hơi. Hần hướng về phía phòng để quần áo của Kurenai bước đi. Sống với nhau lâu như vậy hiển nhiên Akira cũng vô cùng quen thuộc kết cấu của nhà Yuuhi. Dù sao hai nhà Ayumi và Yuuhi Shinku cũng là sát bên cạnh nhau. Akira cũng không có mất thời gian, rất nhanh hần lục lọi ra quần áo của Kurenai. Nhìn đồng quần áo của Kurenai mà Akira thở dài một hơi.

Bàn tay của hần trong lúc này vớ được một cái quần lót bé xinh màu hồng có in hình dâu tây, từ chiếc quần phát ra mùi hương nhẹ nhàng của hương hoa. Akira cảm giác được tay mình hơi run. Hần không hiểu sao lại có ý nghĩ xung động đưa chiếc quần bé bé của Kurenai lên mũi của mình sau đó ngửi. Akira không nghĩ được trong đầu mình tại sao lại có ý nghĩ biến thái như vậy. Đầu hần lắc nhẹ nhẹ sau đó hần trực tiếp gói quần áo của Kurenai thành một xếp rồi hướng về phía cửa phòng tắm. Thấy được hình bóng cô bé ẩn hiện sau lớp vải khiến cho Akira lắc đầu cảm thán. Hần trực tiếp đặt quần áo ở bên ngoài.

Akira dùng thuật thân thuật di chuyển với tốc độ nhanh rời khỏi căn nhà của Yuuhi Shinku. Bàn chân của hần bước vào trong căn nhà của mình. Chiếc mũi hơi hích nhẹ lên quần áo của mình. Akira chợt nhớ đến hình như hần còn chưa có tắm rửa đây. Akira đem quần áo trực tiếp cởi ra. Hần bước vào trong phòng tắm, một con rồng nước trực tiếp từ vòi phun ra, nó quấn quanh cơ thể Akira trong vài phút. Đến lúc này thì cơ thể của hần đã được tắm rửa sạch sẽ, tốc độ vô cùng nhanh.

Bàn tay Akira vuốt ngược mái tóc bạch kim lại, hần trực tiếp biến mất tại chỗ sau đó xuất hiện ở phòng của mình. Phòng của Akira trông vô cùng đơn giản. Nó chỉ đặt một cái tủ đựng sách, một cái bàn, một cái giường và một tủ quần áo. Sau khi thay quần áo xong thì Akira trực tiếp hướng về phía phòng của Ayumi bước đi. Hần cảm giác được trong lòng mình vô cùng cú kết. Hần thầm nghĩ: "Chẳng lẽ mình trở thành ăn trộm hay sao?"

Phòng Ayumi vốn là nữ nhân nên rất đẹp đồng thời vô cùng trang nhã và gọn gàng, nó hơn xa so với chiếc phòng giản dị của Akira. Tinh thần lực phát ra, Akira nhú mày nhìn về phía trong hốc tủ. Bàn tay hần nhẹ nhàng đưa ra đem hốc tủ mở ra. Thấy được một đồng những tấm khăn trắng kết thành miếng ở đó thì khoe miệng Akira co quắp lại, hần lẩm bẩm nói: "Băng vệ sinh!?" Sau đó hần ngẩng chung quanh giống như kẻ trộm đồng thời lẩm bẩm nói: "Cô Ayumi thế nào lại không có nhà?"

Bàn tay Akira trực tiếp chộp lấy mấy miếng băng vệ sinh, ngay sau đó thân mình của hần biến mất tại trong căn nhà. Tại nhà Shinku, trước cửa phòng tắm, thân mình Akira trực tiếp xuất hiện trước cửa phòng tắm. Hần đem đồng băng vệ sinh đặt lên trên quần áo của Kurenai. Trong lúc này thì hần thực sự nghĩ mình chính là một kẻ biến thái đích thực. Hai tay khoanh trước ngực, thân thể của hần trực tiếp tựa vào tường.

Roát!

Cánh cửa phòng tắm mở ra. Một cô bé dùng chiếc khăn đội lên đầu bước ra bên ngoài. Thân mình của cô bé hoàn toàn trong trạng thái trần truồng. Ánh mắt Akira nhìn về phía cô bé hoàn toàn ngẩn người. Làn da cô bé trắng hồng mềm mại. Mái tóc đen nhanh ướt sũng xuống. Hàng lông mày đen nhánh mềm mại cong cong giống như lá liễu. Đôi mắt to tròn còn ần ần hơi nước, con ngươi màu đỏ giống như một viên hồng ngọc xinh đẹp. Chiếc mũi nhỏ nhắn, cao xinh xắn. Đôi môi mềm mại hồng hào. Từ làn da của cô bé thấy được một làn hơi nước nhỏ nhỏ đang bốc lên.

Cặp vú bé xinh đang nhô lên hai hạt anh đào đỏ hồng. Chiếc eo không có thon thả nhưng khỏe mạnh. Bàn chân trắng dài tuy nhiên nó vẫn còn lưu lại một số dấu tích của cô bé mới lớn. Nó vẫn còn tròn và béo mập tại đùi và bắp chân. Chiếc chân mềm mại hồng hào tuy nhiên khiến cho Akira giật mình để ý đến là móng chân và móng tay của cô bé không ngờ lại sơn lên một lớp sơn màu đỏ giống như Tsunade. Năm giữ cặp chân là *m đạo hồng hào. Hai cánh thịt se khít lại với nhau để hở một cái rãnh bé bé hồng hào. Tại trong cái rãnh có thể thấy được một cái lỗ bị hai cánh thịt ép chặt lại với nhau. Chiếc hột bé xinh hơi có xu hướng nòi ra bên ngoài giống như đang hướng Akira khiêu khích để cho hần bú mút nơi này. Đám lông màu đen mới lớn còn lấm chাম mọc ra trên lớp da trắng hồng. Akira cảm giác mình bây giờ rất muốn đó chính là há miệng sau đó ngậm chặt nơi này của Kurenai mà tham lam bú mút.

Đầu Akira nhẹ nhàng lắc, hần nhanh chóng xua tan đi ý nghĩ này trong đầu. Bất chợt thấy được Akira nhìn về phía mình như vậy thì cô bé kinh hãi hét lên: "A..." Khuôn mặt đỏ ửng như trái gấc. Cô bé xoay người tiến vào trong phòng tắm sau đó đem cánh cửa phòng tắm đóng rầm lại.

"Kurenai-chan, em không có sao chứ?" Bàn tay Akira đưa lên gõ gõ vào cánh cửa!

"Em.. em không có sao?" Cô bé nấp đằng sau cánh cửa nhanh chóng mở miệng đáp lại lời của Akira. Đồng thời cô bé lên tiếng nói: "Akira onii-chan, em muốn... muốn thay quần áo! Anh có thể ra ngoài để em thay quần áo hay không?"

"Được rồi!" Akira cười khỏ một tiếng đáp lại lời của Kurenai. Hắn xoay người rời đi. Hắn trực tiếp tiến vào trong phòng bếp. Trong lúc này lượng chakra của hắn khôi phục đã có chút kha khá. Akira trực tiếp kết ấn phân ra một ảnh phân thân. Ảnh phân thân trực tiếp tiến vào bếp muốn làm món ăn bữa sáng.

Một lúc sau thì cô bé Kurenai mặc một thân quần áo kimono đơn giản màu xanh hồng nhạt. Cô bé bước vào bên trong, hai má ửng đỏ như ứ máu. Đôi môi cô bé hơi mím lại. Trên tóc cô bé còn vương vẩn một vài giọt nước. Cô bé mở miệng hỏi: "Akira, onii-chan! Em đã thay quần áo xong rồi!" Nói đến đây cô bé cầm trong tay mấy tấm vải trắng sau đó lên tiếng nói: "Thứ... thứ này là thứ gì vậy Akira onii-chan?"

"Hà..." Akira thở dài ra một hơi. Đầu của hắn to như cái đầu, trên trán đầy những vết tuyến màu đen, từng hạt mồ hôi to như hạt đỗ chảy ra. Hắn cười khỏ đi đến bên cạnh cô bé Kurenai. Thân mình hơi cúi xuống. Bàn tay hắn nắm trong tay băng vệ sinh mà mình đã ăn trộm. Hắn ho khan vài tiếng sau đó lên tiếng nói tiếp: "Khụ, khụ... Cái này sao? Thứ này... nó... được gọi là băng vệ sinh!" Nói xong câu này ra khỏi cửa miệng thì miệng của hắn cũng liên tục co quắp lại. Hắn tiếp tục nói: "Sau này Kurenai sẽ cần sử dụng nó. Em nghe cho kỹ cách dùng được chứ?"

"A" Cô bé chớp đôi mắt to lắng nghe Akira nói. Akira mặt dày từ từ giảng giải cho cô bé cách sử dụng cái thứ gọi là băng vệ sinh này. Sau khi nghe xong thì khuôn mặt cô bé đỏ ửng như ứ máu, Giờ nàng mới biết sử dụng cái thứ gọi là băng vệ sinh như thế nào.

Tuy nhiên bàn tay của Akira lại nhẹ nhàng ôm cô bé vào trong lòng, hắn nhẹ nhàng hôn lên đôi môi của cô bé một chút khiến cho cô bé cảm giác xấu hổ càng trở nên xấu hổ hơn. Akira an ủi nói: "Kurenai, em không cần phải xấu hổ gì cả! Đây là chuyện rất bình thường mà một cô gái trưởng thành sẽ phải trải qua. Sau này mỗi tháng em cần sử dụng đến nó. Chỗ đó em còn cần phải bảo vệ tốt được không nào? Nó ảnh hưởng rất nhiều đến sức khỏe của Kurenai sau này đó nhé!" Trong lòng Akira có chút tà ác, hắn tiếp tục mở miệng nói: "Kurenai phải biết chăm sóc mình thật tốt sau này mới có thể trở thành cô dâu của anh được, biết không?"

"Ừm..." Cô bé hơi gật đầu nhẹ nhàng một cái. Bàn tay Akira nhẹ nhàng ôm cô bé vào trong ngực. Hắn cảm giác được trước thân mình yếu đuối của Kurenai thì Akira muốn hết sức bảo vệ nàng thật tốt. Tình cảm này quả thực có vài phần biến thái tuy nhiên hắn thực sự thích Kurenai. Không biết sau này hai người sẽ như thế nào nhưng hắn chân trọng những giây phút như thế này.

...

Bàn chân ảnh phân thân Akira bước trên con đường. Hắn thấy được hình như vụ việc của ngày hôm qua vẫn có khá nhiều người biết nhưng chẳng qua đám người đó còn không làm gì được Akira. Hắn chẳng quan tâm lắm. Nếu như đám người kia quá đáng vậy thì Akira không ngại mang theo người thân rời đi làng Lá. Với đôi mắt Mangekyou Sharingan này của Akira thì hắn hoàn toàn tin tưởng mình có thể làm những điều phi thường, dường như không có gì là không thể. Hai bên đường có vô số những người rì rầm to nhỏ khiến cho Akira nhũn mày lại.

Một nữ nhân tầm trung tuổi mặc áo đỏ nói nhỏ giọng với một nữ nhân khoảng hơn ba mươi tuổi mặc áo xanh: "Này, cô nghe gì chưa! Nghe nói ngài Hatake Sakumo tự sát!"

"Cái gì?" Nữ nhân hơn ba mươi tuổi mặc áo xanh kinh hãi hô lên, nàng lẩm bẩm nói: "Làm sao có chuyện này? Chị nghe được tin này từ đâu vậy?"

Người nữ nhân tầm trung tuổi mặc áo đỏ nói: "Còn không à! Chồng tôi làm ở trong bệnh viện chuyên viên khám nghiệm thi. Chính chồng tôi còn tham gia khám nghiệm tử thi của ngài Sakumo đây! Theo điều tra chỉ khả năng lớn nhất chính là ngài Sakumo tự vong."

"Thật, thật... sự là như vậy?" Miệng nữ hơn ba mươi tuổi liên tục lấp bắp.

Hai hàng lông mày nữ nhân tầm trung tuổi mặc áo đỏ lẩm bẩm nói: "Còn không à! Nghe nói bởi vì lần trước ngài Sakumo khiến cho nhiệm vụ thất bại làm cho làng Lá và Hòa Quốc chúng ta tổn thất vô cùng lớn. Rất nhiều người chỉ trích ngài Sakumo thế nên ngài Sakumo mới tự sát..."

Đôi mắt ảnh phân thân Akira nhũn lại. Hắn nghe được đám người liên tục bán tán rì rào về chuyện này. Mặc dù quan hệ Akira cùng với Sakumo không phải là bạn thân nhưng cũng coi như bạn bè. Hắn hít một hơi tăng nhanh tốc độ. Trực tiếp hướng về phía nhà của Hatake Sakumo bước đi.

Ảnh mắt Akira nheo lại, hắn thấy được một đám dây đang bao quanh ngôi nhà Sakumo thiết lập nơi này thành khu vực ngăn cản. Bàn chân Akira bước tới gần, hắn hướng về phía một Ninja gần nhất tò mò hỏi: "Chuyện gì xảy ra!?"

Người Ninja này thấy được Akira thì ngay lập tức cung kính. Bởi vì Akira trở thành học trò của Sannin huyền thoại công chúa Sên Tsunade đồng thời y thuật cực cao. Hắn cứu sống không biết bao nhiêu người. Danh tiếng mặc dù không lớn nhưng cũng không nhỏ. Người Ninja chấp lại hai tay hành lễ nói: "Ngài Akira!" Khi thấy được Akira tiến vào bên trong thì mấy người Ninja cũng không có ngăn cản. Khi mà hắn bước vào trong nhà thì Akira nhũn mày khi thấy được mấy nơi đó đã được vẽ son đánh dấu vị trí của người chết. Trên đó còn có vài vết máu vẫn còn bốc ra vị tanh nhẹ nhẹ. Trong khi đi thì người Ninja mở miệng nói: "Tại khoảng một giờ đêm ngày hôm nay, chúng tôi phát hiện được cái chết ngài Sakumo. Theo điều tra mới nhất của nhân viên y tế thì cái chết của ngài Sakumo rất có thể là do tự sát!"

Đôi mắt Akira hơi chớp nhẹ, hắn quay về phía người Ninja mặc y phục màu trắng lên tiếng: "Hiện giờ thân thể ngài Sakumo đang ở đâu?"

Người Ninja mặc y phục màu trắng của nhân viên pháp y mới đáp lại: "Ngài Akira, chúng tôi đã chuyển thân thể ngài Sakumo tới bệnh viện. Tại nơi đó chúng tôi đang tiến hành khám xét tử thi!"

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống. Hắn nhũn mày lại. Ngay sau đó hắn thở dài một hơi. Đồng thời Akira sử dụng thuật thân thuật rời đi. Bàn chân đạp nhẹ

trên đường cái, ánh mắt Akira ngược lên nhìn về phía biển hiệu của bệnh viện làng Lá. Akira trực tiếp bước về phía bên trong tòa nhà bệnh viện. Thấy được Akira bước vào thì đám người rối rít đổi với hân tiền hành chào hỏi. Akira hướng thẳng về nơi pháp y khám xét tử thi mà bước đi.

Bàn chân Akira đột nhiên dừng lại. Hắn thấy được một cậu bé tầm chín, mười tuổi có mái tóc màu trắng đeo khăn che mặt đang ngồi trên ghế thần thờ. Ba người khác một cậu bé và một cô bé cũng tầm tuổi ấy đang ngồi bên cậu bé mở miệng an ủi. Một cậu bé có mái tóc đen ngắn, hơi dựng lên và ngã về phía trước. Cậu bé mặc một bộ đồng phục màu xanh da trời và có ống tay dài chạm với bàn tay, một chiếc áo khoác ngoài có cổ màu da cam và có gia huy chiếc quạt của gia tộc Uchiha ở sau lưng. Cậu bé đeo một chiếc thắt lưng màu trắng, dép của Ninja, băng đội đầu và có kính bảo hộ gắn với tai.

Một cô bé cũng ngang tuổi đám người này, cô bé có mái tóc ngắn ngang vai màu nâu và ôm dọc theo khuôn mặt trái xoan của cô bé. Đôi mắt to đen nhánh làm cho cô bé trông có vẻ hiền hậu. Trên mặt cô bé là hai hình chữ nhật màu tím chạy téo từ gò má tới lỗ tai. Cô bé mặc chiếc áo đen dài tay, phía trước bụng là một chiếc khăn màu tím được buộc ngang eo giống như chiếc tạp dề. Cô bé mặc một chiếc quần ngắn màu đen và mang vớ cao đến ngang đùi. Trên đầu cô bé đội hộ ngạch màu xanh có ký hiệu của Ninja làng Lá. Trên chân đi một đôi dép giống như của Ninja làng Lá đã đi.

Một người khác có mái tóc màu vàng khoảng hai mươi tuổi đổ lại. Hai người nói to nhỏ mở miệng an ủi cậu bé tóc trắng kia đồng thời người thanh niên tóc vàng vỗ nhẹ tay lên vai của cậu bé. Bất chợt hai người nhìn về phía Akira đang bước đến. Người thanh niên tóc vàng ngay lập tức mở miệng nói: "Akira!", hai người còn lại thì mở miệng nói: "Anh Akira". Trong lúc đó thì cậu bé tóc trắng cũng ngẩng đầu lên, trên khuôn mặt tràn đầy u tối. Từ khoeo mắt của cậu bé còn thấy được nước mắt. Cậu bé lên tiếng nói với Akira: "Anh Akira!"

"Ừm!" Akira nhẹ nhàng ừm một tiếng. Hắn hít một hơi sau đó mở miệng nói: "Minato, Rin cùng với Obito, mọi người cũng ở đây sao?" Vì làm một kunoichi nên Akira quen biết khá nhiều. Nohara Rin là một cô gái xinh đẹp cũng khá dễ thương, tuổi so với Kurenai nhỏ hơn một tuổi cùng tuổi với Kakashi cùng với Obito.

Akira bước tới bên cạnh đám người, sau đó hắn khe khẽ thở dài một hơi. Hắn nhìn về phía Hatake Kakashi trong khi Kakashi đang ở trong trạng thái u buồn, Akira từ từ mở miệng khuyên giải: "Kakashi, em biết đấy! Người chết là không có cách nào sống lại được. Chúng ta đều là những Ninja của làng Lá. Chúng ta biết được rằng người thân của chúng ta có thể ra đi bất cứ khi nào. Tuy nhiên anh vẫn nói một câu, ngài Hatake là một người anh ngưỡng mộ và kính trọng. Ông ấy chính là người mà anh yêu quý giống như một người anh hùng. Có lẽ cái thế giới Ninja tàn khốc này không có chấp nhận cách làm của ông ấy nhưng anh tin tưởng một ngày cách làm của ông ấy sẽ được người nhận đồng!"

Đôi mắt cậu bé Kakashi trở nên đỏ lên, cậu bé ngược nhìn về phía Akira sau đó lên tiếng nói: "Cảm ơn anh Akira!"

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn lại mở miệng cổ vũ Kakashi: "Anh không biết suy nghĩ của cha em thế nào nhưng anh tin chắc nếu như ông ấy ở trên trời có linh thiêng sẽ hy vọng em trở thành một Ninja chân chính. Một Ninja so với cái tên Nanh Trắng còn vượt trội hơn. Một Ninja có thể bảo vệ được làng Lá. Anh biết ông ấy hy vọng con trai của mình là Hatake Kakashi có thể tái hiện cái tên Nanh Trắng có khi là vượt qua cái danh hiệu này!" Thân mình Akira hơi cúi xuống, bàn tay hắn vỗ nhẹ lên vai Kakashi đồng thời mở miệng đáp lại: "Kakashi, anh hy vọng em có thể làm được!"

Đôi mắt Kakashi có chút ướt át. Từng giọt nước mắt rơi lã tả thấm ướt nền đất. Cậu bé nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Đôi môi Akira hơi ním lại, hắn hướng về phía Minato sau đó lên tiếng nói: "Minato, cậu theo tôi qua đây một chút!" Hai tay Akira khoanh lại trước ngực, hắn đánh đầu hất cằm về phía Minato đồng thời hướng về phía trước đi.

Đầu Minato gật nhẹ, Minato vỗ nhẹ bả vai của cậu bé Uchiha Obito đồng thời hướng về phía bên ngoài đi nói: "Các em ở lại nơi này thầy ra kia nói chuyện với Akira một chút!" Cô bé và cậu bé đều gật đầu một cái. Minato nhìn về phía Kakashi khe khẽ thở dài sau đó tiến vào nơi khuất người cùng với Akira.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Hội Nghị Hẹp Về Nanh Trắng

Trước đó...

Tại trong căn phòng nhỏ của gia đình Yuuhi Shinku, toàn thân người thiếu niên có mái tóc bạch kim đỏ ra đầy mồ hôi. Hắn cuối cùng cũng giằng giải xong cách dùng băng vệ sinh cho cô bé mới lên mười này. Sau khi giằng xong thì hắn toát cả ra mồ hôi hột. Hắn cảm giác được toàn thân mình giống như sức mạnh hao hết. Trận đấu này sợ rằng so với việc đánh một trận cứu tử nhất sinh với người thanh niên tên Uchiha Nawaki kia còn đáng sợ hơn nhiều.

Ánh mắt người thiếu niên thấy hai má của cô bé đỏ bừng. Làn da trắng hồng lại thêm chút hơi nước trên mặt khiến cho cô bé có một chút vị đẹp thành thực của người trưởng thành. Vẻ đẹp này kết hợp với sự thanh thuần của cô gái mới lớn hoàn toàn có lực sát thương cực mạnh. Akira thầm cười khổ trong lòng, bởi vì hắn biết mình có lẽ sắp thực sự biến thành quái thú thúc thúc chuyên đi lừa gạt các tiểu la lỵ (lolicon). Bàn tay nhỏ bé trắng hồng và mềm mại của cô bé Kurenai nhẹ nhàng đem cánh cửa giấy đóng lại. Nàng trực tiếp đem quần của mình cởi ra. Bóng ảnh đang hoạt động in trên giấy làm cho Akira phún máu. Hắn cảm giác nếu như hắn không nhanh chóng đè nén mình thì hắn nhất định có thể sẽ sử dụng tinh thần lực để nhìn trộm cơ thể Kurenai. Hành động này quả thực hết sức biến thái.

Ánh mắt cô bé ngược về phía sau thấy được bóng ảnh Akira đang dựa vào tường như vậy thì hai má của cô bé Kurenai trở nên ửng đỏ. Cô bé không

biết phải nói thế nào cho đúng nữa. Nàng cảm giác có chút xấu hổ. Trước đây cô bé thi thoảng có tắm chung với Akira nhưng thời gian gần đây cô bé đã không còn tắm chung với Akira đồng thời còn rất dễ xấu hổ. Hai bàn tay cầm lấy thắt lưng đem chiếc thắt lưng tháo lỏng ra. Bàn tay nhẹ nhàng kéo xuống chiếc quần lót có in hình đầu tây khá là dễ thương.

Hai cánh thịt hồng hào lồ lộ trong không khí. Chiếc hột bé xinh hơi có lỗi ra. Ánh mắt Kurenai nhìn vào bộ phận tư mật nhất của nàng khiến cho nàng có cảm giác vô cùng kỳ quái. Trên lớp mu của cô bé bắt đầu lấm chấm những vết đen. Ở trên đó bắt đầu mọc ra những cọng lông đen nhỏ biểu hiện cho việc cô bé bắt đầu lớn. Không phải Kurenai không biết gì cả. Tại trong lúc ba tuổi thì cô bé cũng bắt chợt thấy cảnh cha cô bé đẻ mẹ cô bé ra liên tục dùng cái thứ giống như của Akira có đâm vào nơi tư mật nhất của nữ nhân trên người cô bé. Mặc dù trong lúc đó mẹ của Kurenai đã dặn cô bé không được nói ra chuyện này, ký ức đó còn rất mơ hồ nhưng cũng đã khiến cho Kurenai còn chút kỷ ức.

Trước đây thứ be bé của Akira không hiểu tại sao lại trở nên to tướng như thế. Điều này khiến cho Kurenai có chút tò mò. Cô bé không hiểu tại sao trong thâm tâm mình lại rất muốn được nhìn thấy cái vật to lớn đầy của Akira đồng thời muốn chính tay sờ bóp nó. Trong lúc này bàn tay cô bé đưa lên sờ nhẹ vào hai cánh thịt ngay sau đó hai má ửng đỏ quay đầu sang thấy bóng Akira vẫn tựa vào tường thì đôi môi cô bé hơi mím lại. Cô bé ngược nhìn nơi thần bí nhất của nữ nhân trên người mình. Trong lòng cô bé có chút sợ. Nếu như một ngày thành thân với Akira thì có phải hay không Akira cũng sẽ dùng thứ to tướng ấy đâm vào nơi này của mình. Cô bé nhìn nơi tư mật của mình thấy được nó bé như thế làm sao có thể bị thứ to tướng ấy đâm được vào cơ chứ. Trong lòng Kurenai hiển nhiên có chút sợ. Tuy nhiên nàng không hiểu sao nàng lại có chút tí ti hy vọng Akira sẽ dùng thứ đó đâm vào nơi này của nàng. Điều này làm cho nàng có chút khó hiểu.

Bàn tay nhẹ nhàng cầm lấy chiếc băng vệ sinh trắng tinh khiết. Hai má cô bé trở nên ửng đỏ đem chiếc băng vệ sinh đặt lên nơi tư mật nhất của mình. Khi băng vệ sinh ma sát vào nơi tư mật của cô bé thì cô bé cảm giác được giống như có dòng điện tê dại truyền vào cơ thể cô bé. Từ miệng cô bé phát ra tiếng rên rỉ be bé: "A..."

Akira nghe được âm thanh này thì ở bên ngoài có chút hốt hoảng, hần kinh hãi hô lên: "Kurenai em làm sao vậy?" Bàn tay hần trực tiếp kéo cánh cửa giấy ra. Nhất thời con mắt của hần trọn tròn. Hần thấy được Kurenai đang vạch quần kimono mình ra, một chiếc quần lót hình đầu tây đang lơ lửng giữa hai đùi trắng tròn của cô bé. Bàn tay cô bé thì đang đặt chiếc băng vệ sinh vào *m đạo của mình.

Thấy được Akira chạy vào như vậy thì cô bé nhất thời kinh ngạc hô lên: "A...", bàn tay ngay lập tức đưa lên bịt lấy *m đạo của mình. Hai má của cô bé đỏ ửng như ứ máu.

Akira cười khò một tiếng nói: "Xin lỗi! Kurenai-chan em tiếp tục thay đi!" Akira cảm giác được máu trong người mình đang sôi trào. Hần trong lúc này rất muốn đem cô bé Kurenai đẻ ra sau đó hung hăng mà tiến hành làm tình. Tuy nhiên hần biết nếu làm như vậy nhất định sẽ hóa khéo thành vụng. Quả xanh chưa chín ăn nhất định sẽ đau bụng. Mọi việc thì đều cần thời gian. Chỉ cần để cho Kurenai lớn lên theo thời gian, mình ở bên chăm chút tình cảm là sau này quan hệ giữa hai bên tự nhiên sẽ hoàn thành. Hần vội vã đem cửa đóng lại. Người tựa vào cánh cửa giấy cười khò một tiếng.

Hai má của cô bé trở nên ửng đỏ như máu, bàn tay đem chiếc băng vệ sinh giữ chặt tại *m đạo của mình, tay kia đem chiếc quần lót hình đầu tây kéo lên. May mắn là chiếc băng vệ sinh này cũng không có quá lớn nên cũng không bị thò ra ngoài. Lần đầu phải dùng thứ này khiến cho Kurenai có cảm giác kỳ quái, khi mình di chuyển cơ thể của mình thì thứ đó cứ ma sát vào nơi tư mật của nàng khiến cho nàng có cảm giác nhồn nhột và tê dại.

Roạt!

Cánh cửa giấy mở ra, một cô bé mặc bộ kimono màu hồng phấn, đôi môi hồng hào, làn da hơi ửng đỏ nhìn về phía người thiếu niên với mái tóc màu bạch kim. Thấy được vẻ lúng túng và xấu hổ của Kurenai, ngón chỏ Akira đưa lên gãi gãi sống mũi của mình. Hần đi về phía cô bé, thân mình hơi cúi xuống đem cô bé ôm vào trong người. Hần lên tiếng an ủi nói: "Xin lỗi em, Kurenai đã làm cho em xấu hổ! Tuy nhiên anh cũng rất hạnh phúc bởi vì bé Kurenai của anh đã trở thành một thiếu nữ thực thụ rồi. Biết ngưng ngừng, biết xấu hổ a!" Hần tiếp tục đối với cô bé lừa dối và đầu độc.

Đôi mắt to tròn của cô bé Kurenai chớp nhẹ tò mò hỏi: "Có thật như vậy sao Akira onii-chan!?"

"Ừm..." Lại một lần nữa khẳng định, Akira tiếp tục gật đầu để cho cô bé tin tưởng hần sẽ không nghi ngờ ở hần có ý định biến thái gì với cô bé.

Cô bé tò mò lên tiếng hỏi: "Akira onii-chan, bây giờ chúng ta sẽ đi luyện tập sao?"

Khóe miệng Akira co quắp lại. Rõ ràng Kurenai mặc bộ y phục này là muốn đi chơi đâu có giống bộ quần áo đi tập luyện đâu. Bàn tay hần vỗ nhẹ đầu Kurenai nói: "Hôm nay là ngày đến tháng của Kurenai, vận động nhiều đối với em không tốt! Anh sẽ dẫn Kurenai đi chơi vào ngày hôm nay?"

Nghe được Akira sẽ dẫn mình đi chơi thì Kurenai cảm giác được trong lòng tràn ngập ngọt ngào. Bất kể thế nào đi bên cạnh Akira cũng khiến cho cô bé vô cùng hạnh phúc. Cô bé không có trả lời Akira mà chỉ xuất hiện một nụ cười rạng rỡ trên khuôn mặt của mình. Cô bé cười hi hi sau đó ôm lấy cánh tay của hần đem cánh tay của hần ma sát trên bộ ngực mới nhú của mình. Điều này khiến cho Akira thờ dài ra một hơi. Khóe miệng của hần nhất thời co quắp lại.

Bàn tay Akira trực tiếp bị Kurenai nắm lấy đi ra khỏi nhà. Đường như nắm lấy cánh tay Akira khiến cho cô bé giống như có cảm giác mình đang tuyên bố Akira thuộc về cô bé. Đám người trên đường nhìn thấy cảnh này thì thi thoảng liếc một cái. Họ cũng không quá để ý dù sao thì cảnh cô bé ôm lấy Akira như vậy cũng là việc hết sức bình thường. Họ đã quá quen thuộc với cảnh này rồi. Một người nam nhân cười nói: "Akira, lại dẫn Kurenai đi chơi sao?" Akira chỉ mỉm cười nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Cô bé mở đôi mắt to liếc nhìn về phía Akira hỏi: "Akira onii-chan, hôm nay chúng ta sẽ đi đâu?"

Trên khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười thân thiện, hần quay về phía Kurenai lên tiếng nói: "Kurenai bé bỏng, trong thời gian này em sẽ lớn rất nhanh chính vì vậy chúng ta cần đi sắm cho em mấy bộ quần áo mới được chứ?"

"A" Nghe được Akira muốn mua cho mình quần áo mới thì trên khuôn mặt cô bé xuất hiện một nụ cười hạnh phúc: "Cảm ơn anh, Akira onii-chan!"

Ngón chỏ Akira đưa lên gãi nhẹ nhẽ sống mũi của mình. Trong lòng hắn cười khổ không dứt. Dù sao thì bộ ngực Kurenai sẽ rất nhanh dài ra, lớn hơn đến lúc đó cũng phải dạy cô bé một chút về sử dụng áo ngực. Hắn nhớ đến rằng hiện giờ cũng chỉ có còn lại Shinku là nam nhân trong gia đình Yuuhi mà thôi. Để cho Shinku thay thế người mẹ dạy cho Kurenai về giới tính thì Akira cảm giác như thế nào cũng không ổn. Sau khi hắn thờ dài một hơi thì quyết định dẫn Kurenai đến cửa hàng đồ lót.

"Này, nghe gì chưa? Ngài Sakumo tự sát đấy?" Một nữ nhân béo tốt dùng tay kê miệng nói nhỏ vào tai một nữ nhân khác.

Nghe thấy cái tin Sakumo tự sát thì nữ nhân kinh ngạc, miệng lắp bắp cả lăm nói: "Chuyện gì vậy? Ngài... Ngài Sakumo tự sát? Có thật hay không?" Ánh mắt tròn to nhìn về phía nữ nhân béo tốt.

Người nữ nhân béo tốt mở miệng khẳng định: "Tinh tức hoàn toàn là sự thật. Tôi mới nghe tin này từ bà chị dâu nhà tôi. Sáng nay chị dâu có nói anh tôi đi chấp hành nhiệm vụ mà cô cũng biết anh tôi mà. Anh tôi là chuyên viên khám nghiệm thi lâm tại bệnh viện làng Lá. Hiện nhiên lần này do chính anh tôi khám làm sao có thể giả được. Hiện giờ thân thể ngài Sakumo đã được gửi tới bệnh viện rồi. Ở đó họ còn đang khám xét đấy. Nếu không vì cái gì mà nhà Sakumo bị ANBU phong tỏa đấy!"

Con mắt của nữ nhân kia mở to lên nói: "Thảo nào!"

Hai mắt Akira nhũm mày lại, hắn quay sang nhìn về phía cô bé Yuuhi Kurenai. Kurenai khe khẽ lăm bầm nói: "Akira onii-chan, bác, bác... Sakumo chết!"

Đôi mắt Akira nheo lại, hắn nhìn về phía Kurenai sau đó mở miệng nói: "Đi! Chúng ta đi thôi Kurenai! Chúng ta đến bệnh viện xem một cái."

Tại bệnh viện làng Lá...

Chiếc đầu bạch kim của Akira khẽ liếc sang một bên. Trong khi thấy được không có ai thì Akira mới hít một hơi, mắt hơi nhắm lại đồng thời miệng thờ dài ra một hơi. Con ngươi của hắn chăm chú nhìn về phía người thanh niên tóc vàng. Miệng của hắn mấp máy, hắn từ từ hướng về phía Minato hỏi: "Minato, mấy người cao tăng của làng Lá nói gì! Họ có nói gì về việc cái chết của chú Sakumo hay không?"

Minato nghe được lời của Akira nói, đầu của hắn khẽ liếc qua, ánh mắt nhìn về phía đám người Hatake Kakashi. Ở phía hàng lang khá xa thấy được một tốp đám cậu bé, cô bé cũng ngang tầm tuổi Hatake Kakashi đi tới. Hiện nhiên những người này đều là bạn của Hatake Kakashi. Sau khi nhìn đám trẻ một chút thì Minato mới quay sang nhìn về phía Akira. Hắn lên tiếng nói với Akira: "Việc này tôi cũng không có rõ ràng! Ngài Đệ Tam cùng với đoàn trưởng lão đang bàn bạc vấn đề này. Tuy nhiên họ chưa đưa ra quyết định gì cả!"

Hai hàng lông mày Akira nhũn lại, đầu hắn hơi cúi xuống, ngón chỏ gõ gõ nhẹ vào giữa trán sau khi gõ vài cái thì ánh mắt đều hơi cau lại nhìn về phía Minato. Miệng Akira trong lúc này mới mấp máy lên tiếng hỏi: "Minato, cậu nói xem mấy người đó như thế nào? Cậu có cái nhìn gì về mấy người cao tăng của làng Lá!?"

Lời nói của Akira rơi vào tai Minato khiến cho Minato nhũn mày lại, đôi mắt hắn hơi nhũm lại. Ngay sau đó hắn nhìn về phía Akira, trong giọng nói của Minato tràn ngập tò mò: "Akira, cậu muốn nói cái gì?"

"Hà..." Akira khe khẽ thờ dài ra một hơi, đầu hắn lắc nhẹ. Hắn tiếp tục mở miệng đáp lại lời của Akira: "Về vấn đề chính trị tôi cũng không quá rõ ràng cũng là một kẻ ngây ngô giống như cậu mà thôi! Tuy nhiên người mù trong trường hợp này cũng nhìn được ra. Tại sao sau một đêm cái in đồn nhiệm vụ chú Sakumo thất bại lại nhanh chóng lan rộng như vậy đây? Ngay ngày hôm sau thì đồng đội của chú Sakumo lại tìm đến chất vấn chú Sakumo đấy? Điều này nói nên cái gì đây? Tôi thực sự không cho rằng nó diễn ra lại trùng hợp như vậy! Cảm giác giống như có một bàn tay đã sắp đặt trước vậy!"

Hàng lông mày Minato hơi nhướng lại. Dù sao tuổi Minato cũng cao hơn Akira một chút. Quan hệ giữa hai người coi như bạn thân. Hiện nhiên Minato cũng hiểu lời nói của Akira. Hắn mặc dù cũng biết được tại trong bóng tối của làng Lá có những việc bẩn thỉu đang diễn ra nhưng thân là một Tỉnh Anh Jounin của làng Lá thì hắn vẫn tin tưởng làng Lá sẽ ngày một tốt hơn. Minato lên tiếng nói: "Akira, tôi hiểu cậu đang nói gì! Tuy nhiên sẽ có một ngày tôi nên làm Hokage và thay đổi tất cả những điều này!"

Akira thấy được Minato nói như vậy thì mỉm cười. Bàn tay hắn vỗ nhẹ lên vai của Minato đồng thời Akira mở miệng nói với Minato: "Ha... Vậy sao!? Vậy tôi sẽ chúc cậu trở thành một Hokage?"

Thấy được Akira nói như vậy thì trên khuôn mặt Minato xuất hiện một nụ cười rạng rỡ giống như mặt trời. Hắn mở miệng đáp lại lời của Akira: "Cảm ơn!"

Tuy nhiên khi mà Akira quay đầu ra thì thấy được một thanh niên tóc bạch kim đang lặp lại những lời y như hắn đã từng nói: "Kakashi, em biết đấy! Người chết là không có cách nào sống lại được. Chúng ta đều là những Ninja của làng Lá. Chúng ta biết được rằng người thân của chúng ta có thể ra đi bất cứ khi nào. Tuy nhiên anh vẫn nói một câu, ngài Hatake là một người anh ngưỡng mộ và kính trọng. Ông ấy chính là người mà anh yêu quý giống như một người anh hùng. Có lẽ cái thế giới Ninja tàn khốc này không có chấp nhận cách làm của ông ấy nhưng anh tin tưởng một ngày cách làm của ông ấy sẽ được người nhận đồng!" Nói xong người này còn vỗ vỗ vào vai của Kakashi an ủi.

Ba người Obito, Rin và Kakashi tròn tròn mắt nhìn về phía Akira. Thấy được cảnh này thì Minato đỏ mặt hột hột trên trán. Nguyên do cùng bản thể nên lời nói của hai người giống y hệt nhau không có khác nhau một chút nào cả. Ánh phân thân Akira quay sang nhìn Minato một cái. Hai tay hắn ngay lập tức kết ấn. Thân mình hắn nở bồm một cái biến thành một đám khói trắng. Bản thể Akira đang thờ dài một hơi, bàn tay vỗ nhẹ vai an ủi Kakashi: "Anh không biết suy nghĩ của cha em thế nào nhưng anh tin chắc nếu như ông ấy ở trên trời... ồ..." Nói đến đây thì đột nhiên Akira ngừng lại. Mặt của hắn có

chút đỏ lên. Bàn tay nắm lại đặt trước miệng ho khan vài tiếng nói: "Được rồi! Anh chỉ muốn nhắc lại lần nữa để động viên tinh thần của Kakashi một chút mà thôi!"

Cô bé mặc một thân quần áo xinh đẹp màu hồng mở to con mắt tròn, con ngươi của cô bé giống như một viên hồng ngọc. Mái tóc bồng bênh, đôi mắt to tròn chớp chớp nhẹ, cô bé lên tiếng an ủi Kakashi: "Kakashi, cậu cũng không nên đau buồn. Mình nghĩ được rằng bác Sakumo ở trên trời nhất định sẽ dõi theo bước chân của cậu. Bác ấy cũng không muốn nhìn thấy bộ dạng của cậu như thế này!" Đầu Kakashi cúi xuống, cậu nhẹ nhàng gật một cái đáp lời của Kurenai.

Một cậu bé cũng tầm tuổi Kurenai, mái tóc màu đen trông có chút đẹp trai, trên miệng cắn một cọng tăm, cậu bé mở miệng nói: "Kakashi, chú Sakumo thật sự là một người tuyệt vời. Bất kể thế nào thì chú ấy đã kế thừa được ý chí của lửa. Chú ấy đã phát huy ra được ý chí của lửa biết bảo vệ đồng đội của mình. Dù có làm sai đi nữa thì chú ấy vẫn là một Ninja của làng Lá!"

Ánh mắt Akira quét qua đám trẻ, hắt thở dài ra một hơi. Ngón cô đưa ra gõ gõ nhẹ trán. Hẳn không biết đám người làng Lá cao tăng sẽ quyết định như thế nào về cái chết Sakumo. Hẳn hy vọng cái chết Sakumo không khiến cho Kakashi quá đau lòng. Hẳn hy vọng đám người làng Lá sẽ giải quyết tốt được việc này. Tuy nhiên...

Tại trong một phòng họp khá lớn của làng Lá...

Lãnh chúa Hòa Quốc là một nam nhân tầm trung tuổi, có một chút béo tốt. Trên đầu đội một chiếc mũ khá kỳ quái rộng ra giống như một con công. Trong bàn tay của nam nhân trung tuổi này cầm một cây quạt. Lãnh chúa mở miệng nói: "Vậy chủ đề chúng ta ở đây là đang bàn bạc về cái chết của Nanh Trắng hay sao?"

Trong tổ đàm phán là toàn bộ đoàn trưởng lão, ngay cả Hokage đệ tam, Danzou người lãnh đạo ANBU, hai cố vấn Hokage là Koharu và Homura. Mỗi người đều chiếm cứ lấy một ghế lắng lắng quan sát đám người này. Hiện nhiên mỗi gia tộc ở đây đều chiếm đến một vài ghế của đoàn trưởng lão. Mỗi người đều quan sát với nhau xem thái độ của việc này như thế nào.

Một người trong đoàn trưởng lão ngay lập tức mở miệng nói: "Vâng thưa lãnh chúa, ở đây chúng tôi đang bàn bạc việc này. Chúng tôi đang xung đột với ý kiến liệu có nên để cho di thể Nanh Trắng được an táng tại nghĩa trang các anh hùng hay không?"

"Hử?" Nghe được lời này thì hai mắt của lãnh chúa Hòa Quốc nhăn lại. Bàn tay đem chiếc quạt giấy đóng lại, đồng thời tay nắm đầu quạt giấy. Ánh mắt của vị lãnh chúa liếc qua đám người ở đây hỏi: "Việc này còn cần phải bàn bạc với nhau sao?"

"Vâng!" Người trưởng lão đoàn vừa nói chuyện tiếp tục đáp lời vị lãnh chúa Hòa Quốc kia. Hẳn tiếp tục nói: "Theo quy định thì những người lập được công lao cho làng Lá cũng như cho Hòa Quốc sau khi chết đều sẽ được an táng trên khu vực anh hùng. Ngoài ra hầu hết các Ninja chết trận trong nhiệm vụ đều sẽ được an táng ở nơi này. Tuy nhiên..." Bàn tay của người trưởng lão này nắm lại ho khan sau đó tiếp tục nói: "Lần này Nanh Trắng đã vì việc tư khiến cho nhiệm vụ thất bại gây tổn thất lớn cho Hòa Quốc ta cùng với Làng Lá. Thứ hai cái chết của Nanh Trắng hoàn toàn là do tự sát mà không phải chết trên chiến trường. Thế nên việc xét đề cho Nanh Trắng tiến vào nghĩa trang anh hùng là việc chúng tôi đang xung đột ý kiến với nhau?"

"Việc này, xem ra..." Vị lãnh chúa cầm chiếc quạt tự gõ nhẹ vào đầu của mình, ánh mắt của hắn già vờ dờ nhìn quét qua đám người toàn trường.

Hokage đệ tam chấp hai tay lại đặt lên bàn, hẳn ngay lập tức đáp lại lời lãnh chúa Hòa Quốc: "Theo tôi thấy mặc dù lần này Nanh Trắng đã làm nhiệm vụ thất bại gây tổn thất lớn cho đất nước chúng ta nhưng từ trước đến nay cậu ta đã lập được nhiều công lao cho Hòa Quốc cũng như làng Lá. Bất kể thế nào cậu ta cũng nên được an táng tại nghĩa trang anh hùng!"

"Đệ Tam!" Bất chợt một âm thanh vang lên. Mọi người nhìn sang thì thấy đôi mắt của Danzou hơi híp lại quay sang nhìn về phía Hokage đệ tam, hẳn lãnh chúa Hòa Quốc lên tiếng nói: "Trong luật lệ có ghi chép rất rõ ràng chỉ những anh hùng khi chết trận hoặc làm nhiệm vụ mới được an táng tại nghĩa trang anh hùng. Theo luật lệ, Nanh Trắng không có tư cách được an táng tại nghĩa trang anh hùng bởi vì hắn tự sát mà không phải vì bị người giết chết. Ngoài ra vì nhiệm vụ lần thất bại đã khiến cho Hòa Quốc cùng với Làng Lá ta tổn thất rất lớn!"

Mấy trưởng lão nghe được lời của Danzou thì gật gù. Hokage đệ tam ngay lập tức phản đối nói: "Danzou, ngươi không thể nói như vậy! Từ trước đến nay Nanh Trắng đã lập nhiều công lao cho làng Lá chúng ta. Hẳn hoàn toàn có đủ tư cách an táng tại nghĩa trang anh hùng!"

Danzou chấp tay lại bình thản phản bác lời của Hokage đệ tam Sarutobi Hiruzen: "Hiruzen, ngươi cũng không thể nói như vậy được? Chúng ta không thể dùng công lao của Nanh Trắng để phủ định đi việc Nanh Trắng đã làm tổn thất cho làng Lá chúng ta!"

Nữ nhân lớn tuổi Koharu gật đầu nói: "Đệ Tam, Danzou nói đúng! Chúng ta không thể dùng công lao để phủ định đi lỗi lầm mà Nanh Trắng đã mắc phải!"

Roạt!

Chiếc quạt nhanh chóng đóng lại. Mọi người quay sang nhìn về phía lãnh chúa. Lãnh chúa gõ nhẹ chiếc quạt trong lòng bàn tay, ánh mắt nhìn về phía mọi người sau đó lên tiếng nói: "Được rồi, chúng ta quyết định bỏ phiếu đi! Bỏ phiếu xem Nanh Trắng có được an táng tại nghĩa trang các anh hùng hay không?" Nghe được lời này thì mọi người gật đầu. Nói đến đây lãnh chúa nói: "Ai đồng ý Nanh Trắng có thể an táng tại nghĩa trang anh hùng, giơ tay!" Đám người trưởng lão đoàn lần lượt đưa ra quyền quyết định của mình. Có một đám người giơ tay lên. Ánh mắt lãnh chúa quét qua đám người này nhẹ nhàng gật đầu một cái. Nhất thời đám người rút tay về. Lãnh chúa lại tiếp tục hỏi: "Vậy ai không đồng ý Nanh Trắng có thể an táng tại nghĩa trang anh hùng?" Lại một người đám người giơ tay lên.

Ánh mắt Hokage đệ tam thấy được số người không đồng ý cho Nanh Trắng an táng tại nghĩa trang nhiều hơn bên mình thì Hokage đệ tam chán nản thở

dài. Xem ra việc này cuối cùng đã được quyết định. Sakumo không có quyền được an táng tại nghĩa trang anh hùng. Lời này công bố ra khiến cho toàn bộ làng Lá bàn luận vô cùng xôn xao.

Akira đang dắt tay cô bé Kurenai đi ở bên cạnh, hần nghe được tin này thì khe khẽ thở dài lẩm bẩm: "Không nghĩ tới làng Lá lại cũng có việc như thế này! Xem ra quyền lực khiến cho con người ta mục nát a!"

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Dừng Vĩnh Cửu Mangekyou Sharingan Mở Ra

Trắng sáng bạc chiếu lên bầu trời, trên bầu trời một mảnh sao tràn ngập. Nó phát ra ánh sáng khiến cho bất cứ người nào ở đây đều phải cảm thán về đẹp của nó. Một người nam nhân khoảng hai mươi tuổi với mái tóc màu đen nhạt. Hần mặc một bộ kimono đơn giản màu xanh nhạt. Ở bên cạnh hần chính là một khay đựng trà. Bàn tay của hần nhẹ nhàng nâng lên một chén trà rồi húp nhẹ. Đầu hần ngẩng lên nhìn về phía trắng sáng. Hần là một người trong gia tộc Uchiha tên là Uchiha Fuuton. Năm nay hần đã mười tám tuổi mở ra Sharingan ở trạng thái hai cầu ngọc. Tính ra hần cũng thuộc tầng lớp tinh anh trong gia tộc Uchiha. Hơn nữa còn là dòng chính của gia tộc Uchiha có huyết thống thuần khiết nhất. Hần có khuôn mặt hơi gầy, hai vết hằn ở hai bên hốc mũi. Con mắt hơi hẹp dài. Mái tóc đen nhánh dài đến ngang vai đồng thời lông mi dày cộm.

Bất chợt trong không khí xuất hiện một đợt sóng gợn. Ngay lập tức Uchiha Fuuton có chút kinh ngạc. Ngay sau đó từ trong tay áo rút ra một thanh kunai kề trên đê phòng. Tuy nhiên khiến cho hần hoàn toàn kinh ngạc là một người đeo mặt nạ hiện ra. Người đeo mặt nạ hiện ra hiển nhiên không làm cho Uchiha Fuuton kinh ngạc mà khiến cho Uchiha Fuuton kinh ngạc là đôi mắt của hần. Người đeo mặt nạ này có một mái tóc bạch kim che cả khuôn mặt. Hần mặc một thân quần áo kimono đơn giản màu xanh đậm. Con ngươi của hần mở ra, ở bên trong đồng tử là một màu đỏ rực, có những hình ngôi sao sáu cánh liên tục nối liền với nhau khiến chỉ Uchiha Fuuton kinh hãi. Đôi mắt này hần cảm giác vô cùng quen thuộc. Nó thuộc về gia tộc Uchiha, đẳng cấp cao nhất Sharingan.

Bất kể gia tộc nào đều sẽ có một chút cảm ứng với huyết kế của gia tộc mình. Đặc biệt là loại huyết kế như Sharingan. Người mở ra Sharingan hoàn toàn là người của gia tộc Uchiha. Tất nhiên có trường hợp cấy ghép mắt rồi. Tuy nhiên khiến cho Fuuton kinh hãi là không biết tại sao người này lại tới tìm mình. Hần kinh ngạc nói: "Người... người là ai? Đôi... đôi mắt đó..."

Đôi mắt người đeo mặt nạ từ từ nhắm lại đột nhiên hần mở ra, miệng của hần khe khẽ lẩm bẩm: "Hư huyền đại thế giới!" Nhất thời thân thể của Fuuton hoàn toàn trở nên cứng lại. Trong con ngươi của hần biến thành màu đỏ rực như máu, hai cầu ngọc bắt đầu liên tục xoay tròn. Hai cầu ngọc nhanh chóng biến đổi, chúng lập tức chuyển hóa thành ba cầu ngọc chỉ trong vài giây. Tuy nhiên khiến cho người ta khiếp sợ là sau khoảng một phút ba cái cầu ngọc điên cuồng xoay tròn. Chúng xoáy đi với tốc độ vô cùng nhanh. Ngay sau đó nó chuyển hóa thành một đồ án giống như những cánh hoa cùng với một chấm đen ở giữa. Toàn thân của Uchiha Fuuton đã ướt đầm mồ hôi. Cơ thể của hần tràn ngập mồ hôi. Từng đợt gân xanh nổi lên trên trán.

Đột nhiên Uchiha Fuuton hét lớn lên một tiếng nói: "Ta muốn giết chết người!" Nói xong Uchiha Fuuton hai tay kết ấn sau đó trực tiếp phun ra một quả cầu lửa đánh về phía người nam nhân đeo mặt nạ hồ ly kia.

Người nam nhân đeo mặt nạ hồ ly ngay lập tức biến mất tại chỗ. Hần lập tức xuất hiện sau lưng của Uchiha Fuuton. Điều này khiến cho Uchiha Fuuton giật mình một cái. Hần ngay lập tức xoay người lại dùng thanh kunai đâm vào cổ người đeo mặt nạ hồ ly. Tuy nhiên thanh kunai ngay lập tức đánh xuyên qua cổ của hần không như đánh vào không khí. Đồng thời Uchiha Fuuton nghe rõ được người nam nhân đeo mặt nạ kia lẩm bẩm rất nhỏ: "Kotoamatsu". Nhất thời Uchiha Fuuton cảm giác được đầu của mình choáng váng.

Đầu người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly kia đột nhiên ngược nhìn về phía trước ngay sau đó nhú mảy lại một cái. Thân mình của hần trực tiếp biến mất tại chỗ.

Vù!

Một thanh niên kém hơn Uchiha Fuuton vài tuổi. Hần ngay lập tức xuất hiện trước mặt Uchiha Fuuton, về mặt đê phòng. Trong tay hần cầm thanh kunai tò mò hỏi: "Anh Fuuton, anh phát hiện ra người lạ sao?"

Con mắt Uchiha Fuuton mở ra kinh hãi nhìn về phía người thanh niên kia. Hần lẩm bẩm nói: "Katon, em vẫn còn sống hay sao? Anh nhớ em đã bị hần giết chết rồi mà!"

Nghe được chính lời người anh trai nói như vậy thì Uchiha Katon hoàn toàn không hiểu gì cả. Thân mình Katon có vài phần giống anh trai của mình nhưng cậu không có vết hằn trên hốc mũi mà thôi. Cậu nhú mảy lại lên tiếng hỏi: "Đại ca, anh nói gì cơ? Em khi nào bị người giết!"

Thấy như vậy thì Uchiha Fuuton thở ra hồng hộc, hần lên tiếng nói: "Chẳng... chẳng lẽ hết thấy vừa rồi là ảo giác. Nhưng ảo giác làm sao có thể chân thật đến mức như vậy được?" Toàn thân Uchiha Fuuton cảm giác được vô cùng mệt mỏi. Toàn thân hần ướt đầm mồ hôi. Đầu óc của hần vô cùng choáng váng. Hần bây giờ chỉ muốn ngủ một giấc mà thôi. Bàn tay hần nhẹ nhàng đưa lên lau sạch mồ hôi còn đọng lại trên đầu. Tóc của hần trong lúc này ra mồ hôi đã bết lại. Không khí lạnh của màn đêm khiến cho hần có cảm giác lạnh lạnh. Toàn thân của hần lạnh buốt. Hần nhìn quanh thì thấy được không ngờ hần lại trong căn nhà của gia tộc Uchiha đồng thời hần mặc một thân quần áo kimono đơn giản. Bộ áo kimono đơn giản hiện nay đã ướt đầm.

Con người Uchiha Katon cau lại, trong con người Uchiha Katon xuất hiện một câu ngọc. Tuy nhiên khiến cho Katon giật mình là đôi mắt của Uchiha Fuuton, đôi mắt đó không phải là một đôi mắt của một người có ba câu ngọc mà là một đôi mắt có con người có đồ án kỳ lạ. Đồ án này giống như một cánh hoa có bốn cánh, một chấm đen ở giữa. Katon mở miệng nói: "Anh Fuuton, mắt của anh!"

"Mắt của anh?" Nghe được Uchiha Katon nói như vậy thì Uchiha Fuuton nhú mày lại. Hắn đưa tay lên sờ sờ mắt của mình. Mặc dù hắn không biết được mắt của mình như thế nào nhưng hắn biết được đôi mắt của mình đã có sự thay đổi lớn lao. Nói đúng hơn là đôi mắt này đã tiến hóa thành cao cấp hơn. Thấy được như vậy thì Uchiha Fuuton giật mình một cái.

Thân mình hắn xoay người lại, hắn trực tiếp vọt vào bên trong nhà. Hắn cảm giác được đôi mắt của mình giống như biến hóa thật là lớn. Hắn bắt kẻ mình còn một mồi ra sao. Thân mình Uchiha Fuuton vọt vào bên trong. Uchiha Katon cũng trực tiếp chạy theo sau Uchiha Fuuton. Bàn tay Uchiha Fuuton đẩy ra cánh cửa giấy sau đó trực tiếp vọt vào bên trong căn phòng. Hắn lấy ra một chiếc gương sau đó đem mắt của mình soi lên. Khiến cho hắn bàng hoàng và kinh ngạc là trong con người đang đồ bưng của hắn có một cái hình thù kỳ quái giống như một bông hoa bốn cánh và một chấm đen ở giữa con người.

Thân mình Uchiha Fuuton run lên, hắn lẩm bẩm nói: "Đây, đây là..." Hắn hoàn toàn không thể tin tưởng được đôi mắt của mình đã chuyển hóa thành dạng như vậy. Phải biết được rằng đôi mắt giống như thế này chỉ tại một người đã từng thấy qua. Đôi mắt của tộc trưởng Uchiha mạnh mẽ nhất, có sức mạnh ngang với Hokage đệ nhất Uchiha Madara. Đôi mắt của Uchiha Fuuton đang sở hữu chính là đôi mắt Mangekyou Sharingan. Khi thấy mình mang đôi mắt như vậy thì hắn làm sao có thể không kích động cho được. Phải biết mình làm một tông gia của gia tộc Uchiha thì Uchiha Fuuton biết đến đẳng cấp tối cao của Sharingan không phải ba câu ngọc mà là Mangekyou Sharingan.

"Anh Fuuton, anh..." Miệng của Uchiha Katon liên tục run rẩy lẩm bẩm. Hắn chỉ về phía Uchiha Fuuton nói: "Anh lại mở ra đôi mắt Mangekyou Sharingan..."

Uchiha Fuuton run rẩy lên, hắn cứ nghĩ mình đang nằm mơ. Bàn tay đưa lên sờ sờ đôi mắt của mình. Ngay sau đó hắn kinh ngạc run rẩy nói: "Anh, anh không có biết... Chỉ là vừa rồi anh thấy được mấy cánh tượng đáng sợ nhất nên anh mới mở ra cái này..." Hai bàn tay Uchiha Fuuton không dám tin. Hắn trực tiếp chống tay của mình lên trên bàn sau đó run rẩy nói ra những thứ này.

Uchiha Katon cảm giác vừa mừng với anh trai của mình nhưng đồng thời cũng khiến cho trong lòng của mình có chút ghen tị. Đôi mắt của Katon hơi mím lại vài cái ngay sau đó hắn lên tiếng nói: "Em... em phải nói việc này cho cha biết!"

Thân mình Uchiha Katon vừa xoay người đi thì đột nhiên trong không khí xuất hiện một đợt cơn sóng. Một bàn tay vỗ lên bả vai của Uchiha Katon. Ngay lập tức Uchiha Katon bị sóng cơn bao lấy. Thân mình của hắn trực tiếp biến mất trong không khí. Khi mà Uchiha Fuuton nhìn thấy được người nam nhân đeo mặt nạ này thì không hiểu sao trong lòng của hắn lại có chút thân thiết. Người nam nhân tóc bạc đeo mặt nạ hồ ly lên tiếng nói: "Không cần gì phải sợ cả! Yên tâm đi ta không có giết chết hắn đâu mà ngươi phải lo. Hai người là anh em đi. Tuy nhiên ta cảnh cáo ngươi không được nói bất cứ thông tin gì liên quan tới việc ta có thể giúp ngươi mở ra Mangekyou Sharingan cả!"

Khi mà thấy được người nam nhân tóc bạc đeo mặt nạ hồ ly này thì trong lòng Uchiha Fuuton lại không có chút nào đề phòng và phản kháng. Đường như những mệnh lệnh của người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly tóc bạc này chính là lời của thần, mệnh lệnh của hắn chính là trên hết. Đầu Uchiha Fuuton nhẹ nhàng gật xuống. Hắn lên tiếng nói: "Chủ nhân, yên tâm. Ta biết phải làm gì!"

Khóe miệng người nam nhân đeo mặt nạ có tóc bạc này rõ ràng đang cười, hắn nhẹ nhàng gật đầu mình xuống. Ánh mắt nhìn về phía Uchiha Fuuton, từ cuộn giấy hắn kéo dài ra đem cuốn giấy lấy ra đặt lên đất. Khi mà tay của hắn ấn vào trang giấy trắng đầy chữ cùng với những ký hiệu kỳ lạ thì một tiếng nổ nhỏ vang lên. Một cái lọ đựng dung dịch muối sinh lý xuất hiện ở dưới đất. Bàn tay của hắn nâng lọ muối sinh lý sau đó đem nó mở nắp ra.

Uchiha Fuuton thấy được người nam nhân đeo mặt nạ từ từ tiến về phía mình, đồng thời hắn mở miệng nói: "Không được có bất cứ hành động chống cự nào được chứ? Đồng thời nhin đau không được kêu một tiếng!" Đầu Uchiha Fuuton nhẹ nhàng gật xuống một tiếng. Hắn thấy được hai ngón tay của người nam nhân tóc bạc kim đưa ra hướng về phía con mắt của mình đi tới. Nhất thời thân thể của Uchiha Fuuton run lên. Hắn cảm giác được một cảm giác đau nhói từ trong mắt mình truyền tới. Con mắt của hắn trực tiếp bị người thanh niên kia nhổ ra sau đó ném vào bình dung dịch muối sinh lý. Một cảm giác tê dại từ mắt của hắn truyền tới, một dòng máu nóng nhanh chóng chảy ra từ khóe mắt. Bàn tay của hắn cũng không có ngừng lại mà ngay lập tức lấy thêm con mắt khác của hắn bỏ vào bình nước muối sinh lý.

Đối với Uchiha Fuuton bây giờ thì thế giới đã hoàn toàn không có chút ánh sáng nào. Tuy nhiên khiến cho hắn giật mình là một ngọn lửa ngay lập tức bao bọc lấy cơ thể của hắn. Ngọn lửa này lại vô cùng âm áp. Uchiha Fuuton có thể cảm nhận được. Điều kỳ lạ là nó không có đem quần áo của Uchiha Fuuton đốt cháy mà chỉ đem cơ thể của hắn bao bọc mà thôi. Một cảm giác ngứa ngáy và vô cùng đau nhức từ mắt của hắn truyền tới. Sau vài giây sau thì nó mới hết.

Một âm thanh bình thản rơi vào trong tai của hắn: "Được rồi, ngươi mở mắt ra đi!"

Uchiha Fuuton từ từ mở ra đôi mắt của mình. Ánh sáng dần dần trở lại với đôi mắt của hắn. Uchiha Fuuton đưa hai bàn tay nên thì phát hiện được hắn có thể nhìn thấy hai tay của hắn. Con mắt Uchiha Fuuton mở lớn kinh ngạc hô lên: "Đây là thế nào?" Sau đó hắn nhìn vào trong bình thấy được một đôi mắt đang lơ lửng trong đó. Nhất thời ánh mắt của hắn tràn ngập kinh ngạc.

Người nam nhân đeo mặt nạ lẳng lặng hỏi hắn: "Thế nào? Thứ mở ra Mangekyou Sharingan xem sao?"

Đầu Uchiha Fuuton nhẹ nhàng gật xuống, trong mắt của hắn xuất hiện biến thành ba câu ngọc. Ngay sau đó ba câu ngọc xoay tròn biến thành một cái bông hoa bốn cánh đồng thời có một chấm đen ở giữa. Đầu người thanh niên đeo mặt nạ cười nói: "Tốt lắm! Không ngờ khôi phục của ngươi cũng là Mangekyou Sharingan đây." Thanh niên tóc bạc đeo mặt nạ hồ ly trầm ngâm một chút rồi sau đó hướng về phía Uchiha Fuuton tiếp tục nói: "Tại tối ngày mai nếu như ta thành công ta sẽ giúp ngươi nâng cấp Mangekyou Sharingan lên vĩnh cửu Mangekyou Sharingan đồng thời đem em trai của ngươi trở lại! Nhớ ta cảnh cáo ngươi không được đem việc này truyền ra bên ngoài. Còn việc của em trai ngươi, ngươi biết phải làm gì rồi chứ?"

Hai tay của Uchiha Fuuton chấp lại hành lễ đối với người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly nói: "Chủ nhân, ta hiểu!"

Nhìn sắc mặt tái nhợt của Uchiha Fuuton thì người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ cũng biết được rằng muốn mở ra Mangekyou Sharingan đã tiêu tốn của hắn không biết bao nhiêu tinh thần lực cùng với chakra. Trong khi em trai của Uchiha Katon vốn là trạng thái một câu ngọc. Nếu như muốn để cho đôi mắt của hắn tiến hóa thành Mangekyou Sharingan thì không biết Uchiha Katon phải sử dụng bao nhiêu tinh thần lực đây. Điều này hiển nhiên khiến cho người nam nhân đeo mặt nạ đối với Uchiha Katon đều phải bận tâm suy nghĩ.

Thân mình người thiếu niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly trực tiếp xuất hiện trong một gian nhà. Hắn đem chiếc mặt nạ gỡ xuống để lộ ra một khuôn mặt vô cùng quen thuộc và trẻ tuổi. Bộ mặt này chỉ khoảng mười năm, mười sáu tuổi mà thôi. Mái tóc bạch kim của hắn khác hẳn với gia tộc Uchiha lại mang theo đôi mắt vĩnh cửu Mangekyou Sharingan của gia tộc Uchiha. Đôi mắt của hắn chớp nhẹ, ngay sau đó con ngươi màu đỏ chuyển hóa thành một đôi mắt đen nhánh như bình thường.

Một nữ nhân khoảng ngoài ba mươi khá xinh đẹp mặc một bộ kimono hoa nhìn về phía người thiếu niên tò mò hỏi: "Akira-kun, cháu lại ra ngoài sao?" Ánh mắt của nữ nhân tầm hơn ba mươi tuổi này liếc về phía một chiếc mặt nạ hồ ly trong tay Akira.

Đầu người thiếu niên nhẹ nhàng gật xuống, hắn thở dài ra một hơi sau đó nói tiếp: "Vâng! Cháu vừa ghé qua thăm cậu bé Kakashi một chút. Ngày mai chính là tang lễ của chú Sakumo, cô có đi viếng thăm hay không?"

Đầu nữ nhân tầm ngoài ba mươi nhẹ nhàng gật xuống, nàng mở miệng đáp lại: "Tất nhiên cô phải đi thăm rồi! Dù gì đi nữa thì ngài Nanh Trắng đã làm được rất nhiều việc tốt cho làng Lá chúng ta. Cho dù có việc gì đi nữa thì cô vẫn biết ơn vì những việc ngài Nanh Trắng đã vì làng làm. Cô nhất định sẽ đi viếng lễ tang ngài Nanh Trắng." Nói đến đây Ayumi khe khẽ thở dài một hơi rồi tiếp tục nói: "Hài... Không biết ngài Hokage nghĩ gì chứ? Tại sao lại không đồng ý việc ngài Nanh Trắng được phép an táng tại nghĩa trang anh hùng đây?"

Đầu Akira hơi ngước lên, hắn nhẹ nhàng lắc đầu của mình, trong giọng nói Akira phát ra sự cảm thán: "Cô Akira, cũng không phải giống như cô nghĩ! Ngài Dệ Tam có lẽ cũng đã tận lực. Nhiệm vụ lần này ngài Nanh Trắng đã khiến cho Họa Quốc và Làng Lá chúng ta tổn thất thảm trọng. Cháu nghĩ đám người cao tầng hiển nhiên muốn lựa chọn lần này chèn ép Nanh Trắng rồi. Cháu không nghĩ đến họ lại làm quá đáng như vậy!?"

"Nga" Ayumi ngạc nhiên hô lên một tiếng. Nàng lẳng lặng cúi đầu, ngay sau đó nàng gật đầu một cái: "Akira, cháu nói cũng phải." Ánh mắt Ayumi tò mò nhìn về phía Akira nói: "Cô không nghĩ tới Akira là người có cái nhìn chính xác như vậy?"

Bàn tay Akira phất ra, hắn xoay người rồi đi, trong khi đi hắn mở miệng lầu bầu: "Làm sao có thể trách họ được! Dù sao đi nữa thì khi con người ta ở một địa vị quá lâu, quyền lực sẽ làm cho con người ta sa hóa. Điều này cũng rất khó tránh khỏi khi mà một người có danh tiếng quá thịnh. Người ta sẽ nghĩ hắn có khả năng uy hiếp vị trí của họ. Việc cần diệt trừ hắn là việc đương nhiên!"

"Akira, cháu nói cái gì thế?" từ miệng Ayumi không ngờ lại phát ra tiếng cảnh cáo đồng thời có vài phần giận dữ. Ánh mắt Ayumi mang theo sự tức giận, nàng mở miệng nói, trong lời nói có chút cảnh cáo và khuyên giải: "Cháu không được nói lung tung! Họa từ miệng mà ra. Chúng ta chỉ là những người Ninja bình thường của làng Lá. Chúng ta chỉ cần chấp hành tốt nhiệm vụ của mình là được!"

"Hài..." Từ miệng Akira phát ra một tiếng khe khẽ thở dài.

Ánh sáng mặt trời chiếu lên trên làng lá bắt đầu một buổi sớm...

Trong nhà tang lễ, toàn bộ căn nhà được treo hoa cùng với khăn tang màu trắng. Một cái quan tài gỗ được đặt ở phía trước. Đôi mắt của Akira nhìn quanh quẩn. Bởi vì số lượng mà người đến dự tang lễ của Nanh Trắng không ngờ lại đếm được trên đầu ngón tay. Trong đó có một số người thân của Hatake Kakashi mà thôi. Ngoài ra còn có thêm đồng bọn của Kakashi. Akira cũng sợ rằng ngay cả họ hàng Hatake cũng không có đến được đông đủ nói chi là người ngoài. Một cậu bé tóc bạch kim cúi đầu trước linh đài của Hatake Sakumo.

Sau khi thăm linh vị Hatake Sakumo, đem vòng hoa trắng đặt lên trên linh mộ. Bàn tay Akira nhẹ nhàng vỗ vỗ lên vai của Hatake Kakashi sau đó hắn cũng xoay người rồi đi. Khi mà hắn bước ra khỏi cửa của căn nhà Hatake Kakashi thì thấy được một nam nhân khá lớn tuổi. Trên đầu lão có đội một chiếc mũ màu đỏ cùng với chữ Họa to tướng. Theo sau lưng hắn là vài người. Akira lẳng lặng cúi đầu chào hỏi. Lão già nhìn thấy được Akira thì nhẹ nhàng gật đầu một cái sau đó xoay người tiến vào bên trong.

Trong lúc này Akira cảm thán. Hắn thực sự muốn đem thế giới này tiến tới hòa bình. Khi mà hắn ngẩng lên trời thì từng hạt mưa lất phất bắt đầu từ trên trời rơi xuống. Akira mặc cho chúng rơi là trả trên khuôn mặt của mình. Hắn khe khẽ thở dài ra một hơi. Hắn quyết định muốn để cho thế giới này đi tới hòa bình. Mà hắn sẽ thực thi một kế hoạch cực kỳ biến thái, cực kỳ điên cuồng... Có thể nói đó là một kế hoạch khiến bất cứ ai cũng phải khiếp sợ. Bởi vì kế hoạch này rất khó thực hiện nhưng với đôi mắt của Uchiha Akira cùng với khả năng y thuật của hắn, hắn nghĩ không việc gì có thể cản hắn được.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Hộp Mặt Các Trưởng Lão Trong Tộc Uchiha

Đôi mắt Uchiha Katon mở ra, hần ngơ ngác nhìn xung quanh. Hần phát hiện được thân mình của hần trực tiếp bị lôi vào trong một không gian kỳ lạ màu đen nhánh. Ở trong không gian kỳ lạ này có cảm giác rất quái dị. Hần không biết phải miêu tả thế nào cho phải. Nói đơn giản một chút, mặt đất hoàn toàn chính là một mặt phẳng. Mặt đất không có chút gồ lên chút nào. Katon không biết được mình đang đứng ở đâu. Bầu trời một mảnh đen ngòm không có bất cứ ánh sao hay chẳng gì, cũng chẳng nhìn thấy một mảnh mây. Tuy nhiên nó giống như bầu trời bình thường nhưng là không có một ánh sao và mặt trăng cũng như mặt trời. Cảm giác này khiến cho Uchiha Katon cảm giác có chút quái dị. Hần không xác định được phương hướng mình đi. Mà điều kỳ lạ là Katon lại có thể nhìn thấy được chính tay chân của mình. Theo lý mà nói nơi này không có ánh sáng thì hần không thể nhìn thấy được cái gì mới đúng nhưng hần lại có thể nhìn được. Chính xác là khi hần đưa bàn tay của mình lên thì hần có thể nhìn thấy tay của mình.

Trong đầu Katon lúc này hồi tưởng lại, lúc đó hần chỉ nhớ được mình bị một bàn tay vỗ lên. Ngay sau đó cơ thể của hần bị hút vào trong dị không gian này. Katon hô lớn không có ai trả lời hần. Nơi này có không khí nhưng không có thức ăn, không có nước uống cũng chẳng có phân biệt phương hướng. Khi mà hần thử tìm kiếm phương hướng lại không có bất cứ đáp lại gì cả. Tuy nhiên khi mà trong lúc Katon cảm giác được mình có chút sôi bụng nên giống như đói vậy thì ngay lập tức ở trong không khí xuất hiện một đợt cơn gió. Đợt cơn gió này trực tiếp thổi ra một đám thức ăn và nước uống.

Katon giật mình nói: "Người là ai? Tại sao lại bắt ta đến nơi này!" Tuy nhiên không ai trả lời hần cả. Hần cứ như vậy ở trong nơi này đạt đến thời gian bao lâu không biết. Hần đoán có lẽ khoảng chừng một ngày đi.

Trong lòng Katon có chút hoảng hốt. Tuy nhiên sau khi suy nghĩ thật kỹ thì Katon biết được rằng nếu như đối phương bắt hần đến đây chắc chắn có ý đồ của hần. Nếu như vậy thì chỉ ít hần vẫn còn sống. Đây là điều mà Katon nghĩ đến. Mặc dù Katon biết được đối phương muốn gì ở mình nhưng hần cảm giác vô cùng lo lắng. Cảm giác đối phương có hay không giết mình? Trong lòng Katon giống như có rất nhiều suy nghĩ vẩn vơ. Hần biết được mình chắc chắn sẽ sống trong thời gian này nhưng còn anh Fuuton thì sao? Trong lòng Katon tràn ngập những câu hỏi không có ai trả lời cho hần. Điều mà hần làm bây giờ duy nhất là chờ đợi. Bởi vì hần đã cố thử thoát khỏi chỗ này nhưng không có thành công.

Sau khi mà Uchiha Katon ăn được bữa ăn thứ ba, người mà hần chờ đợi cuối cùng cũng xuất hiện. Thấy được cơn gió xuất hiện, thân mình một thanh niên mặc y phục bộ kimono đơn giản màu xanh da trời trực tiếp xuất hiện trong không khí. Trên mặt của hần xuất hiện một cái mặt nạ hồ ly. Tuy nhiên khi mà hần xuất hiện thì ngay lập tức Katon ngay lập tức dùng thuật thân thuật. Thân mình dịch chuyển tới bên cạnh người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly, ý đồ không chế người thanh niên này đem hần rời đi.

Khỏe miệng của người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly nhếch lên, điều mà khiến cho Katon kinh hãi là từ đôi mắt của đối phương biến đổi có thể thấy được một cái đồ án một chuỗi hình ngôi sao sáu cánh liên tiếp nhau. Từng chiếc ngôi sao sáu cánh, trong ngôi sao sáu cánh lại có ngôi sao sáu cánh khác... cứ như vậy có không biết được bao nhiêu ngôi sao sáu cánh. Thấy được cảnh này khiến cho người thanh Uchiha Katon co quắp lại. Hần biết được rằng người này cũng có Mangekyou Sharingan.

Khi mà thanh kunai đặt lên cổ của hần thì thân thể của người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly cực kỳ nhanh. Bàn tay của hần vung ra túm lấy tay của Katon, bàn tay hần kéo thân thể Katon đem hần ném bay. Thân mình Katon lướt dài trên nền đất. Tuy nhiên khiến cho thân mình Katon kinh hãi khi mà chạm đến mặt đất thì hần thấy được đôi mắt của người thanh niên tóc bạc với hình ngôi sao sáu cánh liên tục quay tròn. Hần mở miệng đáp lại một tiếng: "Kotoamatsu"

Đầu của Katon cảm giác được đau nhói. Hần cảm giác được từng trận tê dại từ đầu của hần truyền lên. Ngay sau đó ý thức của hần dường như bị người sửa đổi. Trước mặt người thanh niên tóc bạch kim này, vị trí của hần trong lòng Katon chính là chúa tể. Hần sai phái Katon chết thì Katon sẽ không ngần ngại đi chết. Ngay lập tức Katon theo bản năng quỳ xuống đối với người thanh niên tóc bạch kim đồng thời lời nói cực kỳ cung kính nói: "Chủ nhân!"

Akira cũng quá biết rõ được năng lực vô cùng bá đạo của Kotoamatsu nhưng hần vẫn không nguyện sử dụng năng lực này. Có lẽ năng lực này dường như có thể nắm bắt được mọi thứ tuy nhiên Akira biết được rằng nó chưa chắc đã vô địch. Có lẽ sẽ có một cách nào đó phá giải được loại ảo thuật vô giải Kotoamatsu này. Mà dù loại đồng thuật này có mạnh mẽ mấy đi nữa thì Akira cũng không có cho rằng liên tục sử dụng nó sẽ dẫn đến việc đạt được hòa bình cho thế giới này. Thế giới này tràn đầy những điều không biết, có lẽ còn có thể lực thứ ba có khi thứ tư đang nhìn chằm chằm vào nơi này. Muốn đem thế giới hòa bình cần thực lực tuyệt đối đem cả thế giới nhanh chóng trấn áp tốc độ nhanh nhất. Chỉ có cách này mới có thể giảm mức hy sinh đến thấp nhất. Akira tất nhiên không hy vọng vào việc mình sử dụng loại đồng thuật này để đạt được hòa bình.

Đầu người thanh niên Akira nhẹ nhàng gật xuống. Hần mỉm cười một cái sau đó nói: "Được rồi, người không cần chống cự ta muốn làm thí nghiệm một chút!" Do Katon bị trùng đồng thuật của Akira mà toàn bộ việc cho Akira làm chủ. Nói đúng hơn Akira hiện giờ đã trở thành chủ nhân của Katon. Thân mình Akira từ từ bước đến bên cạnh Katon. Bàn tay hần vươn ra đặt lên trán của Katon. Katon chỉ cảm giác được đầu mình có thứ gì đó tiến vào có vẻ vô cùng mịn màng. Đột nhiên hần thấy được con mắt của người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly xoay tròn. Thân mình Katon ngay lập tức như tượng đá.

Từng giọt mồ hôi từ trên trán Katon chảy ra. Đôi mắt của Katon mở ra, con ngươi trở thành màu đỏ, sau vài giây thì một câu ngọc liên tục xoay tròn. Nó dần dần biến hóa thành hai câu ngọc. Đến lúc này thì hai câu ngọc xoay tròn chậm lại rồi dừng hẳn. Ngay sau đó vài chục giây thì hai cái câu ngọc lại xoay nhanh với tốc độ kinh hồn, nó nhanh chóng hóa thành ba câu ngọc. Trong lúc này thì ba câu ngọc của Katon đã quay chậm lại hơn. Tuy nhiên trán của hần thì tràn ngập mồ hôi, nó trở nên đỏ bừng, từng đợt gân xanh nổi trên trán của Katon. Sau khi biến thành ba câu ngọc qua một phút, hai phút... rồi mười năm phút. Đến phút thứ mười năm thì ba câu ngọc lại điên cuồng xoay tròn. Nó biến thành một cái cánh quạt bốn cánh màu đen ngòm đồng thời vị trí ở giữa thì bỗng có hình tròn. Hình thù này có chút khác biệt so với anh trai Uchiha Fuuton của hần.

"Aaaaa..." Katon không nhịn được hét thảm một tiếng. Hần cảm giác đầu của mình như nứt vỡ ra. Đôi mắt của hần nhắm nghiền lại. Hiên nhiên hần bị rơi vào tình trạng hôn mê.

Cả người Akira cũng tràn ngập mồ hôi. Hần nhìn xung quanh lâm bầm một câu hết sức ngắn gọn: "May ra tên khốn này còn chưa có ỉa ra tại dị giới của

mình a! Chết tiệt thật... lần sau cẩn thận chút trọn đôi anh em nào mà có người nhà của hấn đi hết rồi như vậy mới ổn!" Đầu Akira cúi xuống nhìn về phía người thanh niên Uchiha Katon đang nằm ngất ở phía dưới, hấn khe khẽ lẩm bẩm nói: "Bởi vì số câu ngọc quá ít nên khi tiến vào Mangekyou Sharingan thì não bộ có chút quá tải. May mắn mà mình dùng tiên thiên chân khí của trường sinh quyết nếu không hấn rất có thể gặp phải vấn đề!"

Bàn tay của Akira vươn ra đem đôi mắt của Katon móc ra bỏ vào trong một bình dung dịch chứa nước muối sinh lý. Ngay sau đó từ mắt của Uchiha Akira phun ra một chùm lửa trực tiếp bao bọc lấy cơ thể của Uchiha Katon. Hấn làm y hết việc này đối với Uchiha Fuuton. Ngay sau vài giây thì đôi mắt của Uchiha Katon lại mọc lại như bình thường. Akira hít một hơi lại, không biết trong lúc nào mà trong tay của hấn đã xuất hiện ra một cái bình lọ chứa dung dịch muối sinh lý khác. Trong chiếc bình này có một đôi mắt khác cũng là Mangekyou Sharingan.

Khóe miệng Akira nhếch lên nhìn về phía thân thể Katon, hấn hài lòng mỉm cười nói: "Để xem khi cấy Mangekyou Sharingan vào thì ngươi sẽ đạt được vĩnh cửu Mangekyou Sharingan. Đến lúc đó ta sẽ có hai bộ hạ trung thành tuyệt đối đây! Không tệ chút nào a!"

...

Một thanh niên khoảng mười tám tuổi, hấn đang ngồi trong nhà, hai tay vắt lại với nhau. Mặc dù khuôn mặt của hấn trong lúc này đang cực kỳ bình tĩnh tuy nhiên trong lòng của hấn lúc này cực kỳ nôn nóng. Tuy nhiên khiến cho hấn mờ to mắt là trong không khí xuất hiện một trận cơn gió. Một người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly trực tiếp xuất hiện trước mặt của hấn. Uchiha Fuuton ngay lập tức cung kính chấp tay nói: "Chủ nhân!"

Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng gật xuống, hấn mở miệng hỏi: "Mấy người trong gia tộc không nghỉ ngơi gì chứ?"

Đầu người thanh niên Uchiha Fuuton gật nhẹ, hấn lên tiếng nói: "Chủ nhân, chúng ta cũng thường ra ngoài làm nhiệm vụ nên việc này đầu đi cũng rất bình thường. Chỉ một ngày chắc chắn họ sẽ không nghỉ ngơi gì!" Khóe miệng Akira nấp sau chiếc mặt nạ hồ ly hơi nhếch lên. Từ trong cơn gió trong không khí, bàn tay Akira trực tiếp kéo ra một người thanh niên khác với một đôi mắt bị băng kín màu trắng. Thấy được người này thì Uchiha Fuuton kinh ngạc hô lên: "Em trai..." Sau đó ánh mắt của hấn nhìn về phía Uchiha Akira hỏi: "Chủ nhân, em trai của tôi!?"

Ánh mắt Akira liếc về phía Uchiha Katon sau đó quay sang nhìn về phía Uchiha Fuuton bình thản nói: "Không có gì! Lần này cấy ghép phi thường thành công. Ngày mai hấn có thể tỉnh lại. Đi chúng ta cần sắp xếp cho hấn một chỗ..." Tuy nhiên Uchiha Akira hơi ngạc nhiên. Hấn nhìn vào trong căn nhà sau đó nói: "Trong nhà có người!"

Hai tay Uchiha Fuuton cung kính chấp lại, khuôn mặt của hấn hơi đỏ lên nói: "Chủ nhân, đó là bạn gái của tôi!"

Hai mắt Uchiha Akira nhú mày lại, hấn lên tiếng nói: "Cha của ngươi đâu?"

Đôi môi Uchiha Fuuton hơi mỉm lại, hấn tiếp tục nói: "Cha của tôi đã đi bàn công việc với đám người trưởng lão. Hiện giờ có lẽ họ sẽ trở về muộn!"

Đầu Uchiha Akira gật xuống, hấn lên tiếng nói: "Được rồi! Để em trai ngươi trong phòng ngủ đi. Sáng sớm ngày mai khi nó tỉnh dậy thì nói với nó tuyệt đối không được tiết lộ việc này. Ngoài ra ta cũng cần cấy cho ngươi. Ngươi nhanh chóng đem bạn gái của ngươi đưa về đi!"

"Vâng!" Hai tay của Uchiha Fuuton trực tiếp chấp lại. Bàn gái thì có thể để sau làm cũng được. Bất kể thế nào đi nữa thì ngày hôm nay hấn đã mở ra Mangekyou Sharingan đồng thời lại sắp có được vĩnh cửu Mangekyou Sharingan sao hấn không kích động cho được. Mặc dù hấn bị đánh ấn ký vào trong đầu phải tuyệt đối trung thành với Akira cho dù là cái chết tuy nhiên hấn vẫn là người bình thường. Hấn chẳng có gì khác ngoài trừ có thêm lòng trung thành tuyệt đối đối với Uchiha Akira cả.

Uchiha Fuuton sau khi đem bạn gái của hấn đuổi đi thì hấn trực tiếp tiến vào trong căn phòng của mình. Hấn đem em trai trực tiếp đặt lên giường của mình. Akira nhìn thấy cảnh này lên tiếng nói: "Được rồi, nằm vào đó đi!" Thân thể Uchiha trực tiếp nằm trên nệm nhà gỗ của căn phòng. Bàn tay Akira lấy ra một viên dược tề gây mê cho Uchiha Fuuton. Ngay sau đó hấn trực tiếp lấy ra con mắt của Uchiha Katon sau đó bắt đầu cấy ghép cho hấn. Với y thuật của Uchiha Akira hiện nay thì không có quá khó để có thể thành công trong việc cấy ghép mắt.

Khi mà bàn tay của hấn đem chiếc khăn trắng quấn lên mắt của Uchiha Fuuton thì Akira thở dài một hơi. Hấn sử dụng chakra tăng tốc độ dung hợp giữa hai đôi mắt. Khi mà hấn làm xong công việc thì cả cơ thể đã mồ hôi nhễ nhại. Hấn đem Fuuton trực tiếp ném lên giường cùng với Uchiha Katon. Ngay sau đó Uchiha Akira rời đi. Trong lòng Uchiha Akira có chút cú kết: "Nếu như nhờ mắt của hai người này có phải hay không khi dùng dục hóa phương hoàng sẽ khôi phục là một đôi Mangekyou Sharingan đây! Ôi trời... sao giống như mình trở thành cái nhà máy sản xuất Mangekyou Sharingan thế nhỉ?" Hấn nhẹ nhàng lắc lắc đầu của mình, đồng thời miệng của Uchiha Akira khe khẽ lẩm bẩm nói: "Đền Nanko, tám chiếu Tatami thứ bảy từ tường sau phía bên phải... Nơi này là nơi gặp gỡ của đám người cao cấp hay sao? Thật là thú vị đây..." Thân mình của hấn từ từ biến mất trong không khí.

Dưới ánh trăng nhàn nhạt, Uchiha Akira đứng ở trên đỉnh cột điện nhìn xuống phía dưới ngôi đền. Đây chính là cấm địa của gia tộc Uchiha, có khá nhiều người canh giữ ở đây. Tuy nhiên với năng lực thời không nhẫn thuật từ đôi mắt của Uchiha Akira thì đột nhập vào đó là một nhiệm vụ khá là dễ dàng. Thân mình của hấn trở nên hư ảo sau đó trực tiếp biến mất tại chỗ. Ở trong ngôi đền này cũng khá là trang nghiêm. Tuy nhiên Uchiha Akira cũng không để ý đến nhiều như thế. Hấn nghe được âm thanh của đám người đang bàn tán xì xào việc gì đó.

Ở nơi này một đám người đều ngồi trên một tấm nệm, ánh sáng mờ mờ của những cây nến chiếu lên mặt của họ. Một người trong đó lên tiếng hỏi: "Tin tức này có thật hay không?"

Một lão già tầm năm mươi khá là lớn tuổi ngồi ở vị trí chính giữa. Người này chính là kẻ nhiệm đương trường của gia tộc Uchiha. Tộc trưởng lẳng lẳng lên tiếng nói: "Tin tức này hoàn toàn chính là sự thật. Bởi vì tin tức này chính là do Danzou nói ra. Một bộ hạ ở nơi đó ta đã nghe thấy được tin tức này. Đường như lão cáo già Danzou cũng không có ý định dấu diếm việc này. Đường như đám người của một số gia tộc khác cũng biết được rằng Uchiha Akira đã mở ra con mắt Mangekyou Sharingan!"

Một lão già khác chấp lại tay sau đó lẳng lẳng mở ra đôi mắt, trong đôi mắt của đám người ở đây người thấp nhất cũng là hai câu ngọc còn phần lớn người đều là ba câu ngọc. Lão già lên tiếng nói: "Như vậy thì sao đây? Điều đó còn chẳng phải tốt hơn cho gia tộc Uchiha chúng ta ư? Vậy có gì còn không triệu tập hẳn quay trở lại gia tộc Uchiha. Phải biết được từ đời Uchiha Madara đến bây giờ số lượng người mở ra Mangekyou Sharingan sợ rằng không có mấy ai. Lần này lại ra một người mở ra Mangekyou Sharingan như vậy chẳng phải gia tộc chúng ta sẽ tăng mạnh thực lực? Mấy người các người ở đây còn bàn bạc gì tại sao không đưa hẳn trở về gia tộc?"

Tộc trưởng gia tộc Uchiha nhìn về phía lão già tóc bạc vừa mở miệng thì hẳn cũng đồng thời đáp lại: "Việc này cũng không có dễ dàng như vậy! Đối với gia tộc Uchiha thì Uchiha Akira đều không có tình cảm coi buộc chút nào! Phải biết được rằng từ lần đó đến nay thì số lượng mà hẳn trở về trong gia tộc chỉ đếm được trên đầu ngón tay. Chúng ta không nghĩ ra được thứ gì có thể ràng buộc hẳn. Hiện giờ người có thể ràng buộc hẳn cũng đều ở bên cạnh Hokage hoặc là có mối quan hệ rất sâu với người có vị trí cao. Trong đó một người là Ayumi đã trở thành chân thư ký chạy việc của Hokage đệ tam. Một người là Senju Tsunade. Một người khác chính là Yuuhi Kurenai, Tuy nhiên cô bé chính là con gái của Yuuhi Shinku. Mấy người này đều không dễ động vào cũng như đánh động"

"Cái gì?" Một lão già có chút nóng tính, bàn tay vỗ mạnh lên đất phát ra một tiếng khá lớn nói: "Lý nào như vậy? Hẳn quên rằng mình mang theo họ gì sao? Nếu là như vậy chúng ta không ngại đem trông mắt của hẳn nhỏ ra. Trông mắt đó là thuộc về gia tộc của chúng ta, gia tộc Uchiha!" Trong lời nói của lão già này tràn ngập sự kiêu ngạo về gia tộc.

Bàn tay của tộc trưởng ngay lập tức phát nhẹ, hẳn lên tiếng nói: "Điều này không thể! Hiện giờ bất kể là tại làng Lá thì danh vọng của Uchiha Akira đều đã rất lớn. Bất kể có bao nhiêu người đã bị hẳn cứu sống tính ra đều có quan hệ không tệ với Uchiha Akira. Gia tộc nào đối với hẳn cũng hầu hết là hảo cảm. Nếu chúng ta động đến hẳn rất có thể Hokage đệ tam và những người này sẽ ra mặt bảo vệ. Y thuật của hẳn xác thực là cao minh chính vì vậy mới có việc như thế?"

Tộc trưởng lại lướt ánh mắt về phía đám người sau đó tiếp tục nói: "Hiện nay lão cáo già Danzou rõ ràng đem việc này thông báo với tộc trưởng của mấy gia tộc khác ý đồ mượn đao giết người. Hiển nhiên việc này chúng ta cũng không thể dễ yên. Bất cứ việc gì đi nữa thì hẳn cũng là một phần tử của gia tộc chúng ta. Nói đúng hơn hẳn là một thiên tài. Chúng ta cũng đã quan sát hẳn. Chiến lực của hẳn sợ rằng vẫn là một ẩn số. Nếu như chúng ta bồi dưỡng tốt hẳn ngày sau tuyệt đối sẽ là một Madara thứ hai! Bây giờ chúng ta cần nghĩ cách đó chính là lôi kéo Uchiha Akira mà không phải tìm cách đoạt mất của hẳn!"

Mấy lão già nhìn về phía nhau, trong ánh mắt đều đang dò xét nhau. Một số lão già khác thì nhủ mảy lại, đầu hơi cúi xuống lâm vào trạng thái trầm tư. Tộc trưởng cũng lẳng lẳng quét xem đám lão già trong tộc đang suy nghĩ thế nào. Một lão già mặc bộ kimono đơn giản cũ kỹ, trên lưng áo có một cái ký hiệu gia huy của gia tộc Uchiha. Tóc cùng với râu của hẳn bạc phơ, hẳn so với tộc trưởng còn lớn tuổi hơn. Bàn tay của lão nắm lại trước miệng sau đó liên tục ho khan: "Khụ, khụ, khụ..."

Nhất thời một đám lão già nhìn về phía lão già này, tộc trưởng tò mò lên tiếng hỏi: "Đại trưởng lão, người có ý kiến gì?"

Bàn tay lão già tóc bạc phát ra, hẳn mở miệng nói: "Tính ra tuổi tác của hẳn cũng đã là mười năm tuổi! Theo lão phu thấy chúng ta nên để cho hẳn kết hôn với một người dòng chính trong tộc. Phải biết được rằng hẳn có thể đánh thức Mangekyou Sharingan ở tuổi mười năm như vậy chứng tỏ huyết thống của hẳn vô cùng dày so với chúng ta ở đây chưa chắc kém chút nào. Chúng ta đều biết huyết thống càng thuần khiết thì càng dễ dàng mở ra Sharingan. Thế nên để tránh dòng máu của hẳn bị pha tạp đồng thời đem hẳn không chế trong lòng bàn tay. Lão phu đề nghị đem một người trong gia tộc có huyết thống thuần khiết gả cho Uchiha Akira. Như vậy huyết thống của hẳn sẽ trực tiếp được lưu truyền xuống dưới"

Nghe được lời nói của lão già lớn tuổi này nhất thời đám người này quay đầu ra nhìn về phía nhau sau đó lại quay về phía đại trưởng lão cùng với tộc trưởng, sau đó nhất thời đám người đều gật đầu một cái. Đại trưởng lão lại tỏ vẻ cực kỳ thông thái, lão ho khan một tiếng nói: "Mọi người ở đây ai từng ở thời tộc trưởng Madara thì đều biết rồi đây! Chỉ những con mắt Mangekyou Sharingan do người thân cận khi kết hợp với nhau mới có khả năng cao thành công ra vĩnh cửu Mangekyou Sharingan. Mà người thân của Uchiha Akira đã qua đời. Như vậy có khả năng thành công ra vĩnh cửu Mangekyou Sharingan chỉ có thể đạt đến đời con cái của Uchiha Akira. Các vị nên suy tính đến một chút vấn đề này!"

Mấy lão già nghe được lời của đại trưởng lão cực kỳ vào tai, nhất thời đám người nhìn về phía nhau gật đầu một cái. Một người khác tầm trung tuổi quay sang hỏi lão già đại trưởng lão: "Lời này của đại trưởng lão có thể được nhưng quyết định lựa chọn nữ nhân nào trong tộc đây?"

Lời này nói ra nhất thời mấy trưởng lão đều nhìn về phía nhau. Ánh mắt của họ đều suy nghĩ tính toán trong lòng. Phải biết được Uchiha Akira chính là ngôi sao mới nổi hiện nay. Bất kể là thực lực còn là nhân cách cũng coi như không tệ. Nếu như có thể thành công nâng đỡ có lẽ hẳn có cơ hội tiến vào trở thành Hokage cũng nên. Trong lòng của mấy lão già này đều có quý. Một số ý đang nhen nhóm trong đầu của mấy lão già này. Hiển nhiên lão già nào cũng muốn kiếm lợi về cho gia tộc tuy nhiên họ vẫn có xu hướng hướng về bản thân mình. Một số lão thì đặt lợi ích của gia tộc sau đó đến lợi ích của mình cuối cùng mới là lợi ích của làng. Một số khác thì đặt lợi ích của mình, sau đó tới lợi ích của gia tộc cuối cùng mới đến lợi ích của làng.

Một lão già lên tiếng nói: "Nếu như vậy, vậy thì lựa chọn con gái của ta đi... năm nay nó cũng đạt đến mười bốn tuổi. Tuổi này đủ để kết hôn rồi!"

Thấy thế mấy lão già nhìn về phía lão già này vừa nói ra, trong lòng họ đều thầm nghĩ lão già này giống như đang chơi hổ bọ họ. Một nam nhân trung tuổi khác ho khan vài tiếng sau đó lên tiếng nói: "Tộc trưởng, con gái của tôi năm nay mới vừa tròn mười năm tuổi. Tính ra cũng vừa vặn bằng độ tuổi của Uchiha Akira. Theo tôi thấy để con gái tôi kết hôn với Uchiha Akira là được?"

Một lão già khác lại ho khan vài tiếng sau đó lên tiếng nói: "Con gái tôi năm nay cũng mười năm tuổi hơn nữa nó đã mở ra được Sharingan trong tình trạng một câu ngọc. Nếu tộc trưởng không chê vậy để nó gả cho Uchiha Akira đi!"

Nhất thời một đám lão già có chút nhao nhao nói với nhau đem con gái mình gả cho Uchiha Akira. Một số trưởng lão tầm trung tuổi còn đem cả con gái mình mới mười tuổi giới thiệu ra làm cho tộc trưởng cũng phải nhíu mày lại. Một đám người nhìn về phía nhau bắt đầu cãi lộn. Tộc trưởng đột nhiên mở miệng quát: "Đủ rồi!" Nhất thời cả đám trở nên im lặng. Ánh mắt nhìn về phía đại trưởng lão hỏi: "Đại trưởng lão, người đề ra ý kiến như vậy, vậy thì

ngươi đưa ra biện pháp giải quyết đi!"

"Khụ, khụ..." Bàn tay lão già đại trưởng lão nắm lại, hần lên tiếng nói: "Tính ra huyết mạch thuần khiết trong gia tộc này không có ai khác hơn được mấy vị trưởng lão ở đây. Hiện giờ tộc trưởng thì không có con gái chỉ có một người con trai là Uchiha Fugaku mà con gái của mấy trưởng lão khác đều đã có chồng. Duy chỉ có con gái của lão phu đây là chưa có gả cho ai?"

Nghe được lời này thì tộc trưởng hơi nhăn mày lại. Một lão già nhìn về phía đại trưởng lão lên tiếng hỏi: "Đại trưởng lão, không phải đứa nhỏ Mikoto, vừa mấy ngày trước ngài còn bàn hôn lễ với tộc trưởng sao? Vì sao đại trưởng lão lại muốn gả Mikoto cho Uchiha Akira rồi!?"

Hai má của lão già đại trưởng lão hơi đỏ lên, hiển nhiên lão cũng có tính toàn trong lòng mình. Uchiha Fugaku hiện giờ mới có hai mươi sáu tuổi nhưng đã đạt đến thượng nhân đó chính là tinh anh tại gia tộc Uchiha. Tuy nhiên nếu so sánh với Uchiha Akira hình như còn một đoạn kếm khá lớn. Riêng lượng chakra khủng bố đã khiến cho hần chiếm địa lợi, y thuật siêu cấp chứng tỏ khả năng không chế chakra đến khủng khiếp, học được Phi Lôi Thần Thuật chứng tỏ khả năng học tập thần thuật của hần cực cao. Điều này hiển nhiên lão già biết được thế nên lão mới có ý định gả con gái Mikoto của mình cho Uchiha Akira. Mặc dù Uchiha Mikoto đã hai mươi, hai mươi một tuổi nhưng điều đó không có quan trọng. Thường thường trong gia tộc chỉ cần không phải anh em ruột là đã có thể kết hôn. Nhiều gia tộc có huyết kế giới hạn bởi về giữ huyết kế của mình mà để cho chính con em ruột của mình kết hôn để sản sinh ra huyết thống thuần khiết nhất.

Bàn tay lão già đại trưởng lão nắm lại đặt lên miệng ho khan, lời nói của lão già đầy chính nghĩa: "Khụ, khụ, khụ... Lão phu cũng muốn tốt cho gia tộc của chúng ta mà thôi! Các ngươi thử nghĩ xem chỉ có giữ cho huyết thống gia tộc Uchiha thuần khiết nhất như vậy thì gia tộc mới có thể duy trì xuống dưới được. Hơn nữa nếu như chọn nữ nhân có địa vị không đủ lớn như vậy rất khó đánh động được Uchiha Akira. Hiện giờ những người có con gái ở đây có người nào đưa ra lựa chọn tốt hơn lão phu vậy thì cứ việc đưa ra. Nếu các trưởng lão ở đây đưa ra lựa chọn tốt hơn vậy thì lão phu xin rút lại những lời này!" Bàn tay lão già chìa về phía đám người giống như đưa ra lời mời giống như các ngươi có điều kiện tốt vậy thì đưa ra đi

Mấy trưởng lão nhìn về phía nhau. Lời của đại trưởng lão nói không sai. Nhiều người ở dòng chính có huyết mạch thuần khiết thì đều có con gái đã lấy chồng, con gái quá nhỏ hoặc không có con gái mà những người có độ tuổi phù hợp thì đều có vị trí không đủ cao. Hiện giờ đại trưởng lão có một người con gái duy nhất chính là Uchiha Mikoto, tuổi hai mươi, hai một vừa vặn thích hợp với Uchiha Akira. Mặc dù hơn nhau vài tuổi nhưng xác thực Uchiha Mikoto chính là lựa chọn tốt nhất.

Ánh mắt đại trưởng lão quay về phía lão già ngồi ở vị trí gia chủ nói: "Tộc trưởng, ta làm việc này hoàn toàn vì lợi ích của gia tộc mà thôi! Ta cũng biết Fugaku yêu thích Uchiha Mikoto, con gái của ta nhưng nếu như vì gia tộc ta không ngại hy sinh hạnh phúc của con gái mình!" trong lời nói của Uchiha Fugaku tràn ngập chính nghĩa, lời nói như châu ngọc với lý do đều là vì lợi ích của gia tộc Uchiha.

Tộc trưởng lẳng lặng cúi đầu suy nghĩ, đối với hần mà nói thì quan hệ tới sự tồn vong của gia tộc Uchiha thì hần không ngại hy sinh con trai của mình. Sống nhiều năm ở làng Lá như vậy thì hần cũng biết được tình cảnh của gia tộc Uchiha hiện nay. Mặc dù gia tộc Uchiha nhìn như phong quang nhưng thực chất mà nói gia tộc Uchiha đã không còn như xưa. Gia tộc Uchiha đã dần dần đi xuống dốc không còn huy hoàng như xưa. Kể từ khi Uchiha Madara rời đi thì gia tộc Uchiha đã mất đi cái sức mạnh vốn có của mình. Số người mở ra ba cầu ngọc rất nhiều nhưng khó có ai đạt đến được vĩnh cửu Mangekyou Sharingan. Phải biết được muốn mở ra Mangekyou Sharingan cần phải có kích thích cực mạnh. Không phải cứ giết người thân là sẽ mở mắt, chỉ có kích thích vô cùng mạnh thì mới có thể mở ra Mangekyou Sharingan. Giết người càng thân thiết, tình cảm càng sâu đậm thì Mangekyou Sharingan càng dễ mở. Huyết mạch càng thuần khiết thì Mangekyou Sharingan càng dễ mở.

Đôi mắt của tộc trưởng từ từ nhắm lại, dường như hần trầm ngâm suy nghĩ, ngay sau đó hần mở ra đôi mắt của mình rồi đáp lại lời của đám người: "Được rồi! Vậy thì đem Mikoto gả cho Uchiha Akira đi. Tất cả vì gia tộc Uchiha này!" Lời này nói ra khiến cho mấy trưởng lão nhìn về phía nhau. Ngay sau đó mấy lão già đều nhìn về phía nhau gật đầu một cái. Cái gật đầu này của các trưởng lão đã ấn định cho việc Uchiha Mikoto sẽ gả cho Akira.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Vĩnh Cửu Mangekyou Sharingan Của Anh Em Uchiha Fuuton

Đôi mắt Akira nheo lại, đôi môi hần hơi hấp hẫ. Hần lấp ở nơi này lẳng lặng nghe được âm thanh của đám lão già trong tộc Uchiha đang nói chuyện này. Hiển nhiên đám lão già đang bàn về việc tổ chức đám cưới thế nào đối với Uchiha Mikoto và Uchiha Akira. Tất nhiên khi Uchiha Akira nghe được lời này thì trong lòng hần có chút không vui. Hần cảm giác được mình và Uchiha Mikoto giống như một món hàng hóa được trao đổi với nhau.

Uchiha Mikoto là ai? Uchiha Mikoto chính là tiểu thư của đại trưởng lão tộc Uchiha. Nói nàng chính là công chúa của tộc Uchiha cũng không quá. Uchiha Mikoto có đẹp hay không? Tất nhiên là đẹp rồi.

Akira từng gặp qua Uchiha Mikoto. Uchiha Mikoto là một thiếu nữ cực kỳ xinh đẹp. Nói về vẻ đẹp của Tsunade đó là vẻ đẹp khiến cho Akira điên cuồng ngày ngày chỉ muốn cười lên trên người Tsunade mà tiến hành giao hoan. Điều đó đó thấy về hấp dẫn của Tsunade như thế nào. Về đẹp của Mikoto thì lại làm cho người ta liên tưởng đến một vẻ đẹp hiền thực và nhu mì.

Mikoto có một mái tóc màu đen dài có hai lọn tóc thả xuống hai bên khuôn mặt. Nước da của nàng trắng và mềm mịn. Con mắt đen nhánh to dài, cái trán hơi rỗ trông khá đáng yêu. Hàng lông mày đen nhánh nhỏ mịn. Chiếc mũi không quá cao nhưng khá xinh xắn. Đôi môi nhỏ và hơi hồng. Nàng so với Tsunade thấp hơn một chút chỉ khoảng hơn 1m6 có thói quen mặc một áo màu tím sẫm và một váy màu đỏ mận.

Theo đánh giá của Uchiha Akira thì Mikoto tuyệt đối xứng đáng là một người vợ hiền chẳng giống như Tsunade. Khi mà Akira đã từng bàn bạc với Tsunade về quan hệ kết hôn giữa hai người thì Uchiha Akira đã từng lo lắng rằng nếu như hai người kết hôn với nhau rất có thể bé Akira, đứa con hai người sẽ bị đối đãi vì tính ham cờ bạc của Tsunade.

Sau khi toàn bộ đám trưởng lão đoàn trong gia tộc Uchiha đều bàn bạc xong hết thì tất cả đều chào hỏi tộc trưởng sau đó xoay người rời đi, ai về nhà lấy. Khi mà tộc trưởng đi qua một chỗ bình phong thì lão già này hơi nhíu mày một cái.

Đoàn người gia tộc Uchiha đã rời khỏi đến Nanko thì trong không khí nơi mà tộc trưởng đã nhìn vào xuất hiện một đợt sóng gợn. Thân mình một người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly, mái tóc màu bạch kim ôm lấy khuôn mặt của hắn. Hắn trực tiếp tiến vào bên trong, nơi hoạt động bí mật của gia tộc Uchiha.

Akira không nghĩ tại trong khu vực này lại rộng rãi như vậy. Nơi này cũng không có bày biện gì nhiều. Nếu lưu lại chỉ là vài tấm nệm mà mấy trưởng lão đã ngồi. Hai mắt Akira nhắm lại bởi vì hắn phát hiện ở chính giữa từ đường có một phiến đá. Hai bên cắm một cái đèn đốt sáng chiếu rọi phiến đá.

Thân mình Akira từ từ bước đến, hắn nhíu mày lại nhìn về phiến đá. Trên phiến đá có những ký hiệu kỳ lạ nhưng Akira không có cách nào đọc lại. Tuy nhiên... con mắt Akira được hắn điều động. Nó xuất hiện chín cái câu ngọc. Chín cái câu ngọc liên tục xoay tròn. Ngay sau khi xoay tròn thì nó hình thành một hình thù ngôi sao sáu cánh liên tiếp nối nhau.

Akira giật mình, hắn phát hiện được đám ký tự này nhanh chóng biến đổi và nó biến thành những chữ mà Akira có thể đọc được. Những chữ này cụ thể nhắc đến tất cả nhận thuật đặc biệt của gia tộc Uchiha gồm có Izanami, Izanagi, thuật hóa long... Ngoài ra còn có phần chữ viết nhắc đến việc kết hợp gen ADN lấy được chakra của hai người con của Lục Đạo Tiên Nhân để đạt được Rinnegan.

Có lẽ Akira đoán được đám phiến đá này chỉ có con mắt Sharingan mới có thể đọc được. Sharingan mở càng nhiều thì càng dễ dàng đọc được. Khi mà con mắt của hắn đạt đến Mangekyou Sharingan, hắn đọc được rất nhiều thứ gần như toàn bộ. Tuy nhiên có một phần hắn vẫn chưa đọc được.

Đôi mắt Akira hơi chớp lại, hình ngôi sao sáu cánh liên tục quay tròn. Ngay sau đó nó hình thành lên một cái đôi mắt có hình gợn sóng liên tiếp. Đó là một đôi mắt màu tím với những đường tròn đồng tâm tại ngon người màu đen làm trung tâm khuếch tán ra bên ngoài.

Miệng của hắn khe khẽ lầm bầm theo những dòng chữ như trên thì hắn kinh hãi nói nhỏ: “Nguyệt Nhân... Thập Vĩ... Chín con vĩ thú... Đây...” Uchiha Akira đọc được những đoạn tin này thì giật mình. Những thông tin này rất giống với cái điều mà lão già tên Lục Đạo Tiên Nhân đã nói với Akira. Nếu như vậy có phải hay không có một thế lực nào đó muốn tạo ra thập vĩ.

Theo những liên kết mà Uchiha Akira biết được cùng với những thông tin mà trên phiến đá lưu lại thì Akira phỏng đoán được những điều trên. Thứ nhất hai gia tộc Uchiha và Senju nhất định là có nguồn gốc từ hai người con của Lục Đạo Tiên Nhân.

Người anh sở hữu lượng chakra tuyệt vời và đôi mắt mạnh mẽ từ người cha. Người em thừa hưởng thân thể tuyệt vời từ người cha. Nếu như sự kết hợp giữa gia tộc Uchiha và gia tộc Senju thì rất có khả năng đời sau sẽ sinh ra một Lục Đạo Tiên Nhân thứ hai. Trong đó gia tộc Uchiha rất có khả năng chính là hậu duệ của người con trai lớn của Lục Đạo Tiên Nhân Indra. Tộc Senju có sức sống mạnh mẽ lại có Mộc Độn không bỏ rất có khả năng chính là hậu duệ của người con thứ Ashura.

Tuy nhiên khả năng hai người đều đi đến con đường hòa bình khác biệt với nhau. Nói đúng hơn là đối lập với nhau. Có lẽ cả hai con đường của hai người này theo Akira không có thành công nói đúng hơn chính là sai lầm. Trong thời đại loạn thì lối đi của người anh trai chính là đúng đắn nhất nhưng trong thời bình thì người em chính là người thích hợp nhất.

Akira không đi theo con đường nào của hai người cả. Hắn đi theo con đường dùng thực lực mạnh mẽ, dùng số lượng đông đảo áp đảo cả về mặt số lượng và chất lượng đem toàn bộ thế giới thống nhất giới một chính quyền. Chính quyền này do một Kage điều khiển. Kage nắm chính quyền có thời hạn sau đó Kage sẽ do toàn bộ người dân của đất nước bầu lên. Ngay cả hội đồng quản lý cũng do người dân bầu lên. Lập hội đồng giám sát, kiểm sát, thanh tra...

Nói đúng hơn chính quyền chỉ có thể thay mặt nhân dân vì nhân dân phục vụ. Mặc dù chính quyền như vậy hoàn mỹ, có lẽ sau này nó cũng chưa chắc đã phù hợp tuy nhiên đây chính là đường lối mà Akira sẽ đi theo. Hắn muốn mình đem lại cho cái thế giới này hòa bình chân chính. Con người có lòng tham, lòng tham thúc đẩy xã hội tiến bộ, đồng thời lòng tham cũng chính là mồi lửa dẫn đến chiến tranh. Chỉ có dùng pháp quản trị mọi người, dùng uy trấn nhiếp, dùng đức giáo hóa đó mới là cách thành lập hòa bình lâu dài.

Thứ hai nói về kế hoạch Nguyệt Nhân. Thập vĩ chính là thân thụ hãy nói đúng hơn nó chính là quái vật có mười đuôi đã gây họa cho loài người. Kẻ trộm trái chakra chính là mẹ của Lục Đạo Tiên Nhân, nữ nhân thọ. Lục Đạo Tiên Nhân và anh trai của ông đã phong ấn Thập Vĩ vào trong cơ thể họ trong đó chakra thập vĩ bị chia làm chín phần chính là chín vĩ thú. Cơ thể của nó đã được đẩy lên mặt trăng.

Nếu như tập hợp đủ những thứ này, người có Mộc Độn có thể trở thành chủ thể của Thập Vĩ. Hơn nữa còn nhắc đến khi thu thập được đủ chín con vĩ thú sẽ thành công tạo ra Thập Vĩ. Trong đó Thập Vĩ hoàn toàn có khả năng cung cấp đủ chakra cho chủ thể của nó phát động một loại thuật. Đưa ánh mắt lên mặt trăng để phát ra nhận thuật vĩnh cửu Mangekyou Sharingan: Tsukuyomi. Một loại ảo thuật đưa người sử dụng vào mộng cảnh. Trong mộng cảnh người đó sẽ mơ thấy hạnh phúc không còn chiến tranh không còn đau khổ.

Thấy được những dòng chữ này thì Akira nhếch lên khinh bỉ. Tuy nhiên trong đầu của hắn thầm suy nghĩ: “Có phải hay không có thế lực nào đó muốn

thu thập chín vĩ thú để tạo ra thập vĩ? Hoặc giả dụ đám người theo dõi mình hôm đó có liên quan gì tới việc này hay không? Bởi vì kế hoạch này liên quan đặc biệt tới đôi mắt Sharingan của gia tộc Uchiha. Nếu là vậy...” Khóe miệng Akira hơi nhếch lên.

Trong lòng Akira đang buồn rầu về việc tích xúc lực lượng. Đến cuối cùng có lẽ hẳn phải một mình đối đầu với năm đại quốc. Nếu như có thể lực nào muốn thu thập được chín con vĩ thú tiến hành Nguyệt Nhân, hẳn chắc chắn sẽ không ngại giúp một tay. Chỉ có như vậy mới có thể ngư ông đắc lợi được.

Thân mình Uchiha Akira hóa thành sóng gợn trực tiếp biến mất tại chỗ của mình. Sau khi đọc xong những thứ này thì Akira cũng quyết định chính con đường mà hắn đi. Có lẽ con đường mà Uchiha Akira đi thì là một con đường không có đường về chỉ có tiến tới không có quay đầu. Kế hoạch của hắn so với kế hoạch Nguyệt Nhân còn đáng sợ hơn. Hắn muốn xây dựng một gia tộc siêu cường. Một gia tộc đa dạng nhiều loại huyết kế trong đó ngoài một loại huyết kế giới hạn ra họ còn có huyết kế vĩnh cửu Mangekyou Sharingan.

Cái kế hoạch này gồm hàng trăm người, nói đúng hơn là hàng nghìn người mới đúng. Hàng nghìn người có huyết kế giới hạn, chakra khủng bố so với Kage còn nhiều hơn. Người nào cũng có vĩnh cửu Mangekyou Sharingan. Người nào cũng có Mộc Độn. Thử xem nếu như số lượng hàng trăm, hàng nghìn người có thực lực mạnh mẽ như vậy thì kết quả sẽ như thế nào. Nghĩ đến thôi đã khiến cho lòng người run rẩy.

Trời mưa rầm trên làng Lá. Xem ra thời tiết không phải hôm nào cũng là một ngày đẹp trời.

Đôi mắt Uchiha Katon chớp nhẹ. Hắn đã tỉnh dậy, âm thanh mưa lớn ở ngoài khiến cho Katon tỉnh lại. Tuy nhiên hắn giật mình lại phát hiện được khi mí mắt mình chớp thì hắn biết được đôi mắt của mình có cảm giác giống như bị một tấm vải che lấy.

Katon giật mình tỉnh dậy. Hắn nhìn về phía trời thấy được trời vẫn còn sớm. Bàn tay vươn ra đem chiếc khăn bịt mắt của mình kéo xuống. Hắn giật mình nhớ đến những ký ức mà hắn gặp phải. Cả người hắn toát mồ hôi. Hắn hô lên: “Anh ơi?” Hai mắt của hắn ướt ra nước mắt.

Tuy nhiên khiến cho Katon giật mình lại thì thấy được Uchiha Fuuton nằm ngay cạnh hắn, trên mắt của hắn vẫn đeo một chiếc khăn che kín mắt. Katon giật mình vội vã dùng tay lay lay Uchiha Fuuton. Hắn nhớ rằng Uchiha Fuuton đã chết rồi kia mà? Bàn tay đưa ra kéo phăng cái tấm vải đang che con mắt Uchiha Fuuton xuống, sau đó hắn hơi lắc lắc Uchiha Fuuton lên tiếng nói: “Anh ơi, anh ơi...” Trong giọng nói vô cùng thân thiết.

Đôi mắt Uchiha Fuuton chớp chớp nhẹ, hắn thở ra một hơi sau đó ngái ngủ nói: “Chuyện gì thế Katon!?”

“Anh...” Con mắt Uchiha Katon mở lớn sau đó nói: “Anh... anh chưa có chết! Ô, ô, ô...” Trên hai mắt của Uchiha Katon tràn ngập nước mắt. Bàn tay đưa ra ôm lấy Uchiha Fuuton. Miệng khóc ô ô lên giống như một đứa trẻ.

Hai mắt Uchiha Fuuton cau lại, hắn lẩm bẩm nói: “Chắc tại em trúng ảo thuật của chủ nhân mà thôi. Ngài chính là giúp anh em ta mở ra Mangekyou Sharingan mà thôi!” Bàn tay vỗ vỗ lên bả vai của Uchiha Katon an ủi

“Hô...” Nói đến đây Uchiha Katon lên tiếng nói: “Này... Làm sao mà? Chúng ta...” Nói xong đôi mắt Uchiha Katon thử sử dụng. Đó là một đôi mắt có màu đỏ với con ngươi màu đỏ ứng như máu, một hình thù với bông hoa bốn cánh, ở trong bông hoa bốn cánh là một cái đồ án hình cánh quạt.

Đôi mắt của Uchiha Fuuton mở ra, con mắt của hắn cũng màu đỏ giống y hệt như Uchiha Katon. Hai con mắt giống y hệt nhau chỉ khác biệt là một con ngươi có chấm đen ở giữa, con khác thì không. Đây chính là vĩnh cửu Mangekyou Sharingan.

Bất chợt Uchiha Fuuton sờ sờ bụng, hắn giật mình lên tiếng nói: “Xin lỗi anh, em...” Nói xong hắn nâng bụng cùng với đám đất của mình vội vã chạy vọt xuống. Để lại Uchiha Katon chẳng hiểu chuyện gì xảy ra. Hắn nghe được tiếng rầm một cái giống như có tiếng đóng cánh cửa rất nhỏ.

Bất chợt trong không khí xuất hiện một đợt sóng gợn. Một thanh niên với mái tóc bạch kim và đeo mặt nạ hồ ly xuất hiện. Thấy người này thì Uchiha Fuuton cực kỳ cung kính nói: “Chủ nhân!”

Đôi mắt Uchiha Akira mím lại, từ sau chiếc mặt nạ hồ ly kia phát ra âm thanh: “Thế nào? Vĩnh cửu Mangekyou Sharingan cho người cảm giác được thế nào?”

Uchiha Fuuton gật đầu sau đó cực kỳ cẩn trọng đáp lại Uchiha Akira nói: “Chủ nhân, nó thật sự rất mạnh. Cảm giác này rất sáng khoái. Ta... ta có chút mê luyến với chúng?” Bàn tay Uchiha Fuuton đưa lên vuốt nhẹ đôi mắt của mình.

Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn lên tiếng hỏi: “Năng lực của chúng là gì?”

Uchiha Fuuton vuốt vuốt đôi mắt. Hắn cảm nhận được thông tin của đôi mắt mang lại cho mình. Hắn lên tiếng nói: “Đôi mắt này cho ta cảm giác vô cùng mạnh mẽ. Chúng... chúng hình như có bốn loại năng lực. Mắt phải với năng lực không gian nhẫn thuật, gia cường ảo thuật. Mắt trái với năng lực một loại ảo thuật mạnh mẽ cùng với gia cường khả năng hiệu quả kiểm soát chakra lên vài lần, giảm tiêu hao trong mỗi lần sử dụng nhẫn thuật!”

Đôi mắt Uchiha Akira cau mày lại, hắn suy nghĩ một chút sau đó gật đầu một cái. Uchiha Akira có chút tò mò không biết được mắt của chúng có kỹ năng Susanoo hay không. Uchiha Akira lên tiếng hỏi: “Có hay không sức mạnh thứ năm?”

“A” Khuôn mặt Uchiha Fuuton ngay lập tức ngạc nhiên. Tuy nhiên hắn biết được Uchiha Akira thực sự đã mở ra Mangekyou Sharingan nên hắn cũng không có là gì. Hắn gật đầu đầu nói: “Chủ nhân có! Nó có sức mạnh thứ năm Susanoo. Ta, ta... cũng chưa có từng sử dụng nó bao giờ cả”.

Hai hàng lông mày của Uchiha Akira nhíu mày lại, hắn quay về phía cửa sau đó nói: “Có người đến đúng rồi nói với em trai ngươi chớ để lộ ra năng lực của ta cho bất cứ ai biết nếu không đừng trách ta. Ta có thể ban cho người năng lực này thì cũng có khả năng lấy chúng đi!”

“Ta hiểu!” Hai tay Uchiha Fuuton chấp lại. Hắn đối với Uchiha Akira cực kỳ cung kính.

Khi mà thân mình Uchiha Akira biết mất thì một tiếng lên gọi: “Fuuton, Katon!” Giọng này có chút già nua hiển nhiên người có tuổi tác khá lớn hô lên âm thanh.

Một nam nhân ngoài bốn mươi mở ra cánh cửa, hắn bước vào trong nhà không có thấy ai thì hắn đột nhiên lên tiếng gọi lớn. Nhất thời một tiếng đáp lại: “Vâng, con xuống đây!” Lời này hiển nhiên là Uchiha Fuuton đáp lại.

Từ trên cầu thang chạy hồng học xuống, trên khuôn mặt Uchiha Fuuton xuất hiện một nụ cười rạng rỡ. Thấy được khuôn mặt mừng rỡ như vậy của Uchiha Fuuton thì người nam nhân trung tuổi mặc bộ kimono màu sáng này tò mò lên tiếng hỏi: “Uchiha Fuuton, con làm gì mà vui mừng vậy! Có chuyện gì sao?”

Đầu Uchiha Fuuton nhẹ nhàng lắc lắc, hắn lên tiếng đáp lại: “Không có chuyện gì! Đúng rồi? Cha cùng với các đại trưởng lão bàn về chuyện gì mà lâu như vậy mới trở về?”

“Hà...” Nam nhân trung tuổi thờ dãi ra một hơi, hắn tiếp tục hỏi: “Đúng rồi còn em trai con, Katon nó đã về hay chưa?”

Uchiha Fuuton gật đầu, hắn ôn hòa nhìn về phía nam nhân trung tuổi nói: “Cha, em trai nó về rồi. Có lẽ nó ăn gì đau bụng nên còn đang ngồi trong phòng vệ sinh kia kia!” Ánh mắt Uchiha Fuuton liếc về hướng đi phòng vệ sinh cười nhẹ một tiếng.

Đầu nam nhân trung tuổi nhẹ nhàng gật một cái, hắn tiếp tục lên tiếng nói: “Được rồi! Sau khi em con xong thì nói nó vào phòng khách. Cha con chúng ta cùng nói chuyện với nhau”

“Vâng!” Uchiha Fuuton mỉm cười gật đầu. Thấy được hôm nay Uchiha Fuuton lại ngoan ngoãn như vậy thì nam nhân trung tuổi cau mày lại. Hàng ngày hắn không phải khó chịu liên tục kêu gào hay sao? Đầu nam nhân trung tuổi hơi lắc lắc, hắn bỏ qua suy nghĩ này tiến vào trong phòng khách ngồi chờ đợi hai người này.

Một lúc sau tại phòng khách đã họp đủ ba cha con. Nam nhân trung tuổi nhẹ nhàng nâng hộp trà lên. Căn phòng khá sang trọng với đầy đủ các tiện nghi. Ba người quay quanh một cái bàn thấp. Người nam nhân trung tuổi nhẹ nhàng thổi chén trà. Thấy được nam nhân trung tuổi hành động như vậy thì Uchiha Fuuton lên tiếng hỏi: “Cha, cha gọi bọn con đến có việc gì không?”

Nhắm nháp ly trà xong thì nam nhân trung tuổi để xuống chén trà, hắn quay về phía hai người con trai của mình lên tiếng hỏi: “Các con có biết Uchiha Akira hay không?”

Nghe được cái tên Uchiha Akira thì hai người đều nhú mày lại. Hiển nhiên Uchiha Akira thì họ cũng có biết được. Hai người này cũng thường xuyên hay bắt nạt Uchiha Akira. Hiện giờ danh tiếng Uchiha Akira đang thịnh lại có y thuật cao làm việc ở bệnh viện làng Lá hiển nhiên họ cũng biết được rồi.

Đôi mắt Uchiha Fuuton chớp nhẹ, hắn lên tiếng nói: “Cha, Uchiha Akira thì chúng con biết. Hắn không phải là người đã bái ngài Tsunade đồng thời trở thành học trò của ngài Tsunade hay sao? Chúng con cũng có thể tính là quen biết, có việc gì hay sao?”

Nam nhân trung tuổi trầm thấp trả lời ra một câu: “Uchiha Akira, hắn... hắn đã mở ra con mắt trong truyền thuyết của gia tộc chúng ta Mangekyou Sharingan!”

“Cái gì?” Hai người nghe được người nam nhân trung tuổi này thì đồng thời kêu lớn một tiếng. Mặc dù thế nào đi nữa thì họ cũng biết được một điều rằng Akira đã mở ra Mangekyou Sharingan. Phải biết được rằng mới hôm qua và hôm nay thì họ mới mở ra Mangekyou Sharingan.

Ngay sau khi hai người cấy ghép Mangekyou Sharingan thì đã đạt đến đẳng cấp vĩnh cửu Mangekyou Sharingan. Nếu như vậy có phải hay không Akira cũng được người kia giúp mở ra Mangekyou Sharin. Đây chẳng qua chỉ là ý nghĩ thoáng trong đầu hai người mà thôi. Nhất thời hai anh em đều nhìn về phía nhau, trong lòng họ có trăm loại cảm giác đan xen với nhau.

Hai người họ mới mở Mangekyou Sharingan mà tối ngày hôm qua đám người đã họp bàn bạc về việc Uchiha Akira mở ra Mangekyou Sharingan. Nếu như vậy có phải hay không Akira mở ra Mangekyou Sharingan trước bọn họ. Nói đúng hơn là Uchiha Akira năm nay mới mười năm tuổi trong khi bọn họ một người mười tám, một người mười sáu như vậy tiềm lực ai cũng phải biết rồi. Nếu như hắn là tự mở thì thực lực của hắn vượt xa so với đám người ở đây.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 44: Gặp Mặt Uchiha Mikoto

Uchiha Fuuton mở to con mắt run run lăm lăm, khoe môi hắn liên tục co quắp lại, hắn nhìn thẳng về phía nam nhân tầm trung tuổi mặc bộ y phục kimono đơn giản kia hỏi: “Cha, điều cha nói có phải sự thật hay không?”

Đầu nam nhân trung tuổi nhẹ nhàng gật xuống, hần tiếp tục mở miệng nói: “Không có sai vào đâu đâu! Các người nghĩ cha già lằng tai hay sao? Chính miệng tộc trưởng gia tộc chúng ta cũng đã khẳng định điều này. Một số gia tộc cũng có không ít gia tộc đã nghe được cái tin này. Hiển nhiên những lời này nói ra là từ miệng Danzou!” Khi nhắc đến Danzou thì dường như nam nhân trung tuổi này có chút ác cảm.

Đôi mắt Katon chớp chớp hần quay về phía nam nhân trung tuổi tò mò lên tiếng hỏi: “Cha... Vậy cha muốn bọn con đến làm thân với Uchiha Akira?”

Nam nhân trung lại lần nữa nhẹ nhàng gật đầu, bàn tay hần chống đầu gối, đầu tựa vào nắm tay, hần nhìn về phía hai đứa con của mình sau đó lên tiếng: “Hai đứa cũng biết mặc dù chúng ta đều là dòng chính của gia tộc Uchiha nhưng hiện giờ gia tộc Uchiha số lượng người mở ra Mangekyou Sharingan cực kỳ ít phải nói được trên đầu ngón tay...”

Nhẹ nhàng gờ lên năm đầu ngón tay, nam nhân trung tuổi tiếp tục buổi thuyết giảng của bản thân: “Bởi vì gia tộc Uchiha chúng ta muốn mở ra Mangekyou Sharingan, điều kiện phi thường khó khăn. Huyết mạch càng thuần thì khả năng mở ra Mangekyou Sharingan càng cao. Hiện giờ những người có khả năng mở ra Mangekyou Sharingan cũng chỉ có một vài dòng chính. Trong đó mọi người cứ nghĩ có khả năng mở ra Mangekyou Sharingan nhất chính là Uchiha Shisui. Tuy nhiên thực tế chứng minh rằng phán đoán của chúng ta hoàn toàn nhầm lẫn. Một người có huyết thống không quá thuần khiết như Uchiha Akira lại có thể mở ra Mangekyou Sharingan!”

Đôi mắt nam nhân trung tuổi chớp nhẹ, hần tiếp tục thuyết giảng: “Một số người trong gia tộc ngay cả chính cha đã sử dụng Sharingan của mình quan sát hần thấy được lượng chakra của hần cực kỳ khủng bố. Lượng chakra có nó so với gia tộc Uzumaki sợ rằng còn cao hơn nhiều!”

Nam nhân trung tuổi lắc lắc đầu vài cái sau đó nhìn về phía hai đứa con trai của mình rồi mở miệng nói: “Đáng tiếc mẹ con qua đời sớm không có sinh cho cha một đứa con gái. Nếu như bà ấy sinh cho cha một đứa con gái thì tốt rồi!”

Hai người Uchiha Fuuton và Uchiha Katon nhìn về phía nhau. Cả hai người đều không hiểu gì, hai người nhìn nhau xong thì lắc lắc đầu. Uchiha Fuuton lên tiếng hỏi: “Cha, chuyện gì vậy?”

“Hài...” Từ miệng hơi tái của nam nhân trung tuổi xuất hiện vẻ thờ dài khe khẽ, hần tiếp tục hướng về phía hai đứa con trai của mình lên tiếng nói: “Việc này sao? Các con còn chưa biết đám lão cáo già trong gia tộc cũng đã quyết định việc hôn sự của Uchiha Akira. Mà đại trưởng lão đã đem con gái ruột Uchiha Mikoto gả cho Uchiha Akira. Bất kể thế nào đi nữa thì vị trí của Uchiha Akira trong gia tộc sau này sẽ tăng cao!”

“Cái gì?” Khuôn mặt Uchiha Fuuton xuất hiện vẻ ngạc nhiên. Hần ngay lập tức mở miệng hỏi: “Cha, không phải mấy ngày trước đại trưởng lão còn bàn với tộc trưởng muốn tiến hành thông hôn đem con gái đại trưởng lão là tiểu thư Mikoto đem gả cho Uchiha Fugaku sao?”

Đầu người em trai Uchiha Katon cũng nhẹ nhàng gật xuống, hần lên tiếng nói: “Đúng vậy! Con cũng có nghe thấy điều này! Tại sao lại có chuyện Uchiha Mikoto gả cho Uchiha Akira?”

“Hài...” Nam nhân trung tuổi lại thờ dài một hồi, hai tay của hần ôm lấy đùi của mình. Ánh mắt nhìn về phía hai đứa con trai của mình cảm thán bởi vì chúng quá non nớt. Hần lên tiếng tiếp tục nói: “Các người cũng không biết gì cả? Cũng phải, hai người tuổi còn quá nhỏ. Hiện giờ gia tộc Senju cũng không có lên cầm quyền nữa. Tuy nhiên gia tộc Senju vẫn giữ những vị trí quan trọng trong đoàn trưởng lão của làng Lá.”

“Mặc dù gia tộc Senju cùng với gia tộc Uchiha chúng ta từ trước đến nay đều là đối địch. Tuy nhiên hiện giờ Uchiha Akira lại là đệ tử của một trong sannin Tsunade. Mà các người cũng biết quan hệ của Tsunade cùng với các trưởng lão Senju tại cao tầng rồi đấy. Dù không muốn nhưng họ cũng cần nể mặt Sannin Tsunade. Đây là điều thứ nhất!”

“Thứ hai danh vọng của Uchiha Akira mặc dù thuộc về gia tộc Uchiha nhưng những năm gần đây danh tiếng Uchiha Akira rất tốt. Hần hầu hết được những Ninja của các gia tộc ngay cả những Ninja bình thường đều có hảo cảm. Nguyên nhân vì hần cứu rất nhiều Ninja trong các đợt nhiệm vụ!”

“Thứ ba thực lực Uchiha Akira vẫn còn là một ẩn số. Tuy nhiên thực lực của hần sợ rằng so ra không kém Namikaze Minato chút nào. Thực lực có thể nói cực kỳ đáng sợ. Phải biết được thực lực của Uchiha Akira đạt được bây giờ trong khi hần mới mười năm tuổi. Nếu như hần có Mangekyou Sharingan có thể vượt qua Namikaze Minato có khi đạt được sức mạnh của tộc trưởng trước đây của gia tộc ta Uchiha Madara là chuyện có khả năng!”

“Ngoài ra hai đứa các người còn không biết được dạo này gần đây biên cảnh của Hòa Quốc ta có xuất hiện một số Ninja của các nước khác. Không sớm thì muộn sợ rằng sẽ có chiến tranh xảy ra!”

“Cái gì?” Uchiha Katon ngạc nhiên kinh hô một tiếng. Con mắt hần mở lớn nhìn về phía nam nhân trung tuổi hỏi: “Ý cha muốn nói là sẽ xảy ra chiến tranh giữa Hòa Quốc ta và bốn nước lớn khác?”

“Ừm!” Đầu nam nhân trung tuổi gật xuống. Hần nhìn về phía hai người sau đó tiếp tục nói: “Việc này cũng là bình thường thôi! Đám người cao tầng, ai lấy đều có thể nhìn ra được tình hình. Nếu như quan hệ của hai bên trở nên gay gắt thì sớm muộn cũng sẽ có tình trạng chiến tranh mà thôi! Dù sao Nhân giới hòa bình vài năm, các thôn khác cũng đã khôi phục được nguyên khí. Việc chiến tranh trở lại là hiển nhiên!”

Hai người thanh niên đều nhìn về phía nhau, nam nhân trung tuổi ngược về phía họ nói: “Thế nên, ý của đại trưởng lão hiển nhiên muốn đem Uchiha Mikoto gả cho Uchiha Akira. Từ đó kiếm được lợi. Sau đó bồi dưỡng hần để cho hần lập được công lớn trên chiến trường, chính vì thế mà đại trưởng lão mới chịu gả Uchiha Mikoto cho Uchiha Akira. Hiển nhiên đám người này muốn bồi dưỡng hần thành Hokage đệ tứ. Nếu không vì sao tộc trưởng còn nguyện hủy bỏ hôn ước này để cho Mikoto kết hôn với Akira đây?”

Khỏe miệng Uchiha Fuuton hơi cong lên, đầu hần cúi xuống, hai đôi mắt nhắm lại, hần nhìn về phía nam nhân trung tuổi tò mò hỏi: “Vậy ý cha muốn chúng con kết thân với Uchiha Akira hay sao?”

“Cái này sao?” Uchiha Fuuton lắc lắc đầu, hần mở miệng nói: “Trước hết chúng ta cứ đến thăm Uchiha Akira đã. Sau đó chúng ta sẽ quan sát sắc mặt của hần như thế nào? Dù sao bây giờ thể hần đang mạnh. Chúng ta không ngại dựa vào hần. Ài... nếu như một trong hai con mở ra Mangekyou Sharingan là tốt rồi!”

Nhất thời hai người thiếu niên nhìn về phía nhau. Tuy nhiên họ cũng không có dám mở miệng. Dù quan hệ hai bên là cha con nhưng chủ nhân của họ đã dặn kỹ họ không thể nói chuyện này hiển nhiên họ cũng không có dám mở miệng. Điều này làm cho đám người Uchiha Fuuton có chút khó chịu trong lòng. Đáng tiếc chủ nhân có lệnh, họ không dám không nghe.

...

Trong một căn nhà gỗ lớn nơi họp bàn của gia tộc Hyuuga.

Một nam nhân ngoài năm mươi, mái tóc xám dài đến lưng được vuốt ngược mái ra sau. Đôi mắt của nam nhân này có màu trắng đục và không có đồng tử. Hần mặc một bộ kimono màu trắng rộng và thắt lưng cùng với áo choàng nâu. Lông mày cong và dài khá gần mắt, bộ mặt có chút dữ dằn, hai vết nhăn hai bên kéo dài từ mũi xuống cằm. Chiếc mũi có chút to. Hần mở miệng nói: “Theo các người thì phải làm gì?”

Một nam nhân tám ngoài hai mươi, mái tóc màu đen vuốt ngược ra phía sau, hình dáng hần có chút giống như nam nhân ngoài năm mươi kia. Hần mặc một thân quần áo giống như nam nhân ngoài năm mươi kia. Trên khuôn mặt của hần có vài nét giống với nam nhân ngoài năm mươi kia. Hần cũng mặc một thân y phục giống như y phục của những người trong tộc Hyuuga. Con mắt của hần cũng chính là màu trắng và không có đồng tử. Tuy nhiên trên trán của hần lại có ký hiệu của một hình giống như chữ Hán: Vạn. Trong lúc này hần mở miệng nói: “Cha...”

Ánh mắt nam nhân ngoài năm mươi quay sang nhìn về phía nam nhân ngoài hai mươi này nói: “Hizashi, hãy gọi ta là tộc trưởng trong lúc này!”

“Vâng!” Đầu Hizashi nhẹ nhàng gật xuống, hần lên tiếng nói: “Akira vốn là một người tốt. Tính ra nhiều lần cậu ấy cũng chữa trị cho tộc nhân chúng ta. Ở đây có không ít người đã từng được cậu ấy chữa trị. Vậy sao chúng ta không quan hệ tốt hơn với cậu ấy?”

“Hừ...” từ miệng tộc trưởng tộc Hyuuga phát ra tiếng hừ lạnh. Ánh mắt nhìn về phía Hizashi nói: “Hizashi, con đừng quên gia tộc Uchiha cùng với chúng ta đều có mối thù vô cùng sâu. Con đang muốn chúng ta bắt tay giảng hòa với gia tộc Uchiha hay sao?”

Mọi người đều nhìn về phía Hyuuga Hizashi, Hizashi có chút khó chịu lớn tiếng nói: “Cha... Tộc trưởng... nhưng Uchiha Akira, cậu ấy là một Ninja tốt...”

Ánh mắt tộc trưởng tộc Hyuuga mở lớn trừng về phía Hizashi, hần mở miệng giống như mắng mỏ: “Hizashi, con đừng quên thân phận con là người phân gia. Con phải biết vì tông gia, vì gia tộc Hyuuga này mà suy nghĩ. Dù gì đi nữa Uchiha Akira cũng mang theo họ Uchiha. Máu trong người hần chính là huyết thống của gia tộc Uchiha!”

Nhất thời Hyuuga Hizashi cúi đầu im lặng, trên khuôn mặt gầy gò của hần có chút chán nản. Một nam nhân giống y hệt hần ngồi bên cạnh nhưng chỉ có khác biệt là trán của hần không có ký hiệu này mà thôi. Hần nhìn về phía tộc trưởng tộc Hyuuga nói: “Tộc trưởng... vậy chúng ta phải làm gì với Uchiha Akira?”

Hai mắt tộc trưởng nhăn lại, hai tay của hần dứt vào hai ống tay áo, đầu hần hơi cúi xuống trầm tư, hần lên tiếng hướng về phía Hyuuga Hizashi nói: “Để đảm bảo cho gia tộc Uchiha không quật khởi chúng ta chỉ có thể đem Uchiha Akira tiêu diệt. Đây là cách duy nhất!”

Toàn bộ đám người gia tộc Hyuuga đều nhìn về phía nhau. Ngay sau đó họ đều gật đầu một cái. Hầu như tất cả ở đây đều đồng ý với quyết định này. Ngay cả một số người đã từng được Uchiha Akira cứu mạng cũng đồng ý với việc tiêu diệt Uchiha Akira. Lòng người chính là như vậy chỉ cần xúc phạm đến lợi ích của họ ngay cả ân nhân cứu mạng của họ thì họ vẫn không ngại dùng dao đâm ngay sau lưng ân nhân khi mà hần vừa được cứu mạng xong.

Trời bắt đầu trở về tối...

Một đám nữ nhân đều tụ tập bên cạnh Uchiha Akira làm cho hần có cảm giác thật là phiền phức. Mỗi lần hần đến bệnh viện là y như rằng đều gặp đám người như vậy. Trong lòng Uchiha Akira có chút bức mình. Hần trực tiếp dùng Phi Lôi Thân Thuật rời đi. Đi về bên cạnh bình nước thì Uchiha Akira trực tiếp vươn ra đem chiếc cốc đặt vào chỗ sau đó kéo lấy cái vòi đem nước rót đầy cốc. Hần nâng lên cái cốc sau đó nhẹ nhàng nhấp nhấp rồi thờ ra một hơi.

Hần khe khẽ lẩm bẩm nói: “Đám nữ nhân đúng là một đám thật là phiền phức a! Đẹp trai ăn được à mà suốt ngày đẹp trai, đẹp trai... Thật là phiền phức mà”.

Bất chợt hai mắt Uchiha Akira nhú mày lại. Hần nhìn thấy được hai Ninja mặc một thân quần áo đặc biệt. Loại y phục này thường gia tộc Uchiha hay mặc. Đôi mắt Akira cau mày lại. Hai người tiến về phía Uchiha Akira cực kỳ cung kính nói: “Ngài Akira!”

Đôi môi hồng của Uchiha Akira mấp máy, hần tò mò hỏi: “Có chuyện gì sao?”

Bàn tay của hai người đưa ra rất khách khí nói: “Ngài Akira, tộc trưởng gia tộc muốn mời ngài hồi gia tộc một chuyện!”

Đôi mắt Akira nhắm lại một cái sau đó lên tiếng hỏi: “Tộc trưởng có nói rõ cuộc là chuyện gì hay không?”

Đầu của hai người nhẹ nhàng lắc lắc, một người trong đó lên tiếng nói: “Ngài Akira, chúng tôi không biết được tộc trưởng mời ngài có việc gì. Ngài cứ việc đi đến đó sẽ biết!”

Cầm Akira hơi ngược sang một bên, hần suy nghĩ một chút sau đó nhẹ nhàng gật đầu một cái. Hần mở miệng nói: “Được rồi! Các vị chờ tôi thay quần áo được chứ?” Bởi vì đang ở bệnh viện nên Uchiha Akira đang mặc một bộ y phục màu trắng.

Hai người mỉm cười thân thiện nói: “Đại nhân xin cứ tự nhiên!”

Akira thay xong y phục lẳng lẳng đi theo hai người trở về khu vực gia tộc Uchiha. Ánh mắt hần lướt qua sổ đám nhà lầu. Khu vực gia tộc Uchiha ở cách khá xa trung tâm làng Lá. Ở khu vực này hoàn toàn giống như có tính chất biệt lập vậy, Đây cũng là lý do khiến cho gia tộc Uchiha có chút phản cảm với Làng Lá.

Đám người hộ vệ ở đây khi thấy mặt hai người đều lên tiếng chào hỏi có vẻ như hai người này có địa vị không thấp ở trong gia tộc Uchiha. Hai người bọn họ dẫn theo Uchiha Akira đi lòng vòng cuối cùng dừng lại tại một căn nhà khá lớn và sang trọng. Hai người đưa bàn tay ra trình trọng nói: “Đại nhân mời! Tộc trưởng đang ở bên trong!”

Căn nhà này khá là rộng lớn hơn nữa còn có ao cá cảnh cùng với những cây cảnh. Bố cục của hần nhà hết sức trang nhã. Nó giống như của một số nhà giàu yêu thích kiểu phong kiến cổ xưa của Nhật Bản. Bởi vì Akira phải đi qua sân với những cây cảnh cùng với những hoa cỏ. Hần bỏ dép sau đó lẳng lẳng đi theo hai người.

Đi lòng vòng cuối cùng họ dừng lại ở một cánh cửa giấy. Hai người dẫn đường hướng về phía Uchiha Akira đưa ra lời mời: “Mời!”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống coi như đáp lại lời hai người. Hần kéo cánh cửa ra thì thấy được ở bên trong căn phòng có chút rộng rãi. Ở đó có ba người tất cả. Hai nam một nữ. Một nam nhân hơn năm mươi tuổi mặc một thân kimono màu xanh lam đậm thì Akira khá quen thuộc, người này chính là tộc trưởng gia tộc Uchiha. Một lão nhân khá lớn tuổi mặc một bộ kimono đơn giản sẫm màu, người này chính là đại trưởng lão của gia tộc Uchiha. Một nữ nhân khác... Nàng chính là Uchiha Mikoto.

Làn da trắng hồng, mái tóc được búi lên còn được cài lên theo kiểu khá giống mái tóc cổ truyền Nhật Bản. Đôi môi đỏ hồng giống như được tô son. Thiếu nữ mặc một thân quần áo Kimono hoa đẹp rực rỡ. Hơn nữa bộ y phục này hoàn toàn là một bộ mới. Khuôn mặt xinh đẹp được đánh lên một lớp phấn trang điểm xinh đẹp. Chiếc eo được bó lại thon thả bởi một dây đai lưng màu xanh. Hai chân của nàng đang quỳ trên nệm, hai tay của nàng đặt lên trên đầu gối, thân mình hơi run rẩy.

Khi mà cánh cửa mở ra thì thấy được Akira bước vào thì nàng liếc về phía Uchiha Akira một chút. Uchiha Akira thấy được đôi mắt của Uchiha Mikoto đỏ lên hơi dưng dưng. Nó trong lúc này giống như đọng ở trên đó một vài giọt sương. Nàng có vẻ như đang muốn khóc.

Ngồi chính giữa lần này không ngờ lại là đại trưởng lão mà không phải tộc trưởng. Xem ra lần này đại trưởng lão chính là người chủ trì lần này. Akira cúi đầu hành lễ nói: “Tộc trưởng, đại trưởng lão, tiểu thư Mikoto!”

Bàn tay của đại trưởng lão lên chia về phía tám nệm còn trống nói: “Uchiha Akira, cậu đã đến rồi vậy thì ngồi đi!”

Đầu Uchiha Akira gật một cái, hần mỉm cười thân thiện: “Cảm ơn, đại trưởng lão!” Hần tiến về phía thăm ngồi xuống phía dưới.

Trong lúc này bàn tay mềm mại của Uchiha Mikoto nhẹ nhàng đưa ra cầm lấy một bình trà và chén trà ở bên. Nàng đặt lên bàn sau đó nhẹ nhàng rót lấy rồi chuyển qua cho Uchiha Akira. Akira theo phong tục xoay chiếc chén lại nơi mà Uchiha Mikoto đã đổ mặt. Đây là cách dùng để tôn trọng đối với chủ nhà. Hần nhẹ nhàng hấp lấy một ngụm trà sau đó bình thần nói: “Cảm ơn tiểu thư Mikoto!” Lời nói của hần tỏ ra khách khí.

“Khụ, khụ...” Bàn tay của lão già đưa lên nắm lại sau đó đặt ở miệng mình ho khan vài tiếng. Ánh mắt nhìn chăm chú về phía Uchiha Akira hỏi: “Uchiha Akira, người đã mở ra Mangekyou Sharingan. Không biết có phải hay không?”

Uchiha Akira không ngần ngại nhẹ nhàng gật đầu một cái, hần mở miệng nói: “Đúng vậy, đại trưởng lão. Ta đích thực mở ra Mangekyou Sharingan!”

Nghe được lời này thì cả ba người ở đây đều kích động run lên, Uchiha Mikoto trực tiếp nắm chặt tay lại. Ánh mắt nhìn về phía Uchiha Akira hoàn toàn không có cách nào tin được. Tộc trưởng gia tộc Uchiha lên tiếng nói: “Người có thể cho chúng ta xem được hay không?”

Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng gật xuống, hần lên tiếng nói: “Vâng!” Akira nhắm mắt lại, sau đó con mắt của hần từ từ mở ra. Con ngươi của hần đã chuyển thành màu đỏ có ba câu ngọc xuất hiện. Ngay sau đó ba câu ngọc xoáy tròn với tốc độ cực kỳ nhanh. Kế tới nó biến chuyển thành một đôi mắt Mangekyou Sharingan với hình dáng kỳ dị. Đó là hình dáng giống như bông hoa bốn cánh, ở giữa bông hoa bốn cánh là một cái cánh quạt màu đen đậm.

Nhìn thấy đôi mắt của Uchiha Akira thì nam nhân ngoài năm mươi lên tiếng nói: “Đúng thật là Mangekyou Sharingan rồi! Thực sự nó chính là Mangekyou Sharingan. Cái này... cái này... trời phú cho gia tộc Uchiha chúng ta rồi!”

Hai tay Uchiha Mikoto nắm chặt lại. Nói thế nào đây? Akira quả thực rất đẹp trai, hần so với Uchiha Fagaku đẹp trai hơn rất nhiều. Thực lực sao? Nếu như Uchiha Akira đã mở ra Mangekyou Sharingan vậy không cần bàn nữa. Nhân phẩm sao? Mọi người đều nói hần là người tốt. Tuy nhiên Uchiha Mikoto biết được rằng Uchiha Akira không phải là người mà nàng yêu. Đôi môi đỏ mọng của Uchiha Mikoto mím lại đồng thời hơi run lên.

“Này... này...” Con mắt của lão già tóc bạc phơ kinh ngạc mở lớn nhìn về phía Uchiha Akira. Đồng thời ngón tay của hần liên tục chỉ về phía Uchiha Akira lên tiếng lẩm bẩm nói: “Không thể nào! Không thể nào! Cái này không có lý nào...”

Nghe được lời đại trưởng lão nói thì hai người Uchiha Mikoto và tộc trưởng Uchiha nhìn về phía lão già tóc bạc. Đôi mắt của tộc trưởng Uchiha nhắm lại, hần tỏ vẻ lên tiếng hỏi: “Đại trưởng lão, có chuyện gì mà lão kinh ngạc đến như vậy?”

Thân mình lão già tóc bạc run lên còn miệng của lão già liên tục lẩm bẩm vài câu: “Vĩnh... vĩnh cửu Mangekyou Sharingan!”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Ta Không Muốn Bị Trói Buộc

Nghe được lời của lão già nói đến con mắt của Uchiha Akira là vĩnh cửu Mangekyou Sharingan thì con mắt của tộc trưởng Uchiha mở lớn nhìn về phía Uchiha Akira. Khóe miệng hắn liên tục có quắp giật giật, ánh mắt tỏ rõ vẻ không tin. Tuy nhiên Uchiha Mikoto lại nhìn về phía lão già tóc bạc lên tiếng hỏi: “Cha, vĩnh cửu Mangekyou Sharingan là gì?”

Đại trưởng lão cũng không có thêm đề ý đến con gái của mình. Hắn nhìn về phía Uchiha Akira lên tiếng hỏi: “Người đã từng sử dụng đôi mắt của mình hay chưa?”

Đầu Uchiha Akira gật nhẹ hắn lên tiếng nói: “Có, đại trưởng lão, tôi đã từng sử dụng vài lần!”

Đôi mắt của đại trưởng lão nhăn lại, hắn lên tiếng hỏi: “Như vậy người có phải hay không cảm giác được thị lực giảm xuống một chút!?”

Đôi mắt Uchiha Akira nhăn lại. Hắn biết được đại trưởng lão đang nói đến điều gì. Bởi vì hắn lấy đi đôi mắt của Uchiha Fuuton tạm thời nắp vào đôi mắt của mình thế nên mới có hiện tượng như vậy. Hắn không muốn đề lộ ra đôi mắt thực sự mà hắn đang mang. Uchiha Akira đã tính trước tới sự việc này đã như vậy cứ thừa nhận: “Không có! Đại trưởng lão, ta dùng chúng rất thỏa mái không có bất cứ gánh nặng gì. Chúng chẳng khác gì bình thường cả. Nói đúng hơn khi sử dụng chúng ta còn nhìn tốt hơn nữa cơ. Thị lực đâu có giảm xuống đâu. Sao đại trưởng lão lại hỏi điều này?”

Nghe được lời này thì đại trưởng lão và tộc trưởng Uchiha đều nhìn về phía nhau, cả hai đều gật đầu một cái. Đại trưởng lão lên tiếng nói: “Quả là như vậy! Trong mắt người rõ ràng là hai đồ án giống như đôi mắt của tộc trưởng trước đây!”

Akira biết được người mà đại trưởng lão nhắc đến có lẽ là Uchiha Madara. Thường thường cấu tạo của đôi mắt Mangekyou Sharingan rất dễ phân biệt. Sharingan bình thường thì từ một câu ngọc đến ba câu ngọc không nói đến. Đến Mangekyou Sharingan thì nó chỉ có một cái đồ án. Tuy nhiên con mắt Akira mang lại rõ ràng có hai đồ án. Cái này chính thức nói nên Uchiha Akira mang là do hai con mắt ghép lại nói đúng hơn là dạng vĩnh cửu Mangekyou Sharingan.

Hai hàng long mày tộc trưởng nhăn lại, hắn nhìn Uchiha Akira một chút sau đó quay sang đại trưởng lão hỏi: “Đại trưởng lão, chuyện này là thế nào? Tại sao đôi mắt của hắn là vĩnh cửu Mangekyou Sharingan mà không phải là Mangekyou Sharingan bình thường?”

Lão già trầm ngâm một chút sau đó lên tiếng nói: “Trường hợp này nhất định có lẽ là có vấn đề gì đó. Bởi vì mái tóc Uchiha Akira sinh ra có màu tóc bạch kim khác hẳn so với tóc màu đen của gia tộc Uchiha chúng ta. Có lẽ là một trường hợp sinh ra biến dị đôi mắt dẫn đến mái tóc cũng theo như vậy!”

Đôi mắt của tộc trưởng Uchiha nhăn lại sau đó nhìn về phía Uchiha Akira tò mò nói: “Có lẽ là như thế!”

Khuôn mặt Uchiha Akira vờ như không hiểu, hắn lên tiếng hỏi: “Tộc trưởng, đại trưởng lão, các vị nói gì tôi không hiểu. Cái gì mà vĩnh cửu Mangekyou Sharingan cơ. Đôi mắt của tôi bị làm sao?”

“Hả...” Đại trưởng lão thở dài ra một hơi, ngón tay chỉ về phía Uchiha Akira, hắn lên tiếng nói: “Người xem ra không biết về Mangekyou Sharingan rồi! Đôi mắt của chúng ta được gọi là đôi mắt của sự nguyên rủa bởi vì khi Mangekyou Sharingan sau mỗi lần sử dụng thì nó sẽ mất dần đi ánh sáng. Nếu như muốn Mangekyou Sharingan tiến hóa thành vĩnh cửu Mangekyou Sharingan thì nó cần một đôi mắt Mangekyou Sharingan khác từ người thân cận. Đây chính là lý do mà gia tộc chúng ta bị phán định là gia tộc bị nguyên rủa!”

Hai hàng long mày Uchiha Akira nhăn lại, hắn lên tiếng hỏi: “Ra là như vậy!” Hắn nheo mắt nhìn về phía hai người sau đó lên tiếng tò mò hỏi: “Tộc trưởng, đại trưởng lão, hai vị chẳng lẽ nghi ngờ tôi đào mắt của một tộc nhân trong gia tộc Uchiha?”

Nghe thấy lời này thì tộc trưởng Uchiha lắc lắc đầu, hắn cười nhạt nói: “Không phải! Muốn tiến hóa nên vĩnh cửu Mangekyou Sharingan cần một đôi mắt có huyết thống gần đó là yêu cầu thứ nhất. Yêu cầu thứ hai đôi mắt này cũng phải là Mangekyou Sharingan. Akira, thân nhân của người đã không còn hơn nữa mấy năm gần đây trong gia tộc chúng ta không có người mở ra Mangekyou Sharingan. Người chính là người duy nhất. Tuy nhiên Mangekyou Sharingan của người khác hoàn toàn so với chúng ta. Có lẽ con mắt của người đã bị biến dị chính vì vậy mà mái tóc của người mới có màu bạch kim!”

Đôi mắt Uchiha Akira nhăn lại, hắn tò mò lên tiếng hỏi: “Vậy sao?”

Hai người không bởi vì lời này mà tức giận. Trong lúc này thì đại trưởng lão ho khan vài tiếng sau đó hỏi: “Uchiha Akira, người năm nay cũng mười năm tuổi đi!”

“Vâng!” Uchiha Akira gật đầu. Tuy nhiên trong lòng của hắn ngầm nghĩ: “Xem ra việc gì đến cũng phải đến!”

Đại trưởng lão quay sang nhìn về phía Uchiha Mikoto rồi lại nhìn về phía Uchiha Akira hỏi: “Uchiha Akira, cậu hẳn biết tên con gái ta đi. Nó là Uchiha Mikoto. Chỉ là không biết Akira, cậu cảm thấy con gái của tôi như thế nào!”

Nghe được lời này thì nhất thời hai tay Uchiha Mikoto đặt lên đùi siết lại thật chặt, đầu cúi gằm xuống. Đầu Uchiha Akira đảo qua nhìn về phía Uchiha Mikoto một cái. Ngay sau đó hắn quay về phía tộc trưởng và đại trưởng lão nói: “Tiểu thư Mikoto rất đẹp. Cô ấy không chỉ xinh đẹp hơn nữa còn là một nữ nhân dịu dàng và thủy mị!”

Lời nhận xét này của Uchiha Akira khiến cho trong lòng Uchiha Mikoto cảm giác được có chút vui vẻ tuy nhiên trong đó lại bao gồm cả cảm giác tuyệt vọng trước số phận của mình. Tộc trưởng ho khan lên tiếng nói: “Uchiha Akira, tuổi người đã là mười năm tuổi cũng không còn nhỏ nữa. Người cũng đã đến tuổi kết hôn. Hôm nay hai người chúng ta muốn làm chủ đem Mikoto gả cho người, người thấy thế nào?” Lời này nói xong thì đại trưởng lão cũng gật đầu một cái.

Nhất thời Uchiha Akira nhăn mày lại, hắn nhìn sang thấy được thân mình Uchiha Mikoto hơi run lên. Nàng giống như sẵn sàng chờ đợi phán quyết. Uchiha Akira thở dài ra một hơi: “Tiểu thư Mikoto quả thật rất xinh đẹp. Nàng không những xinh đẹp còn dịu dàng và thủy mị. Nàng chắc chắn là một người vợ tốt mà bất cứ nam nhân nào cũng chờ mong.” Lời này nói ra khiến cho thân mình Mikoto run lên, hai người tộc trưởng và đại trưởng lão mỉm cười.

Tuy nhiên tiếp theo lời của Uchiha Akira khiến cho tất cả mọi người ở đây đều cứng lại. Hắn lên tiếng nói: “Tuy nhiên giữa đại trưởng lão và tộc trưởng thứ cho tôi nói thẳng tôi và tiểu thư Mikoto vốn không có tình yêu. Tôi không yêu nàng đồng thời nàng cũng không yêu tôi. Nếu như cả hai chúng tôi đến với nhau sợ rằng không có hạnh phúc!”

“Hai người vẫn có thể kết hôn sau đó bồi dưỡng tình cảm!” Mắt đại trưởng lão nhăn lại tỏ vẻ không vui. Hắn tiếp tục nói: “Năm xưa lão phu cùng là cùng với mẹ của Mikoto kết hôn sau đó mới bồi dưỡng tình cảm. Người chẳng lẽ chê Mikoto tuổi quá lớn?”

Đầu Uchiha Akira lắc lắc nhẹ, hắn nhìn sang Uchiha Mikoto lên tiếng nói: “Không phải! Mặc dù tiểu thư Mikoto hơn tôi vài tuổi nhưng tôi cũng không ngại. Nói thật với đại trưởng lão tiểu thư Mikoto xinh đẹp như vậy khiến cho tôi rất động lòng. Nếu nói tôi không có ý tưởng gì với tiểu thư Mikoto sợ rằng đó mới là những điều dối trá!”

Nghe được lời Uchiha Akira thì hai người càng ngạc nhiên hơn. Tộc trưởng tộc Uchiha nhăn mày lại, hắn lên tiếng hỏi: “Vậy thì... người tại sao lại muốn từ chối việc này đây?”

Akira hít một hơi thật sâu sau đó phả ra. Hắn mở miệng đáp lại hai người: “Thường thức đó là thường thức, đơn giản như vậy thôi mà một việc quan trọng ở đây là tôi không có tình cảm với tiểu thư Mikoto đồng thời cô ấy cũng không có tình cảm với tôi. đúng không?” Nói đến đây Uchiha Akira quay sang nhìn về phía Uchiha Mikoto tò mò hỏi: “Tiểu thư Mikoto, cô yêu tôi sao?”

Lời nói của Akira hướng về phía Mikoto nhất thời thân mình Mikoto run lên, nàng thấy được ánh mắt của hai người đang chờ mong. Đặc biệt ánh mắt của cha nàng giống như đang cầu khẩn cô. Đôi môi đỏ mọng của Mikoto như mím lại vài cái nhưng không có trả lời Uchiha Akira.

Nhất thời không khí trong phòng rơi vào im lặng, Mikoto cúi đầu không có dám trả lời Uchiha Akira. Akira bắt đầu đi lại nhắc lại: “Tiểu thư Mikoto, cô yêu tôi sao?”

Đôi môi đỏ mọng của Uchiha Mikoto mím lại, sau đó nàng ngẩng đầu lên tiếng nói: “Ta... lời trả lời của ta có quan trọng với người sao?”

Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn lên tiếng nói: “Đúng vậy rất quan trọng. Nó quyết định cho quan hệ của chúng ta. Vậy tiểu thư Mikoto cô yêu tôi sao?”

Dường như Mikoto đã làm ra quyết định, đầu Mikoto lắc lắc, nàng nhẹ giọng nói: “Xin lỗi, người mà ta yêu không phải người!”

“Hà...” Đại trưởng lão khe khẽ thở dài ra một hơi. Đường như lão già đi mấy tuổi. Mikoto không dám đối mặt với cái nhìn của đại trưởng lão.

Tộc trưởng bắt đầu dĩ phải ho khan vài tiếng, hắn lên tiếng nói: “Uchiha Akira, chúng ta sẽ tạm hoãn ngày hôm nay lại thế nào? Chúng ta có thể chuyển ngày khác bàn lại. Có vẻ như hôm nay tinh thần Mikoto không được tốt thế nên cô ấy mới trả lời như vậy!”

“Đúng vậy, hôm khác chúng ta có thể bàn lại!” Đại trưởng lão ho khan vài tiếng nhìn về phía Uchiha Akira.

Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng lắc vài cái, hắn thở dài ra vài hơi, hắn lên tiếng có vẻ rất bình thản: “Gia tộc Uchiha vẫn là gia tộc như vậy bởi vì theo đuổi lợi ích mà việc gì cũng có thể bỏ ra được!” Bàn tay của Uchiha Akira đưa ra kéo một quyền trục ra.

Đám người tộc trưởng và đại trưởng lão nhăn lại tuy nhiên Akira chẳng thêm để ý tới hai người bọn họ. Hắn đem quyền trục dài ra. Bàn tay hắn trực tiếp ấn lên trên đó. Khi bàn tay rút ra thì một tiếng nổ, một đám khói hiện ra. Hai người nhìn thấy được có hai chiếc bình, một bình đựng một đôi mắt còn bình kia là bình không. Cả hai đều đựng dung dịch muối sinh lý.

Tộc trưởng lên tiếng nói: “Đây là...”

Uchiha Akira vươn bàn tay của mình lên sau đó trực tiếp trước mặt hai người móc ra một con mắt sau đó đem bỏ vào bình có dung dịch muối sinh lý trống. Sau đó lấy ra một con mắt ở bên bình kia nạp vào đôi mắt của mình. Sau đó con còn lại cũng móc ra bỏ vào bình.

Đại trưởng lão kinh ngạc nhìn về phía cảnh này nói: “Uchiha Akira, đây là... người?”

Từ hai hàng mắt một đám máu đỏ chảy ra, một đôi mắt đã được thay thế mới. Bàn tay Akira đưa lên quệt đi đám máu. Hắn nâng lên chiếc bình chưa đôi mắt vĩnh cửu Mangekyou Sharingan sau đó đem chúng đặt lên trên bàn. Bàn tay của hắn đem chiếc bình dung dịch chứa nước muối sinh lý đẩy về phía Uchiha Mikoto.

Uchiha Mikoto thấy Akira làm thế thì thắc mắc nói: “Ngươi...?”

Uchiha Akira chỉ bình thản đáp lời của Uchiha Mikoto nói: “Hy vọng tiểu thư có thể nắm bắt được tốt hạnh phúc của mình. Chúc tiểu thư hạnh phúc!” nói xong Akira trực tiếp đứng dậy. Hắn trực tiếp hành lễ với hai người tộc trưởng và đại trưởng lão.

Thân mình đại trưởng lão run lên, hắn lên tiếng nói: “Ngươi chẳng lẽ không biết uy lực của vĩnh cửu Mangekyou Sharingan, ngươi lại có thể dễ dàng từ bỏ nó như vậy?”

“Hà...” Akira thở dài ra một hơi, hắn đáp lại lời của đại trưởng lão: “Xác thực vĩnh cửu Mangekyou Sharingan vô cùng mạnh mẽ. Sức mạnh của hắn khiến cho bất cứ ai cũng mê luyến. Tôi cũng thực sự bị nó hấp dẫn không thể tự chủ nhưng chính thứ này trói chặt tôi với gia tộc Uchiha. Dù thế nào đi nữa thì dòng máu chảy trong người tôi là dòng máu Uchiha. Món quà này coi như là tôi đáp lễ lại cho gia tộc đi. Tôi là người không muốn mắc nợ người khác. Tôi tự tin dù không có Mangekyou Sharingan, không có huyết thống của gia tộc Uchiha, tôi cũng có thể trở thành một Ninja mạnh mẽ!”

Nói đến đây Uchiha Akira cũng không có tiếp tục nói gì thêm, hắn lẳng lặng rời đi để lại hai lão già kinh ngạc đứng đó. Uchiha Mikoto nhìn thấy bóng lưng của Uchiha Akira rời đi. Có lẽ nàng đã thoát được việc phải kết hôn với Uchiha Akira tuy nhiên trong lòng của nàng lại cảm giác được giống như mình đã mất một cái gì đó. Một thứ rất quý giá mà nàng không thu lại được.

Bàn chân Akira đạp nhẹ trên con đường lớn của làng Lá trong lòng hắn suy nghĩ đến rất nhiều vấn đề. Lần này mặc dù Uchiha Akira đã lừa gia tộc Uchiha nhưng hắn cũng không phải lừa hoàn toàn bởi vì hai đôi mắt ấy thực sự là vĩnh cửu Mangekyou Sharinga. Hắn muốn rời đi nơi này hiển nhiên hắn cần để cho mình có được lý do rời khỏi chân chính đồng thời không bị người trói buộc.

Trời bắt đầu trở về tối, trong căn phòng của Uchiha Fuuton, hắn đang chờ đợi một người. Trong không khí xuất hiện một đợt gọn sóng, một nam nhân đeo mặt nạ bắt đầu xuất hiện trong gọn sóng. Thân mình Uchiha Akira trực tiếp xuất hiện ở trước mặt hắn, hắn ngay lập tức cung kính nói: “Chủ nhân!”

Uchiha Akira nhẹ nhàng gật đầu một cái, bàn tay hắn vươn ra đem hai con mắt của Uchiha Fuuton nhỏ ra bên ngoài. Ngay sau đó từ con mắt của Uchiha Akira trực tiếp phun ra một ngọn lửa bao bọc lấy cơ thể của hắn. Sau một lúc thì hốc mắt trống không của Uchiha Fuuton trực tiếp mọc ra một đôi mắt bình thường.

Akira mở miệng hỏi: “Thử xem đôi mắt của ngươi là vĩnh cửu Mangekyou Sharingan còn là chưa có mở mắt!”

Uchiha Fuuton gật đầu một cái, đôi mắt của hắn biến thành màu đỏ, có ba cái cầu ngọc xuất hiện sau đó ba cầu ngọc xoay tròn thể hiện ra một cái đồ án kỳ lạ. Một bông hoa bốn cánh cùng với cánh quạt màu đen bên trong. Hình dáng này chính là vĩnh cửu Mangekyou Sharingan. Ngón tay Akira đưa lên gõ gõ trán của mình sau đó lầm bầm nói: “Quả thực thành cái nhà máy sản xuất Mangekyou Sharingan rồi!”

Bàn tay Uchiha Fuuton vội vã lấy chiếc gương sau đó nhìn lại. Một đôi vĩnh cửu Mangekyou Sharingan xuất hiện trong mắt của hắn. Tuy nhiên thấy được Uchiha Akira nhìn về phía mình dùng tay vân vê cằm thì thân mình Uchiha Fuuton run lên. Hắn biết được năng lực của chủ nhân mình. Nếu như vậy có phải hay không Uchiha Akira sẽ liên tục nhổ mắt của hắn rồi lại dùng ngọn lửa quái dị kia giúp hắn khôi phục mắt.

Khỏe miệng Uchiha Fuuton liên tục co quắp. Hắn nghĩ tới cảnh mình sẽ liên tục bị Uchiha Akira nhổ mắt rồi khôi phục, nhổ rồi khôi phục là cả người hắn rợn hết cả da gà lên. Từ trong không khí xuất hiện gọn sóng, nó trực tiếp phun ra một quyền trực. Akira mở miệng nói: “Thứ này có nhắc đến Izanagi, Izanami biến ảo thành thật, biến thật thành ảo. Hai người các ngươi chuẩn bị nghiên cứu kỹ một thời gian. Thời gian ngắn sau chúng ta sẽ rời đi!”

“Rời đi, chúng ta muốn đi đâu chủ nhân?” Uchiha Fuuton mở to con mắt không hiểu nhìn về phía Uchiha Akira.

Uchiha Akira lên tiếng nói: “Rời khỏi làng Lá, rời khỏi gia tộc Uchiha. Chúng ta sẽ ra ngoài xây dựng một gia tộc mạnh nhất trên Nhẫn giới. Người người có huyết kế giới hạn. Không những mang một mà còn mang nhiều huyết kế giới hạn trong đó người nào cũng có vĩnh cửu Mangekyou Sharingan!” Nghe được lời này thì Uchiha Fuuton run lên tròn tròn mắt nhìn về phía Uchiha Akira. Uchiha Akira hừ lạnh một cái nhìn về phía Uchiha Fuuton nói: “Yên tâm đi, ta sẽ không có móc mắt của ngươi để sản xuất hàng loạt Mangekyou Sharingan đâu mà ngươi lo!”

...

Uchiha Akira trở lại căn phòng của mình. Hắn lấy ra một tập giấy, ở trên đó ghi tiêu đề: “Trở thành Jounin không khó!” Quyển sách này chính là những điều mà hắn ghi chép để cho một người bình thường có thể trở thành một Jounin thực sự.

Trong quyển sách này nói về những nghiên cứu của Uchiha Akira về cơ thể người cũng như những nguyên lý mà hắn đề ra. Trong đó có nguyên lý tập trung huấn luyện nâng cao chakra cho bản thân. Nguyên tắc này quả thực rất an toàn khiến cho bất cứ ai đều có khả năng luyện tập.

Nếu nói về quyển sách thì quyển sách này có đề cập đến phương hướng phát triển của một Ninja toàn năng. Trong đó tập trung vào ba yếu tố dành cho Ninja đó chính là tập trung phát triển chakra, tập trung khả năng điều khiển khống chế chakra, tập trung vào tốc độ kết ấn.

Trong đó nó có về những động tác Nhu Quyền của gia tộc Hyuuga, hầu hết những động tác này đều có tác dụng với khả năng luyện thể nâng cao sức mạnh cơ bắp của cơ thể đồng thời tăng tính dẻo dai. Ngoài ra còn có phụ trọng bao nhiêu thì phù hợp với số tuổi. Thời gian luyện tập hợp lý, dinh dưỡng v.v...

Hiển nhiên Akira không có cho thêm nội gia quyền vào đây mà dùng nhu quyền của nhà Hyuuga. Đồng thời có dùng chakra để ôn dưỡng cơ thể. Khả năng luyện tập tinh thần lực qua việc không chế chakra. Khả năng nâng cao tinh thần lực nhờ việc kháng ảo thuật. Cơ thể người rất thần kỳ nếu như người liên tục thi triển ảo thuật nhiều lần với một người bình thường ở cường độ nhỏ sau đó cứ một thời gian nấp lại thì cơ thể của người đó nói đúng hơn là náo bộ sẽ sinh ra khả năng kháng ảo thuật.

Ở trong cuốn sách này viết rất nhiều thứ ngay cả những điều chưa được kiểm định cũng được hán cho vào. Bởi vì hán muốn lấy làng Lá làm thử nghiệm. Trong đó có nhắc đến tộc Hyuuga có khả năng cường hóa nội tạng. Nó nhắc đến sự thần kỳ của cơ thể con người đồng thời sự yếu ớt của các bộ phận bên trong. Tuy nhiên cơ thể con người chính là một kho báu khi mà thịt cùng cơ bắp của con người liên tục bị đánh với cường độ nhẹ thì tự cơ bắp sẽ phát triển trở nên mạnh mẽ hơn chống lại các lực va đập. Nếu như nội tạng của người bị gia tộc Hyuuga dùng nhu quyền đánh với mức độ vô cùng nhẹ sau đó hàng ngày nâng cao lực đánh vừa phải mức chịu đựng thì tự cơ thể sẽ sinh ra kháng tính và chịu lực. Nội tạng sẽ theo thời gian được cường hóa.

Tất nhiên những điều này đều có cơ sở để chứng minh cả tuy nhiên nó chưa được áp dụng vào thực tế mà thôi. Tuy nhiên Uchiha Akira lại muốn đem đồng sách này giảng giải vô cùng kỹ lưỡng sau đó đem in một đồng giải ra khắp làng Lá. Đây chính là ý nghĩ của hán. Chỉ là không biết có thành công hay không mà thôi!

Hán muốn hoàn thành những thứ này sau đó mới rời đi làng Lá. Bởi vì những thứ này hán cũng đối với chính mình cần. Hán muốn xây dựng lên một gia tộc siêu cường.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Senju Tsunade Mang Thai

Một tháng sau...

Một thanh niên tóc bạch kim với, trên bàn tay của hán xuất hiện một đám lôi điện màu trắng. Âm thanh giống như có hàng ngàn, hàng vạn con chim đang cất lên tiếng hót. Bàn tay của hán trực tiếp chọc thẳng vào một tảng đá lớn.

Ầm

Từ trên tảng đá ngay lập tức bị đánh ra một cái lỗ tròn to và lớn. Người thanh niên còn chưa có dừng lại, ngón tay chỉ thẳng về phía một cái cây, ngón tay của hán phát ra lôi điện đánh thẳng lên cái cây. Nó còn đánh xuyên thủng cái cây để ra một cái lỗ sâu hoắm.

Bàn tay người thanh niên đưa lên, hán khe khẽ lắm bầm nói: “Từ khi mở ra Rinnegan thì dường như năm loại thuộc tính ta có thể dễ dàng sử dụng. Thật sự quá dễ dàng biến đổi bất cứ thuộc tính gì. Thật sự thú vị!” Bàn tay hán lượn lơ một cỗ điện quang.

Đột nhiên hán nhú mày một cái sau đó lắm bầm nói: “Đám ảnh phân thân đã viết xong đám tư liệu đó rồi sao? Ảnh phân thân quả thực chính là một cái máy gian lận tuyệt vời mà!”

Thân mình của hán trực tiếp biến mất tại chỗ. Hán xuất hiện tại trong một cái phòng nhỏ. Trên một chiếc bàn ở gần đó có đặt ba quyển sách khá là dày. Quyển thứ nhất ghi: “Trở thành Jounin không khó!”. Quyển thứ hai: “Các loại nhẫn thuật không cần kết ấn!”. Quyển thứ ba: “Y liệu nhẫn thuật!” Ba tác phẩm này đều là những điều mà Uchiha Akira viết toàn bộ về những gì mình có. Hán muốn đem những thứ này giao cho làng Lá sau đó rời đi nơi này.

Đem ba cuốn sách trực tiếp nhăng lên, thân mình của hán trực tiếp rời khỏi căn phòng của mình. Rời khỏi nhà, Uchiha akira trực tiếp đi theo con đường cái lớn tiến về phía phòng làm việc Hokage. Trong một tháng này thì mặc dù tin tức bị phong tỏa nhưng có vẻ như một số những người cao tầng cũng biết được Hokage đã mở ra Mangekyou Sharingan. Ngoài ra cũng có không ít người cũng biết được hán đem Mangekyou Sharingan trả lại cho gia tộc Uchiha.

Nhiều người trong gia tộc Uchiha nói hán là một kẻ ngu ngốc. Một kẻ dở hơi. Nếu như hán cưới Uchiha Mikoto như vậy hiển nhiên trở thành con rể của đại trưởng lão gia tộc Uchiha. Như vậy ngay sau hán muốn hộ phong hoá vũ đều dễ như trở bàn tay. Không nghĩ đến Akira lại lựa chọn ngu ngốc như vậy đem tiền đồ bản thân hoàn toàn phá hỏng hơn nữa còn đắc tội chính gia tộc mình.

Akira thấy được có vô cùng nhiều những ánh mắt đang nhìn về phía mình. Akira cũng không để ý đến quá nhiều những ánh mắt như thế. Dù sao có người cho rằng hán là người ngu ngốc nhưng hán biết nếu mình bị đẩy lên đầu sóng ngọn gió sợ rằng hán đã sớm chết. Đây chính là lý lui làm tiến.

Bàn chân của hán đạp nhẹ trên con đường, hán tiến vào phòng làm việc Hokage. Thấy được Akira tiến vào thì đám người này cũng không có ngăn cản. Một nữ nhân có chút lớn tuổi lên tiếng nói: “Akira-kun!” Lời nói ra hết sức thân thiết.

Đầu Akira quay lại thì thấy được một nữ nhân mặc y phục màu xanh lam, nàng đang bụng trong tay một đám giấy tờ hiển nhiên muốn bê đến phòng làm việc Hokage. Ayumi thấy được trong tay Akira cầm lấy ba quyển sách khá dày thì nhăn mày lại. Akira mở miệng đáp lại lời Ayumi: “Cô Ayumi...”

“Akira, cháu đến đây gặp ngài Đệ Tam sao?” Ayumi bụng chông sách lớn đồng thời quay đầu sang nhìn về phía Uchiha Akira tò mò hỏi.

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hần bước về phía bên cạnh Ayumi nói: “Cô để cháu giúp một tay!”

Ayumi lắc lắc đầu sau đó lên tiếng nói: “Không cần! Cô vẫn còn đủ sức khỏe để bê mấy thứ này! Akira, cháu chẳng lẽ đang châm chọc cô già rồi hay sao?” Trên khuôn mặt Ayumi xuất hiện nụ cười rạng rỡ.

Đầu Akira nhẹ nhàng lắc lắc, hần lên tiếng nói: “Không có!” Nói đến đây thì hai người đã đi đến phòng làm việc của Hokage đệ tam. Bàn tay của Akira vươn ra đem cánh cửa mở ra. Thân mình Ayumi cố gắng len vào đem cái đồng sách vở này trực tiếp tiến vào bên trong.

Đầu Hokage đệ tam hơi ngược lên, trong miệng của lão còn ngậm một tẩu thuốc. Bàn tay của hần lẳng lẳng kéo một tờ giấy xem đồng thời miệng nói: “Ayumi, cô để đồng tài liệu ở bên cạnh là được!”

“Vâng!” Ayumi mỉm cười trả lời. Thân mình của nàng đi có chút lảo đảo nhưng cũng đem chồng sách đặt ở trên bàn. Hai vai Ayumi vươn ra, bàn tay xoay vài cái để thả lỏng cơ vai khiến cho cơ thể bớt mệt mỏi.

Thấy được một bóng người đi gần tới đầu mình thì Hokage đệ tam khe ngược đầu lên, sau đó lão tò mò lên tiếng hỏi: “Akira hả? Có chuyện gì không?” Đầu Akira gật nhẹ. Bàn tay Akira đưa ra đem ba quyển sách đặt lên trên bàn. Thấy được Akira đem ba cuốn sách đặt lên trên bàn thì lão già Đệ Tam nhủ thầm lại. Ngay sau đó lão già vươn tay cầm lấy một cuốn sách đồng thời lẩm bẩm nói: “Mấy thứ này là...”

Ở trên bàn là ba cuốn sách với ba tiêu đề: “Vô ấn nhẫn thuật!”, “Trở thành Jounin không khó!”, “Y liệu nhẫn thuật!”. Toàn bộ những quyển sách này đều là những tác phẩm tâm huyết của Uchiha Akira. Thấy được thứ này thì lão già Đệ Tam bắt đầu mở ra. Những thứ này viết vô cùng chi tiết. Lão già đều giờ xem qua một chút thì khuôn mặt có chút kinh hãi.

Hần đưa tay phẩy nhẹ một cái: “Ayumi ra ngoài đi!”. Đầu Ayumi cúi, thân mình hơi khom lại sau đó mới rời đi nơi này. Khi mà Hokage đệ tam thấy được Ayumi đã đóng cửa lại thì Hokage đệ tam hướng về phía Akira lên tiếng nói: “Những cuốn sách này đều là do cậu viết!”

Akira không có phủ nhận mà nhẹ nhàng gật đầu xuống, hần mở miệng nói: “Đúng vậy! Đây là những thứ mà tôi tổng kết từ những gì mình học được. Tôi muốn đem mấy cuốn này in ấn ra đem phát vào trường học Ninja, ngài Đệ Tam có thể sao?”

“Không thể!” Hokage đệ tam nhàn nhạt đáp lại lời Uchiha Akira.

Thấy Hokage đệ tam trả lời mình như thế thì Uchiha Akira nhăn mặt lại. Hần nhìn về phía Hokage đệ tam hỏi: “Tại sao? Mấy thứ này đều là đồ tốt mà. Mặc dù ở trong đó có một số lý luận cần thí nghiệm nhưng quả thật lý luận không có sai sót chỗ nào. Mỗi trang viết những lý luận chưa được kiểm chứng tôi đã viết rất rõ ràng ở đó rồi mà. Tại sao không thể in ra phát cho các học viên Ninja đây?” Akira tiếp tục mở miệng, trong lời nói có chút chất vấn: “nếu như có những thứ này như vậy thực lực của các Ninja trong làng chúng ta sẽ tăng rất nhiều!”

“Đúng là nếu như phát ra những thứ này thì thực lực của các Ninja làng ta sẽ nâng cao rất nhiều!” Hai tay Hokage đệ tam chấp lại đặt ở trước bàn. Hần nhìn về phía Uchiha Akira tiếp tục hỏi: “Tuy nhiên Uchiha Akira, cậu có nghĩ rằng nếu như những thứ này rơi vào tay các quốc gia khác thì nó nguy hiểm đến thế nào hay không?”

Nghe lời này thì Uchiha Akira hơi giật mình, hần mấy ngày nay đều thể hội vào việc viết truyện. Xem ra thì hần cũng đã khá là nhầm lẫn giữa việc thực thi được và việc có khả năng gây nguy hiểm cho làng. Akira khe khẽ thở dài lên tiếng nói: “Thật xin lỗi! Tôi không có nghĩ đến những điều này!”

Trên khuôn mặt Hokage đệ tam xuất hiện một nụ cười giống như ánh thái dương, hần mở miệng nói: “Uchiha Akira, cậu mặc dù là gia tộc Uchiha nhưng những điều mà cậu làm vì làng Lá, tất cả mọi người đều biết!”

“Hà...” Akira lại thở dài một tiếng hần nhìn về phía Hokage đệ tam nói: “Ngài Đệ Tam, vậy ba thứ này tôi giao cho ngài đi. Ngài có thể quyết định xử lý với chúng. Ngoài ra việc tôi có việc muốn cầu xin ngài!”

Hokage đệ tam đem mấy cuốn sách trông lên sau đó cất kỹ cẩn thận, đồng thời Hokage đệ tam cũng không quên đáp lại lời của Uchiha Akira nói: “Cậu có chuyện gì cứ nói?”

Đôi mắt Akira hơi nhắm lại, ngay sau đó hần từ từ mở mắt ra, đôi môi háp háy: “Tôi muốn rời khỏi làng Lá!”

Nghe được lời này thì Hokage có chút kinh ngạc biểu hiện ở trên mặt. Tuy nhiên lão rất nhanh lấy lại vẻ mặt bình tĩnh. Hần ngược đầu lên nhìn về phía Uchiha Akira tò mò hỏi: “Akira, vì sao cậu muốn rời khỏi làng Lá? Chẳng lẽ Làng Lá có địa phương nào làm cho cậu không thoải mái?”

Hai vai Akira hơi nhún nhún, hần bình thần mỉm cười nhìn về phía Hokage đệ tam lên tiếng nói: “Ngài Đệ Tam, ngài cũng phải rõ ràng mà!”

Nghe được lời này thì Hokage đệ tam khe khẽ thở dài một hơi sau đó lên tiếng hỏi: “Là vì gia tộc Uchiha hay sao?”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hần bình thần nói: “Tôi đã đem Mangekyou Sharingan trả lại cho gia tộc Uchiha. Bất kể thế nào đi nữa thì tôi cũng không muốn mình bị đưa lên giồng như một con rối chỉ vì phục vụ lợi ích tranh đoạt quyền lực cả. Tôi dù yêu làng nhưng dù sao trong người tôi chảy vẫn là dòng máu Uchiha. Ý định của tôi rất khó có thể thay đổi được nhiều thứ...”

“Hiện giờ tôi chỉ muốn rời khỏi làng Lá đi ngao du đây đó ngoài ra rời đi làng Lá thì một việc quan trọng nhất tôi muốn làm... Đó là tìm được Tsunade sau đó đem cô ấy trở lại. Ngài Đệ Tam, chắc hẳn ngài cũng biết mối quan hệ giữa tôi và Tsunade. Hiện nay Tsunade đã rời đi làng Lá, tôi muốn đi tìm cô ấy!”

Chiếc cảm gia nua nhăn nheo của Hokage đệ tam nhẹ nhàng gật xuống, miệng hắn phun ra một chùm khói. Hắn mở miệng nói: “Ta hiểu rồi! Ta sẽ làm giấy thông hành để cho cậu rời làng Lá. Tuy nhiên cậu hãy nhớ một điều dù thế nào đi nữa thì làng Lá này cũng là nhà của cậu!”

Trên khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười dạng dờ, hắn bình thần đáp lại: “Bất kể lúc nào, bất kể ở đâu một khi làng Lá gặp phải nguy hiểm, một khi làng Lá cần tôi! Tôi chắc chắn sẽ quay trở lại làng Lá dùng hết sức mạnh để bảo vệ nó.”

Hokage đệ tam nhẹ nhàng gật đầu một cái rồi mỉm cười. Hắn lên tiếng hỏi: “Bao giờ thì cậu muốn rời đi làng Lá?”

Akira mỉm cười đáp lại: “Có lẽ ngày mai!”

Hai hàng lông mày Hokage đệ tam nhăn lại, hắn lên tiếng hỏi: “Nhanh như vậy?”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật một cái, hắn lên tiếng nói: “Vâng! Vài ngày trước tôi đã chuẩn bị sẵn nên đã chuẩn bị trước. Có lẽ nếu như không phải vì sinh nhật của Kurenai sắp tới có lẽ tôi đã muốn xin rời đi!”

Trên khuôn mặt Hokage đệ tam xuất hiện một nụ cười bình thần nói: “Akira, xem ra cậu rất yêu thích cô bé Kurenai đó!?”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn mỉm cười đáp lại: “Kurenai và Tsunade là hai người quan trọng nhất trong cuộc đời tôi. Tôi nhất định sẽ bảo vệ họ thật tốt không để cho họ gặp bất cứ uất ức cùng khó chịu nào. Tôi nhất định sẽ làm cho họ hạnh phúc!” Nghe lời này thì Hokage chỉ mỉm cười lắc nhẹ đầu một cái.

Khi mà bước chân của Akira đi ra khỏi phòng của mình, bàn tay hắn vươn lên trên bầu trời, năm ngón mở rộng che kín mắt giữa hắn và bầu trời. Hắn mỉm cười nói: “Ha... Thật là thoải mái đây!” Akira cảm giác được mình giống như thoát được gánh nặng. Toàn thân của hắn vô cùng nhẹ nhõm.

Bước chân của Uchiha Akira đi về phía cửa hàng hoa, hắn khe khẽ lắc đầu nói: “Trước hết mua cho Kurenai một đóa hoa đi. Kurenai thích hoa hồng đỏ vậy tặng cho Kurenai một bộ hoa hồng đỏ. Thêm một hộp kẹo vị dâu tây. Đúng rồi thêm một bình nước hoa mùi hoa hồng nữa. Xem ra Kurenai cũng sắp lớn rồi a!” Trên khuôn mặt hắn xuất hiện một nụ cười, tuy nhiên trong nụ cười lại có chút ý vị của sự bi ối.

Tại trong một quán ăn khá lớn.

“Ngồi, ngồi, ngồi...” Một nữ nhân xinh đẹp khoảng hai mươi tuổi. Nàng có nước da màu trắng mềm mại hồng hào. Mái tóc vàng óm gọn lấy khuôn mặt xinh đẹp của nàng. Giữa trán có một cái huyệt ấn màu tím nhạt. Con ngươi cầu vồng màu nâu hiện lên vẻ đẹp thanh thục. Tuy nhiên khuôn mặt của nàng lại đang phùng phồng tròn má vì thức ăn.

Một cô bé với mái tóc màu đen mờ to con mắt nhìn về phía nữ nhân đang nhai ngấu ngiến. Vẻ mặt của cô bé hoàn toàn không thể tin tưởng được bản thân mình. Bởi vì nàng không biết được nàng có đang nhìn lầm hay không. Sức ăn của nữ nhân xinh đẹp này hoàn toàn vượt qua cái được gọi là phạm trù nhân loại.

“A...” Nữ nhân xinh đẹp nâng chiếc bụng của mình lên xoa xoa. Nàng khẽ khẽ lắc đầu nói: “Sức ăn lại tăng hơn nhiều!”

Cô bé có chút lắp bắp lên tiếng nói: “Ngài Tsunade, ngài... ngài không có sao chứ?”

Nữ nhân xinh đẹp vẫn còn dính hột cơm bên mép thì mỉm cười nói: “Không sao rồi!” Bàn tay của nàng xoa xoa lên bụng của mình. Trong mắt của nàng xuất hiện một vẻ từ ái tràn đầy yêu thương.

Thấy được Tsunade xoa xoa bụng như vậy thì cô bé lên tiếng nói: “Ngài Tsunade, bụng ngài lớn như vậy không có sao chứ?”

Tsunade nhàn nhạt đáp lại: “Không có sao, Shizune, em đừng có lo!”

Tsunade vốn là một Kunoichi nên nàng cực kỳ hiểu rõ cơ thể của mình. Tháng này của nàng không có kinh nguyệt hiển nhiên Tsunade biết được chuyện gì xảy ra với mình. Thân thể của nàng thì nàng biết rất rõ. Ở trong bụng của nàng đã ẩn chứa một sinh mệnh nhỏ bé. Mặc dù nó phản ứng rất nhỏ nhưng đã biểu hiện ra một sinh mạng thực sự. Nàng biết được nàng đã mang thai thực sự.

Ban đầu Tsunade có chút nghi ngờ nhưng càng ngày thì biểu hiện này càng rõ. Nàng đã khẳng định mình mang theo đứa trẻ của Uchiha Akira. Khi mà Tsunade biết được mình mang thai của Akira thì trong lòng Tsunade có rất nhiều cảm xúc. Có khó xử, có chút lo lắng, có chút mừng rỡ lại có chút xấu hổ. Nàng còn yêu Dan rất sâu đậm nhưng thực tế thì Dan đã chết.

Cho dù Tsunade có là một người nữ nhân mạnh mẽ đến đâu đi nữa thì nàng không thể phủ nhận được một điều nàng chính là một người nữ nhân. Một nữ nhân thì sẽ cần một bờ vai rộng rãi để cho nàng tựa vào. Khi mà Tsunade mang bầu, mang theo đứa con của Uchiha Akira trong người thì có lẽ nàng có chút cảm giác xin lỗi Dan. Tuy nhiên tình cảm của Tsunade sau khi biết mình mang thai với Akira thì nó cũng dần biến chuyển thành một chút tình yêu. Cái cảm giác này càng ngày càng biến chuyển nhanh hơn.

Nguyên do có lẽ Akira chính là nam nhân đầu tiên của nàng đồng thời cũng chính là cha của đứa bé. Tsunade cũng từng nghĩ đến việc mình có nên đi tìm Uchiha Akira để nói cho hắn điều này hay không. Tuy nhiên Tsunade lại e ngại, có sự ngăn cách nào đó. Nàng thực sự không muốn Uchiha Akira vì đứa con trong bụng này mà đến với nàng. Bởi vì nàng nghĩ rằng người mà Uchiha Akira yêu là cô bé Kurenai mà không phải nàng. Tình yêu Akira dành cho nàng chẳng qua chỉ đơn thuần là thích mà thôi.

Mà dù thế nào đi nữa thì sự thực mà Tsunade mang thai cũng không hề thay đổi. Nàng muốn mang thai đứa nhỏ này sau đó nuôi lớn nó lên. Bàn tay Tsunade vuốt vào bụng của mình giống như một người mẹ đang yêu thương vuốt ve con cái của mình. Thấy được vẻ mặt như vậy của Tsunade thì cô bé Shizune kinh ngạc mở to mắt nhìn về phía cảnh này.

Mặt trời lặn xuống dưới núi, bầu trời từ từ chìm vào trong màn đêm đen. Ánh sáng từ những chiếc đèn của làng Lá dần dần được thấp lên. Nó khiến cho làng Lá trở nên tràn ngập sức sống trong đêm.

Một thanh niên với mái tóc bạch kim, hắn mặc một thân quần áo không phải kimono mà là một thân quần áo T-shirt khá là đẹp mắt. Mái tóc được chải chuốt vô cùng cẩn thận. Bàn tay hắn nắm trong tay một bông hoa. Hắn lớn tiếng gọi: “Cô Ayumi!”

“Được rồi, cô ra ngay đây!” Một thiếu phụ ăn mặc một thân quần áo kimono hoa hơn nửa đầu tóc lại được trang điểm cực kỳ đẹp. Hiển nhiên nàng sửa soạn lâu như vậy cũng vì những thứ này. Thấy được thanh niên ăn mặc như vậy thì nữ nhân cười nói: “Hôm nay Akira-kun trông thật đẹp trai a!”

Khóe miệng Akira hơi nhếch lên, đầu hắn lắc về một phía. Thấy vậy Ayumi mỉm cười một cái bàn tay nhanh chóng kéo lấy tay của Akira. Akira thờ dãi một hơi sau đó rời đi. Hắn trực tiếp qua bên nhà bên cạnh, gia đình Yuuhi.

Khi mà Akira nhấn vào chuông thì thấy được cánh cửa mở ra, một nam nhân trung tuổi với mái tóc nhọn và bộ mặt gầy gò bước ra. Ayumi mỉm cười lên tiếng nói: “Anh Shinku, cháu Kurenai!”

“Chú Shinku!” Trên khuôn mặt Akira xuất hiện một nụ cười thân thiện.

“Akira onii-chan!” Một cô bé mặc một thân quần áo kimono màu trắng hoa xinh đẹp. Cô bé trực tiếp chạy về phía Uchiha Akira. Ngay sau đó cô bé trực tiếp nhảy tới ôm Uchiha Akira. Đầu tựa vào ngực Uchiha Akira. Đầu cô bé hơi rụi rụi trên khuôn mặt cô bé xuất hiện một nụ cười hạnh phúc.

Trên khuôn mặt Uchiha Akira xuất hiện nụ cười tự tin, bàn tay hắn đưa lên vuốt nhẹ đầu cô bé. Cô bé Kurenai ngẩng đầu nhìn về phía Akira. Akira lên tiếng nói: “Kurenai-chan, em hôm nay thật là đẹp. Thứ này là món quà anh dành cho em.”

Bàn tay bắt đầu thon dài mà mềm mại của Yuuhi Kurenai nhẹ nhàng đưa ra đem bó hoa cùng với các hộp quà thu vào. Cô bé mỉm cười nói: “Cảm ơn anh, Akira onii-chan!”

Bàn tay Ayumi lúc này cũng đưa ra nói: “Còn đây là quà của cô, Kurenai!”

Kurenai đưa ra cầm lấy món quà nhỏ của Ayumi, đồng thời cô bé mỉm cười nói: “Cảm ơn cô, cô Ayumi!” Thấy vậy thì Ayumi nhẹ nhàng vươn tay xoa đầu cô bé.

Hai tay Shinku rút vào hai ống tay áo, hắn lẳng lặng nói: “Được rồi! Chúng ta vào đi!” Hai người gật đầu một cái sau đó theo sau Shinku bước vào bên trong. Shinku khẽ liếc về phía hai người thấy Kurenai ôm lấy cánh tay Akira. Bộ dạng cô bé vô cùng hạnh phúc. Shinku cũng chỉ nhìn thoáng qua cũng không có biểu hiện ra biểu hiện gì khác nữa.

Dù sao thì Shinku cũng biết được tình cảm con gái của mình dành cho Akira cũng không phải là tình cảm của anh em như bình thường mà là tình cảm nam nữ. Hiện giờ Kurenai cũng đã bắt đầu lớn, Shinku cũng không thể ngăn cấm cô bé đi tìm người yêu của mình được

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Sinh Nhật Của Yuuhi Kurenai

Bàn tay đưa ra đem chiếc guốc gỗ tháo bỏ, Akira trực tiếp bước vào bên trong căn phòng. Ở bên trong căn phòng đã nghe được âm thanh huyền ảo của lũ trẻ. Một âm thanh của cậu bé lại lên tiếng nói: “Hóa chí cũng được truyền lại một cách đặc biệt...”

“Rồi... rồi...” Âm thanh của một cậu bé trai khác lại vang lên. Cậu bé lên tiếng nói: “Asuma, cậu lại ca thán bài hỏa chí rồi đấy!”

Roạt!

Cánh cửa ngay lập tức mở ra, Shinku bước vào phía bên trong. Ngay lập tức bọn trẻ thoáng dừng lại. Khi thấy được hai người đi theo phía sau thì mấy đứa trẻ mừng rỡ nói: “Anh Akira, bác Ayumi!”

Ánh mắt Akira lướt qua đám trẻ con thì thấy được có khá nhiều đám bạn tham gia sinh nhật của Yuuhi Shinku. Trong đám người không ngờ cũng có cả Hatake Kakashi. Akira cứ ngỡ sau cái chết của Nanh Trắng thì tình thần của cậu sẽ xuống thấp đến lúc đó e rằng Kakashi cũng không muốn đến dự sinh nhật của Kurenai.

Thấy được Akira thì lũ nhỏ xúm lại, Akira đưa lên với về mặt đầu hàng. Hắn lên tiếng nói: “Được rồi nào mấy nhóc!”

“Akira, cậu đã tới rồi hả!” Một thanh niên mặc bộ Ninja của làng Lá, mái tóc màu vàng óng ả như ánh mặt trời, khuôn mặt đẹp trai tuấn tú. Đi bên cạnh hắn là một nữ nhân xinh đẹp có mái tóc màu đỏ rực như trái cà chua.

Hai vai Akira nhún nhún, hắn mỉm cười đi về phía hai người sau đó lẳng lẳng lên tiếng nói: “Minato, Kushina, hai người cũng tới rồi hả!”

Đầu Minato nhẹ nhàng gật xuống, trên khuôn mặt của hắn xuất hiện một nụ cười thân thiện. Hắn nhìn về phía Uchiha Akira lên tiếng nói: “Tớ cũng vừa từ nhiệm vụ trở về. Đám nhóc này muốn đến dự sinh nhật của Kurenai nên nhân tiện mình cũng dẫn Kushina tới nơi này luôn!” Ánh mắt Minato nhìn về phía ba người Rin, Obito cùng với Kakashi.

Con người Akira lướt qua Kakashi, thực ra thì Akira cho rằng Minato muốn đổi không khí khiến cho tâm trạng của Kakashi cảm giác được thoải mái hơn mới đúng. Đôi môi Akira mím lại, hắn lên tiếng hỏi: “Làm thầy giáo của lũ trẻ hắn là rất mệt mỏi đấy!”

“Ha...” Minato cười mỉm đối với Uchiha Akira. Hắn nhìn về phía đám người ở nơi này thì mở miệng đáp lại: “Đúng là rất cực nhưng chăm sóc những mầm non của làng Lá chúng ta là một công việc tuyệt vời. Akira-kun, nếu như cậu muốn cũng có thể trở thành một thầy giáo mà!”

Bàn tay Akira nhẹ nhàng phất ra, hai tay hắn quay lại ôm ngực, hắn lẳng lẳng nhìn về phía Minato hơi lắc lắc đầu sau đó lên tiếng nói: “Thôi đi! Chăm sóc một đám nhóc là mình cảm giác rất phiền rồi. Cậu có thời gian như vậy chứ mình cả ngày bù đầu trong đám bệnh nhân ở bệnh viện kia. Với lại tính ra mình vẫn là một Genin đây! Có Genin nào lại đi dẫn dắt một đám Genin hoặc giả sử trong đám Genin ấy lại có Chuunin bao giờ hay không?”

Thấy được Akira với ánh mắt có chút châm chọc nhìn về phía mình thì Namizake Minato mỉm cười một cái. Minato tiếp tục nói: “Ngay cả mình cũng sợ không đánh lại được cậu ấy chứ? Có một Genin nào mà như cậu hay sao?”

Khóe miệng Akira hơi nhếch lên, hắn nhìn về phía Minato nói: “Cứ coi như một Genin đặc biệt đi!”

Đám người cũng có không ít những người thân của Yuuhi Shinku, trong đó còn có Mitarashi Murasakiyaka cùng với cháu gái Mitarashi Anko đến dự sinh nhật của Yuuhi Kurenai. Thực sự thì Akira cũng không lạ lắm dù sao thì Muraakiyaka chính là một trong Bát Sắc của làng Lá đồng thời cũng là bạn tốt của Yuuhi Shinku. Hai người có thể coi như là anh em. Tất nhiên kể từ khi Nanh Trắng chết thì Bát Sắc cũng mất đi một người.

Theo như Akira biết được thì Muraakiyaka chính là tổng bộ nói đúng hơn là người cầm đầu ANBU của làng Lá thực lực cũng vô cùng mạnh mẽ. Trong đó cháu gái của Muraakiyaka là Mitarashi Anko đã bãi một trong Sannin là Orochimaru làm thầy. Quan hệ hai người cũng khá là thân thiết.

Bữa tiệc diễn ra khá là vui vẻ, ngay sau đó buổi sinh nhật cũng trở nên chóng vánh. Mọi người toàn bộ ra về hết nên cũng chỉ để lại bốn người Uchiha Akira, Yuuhi Kurenai, Yuuhi Shinku cùng với Ayumi. Bàn tay Ayumi trực tiếp che miệng cười nói: “Anh Shinku, để tôi giúp anh một tay!”

Ánh mắt Akira nhìn quanh đồng bàn với một đồng bát đĩa thì khóe miệng của hắn liên tục co quắp lại. Yuuhi Shinku cũng có chút đỏ mặt hỏi nói: “Vậy phiền chị!”

“Hà...” Akira cười khở ra một tiếng sau đó nói: “Hai người cứ để cho cháu!” Hai tay Akira trực tiếp kết ấn. Ngay sau đó một vụ nổ lớn vang lên. Một đám người Akira xuất hiện. Akira mỉm cười nói: “Ảnh phân thân luôn luôn hữu ích a!”

Thấy được bốn người Akira xuất hiện thêm thì Yuuhi Shinku thở dài ra một hơi. Akira mỉm cười nhìn về phía Yuuhi Shinku nói: “Chú Yuuhi, cháu có thể nói chuyện riêng với Kurenai được không?”

Ánh mắt Shinku nhìn sang thì thấy được đôi mắt đỏ đang mở to với đáng vẻ cầu xin. Shinku nhẹ nhàng gật xuống một cái sau đó nói: “Đừng quá lâu đấy nhé!”

“Vâng!” Bàn tay của Akira trực tiếp đem tay cô bé dắt lấy. Trên khuôn mặt Yuuhi Kurenai xuất hiện một nụ cười hạnh phúc. Cô bé trực tiếp ôm lấy cánh tay của Uchiha Akira. Bởi vì Kurenai cảm giác được mỗi lần ôm lấy cánh tay Akira thì cô bé luôn có cảm giác vô cùng thoải mái vô cùng an toàn.

Bàn tay Akira đem Kurenai bế lên, bàn chân đập mạnh, hắn trực tiếp xuất hiện ở trên nóc nhà. Hai người lẳng lẳng ngồi trên nóc nhà nhìn về phía bầu trời đầy sao. Hôm nay trăng sáng vô cùng rõ lại thêm bầu trời đầy sao. May mắn là ánh đèn của cư dân làng Lá không có át đi ánh sáng của các vì sao. Khi ngồi trên nóc nhà, họ vẫn có thể dễ dàng quan sát những ánh sao rực rỡ và xinh đẹp.

Khi mà bàn tay mình bị nắm lấy, Kurenai cảm giác được trái tim mình đập liên hồi giống như nai con nhảy loạn. Hai má của nàng trở nên đỏ lên, đôi môi của cô bé hơi mím lại. Khi mà nàng quay sang thì thấy được Akira cũng từ áp sát mặt của mình.

Hơi thở của cô bé bắt đầu trở nên nặng nề hơn, hai má của nàng đỏ ửng như ứ máu. Nàng thờ ra hồng học, khuôn mặt Uchiha Akira đã gần kề ngay bên đôi môi của nàng. Đôi mắt Kurenai từ từ nhắm lại. Cô bé cảm nhận được đôi môi Akira chạm nhẹ lên đôi môi của mình. Đôi môi của cô bé không ngờ bị một thứ mềm mại tách ra sau đó một thứ ướt át cuốn lấy chiếc lưỡi của cô bé.

Cô bé cảm giác đầu mình phát ra tiếng nổ lớn, toàn thân giống như mụ mị. Nàng bắt đầu vòng hai tay qua bên cổ của Akira bắt đầu chấp nhận nụ hôn của hắn. Nụ hôn của nàng đáp lại có vài phần vụng về.

Hai người dây dưa một chút thì hai tay hắn đưa lên nhẹ nhàng cầm lấy hai tai của nàng, ngón chỏ nhẹ nhàng vôn về đôi má phúng phính. Con mắt to của Kurenai mở ra, hơi thở hồng học, ánh mắt giống như ngậm nước nhìn về phía Uchiha Akira. Bất chợt con mắt của Akira biến thành màu đỏ. Cô bé có chút kinh ngạc hỏi: “Akira onii-chan, mắt của anh!”

Akira bình thản nói nhỏ một tiếng: “Kurenai-chan, em có thể nhắm mắt một cái sau đó mở ra được hay không?”

Nghe được lời Uchiha Akira nói thì cô bé từ từ nhắm mắt lại khi mà cô bé mở mắt ra thì thấy được một vòng tay đang ôm eo của cô bé từ phía sau. Cô bé đang đứng ở một nơi tràn ngập hoa cỏ. Mùi hương hoa thơm ngát bay khắp nơi. Bầu trời trong xanh không một gợn mây. Đặc biệt là từng con bướm bay lượn khắp nơi.

“A” Cô bé không khỏi mở lớn con mắt kinh ngạc nhìn khắp nơi. Đối với nữ nhân ngay cả một cô bé ai cũng không thích mấy vẻ đẹp này. Bàn tay của cô bé quơ múa vờn ra muốn bắt mấy con bướm đủ màu sắc đang bay lượn.

Đầu cô bé quay về phía sau thấy được khuôn mặt Uchiha Akira đang mỉm cười nhìn về phía hấn. Cô bé lên tiếng hỏi: “Akira onii-chan, đây là nơi nào?”

Khuôn mặt Uchiha Akira xuất hiện một nụ cười bình thản, hấn lên tiếng nói: “Đây là thế giới ảo do anh tạo ra. Mặc dù nó là thế giới ảo nhưng không khác gì một thế giới thật cả. Em sẽ cảm nhận được gió, mùi hương, mọi thứ... Bất kể thứ gì em cũng có thể cảm nhận thấy. Nói đúng hơn là hoàn toàn không phân biệt được thực và ảo!”

Nghe được lời này thì khuôn mặt của Kurenai xuất hiện vẻ kinh ngạc, ngay sau đó cô bé nói: “Akira onii-chan, anh thật là giỏi!”

Bàn tay Akira cúi xuống ngắt lấy một bông hoa sau đó nhẹ nhàng cài lên tai của Kurenai. Hấn mỉm cười nói: “Anh muốn ngày hôm nay có kỷ niệm thật đẹp với Kurenai đây!” Akira chần chừ một tiếng sau đó nói: “Bởi vì ngày mai anh muốn rời đi làng Lá trong một thời gian dài nên anh muốn có kỷ niệm đẹp với em”

Nghe được lời Akira nói thì con mắt Kurenai mở lớn, cô bé không tin được nhìn về phía Akira. Cô bé mở miệng nói: “Akira onii-chan, anh... anh muốn rời đi làng Lá!”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hấn lên tiếng nói: “Đúng vậy anh muốn rời đi làng Lá!”

Kurenai mím mím đôi môi đỏ sau đó nhìn về phía Akira nói: “Akira onii-chan, bao giờ anh trở lại!”

Akira suy nghĩ một chút sau đó đáp lại lời của Kurenai, hấn lắc đầu rồi mới nói: “Anh cũng không biết có lẽ là một năm, có lẽ là vài năm!”

Nghe được lời này thì khuôn mặt Kurenai giống như một chiếc bánh thiêu. Cô bé có chút khò chịu lên tiếng hỏi: “Akira onii-chan, tại sao anh lại muốn rời khỏi nơi này! Anh ở lại làm Kunoichi của làng Lá không có tốt sao?”

“Hà...” Akira thờ dãi ra một hơi. Hấn đưa bàn tay lên vuốt ve khuôn mặt cô bé hấn lảng lảng nói: “Anh muốn trở nên mạnh mẽ. Anh muốn mình đủ sức mạnh để bảo vệ em Kurenai. Có rất nhiều lý do thúc dục anh phải rời đi. Bất kể thế nào anh cũng cần phải rời đi. Anh cũng không muốn xa Kurenai của anh nhưng vì sau này anh nhất định phải rời đi”

Khuôn mặt Kurenai hơi ừ rừ, nàng cúi đầu xuống. Akira đưa lên vuốt ve đầu của nàng. Akira lên tiếng hỏi: “Kurenai, em muốn biết mình lớn lên thế nào hay không?”

“A” Nghe được lời này thì Kurenai có chút ngạc nhiên. Cô bé lên tiếng hỏi: “Akira onii-chan, có thể được sao?”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống một cái. Ngay sau đó thân mình của Kurenai từ từ lớn lên ngay cả bộ y phục của cô bé cũng theo đó mà dài ra. Một thiếu nữ cao khoảng 1m7. Mái tóc đen nhánh dài với độ dài ngang vai. Khuôn mặt không tròn trịa nữa mà hơi dài ra. Làn da trắng hồng mềm mại. Đôi lông mi thon dài nhỏ mịn. Con mắt to tròn với màu đỏ con ngươi giống như hồng ngọc. Chiếc mũi thon dài cao cùng với đôi môi màu đỏ mọng giống như cánh hoa hồng. Bàn tay dài thẳng mềm mại uyển chuyển. Thân mình quyền rũ, thon thả. Đôi chân cao thẳng dài trông cực kỳ mê người. Đặc biệt đôi nhũ cao cao khiến nam nhân muốn ụp mặt vào nơi này.

Bàn tay đưa lên, Kurenai nhìn về phía chân tay của mình sau đó tò mò hỏi: “Akira onii-chan, đây chính là em khi lớn sao?”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hấn lên tiếng nói: “Không có khác là bao nhiêu đâu! Chờ Kurenai lớn như thế này chúng ta sẽ kết hôn nhé!”

Hai má cô bé đỏ lên nhưng cũng gật một cái. Tuy nhiên sau đó thân mình cô bé lại nhanh chóng biến nhỏ trở lại. Nói tới đây Akira hơi ho khan vài tiếng, bàn tay hấn nắm lại trước miệng sau đó nhìn về phía Kurenai tiếp tục nói: “Kurenai, cho dù thế nào đi nữa sau khi anh rời đi em cũng phải luyện tập chăm chỉ được không!?”

“Vâng, em đã rõ!” Kurenai mím mím đôi môi đỏ mọng nhìn về phía Akira.

Akira lên tiếng nói: “Yuuhi Kurenai, bởi vì em Nhãn Thuật không tốt chủ yếu dùng nhiều ở ám khí, thể thuật và ảo thuật vì vậy anh sẽ dạy cho em ba thứ. Ba thứ này em nhất định phải luyện cho tốt sau khi anh trở lại làng Lá anh sẽ kiểm tra em đấy nhé?”

“A” Kurenai có chút ngạc nhiên lên tiếng. Ngay sau đó cô bé gật đầu đồng ý với Akira.

Akira hít một hơi sau đó lên tiếng nói: “Kurenai em cũng phải hứa không được dạy thứ này cũng như nói bất cứ thứ này cho một ai khác được không?”

“Vâng em hứa” Kurenai nhàn nhạt đáp lại lời của Uchiha Akira.

Thấy được Kurenai đã nói như vậy thì Akira hít một hơi thật sâu. Ánh mắt của hắn nhìn về phía Kurenai. Trong lòng ngắm nghĩ một chút. Sau đó hắn mới nói: “Để kết hợp tốt nhất với khả năng ảo thuật của em, anh sẽ dạy cho em tu luyện Từ Cực Ma Đồng, Huyền Thiên Công, phương pháp luyện tay Huyền Ngọc Thủ cùng với Quỷ Ảnh Mê Tung”

Nghe được mấy thứ này thì Kurenai tò mò nhìn về phía Akira hỏi: “Akira onii-chan, thứ này là thể thuật sao?”

Akira lắc đầu, hắn lên tiếng nói: “Không phải! Thứ này không phải nhẫn thuật, không phải ảo thuật cũng không phải thể thuật. Nó rất đặc biệt. Em nghe cho kỹ đây. Nó có tên là nội công tu luyện sử dụng chân khí. Thông qua việc hô hấp và thở nạp sẽ giúp người ngưng tụ một tia chân khí trong cơ thể. Tuần hoàn chân khí trong cơ thể tạo thành tiểu chu thiên và đại chu thiên. Nó là một dạng năng lượng khác biệt với chakra. Anh sẽ dạy cho em kỹ càng đầu tiên là em cần phải học thuộc các huyết vị trước!”

“A” Hai má của cô bé trở nên đỏ bừng. Không biết từ lúc nào cô bé đã hoàn toàn trở nên lỏa thể. Hai bàn tay không tự chủ đưa ra bảo vệ nhưng chỗ yếu hại của mình. Thấy được cảnh này Akira cười khò dùng ngón chỏ gãi gãi sống mũi của mình. Kurenai đột nhiên phát hiện trên cơ thể của mình sáng lên vô số những điểm sáng rất nhỏ. Ngay cả phần tư mặt nhất của nữ nhân cũng có những điểm sáng như vậy.

Khi thân thể Akira tiến về phía mình thì cô bé xấu hổ lên tiếng nói: “Akira onii-chan...”

“Không sao! Kurenai-chan rất đẹp. Có thể để anh nhìn cơ thể em một chút được không?” Akira bình thản nói ra.

“Nhưng...” Kurenai ngập ngừng trả lời nhưng khi thấy được nụ cười thân thiện của Akira thì nàng có chút xấu hổ. Hai má đỏ hồng lên. Bàn tay di chuyển nhẹ nhàng bỏ đi việc che lại nhưng bộ phận tư mặt nhất của nữ nhân.

Akira vươn tay kéo nhẹ Kurenai vào trong lòng. Hắn nhỏ giọng nói: “Kurenai của anh xem ra sắp lớn có thể trở thành một cô dâu rồi a!” Hắn thổi một hơi nóng vào tai cô bé khiến hai má của Kurenai trở nên đỏ bừng bừng. Akira bắt đầu đi bắt đầu giới thiệu các huyết cho Kurenai ghi nhớ. Đặc biệt khi nhắc đến các huyết gần *m đạo của Kurenai là hai má Kurenai ửng đỏ. Nàng không tự chủ được dùng tay che đi nơi này. Akira phải giữ tay của nàng sau đó dùng ngón tay chỉ vào những điểm huyết. Hắn nói vài lần thì Kurenai mới nhớ được những huyết đạo này.

Nhìn thấy *m đạo xinh xắn của Kurenai khiến cho Akira có chút đầu óc đen tối. Hắn rất muốn lê lưỡi ra liếm thử nơi này của cô bé. Tuy nhiên hắn sợ điều này sẽ để lại vấn đề tâm lý trong lòng Kurenai thế nên hắn rất ôn nhu và nhẹ nhàng.

Đột nhiên Kurenai thấy được mình lại xuất hiện ở trên nóc nhà. Trong lúc này Akira đang ôm nàng vào trong ngực. Akira lên tiếng nói: “Kurenai, em đã nhớ hết chưa!” Cô bé nhẹ nhàng gật đầu một cái. Sau đó cái đầu rúc vào trong ngực Akira, hai má ửng đỏ vì xấu hổ

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Tâm Sự Của Hai Nam Nhân

Nhìn cô bé Yuuhi Kurenai rúc vào trong cánh tay của mình, Akira cười khò một tiếng. Bởi vì mỗi thời gian rảnh rỗi là Yuuhi Kurenai sẽ trực tiếp bám lấy bản thân mình không rời. Khi có việc khó chịu trong lòng, hoặc muốn làm lành với Akira là khuôn mặt của cô bé giống như một cái bánh thiêu. Ngón chỏ Akira đưa lên sống mũi nhẹ nhàng gãi gãi, hắn ngẩng đầu lên bầu trời thì thấy được bầu trời đầy sao. Đôi mắt Akira chớp nhẹ một cái sau đó hắn hành động một loại kỹ quái bản tay đưa thẳng lên bầu trời xòe ra nắm ngón hướng về phía mặt trăng sau đó nhẹ nhàng nắm lại. Trên khuôn mặt Akira tại lúc này có một nụ cười tràn ngập tự tin.

Hai tay đút vào tay áo, đôi mắt Yuuhi Shinku nhìn thấy được con gái của mình tựa đầu vào vai của Akira thì hắn khe khẽ thở dài một hơi cảm thán. Hắn cảm thán thời gian trôi đi quá nhanh. Có lẽ một ngày hắn sẽ trở nên già ốm. Yuuhi Kurenai sẽ cũng phải lấy chồng rồi sinh con đẻ cái.

Khi mà người con gái đi lấy chồng thì người cha nào cũng có cảm giác hơi hụt hẫng. Nó không hẳn là hạnh phúc. Nó giống như mình mất đi một cái gì đó. Tuy nhiên khi mà thấy được khuôn mặt con gái xuất hiện nụ cười hạnh phúc như vậy thì trong lòng Shinku cũng có cảm giác vui mừng. Đây chính là cái cảm giác phức tạp khi con gái mình sắp lớn, có thể gả đi ra ngoài.

Một âm thanh nhỏ vang lên: “Anh Shinku mặc kệ bọn nhỏ đi! Tôi nghĩ rằng chúng cũng đã lớn có thể tự quyết định được việc của mình. Việc chúng ta cần làm là tin tưởng chúng!” Đầu Shinku nhẹ nhàng gật xuống, hắn lại thở dài ra một hơi. Tuổi của hắn dường như già đi mấy tuổi.

...

Trăng sáng cao lên, trời bắt đầu trở về đêm. Trong một căn nhà giản dị.

Một thanh niên với mái tóc màu vàng kim vươn bàn tay ra đem bộ y phục Ninja làng Lá tháo xuống. Hắn khe khẽ thở dài ra một hơi. Cửa sổ mở rộng khiến cho ánh sáng chiếu vào bên trong. Bất chợt bóng trắng bị che khuất người thanh niên tóc vàng giắt mình quay đầu lại.

“Này...” Một âm thanh quen thuộc vang lên. Hân lên tiếng nói: “Đi với mình một chút đi!”

Một người thanh niên tuấn tú đẹp trai, mái tóc màu bạch kim bay phất phơ trong gió. Dưới ánh trăng nhàn nhạt khiến cho khuôn mặt của hân càng trở nên tuấn tú đẹp trai hơn. Hân mỉm cười nhìn về phía người thanh niên đưa tay phất ra nói: “Đi với mình được chứ!?”

“A” Thanh niên tóc vàng có chút kinh ngạc. Tuy nhiên sau khi thấy được người thanh niên kia xoay người rồi đi thì hân gật đầu một cái. Thân mình cũng trực tiếp phóng theo người thanh niên kia.

Thân mình hai người nhảy lên trên nóc nhà, Tốc độ của hai người đều không kém chút nào. Tuy nhiên khoe miệng của người thanh niên tóc bạch kim đột nhiên nhếch lên. Con mắt của người thanh niên tóc vàng hơi tròn lớn quay sang nhìn về phía người thanh niên tóc bạch kim thấy được thân mình hân phiêu hốt quỹ dị, trông vô cùng hư ảo.

Tốc độ người thanh niên tóc bạch kim rõ ràng cao hơn người thanh niên tóc vàng kia một nấc. Tuy nhiên người thanh niên tóc vàng không có chịu thua từ trong tay của người thanh niên tóc vàng phi ra một cái phi tiêu với tốc độ cực nhanh. Sau đó người thanh niên tóc vàng biến mất tại chỗ sau đó tại chỗ phi tiêu xuất hiện. Bàn tay của hân nắm lấy phi tiêu sau đó phi đi, thân mình lại biến mất xuất hiện tại chỗ phi tiêu. Cách này chính là cách mà người thanh niên tóc vàng nhanh chóng đuổi kịp tốc độ người thanh niên tóc bạch kim có thể nói đúng hơn là vượt qua người thanh niên tóc bạch kim.

Khoe miệng người thanh niên tóc bạch kim cười nói: “Minato, không phải chỉ có mình cậu có Phi Lôi Thần Thuật!” Từ ngón tay Uchiha Akira bắn ra một thanh đao nhỏ bằng ngón tay. Thanh đao bắn vút về phía trước với tốc độ cực kỳ nhanh.

Tuy nhiên hai người lẳng lặng dừng tại trước đỉnh đầu của ba bức tượng Hokage. Minato cũng biết được rằng đây chính là đích đến của hai người. Minato thở phào một hơi. Khoe miệng Uchiha Akira nhếch lên: “Minato, Phi Lôi Thần Thuật của cậu đã đến đoạn thứ hai rồi đi!”

“Cậu cũng khác gì đâu, Akira-kun!” Minato mỉm cười nhìn về phía Uchiha Akira.

Hai người đứng trên đỉnh pho tượng. Dưới ánh trăng thân hình cao cao của hai người phản chiếu trông vô cùng đẹp mắt. Tà áo của hai người phất phơ khiến cho người ta có cảm giác si mê.

Akira trực tiếp ngồi xuống trên mặt một bức tượng đá. Thấy như vậy Minato cũng trực tiếp ngồi lại trên bên cạnh Akira. Hiện giờ hai người đang ngồi trên khuôn mặt của Hokage đệ nhị Senju Tobirama. Không biết từ đâu Uchiha Akira lấy ra một bình rượu hân nhấc bỗng lên đem nó đổ vào trong miệng.

Ngay sau đó Uchiha Akira ném cho Namikaze Minato, bàn tay Minato bắt lấy chai rượu sau đó lên tiếng nói: “Chưa đủ mười tám tuổi thì không nên uống rượu!”

“Thiệt!” Khoe miệng Uchiha Akira nhếch lên khinh thường, hân mở miệng nói: “Đừng nói mấy thứ vô nghĩa như thế với mình. Đây chẳng qua chỉ là rượu nhẹ mà thôi! Cậu cũng muốn quán chuyện này sao?” Bàn tay Uchiha Akira phất ran gay sau đó hân nhàn nhạt nói: “Ngày mai mình sẽ rời xa làng Lá một thời gian dài chính vì vậy hôm nay mình mới muốn nói chuyện với cậu!”

“Cái gì?” Namikaze Minato kinh ngạc, trên khuôn mặt của hân xuất hiện vẻ ngạc nhiên. Hân tò mò lên tiếng hỏi: “Akira, cậu muốn rời đi làng Lá!”

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hân quay sang nhìn Minato một cái sau đó ngừng lên nhìn bầu trời trăng sáng. Hân thở ra một hơi sau đó tiếp tục nói: “Mình muốn rời đi làng Lá. Mình muốn đi tìm Tsunade cậu biết được quan hệ của mình và cô ấy mà!”

Nghe được lời Akira thì bàn tay Minato đưa lên đem chai rượu nốc lấy vài hơi. Ngay sau đó bàn tay đưa ra nhẹ nhàng quẹt miệng của mình. Hân lên tiếng nhẹ nhàng nói: “Akira, quả thực mình chưa từng bao giờ nghĩ cậu sẽ có mối quan hệ đặc biệt như vậy với cô Tsunade. Tuy nhiên mình chúc hai người hạnh phúc!”

“Hừ...” Akira nhếch miệng cười lạnh sau đó tiếp tục nói: “Vậy mình cũng chúc cậu cùng với Kushina hạnh phúc. Tuy nhiên mình cũng cảnh cáo cậu cẩn thận với Kushina đấy nhé. Ồ đó hung dữ không dễ thuần phục như vậy đâu. Chắc, chắc... Mình không nghĩ được rằng có người có thể yêu Kushina đây. Kushina quả thật rất đẹp nhưng là...” Trên khuôn mặt Akira xuất hiện vẻ ranh mãnh, hân đưa tay ra cắt ngang cổ mình sau đó nói: “Mình đã từng nghĩ người yêu của cô ấy có phải hay không ngày ngày sẽ bị cô ấy đánh cho một trận. Không sớm thì giảm thọ ấy chứ?”

Lời này của Akira không có làm cho Minato tức giận, Minato cười nhẹ nhàng đáp lại: “Kushina còn không có đến nỗi như cậu nói?” Ngón chỏ Minato đưa lên gãi gãi má của mình sau đó nhìn về phía Akira mở miệng vui đùa: “Không phải cậu cũng yêu thích cô Tsunade hay sao? Mình nhớ được tính cách của cô Tsunade cũng không kém Kushina là bao đâu?”

Đầu Akira nghiêng sang chỗ khác nhìn về phía Minato, hai tay khoanh trước ngực đồng thời hân cười nhẹ nhàng nói: “Đúng là chúng ta có chút giống nhau thật tuy nhiên Tsunade, cô ấy thật sự là nữ nhân tốt đấy. Mặc dù bề ngoài vô cùng bạo ngược nhưng thật ra chính là một nữ nhân ôn nhu như nước. Đúng là thể loại Tsundere a!” Đây là từ Akira thường hay thích dùng sau khi đọc một số truyện tranh của Nhật Bản.

“Tsundere!?” Minato tò mò nhìn về phía Akira hỏi.

Khoe miệng Akira nhếch lên, hân lên tiếng nói: “Là bề ngoài thì mạnh mẽ cứng rắn nhưng bên trong thì lại ôn nhu như nước chính là cái ý này đây.” Hai vai Akira hơi nhún nhún sau đó hân nhìn về phía Minato nói: “Nhìn cái vẻ mặt của cậu kìa, mình cá là trăm phần trăm cậu còn chưa có đề Kushina xuống. Đừng nói với mình quan hệ hai người còn chưa đến mức hôn nhau nhé!”

“Việc này, Akira-kun, bản bạc việc này cũng không quá hợp lý đi!” Trần Minato trần ngập mở hời, hân cười khỏ một tiếng nói.

Khóe miệng Akira co quắp lại, hấn lên tiếng hỏi: “Cái gì? Quả thực chưa có cả hôn hay sao? Này Minato, cậu không phải có vấn đề gì ở chỗ đó đấy chứ? Nếu như không ngại cứ nói với mình, mình sẽ giúp cậu một tay. Cậu biết mà mình là Kunoichi giỏi nhất thế giới đây. Yên tâm đi mình không nói chuyện này cho với người khác đâu mà cậu lo!”

Khóe miệng Minato co quắp lại, miệng hấn liên tục giật giật, hấn lên tiếng nói: “Akira-kun, chúng ta có thể nói chuyện khác hay không?”

Akira tiếp tục truy vấn không tha nói: “Minato cậu như vậy là không được! Nếu như có vấn đề gì cứ bảo mình. Nếu như cậu muốn giữ Kushina thì nhanh chóng đem Kushina về xuống phía dưới. Cách tốt nhất cứ làm cho Kushina bụng to đi. Mình nhớ cậu cũng đủ tuổi kết hôn rồi mà!”

Nhất thời khuôn mặt Minato trở lên quần bách với những điều mà Akira nói. Khóe miệng Akira nhếch lên, hấn bình thản nói: “Thiệt! Cũng chẳng muốn làm khó cậu nữa. Cái đầu óc cậu quá trong sáng, mình không hiểu được tính cách của cậu tại sao lại hợp với ông già dê Jiraiya đó. Được rồi! Bắt lấy...” Từ bên hông của Uchiha Akira rút ra một cuốn sách ném cho Minato.

“Đây là...” Bàn tay của Minato vươn ra đem quyển sách bắt lấy. Con ngươi của Minato lướt qua thì thấy được trên đó ghi rất rõ ràng: “Vô Ấn nhẫn thuật”. Thấy được những chữ này thì Minato hoàn toàn kinh ngạc. Phải biết được vô ấn nhẫn thuật tại Nhẫn Giới là vô cùng hiếm không ngờ Uchiha Akira lại tặng cho mình. Mặc dù Minato có nhận lấy được mấy loại vô ấn nhẫn thuật của Akira nhưng đó chỉ là những loại nhẫn thuật đang ở dạng sơ khai. Chỉ có Cực Phong La Toàn Hoàn cùng với Cực Phong Chi. Cực Phong Quyền.

Akira hơi nhếch miệng lên hấn cười nhạt nói: “Đây là nhẫn thuật mình ghi vô cùng chi tiết. Trong đó có La Toàn Hoàn, Cực Phong La Toàn Hoàn, Cực Viêm La Toàn Hoàn, Phong Viêm La Toàn Hoàn, Cực Lôi La Toàn Hoàn... Đặc biệt mình cũng vừa sáng tạo ra ba loại thuật mình là Phi Lôi Thần Thuật đệ tam đoạn kết hợp với La Toàn Hoàn dạng biến đổi thuộc tính. Ngoài ra còn có Thiên Điều đây!”

Nói xong bàn tay Uchiha Akira xuất hiện một đám lôi điện. Đám lôi điện trực tiếp tụ tập trên tay của hấn sáng ngời. Hấn trực tiếp đắm vào trong không khí. Ngay lập tức đám lôi điện bắn đi giống như một đám sao băng. Nó đi dài được một đoạn sau đó mới kết thúc. Uchiha Akira cười nói: “Có Cực Lôi Chi, Thiên Điều, Thiên Điều Lưu và Thiên Điều Duệ thương. Chỉ tiếc được là kỹ năng Kirin mình chưa có sáng tạo ra mà thôi!”

Con mắt Minato tròn tròn nhìn về phía Uchiha Akira, hấn mở lớn đôi mắt hoàn toàn không có cách nào tin tưởng được những thứ này do Uchiha Akira sáng tạo ra. Nói đến Kirin khiến cho Minato giật mình. Đó là một chiêu mượn tự nhiên lực đánh ra lôi điện uy lực vô cùng khủng bố. Akira cười nói: “Mình nhớ được hai học trò của cậu một người là gia tộc Uchiha nắm giữ Hòa Độn, một người là gia tộc Hatake nắm giữ lôi độn. Ngoài ra có một cô bé còn là Kunoichi đây!” Bàn tay Akira lại lấy ra một cuốn trục viết về Y nhẫn cho Minato.

Minato có chút kinh ngạc nói: “Cậu làm cái gì vậy Uchiha Akira!”

“Hừm...” Akira hừm nhẹ một tiếng sau đó mới mở miệng nói: “Minato, cậu không cần phải từ chối! Thứ này coi như quà của tớ cho bọn nhỏ đi. Dù sao mấy thứ này tớ cũng đã đưa cho Hokage đệ tam. Tớ nghĩ không sớm thì muộn ông ấy cũng sẽ đưa mấy thứ này cho cậu mà thôi! Việc này giữ bí mật nhé nếu không lão già Đệ Tam lại kêu ca lên thì nghe thật sự khó chịu mà!”

Khuôn mặt Minato có chút đỏ mề hôi hột, hấn cười gượng nói: “Được rồi!”

Ánh mắt Akira quét về phía đám đèn giống như ánh sao lấp lánh bao trùm làng Lá. Trong lúc này hấn mở miệng hỏi Namikaze Minato nói: “Namikaze Minato, theo cậu làm thế nào có thể đạt được hòa bình chân chính. Một hòa bình mà khiến cho các quốc gia không còn chiến tranh nữa?”

Nghe được câu hỏi của Akira thì Minato có chút ngạc nhiên trên khuôn mặt. Minato nhìn về phía dưới sau đó lên tiếng nói: “Mình nghĩ giống như thầy Jiraiya, con người phải thấu hiểu nhau từ đó sẽ đi đến hòa bình. Mình nhất định sẽ trở thành Hokage sau đó thực hiện nguyện vọng của thầy Jiraiya khiến cho mọi người hiểu nhau sẽ chân chính đi tới hòa bình!”

Đầu Akira nhẹ nhàng lắc lắc, hấn mỉm cười nói: “Minato, mỗi người có một phương hướng suy nghĩ khác nhau. Cậu muốn để cho họ hiểu nhau hay sao?”

Đầu Minato gật nhẹ nói: “Đúng vậy dù không biết bao giờ mình có thể thực hiện lý tưởng của thầy Jiraiya nhưng mình tin tưởng mình sẽ làm được điều này. Sẽ có một ngày thế giới này đi đến chân chính hòa bình, người người thông hiểu nhau”. Nói xong lời này thì Minato quay lại nhìn về phía Akira nói: “Akira, còn cậu thì sao?”

Minato thấy được đầu của Akira nhẹ nhàng lắc lắc. Hấn lên tiếng nói: “Theo mình nghĩ thì có lẽ cách nhìn của mình hoàn toàn khác với cậu. Mình cho rằng con người không phải là không hiểu nhau mà họ không muốn đi hiểu thì đúng hơn?”

Hai hàng lông mày Minato nhăn lại, hấn lên tiếng hỏi: “Tại sao đây?”

Hai vai Akira nhún nhún hấn lên tiếng nói: “Không tại sao cả giống như một người ở tầng lớp thượng lưu thống trị lớp giới giống như dân đen đi. Tầng lớp thượng lưu cũng biết chỉ cần mình ăn ít đi một chút, tiết kiệm một chút sau đó giảm thu thuế đối với tầng lớp dân đen họ sẽ đỡ khổ hơn. Như vậy tại sao họ không làm vậy? Đơn giản bởi vì họ cũng muốn có cuộc sống hạnh phúc. Con người vốn là ích kỷ như vậy? Nếu cậu đụng chạm đến lợi ích của họ thì họ sẽ không ngại đối đầu với cậu. Đây là chuyện rất bình thường...”

Con mắt Minato mở lớn nhìn về phía Akira. Hấn cảm giác Akira nói có phần đúng đắn. Minato lên tiếng hỏi: “Như vậy chẳng lẽ không có cách nào đạt được hòa bình chân chính?”

“Có!” Lời này nói ra từ miệng Akira nhất thời làm cho Minato tròn cả mắt lên. Akira nhếch miệng lên sau đó lẳng lặng nhìn về phía trắng sáng. Bàn tay đưa lên năm ngón mở ra hướng về bầu trời sau đó nắm lại. Hấn quay đầu nhìn về phía Minato nói: “Muốn cho thế giới hòa bình thời gian lâu nhất. Có lẽ

không có cách nào đạt được hòa bình mãi mãi nhưng có lẽ sẽ đạt được hòa bình tạm thời trong thời gian dài.”

Nói đến đây Akira thở dài ra một hơi, hần tiếp tục nói: “Muốn đem hòa bình đến cho toàn thể Nhân giới chỉ có cách đem Năm Quốc gia thống nhất lại dưới một chế độ thống trị. Xóa bỏ đi hoàn toàn chế độ lãnh chúa đem toàn bộ quyền lực tập trung trong tay Hokage. Hokage sẽ đảm nhiệm nhiệm vụ từ 2-3 năm sau đó sẽ tổ chức một đợt bỏ phiếu toàn nhân dân. Người nào có số phiếu cao nhất sẽ trở thành Hokage. Tất cả chính quyền điều khiển sẽ do người dân bầu ra. Nếu như chính quyền làm không tốt thì người dân hoàn toàn có thể bỏ phiếu để đem chức vụ đối phương hủy bỏ. Chính quyền sẽ lập ra rất nhiều ngành, hơn nữa các ngành này đều do người dân bầu lên. Đây chính là hòa bình mình theo đuổi. Lấy pháp luật cai quản, lấy uy chấn nhiếp, lấy đức giáo hóa mọi người. Đây chính là thế giới lý tưởng mà mình theo đuổi!”

Nghe được lời này thì Namikaze trợn tròn mắt nhìn về phía Uchiha Akira. Khóe miệng Uchiha Akira nhếch lên cười nhạt nói: “Có lẽ kế hoạch này của mình sẽ động chạm đến toàn Nhân Giới nhưng mình không ngại. Chỉ cần có thể nhìn thấy con cái, cháu chắt của mình sống trong hòa bình dù thân mình có vui trong địa ngục mình cũng sẽ đi lên trên con đường này!”

Khi mà Namikaze Minato kinh hãi nhìn về phía Akira, Akira thở ra một hơi sau đó hướng về phía Minato nói: “Minato, cậu có muốn đi cùng mình không!? Cùng mình đi làm cho thế giới này tiến vào chân chính hòa bình. Một hòa bình đích thực mà không phải trên lý thuyết!”

Hai người nhất thời rơi vào im lặng, Minato lẳng lặng suy nghĩ sau đó hướng về phía Akira nói: “Akira-kun, xin lỗi mình mặc dù thấy được lời cậu nói có lý nhưng mình không có cách nào chấp nhận thuyết pháp của cậu. Nếu như cậu làm vậy sẽ có rất nhiều, rất nhiều người chết!”

Akira nhếch miệng lên cười nói: “Mình biết thế nào cậu cũng nói như vậy. Tuy nhiên mình chỉ nói cho cậu biết được rằng ý nghĩ của cậu sợ rằng không có cách nào thiết thực. Con người vốn là một động vật tham lam. Họ theo đuổi hạnh phúc hòa bình nhưng chính sự theo đuổi ấy lại là thứ dẫn đến chiến tranh. Có lẽ tương lai một ngày lý tưởng của cậu sẽ trở thành sự thật nhưng mình tin tưởng tại cái thế giới này chỉ có thống nhất một quốc gia mới có thể đưa thế giới này tới hòa bình.”

Ánh mắt Akira liếc về phía Làng Lá sau đó nói: “Mình sẽ đem thế giới này thống nhất sau đó lập lên chính quyền vì mọi người. Bất kể là Ninja còn là người bình thường họ đều có thể trở thành người thống trị. Chỉ cần họ phục vụ lợi ích vì người dân. Mình muốn một thế giới mà người dân mới là người cầm quyền mà không phải là lãnh chúa hay Hokage gì đó. Có lẽ sẽ có rất nhiều người ngăn cản lý tưởng của mình nhưng mình nhất định sẽ thẳng tiến con đường này dù cho con đường này là một con đường không lối về!”

Namikaze Minato tò mò lên tiếng hỏi: “Vậy cậu muốn rời đi làng Lá chính vì lý tưởng này sao?”

Đầu Akira gật xuống, hần nhìn về phía Minato nói: “Bởi vì cậu chính là bạn thân của mình nên mình mới nói cho cậu những điều này. Mình hy vọng cậu sẽ không nói những điều này cho người khác!”

“Hà...” Từ miệng Namikaze Minato nói: “Vậy thì cậu chỉ cần không nguy hại đến làng Lá mình sẽ không nói việc này ra cho bất cứ ai!”

Khóe miệng Akira nhếch lên, hần mỉm cười nói: “Vậy thì được rồi! Nếu như cậu còn sống vậy thì mình sẽ không nguy hại đến làng Lá. Ngoài ra cậu đã quên làng Lá cũng chính là nhà của mình!” Akira thẳng thắn nói ra. Hần thực sự cần tích xúc lực lượng. Kéo dài bảy tám chục năm hần cũng không ngại. Hiện giờ hần có công pháp tu chân sống được mấy trăm năm là rất bình thường. Hần không ngại đem thời gian này kéo càng dài càng tốt. Lực lượng tích xúc càng lâu càng tốt. Bởi vì Akira biết được rằng hần không phải chiến tranh chỉ ở trên mặt Ninja mà còn chiến tranh ở nhiều phương diện khác nữa.

Namikaze Minato thở dài ra một hơi, hần lên tiếng nói: “Mình tin tưởng cậu. Mình hy vọng cậu sẽ không làm việc gì nguy hại đến làng Lá. Nếu như cậu làm nguy hại đến làng Lá cho dù cậu là bạn thân của mình. Mình cũng sẽ ra tay ngăn cản”. Hai người nhất thời đập tay vào nhau.

Ánh sáng chiếu le lói trên cánh cổng chính của làng Lá...

Thân mình cô bé Kurenai trực tiếp ôm lấy Akira. Sau khi ôm xong thì cô bé trực tiếp trước mặt đám người hôn lên má của Uchiha Akira sau đó hai má Kurenai cũng trở nên đỏ bừng như ứ máu. Bàn tay Akira đưa lên vuốt nhẹ má của mình mỉm cười một cái.

Nữ nhân cao tuổi mặc một thân quần áo kimono hoa mở miệng dặn dò. Nghe được nữ nhân này muốn dặn dò thì Akira hô lên: “Cô Ayumi, cháu đã biết. Cháu đi đây!” Nói xong Akira xoay người vọt đi.

Thấy được hình dáng này của Uchiha Akira, thì Ayumi khó chịu lên tiếng nói: “Thằng bé thật là! Chẳng còn đáng yêu như xưa nữa”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Kế Hoạch Điên Cuồng Của Uchiha Akira

Bước trên con đường đất lớn, Uchiha Akira có chút cảm khái. Hần không biết tại sao mình lại nói những điều hôm qua với Namikaze Minato bởi vì Minato là bạn thân của hần hay sao? Cái này cũng không hần! Có lẽ Akira muốn cần một người chia sẻ đi. Khi mà hần cảm giác được mình sẽ tiến vào con đường này thì Akira sợ, sợ mình lẻ loi không có bất cứ ai. Có lẽ vì thế mà hần đem điều này chia sẻ với Minato. Ngoài ra hần tin tưởng nhân cách của Minato sẽ giữ bí mật cho hần không đem điều này truyền ra ngoài.

Khi mà Akira đi suốt một ngày. Hắn dừng lại tại một con suối. Trời đã trở lại tối Akira hơi nhếch miệng lên. Hắn đem đồ dùng dụng cụ sau đó dựng một cái lều bên cạnh suối. Ngoài ra hắn lúc này trực tiếp trầm mình xuống suối bắt đầu bắt cá chuẩn bị bữa trưa cho bản thân.

Sau khi ăn xong thoải mái, hắn mới trở lại dòng suối tắm một cái. Dòng suối ở đây sâu vô cùng hoàn toàn có thể chìm ngấm mấy lần thân mình Akira. Akira cũng trực tiếp lặn xuống sâu nhất. Một lúc sau thân mình hắn trôi lên trên. Sau đó bàn tay lấy một chiếc khăn đã chuẩn bị sẵn ở lều lau khô người sau đó chui vào lều ngủ.

Trời đã trở về tối, khu rừng trở nên âm u hơn. Ánh trăng ẩn sau đám mây khiến cho khu rừng đã tối còn càng trở nên âm u hơn.

Từ phía đằng xa ầm ầm bóng một đám người. Một đôi mắt mở lớn không có con ngươi, đồng tử màu trắng. Ngoài ra từng đợt gân hiện lên trên thái dương nổi với mắt. Người này sử dụng chính là Byakugan của gia tộc Uchiha. Hắn lên tiếng nói: “Mục tiêu ở phía trước, cách chúng ta năm dặm”

Trời bắt đầu trở nên âm u, bất chợt từ trong lùm cây phóng ra mấy thanh phi tiêu. Ở trên phi tiêu chứa đầy những tấm bùa giấy được gắn chặt nổ ở trên đó. Ngay sau khi đám phi tiêu này cắm vào trong chiếc lều đang nằm gần bên bờ suối thì tấm bùa giấy bắt đầu lóe sáng rồi bốc cháy.

Oanh!

Một tiếng nổ lớn vang lên, tàn lửa bắn tung tóe, ngọn lửa lan tràn khắp nơi nuốt trọn cái lều. Cái lều bị vụ nổ đánh tan giống như pháo. Toàn bộ đám lửa bị đánh nát bắn tung tóe khắp nơi. Mảnh vụn của chiếc lều rơi la tả trung quanh.

“Thành công?” Một âm thanh nói nhỏ từ trong rừng u ám phát ra. Tuy nhiên khiến cho cả đám kinh hãi là không biết từ lúc nào thì ở phía dưới chân của bọn họ đã cắm một thanh phi đao.

Một người Ninja trong đó hốt hoảng nói: “Cẩn thận!”

Ngay sau đó trong tích tắc thì họ nhìn thấy được xuất hiện một quả cầu lửa xoay tròn ở vị trí mà họ đang đứng. Quả cầu lửa này có hình dáng giống như một cái phi tiêu bốn cánh. Phi tiêu bốn cánh bằng ngọn lửa bốc cháy mạnh mẽ quay tròn.

Oanh!

Khi mà quả cầu lửa lóe sáng lên thì một vụ nổ lớn vang lên. Vụ nổ biến thành một ngọn lửa vô cùng lớn đem tịch quyền khắp nơi. Vụ nổ này khiến cho nơi này trở thành một biển lửa. Một cây nấm được hình thành. Nó liên tục quay tròn quay tròn đồng thời mở rộng phạm vi của mình đem mọi vật xung quanh nó đốt chọi.

Khắp nơi đều là tàn lửa bắn tung tóe. Nếu như ở đây ai có thể nhìn thấy thì cảnh tượng hoàn toàn có chút đáng sợ. Có không ít Ninja tiến hành ám sát bị vụ nổ bao trùm. Thịt của họ bị đánh nát bắn tung tóe. Một số bộ phận rơi xuống đất còn phát ra mùi thịt nướng khét lẹt gay mũi.

Một thanh niên với mái tóc bạch kim đáp nhẹ ở trên đất, hắn hất đầu một cái sau đó lẳng lẳng nói: “Thật sự là ngu ngốc mà! Không nghĩ tới đám Ninja phục kích ta lại là một đám ngốc nghếch như vậy đây! Hừ...”

Bất chợt từ trong bóng tối xuất hiện một bóng đen ngay lập tức tiến hành áp sát người thanh niên tóc bạch kim. Bàn tay của hắn di chuyển với tốc độ cực kỳ nhanh. Từng ngón tay của hắn di chuyển đánh trên người Akira. Akira hiển nhiên biết được đây chính là hồi thiên của gia tộc Hyuuga.

Hyuuga sử dụng Nhu Quyền nói đúng hơn là các loại tấn công không có sức công phá lớn nhưng lại có sức sát thương mạnh đối với cơ thể người. Mặc dù được gọi là Nhu Quyền đồng thời nguyên lý có chút giống Thái Cực Quyền nhưng hai người lộ số đi hoàn toàn khác nhau. Thái Cực Quyền lấy nhu khắc cương, lấy chậm thắng nhanh, tứ lạng bát thiên cân. Riêng về Hyuuga nhu quyền thì theo đuổi nhu thuật, đồng thời cũng theo đuổi tốc độ.

Nguyên lý của Nhu Quyền là đánh chakra vào trong cơ thể đối thủ đem chakra phong bế huyết đạo của đối thủ. Ngoài ra dùng chakra đã thương nội tạng của đối thủ. Phải biết dù người có mạnh đến đâu đi nữa thì nội tạng cũng vô cùng yếu ớt.

Bang, bang, bang...

Từ trên bàn tay của người mặc áo đen che kín mặt đánh lên trên cơ thể của Uchiha Akira. Từng điểm huyết đánh trúng cơ thể của hắn. Tuy nhiên ngay sau đó con mắt của người sử dụng Nhu Quyền của gia tộc Hyuuga tròn tròn bởi vì thân mình Akira đã biến thành một khúc gỗ. Từ đầu đến cuối hắn đang đánh lên khúc gỗ.

Phù, phù, phù...

Từ miệng của Akira phun ra từng cụm lửa bắn về phía người mặc áo bào đen của gia tộc Hyuuga. Thấy được từng cụm lửa to lớn bắn về phía mình thì người gia tộc Hyuuga ngay lập tức xoay tròn với tốc độ cực kỳ nhanh. Khi xoay tròn hắn tạo ra một vòng phòng hộ chakra màu xanh đem ngọn lửa đánh nát.

Tuy nhiên không biết từ lúc nào thì trên đầu của người nam nhân này đã có một thanh phi đao ở nơi đó. Ngay sau đó một thân hình một thanh niên tóc bạch kim xuất hiện ở nơi đó. Ngay lập tức thanh phi đao của hắn từ trên không bắn thẳng đỉnh đầu của khối cầu tròn này.

Vút! Tuy nhiên từ nơi khác bắn ra một thanh kunai bắn về phía Akira. Akira nhếch miệng cười nhẹ. Một tay vẫn dùng thanh phi đao bắn thẳng xuống thanh phi đao khác đánh lên thanh kunai đem hướng nó bắn chệch đi không trúng cơ thể của mình. Thân mình Akira trực tiếp biến mất tại chỗ.

Phập!

Tiếng vang rõ ràng khá to, khối cầu quay ngay lập tức lao đảo, thân mình của người áo đen lao đảo ngã xuống. Trên đầu của hắn hình thành một cái lỗ khá là to. Hiển nhiên đầu của hắn bị đánh lủng một lỗ. Não tương tung tóe bắn ra.

Thân mình Akira đứng ở trên một thân cây, hắn cười nói: “Xem ra gia tộc Hyuuga cũng không gì hơn cái này. Tại sao họ không bao giờ biết được rằng chiêu thức xoay tròn Hồi Thiên này có điểm yếu nhỉ? Chỉ cần đánh ở trên vị trí đỉnh đầu như vậy hồi thiên cũng không thể đánh bật được đòn tấn công này!” Hồi Thiên chính là dùng cơ thể quay tròn phối hợp với chakra đem nhẫn thuật cũng như âm khí đánh bay tuy nhiên khi quay tròn thì có điểm giữa đỉnh đầu chính là điểm yếu. Khi một quả bóng liên tục quay tròn thì trục của nó vẫn đứng im.

Vút!

Ba bóng đen từ trong đêm tối nhảy ra, họ ngay lập tức dùng kiếm katana hướng về phía Akira bổ tới. Tuy nhiên ngay sau đó ba người co quắp lại miệng. Từ miệng của Akira phun ra từng cụm lửa giống như cái đầu rồng bắn về phía họ.

Phanh!

Cả ba nhát thời biến thành một đám cọc gỗ. Trên cọc gỗ chứa đựng đầy thuốc nổ. Khi mà ngọn lửa đánh nát cọc gỗ bay lên bầu trời thì ngay lập tức cọc gỗ nổ tung. Tuy nhiên khiến cho Akira giật mình là mình không có di chuyển được. Không biết lúc nào thì mình đã bị định thân thuật ở trên cây rồi. Hiển nhiên đây là thuật bắt bóng của gia tộc Nara.

Bùm, bùm, bùm...

Thân mình Akira trực tiếp bị bao bọc trong ngọn lửa. Ngọn lửa tàn đi để lộ thân mình của hắn có vẻ vô cùng trật vật. Trên cơ thể của hắn tràn ngập vết thương. Tuy nhiên vết thương trên cơ thể của hắn lấy tốc độ bằng mắt thường nhanh chóng khôi phục lại.

Ngón tay Akira trực tiếp đưa lên bắn ra, từ ngón tay của hắn ngay lập tức bắn thẳng về chỗ một người đang ẩn núp dùng thuật bắt bóng bắt lại Akira. Hiển nhiên dùng thuật bắt bóng vừa rồi hắn chấp nhận bị thương cùng với Akira. Hiện giờ bắt bóng thuật trở nên vô cùng suy yếu. Akira không ngại bởi cho hắn một chiêu.

Thanh phi đao bắn về phía người ám sát của tộc Nara. Ngay sau đó một người đứng chắn ở đó quơ đao đi đem thanh phi đao đánh bay. Tuy nhiên thân mình Akira ngay lập tức biến mất. Trong tay của hắn không biết đã bao giờ biến thành một quả cầu gió. Hắn xuất hiện bên người mặc áo đen đang bảo vệ tộc Nara trực tiếp dùng quả cầu gió đánh vào ngực của hắn, sau đó thân mình Akira trực tiếp biến mất tại chỗ.

Oanh!

Quả cầu gió ngay lập tức bành trướng sau đó lớn dần đem cơ thể người mặc áo bào đen cùng với tộc Nara nuốt trọn vào. Bị quả cầu gió cực phong la toàn hoàn của Akira nuốt trọn nếu không có nhẫn thuật có thể sống sót chắc chắn hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Ầm, ầm... không ngờ trên bầu trời bắt đầu đổ mưa. Từ trên trời bắt đầu phát ra sấm sét. Bởi vì hôm nay trời nhiều mây thế nên rất dễ hình thành các cơn mưa.

Ngón tay Akira trực tiếp đưa ra đem một cục đã được khắc ấn ký Phi Lôi Thần Thuật bắn mạnh lên trên không trung. Ngay sau khi viên đá bắn tới độ cao cao nhất thì Akira trực tiếp biến mất tại chỗ. Thân mình Akira xuất hiện ở trên cao. Tuy nhiên khiến cho đám Ninja ở giới ngược nhìn lên chính là thân mình Akira đứng đạp trong hư không. Tuy nhiên họ có thể thấy được gió đang điên cuồng đem mái tóc của hắn tốc ngược lên.

Bàn tay Akira đưa ra bắn thẳng ra một cái thánh phi đao hướng về phía xa bay đi. Ngay sau đó hắn đưa lên. Trong bàn tay của hắn xuất hiện một đám lôi điện. Đám lôi điện phát ra tiếng kêu như hàng nghìn con chim đang cất cao tiếng hân. Trên bầu trời mây đen tụ hội, lôi điện điên cuồng phát ra những âm thanh gào rú đến ghê rợn.

Một nam nhân trong đám Ninja bật mặt lên tiếng nói: “Nguy rồi! Mọi người chạy mau. Hắn muốn sử dụng một loại nhẫn thuật có sát thương trên diện rộng!”

Gào... Ần ầm trong đám mây là một cái mặt khá giống với một con rồng. Lần này nó hình thành bởi một đám lôi điện tạo ra. Con quái vật ngay lập tức chui vào mây đen. Ngay sau đó nó trực tiếp từ trên cao trực tiếp lao thẳng xuống phía dưới.

Oanh!

Một tiếng nổ lớn vang lên, cả vùng đất rộng lớn phía dưới đều là phạm vi của con quái vật bằng lôi điện này công kích. Chiều này không sai, nó chính là Kirin mà Uchiha Nawaki đã từng sử dụng. Nó chính xác được Akira sáng tạo ra.

Ánh mắt Akira nhìn về phía dưới với một đám hỗn độn, lửa cháy, cây cối đổ gãy nát, đám đất bị cày tung tóe... Bàn tay đưa lên, Akira khe khẽ lầm bầm nói: “Không tệ chút nào! Lần đầu sử dụng nhưng cũng không có quá khó khăn a!” Thân hình Akira lóe lên rồi biến mất tại chỗ.

Vài tuần sau...

Tại văn phòng Hokage, một lão già đang ngâm tẩu thuốc hít phì phò. Bất chợt một người vội vã chạy vào bên trong. Hắn hốt hoảng hô lên tiếng nói:

“Ngài Hokage, không ổn, không ổn rồi...”

Hai mắt Hokage đệ tam nhìn lại, hắn đặt đóm giấy xuống phía bàn nhìn về phía người Ninja này hỏi: “Có chuyện gì?”

Người Ninja nam lên tiếng nói: “Tại trong gia tộc Uchiha không ngờ có người bị ám sát. Có tất cả bốn người tộc Uchiha hơn nữa còn đều là dòng chính bị người ám sát. Điều này đã gây xôn xao cho toàn làng Lá!”

“Cái gì?” Nghe được lời này ngay cả Hokage đệ tam cũng phải kinh ngạc tròn tròn mắt lại.

Tại một quán ba lớn nhất tại trong một thành phố, một nam nhân béo tốt về mặt bị ối. Hắn có bộ đầu khá lôm chôm, thân mình lùn đồng thời đang đeo một cái kính mắt màu đen. Hắn mặc một bộ quần áo Tây trang khá là đẹp mắt nhưng cũng không thể khiến cho hắn trở nên đẹp hơn được. Bộ ria mép nhỏ hai bên mép của hắn là bao nhiêu công sức nuôi cấy của hắn hiện này. Hai nữ nhân cực kỳ xinh đẹp với độ tuổi hơn hai mươi, hơn nữa đều ăn mặc hở hang, trang điểm cực kỳ bắt mắt. Bàn tay của hắn trực tiếp chui vào trong chiếc váy ngắn cùn cùn của các nàng mà liên tục xoa bóp đùi và nơi tư mật của các nàng.

Hai thiếu nữ xinh đẹp lại cười và uốn éo trên thân thể của hắn mặc cho hắn dùng cả ngón tay chui vào bên trong mồm ở bên trong các nàng. Hai má các nàng đờ ững uốn éo trên thân thể của hắn. Trên mặt nam nhân xuất hiện vẻ bị ối, hắn khoái trá cười một tiếng cực kỳ thư thích.

Bất chợt bốn người mặc áo bào đen, theo hình dáng của họ thì chính là bốn người nam nhân thì đúng hơn. Bốn người nam nhân xuất hiện đột ngột ở nơi này thì đám hộ vệ bao quanh nơi này lập tức cảnh giác vây lấy người nam nhân béo tốt.

Người nam nhân béo tốt cực kỳ kinh hãi nói: “Các người là ai, các người đến đây có việc gì? Các người chẳng lẽ không biết ta là ai?”

Khóe miệng một người áo bào đen che kín khuôn mặt, hắn mở ra đôi mắt. Trong đó một con mắt đã bị mù tuy nhiên con mắt kia với hình dáng kỳ lạ. Đó là một đôi có con ngươi màu đỏ như máu, một hình thù đồ án kỳ lạ xuất hiện ở trên mặt của hắn. Hắn lên tiếng nói: “Người đó để lại ấn ký muốn chúng ta đến nơi này! Nơi này không có sai đi!”

“Các vị!” Thấy được đôi mắt này thì tên béo đeo kính đen chảy đầy mồ hôi trên mặt. Hắn vội vàng phát tay ra một cái. Hắn hướng về phía đám người kia quát: “Các người lui ra đi!” Sau đó hắn hướng về phía bốn người mặc áo bào đen nói: “Các ngài có phải hay không đi gặp chủ nhân?” Nghe được lời này thì mấy người Ninja đánh thuê ở đây kinh ngạc nhìn về phía tên béo.

“Gatou, xem ra chủ nhân thực sự đến đây a!” Trên khuôn mặt người nam nhân đeo y phục đen ngòm nhanh chóng mở miệng đáp lại. Hắn lên tiếng nói: “Được rồi dẫn chúng ta đi gặp ngài!”

“Vâng!” Thì ra tên béo này chính là Gatou. Hắn là một trùm vận chuyển hàng hải, một kẻ được nhắc đến như một trong những người giàu nhất thế giới. Ngoài mặt hắn vận hành một công ty vận chuyển hàng hải lớn nhưng thực tế thì hắn buôn bán thuốc phiện và các hàng quốc cấm khác. Hắn sử dụng lực lượng là Ninja làm thuê cùng với đám người xã hội đen để làm việc cho hắn.

Gatou nhớ được vài ngày trước có một nam nhân mặc áo bào đen tìm đến hắn. Khi mà Gatou nhìn vào trong mắt của người thanh niên ấy thì số phận của hắn đã được định đoạt sẵn. Hắn biết được rằng người đó đã trở thành hết thảy của hắn. Người đó chính là chủ nhân của hắn dù hắn có nguyện ý sẵn sàng hy sinh vì người ấy.

Gatou trực tiếp dẫn đường mang theo bốn người khác tiến vào một căn hầm. Hắn đi lòng vòng cuối cùng tiến tới một căn phòng khá lớn. Hắn đưa bàn tay nhỏ bé của mình lên gõ cánh cửa đồng thời mở miệng cực kỳ cung kính: “Chủ nhân!”

Từ trong đó phát ra âm thanh của một nam nhân nói: “Bảo bọn họ vào đi!”

“Vâng!” Gatou cực kỳ cung kính đối với người thanh niên này. Bàn tay hắn đưa ra đem cánh cửa mở ra. Bốn người mặc áo bào đen trực tiếp tiến vào bên trong.

Ở bên trong ngồi một người thanh niên đang xếp bằng khoanh chân ở chính giữa. Một mái tóc bạch kim ôm lấy khuôn mặt. Khuôn mặt vô cùng tuấn tú. Một người trong đó kinh ngạc hô lên: “Uchiha Akira!”

Đôi mắt Uchiha Akira mở ra, đó là hình những ngôi sao sáu cánh liên tiếp điệp gia trung tại một chỗ. Hắn mỉm cười nhìn về phía bốn người nói: “Thế nào, Uchiha Fuuton, Uchiha Katon, Uchiha Kama, Uchiha Kumo... các người không nhận ra ta sao?”

Đôi mắt quen thuộc xuất hiện trong tầm mắt của họ nhất thời họ cực kỳ cung kính chấp tay nói: “Chủ nhân!”

Đầu người thanh niên tóc bạch kim gật đầu một cái. Hắn lên tiếng nói: “Được rồi, các người bỏ xuống y phục của mình đi!”

Lời nói Uchiha Akira vang lên. Bốn người nhất thời đem y phục màu đen toàn bộ bỏ xuống. Bốn khuôn mặt nam tính xuất hiện trước mặt Uchiha Akira. Tuy nhiên trên con mắt của bốn người đều xuất hiện tình trạng bị mù một con mắt. Hai người khác chính là Uchiha Kama và Uchiha Kumo cũng thuộc dòng chính của Uchiha. Huyết thống của họ vô cùng thuần khiết. Hai anh em Uchiha Kama và Uchiha Kumo khá giống nhau. Khuôn mặt hơi hẹp dài, con ngươi hơi lớn đồng thời cả hai chỉ khác biệt là người anh có vết hằn ở mũi khá đậm còn người em thì có vết hằn vô cùng nhạt mà thôi.

Khóe miệng Uchiha Akira nhếch lên cười nói: “Trong vòng bốn ngày tới, chúng ta sẽ ở lại đây. Ta đem con mắt của các người khôi phục lại như ban đầu!”

Bàn tay hắn vuron ra tại khu vực gần đây đã đựng sẵn một bình có chứa dung dịch muối. Hắn lẳng lặng nhìn về phía Uchiha Fuuton nói: “Fuuton trước hết ngươi đến đây đi!” Thân mình Uchiha Fuuton trực tiếp đi về phía Uchiha Akira. Bàn tay của Akira lau một cái trên mắt của Uchiha Fuuton, hai con ngươi của hắn trực tiếp bị lấy ra. Ngay sau đó hai con ngươi được hắn bỏ vào trong chiếc bình.

Từ đôi mắt của Uchiha Akira trực tiếp phun ra một đám ngọn lửa bắn về phía cơ thể Uchiha Fuuton. Chỉ sau vài giây thì đôi mắt của hắn lại khôi phục trở thành một đôi mắt vĩnh cửu Mangekyou Sharingan. Akira thở ra một hơi.

Bốn ngày sau, toàn bộ đám người bộ hạ của Uchiha Akira đã khôi phục lại vĩnh cửu Mangekyou Sharingan. Akira cũng có thêm được hai đôi mắt Mangekyou Sharingan dư thừa từ hai đôi mắt của họ.

Trong lúc này Akira lấy ra một bình dịch màu xanh, một bình rất nhỏ. Hắn hướng về phía ba người lên tiếng hỏi: “Đây chính là bình ta điều chế ra từ tế bào của Hokage đệ nhất Senju Hashirama. Thứ này có thể giúp cho các ngươi đạt được Mộc Độn của ngài Hokage đệ nhất nhưng nó cũng rất nguy hiểm. Trong bốn người các ngươi, ai muốn sử dụng nó!”

Bốn người nhìn về phía nhau, không ngờ Uchiha Katon cắn răng mở miệng nói: “Chủ nhân, hãy để ta đi!” Ba người còn lại đều nhìn về phía Uchiha Katon. Trong lúc này Uchiha Katon đã trực tiếp tiến về phía Uchiha Akira.

Đầu Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn dùng một cái tiêm hút lấy dung dịch màu xanh sau đó tiêm vào bắp tay của Uchiha Katon. Bàn tay vỗ nhẹ lên bắp tay của Uchiha Katon để lấy ven. Trên tay Uchiha Katon ngay lập tức nổi lên mạch máu, Akira trực tiếp dùng tiêm đem tế bào của Senju Hashirama đệ nhất tiêm vào bắp tay của hắn.

Khi mà đám dung dịch cuối cùng truyền vào trong tay của Uchiha Katon thì từ trên cánh tay của hắn xuất hiện một đám gân xanh. Uchiha Katon thống khổ gào lên: “Aaaaa...”

Đứng ở gần đó thì Uchiha Fuuton kinh hãi hô lên: “Katon!” Hắn vội vã tiến tới dùng tay đỡ lấy cơ thể của Uchiha Katon. Tuy nhiên Uchiha Katon đã quý xuống. Từ vết thương của Uchiha Katon bắt đầu xuất hiện những đường gân vô cùng lớn. Hắn đau đớn hô lên. Từng đợt gân xanh hiện trên trán, cả người hắn tràn ngập mồ hôi.

Không biết qua bao lâu thì hắn cuối cùng cũng kết thúc thống khổ của mình. Tuy nhiên khiến đôi mắt Uchiha Akira nheo lại. Hắn nhếch miệng cười nói: “Quả nhiên như vậy!” Trên bắp tay của Uchiha Katon xuất hiện một cái mặt giống y như cái mặt của Hokage đệ nhất Senju Hashirama.

Thực ra thì Uchiha Akira cũng biết được một vài thứ. Kể từ khi ngài Senju Hashirama đệ nhất qua đời thì thực lực làng Lá đại giảm. Họ muốn chế tạo ra một Senju Hashirama thứ hai. Đáng tiếc là họ không có cách nào thành công. Tế bào Senju Hashirama có tác dụng cần nuốt quá mạnh. Một số người đều chết trong thí nghiệm. Hiện nhiên thí nghiệm đến bây giờ vẫn còn đang được tiến hành. Có lẽ đã có rất nhiều người chết trong thí nghiệm đó.

Theo như Uchiha Akira phỏng đoán muốn cấy được tế bào Senju Hashirama cần phải có sức mạnh tương tự. Nói đúng hơn thì người muốn dung hợp ADN của Hokage đệ nhất Senju Hashirama thì chỉ có khả năng những trường hợp sau. Thuộc về trực hệ gia tộc Senju có huyết thống gần với Hokage đệ nhất. Khả năng trung hòa ADN thì càng lớn. Thứ hai có huyết kế giới hạn tương đương. Mà tương đương với Mộc Độn chỉ có huyết kế giới hạn Sharingan.

Kể từ khi Uchiha Akira phát hiện mình có tinh thần lực giả, hắn thấy được trong bụng mình nói đúng hơn là dạ dày có khuôn mặt của Senju Hashirama. Điều này hiển nhiên làm Uchiha Akira khó chịu mấy ngày. Tuy nhiên sau khi hắn phát triển được nếu dùng chân khí trường sinh sẽ nhanh chóng đem cái mặt đó làm mờ đi dần dần.

Từ câu truyện của lão già Lục Đạo Tiên Nhân gì đó cùng với tổng kết những kiến thức đã lấy được thì Uchiha Akira biết được ADN của hai gia tộc Uchiha và Senju vốn là bắt nguồn từ người anh và người em. Nếu như dung hòa hai loại ADN này rất có thể đạt được sức mạnh của Lục Đạo Tiên Nhân.

“Hộc, hộc...” Từ miệng Uchiha Katon xuất hiện hơi thở hồng hộc. Hắn nhìn về phía bắp tay của mình thì thấy một thứ đang nhô lên. Khóe miệng của Uchiha Katon co quắp lại. Tuy nhiên hắn cảm giác được thân thể của mình đang tràn ngập sức mạnh.

Đôi mắt Uchiha Akira chớp nhẹ nhìn về phía hắn hỏi: “Ngươi cảm giác thế nào?”

Uchiha Katon khe khẽ lẩm bẩm nói: “Chủ nhân, ta cảm giác được toàn thân trong lúc này tràn trề sinh mệnh lực!”

Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn mở miệng nói: “Như vậy là tốt rồi. Vậy thì chúng ta sẽ...”

Cốc, cốc... Khi mà Uchiha Akira đang nói thì tiếng gõ cửa ngay lập tức vang lên.

“Chủ nhân!” Từ sau cánh cửa vang lên tiếng gọi ồm ồm và khàn khàn của Gatou.

Khi mà tai Uchiha Akira nghe được lời này, hắn không có tiếp tục nói mà quay về phía cánh cửa lên tiếng nói: “Ngươi vào đi Gatou”

Cánh cửa mở ra, thân mình lùn và béo tốt của Gatou trực tiếp tiến vào bên trong. Gatou lên tiếng nói: “Chủ nhân, chúng ta đã tìm được khoảng ba mươi nữ nhân nguyện ý làm việc đó. Ta đã đem họ tới khu vực riêng đồng thời cũng tặng cho gia đình họ một số tiền!”

Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn mở miệng nói: “Tốt lắm! Ngươi đối xử tốt với họ một chút cung cấp thức ăn và nơi ở thật tốt cho họ. Ngoài ra ngươi đã thu thập được tin tình báo mà ta cần hay chưa?”

Thân mình béo quay của Gatou đi về phía Uchiha Akira. Hắn lấy ra một cuốn sổ sau đó lên tiếng nói: “Chủ nhân đây là những thứ mà ta thu thập được mời ngài xem qua!” Bàn tay của Uchiha Akira đưa ra bắt lấy cuốn sách. Trong lúc này Gatou lại lên tiếng nói: “Chủ nhân, ngài Tsunade hiện giờ đang ở Quả Quốc. Thông tin truyền về thì ngài Tsunade nợ không nhỏ ngay cả các khu vực của chúng ta thì ngài ấy cũng trở thành một con nợ vô cùng lớn!”

Khỏe miệng Uchiha Akira nhếch lên, hắn có một nụ cười tràn ngập vui vẻ và hạnh phúc, hắn lên tiếng nói: “Được rồi, để cho nàng ta tùy tiện chơi đi!” Nói đến đây Uchiha Akira hướng về phía Uchiha Katon nói: “Người cũng cần thời gian thích ứng vậy để Uchiha Fuuton đi đi!”

Đầu Uchiha Akira quay về phía Uchiha Fuuton nói: “Uchiha Fuuton, người đi cùng với Gatou. Nhiệm vụ của người giúp bình định các sông bạc. Nếu như sông bạc nào không ngoan ngoãn trở thành dưới thế lực của Gatou vậy thì người không ngại đem họ xử lý được chứ?”

“Việc này!” Nghe được Uchiha Akira lên tiếng nói thì trong lòng Uchiha Fuuton cùng với bốn người còn lại ở đây khó chịu. Uchiha Fuuton có chút đáp lại lời của Uchiha Akira: “Chủ nhân, nếu chúng ta làm vậy có phải hay không hủy hoại đi danh dự của Ninja chúng ta?”

Hai vai Akira nhún nhún, hắn cười nhạt nói: “Vứt bỏ cái danh dự Ninja ấy đi! Trên đời này nắm đầm lớn chính là công lý. Người vẫn không hiểu sao Uchiha Fuuton. Ta thật thất vọng vì người!”

Thân mình Uchiha Fuuton hơi cúi xuống, hắn lên tiếng nói: “Ta hiểu rồi, chủ nhân!”

Khỏe miệng Akira hơi nhếch lên, hắn nhìn về phía Gatou nói: “Gatou, hắn sẽ giúp người thu phục toàn bộ sông bạc ở nơi này. Người nếu như có chỗ nào không có thể làm được vậy thì nhờ hắn!” Con mắt Gatou kinh ngạc nhìn về phía Uchiha Fuuton. Khỏe miệng Akira hơi nhếch lên cười lạnh.

Bất chợt thân hình của Uchiha Fuuton xuất hiện bên cạnh Gatou. Hắn cười lạnh nói: “Ta rất ghét bị người coi thường!” Ngay lập tức thân mình Gatou tràn ngập ra mồ hôi. Hắn không biết nói thế nào cho phải nữa.

Bàn tay Uchiha Akira phát ra hắn lên tiếng nói: “Được rồi, Fuuton cùng với Gatou hai người đi chấp hành nhiệm vụ ta giao cho đi! Ngoài ra Gatou tiếp tục đi tìm những nữ nhân không bệnh tật chấp nhận bán thân lấy tiền trang trải cho gia đình. Đồng thời ta không muốn gượng ép. Tìm đủ cho ta một trăm nữ nhân như thế!”

“Vâng!” Hai người cúi đầu xuống, trên thân mình Gatou tràn ngập mồ hôi nhìn về phía Uchiha Fuuton. Hai người nhanh chóng lui ra bên ngoài.

Ánh mắt Uchiha Akira ngược nhìn về phía Uchiha Katon nói: “Katon, người đến Quý quốc du lịch đi. Nhớ điều tra một chút về vị vụ nữ còn đang tại vị Miroku kia được chứ? Chờ đợi chúng ta đến đó, chúng ta sẽ thăm hỏi một chút Quý Quái có tên Mouryou”

Hai tay Uchiha Fuuton chấp lại nói: “Chủ nhân, ta biết!”

Bàn tay của hắn lật xem một đồng chi tiết ghi trên quyển sách. Ngay sau đó hắn quay sang Uchiha Kama lẳng lẳng nói: “Uchiha Kama, người mau tìm đến Thủy Quốc tìm ra hai tung tích của hai gia tộc sử dụng huyết kế băng độn Yuki cùng với huyết kế sử dụng cốt mẫu của gia tộc Kaguya. Đặc biệt chú ý tới nữ nhân gia tộc Yuki. Thủy Quốc đang bài xích Huyết Kế Giới Hạn đặc biệt là Băng Độn của gia tộc Yuki. Nếu như người tìm thấy nữ nhân có Huyết Kế Băng Độn vậy không ngại hết sức bảo vệ họ. Đây là mệnh lệnh của ta!”

Đôi mắt Uchiha Kumo chớp nhẹ, hắn tò mò lên tiếng hỏi: “Chủ nhân, tại sao chúng ta cần đi bắt những người có huyết kế giới hạn này?”

Khỏe miệng Uchiha Akira hơi nhếch lên, hắn cười nhạt nói: “Trên Nhẫn Giới thì có rất nhiều huyết kế giới hạn. Tuy nhiên huyết kế giới hạn cũng chỉ có mấy loại hữu ích ta nhìn vừa mắt. Gia tộc Uchiha chúng ta chuyên sử dụng Hòa Độn. Ta muốn phối hợp huyết kế giới hạn với nhau. Trong đó huyết kế có khả năng phụ trợ cho chúng ta chỉ có mấy gia tộc dưới đây mà thôi. Gia tộc Kaguya có lực cận chiến rất mạnh, gia tộc này có thể xem xét. Huyết kế thứ hai đó chính là huyết kế gia tộc Uzumaki có một nguồn sinh lực mạnh mẽ. Nếu như gia tộc Uchiha chúng ta kết hợp với gia tộc Uzumaki đạt được Mangekyou Sharingan lại thêm luồng sinh lực mạnh mẽ các người thấy sao?”

“Ngoài ra ta cũng nhắm vào hai gia tộc khác là một người có khả năng sử dụng Chước Độn có tên Pakura. Người này sử dụng Chước Độn có thể bốc hơi nước trong cơ thể đối phương. So với Hòa Độn của chúng ta cao hơn không biết bao nhiêu lần!” Thấy được vẻ mặt bất mãn của mấy người kia thì Uchiha Akira cười lạnh nói: “Đừng có coi thường Huyết Kế Giới Hạn của các gia tộc khác. Mặc dù chúng ta có Mangekyou Sharingan đúng là mạnh thật nhưng từ một câu ngọc tới ba câu ngọc khá mà so sánh cũng không có mạnh hơn bao nhiêu đâu!”

“Chước Độn là do hai nguyên tố Phong và Hỏa kết hợp lại với nhau mà hình thành. Lần này chính ta sẽ đi bắt người mang huyết kế Chước Độn có tên Pakura này! Ngoài ra ta cũng ham muốn năng lực có thể biết trước tương lai của vụ nữ. Bất kể thế nào đi nữa thì huyết thống Uchiha trong người các người cũng vô cùng thuần khiết hoàn toàn có khả năng kết hợp được với các huyết thống khác”

“Ngoài ra ta cũng cực kỳ để ý đến huyết thống Băng Độn. Huyết thống Băng Độn của gia tộc Yuki do hai loại nguyên tố Phong và Thủy kết hợp lại với nhau. Mặc dù nhìn như huyết kế giới hạn đó có vài phần xung khắc với huyết kế Sharingan chuyên Hòa Độn của chúng ta nhưng thực tế nó giúp ích rất nhiều. Thế nên chúng ta cũng sẽ nắm bắt huyết kế giới hạn này trong tay!”

Đôi mắt Uchiha Akira nhìn về phía Uchiha Kumo bình thản nói: “Kumo, người đi đến đất nước Uzumaki hoặc xung quanh đó sưu tầm người có huyết thống Uzumaki đi. Dùng còn mắt Mangekyou Sharingan của người xem được người nào có sinh mệnh nồng đậm nhất. Đặc biệt ưu tiên nữ nhân được chứ? Nhớ người tộc Uzumaki thường có được mái tóc màu đỏ giống như cà chua”

Hai tay Uchiha Kumo hơi chấp lại, hắn hành lễ nói: “Chủ nhân! Ta đã biết!”

Đầu Uchiha Akira gật xuống. Sau khi phân bổ tất cả nhiệm vụ kết thúc thì Uchiha Akira trực tiếp cùng đám người Uchiha Kama rời khỏi căn phòng. Uchiha Fuuton theo chân Gatou xử lý đem toàn bộ các sông bạc thầu tóm. Uchiha Kama trực tiếp chuẩn bị lên đường tới Thủy Quốc. Uchiha Katon thì tới Quỷ Quốc du lịch nhân tiện viếng thăm vu nữ. Uchiha Kumo đi du lịch trung quanh các đảo quốc tìm tung tích của người gia tộc Uzumaki. Uchiha Akira lên đường bắt một cô gái sử dụng Chước Độn Pakura.

Đây chính là kế hoạch điên cuồng mà Akira nghĩ ra. Kế hoạch này là tạo ra những đứa trẻ có khả năng sử dụng hai loại Huyết Kế Giới Hạn. Những đứa trẻ sẽ được dạy dỗ hẳn hoi. Chúng sẽ được dạy dỗ cẩn thận để trở thành một Ninja mạnh mẽ. Sử dụng huyết kế giới hạn Sharingan làm gốc đem dung nhập với các loại huyết kế giới hạn khác. Con đường không phải là dung nhập ADN bằng cách cấy ghép mà là sử dụng việc sinh ra những đứa trẻ.

Uchiha Akira cũng từng nghĩ đến việc kế hoạch của hắn có phải hay không là vô nhân đạo, vô nhân tính. Tuy nhiên Uchiha Akira ngẫm nghĩ một điều ở cái thế giới Nhân Giả người ăn thịt người này liệu có cái gì là vô nhân tính đây.

Những nữ nhân mà hắn được chọn đều có gia đình nghèo khổ cơm không đủ ăn, áo không đủ mặc. Uchiha Akira giao dịch trả tiền cho người thân họ khiến họ có được cuộc sống khá hơn. Nữ nhân này cũng sẽ được sống một cuộc sống khá tốt không lo đói, không lo bị người giết chết.

Những đứa trẻ mặc dù được sinh ra bằng cách không bình thường nhưng chúng vẫn được nuôi dạy một cách bình thường. Mặc dù số phận của chúng đã bị định đoạt trở thành một Ninja chém giết trên chiến trường nhưng chúng không phải lo cơm không đủ ăn, có thể bị chết đói bất cứ khi nào giống như những đứa trẻ khác trên các đất nước nhỏ hay di cô như trong chiến tranh.

So sánh những điều trên thì Uchiha Akira nói rằng những việc của hắn làm còn tốt chán. Tuy nhiên có lẽ hắn biết lý do này chẳng qua chỉ là lý do mà hắn tự lừa mình dối người mà thôi. Hắn biết hắn đang dùng lý do này để tự động viên mình.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Chước Độn Của Pakura

Nguyên nhân bởi vì Uchiha Akira đưa ra một đôi mắt vĩnh cửu dành cho gia tộc Uchiha khiến cho cả gia tộc Uchiha trở nên sôi trào. Nói đúng hơn là vô cùng nóng. Tại sao lại nói như vậy? Sau khi Uchiha Akira giao ra một đôi mắt có sức mạnh như vậy hiển nhiên đám trưởng lão ngay lập tức họp mặt rồi. Họ bàn bạc đến cả tháng rồi vẫn không có đưa ra quyết định chính xác đôi mắt đó sẽ thuộc về ai.

Ngoài ra trong một tháng trước thì Uchiha Akira đã thao tác rất nhiều nói đúng hơn là ở bố trí kế hoạch của mình. Hắn lợi dụng đôi mắt của mình khiến cho an hem Uchiha Kama và Uchiha Kumo mở ra Mangekyou Sharingan đồng thời tiến hóa thành vĩnh cửu Mangekyou Sharingan. Ngoài ra hắn thôi miên người trong gia tộc Uchiha đồng thời lấy đi bốn đôi mắt Sharingan có số câu ngọc trùng với đá người Uchiha Fuuton khi chưa mở ra Mangekyou Sharingan.

Sau đó hắn yêu cầu bốn người này sử dụng một loại bí thuật có tên là Izanagi có thể chuyển thể giữ hư ảo cùng chân thật để chế tạo ra một cơ thể. Mà cái giá của sự hy sinh chính là một con Mangekyou Sharingan. Hiển nhiên bốn người này hy sinh con mắt nào không có nhẫn thuật không gian rồi. Sau đó cả bốn người nắm đôi mắt mà Akira đã chuẩn bị cho cái xác mà họ đã tạo ra.

Tất nhiên hắn không nghĩ đến làm như vậy đã khiến cho làng Lá càng trở nên sóng gió hơn. Nguyên nhân bởi vì bốn người này đều là dòng chính có tiềm lực mạnh mẽ. Thế nên bốn người này nằm trong danh sách được lựa chọn có thể cấy ghép đôi mắt Mangekyou Sharingan của Uchiha Akira trả lại tộc Uchiha.

Kết quả là tất cả đầu mâu đều chiếu lên người Uchiha Fugaku, con trai ruột của vị tộc trưởng gia tộc Uchiha. Hiển nhiên Akira không có biết điều này. Mà dù hắn có biết điều này thì hắn cũng không quan tâm đến việc này. Dù sao Akira đã trả nợ cho gia tộc Uchiha rồi. Hắn không còn nợ nần gì với gia tộc Uchiha nữa. Tuy nhiên hắn cũng biết mình không có cách nào phủ định đi dòng máu đang chảy trong cơ thể của mình chính là dòng máu của gia tộc Uchiha.

Bàn chân một người thanh niên tóc bạc đập nhẹ lên trên mặt cát, hắn ở trên cao nhìn về phía dưới thấy được một mảnh đồi sa mạc. Phía dưới cát ngang qua dòng sông. Làng Cát nằm ngay cạnh khu vực của khu vực nguồn nước.

Nguyên nhân bởi vì làng Cát chính là thuộc Phong Quốc. Phong Quốc là một đất nước được bao bọc bởi một sa mạc vô cùng lớn. Lãnh thổ vượt qua ba phần tư chính là sa mạc. Hiển nhiên Phong Quốc muốn sống tốt chỉ có thể đem khu vực sinh sống của mình đặt gần nguồn nước. Làng Cát cũng không có ngoại lệ. Họ cũng đặt làng Cát tại nơi gần nguồn nước.

Đôi mắt người thanh niên tóc bạch kim kia nheo lại, khóe miệng hắn hơi nhếch lên một nụ cười vô cùng gian trá. Ánh mắt híp lại nhìn về phía ngôi làng lớn kia, trong lòng hắn tràn ngập tính toán. Hắn muốn làm như thế nào thì mới có thể bắt cóc đến Pakura. Phải biết cô gái này chính là có người sử dụng huyết kế giới hạn Chước Độn. Mà huyết kế giới hạn trong một làng Lá có ý vị như thế nào rồi đấy! Tất nhiên trừ trường hợp của Thủy Quốc ra.

Thực ra thì Akira cũng không có nóng vội, hắn có thể sử dụng đôi mắt của mình để thay đổi hết thảy ngay cả lòng trung thành của Pakura. Tuy nhiên Akira cũng không có nguyện ý sử dụng năng lực này. Nếu như có một ngày năng lực này của hắn bị người phát giác, như vậy không biết được có khiến cho Nhân Giới xuất hiện sự biến động khủng bố nào không. Lúc đó sợ rằng sẽ có vô số người điên cuồng đi tìm Akira để đem mắt của hắn móc ra.

Akira cũng không muốn mình rơi vào tình trạng phiền phức như thế.

Thân mình Akira biến thành một trận sóng gọn sau đó trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Thân mình hắn xuất hiện tại khu vực phía dưới. Bằng cách sử dụng loại nhân thuật không gian, Uchiha Akira dễ dàng tiến vào trong thôn của làng Cát mà không lo bất cứ sự phát hiện nào của các Ninja làng Cát.

Đôi mắt Uchiha Akira nheo lại nhìn những kiến trúc ở đây. Hắn phát hiện được các tòa nhà ở đây được dựng nên bởi các tảng đá. Sau đó họ dùng một chiếc liềm nào đó kết dính các tảng đá với nhau tạo nên một kiến trúc hết sức độc đáo. Ngoài ra những căn nhà đều được xây theo dạng khá giống với kiểu kiến trúc cổ đại Arap. Nhà thường xây cao kiểu vòng tròn giống như một cái củ hành hoặc là dạng hình vuông. Ngoài ra vị trí trung tâm có hình khá giống với một cái liềm đựng cơm. Akira đoán có lẽ đây là nơi làm việc của Kazekage. Họ không có cửa sổ bình thường mà các cửa sổ của họ là những hình lỗ tròn có thể nhìn ra bên ngoài. Gió từ ngoài có thể thổi vào bên trong, Akira nghĩ đến có lẽ những người làng Cát ở đây sử dụng những thứ này để thông gió.

Akira phát hiện đất mình đang đứng trên là một loại đất màu vàng. Nói đúng hơn là đất mà không phải là cát. Loại đất này có chút xấu nhưng nó hoàn toàn có khả năng sử dụng trồng trọt. Mặc dù nó thua xa những loại đất khác nhưng tại một nơi trên sa mạc thế này thì đất có thể sử dụng cho trồng trọt như vậy là vô cùng đáng quý.

Đôi mắt Akira đảo quanh đám Ninja làng Lá phát hiện được một số Ninja làng Lá ăn mặc cũng có trang phục riêng giống như phong cách của họ. Khác với ký hiệu làng lá thì ký hiệu làng cát có một hình chữ nhật đứng hơi hõm hai bên hông. Một hình chữ nhật nhỏ con nằm ngang ở trên đỉnh đầu hình chữ nhật đứng. Đây chính là ký hiệu làng Cát.

Họ mặc một trang phục màu xám đen ở phía bên trong, ở bên ngoài khoác một cái áo khoác màu cũ với ống cổ áo dày che đi cổ. Ngoài ra bả vai hai bên giống như được thêm lớp giáp vai nhưng nó chẳng qua chỉ là kiểu áo mà thôi. Trên đầu họ đội một khăn trùm đầu có thể che kín mặt hoặc che hai bên, thứ này dùng để tránh nắng trong sa mạc. Ngoài ra họ cũng thường có lớp da màu cổ đồng nguyên nhân do cái nắng của sa mạc.

Một Ninja đi tuần tra bất cẩn ngay lập tức di chuyển tới gần nơi mà Uchiha Akira đang ở. Một bàn tay đưa ra bịt miệng đem hắn kéo vào trong tối. Tốc độ ra tay của người trong bóng tối cực nhanh. Ngoài ra thân phận của hắn chẳng qua chỉ là một Genin (hạ nhân) thì làm sao có thể tránh thoát được bàn tay của Uchiha Akira.

Vị Ninja cấp bậc Genin kia đột nhiên nhìn vào trong mắt của Uchiha Akira. Hắn ngay lập tức có cảm giác dờ dẫm. Thân mình của hắn trở nên lao đảo, con mắt hơi nhắm lại. Uchiha Akira lên tiếng hỏi: “Người có hay không biết Pakura?”

Người nam nhân có cấp bậc Genin kia lên tiếng nói: “Tôi có biết ngài Pakura. Ngài Pakura chính là Tinh Anh Jounin, người thân cận bên cạnh ngài Kazekage đệ tam. Thực lực vô cùng mạnh mẽ đồng thời còn có huyết kế Chước Độn”.

Khóe miệng Uchiha Akira mỉm cười, hắn lên tiếng hỏi: “Vậy Pakura ở nơi nào?”

Đầu của nam nhân Genin kia lắc lắc, hắn lên tiếng nói: “Nhà đại nhân Pakura cách đây hai dặm phố nằm ở mặt đông nam. Bên cạnh ngôi nhà có một cái hồ nước nhỏ...” Tên nam nhân này đem câu trả lời cho Uchiha Akira vô cùng chi tiết.

Đôi mắt Uchiha Akira nheo lại, hắn tò mò hỏi: “Ngoài Pakura có ai khác tại làng Cát có thể sử dụng Chước Độn hay không?”

Nghe được câu trả lời thì Genin kia mở miệng nói: “Sau thế chiến thứ hai thì gia tộc ngài Pakura đã chết trận khá nhiều. Số người có thể sử dụng Chước Độn đều đã qua đời. Trong gia tộc ngài Pakura cũng chỉ còn có ngài có thể sử dụng Chước Độn. Không thấy có tộc nhân khác có thể sử dụng Chước Độn!”

Đôi mắt Akira kéo lên chéo, hai tay khoanh trước ngực, khóe miệng kéo lên, hắn đang trầm ngâm một chút sau đó nói: “Vậy ngài Pakura đang ở trong thôn sao?”

Người nam nhân Genin nhẹ nhàng lắc đầu, hắn lên tiếng nói: “Ngài Pakura đã ra ngoài tới Giang Quốc. Dường như ngài nhận việc áp tải hàng từ Giang Quốc trở về Phong Quốc!”

Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng gật xuống. Ngay sau đó hắn đột nhiên xuất hiện sau lưng người thanh niên Genin này, bàn tay đưa ra chặt thẳng lên cổ của hắn. Người thanh niên ngay lập tức bị đánh ngất. Ngay sau đó thân mình Uchiha Akira biến mất tại nơi đó giống như chỗ đó chưa bao giờ có sự xuất hiện của Uchiha Akira vậy.

“Hừ!?” Bàn tay người Genin đưa lên sờ sờ gáy của mình. Hắn ngẩng đầu lên tò mò nhìn khắp nơi sau đó nói: “Tại sao mình lại ở nơi này nhỉ?”

Giang Quốc là một quốc gia nằm giữa hai nước lớn Hòa Quốc và Phong Quốc. Nó có một làng khá nổi tiếng là làng Takumi (Làng Nghệ Nhân). Nó được tìm ra khoảng một trăm năm trước bởi Seimei. Làng được biết tới bởi trình độ sản xuất vũ khí, nhiều vũ khí được bán cho các quốc gia trên thế giới.

...

Trước cái nắng chói chang của mùa hè, trời trở về chiều cũng khiến cho không khí trở nên mát mẻ hơn một chút. Một đoàn lạc đà thồ theo một đám vật liệu trên lưng. Ngoài ra từng chiếc xe kéo vô cùng lớn mang theo từng đồng hàng hóa lớn vận chuyển trên đường.

Một thiếu nữ khá xinh đẹp độ tuổi đôi mươi phát nhẹ tay nói: “Tất cả mọi người nhanh chân một chút. Chỉ cần chúng ta tiến vào biên cảnh của Phong Quốc là chúng ta có thể nghỉ ngơi rồi!”

Mái tóc màu xanh của thiếu nữ được búi lên và xuyên qua bởi một cây châm. Hai mũi tóc màu cam chia ra ở hai bên khuôn mặt. Nàng đeo một cái băng trán có dấu hiệu của làng Cát. Hàng lông mày nhỏ mịn, đen nhánh cong cong. Đôi mắt hơi chớp trông khá hấp dẫn. Chiếc mũi nhỏ thon dài, sống mũi thẳng. Miệng nhỏ nhắn không đỏ thắm nhưng cũng có vẻ hơi ướt át mê người. Đôi mắt với con ngươi màu nâu cực kỳ xinh đẹp.

Thiếu nữ mặc một bộ quần bó ngắn với hai vạt áo ở mặt trước và mặt sau. Thất lưng quần vải và áo để hở rộng tay và vai, xung quanh quần và mắt cá chân được quấn băng. Khác hẳn với những người khác thì làn da của nàng vô cùng trắng hồng. Bộ ngực cao vút cực kỳ mê người. Từng đường cong trên cơ thể của Pakura trông có vẻ vô cùng nữ tính. Đặc biệt bởi vì cái nàng khiến cho cơ thể của nàng toát ra mồ hôi ướt đầm. Từng giọt mồ hôi trên chiếc cổ trắng ngần và chiếc đùi thon thả trắng nõn kia khiến cho người ta có cảm giác miệng nóng lưỡi khô.

Pakura cầm trong tay một bình nước ngửa cổ dốc thẳng vào miệng. Nàng để hiện ra chiếc cổ trắng và xinh đẹp đến mê người. Từng giọt mồ hôi lăn tăn trên cái cổ trắng nõn đó sau đó rơi trên cặp vú cao ngất của nàng.

Một thanh niên đáp chân ở trên mảnh đất khá cao nhìn về phía đoàn người đang thờ hàng phía dưới. Hắn đeo lên một chiếc mặt nạ hồ ly rất giản đơn. Thân mình mặc một bộ quần áo giống như người lữ hành trong sa mạc. Hắn không có tránh né mà thân mình trực tiếp nhảy lên không trung đáp xuống trước đoàn người Pakura.

Dường như trong đám người Ninja có Ninja chuyên nhận biết, nói đúng hơn là Ninja cảm nhận. Người này kinh ngạc hô lên: “Mọi người cẩn thận, có địch nhân tấn công!” Nghe được lời của Ninja chuyên cảm nhận nói nhất thời mọi người đưa lên thanh kunai đề phòng.

Bịch!

Đám người ngay lập tức thấy được một thanh niên từ trên không trung đáp xuống. Bàn chân của hắn trực tiếp đáp lên mặt đất. Tuy nhiên khiến cho người ta có cảm giác được quai dẹt là tại sao hắn từ trên cao nhảy xuống như vậy thì đám cát ở dưới chân của hắn chỉ giống như một bước chân dẫm vào cát bình thường giống như đi bộ mà không giống như người ở trên cao nhảy xuống. Nếu như người trên cao nhảy xuống thì ngay lập tức sẽ khiến cho mặt cát bắn tung tóe. Hiển nhiên điều này khiến cho người quai dẹt.

Ánh mắt Pakura quay về phía vị Ninja chuyên cảm nhận kia hỏi: “Ngươi có hay không cảm nhận thấy được ngoài hắn ra còn có những ai?” Nhìn thấy người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly chắn trước đoàn người thì Pakura quay về phía vị Ninja chuyên cảm nhận kia.

Người này lắc lắc đầu lên tiếng nói: “Ngoài hắn ra, ta không có cảm nhận được bất cứ ai khác! Kỳ quái sao ta không có cảm nhận được chút chakra nào của hắn?”

“Hà...” Người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly thở ra một hơi. Hắn khoanh tay trước ngực sau đó xoay người đứng chắn giữa đường ngăn cản đường đi của đám người kia. Hắn nói: “Các ngươi không cần cẩn trọng như vậy! Đơn giản là ngoài ta không còn có bất cứ Ninja nào khác”.

Dường như lần này cầm đầu chính là Pakura. Đôi môi Pakura chớp động, nàng đề phòng nhìn về phía Uchiha Akira mà tò mò hỏi: “Ngươi tại sao lại chắn đường đoàn xe của chúng ta. Mục đích của ngươi là gì?”

“Huyết Kế Giới Hạn Chước Độn!” Từ miệng người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly kia đáp lại lời của Pakura.

Nghe được lời này của Uchiha Akira thì Pakura như ong mầy lại. Nàng lên tiếng hỏi: “Ngươi đến đây là vì huyết kế giới hạn của ta?”

Đầu người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly kia gật đầu, Pakura thấy được hắn đang cười nhẹ nói: “Đúng vậy! Ta biết được huyết kế giới hạn đặc biệt của cô. Hơn nữa huyết kế giới hạn của cô dường như là duy nhất của làng Cát. Trong gia tộc cô cũng không còn có người nào thức tỉnh Chước Độn.” Bàn tay Akira nắm lại sau đó với ánh mắt đầy tự tin nhìn về phía Pakura nói: “Đi với ta, ta có thể giúp cô khôi phục lại vinh quang của gia tộc. Khiến cho Chước Độn tại Nhãn Giới vang dội!”

“Hừ...” Từ miệng Pakura phát ra tiếng hừ lạnh. Nàng lẳng lặng lên tiếng nói: “Đừng nói những điều ngu ngốc như vậy. Ta chân chính mãi là một Ninja của làng Cát. Ta chiến đấu vì làng Cát, vì đất nước của mình. Ta tuyệt đối sẽ không đi theo ngươi!”

“Phù...” Từ miệng Uchiha Akira thở dài ra một hơi, hắn lên tiếng nói: “Vậy được rồi! Vậy ta cũng chỉ có thể sử dụng vũ lực rồi. Pakura đến đây đi...” Từ thân thể của Akira phát ra một lượng chakra khủng khiếp. Lượng chakra của hắn bao trùm khắp nơi. Ngay cả những Genin cũng cảm nhận được lượng chakra này.

Người Ninja cảm nhận kia cực kỳ kinh hãi lắp bắp: “Làm sao có thể? Lượng... Lượng chakra này so sánh với nhất vĩ Shukaku còn khủng bố hơn nhiều. Hắn, hắn chẳng lẽ cũng là một Jinchuriki*” (Jinchuriki, chủ thể của các vĩ thú. Người làm chủ thể của các vĩ thú thường có lượng chakra mạnh hơn so với một Ninja bình thường hàng trăm lần có khi là nghìn lần)

Thanh niên đeo mặt nạ hồ ly lắc lắc nhẹ đầu của hắn: “Ta không phải là một chủ thể nhưng lượng chakra của ta không kém một vĩ thú là bao nhiêu đâu!”

“Làm sao có thể?” Mọi người kinh ngạc hô lên.

“Mọi người cẩn thận, để ta đi đối phó hắn!” Pakura liếc về phía sau đám người lẳng lặng nói. Ở bên cạnh nàng bốc cháy xuất hiện hai quả cầu lửa màu đỏ hồng. Nó trông giống như một mặt trời thu nhỏ. Hiển nhiên Pakura đã chuẩn bị tiến hành công kích Uchiha Akira.

“Wow, đây chính là Chước Độn sao? Trông thật là đẹp mắt đây. Vẻ đẹp của nó cũng rất lộng lẫy giống như vẻ đẹp của cô vậy, Pakura!” Người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly mỉm cười. Bàn tay phải vỗ nhẹ vào chân trái, sau đó bàn tay phải hướng về phía Pakura đưa ra giống như một lời mời, bàn tay hát

lại: “Đến đây đi, cho tôi xem sức mạnh của cô mạnh mẽ đến thế nào. Tôi hy vọng Chúc Độn không phải là hữu danh vô thực!”

“Cảm ơn những lời khen ngợi của người nhưng ta dám cá với giọng điệu của người thì người cũng không có lớn tuổi hơn tuổi của ta!” Pakura trực tiếp lao thẳng về phía người nam nhân tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly. Nàng dường như muốn tiến hành cận chiến với Uchiha Akira. Hai quả cầu giống như một sinh vật sống đáng về phía Uchiha Akira.

Miệng Uchiha Akira nhếch lên, ẩn cười nói: “Ta sẽ không vì cô xinh đẹp mà nương tay đâu!”

Hai tay Uchiha Akira giả vờ kết ấn, ngay sau đó từ bàn tay của hắn ngay lập tức xuất hiện một dạng giống như quả cầu. Nó trực tiếp bắn về phía một quả cầu lửa. Ngay lập tức khi mà mặt trời nhân tạo nhỏ đỏ rực màu vàng va chạm vào quả cầu do Uchiha Akira tạo ra thì ngay lập tức nó bị dập tắt.

Pakura không tin hắn có thể dễ dàng giống như vậy có thể đối kháng quả cầu lửa của mình. Phải biết Chúc Độn của nàng so với Hỏa Độn mạnh không chỉ một lần. Nó còn có thể đem hơi nước trong cơ thể họ bôi hơi sạch sẽ. Trong lúc này Pakura ngay lập tức lao thẳng về phía Uchiha Akira. Một quả cầu còn lại trực tiếp bị bàn tay của nàng đẩy ra đánh về phía Uchiha Akira.

Uchiha Akira đưa bàn tay lên chạm vào quả cầu. Tuy nhiên khiến cho Pakura giật mình là quả cầu ngay lập tức biến mất. Thân mình Pakura ngay lập tức nhay lùi lại về phía sau. Con mắt của nàng tròn tròn nhìn về phía Akira đang đứng ở trước mặt của mình.

Nàng thấy tà áo trước mặt mình bị hút về phía trước. Ở tại chỗ mà Uchiha Akira đã từng chạm tay xuất hiện một trận sóng gợn giống như có gió thổi mạnh ở nơi đó. Khắp quanh bốn phương tám hướng thì bụi cái bị hút lại về phía ấy. Tuy nhiên chỉ bị hút lại trong chớp lát ngay sau đó dừng lại.

Pakura hoàn toàn kinh ngạc nói: “Người làm thế nào có thể dập tắt Chúc Độn của ta!”

Hai vai Akira nhún nhún, hắn cười nhạt nói: “Đơn giản thôi, không có không khí thì lửa không thể cháy được!”

Nghe được lời này thì Pakura tròn tròn mắt nhìn về phía Uchiha Akira tò mò hỏi: “Người có thể tạo ra chân không?”

Đầu Akira hơi nghiêng đi, hắn mở miệng nói: “Người người đều nghĩ rằng Hỏa Độn gặp Phong Độn thì Phong Độn chắc chắn phải thua không thể nghi ngờ. Phong không những không có đối kháng mà còn trợ giúp Hỏa mạnh lên. Tuy nhiên có ai nghĩ rằng nếu như phong tạo ra trạng thái chân không vậy thì Hỏa có thể hay không cháy lên đây?” Hắn nhàn nhạt đáp lại lời Pakura cũng như đám Ninja ở đây.

Lời này của Uchiha Akira không sai. Tại Nhân giới thì luật ngũ hành tương khắc chính là bất di bất dịch. Hỏa khắc Phong, Phong khắc Lôi, Lôi khắc Thổ, Thổ khắc Thủy, Thủy khắc Hỏa. Mọi người biết rằng Hỏa khắc Phong đồng thời Phong cũng hỗ trợ khiến cho Hỏa trở nên mạnh hơn. Tuy nhiên ai nghĩ đến Phong cũng có thể khắc Hỏa. Chỉ cần Phong làm cho không khí không có vậy thì lửa làm sao mà cháy. Điều đơn giản này ai cũng hiểu nhưng điều khiến Phong Độn đến mức tạo ra chân không thì chưa từng có ai làm được

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Bắt Cóc Pakura

Pakura không nghĩ ra được không ngờ Chúc Độn của nàng hoàn toàn bị người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly này khắc chế. Bàn tay mềm mại trắng hồng của Pakura ngay lập tức đưa ra rút thanh kunai ở bên hông sau đó phi về phía người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly.

Tuy nhiên người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly lại đứng đó hời hợt vung thanh kunai lên trực tiếp đem thanh kunai đánh bay. Tuy nhiên ngay sau đó Pakura hai tay kết ấn, một cơn gió xoáy bắn thẳng về phía người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly kia.

Bàn tay người thanh niên kia cũng kết ấn với tốc độ cực kỳ nhanh. Tuy nhiên nó biến thành một cơn lốc xoáy vượt xa so với Pakura sử dụng ra. Nó hoàn toàn đem cơn lốc xoáy của Pakura cuốn nuốt sau đó hướng về phía đám người đang hộ tống xe thô bắt đi.

Một người mở miệng quát lạnh: “Mọi người cẩn thận!” Một đám Ninja ngay lập tức kết ấn. Ở trước đám người này nhanh chóng hình thành một đám bức tường cát. Bức tường cát trực tiếp đem cơn lốc xoáy không lồ kia ngăn chặn lại. Bụi cát bay tứ tung.

Đôi mắt người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly kia nhíu mày lại. Hắn nghe được âm thanh lắc cắc giống như những thanh gỗ cứng đánh vào nhau. Đó là một cơn rơi bằng gỗ cứng. Nó có cái mồm giống như mồm một con ngựa gỗ. Trên đầu gắn một đôi tóc màu đen, mặc một thân quần áo cũ nát nó có ba con mắt và hai cái sừng đỏ ở trên đầu giống như sừng quỷ. Thân hình nó tròn giống như một cái thùng đựng rượu và có tất cả sáu cái tay, ba cái tay ở hai bên.

Nó trực tiếp mở bụng ta, từ cái bụng của nó liên tục bắn ra một đám châm. Đôi mắt Uchiha Akira nheo lại. Từ miệng Uchiha Akira phun ra một trùy gió đem đám châm thổi ngược lại. Tuy nhiên hắn đồng thời cũng ra tay cực kỳ nhanh, từ ngón tay của hắn bắn ra một ngọn gió cực mạnh. Nó đâm xuyên qua cơn gió vừa từ miệng của Uchiha Akira bắn ra, đó là một cơn gió xoáy ngược mà trục của nó chính là ngón tay của Uchiha Akira.

Rắc, rắc...

Nó đi theo hình chôn ốc trực tiếp bắn về phía con rối gỗ. Nó đem con rối gỗ đánh nát. Đồng thời xoắn thành mảnh vụn. Ngay sau đó Uchiha Akira nhúm lại. Bàn chân của hắn nhảy mạnh khỏi chỗ đang đứng. Không ngờ dưới chân của hắn lại lúc nhúc đám cát, đúng hơn cát ở đây đang chuyển động. Đám cát biến thành một bàn tay muốn vồ lấy Uchiha Akira, đáng tiếc cú vồ này lại là vồ hụt.

Tuy nhiên không ngờ lại xuất hiện một con rối khác, từ miệng của nó liên tục bắn ra một đám phi châm bắn về phía Uchiha Akira. Uchiha Akira nheo mắt lại, hắn có vài phần khó chịu. Bàn tay của hắn đưa lên đánh ra. Từ tay của hắn biến thành vô số những lưỡi kiếm bằng gió bắn đi với tốc độ cực kỳ nhanh. Nó đem đám phi châm cắt nát đồng thời đem con rối thứ hai đánh nát.

Con rối biến thành từng mảnh vụn bắn tung tóe...

Mặc dù là như thế thì Uchiha Akira cũng không có dừng lại. Ngón tay của hắn chỉ thẳng về phía người đang dùng dây điều khiển con rối. Đó là một thiếu niên chỉ khoảng mười hai tuổi. Cậu mặc một thân áo choàng giống như những người của làng Cát đang mặc. Tuy nhiên cái đầu đỏ rực trong ánh chiều dương khiến cho cậu bé có vẻ nổi bật. Đôi lông mày màu đỏ giống như mái tóc của cậu. Cậu bé không ngờ lại có làn da trắng mà không giống cổ đồng như bao Ninja làng Cát. Con mắt khá lớn và có con ngươi màu đen. Từ bàn tay của cậu có những tia tuyến màu sáng kết nối với hai con rối mà cậu đã điều khiển tấn công Uchiha Akira.

“Cẩn thận!” Pakura không ngờ hét lên một tiếng. Cô lao về phía cậu bé tóc đỏ, bàn tay vươn ra đem cậu bé ôm vào trong người sau đó thân hình hai người lăn tròn trên đất.

Đám khí đi theo hình chôn ốc không giảm mà bắn thẳng về phía một vách đá ở gần đó. Nó đem vách đá ở gần đó đánh nát thành những mảnh vụn. Bụi mù và đá vụn bắn tung tóe khắp nơi. Khi bụi tan đi thì để hiện một cái lỗ xoáy khá lớn ở đó. Đám Ninja làng Cát nhìn về phía cảnh này mà mở lớn con mắt.

Hai bàn tay người đeo mặt nạ hồ ly khoanh tay trước ngực của mình, hắn đạm mạc lên tiếng nói: “Pakura, đi cùng ta hoặc ta sẽ để cho đám người ở đây toàn bộ chôn cùng. Tất nhiên đám các ngươi có thể chống cự nếu muốn. Ta cũng không ngại chút nào!” Khóe miệng của Uchiha Akira hơi cong lên. Rõ ràng mọi người nhận thấy hắn đang mỉm cười sau lớp mặt nạ.

Một Ninja có vài phần tức giận lớn tiếng quát: “Khốn kiếp! Người đừng có coi thường Ninja làng Cát chúng ta...”

Khóe miệng Uchiha Akira nhếch lên, hắn cười gằn nói: “Suy nghĩ thật kỹ trước khi quyết định có muốn đi cùng ta hay không?” Bàn tay Uchiha Akira đưa lên, trong tay hắn xuất hiện một quả cầu liên tục xoáy tròn. Những vệt ánh sáng lóe lên do chakra ngưng thật biến đổi mà thành. Những tia chakra nhanh chóng tụ hội vào trung tâm mà xoáy tròn. Ngay sau đó đám chakra trực tiếp được bổ sung thể loại chakra biến đổi thuộc tính. Nó biến chakra thành thuộc tính gió. Thuộc tính gió xoáy tròn thành một cái hình cánh quạt bốn cánh.

Không khí bị thổi tung lên, đám cát bụi xoay tròn dưới chân mà trung tâm chính là quả cầu gió kia. Có không ít đám cát bị thổi dạt ra ngoài. Bàn tay Uchiha Akira cầm lấy quả cầu hồ hững nhìn về phía đám người Pakura.

Một Ninja không nhận được tò mò hỏi: “Đó là thứ gì vậy?”

Người Ninja loại cảm nhận hít một hơi sau đó lên tiếng nói: “Tại, tại cái quả cầu đó tập trung lượng chakra thật khủng bố! Nếu như thứ đó đánh lên người chúng ta thì...” Nói đến đây thì người Ninja cảm nhận run lên.

Đầu Uchiha Akira hơi nghiêng nhìn về phía Pakura đang đứng dậy cầm thanh kunai đề phòng đối với Uchiha Akira. Khóe miệng Uchiha Akira hơi nhếch lên, hắn mở miệng nói: “Rời đi cùng ta hoặc là...” Ánh mắt Uchiha Akira nhìn về phía trong tay quả cầu của mình. Nó bắt đầu liên tục xoay tròn và phát ra ánh sáng màu xanh tuyệt đẹp.

Hai hàm răng Pakura cắn lại, từng giọt mồ hôi trên huyết thái dương của nàng chảy xuống. Nàng mở miệng đáp lại người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly nói: “Ta sẽ đi với người chỉ cần ngươi bỏ qua tính mạng của những người này!” Ánh mắt của nàng quét về phía người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly.

Nghe được những lời này từ chính miệng Pakura nói thì quả cầu trên tay Uchiha Akira từ từ quay chậm lại sau đó trực tiếp biến mất tại chỗ. Bàn tay hắn nắm lại sau đó thân mình của hắn xoay người lại. Hắn nhàn nhạt đáp lại lời đám người ở đây: “Tốt lắm đi thôi!”

Con ngươi màu nâu xinh đẹp của Pakura nhìn thấy được thân mình người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly đã xoay người rời đi thì Pakura quay về phía một người khác. Một thanh niên khoảng mười hai tuổi, tóc màu đen, lông mày đậm, con ngươi hẹp dài. Hắn có hai dấu đỏ ở bên mặt phải, phần còn lại thì bị che dưới một cái khăn xếp và một mảnh vải che ở bên mặt trái. Hắn đeo một cái băng làng Cát cùng với áo choàng bên ngoài. Hắn mở miệng nói: “Ngài Pakura...”

Pakura chỉ khẽ liếc đám người ở đây một chút sau đó trực tiếp đuổi theo hướng rời đi của người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly. Hai người hướng về phía Nam mà đi. Hiển nhiên Pakura có chút không đành lòng nhưng thực lực của người này lại quá mạnh mẽ không có cách nào có thể đánh thắng hắn được. Hơn nữa Chước Độn của nàng quá mạnh mẽ nếu như đánh nhau gần đám người đội thương nhân thì có khả năng nàng sẽ ngộ sát người khác.

Từ khi trở thành Tỉnh Anh Jounin tới nay thì Pakura cũng có một năng lực nhận xét người. Nói đúng hơn chính là cường giả chiến đấu trên chiến trường. Họ chỉ cần nhìn qua một người thì dù người đó có dấu kỹ đến đâu thì theo cử động của họ, giác quan của cường giả, Pakura sẽ cảm giác được người đó

có mạnh hay là không. Đây chính là thứ mà một cường giả chiến đấu lâu dài trên chiến trường sẽ cảm nhận được.

Hai người cứ lẳng lặng truy đuổi nhau như vậy khi mà tiến vào rừng cây thì Pakura hít một hơi lại. Trong lòng bàn tay của nàng ngưng tụ một quả cầu lửa nhỏ. Hiển nhiên nàng có ý định đánh lên người thanh niên tóc bạch kim này. Chính vì vậy Pakura trực tiếp tiến hành tiếp cận gần người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ.

Khi mà đã đạt được cơ hội tiến hành áp sát người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ này thì nhân cơ hội này thì ngay lập tức nàng trực tiếp phóng về phía chỗ người thanh niên tóc bạch kim. Bàn tay của nàng trực tiếp đẩy về phía người thanh niên tóc bạch kim kia. Khi mà quả cầu lửa đã tới cơ thể của người thanh niên kia thì trên khuôn mặt Pakura xuất hiện sự mừng rỡ.

Tuy nhiên ngay sau đó Pakura giật mình, thân thể của nàng trực tiếp xuyên qua thân thể của người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ kia. Đồng thời con mắt xinh đẹp màu nâu của nàng mở lớn ra nhìn thấy được trong mắt người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly này biến thành màu đỏ với hình ngôi sao sáu cánh liên tiếp nồng với nhau. Nàng nghe rõ hần lẩm bẩm: “Biết mà! Kotoamatsu.”

Đầu Pakura có cảm giác đau nhói, ngay sau đó trong đầu của nàng hiện lên con mắt đỏ như máu ấy. Nó trực tiếp khiến cho nàng biến hóa tâm tình. Khi bàn chân của nàng chạm đất thì quả cầu trực tiếp biến mất. Pakura cảm nhận được người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ hồ ly trong lúc này chính là tất cả của nàng. Hắn muốn nàng sống thì nàng sẽ sống, hắn muốn nàng chết thì nàng sẽ chết. Trong lòng nàng thì hắn chính là chúa tể. Pakura ngay lập tức nói: “Chủ nhân, tôi xin lỗi vì vừa rồi đã tấn công ngài!”

Bàn chân Uchiha Akira nhẹ nhàng đáp xuống đất. Hắn nhìn xung quanh thấy được ở đây là một phiến rừng. Khóe miệng Uchiha Akira nhếch lên cười nói: “Trước hết nguy tạo chứng cứ cái đã. Izanagi!” Thuật này giúp biến ảo thành thật, biến thật thành ảo. Ngay sau đó một con mắt bên phải Uchiha Akira trực tiếp bị mù. Một cái thân xác giống hệt hắn nhưng quắt queo được tạo ra.

Ngay sau đó cơ thể Uchiha Akira được bao bọc trong một lớp lửa màu đỏ rực. Lớp lửa này không có khiến cho cơ thể của hắn bị cháy rụi. Đôi mắt hắn từ từ nhắm lại. Ngay sau đó hắn mở ra đôi mắt của mình. Một đôi mắt hoàn hảo xuất hiện trong mắt Uchiha Akira.

Kể tới một cái xác giống hệt Pakura xuất hiện, nhưng trên cái cổ của nàng xuất hiện một vết cắt khá sâu. Từng dòng máu đỏ chảy dòng dòng từ đó. Những vết máu đã bắt đầu khô. Uchiha Akira dùng tay che một con mắt lại sau đó nhẹ nhàng lắc đầu, hắn quay về phía Pakura nói: “Pakura, dùng Chước Độn đi, chúng ta chế tạo hiện trường giả!” Nói đến đây hắn cũng cùng ngón tay bắn ra một thanh phi đao xé gió bắn thẳng về phía ở đằng rất xa. Nó xé gió bay lên không trung đồng thời bắn thẳng về phía nam. Ai cũng không biết được nó bắn bao xa.

Trời trở về tối, mặt trời lấp ló sau cánh rừng, dường như mặt trời không chờ đợi được nhanh chóng núp xuống phía dưới đám cát ở phía đằng Tây. Trời bắt đầu trở về tối, trăng mọc lên và bầu trời rực rỡ treo lên những ánh sao lấp lánh và xinh đẹp.

Một đám Ninja mà cầm đầu là hai Ninja. Một bà lão khoảng năm mươi tuổi, khuôn mặt phúng phính phúc hậu. Bà đeo một cái khăn màu vàng hơi ngả xanh trên đầu mà không phải hộ ngạch Ninja làng Cát. Một mái tóc màu xám đen cùng với hai đuôi tóc ở hai bên má. Hai nếp nhăn ở trên chiếc trán và hàng lông mày đen nhánh. Trên mặt của bà có khá nhiều vết chân chim cho thấy tuổi tác của bà đã khá lớn. Hai vết hằn ở hai bên mũi và cằm của bà có dấu hiệu giống như sẽ xuống. Hai tai có bấm lỗ tai đeo lên một đồ trang sức bằng chàm đen nhỏ.

Đi bên cạnh bà lão khoảng năm mươi tuổi này là một ông lão cũng ngang với tuổi bà. Đôi mắt giống như không có với hàng lông mày dày. Hàng lông mày dài ra màu xám kéo sang hai bên rồi trĩu xuống tận cằm. Hắn mặc một thân quần áo giống như các Ninja làng Cát, một cái khăn đội đầu khá lớn với băng vải bọc quanh đầu, cùng với một đôi dép tông màu đen.

Một Ninja bất chợt mở miệng nói: “Ngài Chiyo, ngài Ebizou, phía trước ta phát hiện có dấu vết đánh nhau!”

Bà lão lớn tuổi kia chính là Chiyo, Chiyo mở miệng nói: “Nhanh lên!” Chân đám người Chiyo nhanh chóng đáp mạnh trên các cành cây sau đó vọt về phía bên trong. Tuy nhiên khi họ đến thì tất cả ở đây đều giật mình kinh hãi.

Ở phía trước đó là một mảnh rừng bị cháy đen, còn vài cây cối cũng bị cháy. Tuy nhiên nó tạo ra một cái hố vô cùng lớn. Một cái xác khô đét nằm ở xa xa cách đó. Nằm ở giữa hố là một cái xác của một nữ nhân. Thấy được hai cái xác thì Chiyo co quắp miệng lại. Nàng không nghĩ được việc lại trở nên như vậy.

Tại trong một quán trọ nhỏ, Uchiha Akira ngồi xếp bằng ở trên giường. Hai mắt của hắn nhắm nghiền lại. Thiếu nữ xinh đẹp với mái tóc màu xanh lẳng lặng ngồi ở đó vì hắn mà căng cứng. Đôi mắt của người thanh niên trực tiếp mở ra. Hắn đưa tay sờ sờ đôi mắt của mình sau đó lẩm bẩm rất khó hiểu: “Izanagi, dùng một cái là mù. Tuy nhiên dường như có ADN của ngài Senju Hashirama hoàn toàn có thể khôi phục được đôi mắt này. Không cần sử dụng đến dục hòa phượng hoàng thì trong vài canh giờ nó cũng đã khôi phục. Thật sự là, không nghĩ đến tể bào Senju Hashirama lại mạnh mẽ đến như thế!”

Thường thường gia tộc Uchiha sử dụng một loại năng lực gọi là Izanagi, nó xóa bỏ ranh giới giữa mộng ảo và thực tế. Trong việc đơn giản sử dụng Izanagi, Uchiha Akira đã khiến cho việc hy sinh đi một con mắt để đạt được một cái xác giống y hệt hắn. Sau đó sử dụng dục hòa phượng hoàng để chữa trị con mắt còn lại. Sau đó hắn lại dùng một con mắt để tạo ra một cái xác giống Pakura. Hiển nhiên hắn đã thành công trong việc đó. Tuy nhiên giả phải trả cho mỗi con mắt chính là mù. Mặc dù như thế thì Akira cũng không lo vì hắn còn một con mắt nữa, chỉ cần dùng dục hòa phượng hoàng lần nữa thì hắn sẽ khôi phục bình thường. Mà điều khiến cho hắn ngạc nhiên ở đây là sau vài giờ thì mắt phải của hắn lại khôi phục ánh sáng giống như bình thường. Điều này khiến cho Uchiha Akira cảm giác được có chút quái dị.

Ánh mắt Uchiha Akira quét qua về phía Pakura, hắn lên tiếng hỏi: “Pakura, theo từng tháng thì bao nhiêu ngày ngươi sẽ có một lần kinh nguyệt!? Thời gian kéo dài bao lâu?”

Nghe được lời này của Uchiha Akira thì khuôn mặt của Pakura trở nên đỏ ửng. Hai má của nàng đỏ như mầu. Đôi môi của nàng mím mím. Trong thâm tâm của nàng không muốn trả lời Akira những câu hỏi quái gở như vậy nữa. Nàng cố gắng đáp lại lời của hắn: “Ta... ta thường đến gần cuối tháng tại ngày hai mươi bốn, hai mươi năm sẽ có. Mỗi đợt sẽ kéo dài từ bốn đến năm ngày!”

Thấy được khuôn mặt của Pakura xinh đẹp đỏ hồng lên thì hai mắt Uchiha Akira hơi nhú lại. Thật ra thì nhìn khuôn mặt xinh đẹp của Pakura cũng khiến cho hắn động lòng. Mà điều khiến cho Akira cảm giác khó chịu nguyên nhân là sau khi đẻ Tsunade xuống làm tình thì thời gian dài như vậy Akira chưa có làm tình cùng với nữ nhân nào khác. Thân thể khỏe mạnh, huyết khí phương cương của Akira hiển nhiên cần nữ nhân thỏa mãn. Tuy nhiên hắn vẫn còn nhịn được. Ngoài ra Pakura xinh đẹp thì xinh đẹp thật nhưng hắn không có ý định gì khác với nàng. Hắn muốn đem nàng gả cho một trong bốn người Uchiha Fuuton.

Đầu Uchiha Akira hơi lắc lắc, bởi vì theo thời gian tính toán như vậy thì muốn lấy đủ số trứng của Pakura sẽ rất khó mà đủ thỏa mãn nhu cầu.

Hiển nhiên Uchiha Akira cũng tính trước trường hợp này. Mặc dù kế hoạch có chút vô nhân đạo nhưng Uchiha Akira cũng có giới hạn cho việc này. Thứ nhất những nữ nhân được chọn làm mẫu thể đều là tự nguyện bán thân. Trong thời kỳ này có rất nhiều nữ nhân như vậy. Tìm được 100 nữ nhân thì không quá khó.

Pakura sẽ kết hôn với một trong bốn người Uchiha Fuuton. Akira sẽ dùng trứng cùng với tinh trùng của chồng Pakura tạo ra trứng được thụ tinh sau đó cấy vào mẫu thể của một trong một trăm người kia. Nguyên tắc giới hạn của Uchiha Akira đó chính là tuyệt đối sẽ không cho phép loạn luân.

Đứa trẻ sinh ra sẽ được ghi rõ cha mẹ chúng là ai. Khi chúng đã đạt đến tuổi cai sữa thì đem chúng trả lại cho cha mẹ đã sinh ra chúng. Ngoài ra sẽ hỗ trợ thêm người nuôi dạy.

Đây chính là kế hoạch manh nha trong đầu Uchiha Akira. Mặc dù có chút vô nhân đạo nhưng hắn xét thấy được kế hoạch của mình mặc dù vi phạm cái gọi là đạo đức nhưng nếu xét trên bất cứ khía cạnh nào, hắn cũng tự nhận mình không có lỗi. Một trăm nữ nhân đều tự nguyện, họ được đối xử tử tế. Những đứa trẻ sinh ra được dạy dỗ hẳn hoi. Ngoài điều này ra có lẽ sự khác biệt chính là những người mang huyết kế giống như Pakura bị bắt ép mà thôi.

Đôi mắt Uchiha Akira nhắm lại từ từ, hắn tất nhiên đã từng tính toán đến trường hợp này. Akira suy nghĩ một chút sau đó quyết định sử dụng cái kế hoạch này. Chỉ cần hắn sử dụng y thuật của mình thì không khó hoàn thành nó. Hắn cũng tìm ra giải pháp giải quyết việc sản sinh trứng của Pakura.

Mở ra đôi mắt Uchiha Akira hướng về phía Pakura mở miệng nói: “Ngày mai chúng ta sẽ rời đi nơi này. Người cũng nên đi ngủ sớm!”

“Vâng!” Hai tay Pakura chấp lại hành lễ với Uchiha Akira. Ngay sau đó nàng xoay người rời đi. Dù sao Akira đã đặt trước hai phòng, một phòng cho hắn, một phòng cho Pakura. Trong tình trạng hiện nay thì Uchiha Akira rất khó khống chế ham muốn nhục dục của mình. Ai bảo hắn luyện nội gia quyền, huyết khí phương cương lại vừa ăn thịt Tsunade xong. Cứ nghĩ đến Tsunade thì phía dưới Akira đã bắt đầu ngóc đầu lên. Đầu Uchiha Akira cúi xuống nhìn phần dưới của mình thờ dài cảm thán một hơi

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Pakura Và Uchiha Fuuton

Tại mấy ngày sau thì Uchiha Akira cũng không có phát hiện được một Ninja nào theo dấu của hắn. Có lẽ nhờ việc nguy tạo ra hai cái xác thì đám người làng Cát không biết được Pakura vẫn còn sống. Thế nên đám Ninja làng Cát có lẽ cũng không có tiếp tục truy cứu việc này.

Hai người một nam và một nữ mặc một thân quần áo che kín người. Họ bước trên một con đường lớn. Ánh mắt người nam nhân tùy tiện quét qua căn nhà khá lớn. Tại trong căn nhà một người thờ có chút lớn tuổi. Hắn tầm trung tuổi, râu tóc có màu xanh khá đặc biệt. Con người hắn có màu xám.

Bàn tay của hắn di chuyển rất kỹ trên một món đồ. Đó là một thanh kiếm. Dường như thanh kiếm này được làm rất tỉ mỉ bởi nam nhân trung tuổi. Người thanh niên tóc bạch kim xuất hiện, hắn mỉm cười lên tiếng nói: “Chào!”

Vị nam nhân trung tuổi ngẩng đầu lên tò mò nhìn về phía người thanh niên. Người này chỉ để hiện lộ một con mắt. Đó là một thanh niên khoảng mười năm, mười sáu tuổi mặc một thân quần áo chum kín người. Vị nam nhân trung tuổi ngẩng lên tò mò hỏi: “Có chuyện gì sao?” Dường như hắn không thêm đề ý tới đám người mới tới này.

Khỏe miệng Uchiha Akira nhếch lên, hắn cười nói: “Lôi Thủ, ngài lại quên mất tôi rồi! Tôi đến đây để lấy hàng!” Người thanh niên đem chiếc mũ trực tiếp bỏ xuống để lộ ra

“A, là cậu!” Thấy được người thiếu niên tóc bạch kim này thì nam nhân trung tuổi kinh ngạc nhìn về phía Uchiha Akira. Hắn lên tiếng nói: “Được rồi, tôi đã chuẩn bị sớm!” Nói xong thì hắn chạy vào bên trong nhà. Ngay sau đó hắn lấy ra một đồng cuốn giấy đặt lên bàn. Hắn mở miệng nói: “Đây là những thứ mà cậu cần!”

Uchiha Akira quét qua người nam nhân trung tuổi tên Lôi Thủ kia. Akira cũng không biết được tên của hắn là gì. Mọi người gọi hắn là Lôi Thủ lên Akira

cũng gọi như vậy. Nguyên nhân bởi vì tốc độ làm việc của hắn vô cùng nhanh. Ngoài ra Lôi Thủ làm việc cũng hết sức hiệu quả. Tay nghề của hắn so ra kém một số Nghệ Nhân đỉnh cao trong làng nhưng lại có tốc độ nhanh hơn nhiều. Chỉ là những tác phẩm của hắn không tốt bằng những nghệ nhân đỉnh cao nhưng lại tốt hơn so với người khác rất nhiều.

Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng gạt xuống hắn mỉm cười, bàn tay của hắn đưa ra một quyền trực. Bàn tay trực tiếp ấn lên trên một quyền trực được rải ra. Một tiếng bùm nổ nhẹ vang lên, một trận khói bốc lên. Ngay sau đó xuất hiện một cái nhẫn có hình giống như đôi mắt Rinnegan của Uchiha Akira với những đường sọc gọn. Ngoài ra có một lớp thủy tinh rất mỏng. Lớp thủy tinh này trông giống như một con mắt. Nó có con ngươi màu hồng ngọc.

Thấy được Uchiha Akira lấy ra thứ này thì Lôi Thủ mỉm cười nói: “Đây là một hệ thống kính áp tròng tôi đã làm theo như cậu muốn. Khi mà đeo lên chiếc kính áp tròng này thì người sử dụng không thể nhìn thấy được gì cả. Chỉ khi đeo nhẫn thì kích hoạt một công tác nhỏ lên trên chiếc nhẫn thì chiếc kính áp tròng có thể nhìn được. Tất nhiên là hình dáng màu sắc của mắt ngài vẫn giữ nguyên. Nó hoạt động nhờ hấp thụ chakra của người sử dụng. Lượng chakra mà nó hấp thụ để duy trì là gần như không đáng kể”

Đầu Uchiha Akira gạt nhẹ một cái. Hắn thử đeo lên con mắt phải của mình. Quả thực khi mà hắn đeo vào thì thứ này đã che khuất tầm nhìn mắt phải của hắn. Đầu hắn thử quay sang nhìn ra chỗ khác. Trong lúc này thì Uchiha Akira đeo chiếc nhẫn lên tay trái của mình. Ngón tay của hắn trực tiếp ấn lên trên chiếc nhẫn. Trong lúc này hắn nhắm nhẹ mắt trái lại sau đó nhìn về phía gương thấy được ánh sáng hơi mờ mờ nhưng con ngươi vẫn là màu hồng tuyệt đẹp.

Khỏe miệng Uchiha Akira nhếch lên, hắn mỉm cười nhìn về phía người nam nhân trung tuổi tên Lôi Thủ kia. Một ảo thuật trực tiếp phát động lên Lôi Nha. Lôi Nha có cảm giác vô cùng buồn ngủ sau đó gục xuống bàn. Đầu Uchiha Akira lắc nhẹ một cái. Hắn lấy ra một quyền trực sau đó trực tiếp ấn tay lên đó. Một cái rương xuất hiện trước mặt hắn.

Đem cái rương đặt lên bàn, bàn tay Uchiha Akira đem đám quyền trực trực tiếp thu vào trong túi sau đó nói: “Được rồi, chúng ta đi thôi, Pakura!” Đôi mắt xinh đẹp màu nâu nắp dưới áo choàng hơi chớp nhẹ, đầu thiếu nữ gạt xuống một cái sau đó rời đi nơi này.

Trong thời gian ngắn thì Uchiha Akira cùng với Pakura nhanh chóng trở lại nơi trú ẩn của Gatou. Hắn đem Pakura trực tiếp sử dụng không gian thuật tiến vào nơi ở của Gatou. Hai mắt Akira nhử lại nhìn về phía Gatou. Gatou trong lúc này đang trên người nữ nhân mà tiến hành hoạt nhạc đem một nữ nhân đó dâm ngục.

“Gatou!” Một âm thanh lạnh lẽo vang lên.

Nghe thấy âm thanh này thì Gatou giật mình lại. Hắn quát lên một tiếng: “Ail!” Ngay sau đó hắn quay lại thì thấy được một người thanh niên đang đứng đó cùng với một cô gái cực kỳ xinh đẹp tóc xanh. Gatou giật mình vội vã mở miệng nói: “Chủ nhân!”

Khỏe miệng Uchiha Akira hơi cong lên, hắn nhìn về phía Gatou hỏi: “Gatou, Fuuton đã trở về hay chưa?”

Thấy được lời này thì Gatou ngay lập tức vội vã từ trên người thiếu nữ đang tiến hàng giao hoan chạy xuống. Hắn dùng áo che lấy thân thể của mình. Ngay cả cây d*ong vật đang cương cứng của hắn cũng trở nên ỉu xiu xuống. Hắn vội vã đáp lại: “Chủ nhân, ngài Fuuton ra ngoài xử lý vài bang hội không chịu quy thuận chúng ta. Ngài ấy chắc cũng nhanh trở về sớm thôi!”

Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng gạt xuống, hắn lên tiếng nói: “Được rồi, nếu như Fuuton trở về vậy thì báo với ta một tiếng. Ngoài ra...” Bàn tay Uchiha Akira đưa lên phẩy phẩy mũi. Hắn cảm nhận được mùi hôi khó chịu do Gatou bốc ra. Hắn lên tiếng nói: “Bố trí cho cô ấy một căn phòng từ giờ cô ấy sẽ gia nhập trở thành người của ta. Ngoài ra Uchiha Fuuton trở về thì nói hắn đến ngay gặp ta!”

“Vâng!” Hai tay Gatou đặt trước ngực sau đó khoanh tay hành lễ với Uchiha Akira.

Uchiha Akira quay đầu nhìn về phía Pakura, Hắn thấy được hai má Pakura hơi đỏ lên. Nàng cùng trực tiếp dùng lấy tay che mũi của mình. Akira lên tiếng nói: “Được rồi, cô đi nghỉ ngơi đi. Trong thời gian ngắn nữa ta sẽ gọi cô trở lại!”

“Vâng!” Pakura chấp hai tay lại hành lễ với Akira. Trong lúc này thì Gatou cũng cuống cuống mặc lên quần áo của mình. Ngay sau đó vội vã tiến hành dẫn đường cho Pakura, hắn không có dám chậm trễ một chút nào. Từ thân mình Uchiha Akira trực tiếp biến thành trận gọn sòng sau đó biến mất tại chỗ.

Trong lúc này hắn xuất hiện trong một gian phòng khá lớn. Nhìn gian phòng đơn sơ cũng chỉ có một vài vật dùng cho thí nghiệm thì Uchiha Akira khe khẽ thờ dài ra một hơi. Bàn tay của hắn đem mấy cuộn dây cuộn đặt ở trên đất. Ngay sau đó tay của hắn trực tiếp ấn lên trên mấy cuộn giấy này. Ngay lập tức mấy cuộn giấy này nhanh chóng phát ra một tiếng nổ nhỏ. Một trận khói hình thành với một đồng đồ xuất hiện ở trước mặt Uchiha Akira.

Bàn tay Uchiha Akira cầm lên mấy chiếc hộp nhỏ. Mấy chiếc hộp này khi mở ra đều có được mấy cái kính áp tròng khá giống với một con mắt. Nó khác biệt ở chỗ đó chính là chỉ có thể nhìn sang từ mặt lõm. Nếu nhìn từ mặt nổi thì nó sẽ là một con mắt. Nhìn từ mặt lõm thì nó hoàn toàn là một thấu kính trong suốt. Uchiha Akira có chút cảm thán về kỹ năng của nơi này. Nó sẽ với hiện đại mà Akira biết cũng không kém chút nào.

Ở địa cầu thì trong khi làm nhiệm vụ Uchiha Akira biết được một số người làm gián điệp thường đeo những loại kính như vậy có tác dụng thay đổi màu sắc cùng với hình dáng con ngươi. Uchiha Akira không nghĩ được rằng ở tại Nhân Giới cũng có cái loại này. Uchiha Akira còn thiết kế được dạng muốn cho nó trở lại bình thường như kính áp tròng không độ hoặc dùng để bịt kín con mắt cũng có thể. Thứ này là thứ Uchiha Akira chuẩn bị sẵn đồng thời muốn tặng nó làm quà cho Yuuhi Kurenai.

Ánh mắt Akira liếc về phía đám thấu kính hiển vi, máy theo dõi, máy tính toán... Hai bàn tay Uchiha Akira trực tiếp kết ấn. Bùm, bùm... Ngay lập tức mấy ảnh phân thân xuất hiện ở trên đất. Một đám ảnh phân thân nhanh chóng làm nhiệm vụ đem mấy thứ này đã chuẩn bị sẵn đưa đến từng nơi đứng vị trí của hắn.

Sau khi xong việc thì bàn tay Uchiha Akira vỗ vỗ nhẹ, mấy ảnh phân thân ngay sau đó trực tiếp biến mất hóa thành một đám khói. Đầu Uchiha Akira gật nhẹ xuống mỉm cười nói: “Không sai! Rất tuyệt!” Hắn nhìn về phía phòng thí nghiệm cực kỳ lớn của mình. Một số dụng cụ đã bắt đầu sáng lên. Xem ra những dụng cụ này đã bắt đầu có thể hoạt động. Hai bàn tay khoanh trước ngực, Akira nhẹ nhàng gật gù nói: “Tốt!”

Nói xong thì hắn bắt đầu kiểm tra lại các thiết bị. Bất ngờ tiếng gõ cửa vang lên: “Cốp, cốp...” Đầu Uchiha Akira quay ra thì nghe được tiếng gọi vang vọng từ phía bên kia cánh cửa: “Chủ nhân, là ta, Uchiha Fuuton đây! Ta nghe nói ngài đã trở về!”

“Vào đi, Fuuton!” Uchiha Akira bình thản đáp lại.

Bàn tay Uchiha Fuuton nhẹ nhàng đẩy ra cánh cửa bước vào. Hắn cảm nhận được mùi của máy móc. Đó là mùi của nhựa mới cùng với một số chất sát trùng nho nhỏ. Tuy nhiên Uchiha Akira cũng ngửi trên người Fuuton tràn ngập mùi máu tươi. Mặc dù hắn đã tắm sạch sẽ, trên mái tóc đen của hắn vẫn còn lấm tấm những hạt nước.

“Khụ...” Bàn tay Uchiha Akira ho nhẹ, hắn hướng về phía trên giường sau đó chỉ ra nói: “Uchiha Fuuton ngồi ở nơi đó đi!” Nghe được mệnh lệnh của Uchiha Akira, đầu Uchiha Fuuton gật nhẹ xuống. Hắn hướng về phía chiếc giường trắng tinh xảo bắt đầu tiến tới ngồi vào đó. Hắn không có một chút mây may nghỉ ngơi.

Hai tay Uchiha Akira bắt đầu kết ấn. Ngay sau đó một tiếng nổ lớn vang lên. Một ảnh phân thân giống như Uchiha Akira xuất hiện. Ảnh phân thân này ngay lập tức rời đi căn phòng. Khi thấy được ảnh phân thân đã rời đi thì Uchiha Akira lên tiếng hỏi: “Fuuton, người đã bao giờ từng quan hệ làm tình với nữ nhân hay chưa?”

Nghe được lời này thì Uchiha Fuuton ngẩn người lại, ánh mắt mở to nhìn về phía Uchiha Akira. Hắn mở miệng hỏi: “Chủ nhân, vì sao ngài lại hỏi điều này?” trong giọng nói có chút tò mò và khó hiểu.

Khóe miệng Uchiha Akira cong lên, hắn nhui mày lại nhìn về phía Uchiha Fuuton. Đôi môi của hắn hơi mím lại. Hắn thở ra một hơi sau đó nhắc lại một tiếng nói: “Ta chỉ hỏi người đã quan hệ tình dục lần nào với nữ nhân hay chưa? Trả lời có hay là không thôi!”

Khuôn mặt Uchiha Fuuton ho khan đỏ lên, hắn không biết trả lời ra sao thì có chút xấu hổ. Hắn lên tiếng nói: “Lần đó tôi muốn quan hệ tình dục với bạn gái mình nhưng ngài lại đến tìm thế nên. Khụ, khụ...” Mặc dù là nam nhân nhưng khuôn mặt của hắn có chút đỏ nên giống như quả cà chua chín.

Khóe miệng Akira co quắp lại, hắn liên tục giật giật sau đó không biết phải trả lời sao cho phải nữa. Hắn hít một hơi thật sâu sau đó đi về phía đám đồ dụng cụ. Hắn treo bức tranh lên sau đó kéo dài nó ra. Một hình ảnh hoàn toàn lỏa thể xuất hiện trước mặt Uchiha Fuuton. Con mắt Uchiha Fuuton tròn tròn nên nhìn về phía cảnh này. Hắn không biết tại sao Uchiha Akira lại lấy ra bức tranh như thế.

Trong tay Uchiha Akira đã xuất hiện một cái thước, hắn chỉ vào bộ ngực cao lớn phàn phồng của nữ nhân trong ảnh nói: “Nhìn kỹ vào đây...” Chiếc gỗ gõ rất kỹ vào bộ ngực khá lớn của ảnh nữ nhân kia. Trong lòng Uchiha Akira tại lúc này cảm giác được mình vô cùng biến thái. Hắn thầm nghĩ: “C. mẹ nó, lần sau lên mua mấy cuốn phim cao độ cho mấy tên này mới được. Mười tám tuổi mà chưa cưới nữ nhân bao giờ đúng là có vấn đề mà!”

“Đây là ngực nữ nhân, bộ phận mẫn cảm nhất của nữ nhân. Người muốn trước khi cũng nữ nhân ân ái cần phải làm nhẹ nhàng chỗ này. Người có thể dùng tay xoa bóp hoặc dùng miệng ngậm vào nơi này. Nhớ kỹ phải làm nhẹ nhàng, lực độ vừa phải sau đó tăng dần. Đừng để cho nữ nhân đau khiến cho họ khó chịu” Uchiha Akira gõ gõ cái thước của mình vào bộ ngực lớn trên tranh. Thấy bộ mặt đang mở lớn nhìn về phía mình thì Uchiha Akira quát lớn: “Nghe rõ chưa!”

“Vâng, chủ nhân ta đang nghe!” Uchiha Fuuton có chút hốt hoảng đáp lại.

Khóe miệng Uchiha Akira nhếch lên, hắn hừ một tiếng sau đó chỉ vào vành tay của nữ nhân nói: “Nữ nhân rất thích được liếm láp và cắn nhẹ chỗ này. Người cũng phải nhớ kỹ.” hắn lại chỉ tiếp vào đôi môi của nữ nhân nói: “Họ cũng rất thích được hôn môi. Khi người chạm môi vào đôi phương thì nhẹ nhàng tách môi của họ ra, luồng lưỡi của người vào sau đó mơn trớn lưỡi của đối phương!”

Đôi mắt Uchiha Fuuton chớp chớp, hắn xấu hổ đỏ mặt nhìn về phía Uchiha Akira hỏi: “Chủ nhân, như vậy có bản thụ quá hay không?”

“Bản, bản cái mẹ nhà người!” Trong lòng Uchiha Akira rất muốn chửi lớn. Nếu như mà bản thủ thì tại sao trong công viên đám nam nữ hôn hít nhau suốt ngày như thế. Tất nhiên Uchiha Akira cũng không có nói ra mà chỉ bình thản đáp lại: “Rồi người sẽ quen dần. Nhớ hôn môi, hôn ngực, hôn vành tai.” Hắn dùng thước chỉ ba vị trí đặc biệt của nữ nhân.

Sau đó thước lại chỉ về phía phần eo, bụng và mông, Uchiha Akira với bộ dạng cực kỳ biến thái nói: “Ba nơi này thì nữ nhân cũng rất thích được vuốt ve nhẹ. Người có thể dùng miệng hôn nơi này. Ngoài ra mông của nữ nhân, người có thể bóp nhẹ hoặc vỗ nhẹ lên trên đó. Điều này rất kích thích nữ nhân. Nhớ chưa?”

Đầu Uchiha Fuuton gật như gà mổ thóc sau đó nói: “Chủ nhân, ta đã hiểu rồi!”

“Hà...” Uchiha Akira thở dài ra một hơi sau đó hắn chỉ về phía phần dưới đen nhánh của bức tranh. Vùng thần bí tam giác của nữ nhân. Akira hít một hơi thật sâu sau đó nói: “Phần này mới là quan trọng. Đây là nơi gần như nhạy cảm nhất của nữ nhân. Người có thể dùng miệng bú mút hoặc liếm láp nơi này. Như vậy nó mới đủ kích thích nữ nhân. Đặc biệt nơi này...” Hắn chỉ về phía cái hột nho nhỏ nói: “Người phải tích cực hấp, mút nơi này cho ta. Nhớ lấy...”

Con mắt Uchiha Fuuton chớp nhẹ, hắn ngồi đó tò mò nhìn về phía Uchiha Akira. Mặc dù mấy thứ này hắn không có biết rõ nhưng cũng biết đôi chút.

Hắn lên tiếng nói: “Vậy tiếp theo chúng ta làm gì?”

Khóe miệng Uchiha Akira co quắp lại, sau đó lên tiếng nói: “Dùng cái thứ to tướng đang ngọc ở quần người đâm vào nơi này!” Ngón tay Uchiha Akira chỉ thẳng về phía hạ thể của Fuuton đang dựng đứng lên. Cái thứ đó chỉ về phía nơi tư mật nhất của nữ nhân. Trong lúc này mồ hôi của Akira đã tràn ra như suối.

“Hô...” Uchiha Akira thở ra một hơi đầy mệt mỏi.

Cạch!

Cánh cửa ngay lập tức mở ra, một Uchiha Akira khác đi vào. Hai Uchiha Akira nhìn về phía nhau gật đầu một cái. Một người trong đó biến thành khói tan biến trong không khí. Tuy nhiên phía sau là một thiếu nữ cực kỳ xinh đẹp. Tuy nhiên khi thiếu nữ thấy được bức họa hoàn toàn lồ lộ của nữ nhân thì mặt cô chút đỏ lên như quả cà chua.

Đôi môi thiếu nữ hơi mím lại cung kính nói: “Chủ nhân!”

Uchiha Fuuton có chút đề phòng nhìn về phía thiếu nữ tóc xanh và có con ngươi màu vàng cực kỳ xinh đẹp này. Uchiha Fuuton lên tiếng hỏi: “Chủ nhân, nàng ta là ai?”

“Được rồi!” Bàn tay Uchiha Akira phất phất, hắn lên tiếng nói: “Cô ấy chính là Pakura của làng Cát từ bây giờ cô ấy ra nhập với chúng ta!”

“A” Nghe được lời này thì Uchiha Fuuton kinh ngạc nhìn về phía Pakura hỏi: “Pakura, ngươi mang huyết kế giới hạn Chước Độn của làng Cát!”

Đôi mắt Pakura hơi nheo lại nhìn về phía Uchiha Fuuton. Nàng có chút tò mò nhìn về phía người thanh niên này. Dù sao thì danh tiếng của làng tại làng Cát đã quá nổi trội. Số người biết được nàng là rất bình thường. Nàng cũng chẳng lạ gì khi có một người nàng không quen biết biết được tên và danh hiệu cũng như khả năng của nàng.

Đầu Uchiha Akira ngược về phía Uchiha Fuuton nói: “Pakura đến đây, ta rời thiệu cho cô. Hắn chính là Uchiha Fuuton. Đồng thời thì hắn cũng là cấp dưới của ta!”

Đôi mi thanh tú của Pakura nhắm lại, nàng tò mò lên tiếng hỏi: “Gia tộc Uchiha, huyết kế giới hạn Sharingan?” Uchiha Akira nhẹ nhàng gật đầu một cái, hắn nhìn về phía Uchiha Fuuton hất cằm. Uchiha Fuuton mở ra đôi mắt của mình. Đó là một con ngươi màu đỏ với đồ án ở bên trong. Pakura kinh ngạc nói: “Thứ này, thực sự là Sharingan của gia tộc Uchiha nhưng không phải là dạng một câu ngọc đến ba câu ngọc!” Pakura nhìn về phía Uchiha Akira chờ hắn trả lời.

Hai vai Uchiha Akira nhún nhún, hắn nhìn về phía hai người sau đó lên tiếng nói: “Từ nay trở đi hai người là vợ chồng!”

“Cái gì?” Nghe được lời của Uchiha Akira thì không ngờ cả hai người đều kinh ngạc hô lên một tiếng. Nhất thời hai người nhìn về phía nhau. Phải nói thế nào? Pakura không có tình cảm với Uchiha Fuuton. Uchiha Fuuton cũng không có tình cảm với Pakura. Pakura sẽ không có cách nào cùng chung chăn gối với Uchiha Fuuton. Uchiha Fuuton là nam nhân có thể cùng nàng ân ái nhưng muốn hắn cười Pakura là chuyện rất khó.

“Việc này ta đã quyết, ta biết việc này đối với hai người là bất công nhưng hai người có thể từ từ xúc tiến tình cảm!” Uchiha Akira bình thản lên tiếng. Hắn hướng về phía Uchiha Fuuton nói: “Fuuton, ngươi là nam nhân. Ta hy vọng ngươi có thể coi Pakura là một người vợ chân chính. Ta không cần ngươi yêu cô ấy nhưng ta yêu cầu ngươi mở lòng với cô ấy cho phép hai người có thời gian tìm hiểu nhau. Thứ hai ngươi phải có nghĩa vụ bảo vệ cô ấy cho dù phải mất mạng của mình!”

“Vâng!” Uchiha Fuuton ngay lập tức đáp ứng. Uchiha Fuuton bị trúng ảo thuật của Uchiha Akira, mặc dù hắn có chút cảm giác khó chịu khi bị gượng ép như vậy nhưng lời của Uchiha Akira, hắn không thể phản đối chỉ có thể nghe theo mà thôi.

Con người Uchiha Akira quét về phía Pakura nói: “Ta biết việc này đối với ngươi thực sự không có công bằng nhưng ta tin tưởng Fuuton là một người tốt!” Akira cười bình thản nói. Thật ra thì sau khi sử dụng đại hư huyền thể giới với Fuuton thì Uchiha Akira cũng biết được một phần tính cách của người này. Hắn còn là một người khá tốt. Uchiha Akira tiếp tục đáp lời Pakura: “Nói thật với ngươi hắn còn chưa có động qua nữ nhân. Mặc dù ngươi là xử nữ nhưng tính ra cũng không quá thiệt thòi đối với hắn và ngươi. Ta không mệnh lệnh ngươi phải yêu hắn nhưng ta mệnh lệnh ngươi cần mở lòng đồng ý cho hắn có thể tìm hiểu ngươi đồng thời cho hắn cơ hội được chinh phục trái tim ngươi. Dù hai người các ngươi đã trúng ảo thuật của ta nhưng ta không hy vọng hai người các ngươi có quá nhiều gượng ép khi đến với nhau!”

“Vâng, chủ nhân!” Pakura cúi đầu khom người hành lễ đối với Uchiha Akira.

“hà...” Uchiha Akira càng ngày càng cảm giác hắn sao giống với một kẻ biến thái quá. Hắn bước về phía một cái tủ lạnh. Ngay sau đó hắn lấy ra một cái ống nghiệm. Hắn hướng về phía Pakura nói: “Pakura đến đây đi!” Thân mình Pakura di chuyển bình thản tới gần Uchiha Akira. Bàn tay Uchiha Akira đưa về phía bụng của Pakura đồng thời hắn mở miệng nói: “Đứng im đừng nhúc nhích!” Sau đó bàn tay của Uchiha Akira đeo lên một chiếc găng tay da vô cùng sạch sẽ trực tiếp chọc thẳng vào bụng của nàng.

Pakura giật mình, nàng cảm giác được trong bụng mình phần t* cũng có thứ gì đó đang đi vào. Mặc dù nó chỉ kéo dài vài giây nhưng cũng khiến cho Pakura có cảm giác khác lạ vô cùng. Bàn tay Uchiha Akira rút ra. Một màn chakra sáng màu xanh bao quanh một cái tế bào có thể nhìn bằng mắt. Hắn đem tế bào này bỏ vào ống nghiệm sau đó nhanh chóng đặt nắp cất nó vào trong tủ đông lạnh.

“Hô... thành công a!” Khóe miệng Uchiha Akira co quắp lại. Bởi vì máy móc ở đây không có nhiều lên dùng tay mà nói có chút thiếu khoa học. Ai bảo

kỹ thuật ở nơi này còn không cao cơ chứ? Sau khi thở dài ra một hơi hắt lấy ra sau đó một cái bình chuyên đựng lấy tinh tr*ng của nam nhân.

Ngón tay Akira chỉ thẳng về phía giường nói: “Pakura nằm lên trên giường đi!” Thân mình Pakura run rẩy. Hắn tiến về phía bên cạnh Uchiha Fuuton. Ánh mắt lẳng lặng nhìn về phía Uchiha Fuuton. Bộ dạng đáng yêu này khiến cho Uchiha Fuuton cảm giác được máu trong người mình đang sôi sục lên. Pakura trực tiếp đem dếp tháo ra sau đó nằm ở trên giường.

Đầu Uchiha Akira gật xuống, hắn cười khò ngấm ngấm: “Chẳng lẽ ta phải giới thiệu tận tình phải làm thế nào sao?” Bàn tay Uchiha Akira đem chiếc bình đặt ở gần bên cạnh giường. Ánh mắt Uchiha Fuuton tò mò nhìn hắn. Hai má Uchiha Fuuton có chút đỏ lên. Người ngu cũng biết tình trạng này là thế nào.

Khẽ cắn đôi môi vài phát Uchiha Akira ra mệnh lệnh cực kỳ vô lại và dâm dục: “Uchiha Fuuton, người làm tình cùng với Pakura đi nhưng không được phun vào trong bụng cô ấy đâu nhé! Phun vào thứ này né...” Ngón tay hắn chỉ thẳng vào cái bình chuyên chế đựng tinh tr*ng sau đó nói: “Ta đặt sát gần đây cẩn thận làm vỡ đấy nhé. Khi mà người làm đến gần cực sướng rồi mau rút ra không được đút vào trong người Pakura mà đút vào thứ này bắn vào bên trong. Người mà bắn vào trong người Pakura thì liệu hồn!”

Nói xong thì Uchiha Akira trực tiếp xoay người rời đi. Trong lòng hắn ngấm ngấm: “Có lẽ một thời gian nữa thì xem đặt được máy ở làng Nghệ Nhân hay không?”

Uchiha Akira nhìn xuống phía dưới hạ thể của mình đã thấy nó ngẩng lên to tướng. Trong lòng Akira cười khò. Hắn chán nản lắc đầu. Nếu không vì Tsunade cùng với Kurenai thì hắn đã sớm đem một nữ nhân khác đè dưới người để phát tiết tinh hoa rồi.

Không biết qua bao lâu nhưng Uchiha Akira nghe được âm thanh rên rỉ nhỏ nhỏ. Nguyên nhân vì không có kết giới lên âm thanh phát ra khá là rõ nét. Âm thanh này chọc cho thẳng em trai Uchiha Akira càng trở nên to lớn hơn. Bàn tay Uchiha Akira đưa lên vỗ mặt của mình nói: “Ồi, hà... mình sắp biến thái mất rồi!”

Uchiha Akira càng cảm giác mình có chút sa đọa nhưng là nhiều lần hắn đặt cho mình rất nhiều câu hỏi như: Mình tự hỏi trong cái thế giới Ninja này có cái được gọi là ghê tởm hay không? Trong chiến tranh có việc Ninja hãm hiếp nữ nhân đến chết hay không? Có vụ buôn bán người hay không? Có vụ buôn bán nội tạng người hay không? Có chuyện thí nghiệm trên thân thể của người sống ngay cả những đứa trẻ hay không? Nếu như trong trường hợp một đôi vợ chồng khó có bầu phải đi cấy trứng thì nó có coi là vi phạm đạo đức hay không? Liệu trong hòa bình với tình trạng năm đại quốc này có còn tình trạng trên hay không? Nếu bạn là y sĩ và bác sĩ phải tiếp xúc với mấy thứ này thì có cảm giác gì đây? Ngón chó Uchiha Akira đưa lên gõ gõ trán của mình rồi thở dài ra một hơi. Những câu hỏi này khiến cho Uchiha Akira cảm giác cực kỳ đau đầu

Nếu như để kết thúc chiến tranh có lẽ hắn phải nhuộm máu đôi tay của mình. Điều mà hắn hy vọng chỉ là làm cho chiến tranh kết thúc nhanh nhất đồng thời giảm số người thương vong xuống thấp nhất. Có lẽ nếu như Tsunade biết được hành động này của hắn thì khó mà tha thứ hắn nhưng hắn không ngại. Hắn vẫn thẳng đi về phía trước mà biết phía trước là bức tường

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Quỷ Quốc Biến Động

Uchiha Fuuton thở ra hồng hộc. Đây là lần đầu tiên hắn tiến hành cùng với một nữ nhân khác tiên hành làm tình. May mắn là cơ thể của hắn chính là một Ninja lên thời gian kéo dài lâu hơn so với người bình thường. Người bình thường thì lần đầu duy trì hơn năm phút, hắn kéo dài tới tận hơn hai mươi phút để khiến cho Pakura đạt được cực sướng của việc làm nữ nhân.

Toàn thân Pakura tràn ngập trong mồ hôi. Đôi mắt Fuuton hơi chớp vài cái, mặc dù chiến trường chỉ kịch liệt kéo dài hơn hai mươi phút đồng hồ cũng khiến cho Uchiha Fuuton cảm giác được mồ hôi nhễ nhại. Sau khi đem số lượng tinh nguyên của bản thân phóng vào trong bình thì Uchiha Fuuton lẳng lặng nhìn về phía Pakura.

Cả người Pakura ướt sũng, toàn thân ửng đỏ. Hai vú cao vút để hiện lên hai đầu tay đỏ ửng. Mái tóc bết vào má của nàng và có phần rối loạn. Nàng thở ra hồng hộc nhưng cũng vươn tay lấy quần áo che đi cơ thể của mình.

Bàn tay Fuuton đưa ra đem cái đồ chuyên dụng đặt sang một bên. Pakura không nghĩ tới hắn lại cúi người gập hành lễ hơn nữa là lễ cao nhất. Hắn quỳ xuống trực tiếp bái Pakura. Đây chính là lễ cầu xin cao cấp nhất của người thế giới này. Pakura chớp nhẹ đôi mắt màu nâu, nàng nhìn về phía Fuuton đang chống hai tay chống trên đất. Trong ánh mắt tò mò của Pakura không ngờ Fuuton lại hét lớn một tiếng: “Pakura, xin hãy kết hôn với anh! Làm ơn đi!”

Con mắt Pakura hơi mở lớn, nàng không nghĩ rằng hắn lại cúi đầu gập trước mình. Phải biết gia tộc Uchiha vốn lấy tính cách cao ngạo làm vinh dự nhưng không nghĩ đến người nam nhân này lại dễ dàng quỳ gối như vậy. Pakura cũng đã từng trải qua thời thiếu nữ, nàng cũng biết đến tình yêu nhưng tình yêu của nàng chưa kịp thổ lộ thì người nam nhân ấy đã hy sinh trong lâm khi làm nhiệm vụ.

Mặc dù Pakura không có yêu người nam nhân này nói đúng hơn khi phản cảm kết hợp với hắn. Bởi vì mệnh lệnh của người nam nhân kia nàng không có

cách nào kháng cự nên chấp nhận phải tiến hành ân ái cùng với người nam nhân tên Uchiha Fuuton này.

Tuy nhiên dù là bị bắt ép nhưng Pakura cũng biết hẳn là nam nhân đầu tiên của nàng. Khi mà thứ d*ong vật to lớn ấy đâm vào *m đạo của nàng thì Pakura cảm giác được toàn thân đau đớn. Con đau nhói này kéo dài khiến cho toàn thân nàng giống như bị người bóp ra làm đôi. Có lẽ chính sự đau đớn đó đã khiến cho nàng ghi hình ảnh trái tim của người nam nhân trước mặt này vào sâu hơn.

Đặc biệt khi mà thấy được nam nhân này trực tiếp quỳ xuống trước mình sau đó cầu mình kết hôn với hắn khiến cho trong lòng Pakura không có bài xích hắn mà ngược lại tình cảm trở nên có chút sâu đậm. Nàng có chút cảm động khi nhìn về phía người nam nhân này. Không nghĩ tới trong đầu của nàng lúc này lại có ý nghĩ: “Nếu như sống cùng hắn có lẽ không quá tệ!”

“Anh đứng lên đi!” Pakura lẳng lặng nhìn về phía Uchiha Fuuton đang quỳ dưới đất. Bàn tay của nàng nhẹ nhàng vươn ra đem quần áo trực tiếp mặc lên người của mình. Sau đó liếc mắt nhìn về phía Uchiha Fuuton nói: “Anh cũng mặc quần áo vào đi!”

“Hử!” Uchiha Fuuton ngẩng đầu lên, sau đó gật đầu nhẹ một cái. Hắn lên tiếng nói: “Em, em đồng ý kết hôn với anh, Pakura!”

Pakura ngược mắt nhìn về phía Uchiha Fuuton, nàng mỉm nhẹ đôi môi sau đó đáp lại: “Dù sao đã là mệnh lệnh của chủ nhân! Tôi không có cách nào kháng cự. Tuy nhiên anh đã có lòng như thế thì hy vọng sau này anh sẽ đối tốt với tôi!”

Nghe được lời này thì Uchiha Fuuton cảm giác được trong lòng nhẹ nhàng. Hẳn đến tuổi này tất nhiên cũng đã từng biết yêu. Nói đúng hơn là thích nhiều hơn yêu đi. Hắn gặp phải Pakura không biết là duyên định còn là số trời xui khiến. Vậy mà hắn lại tiến hành quan hệ ân ái với Pakura.

Quan hệ giữa hắn và Pakura có lẽ đã chỉ định là vợ chồng nhưng hắn cũng không biết cảm giác với Pakura là gì nữa. Có lẽ chính vẻ đẹp Pakura khiến cho Uchiha Fuuton thích nàng. Ngay sau đó lần đầu tiên hắn đạt được khoái cảm trên cơ thể Pakura cũng khiến cho tình cảm trở nên sâu hơn. Cảm giác rất phức tạp này khiến cho hắn hành lễ cầu hôn Pakura kết hôn với hắn.

Uchiha Fuuton thở phào ra một cái, hắn mỉm cười nhìn về phía Pakura ở phía trước. Fuuton từ từ đi về phía đồng quần áo đem đồng quần áo mặc vào. Sau đó hắn cầm cái dụng cụ chuyên dụng trở tình nguyên của hắn đem cánh cửa tủ mở ra đem món đồ đó vào.

Trong lúc khi cất thứ này vào tủ thì Uchiha Fuuton hơi ngừng lại, hắn quay đầu về phía Pakura tò mò hỏi: “Pakura, em có hay không cảm giác việc chúng ta đang làm...”

Pakura đem y phục mặc lên, nàng vẫn ngồi ở giường. Cảm giác đau nhói từ hạ thể truyền lên khiến cho nàng không muốn di chuyển. Pakura lên tiếng nói: “Fuuton, anh đã bao giờ từng tham gia chiến tranh chưa?”

Đầu Uchiha Fuuton nhẹ nhàng lắc lắc. Pakura vừa ngồi trên giường vừa chống hai tay trên giường bình thân lên tiếng đáp lại: “Vậy anh chưa có tham gia chiến tranh nên chưa biết sự tàn khốc cũng như sự dã man của Ninja. Trên chiến trường có những Ninja lam cường hiếp nữ nhân đến chết, hơn nữa có không ít người ở đó còn là bá tánh bình dân!”

Con mắt Uchiha Fuuton tròn tròn nói: “Làm sao có thể! Họ, họ không phải đã được dạy kỹ không được ra tay với người bình thường sao?”

Pakura lẳng lặng lắc đầu, nàng bình thân đáp lại: “Đúng là như thế nhưng khi mà đội trưởng của họ ở xa ai quan họ đây? Nếu ngay cả đội trưởng cũng tham gia việc này thì ai biết!? Nhiều nữ nhân còn bị các Ninja nam thay nhau gian dâm đến chết. Anh còn chưa bao giờ từng nhìn thấy cảnh này đúng không? Giữa các nước còn có những tổ chức buôn người, buôn bán xác chết... Ngay cả trẻ em cũng với thí nghiệm ghê tởm họ cũng làm! Có nhiều Ninja trong chiến đấu vì giảm căng thẳng còn bắt người dân bình thường để ăn thịt”

Khóe miệng Uchiha Fuuton trở nên co quắp lại. Hắn mặc dù tuổi ngang bằng với Pakura nhưng tại gia tộc cũng chỉ đi ra làm các nhiệm vụ đơn giản mà thôi. Hắn mờ ra Sharingan cũng nhờ cái chết của mẹ hắn mà mờ ra đến nay. Hiện nhiên hắn chưa có trải qua mấy việc như thế này. Ngoài việc hắn làm cảnh vệ, ngày qua ngày. Thế chiến trước thì cha hắn xin cho hắn ở lại gia tộc của mình.

Hắn hiện nhiên không biết góc bóng tối của thế giới này. Cái thế giới này đầy tội ác: “Cường bức, hiếp dâm nữ nhân đến chết! Sở thích ăn thịt người sống! Buôn bán người, xác người cùng với các bộ phận nội tạng! Thí nghiệm trên người và ngay cả những đứa trẻ vô tội cũng có khả năng trở thành đối tượng bị thí nghiệm... Rất, rất nhiều tội ác khác nữa.

Đôi môi hồng hào của Pakura hơi mỉm lại nàng tiếp tục nói: “Có lẽ ngươi còn chưa từng tận mắt nhìn thấy cảnh đó lên ngươi còn chưa rõ. Chỉ ít thì chủ nhân đã hứa với chúng ta sẽ dạy dỗ những đứa trẻ thật tốt, không phải sao?”

Nghe được lời này của Pakura thì Uchiha Fuuton khe khẽ thở dài ra một hơi. Hắn có lẽ từng nghe nói đến chuyện này hiện nhiên khi nghe được Pakura nói ra thì cúi đầu xuống thở dài ra một hơi.

Kết!

Tiếng mở cửa vang lên, một thanh niên tóc bạch kim tiến vào bên trong. Đi sau hắn là một nữ nhân có vài phần có khí sắc. Mặc dù khuôn mặt của nữ nhân này có chút xanh xao nhưng khuôn mặt đã trở nên có khí sắc hơn. Xem ra sống ở nơi này đã khiến cho đám nữ nhân này có khí sắc khá hơn một chút.

“Chủ nhân!” Hai người hành lễ. Tuy nhiên Pakura khi đứng dậy thì ngay lập tức nhăn mày. Một cơn đau từ phía *m đạo của nàng truyền tới khiến cho nàng trở nên khó chịu. Thân thể của nàng hơi trùng xuống thì ngay lập tức Fuuton nhanh chóng đỡ lấy.

Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng gật xuống, hần mỉm cười nhìn về phía hai người nói: “Hai người có thể ra ngoài rồi!” Hai người ngay lập tức khom người hành lễ với Uchiha Akira. Trong lúc này di chuyển Pakura cảm giác đau nhói thì một bờ vai làm chỗ dựa cho nàng. Nàng ngược đầu lên nhìn thấy Uchiha Fuuton đang mỉm cười nhìn về phía nàng.

Đôi môi hồng của Pakura mấp máy: “Cảm ơn!”

Nữ nhân khoảng hai mươi có vài phần tư sắc này ngửi được mùi trong không khí thì hai má trở nên đỏ ửng. Ánh mắt nàng len lén nhìn về phía Uchiha Akira đang ở phía trước. Trong lòng nàng tràn ngập những cảm xúc khác lạ. Bởi vì khi nàng bán thân có lẽ nàng dự đoán đến cuộc sống của mình sẽ sống không bằng chết. Tuy nhiên thời gian dài như vậy mà vẫn chưa có gì xảy ra khiến cho nàng có chút lo lắng.

Hiện giờ một nam và một nữ vừa đi ra mà tư thế đó thì nàng cũng hiểu họ vừa tiến hành ân ái giao hoan xong. Nữ nhân cũng có chút chuẩn bị tâm lý. Nàng dù sao cũng không còn là trinh nữ hơn nữa đã từng mang bầu. Nói đúng hơn bởi vì gia đình quá nghèo khổ khiến cho nàng bắt buộc phải tự bản mình nuôi gia đình. Tuy nhiên khi đứng trước người nam nhân đẹp trai này thì trong lòng nàng lại có cảm giác hơi quái dị. Hần rất đẹp trai và rất trẻ, có lẽ nàng nghĩ rằng nếu bị hần cưỡng dâm xem ra cũng không tệ. Ít ra thì hơn xa nếu như bị mấy tên béo tốt xấu xí cưỡng dâm.

Thấy được cái vật to tướng ở phía dưới quần của người thiếu niên thì hai má nữ nhân xinh đẹp đỏ lên. Nàng khẽ mỉm môi cắn vài cái. Trong lúc này thì người thanh niên đang nhòm vào ống nghiệm cùng với một thứ gì đó mà nàng không biết.

Sau khi xong việc thì hần cầm lấy một thứ giống như một cái khay bằng thủy tinh rất nhỏ. Hần nhìn về phía nàng lẳng lặng lên tiếng nói: “Nằm lên giường đi!”

“Nằm... nằm lên đây sao!?” Nữ nhân có chút xấu hổ nhìn về phía người thiếu niên có mái tóc bạch kim xinh đẹp này. Hần nhẹ nhàng gật đầu xuống một cái. Đôi môi nữ nhân xinh đẹp hơi mím lại sau đó nàng trực tiếp đem chiếc dây của nàng chút bỏ sau đó từ từ chút bỏ quần áo của mình.

“Này...” Bất chợt người nam nhân kia phát ra tiếng hổ. Nữ nhân ngẩn người quay sang nhìn về phía hần. Nàng nghe được hần gọi thì ngẩn ra, ngay sau đó nàng nghe được hần nói: “Người làm cái gì vậy? Ta đâu bảo người cần phải bỏ quần áo đâu?”

Nghe lời này thì nữ nhân xinh đẹp ngẩn người ra sau đó đỏ mặt nói: “Người, người... không phải là muốn làm chuyện đó với ta sao?”

“Hà...” Uchiha Akira thờ dãi ra một hơi. Hần nhìn về phía hạ thể của mình đang thấy nó to tướng. Đầu Uchiha Akira lắc lắc, hần bình thản đáp lại: “Không cần thiết! Người chỉ nằm thẳng người lên trên đó là được!”

“A” Nữ nhân có vài phần nhan sắc ngạc nhiên kinh hô. Ngay sau đó hai má của nàng trở nên đỏ ửng vì xấu hổ. Nàng trực tiếp trèo lên giường sau đó nằm ở nơi đó. Nàng thấy được Uchiha Akira từ từ đi về phía mình thì hai mắt của nàng nhắm nghiền lại. Nàng chỉ cảm giác được bụng của mình có chút nhón nhột. Trong lòng nàng thầm nghĩ: “Chẳng lẽ thiếu niên này có ý nghĩ biến thái muốn làm chuyện đó trong khi mình mặc quần áo?” Tất nhiên nàng nghĩ đến sở thích biến thái của một số người nam nhân.

Không biết qua bao lâu thì Uchiha Akira đã mở miệng nói: “Xong rồi!”

“A” Nghe được tiếng của Uchiha Akira nói thì nàng kinh ngạc mở mắt ra. Nàng khe khẽ lăm lăm nhìn về phía Uchiha Akira hỏi: “Xong, xong rồi... nhanh như vậy? Cậu còn chưa có...” Miệng của nàng nói thành lắp bắp.

Khoe miệng Uchiha Akira méo xệch, hần lên tiếng nói: “Vậy cô nghĩ sao?” Bàn tay của Uchiha Akira đưa lên vỗ vào mặt của mình.

Đôi môi nữ nhân xinh đẹp hơi mím lại, nàng tò mò lên tiếng hỏi: “Không, không... phải ta được mua đến nơi này để... để giúp người dễ thuê hay sao?”

“Hà...” Từ miệng Uchiha Akira phả ra một hơi. Hần nhìn về phía nữ nhân xinh đẹp nói: “Đúng là như vậy nhưng cô nghĩ rằng cứ phải tiến hành ân ái hay sao? Thật là...”

“Vậy!” Nữ nhân có vài phần tư sắc này tò mò hỏi: “Nếu như vậy thì ta làm sao có thể mang thai được?”

Hai vai Uchiha Akira nhún nhún, về mặt của hần đã trở nên có chút khó chịu nhìn về phía nữ nhân có vài phần nhan sắc nói: “Không cần! Nếu như không ngoài ý muốn thì cô đã mang thai rồi. Chỉ cần vài tháng nữa sẽ biểu hiện ra!” Thấy được vẻ mặt không tin của nữ nhân có vài phần tư sắc kia thì Uchiha Akira thờ dãi ra một hơi nói: “Tôi đã nói cô có rồi mà! Được rồi đọc tên sau đó nói với tôi tuổi tác, ngày sinh v.v...”

Nữ nhân có vài phần nhan sắc chớp nhẹ đôi mắt nhìn về phía Uchiha Akira nói: “Miyoko, năm nay 22 tuổi, sinh ngày 15-6...”

“Hô...” Uchiha Akira đưa bản ghi chép của nữ nhân. Sau đó hần lấy ra một dụng cụ trực tiếp chụp lấy hình nữ nhân. Hần kéo ra bức ảnh sau đó trực tiếp gắn lên hồ sơ. Hần mỉm cười nói: “Tốt lắm cảm ơn cô. Tuy nhiên...”

Hai tay của hần ngay lập tức kết ấn. Một ánh phân thân tạo ra. Thấy được ánh phân thân thì nữ nhân có vài phần kinh ngạc nói: “Ngài... ngài là Ninja?”

Ngón tay Uchiha Akira đặt nhẹ ở miệng mình nói: “Xin giữ bí mật điều này được chứ?” Đầu nữ nhân tên Miyoko kia nhẹ nhàng gật xuống. Uchiha Akira lên tiếng nói: “Ảnh phân thân của tôi sẽ hướng dẫn cô tập luyện theo chế độ dành riêng cho thai phụ. Cô phải cần ghi nhớ được chứ?” Nữ nhân có vài phần tư sắc lại nhẹ nhàng gật đầu một cái. Uchiha Akira mỉm cười nói: “Để cho ảnh phân thân của tôi đưa cô trở về!”

Nữ nhân Miyoky nhẹ nhàng gật đầu một cái, ngay sau đó nàng xoay người rời đi. Uchiha Akira hít một hơi nhẹ nhàng sau đó thở ra một hơi. Hần vươn người một cái sau đó đi về phía bàn đem mấy đồ dụng cụ chuyên chế thành một sản phẩm giúp cho nữ nhân rút ngắn thời kỳ rụng trứng. Nó là một loại

thuộc kích thích vào hoocmon sinh dục khiến cho đẩy nhanh quá trình tạo ra trứng này.

Sau khi đem mấy thứ thuốc này cho Pakura sử dụng thì Pakura cũng nhanh chóng sản sinh ra nhiều hơn. Uchiha Akira cũng trực tiếp đem những quả trứng này cấy vào trong cơ thể của những nữ nhân khác. Hắn cũng không quên để cho những nữ nhân này học cách dưỡng sinh cơ thể của mình.

Ba tháng trôi qua...

Ngón tay Uchiha Akira khe khẽ bấm tính toán, tính ra có tất cả mười ba quả trứng được cấy vào trong cơ thể của đám người nữ nhân kia. Sau khi đem bản ghi chép thì Uchiha Akira hơi nheo mày lại. Hắn phát hiện được sử dụng quá nhiều thứ này sẽ khiến cho cơ thể của Pakura trở nên kiệt quệ. Uchiha Akira khe khẽ thở dài ra một hơi. Hắn biết không thể quá lạm dụng cơ thể của Pakura.

Đứng tại một khu vực trong một sân rộng rãi. Cả chiếc sân không có bất cứ ai chỉ có ba người ở nơi này. Uchiha Akira hít một hơi nhìn về phía một nam và một nữ trước mặt này. Hắn lên tiếng đáp lại: “Hai người nghe rõ đây! Ta sẽ truyền thụ cho hai người ba môn chuyên dành riêng để luyện thể. Một môn là Dịch Cân Kinh, một môn là nội gia quyền và một môn khí công là Huyền Thiên Công. Tuy nhiên các ngươi tuyệt đối không được tiết lộ những thứ này ra ngoài!”

Hai tay một nam một nữ chấp lại hành lễ nói: “Chủ nhân, chúng ta đã rõ!”

“Hà... vậy thì tốt!” Uchiha Akira mỉm cười, ngay sau đó hắn tiếp tục nói: “Hai người các ngươi biết đấy một cơ thể khỏe mạnh sẽ có nhiều chakra hơn người có cơ thể nhỏ yếu. Đây chính là tiên thiên tính khác nhau. Một số người có tiên thiên chakra ít nhưng không có cách nào sửa đổi. Cho dù cố gắng rất nhiều nhưng muốn đạt đến được đến cấp bậc của người khác là vô cùng khó khăn. Nói đơn giản một chút trong các ngươi ở đây có ai dám nói chakra vượt qua gia tộc Uzumaki và gia tộc Senju?”

Nhất thời một nam và một nữ nhìn về phía nhau. Akira mỉm cười lên tiếng nói: “Ở đây có ta dám khẳng định rằng chakra của mình vượt qua xa so với gia tộc Uzumaki hoặc gia tộc Senju. Hừ... sau này ta tin tưởng chakra của ta sẽ vượt qua cả vĩ thú!”

Nghe được lời này thì hai người kinh ngạc nhìn về phía Uchiha Akira tuy nhiên họ không những không có nghi ngờ gì mà hoàn toàn nhìn về phía Akira, vì họ biết được lời hắn nói chính là sự thật. Uchiha Akira mỉm cười nói: “Bởi vì ta luyện tập ba thư trên nên mới có lượng chakra như vậy?” Thấy được khuôn mặt hai người xuất hiện vẻ kinh ngạc thì Uchiha Akira tiếp tục nói: “Không cần kinh ngạc. Sau khi ta dạy cho các ngươi để cho các ngươi luyện tập sẽ rõ hiệu quả của nó!”

Uchiha Akira bắt đầu từ từ giảng giải những thứ vô cùng chi tiết. Hắn còn chuẩn bị tranh ảnh để đám người này nắm rõ về huyệt đạo ở đó hơn. Hiển nhiên Uchiha Akira cũng không có cho rằng chỉ một ngày thì hai người này sẽ khôi phục lại. Hắn chẳng qua không thể nghiền ép cơ thể Pakura qua. Đánh nâng cao tổ chất thân thể Pakura trước, sau đó thì mới có thể tốt hơn làm được việc khác.

Uchiha Akira ngồi khoanh chân lại trước một khu vực rộng rãi, hắn đột nhiên mở ra đôi mắt. Hai hàng lông mày cau lại, đôi môi khẽ mím lại. Uchiha Akira nghe được âm thanh vang lên. Hắn lên tiếng nói: “Vào đi!”

Một nam nhân với thân hình béo tốt tiến vào bên trong. Hắn cực kỳ cung kính đối với Uchiha Akira nói: “Chủ nhân!”

Đôi mắt hắn chớp nhẹ nhìn về phía nam nhân béo tốt tò mò hỏi: “Gatou, có chuyện gì?”

Người nam nhân béo tốt cực kỳ cung kính nói: “Chủ nhân, đây là thư từ ngài Uchiha Katon gửi về!”

Thân mình Uchiha Akira ra nhòe dậy, hắn vươn bàn tay bắt lấy mảnh giấy nhỏ. Trong mảnh giấy nhỏ ghi đầy đủ thông tin kiến cho Uchiha Akira vô cùng kinh ngạc. Hắn khe khẽ bấm nói: “Quý quốc quý động, Mouryou xuất thế trước sao? Không phải mỗi lần Mouryou thì đều có hạn định sao? Thế nào Mouryou lại xuất thế trước như vậy?”

Ánh mắt Uchiha Akira ngược nhìn về phía Gatou sau đó lên tiếng nói: “Gatou, ngươi nhắc nhở hai người Fuuton và Pakura ở lại trông coi mọi thứ cho tốt. Ta lên đường đến Quý Quốc một chuyến!”

“Vâng!” Hai tay Gatou chấp lại hành lễ. Hắn thấy được thân hình của Akira trực tiếp biến mất tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Nữ Pháp Sư Miroku

Ánh sáng chiếu xuống một con suối, một cô bé khá xinh xắn đang vươn lấy bàn tay nhỏ bé trắng hồng của mình vào trong nước. Khuôn mặt xinh đẹp đáng yêu của cô bé đang được mặt nước phản chiếu. Cô bé khá là xinh xắn, có đôi môi màu đỏ hồng tự nhiên, chiếc mũi thon dài xinh xắn và khuôn mặt hơi tròn trịa. Khuôn mặt ấy dường như đang dài nên theo tuổi tác của cô bé. Có lẽ trước đây cô bé có khuôn mặt cũng khá tròn.

Một đôi mắt màu xanh tuyệt đẹp phản chiếu dưới ánh nước. Một mái tóc màu đỏ nâu mượt mà ngang vai. Mái tóc của cô bé được cột lên trên đỉnh đầu

với màu xanh đậm. Ở trước khuôn mặt, tóc cô bé chia làm bốn lọn tóc, hai lọn ở bên trên và một lọn che mắt tóc phải của cô bé. Hai lọn thì được buông thả ở bả vai.

Cô bé mặc chiếc váy dài tay có màu xanh đậm để hở vai và dài tới đầu gối. Nó được để hở từ phía bên hông phải. Bên dưới chiếc váy này thì cô bé mặc một bộ đồ lưới kéo dài tới dưới thân và phần chân dưới. Cô bé mặc ở nơi đó là một cái quần ngắn màu đen tím đậm. Trên hông cô bé đeo một cái đai lưng màu trắng và đi một đôi dép xăng đan cao gót. Cô bé cũng sơn móng tay và móng chân màu xanh đậm. Xem ra cô bé là một người thích làm dáng.

“Này bé con...” Ngay lập tức cô bé giật mình. Ở phía dưới nước phản chiếu một bóng hình một nam nhân mặc kimono đơn giản đang đi tới. Hắn mặc một thân quần áo kimono màu xanh nhưng so với cô bé nhạt hơn.

Thân mình cô bé ngay lập tức vọt ra, trong tay nàng cầm một thanh vũ khí kunai để phòng. Thấy được trường hợp này thì người thanh niên kia vội vàng đưa tay lên, hắn mỉm cười nói: “Bé con em đừng có như vậy! Anh chỉ muốn hỏi đường mà thôi!”

Cô bé ngay lập tức giật mình lại. Đôi mắt xinh đẹp màu xanh tò mò nhìn về phía người thiếu niên này. Người thiếu niên này khoảng mười năm, mười sáu tuổi. Điều mà nàng chú ý ở đây không phải là hắn vì sao lại xuất hiện ở nơi này mà chính là hắn vô cùng đẹp trai. Một mái tóc bạch kim mượt mà ôm lấy khuôn mặt. Hàng lông mày giống như vẽ. Chiếc mũi nhỏ nhắn thon dài. Làn da trắng hồng. Con ngươi màu đen nhánh. Đôi môi hồng hơi ướt át. Mặc dù hắn đã mặc bộ kimono rộng tay áo nhưng vẫn có khả năng nhìn ra được sức mạnh bộc phát sau những cơ bắp của hắn đang ẩn nấp dưới chiếc áo kimono rộng tay kia.

Trên khuôn mặt người thiếu niên xuất hiện một nụ cười tự tin, hắn nhìn về phía cô bé khoảng tám, chín tuổi này thì bình thân đáp: “Em là Ninja ở gần đây sao?” Nghe được lời hỏi của thiếu niên kia thì cô bé ngay lập tức để phòng đưa thanh kunai lên. Hai tay người thiếu niên lại đưa lên, cậu mỉm cười thân thiện nói: “Em không cần phải như vậy. Anh không có ý gì khác. Anh chỉ muốn hỏi đường mà thôi. Anh muốn biết con đường ngắn nhất đến đền Vu Nữ, có thể chỉ cho anh được không bé con!”

Cô bé nghe được lời của người thiếu niên này thì giảm đề phòng xuống. Bàn tay nhỏ bé đáng yêu của cô bé thông xuống không có ý định đề phòng người thiếu niên mặc Kimono đơn giản màu xanh này. Ngón tay nhỏ bé đáng yêu của cô bé chỉ về phía đằng xa nói: “Đi theo hướng này còn khoảng năm mươi dặm nữa sẽ tới được đền của Vu Nữ. Đền Vu Nữ nằm ở một thung lũng!”

“Nga!” Nghe được lời này thì người thiếu niên mỉm cười nhẹ nhàng gật đầu. Hắn lên tiếng bình thân đáp lại cô bé: “Cảm ơn em cô bé đáng yêu!” Nói xong hắn xoay người rồi đi theo hướng cô bé chỉ. Tuy nhiên khi mà hắn đi được vài bước sau đó hắn hơi dừng lại. Hắn nghe được cô bé nói.

“Đừng gọi tôi là bé con. Tên tôi không phải là bé con...” Bàn tay cô bé gạt ra.

“Ồ...” Nghe được lời này thì bước chân của người thiếu niên kia hơi dừng lại, hắn nhẹ nhàng mỉm cười nói: “Bé con em tên là gì thế!?”

“Tôi có tên của mình!” Cô bé nắm tay lại đặt trước ngực, sau đó nhìn về phía người thiếu niên kia mà mở miệng đáp lớn: “Tên tôi là Mei, Terumi Mei và tôi sẽ trở thành nữ Ninja mạnh nhất trên đời. Tôi sẽ trở thành một nữ Kage đầu tiên trên thế giới!”

“Hà!” Nghe được lời này thì người thiếu niên hơi ngẩn ra. Hắn nhìn về phía cô bé đánh giá một chút. Có lẽ cô bé này là một từ năm đại quốc đến làm nhiệm vụ. Xem ra cô bé còn rất đáng yêu đây. Ngón chỗ nhẹ nhàng đưa lên gãi gãi sống mũi của mình, bàn tay thiếu niên phát nhẹ. Hắn mỉm cười nói: “Bé con, không là Terumi, em có vài phần đáng yêu đây. Anh không nghĩ em nhỏ tuổi như vậy mà đã có giấc mơ lớn như vậy a! Cũng được, anh cũng phải cảm ơn em vì đã chỉ đường cho anh a! Món quà này là anh dành cho em chúc em trở thành một nữ Kage đầu tiên trên thế giới...”

Ngay lúc này thì bàn tay người thiếu niên kia phát ra, sóng nước trên dòng suối bắt đầu biến thành những bong bóng. Những quả bong bóng ở dưới dòng suối bốc lên, dưới ánh nắng mặt trời nó phát ra những màu cực kỳ xinh đẹp.

Bọt bong bóng bắt đầu vỡ tan, ngay sau đó trên dòng suối hình thành nên một cái cầu vồng có bảy màu. Cô bé ngơ ngác nhìn về phía cảnh này. Người thiếu niên mở miệng nói: “Gặp lại sau, nữ Kage bé nhỏ, xinh đẹp và đáng yêu...”

Nghe được lời này thì cô bé kinh ngạc quay về phía âm thanh phát ra. Nàng ngơ ngác khi không thấy được người thiếu niên kia đã không còn ở nơi đó. Nàng không biết lúc nào hắn đã rời đi. Cô bé cảm giác được giống như mình nằm mơ. Tuy nhiên chiếc cầu vồng bảy màu dưới ánh sáng mặt trời vẫn còn ở nơi đó khiến cho nàng có chút ngơ ngác.

Trên hai má phúng phính của cô bé hiện lên một rặng mây đỏ hồng. Bất chợt một tiếng gọi khiến cho cô bé giật mình từ ảo tưởng: “Terumi, em đã xong chưa chúng ta có thể lên đường được rồi!” Cô bé quay lại thì thấy một đám người xuất hiện.

Cầm đầu là một nam nhân trung tuổi khoảng ba mươi. Mái tóc đen vuốt ngược về phía sau đồng thời được buộc lại đuôi ngựa. Hai bên méo là một đôi râu giống như râu ca trê. Trên trán có một vết nhàn nhỏ. Đôi mắt nhỏ giống như mắt nhàn màu xám đen. Hai bên mắt có những vết hằn do tuổi tác. Hắn đeo lên một cặp kính tròn. Miệng giống như hơi chia ra. Hai chòm râu dài từ ở trên méo chia ra. Ngoài ra hắn mặc một bộ đồ Ninja phòng hộ đơn giản.

Một người nam nhân khác cũng khoảng hai mươi đồ lại. Hắn khá là to béo. Đặc điểm của hắn cực kỳ dễ nhận thấy. Hắn khá là to béo giống như một con cá. Hắn có đôi mắt tròn nhỏ và hàm răng sắc nhọn và mọc lởm chởm. Mái tóc màu da cam dài thẳng xuống sống lưng và được buộc ở trên đỉnh đầu, hắn có sáu vết sơn màu xanh lá cây trên mặt. Ngoài ra hắn mặc một thân quần áo sọc dưới lớp áo bào đen cùng với một chiếc áo khoác màu trắng ở phía sau của hắn hình như là một thanh vũ khí dài khá lớn được bọc quanh một lớp vải. Đồng thời nó được treo ở sau lưng bằng một mảnh vải lớn.

Một thanh niên khác cũng khoảng mười sáu, mười bảy tuổi. Hắn có mái tóc màu xanh xám dài để xõa xuống kiểu cổ điển giống như mấy bộ phim cổ thời xưa. Con ngươi không lớn nhưng mờ to, ánh mắt tràn đầy kiên nghị. Hàng lông mày không cong mà thẳng tắp khá nhọn. Hắn mặc một bộ phòng hộ đơn giản. Phía sau lưng đeo một thanh kiếm.

Một người nam nhân khác nhìn khá lớn tuổi nhưng không rõ tuổi tác. Hắn mặc một bộ quần áo đen dài tới tận đầu gối. Nước da của hắn hơi ngăm đen và thân thể khá là cơ bắp. Hắn đeo một khăn trùm đầu màu trắng cùng với một cái mặt nạ màu đen. Hốc mắt hắn khá sâu và với con mắt xanh không có đồng tử còn trông trắng thì lại có màu đỏ quái dị. Chỉ có thể nhìn thấy một phần khuôn mặt của hắn. Bên dưới, viền mặt nạ được khâu liền với nhau và hắn có một mái tóc màu nâu. Hắn sơn móng tay màu xanh đậm và ngay cả ngón chân cũng được sơn.

Ngoài ra phía sau họ là một đám người đều đeo khăn bịt mặt. Đồng thời có một vài đứa trẻ nữa cũng độ tuổi Terumi đi cùng.

Terumi Mei kinh ngạc nhìn về phía nam nhân khoảng ba mươi tuổi kia nói: “Ngài Harusame...” Tuy nhiên nàng khi nhìn thấy người nam nhân bịt mặt có hình dáng kỳ quái với con mắt màu xanh kia thì Terumi có chút tò mò lên tiếng hỏi: “Ngài Harusame, hắn là ai?”

Không đợi Harusame trả lời thì người thanh niên béo tốt có hình dáng giống cá kia đáp lại: “Hắn là người mà chúng ta mới thuê được. Hắn là lính đánh thuê. Tên của hắn là Kankuzu”

Người nam nhân tên Kankuzu kia mở miệng nói: “Thật sự là phiền phức đây! Các người còn đi nhanh lên. Ta sẽ hoàn thành nhiệm vụ lần này rồi còn lấy được một nửa số tiền còn lại.”

Người nam nhân béo tốt gật đầu, ngay sau đó hắn quay về phía người thanh niên khoảng mười sáu, mười bảy tuổi kia đáp lại: “Tsugiri, chúng ta lên đường!”

“Vâng!” Hai tay của người thanh niên này trực tiếp chấp lại hành lễ.

Đám người dưới sự hướng dẫn của người nam nhân hơn ba mươi tuổi tên Harusame kia nhanh chóng rời khỏi nơi này hướng về phía đền vu nữ tiến tới. Trong lòng Terumi có chút tò mò, lần này cô bé vừa mới tốt nghiệp từ trường học viện Ninja thì được đám người ở đây muốn đi ra làm nhiệm vụ. Lần này nhiệm vụ của họ là nhận được thư mời của Vu Nữ đến đây ngăn chặn đội quân của Mouryou.

Người thanh niên khoảng mười sáu, mười bảy tuổi kia nhìn về phía bốn đứa trẻ tò mò lên tiếng lẩm bẩm hỏi: “Tại sao lại đưa mấy đứa bé này đi làm nhiệm vụ này chứ? Nhiệm vụ lần này là đi ngăn cản đám quân đội bắt tử của Mouryou đâu phải là nhiệm vụ của một Genin có thể tham gia?”

Một người Ninja khác đang đi cùng với hắn mở miệng nói: “Nhỏ giọng một chút, nếu như chúng ta để ngài Suikazan Fuguki nghe được thì không ổn đâu!”

Người nam nhân tên Kankuzu đang nhảy nhót trên cành cây đi bên cạnh nam nhân béo tốt lên tiếng hỏi: “Người còn chưa cho ta biết rõ nhiệm vụ của ta lần này. Người chẳng lẽ muốn ta tham gia vào việc tiêu diệt đoàn quân bắt tử của Mouryou còn là giúp vu nữ phong ấn Mouryou?”

Đầu người nam nhân béo tốt khẽ liếc về phía Kankuzu. Hắn lẳng lặng lên tiếng nói: “Không cần! Nhiệm vụ lần này của người chỉ cần bí mật giết chết các Ninja tham gia bảo vệ vu nữ là được!”

“Hừ” Nghe được lời này thì Kankuzu có chút ngạc nhiên. Ngay sau đó hắn bình thản đáp lại: “Được thôi! Tuy nhiên nếu như nhiệm vụ có độ khó khăn tăng lên như vậy các người phải tăng thêm tiền trả cho ta!”

“Không có vấn đề gì!” Người nam nhân béo tốt Fuguki thành thoi đáp lại.

Kankuzu mỉm cười nói tiếp: “Chà, chà... không nghĩ đến lần này lại có nhiều nhiệm vụ cấp S như vậy đây! Đám người làng Lá, làng Cát cùng làng Đá và làng Mây nghe nói đều công bố nhiệm vụ cấp S muốn mời một số Ninja đi làm nhiệm vụ. Không biết là nhiệm vụ gì nhỉ?” Ánh mắt màu xanh của Kakuzu khẽ quét về phía đám người Fuguki. Fuguki cũng không có đáp lời hắn. Kakuzu lại mỉm cười tiếp tục nói: “Nghe nói rằng hình như tại vị trí giao nhau gần giữa bốn quốc gia này đã từng xuất hiện dấu tích của Thất Vĩ. Không biết tin này là thực hay giả?” Fuguki hơi nhếch khóe miệng mình lên nhưng không có đáp lại Kakuzu. Thấy như vậy thì Kakuzu cũng không có tiếp tục hỏi nữa.

Ánh mắt Harusame liếc về phía hai người nam nhân béo tốt cùng với Kakuzu đang nói chuyện thì khẽ khẽ thở dài. Ánh mắt liếc nhìn về phía bốn đứa trẻ thì đồng thời neho mắt lại. Đôi mắt của lão già hơi chớp chớp. Trên khuôn mặt của lão khẽ lóe lên một vẻ tiếc hận nói đúng hơn là vẻ hối lỗi

Một thanh niên tóc bạch kim khá đẹp trai mặc một thân quần áo kimono đơn giản màu xanh đứng ở trên chòm núi. Đứng bên cạnh hắn là một người nam nhân khác cũng ngang tuổi của hắn mặc một thân quần áo Ninja đơn giản màu tối. Người thanh niên tóc bạch kim quay sang hỏi: “Katon, đó chính là đền vu nữ sao?”

“Vâng!” Người thanh niên ngay lập tức cung kính đáp lại.

Khóe miệng người thanh niên tóc bạch kim hơi nhếch lên, hắn tò mò lên tiếng hỏi: “Được rồi, nói với ta thông tin người tìm được về Mouryou đi!”

Đầu người thanh niên tóc đen nhẹ nhàng gật xuống, hắn lên tiếng đáp lại: “Vào thời xa xưa thì có một gia tộc Ninja đã dùng sức mạnh của ác quỷ Mouryou đã tạo ra một đội quân bắt tử và mưu đồ thống trị thế giới. Mouryou điều khiển đạo quân vào can quét được một số nước. Hắn chỉ còn một bước nữa là hủy diệt được toàn bộ lục địa. Sự thật rằng các đạo quân của hắn có lẽ chính là một thuật điều khiển con rối giống như thuật rối gỗ của làng Cát mà thôi. Ngay trong lúc đó thì nữ pháp sư của Quý Quốc đã cầu một nhả thuật cực mạnh đem hắn phong ấn lại. Hiện giờ kế thừa sức mạnh của vu nữ tên là Miroku”

Khóe miệng Uchiha Akira hơi nhếch lên, hắn cười nhạt nói: “Làm sao có thể? Không phải là một Mouryou hay sao? Sức mạnh của hắn có đến mức ấy không!”

Người thanh niên Katon cũng cười đáp lại: “Đúng vậy! Thật ra thì đó là lời đồn thổi của mọi người mà thôi. Ta cũng không tin vào sức mạnh của hắn. Theo như thời gian của hắn xuất hiện chính là thời điểm Nhãn Giới suy yếu nhất theo như lịch sử trong tộc ghi lại. Có lẽ cũng không lạ lùng gì khi Mouryou có thể càn quét một số nước.” Trong giọng nói có chút coi thường và giễu cợt

Khóe miệng Akira hơi nhếch lên, hắn nhìn về phía Katon nói: “Katon, người đạt được vĩnh cửu Mangekyou Sharingan thì không đồng nghĩa với việc người có sức mạnh áp đảo. Mặc dù nó sẽ giúp người có sức mạnh vô cùng khủng bố nhưng nó cũng kìm nén sự phát triển của người. Katon, người tốt nhất hạn chế sử dụng nó một chút!”

Hai tay người thanh niên hơi chấp lại, hắn lên tiếng nói: “Chủ nhân ta biết!” Tuy nhiên trong lòng Katon có chút không phục. Đôi mắt của hắn chính là vĩnh cửu Mangekyou Sharingan. Thời gian dài như vậy đã khiến cho hắn có thể nắm giữ được loại sức mạnh này. Hiện giờ hắn đã hoàn toàn có thể sử dụng các loại sức mạnh này mà không quá khó khăn. Ngay cả sức mạnh thứ năm Susanoo, hắn cũng có thể điều khiển được. Sau khi chakra tăng lên, ngay cả hình thái cuối cùng Susanoo toàn thân thể thì Katon cũng có thể sử dụng.

Lượng chakra khủng bố, đôi mắt vĩnh cửu Mangekyou Sharingan đã khiến cho Katon có vài phần kiêu căng. Hắn bây giờ hiển nhiên đang nghĩ rằng: “Ngay cả tộc trưởng đời trước Uchiha Madara cũng mạnh chẳng qua chỉ là như thế!” Tất nhiên hắn không có dám phản kháng Uchiha Akira. Bởi vì hắn còn bị ảo thuật ảnh hưởng. Ngoài ra sức mạnh Uchiha Akira sâu không lường được khiến cho hắn vô cùng kiêng kỵ.

“Hả!?” Khóe miệng Uchiha Akira hơi cong lên, hắn cười nhạt nhìn về phía trước.

Một đám Ninja khoảng mười người. Mỗi người đều mặc trang phục giống nhau. Đám người này mặc y phục màu trắng dài giống như kiểu thầy tu của đạo giáo. Tuy nhiên trên mặt của chúng lại đầy những vết sơn màu xanh vô cùng kỳ quái. Ngoài ra làn da chúng có một màu xám nâu. Đôi mắt của chúng có màu đen đỏ sậm giống như màu của máu kiến lại.

Chúng xuất hiện ngay lập tức trực tiếp tấn công vào trong đền thờ của nữ pháp sư. Chúng vốn là một Ninja. Uchiha Akira quan sát được thực lực của tên nào cũng đạt đến Jounin. Lượng chakra của chúng có chút đặc biệt. Đôi mắt Mangekyou Sharingan mở ra, hắn thấy bao trùm quanh cơ thể chúng là một lượng chakra khổng lồ màu đen xẫm cực kỳ quỷ dị.

Hai tay Uchiha Akira khoanh lại trước ngực nhìn về phía đám người này. Hiển nhiên đám lính bình thường ở đây không có một ai có thể dễ dàng chống cự được trước sức mạnh của Jounin. Đám người ở đây chỉ là những người luyện tập hết sức bình thường giống như võ sĩ. Họ không biết sử dụng chakra mà chỉ thành thạo trong việc sử dụng các loại vũ khí.

“Có địch tấn công!” Một người võ sĩ ngay lập tức hô lên. Ngay sau đó từ ở bên lầu các bắn ra vô số hàng loạt mũi tên về phía mười ba người kia.

“Vút, vút, vút...” Hàng trăm ngàn mũi tên bắn về phía trước. Cảnh tượng vô cùng hoành tráng. Nếu người bình thường thấy số lượng tên nhiều như thế này chắc hẳn sẽ kinh hô há hốc miệng mở lớn nhìn về phía cảnh này.

Ngay sau đó một nam nhân tóc trắng có khuôn mặt quý dị hét lên nói: “Đề cho tôi!” Hắn xoay người. Một cơn cuồng phong bão tố từ xung quanh hắn thổi thẳng về phía đám mũi tên. Ngay sau đó đám mũi tên bị bắn ngược về phía sau.

Phập, phập... a, a... Một đám mũi tên bắn xuống ghim vào khắp nơi. Từng vòi máu trên cơ thể của đám người võ sĩ phun ra.

Ầm! Một bàn tay khá lớn từ một tên quái dị tung ra đâm từ trên xuống dưới đâm một người đánh nát. Máu bắn tung tóe khắp nơi. Ngay cả não tương cùng với nội tạng nát bét cũng bắn ra bên ngoài. Hình tượng có chút vô cùng khủng bố. Ngay sau đó hắn tung ra một cú đâm đâm một người đánh gãy xương cổ và xương ngực, đồng thời thân hình của người này bắn ra xa. Tiếng vỡ xương kêu khá to khiến cho người ở xa cũng nghe được.

Một đám võ sĩ cảm giác toàn thân rét run. Họ chưa bao giờ gặp phải tình trạng khủng bố như vậy. Khóe miệng đám người ở đây liên tục co quắp. Tuy nhiên họ vẫn ngoan cường cắn răng chống lại. Ngay lập tức có một số người quát lên: “Thề chết bảo vệ ngài Miroku.” Đây là một nam nhân có tướng mạo khá là đẹp trai và mái tóc của hắn có màu trắng bạc.

Không ngoài dự liệu của Uchiha Akira, đám người bình thường biết chút võ công ở đây đều bị đám người có hình dạng quái dị này ở đây dễ dàng giết chết. Từng người một ngã xuống. Cả sân đều là lửa cháy và đất đá vỡ vụn.

Bàn tay Uchiha Akira lấy ra một chiếc mặt nạ, hắn vút ra một cái mặt nạ cho Uchiha Katon. Hắn mở miệng lên tiếng nói: “Đi! Chúng ta cần bảo vệ vụ nữ thật tốt. Ta không muốn nàng ta gặp phải vấn đề gì. Đến khi đó giải quyết Mouryou có lẽ sẽ trở nên rắc rối hơn. Ai biết Mouryou mạnh đến mức nào cơ chứ!”

Đầu Uchiha Katon nhẹ nhàng gật xuống. Hắn đeo lên một chiếc mặt nạ. Ngay sau đó thân hình hai người trực tiếp biến mất tại chỗ.

Thân hình người thanh niên đẹp trai có mái tóc bạc mặc một thân quần áo võ sĩ, trên đầu đeo cái mũ khá lớn đang đứng rút kiếm. Hắn nhìn về phía một đám người đang tiến vào nơi này. Bộ mặt của người thanh niên này cực kỳ lo lắng. Hắn hướng về phía đằng sau nói: “Ngài Miroku, cho dù tôi chết thì tôi cũng sẽ bảo vệ ngài!”

Một thiếu nữ khá là trẻ độ tuổi hai mươi đổ lại, nàng có mái tóc màu xám mặc một thân y phục màu trắng viền vàng. Trên đầu của nàng đeo một chiếc vương miện màu vàng xinh đẹp. Đôi mắt kha là xinh đẹp, làn da trắng hồng cùng với một đôi môi thánh tú. Khuôn mặt thon dài khiến cho nàng có một vẻ đẹp đầy trí tuệ.

Một người thanh niên khá đẹp trai nhưng có vài phần yếu dị. Phía sau lưng của hắn là một đôi cánh màu đen với những đường vân kỳ quái. Hắn lên tiếng

nói: “Miroko, sao cô không chịu hiểu chứ? Nếu cô kết hợp sức mạnh của mình với sức mạnh của Mouryou. Thống trị thế giới chỉ là trò trẻ con!”

Bàn tay của nàng gạt phắt đi đáp lại: “Thật ngu ngốc, sao các người không tin tưởng vào nhưng người khác?”

Khóe miệng người thanh niên nhếch lên, hần cười hỏi: “Tin tưởng vào những người khác? Cô có nghiêm túc không đấy Miroku?”

“A...” Miroku kinh hãi hô lên. Ngay sau đó một bàn tay của nàng bị nắm lấy sau đó kéo về phía một bên. Bàn tay này đem nàng đẩy về một phía.

“Ngài Miroku!” Người thanh niên có mái tóc trắng khá là đẹp trai kia kinh ngạc hô lên. Ngay sau đó hần định tấn công về phía người thanh niên kia thì bàn tay người thanh niên kia đưa lên ngăn lại.

Hần không ngờ lại có thể dùng tay kẹp lấy thanh kiếm katana của người thanh niên võ sĩ đang bảo vệ nữ pháp sư Miroku. Đó là một thanh niên tóc bạch kim và đeo mặt nạ hồ ly. Hần lên tiếng nói: “Dừng lại, chúng tôi là người đến đây bảo vệ nữ pháp sư...”

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Kakuzu

Thiếu nữ Miroku nhìn lại thì nàng giật mình. Một thanh niên có mái tóc bạch kim nhưng hần đang đeo một chiếc mặt nạ trên mặt. Bàn tay hần vươn ra đem nàng ôm vào trong ngực. Miroku có chút giật mình kinh hãi. Tuy nhiên làm cho nàng càng kinh ngạc là bàn tay người thanh niên tóc bạch kim đang đeo mặt nạ hồ ly đang đứng trước mặt nàng lại có thể dùng tay không dễ dàng bắt lại thanh kiếm của người thanh niên hộ vệ tóc bạc của nàng.

Đầu người thanh niên tóc bạch kim đeo mặt nạ bình thần ngược về phía người nam nhân tóc bạch kim có mái tóc có giống chút mái tóc của hần. Uchiha Akira bình thần mỉm cười đáp lại: “Chúng ta có thể nói chuyện được rồi chứ! Nếu như vừa rồi ta muốn giết nữ pháp sư hần rất dễ đi!” Bàn tay hần đẩy ra khiến cho người thanh niên tóc bạc bị lùi lại, bàn chân trượt dài trên đất.

Người thanh niên có đường hoa văn màu xanh kỳ dị trên mặt, phía sau lưng hần là một đôi cánh màu đen. Hần lên tiếng nói: “Các người là ai?”

Từ chiếc mặt nạ hồ ly ấy phát ra âm thanh vô cùng bình thản: “Chúng ta là ai? Có cần thiết sao? Không phải nhiệm vụ của chúng ta chính là bảo vệ nữ pháp sư. Còn nhiệm vụ của các người là muốn giết chết nữ pháp sư, không phải sao?”

Hai tay khoanh lại trước ngực. Tuy nhiên thái độ của hần có vẻ cực kỳ bình thản. Nhất thời khóe miệng của nam nhân kia co quắp. Hần hừ lạnh một tiếng quát lớn: “Lên!” Theo lệnh của người thanh niên đeo cánh đen thì hơn mười tên đi theo hần đồng loạt lao về phía Uchiha Akira.

“Không tự lượng sức!” Từ miệng Uchiha Akira phát ra âm thanh bình thản như vậy. Hần giả vờ kết ấn. Ngay sau đó một trận cuồng phong trực tiếp bắn về phía đám người kia. Cuồng phong không giống như bình thường mà nó sắc bén giống như một con dao. Nó lướt qua về phía một cây cột giống như cắt qua giấy một dạng. Tia gió hình nửa vầng trăng vẫn không giảm bắn về phía đám người kia.

Người nam nhân đeo cánh đen quát lớn lên một tiếng: “Mọi người cẩn thận!”

Không có một tiếng nổ nào vang lên mà chỉ là những tia gió sắc bén cắt qua. Một tên ngay lập tức sử dụng ra một chiêu phòng hộ. Từ phía dưới đất mọc lên một cái tường đất đem ngăn đòn tấn công của Uchiha Akira lại. Tuy nhiên chiêu thức Uchiha Akira đâu có dễ dàng xóa bỏ như vậy.

Phanh! Tia gió sắc bén cắt xuyên qua tường đất sau đó cắt phẳng cái đầu của tên nam nhân vừa dùng thuật phòng thủ kia đi. Một tên khác bị chém sát ngang bụng. Tuy nhiên hần ngay lập tức kịp tránh thoát. Từ bụng hần rạch ra một vết thương khá sâu. Máu từ đó chảy ra dòng dòng. Cái đầu bay lên cùng với một cái vòi máu từ cái cổ phun ra sôi xả. Cảnh này khiến người không rét mà run.

Người thanh niên có đôi cánh đen quát lên một tiếng: “Rất cực thì người là ai?” Hần còn chưa dứt lời thì biến cố đã xảy ra.

Ầm, ầm...

Đại diện bắt đầu trở nên rung chuyển. Đầu Uchiha Akira ngược lên. Hần biết được rằng vừa rồi mình dùng chiêu này đã cắt đứt mấy cây cột trụ của nơi này. Từ trên nóc nhà bắt đầu chảy xuống bụi bặm cùng với một số gạch ngói. Ánh mắt Uchiha Akira đảo qua về phía Uchiha Katon thì Uchiha Katon nhẹ nhàng gạt đầu một cái.

Hai người trực tiếp phóng qua mái nhà đem mái nhà chọc thủng ra hai lỗ. Ngay sau đó trong khi đang ở trên không trung thì toàn bộ ngôi đền đang sụp đổ xuống. Đám người kia nhìn về phía cảnh này thì kinh hãi. Họ nhanh chóng chạy tán loạn, ngay cả đám người đến ám sát Miroku cũng nhanh chóng vọt ra khỏi căn nhà.

Uchiha Akira thấy được đám người đó cũng chỉ còn lại bảy người. Xem ra đám người đó bị chết bởi đòn tấn công Uchiha Akira cũng không phải là số ít. Uchiha Akira cười khò một tiếng, hần cũng không biết được bây giờ mình mạnh tới mức nào nữa.

Đột nhiên Miroku động thân hình, nàng liên tục dẩy dựa gào thét lớn: “Shusan...” Nghe được cái tên Shusan này dường như cái tên này chính là cái người nam nhân dùng tính mạng mình bảo vệ cho Miroku tại trong đền.

Hai người đập chân ở phía dưới đất. Ngay sau đó Miroku dẩy dựa ra, sau đó nàng đột nhiên quay lại tung ra một cú tát vô cùng mạnh vào thẳng mặt của Uchiha Katon. Nàng lên tiếng với giọng nói cực kỳ phẫn nộ: “Các người... tại sao các người lại không cứu Shusan!”

Khỏe miệng Uchiha Akira nhếch lên, mặc dù đang đeo mặt nạ nhưng Miroku vẫn biết hắn đang cười nhẹ. Ánh mắt Uchiha Akira đảo qua Uchiha Katon bị cú tát của Miroku đánh cho lệch đi mặt nạ đang đeo. Bàn tay Uchiha Katon đưa lên bấp lầy mặt nạ đem mặt nạ chỉnh lại vị trí cũ. Uchiha Akira bình thản đáp lại: “Quý cô à, chúng tôi chỉ có nhiệm vụ bảo vệ cô giúp cô đi phong ấn Mouryou mà thôi! Chúng tôi không có nghĩa vụ phải bảo vệ người khác.”

“Người...” Hai tay Miroku nắm chặt lại, nàng cực kỳ tức giận nhìn về phía Uchiha Akira nói: “Vì vậy mà người để mặc không cứu Shusan?”

“Không nói đến mấy điều này nữa! Chúng ta có khách được chứ?” Đầu Uchiha Akira đảo qua về phía một đám người khác.

Miroku hít một hơi khí lạnh ngay sau đó nàng thở dài một hơi. Vốn là nữ pháp sư như nàng được thừa kế huyết mạch từ vu nữ. Chính điều này khiến cho nàng có một năng lực đó chính là dự đoán trước tương lai. Loại năng lực này khiến cho nàng có ít bạn. Hiển nhiên Shusan là người duy nhất đối với nàng tốt. Chính vì lý do này mà Miroku có một chút tình cảm khác biệt với Shusan.

Vút, vút...

Vài thanh phi tiêu bắn thẳng về phía đám người Uchiha Akira. Tuy nhiên đám người tấn công Uchiha Akira không phải là đám người nam nhân đeo cánh mà là từ một phương khác.

Ầm!

Uchiha Katon ôm lấy nữ pháp sư Miroku cùng với Uchiha Akira trực tiếp di chuyển nhảy ra tránh thoát được đòn tấn công. Ngay sau đó ba người, trong đó có hai cậu bé khoảng hơn chín tuổi cùng với một cô bé khoảng chín tuổi. Trong lúc này đứng chắn trước đám người kia.

Một cậu bé khá là xinh xắn, bộ dạng của cậu bé giống hệt nữ nhân tuy nhiên Uchiha Akira nhìn ra được đó là một nam hài mà không phải nữ hài. Tuy vậy điều khiến cho Uchiha Akira kinh ngạc đó chính là cô bé có mái tóc đỏ hung kia chính là người mà hắn từng gặp ở trên đường.

Một cậu bé khác có mái tóc trắng xóa giống như tuyết. Nó không giống như tóc bạch kim mà giống tóc bạc của người về già hơn. Mái tóc dài ngang vai, con ngươi màu xanh lá. Cả người có chút gầy gò giống như người bị bệnh.

Cậu bé xinh xắn kia ngay lập tức hai tay kết ấn, một tay đặt ở trên ngực, một tay chọc thẳng lên trời. Ngay sau đó từ dưới đất bắt đầu bốc ra hơi nước. Hơi nước lấy tốc độ vô cùng nhanh bao phủ khắp nơi. Nó chuyển hóa thành một đám sương mù vô cùng lớn.

Uchiha Akira lắc lắc đầu, hắn mở miệng nói: “Katon, chúng ta nhanh chóng rời đi!”

“Vâng!” Uchiha Katon bình thản đáp lại.

“Muốn rời đi, không có cửa đâu!” Cô bé tóc màu đỏ hung Terumi Mei sử dụng hai tay kết ấn. Ngay sau đó hai má cô bé phùng lên giống như miệng một con ếch. Cô bé phun ra từng ngụm quả cầu lửa. Nói đúng hơn là từng cụm nham thạch hình tròn bắn về phía Uchiha Akira.

Thân mình hai người Uchiha Akira cùng với Uchiha Katon trực tiếp xuất hiện tại trên đỉnh núi cao. Hắn ngược nhìn về phía dưới. Ở phía dưới, đèn vu nữ đã hoàn toàn đỏ nát đồng thời một đám sương mù che kín nơi này. Hoàn toàn không có cách nào nhìn xuống phía dưới cả.

“Ha...” Hai tay Uchiha Akira khoanh lại trước ngực, đầu hắn lắc lắc nhẹ nhàng vài cái. Ngay sau đó hắn lên tiếng nói: “Thật sự là phiền phức mà!” Sử dụng khói màu trắng này chính là một loại kỹ thuật giết người của làng Sương Mù. Nó gọi là giết người không tiếng động. Mặc dù thứ này có thể rất hữu ích tuy nhiên đối với người biết sử dụng loại nhẫn thuật thì không như Uchiha Akira cùng với Uchiha Katon thì nó chính là một cục xương. Họ đơn giản dùng không gian nhẫn thuật rời khỏi phạm vi sương mù che phủ là được.

“Chúng ta đi thôi!” Thân mình Uchiha Akira trực tiếp xoay người rời đi. Uchiha Katon ngược nhìn về phía nữ pháp sư Miroku sau đó trực tiếp nhìn nàng.

Tuy nhiên Uchiha Akira đi được vài bước thì hắn thở dài ra một hơi nói: “Thế nào hả anh bạn, anh bạn đang nấp trong tối kia. Anh bạn định nấp ở trong đó đến bao giờ. Sao hả? Muốn thừa cơ đánh lên sao?” Ánh mắt của hắn quét về phía một đám tán cây.

Vù!

Một bóng đen lóe lên, thân hình một nam nhân đáp xuống. Nam nhân này có chút cao lớn. Ánh mắt của hắn có màu xanh và tròng màu đỏ cực kỳ quái dị. Hắn mở miệng lên tiếng nói: “Ta vừa mới đến, người làm sao có thể nhận ra?”

Bàn tay Uchiha Akira đặt dưới cằm, hắn bình thản mà trả lời người nam nhân mặc bộ đồ toàn thân che kín màu đen và đang bịt mắt bởi hai con mắt này. Hắn lên tiếng nói: “Cảm nhận thấy thôi!”

Từ miệng người nam nhân kia phát ra âm thanh: “Người là Ninja loại hình cảm ứng!”

“Ta không phải!” Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng lắc lắc. Hắn nhìn về phía nam nhân lớn tuổi kia. Ánh mắt có chút tò mò lên tiếng hỏi: “Ngươi đến đây chính là vì giết chết nữ pháp sư Miroku?”

Người nam nhân kia cũng không có trả lời Uchiha Akira, mà hắn chỉ lên tiếng nói: “Để lại nữ pháp sư Miroku, có lẽ ta vui vẻ sẽ tha cho ngươi khỏi chết!”

Ánh mắt Uchiha Akira quét về phía Uchiha Katon lên tiếng nói: “Ngươi mang theo Miroku rồi đi trước. Chúng ta sẽ hội hợp lại nhau sau được chứ?”

“Vâng!” Hai tay Uchiha Katon chấp lại. Bộ dạng cực kỳ cung kính đối với Uchiha Akira. Hiển nhiên người nam nhân mới tới biết được rằng người thanh niên tóc bạc đeo mặt nạ hồ ly này chính là người cầm đầu.

“Hừ...” Từ miệng của nam nhân mới tới phát ra âm thanh khe khẽ khinh thường: “Chưa có sự đồng ý của ta mà muốn rời đi?” Tuy nhiên ngay sau đó hắn mở to con mắt nhìn về phía cảnh này. Hắn cực kỳ kinh hãi hô lên: “Nhẫn thuật thời không?”

Khóe miệng Uchiha Akira cười lạnh. Ánh mắt nhìn về phía thanh niên có con mắt màu xanh này lên tiếng hỏi: “Ngươi, ta cảm giác rất quen thuộc. Hình như ta đã gặp qua ngươi ở đâu rồi thì phải? Chẳng lẽ ngươi là...”

“Hừ...” Từ miệng người nam nhân mới tới này phát ra tiếng khó chịu, hắn lên tiếng nói: “Không nghĩ đến là nhẫn thuật thời không a! Thật là không nghĩ tới. Xem ra lần này đánh chết ngươi vô cùng khó!”

Đầu Uchiha Akira gật nhẹ xuống, hắn lên tiếng nói: “Không sai! Nhẫn thuật thời không chính là loại nhẫn thuật gần như vô giải. Người mang loại nhẫn thuật này vô cùng khó giết chết. Nói đúng hơn là lập vu bất bại. Mặc dù nhẫn thuật này đối với ta, ta không khó đối phó lắm. Tuy nhiên không biết nhẫn thuật thời không này liệu người có khả năng hay không đối kháng?”

Không biết lúc nào thì Uchiha Akira đã xuất hiện đằng sau lưng của hắn. Một tay Uchiha Akira trực tiếp chọc thẳng về phía ngực của người nam nhân này.

Một nam nhân béo tốt đeo sau lưng một thanh dài to được quấn vải cùng với một đoàn Ninja theo phía sau. Đi theo sau lưng hắn là một nam nhân ngoài ba mươi. Đằng sau nữa là một đứa bé khoảng tám chín tuổi. Đứa bé này có mái tóc màu đỏ.

Nam nhân ngoài ba mươi tuổi này mở miệng nói: “Fuguki, cho mấy đứa trẻ đó đi bảo vệ nữ pháp sư Miroku không có vấn đề gì chứ?”

Trên khuôn mặt Fuguki xuất hiện một nụ cười, từ miệng của hắn xuất hiện hàm răng lởm chởm. Hắn lên tiếng nói: “Ngài Harusame đừng quá lo lắng. Tôi đã thuê Kakuzu bảo vệ lũ trẻ rồi. Chỉ cần để lũ trẻ bảo vệ tốt cho nữ pháp sư là được. Lần này nhiệm vụ chúng ta không thể chậm trễ, chúng ta phải nhanh chóng đoạt được sức mạnh của Mouryou trước khi làng Lá, làng Cát và các làng khác phát hiện!”

Ánh mắt nam nhân trung tuổi Harusame ngược nhìn về phía đứa bé khoảng chín tuổi kia, Harusame nhẹ nhàng gật đầu nói: “Ta hiểu rồi!”

Bành!

Thân mình Kakuzu trực tiếp biến thành một cái cọc gỗ. Bàn tay Uchiha Akira trực tiếp đâm xuyên qua thân mình cái cọc gỗ. Ngay sau đó hắn cảm giác được có người đang tấn công hắn. Hắn ngẩng đầu lên thì đã thấy được Kakuzu đang mở miệng mình khá lớn. Từ miệng hắn phun ra từng luồng tia chớp đánh thẳng về phía người Uchiha Akira.

Uchiha Akira giả vờ kết ấn, một cơn gió vô cùng lớn bắn thẳng về phía Kakuzu. Cơn gió này ngay lập tức hung hăng nện thẳng lên từng tia chớp của Kakuzu đem chúng đánh bật. Tuy nhiên ngay sau đó Uchiha Akira có chút ngạc nhiên. Hai tay Kakuzu ngay lập tức kết ấn, một ngọn lửa trực tiếp được phun ra.

Ngọn lửa càn quét, nó biến thành một ngọn lửa vô cùng lớn bao trùm lấy cơ thể của Uchiha Akira.

Sau khi ngọn lửa tàn đi thì con mắt Kakuzu mở lớn, hắn vẫn thấy được Uchiha Akira đứng đó, tuy nhiên bàn tay của hắn liên tục phẩy phẩy, hắn mở miệng nói: “Thật là nóng a! Không nghĩ tới nó lại nóng như vậy!” Vừa rồi Uchiha Akira trực tiếp sử dụng trạng thái chân không bao bọc lấy cơ thể giống như một cái khiên phòng hộ. Tuy nhiên hắn không nghĩ được rằng bức xạ nhiệt phát ra vẫn tác động lên cơ thể của Uchiha Akira.

Kakuzu lên tiếng tò mò hỏi: “Ngươi lại dùng nhẫn thuật không gian để tránh thuật của ta ư? Cái nhẫn thuật thời không này đúng là khó giải quyết mà!”

Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng lắc lắc, hắn nhìn về phía Kakuzu mà mở miệng: “Ta nhớ ra rồi! Ngươi chính là Kakuzu, một Ninja phản bội nghe nói đã trở thành thợ săn tiền thưởng đây!” Ngón tay hắn chỉ thẳng về phía Kakuzu, đồng thời hắn cực kỳ tò mò hỏi: “Thế nào? Lần này chẳng nhẽ ngươi nhận tiền của ai đó muốn bắt cóc còn lại giết chết nữ pháp sư đây?”

“Việc này ngươi không cần biết!” Kakuzu nhàu mày sau đó giọng hắn trở nên âm trầm nói với Uchiha Akira. Ánh mắt Kakuzu nhìn về phía Uchiha Akira. Phải biết Uchiha Akira mang theo loại nhẫn thuật thời không. Loại nhẫn thuật này nói đúng hơn vô cùng khó giải quyết. Muốn giải quyết hắn cực kỳ khó khăn. Sợ rằng ngay cả mạng Kakuzu cũng phải bồi vào cho đợt làm nhiệm vụ lần này.

“Hừ...” Từ miệng Uchiha Akira phát ra một tiếng hừ lạnh. Trong bàn tay hắn xuất hiện một quả cầu quay tròn. Nó tạo ra bằng gió hơn nữa còn là một cánh quạt bằng lửa bốn cánh xoay tròn. Ánh sáng của nó xuất hiện khiến cho người không có dám nhìn thẳng.

Kakuzu có vài phần kinh hãi, nó nhìn về phía cảnh này rồi lẩm bẩm: “Vô ấn nhẫn thuật! Ngươi lại có vô ấn nhẫn thuật!?”

Thân mình Uchiha Akira trực tiếp biến mất. Lần này so với lần trước nhanh hơn rất nhiều. Ngay sau đó hắn không phải xuất hiện đằng sau Kakuzu. Tuy nhiên Kakuzu vẫn theo bản năng quay về phía sau. Đáng tiếc hắn đã nhầm bởi vì Uchiha Akira trực tiếp xuất hiện trước mặt của hắn. Bàn tay hắn đem thứ này ấn vào bụng của Kakuzu.

Ngay lập tức Kakuzu bị thứ này đánh bay. Ngay sau đó thân mình Kakuzu bị đẩy bay khá xa. Tuy nhiên hắn lập tức biến thành khói khiến cho Uchiha Akira nhú mày lại. Hắn ngay lập tức nhảy lên không trung. Trong lúc đó thì quả cầu lửa và gió đã phát nổ. Nó tạo ra một quả cầu lửa vô cùng lớn đem một khu vực rộng rãi càn quét.

Từ phía dưới đất mọc lên một cái tay, từng tia dây màu đen nối cái tay với nền đất. Nó bắn thẳng về phía Uchiha Akira. Hiển nhiên cái tay muốn bóp lấy cổ của Uchiha Akira. Đáng tiếc nó đã chậm. Uchiha Akira trực tiếp đưa ngón tay lên. Một tia lôi điện đánh thẳng về phía cánh tay.

Ầm!

Cánh tay ngay lập tức bị đánh nát. Tuy nhiên đám dây màu đen nối với cánh tay màu đen cũng nhanh chóng rút đi. Uchiha Akira khe khẽ lẩm bẩm: “Chạy trốn thật là nhanh!” Hắn xoay người rời đi. Thân mình của hắn xuất hiện sóng gợn, ngay sau đó trực tiếp biến mất.

Tại một chỗ khác, hắn rút về một cái cánh tay. Mặt Kakuzu tái mét lại, hắn nhìn thấy cánh tay của mình đã nát bét, xám đen lại. Khóe miệng của hắn trở nên co quắp. Hắn lên tiếng nói: “Thật không ngờ đây, lại có người sử dụng được nhẫn thuật thời không của làng Lá. Hắn chẳng lẽ là cái tên tóc vàng của làng Lá. Không đúng, người này có mái tóc màu trắng...”

Ánh mắt Kakuzu liếc về một phía. Hắn cười lạnh một tiếng nói: “Hài... đáng tiếc bí thuật không có sử dụng cho huyết kế giới hạn đây! Nếu như có huyết kế giới hạn sử dụng là tốt rồi. Chà, chà... Giết ba đứa trẻ này có chút đáng tiếc đây. Tuy nhiên đây chính là một trong những nhiệm vụ mà tên Fuguki thuê mình. Mình cũng không thể không hoàn thành một chút nhiệm vụ nào cho hắn...”

Sương mù dưới ngôi đền vu nữ nhanh chóng tản đi, ba đứa bé cực kỳ kinh hãi mở miệng nói: “Người đâu rồi?”

Cô bé Terumi Mei mở miệng nói: “Đáng chết! Họ chạy trốn rồi. Nhiệm vụ đầu tiên mình tham gia...” Trong giọng nói mang theo chút tức giận.

Một nam nhân hung hãn và to lớn đi cùng với thanh niên có đôi cánh màu đen mở miệng quát: “Uy, mấy tên quỷ nhỏ từ đâu đến? Nữ pháp sư Miroku đâu rồi?”

Nghe lời này thì ba người giật mình lại. Cô bé Terumi Mei tức giận nói: “Ta không phải là quỷ nhỏ? Các ngươi là ai? Các ngươi chính là những người muốn giết chết nữ pháp sư?”

Người thanh niên tóc mái tóc màu đen liếc về phía đám nhóc sau đó nói một tiếng: “Chúng ta rời đi nơi này!” Đôi cánh hắn đập mạnh một cái, thân hình hắn bay vút lên không trung. Sáu người còn lại ngay lập tức xoay người nhanh chóng rời đi.

Thấy được đám người rời đi, ba người cô bé Terumi mới buông lỏng một chút. Cô thả thanh kunai đang đặt trước ngực xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Nhiệm Vụ Kakuzu

Một cậu bé có mái màu trắng nhợt nhạt, trên cánh tay của hắn chọc ra cả mấy thanh xương vô cùng sắc bén. Cậu bé tò mò quay về phía cô bé tóc đỏ hung kia lên tiếng nói: “Chán thật đây, tôi cứ tưởng được đánh một trận thỏa mái không nghĩ đến lại tẻ nhạt như thế này!” Trong ánh mắt của cậu bé tràn đầy cảm giác thất vọng. Hiển nhiên đối với chiến đấu, cậu bé tràn ngập khát vọng. Một đám xương trắng hếu mọc chồi ra khỏi cánh tay nhanh chóng thu vào bên trong. Trên cánh tay cậu bé lại hoàn toàn không hao tổn gì.

Một cánh tay cổ quái từ phía dưới đất chồi lên đâm xuyên qua ngực của cậu bé có mái tóc bạc trắng kia. Tuy nhiên ngay sau đó trên cơ thể cậu bé xuất hiện một khung xương. Nó biến thành từng đoạn xương vô cùng sắc nhọn mọc ở phía sau lưng đem bàn tay quái dị kia ngăn cản lại.

Phập!

Ngay sau đó chuyện không ngờ đến xảy ra. Một bàn tay trực tiếp xỏ xiên qua bộ ngực của cậu bé có hình dáng khá giống bé gái kia. Nó trực tiếp đâm xuyên qua ngực của cậu bé. Ánh mắt cậu bé tràn ngập không tin tưởng được. Máu từ miệng của cậu bé trào ra. Ánh mắt cậu bé ngược xuống thì thấy một cánh có chút già nua đã đâm xuyên thủng bộ ngực mình. Máu từ ngực cậu tuôn ra đem cánh tay ướt đẫm.

Một đám dây màu đen mang theo một thanh Kunai tấn công về phía cô bé có mái tóc đỏ hung. Cô bé Terumi phản ứng cực kỳ nhanh nhạy. Thân mình cô bé xoay lại trực tiếp đem thanh kunai trên tay mình đánh bật thanh kunai từ đám dây màu đen. Thân mình nhảy ra sau đồng thời thoát được chiêu tấn công từ dưới đất này.

Con mắt Terumi Mei không nhìn được kinh hãi, nàng hét lớn: “Yuki!” Ở dưới đất dài ra từng đoạn dây màu đen khá giống với tóc người. Nó đem trực

tiếp nối với cái cánh tay đã đâm xuyên qua ngực của cậu bé có dáng vóc giống như cô bé.

Đám mây và cánh tay từ từ rút lại, cậu bé có hình dáng giống như cô bé phun ra một ngụm máu sau đó trực tiếp ngã xuống. Ánh mắt mờ lớn tràn ngập không tin tưởng được khi mình bị tấn công. Thân mình ngã bịch xuống đất, con mắt mờ lớn giống như không có cam lòng.

Hai người trong lúc này hốt hoảng lên không để ý được trên hai cánh tay của hắn rõ ràng có hai màu khác nhau. Một màu mới hơn so với màu còn lại giống như một người đi hai chiếc dép giống nhau nhưng rõ ràng đi một chiếc mới và một chiếc cũ.

Cậu bé có mái tóc trắng nắm chặt hai tay quát lớn: “Người là ai? Cút khỏi đây cho ta!”

Vút!

Một bóng người lóe lên, một nam nhân cao lớn đạp đất đứng trước mặt của hai người. Một con người màu xanh với cái nòng màu đỏ chăm chú nhìn về phía hai người. Hắn mở miệng đáp lại: “Hai đứa nhóc, các người không tề chút nào! Không nghĩ đến hai người ở cấp bậc Genin lại có thể tránh thoát được đòn vừa rồi. Quả thực đúng là không tề chút nào cả!”

“Người...” Nhất thời con mắt màu xanh xinh đẹp của cô bé Terumi mở to nhìn về phía người nam nhân mặc áo bào đen che kín người này. Nàng mở miệng với vẻ mặt cực kỳ kinh ngạc: “Người, người không phải là Kakuzu, người mà được ngài Harusame thuê để bảo vệ chúng ta hay sao?”

“Đúng vậy! Đúng là ta đã được các người thuê...” Nấp dưới tấm vải đen che mặt là một nụ cười khẳng khái của Kakuzu. Hắn mở miệng đáp lại: “Tuy nhiên ta không phải được thuê bởi Harusame mà được thuê từ Suikazan Fuguki, hắn thuê ta đến đây. Hắn thuê ta đứng là bảo vệ nữ pháp sư nhưng cũng có một nhiệm vụ khác. Đó chính là đem ba người các người giết chết tại đây!”

“Cái gì?” Nghe được lời này thì Terumi Mei mở con mắt lớn nhìn về phía Kakuzu. Đôi mắt cô bé chớp nhẹ đầy kinh hãi nhìn về phía Kakuzu. Bởi vì lời này không ngờ từ chính miệng Kakuzu nói ra. Bàn tay Terumi gật phắt ra, bộ mặt của nàng phản ứng vô cùng kịch liệt. Nàng phản đối nói: “Làm sao có thể có chuyện đó được! Người đang nói dối. Họ làm sao có thể thuê người đến giết chúng ta!”

Từ miệng Kakuzu phía dưới chiếc mặt nạ phát ra âm thanh có chút giễu cợt: “Tuy người nghĩ như thế nào! Mặc dù ta không nghĩ đến làng Surong Mù lại bài xích Huyết Kế giới hạn đến mức như vậy. Ngay cả ba người các người họ cũng không tiếc hy sinh. Huyết Kế giới hạn trên Nhân Giới càng ngày càng hiểm hoi, không nghĩ đến làng Surong Mù lại lãng phí như vậy. Tuy nhiên xác của các người cũng rất có giá trị nghiên cứu sẽ giúp ta tiết kiệm được một khoảng tiền không nhỏ!”

“Hừ...” Cậu bé tóc bạc hừ lạnh một tiếng. Bàn tay hắn đưa lên, cả mười đầu ngón tay hướng về phía Kakuzu. Mười đầu ngón tay chồi ra xương trắng hếu. Ngay sau đó mười đốt ngón tay bắn ra những đầu xương với lực phá hoại cực mạnh bắn về phía Kakuzu.

“Hừ...” Kakuzu thấy được mười đầu viên đạn do xương cốt tạo thành bắn về phía mình thì hừ lạnh một tiếng. Hắn mở miệng khen ngợi cậu bé tóc bạc trắng: “Gia tộc Kaguya không hổ danh là cận chiến đứng đầu trên thế giới Nhân Giới. Tuy nhiên dù hôm nay các người có huyết kế giới hạn thì các người cũng khó mà sống sót!”

...

Bàn chân Uchiha Akira giảo bước trong khu rừng, hắn trực tiếp sử dụng loại nhẫn thuật thời không chạy nhanh thoát ly đi. Tuy nhiên khiến cho Uchiha Akira đột nhiên dừng lại bước chân. Hắn dừng thời không nhẫn thuật trực tiếp quay về phía vị trí vừa di chuyển xong.

Ánh mắt Uchiha Akira liếc qua về phía đám cây cối. Hắn thấy được từng cái xác Ninja nằm ngổn ngang khắp nơi. Mặc dù mỗi người đều bị một phát chém giữa cổ hoặc xuyên qua bụng đạt đến chí mạng. Tuy nhiên đôi mắt Uchiha Akira neho lại nhìn về phía những cái xác.

Hắn bước từng bước về phía cái xác, bàn tay đưa vào trong ngực rút ra một cây châm bạc. Con người quét về phía một cái xác. Miệng cái xác đang chảy dòng dòng ra một dòng máu. Vết máu màu đen đem mảnh đất biến thành đen. Điều khiến cho Uchiha Akira cảm giác quái dị đó chính là vết máu thấm xuống dưới đám cây cỏ đem đám cây cỏ héo rũ.

Khi ngón tay Uchiha Akira đem châm bạc cắm nhẹ trên đất thì ngay lập tức châm bạc biến thành màu đen xỉ. Đôi mắt Uchiha Akira trở nên ngưng trọng, hắn mở miệng nói: “Độc tố thật sự là mãnh liệt!” Hắn nhẹ nhàng lắc lắc đầu cảm thán nói: “Độc được này e rằng dùng cho đối phó với người cấp bậc Kage thì họ cũng bị ảnh hưởng ấy chứ đừng nói là Jounin”

Sử dụng chút tinh thần lực quét qua thân thể của đám người ở đây, Uchiha Akira trực tiếp vươn ra đem bàn tay của mình chui vào túi áo của người Ninja không có hộ ngạch này. Hắn lấy ra được một cái hộ ngạch có ký hiệu những dấu xước nho nhỏ biểu tượng cho sương mù. Hiển nhiên đây chính là biểu tượng của làng Surong Mù.

Đứng thẳng dậy, ngón tay Uchiha Akira đưa ra gõ nhẹ vào giữa trán của mình, một tay khoanh lại trước ngực. Hắn mở miệng lầm bầm: “Tại sao đám người làng Surong Mù này lại chết ở đây? Rất, rất nhiều chi tiết khúc mắc... Mouryou xuất thế trước, nữ pháp sư Miroku, đám người tấn công nữ pháp sư Miroku, đám trẻ làng Surong Mù, trong đó có đứa bé có Huyết Kế giới hạn... Kakuzu được người thuê...”

Sau khi suy nghĩ này thì Uchiha Akira đặt ra rất nhiều suy luận. Sự xuất thế đám người làng Surong Mù có hay không liên quan tới Mouryou xuất thế trước. Phải biết được rằng Uchiha Katon hàng ngày quan sát nữ pháp sư mới biết được Mouryou xuất thế trước. Phải biết được rằng nữ pháp sư đối với Mouryou có cực kỳ nhạy cảm giống như hai nguồn sức mạnh đối lập với nhau vậy. Một khi Mouryou xuất thế thì nữ pháp sư sẽ phát hiện ra ngay. Tuy nhiên đám người làng Surong Mù này rõ ràng đến so với Uchiha Akira còn nhanh hơn. Điều này đúng là một sự kỳ quái mà Uchiha Akira cảm giác khó hiểu. Liệu có phải hay không...?

Sau khi đặt xong một đồng câu hỏi thì Uchiha Akira khe khẽ thở dài một hơi. Đầu hấn ngược về phía hướng đi đèn vu nữ. Thân mình của Uchiha Akira trực tiếp biến thành sóng gợn sau đó biến mất hoàn toàn tại chỗ.

Trong lúc này thì cô bé Terumi cùng với cậu bé tóc bạc có bộ dạng vô cùng trật vật. Cậu bé trực tiếp tấn công về phía Kakuzu, phải biết được gia tộc Kaguya chính là lấy cận chiến về nổi danh. Huyết kế giới hạn Tử Xung Cốt của họ được mệnh danh vô địch cận chiến. Bởi vì tiến hành cận chiến với tộc Kaguya chính là một sự sai lầm lớn.

Tuy nhiên khiến cho mọi người không nghĩ ra được là Kakuzu lại có thể dễ dàng như vậy khắc chế loại cận chiến này. Từ bàn tay Kakuzu thì cánh tay vọt ra, cánh tay của hấn nổi với bàn tay bởi một đám tóc rối màu đen. Đám tóc rối màu đen kia vọt qua quần lấy cánh tay của cậu bé tộc Kaguya đang mọc ra đầy xương.

Mặc dù Kakuzu khóa được cậu bé lại nhưng cô bé Terumi cũng không có ý định bỏ lại đồng bạn mà chạy trốn. Hai tay cô bé ngay lập tức kết ấn, đôi mắt mở ra một luồng khói trắng trực tiếp phun về phía Kakuzu.

Xèo, xèo...

Khuôn mặt Kakuzu trở nên ngưng trọng, hấn ngay lập tức nhảy lùi về phía sau. Đám tóc cùng với da cánh tay của hấn không ngờ lại bị thứ khói trắng này ăn mòn vô cùng mãnh liệt. Dem cánh tay rút về, khuôn mặt Kakuzu âm trầm nhìn về phía cảnh này.

Terumi Mei ngay lập tức mở miệng nói: “Kaguya, chúng ta mau bỏ trốn. Chúng ta không phải là đối thủ của hấn!” Bởi vì nàng còn chưa rõ tên của hai người. Nguyên nhân nàng hỏi tên hai người thì hai người không có đáp lại. Thế nên nàng dựa vào huyết kế giới hạn nên biết họ của hai người. Thường thường cũng có thể gọi tên thay họ ở cái thế giới này. Chỉ bắt đầu thân quen mới có thể gọi bằng tên mà thôi. Nói xong hai tay của nàng kết ấn, ngay sau đó sương mù bắt đầu lan tràn ra xung quanh.

Kakuzu mở miệng hừ lạnh nói: “Muốn chạy trốn khỏi tay ta?”

Cậu bé họ Kaguya kia gào lên một tiếng hô lớn: “Tộc Kaguya từ trước đến nay chưa bao giờ có chuyện bỏ chạy trước một kẻ địch mạnh hơn. Tộc Kaguya chỉ có người chết trong chiến trận chứ không có kẻ bỏ chạy!” Nói xong cậu bé mọc ra hai cây xương dài từ hai bả vai. Cậu bé trực tiếp bẻ ra hai cây xương sườn làm vũ khí sau đó lao lên tấn công về phía Kakuzu.

Nhất thời Terumi Mei nhìn về phía cậu bé họ Kaguya tràn ngập tức giận. Trong lòng cô bé thầm mắng một tiếng: “Đồ đàn, chẳng lẽ tộc Kaguya đều là đồ ngu ngốc thế này hay sao?”

Kakuzu mở miệng khen ngợi Terumi: “Cô bé thông minh đó, ngược lại hấn với tên đồng bạn ngu ngốc của cô bé!” Thân mình Kakuzu nhảy ngược lại. Hai bàn tay của hấn trực tiếp kết ấn. Ngay sau đó một trận cuồng phong nổi lên bắn về phía hai người đặc biệt là cậu bé họ Kaguya kia.

Đám gió đẩy ngược về phía cậu bé Kaguya, hai tay cậu bé ngay lập tức đặt ở trước mặt, một đám xương mọc ra. Nó nhanh chóng hình thành một tấm thuẫn bằng xương kiên cố. Terumi Mei cũng ngay lập tức kết ấn. Một bức tường đất nhanh chóng hình thành trước người cô bé.

Đám gió rít lên đem cậu bé đẩy lùi ngược về phía sau. Hai chân cậu bé lê dài trên đất, trên chiếc khung xương tạo thành khiên đã xuất hiện những vết rạn nứt. Cậu bé lùi lại nhưng vẫn kiên cường đứng vững.

Một bức tường đất do Terumi tạo ra, đáng tiếc nó chỉ sau vài giây bào mòn dưới sức mạnh của cơn gió thì nhanh chóng bị đánh nát. Thân mình Terumi Mei bị thổi văng đi. Cô bé lộn vài vòng trên không trung sau đó lê dài trên đôi chân trên đất. Sau đó mới dừng lại được. Quần áo cô bé vài chỗ bị ngọn gió cắt nát.

Tuy nhiên Kakuzu cũng không có dừng lại, hai tay của hấn ngay lập tức kết ấn khi mà hấn vừa vừa chạm dưới đất thì một đám lôi điện đã từ hấn bắn thẳng về phía hai người. Hai tay cô bé Terumi ngay lập tức kết ấn. Từ phía dưới đất ngay lập tức phun ra một chùm nước. Chùm nước nhanh chóng hóa thành một cơn rồng nước bay thẳng về phía Kakuzu.

Cậu bé Kaguya thì không khá hơn chút nào. Cậu lãnh trọn đòn tia lôi điện của Kakuzu. Toàn thân cậu bị nướng xám xịt lại.

Cơn rồng nước mang theo tia lôi điện nhanh chóng dội ngược lại về phía người Kakuzu. Ngay lập tức Kakuzu nhảy lên không trung tránh thoát được cơn rồng nước đánh về phía mình. Toàn thân cậu bé Kaguya trong lúc này trở nên xám đen lại, Cơ thể cậu bé bắt đầu bốc ra khói đen. Tuy nhiên cô bé Terumi cũng không khá hơn chút nào, toàn thân cô bé có khá nhiều vết trầy, cả người đầy mồ hôi, cô bé thở ra hồng hộc.

Khi mà Kakuzu đáp chân phía dưới đất, hấn ngay lập tức hóa thành một tàn ảnh, tốc độ cho thấy hấn vô cùng nhanh. Terumi ngay lập tức vươn ra đem một thanh kunai nhắm thẳng về phía Kakuzu sau đó người của nàng nhảy lùi về phía sau hai tay kết ấn chuẩn bị phát động nhẫn thuật.

Bàn tay Kakuzu gạt ra đem cái thanh kunai gạt bay đi. Thân mình Kakuzu trực tiếp phóng về phía cậu bé Kaguya kia. Khi mà cậu bé đang còn thở hồng hộc thì Kakuzu đã sắp tiếp cận về phía cậu bàn tay hấn vung ra đem cánh tay phóng ra. Từng đám tóc đen dài đem cánh tay Kakuzu phóng ra.

Tuy nhiên khiến cho Kakuzu không ngờ là được cô bé Terumi lại trực tiếp phun ra hàng loạt quả cầu đá lửa bắn về phía hấn. Ánh mắt Kakuzu ngưng trọng nhìn về phía cảnh này. Tuy nhiên lần này hấn để mặc quả cầu đánh lên cơ thể mình. Khi mà bàn tay Kakuzu tóm lấy cổ của cậu bé Kaguya thì toàn thân cậu bé mọc ra một lớp xương vô cùng rắn chắc và nhọn giống như một quả cầu chông thì ngay lập tức đám tóc đen phình ra, nó hóa thành vô số đám tóc nhanh chóng chùm lấy quả cầu chông bắn xương này tóm lấy.

Oanh, oanh...

Từng cụm lửa đánh lên thân thể Kakuzu giống như quả bom. Nó nhanh chóng hóa nổ. Tuy nhiên khiến cho cô bé Terumi trợn tròn mắt sau khi đám tàn lửa bắn tung tóe bay mất chính là thân mình Kakuzu lại hoàn hảo không vẩn đề gì. Y phục của hắn bị rách tung tóe hở cả ngực ở phía trước mà thôi.

Quả cầu bị Kakuzu kéo hất văng lên không trung. Ngay sau đó từ cơ thể Kakuzu không ngờ lại mọc ra một thứ quái vật có hình dạng kỳ quái và đeo mặt nạ. Một con quái vật toàn thân bằng tóc đen ngòm và đeo lên cái mặt nạ quái dị. Con quái vật này có hình dạng của một cơ thể có bốn chân kỳ lạ với một đôi cánh mỏng.

Con quái vật đeo mặt nạ cùng với Kakuzu kết ấn, ngay sau đó cả hai cùng phát động nhẫn thuật. Một người phát động Phong thuật, một người phát động hỏa thuật. Cả hai thuật ngay lập tức phát ra sau đó thể lửa bị gió đẩy mạnh ngay lập tức thể lửa bốc lên vô cùng mạnh mẽ cuốn quả cầu xương vào con bão lửa nho nhỏ do Kakuzu tạo ra.

“Aaaaa...” Một tiếng hét thảm từ trong đám lửa phát ra.

Terumi thở ra hồng hộc nàng cố gắng hô lớn: “Kaguya!”

Tuy nhiên Kakuzu cũng không có ngừng lại. Tốc độ của hắn di chuyển cực kỳ nhanh. Hắn đã trực tiếp xuất hiện bên cạnh cô bé. Bàn tay hắn trực tiếp bóp lấy cổ cô bé. Ngay sau đó thân thể cô bé bốc ra khói, một tiếng nổ nhỏ thì thân thể cô bé biến thành cọc gỗ. Tuy nhiên tốc độ Kazuku cực kỳ nhanh đã vươn bàn tay phóng đi với tốc độ cực kỳ nhanh tại vị trí mà cô bé xuất hiện. Bàn tay của hắn vươn ra đem cổ cô bé túm lấy.

Ầm!

Quả cầu xương bị nướng thành cháy đen trực tiếp rơi xuống phía dưới đất. Đám xương bị đốt đen, một số bị hóa thành than, một số chỗ thì nửa sống lửa chín. Toàn bộ tóc cậu bé bị đốt cháy khét. Hiển nhiên cậu bé đã bị ngọn lửa đem chết cháy.

Khuôn mặt Kakuzu không có chút biến đổi chút nào. Cô bé trực tiếp bị hắn kéo về trước mặt của mình. Cảm giác được không có không khí thở, cô bé liên tục dẫy dụa. Bàn tay cô bé lấy thanh kunai bên hông ra trực tiếp phi về phía mặt Kakuzu đang tiếc bị hắn đưa tay lên đỡ. Trong lúc này cánh tay của hắn đã hóa thành màu đen. Đây chính là một cách sử dụng Thổ Thuật cao siêu khiến cho thân thể cứng như đá.

Con quái vật cao lớn, toàn thân là tóc đen và cùng với cái mặt nạ quái dị kia đi về phía Kakuzu. Ngay sau đó nó trực tiếp từ phía sau chui vào trong cơ thể Kakuzu. Hình ảnh có vài phần quái dị và ghê tởm giống như Kakuzu nuôi những con quái vật trong cơ thể của hắn vậy.

Nếu ai chú ý sẽ phát hiện được ẩn sau lưng Kakuzu là vài chiếc mặt nạ. Bởi vì hắn mặc áo chỉ có một phần hở ra nên cũng không quá rõ ràng được hắn có bao nhiêu chiếc mặt nạ sau lưng. Chỉ biết rằng mấy loại mặt nạ này giống như con quái vật mà Kakuzu đã triệu hồi ra khi mà hắn sử dụng ra phong độn và hỏa độn.

Đôi mắt Kakuzu nhìn về phía Terumi, bàn tay nhẹ nhàng siết lại sau đó vặn về một bên. Hắn bình thản bẻ gãy đầu cô bé giống như bẻ gãy đầu của một con gà.

Rắc!

Cổ cô bé Terumi Mei trực tiếp bị Kakuzu bóp gãy. Terumi chỉ cảm giác được cổ mình đau nhói, ngay sau đó đầu của mình bị vặn nghiêng sang một bên. Từ miệng Terumi chảy ra một dòng máu nho nhỏ. Hình ảnh bắt đầu mờ đi trong đầu cô bé. Đôi mắt từ từ nhắm lại, hình ảnh Kakuzu chăm chú nhìn về phía cô bé, mặt hắn không đổi sắc giống như cái chết cô bé là việc hết sức bình thường với hắn. Hắn không có bất cứ cảm giác được tội lỗi gì khi ra tay với những đứa bé mới lớn. Terumi chỉ cảm giác được một tia sáng lóe lên trước khi nàng nhắm đôi mắt lại. Đây là những hình ảnh cuối trước khi cô bé chết.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Phong Ấn Mouryou

Phập!

Một bàn tay phát ra ánh sáng màu trắng lấp lóe. Âm thanh chít chít nhẹ nhàng vang lên, từng tủa lôi điện hiện trên bàn tay cứng cáp và to lớn này. Ở trước ngực trái của Kakuzu, một bàn tay trực tiếp đâm xuyên qua ngực của hắn. Từng dòng máu đỏ chảy ra dòng dòng. Máu đỏ lấm tẩm trên cánh tay đang phát ra lôi điện kia.

Cánh tay đang bóp gãy cổ cô bé có mái tóc hung đỏ mặc y phục màu xanh kia nhanh chóng buông lỏng. Ánh mắt Kakuzu nhìn về phía người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly, trên khuôn mặt hắn tràn ngập không tin tưởng.

Bàn tay người thanh niên đeo mặt nạ hồ ly trực tiếp rút ra, thân mình hắn xoay nhẹ đem cô bé có mái tóc màu hung đỏ đang rơi xuống trực tiếp ôm vào trong ngực. Thân mình hắn trực tiếp biến mất tại chỗ.

Trong khi người thanh niên có mái tóc hồ ly đã rời đi một lúc lâu thì cái xác của Kakuzu từ từ động dậy. Từ cái xác Kakuzu bị ném ra một con quái vật toàn thân màu đen. Ngay sau đó con quái vật này rơi phịch xuống đất, thân mình Kakuzu từ từ đứng dậy. Hắn hừ lạnh một tiếng: “Chết tiệt!”

Phía sau áo của Kakuzu đã hoàn toàn để hiện lộ ra bốn cái mặt nạ có hình thù quái dị. Cộng thêm một cái mặt nạ từ con quái vật vừa chết vừa rời thì có lẽ hắn có tổng cộng năm cái mặt nạ. Đây chính là bí mật của Kakuzu.

Tuy nhiên Kakuzu không có tiến hành đánh lên Uchiha Akira bởi vì hắn không có ngốc. Đối với người mang trong mình Phi Lôi Thần Thuật thì Kakuzu không chắc có thể giết được hắn, có khi trực tiếp bị người phản sát. Kakuzu không có làm cái việc mà hắn không nắm chắc.

Ánh mắt Kakuzu quét về phía hai cái xác của hai đứa trẻ ở phía trước. Hai đứa bé này một đứa có huyết kế giới hạn của gia tộc Kaguya có thể biến đổi xương trở thành vũ khí. Một đứa khác có huyết kế băng độn do hai loại nguyên tố Thủy và Phong hợp thành. Mặc dù chúng đã chết nhưng cái xác của chúng vẫn còn có giá trị nghiên cứu. Kakuzu tiến tới đem hai cái xác chết bỏ vào túi sau đó xách đi.

Bước vào bên trong một cái động khá lớn. Trong tay ôm cô bé Terumi Mei, Uchiha Akira trực tiếp dùng bàn tay chỉnh lại cổ cô bé. Tuy nhiên khi chạm vào cô bé thì hắn thờ dài lắc đầu. Bởi vì cô bé đã hoàn toàn đã tuyệt khí bỏ mình. Hắn lần này đã đến chậm một bước. Hắn thờ dài ra một hơi nói: “Đến chậm một bước sao?”

Bàn tay di chuyển nhẹ nhàng đem xác cô bé Terumi Mei đặt ở dưới đất, hắn thờ dài ra một hơi nói: “Lần này coi như lần đầu tiên đi!”. Uchiha Akira hít một hơi thật sâu. Đôi mắt của hắn mở ra, từng đợt sóng gợn xuất hiện ở trong đôi mắt của hắn. Đó là những đường tròn đồng tâm khiến cho người ta hoa mắt.

Hai tay Uchiha Akira trực tiếp chắp vào nhau, hắn khẽ quát nhẹ một tiếng: “Luân hồi: Ngoại đạo chuyển sinh!”

Ầm!

Một bộ mặt ma quái trực tiếp hiện ra. Cái mặt này giống hệt bộ mặt diêm vương với con mắt mờ lớn. Nó há cái miệng vô cùng rộng lớn phát ra. Từ trong cái miệng rộng lớn của nó trực tiếp phun ra một luồng ánh sáng màu xanh.

Luồng ánh sáng màu xanh này trực tiếp chui vào trong người của Terumi Mei. Ngay sau đó cái mặt cũng biến mất. Thân mình Uchiha Akira thờ ra hồn hên. Hắn trực tiếp gục lên thân thể cô bé Terumi Mei. Đây là lần đầu tiên hắn sử dụng đôi mắt này. Hắn cảm giác được toàn bộ lượng lớn chakra bị hút sạch ngay lập tức. Cơ thể Uchiha Akira bị sốc do chakra trực tiếp bị hút một đoạn lớn. Hắn cảm giác được đầu óc choáng váng.

Thật ra thì hắn không có biết được năng lực mới này chuyên sử dụng như thế nào. Đối với những người mà hắn tự tay giết chết như vậy thì hắn sống lại người này cũng chỉ mất chút chakra mà thôi. Lượng chakra để cứu sống một người chết từ đôi mắt Rinnegan phụ thuộc vào những yếu tố sau: Thứ nhất thực lực người đã chết, thực lực càng mạnh khi hồi sinh tiêu tốn càng nhiều chakra. Thứ hai người đó có phải do người mang Rinnegan giết hay không, nếu phải thì lượng chakra tiêu tốn sẽ rất ít còn ngược lại. Thứ ba thời gian người đó chết khoảng bao lâu, thời gian chết càng gần thì tiêu hao chakra càng ít.

Lần này Uchiha Akira đột nhiên phát động một thuật trong đôi mắt mà mình chưa nắm rõ nên lượng chakra của hắn bị rút đột ngột khiến cho cơ thể Uchiha Akira đã bị sốc. Thế nên hắn không nhận được mối ngã ngoài lên cơ thể cô bé.

Đôi mắt màu xanh lam xinh đẹp của Terumi chớp chớp nhẹ mở ra. Nàng cảm giác được đè trên thân thể của mình là một cái gì đó vô cùng nặng. Đôi mắt lơ mơ mở ra. Nàng nghe được âm thanh của nước nhỏ giọt. Ở phía trên đỉnh là một cái vòm bằng đá.

Đầu Terumi Mei quay sang thì thấy được một khuôn mặt, đúng hơn là một cái mặt người thanh niên có đeo mặt nạ nhưng đã bị lệch sang một bên để hở lộ một phần khuôn mặt. Terumi giật mình nhận ra mình đang bị một nam tử đè lên người của mình.

“Aaaa...” Từ miệng Terumi Mei phát ra một tiếng hét lớn. Bàn tay của nàng ngay lập tức đưa lên đẩy thân thể của người thiếu niên đang đeo mặt nạ hồ ly bị lệch sang một bên này. Bắp đùi tròn mà mập mạp của cô bé đưa ra trực tiếp đem cơ thể người thiếu niên mặc y phục kimono màu xanh lam này đá bay.

Thân thể thiếu niên xoay vào vòng sau đó rơi bịch đập mạnh vào đá. Thân mình cô bé ngay lập tức lùi về cánh tay đưa lên che ngực, bàn tay nắm vào một bên tay, một bên tay khác thì chống dưới đất. Hiên nhiên cô bé đang ngồi ở dưới đất chăm chú nhìn về phía thiếu niên.

Cạch!

Chiếc mặt nạ rời ra khỏi mặt nạ người thiếu niên sau đó lăn tròn ở trên đất. Nó để lộ ra một khuôn mặt khá là đẹp trai. Mái tóc bạch kim ôm lấy cả khuôn mặt của hắn. Con mắt của cô bé Terumi Mei chăm chú nhìn về phía cảnh này.

Người thiếu niên lắc lắc đầu, hắn cảm giác đầu của mình truyền đến cảm giác vô cùng choáng váng. Hắn nhăn mày lại, bàn tay đưa lên sờ sờ đầu của mình. Đôi mắt của hắn từ từ mở ra. Hắn quay đầu quan sát một chút thì thấy được cô bé mặc y phục màu xanh lam đang ôm lấy cánh tay.

Khỏe miệng Uchiha Akira hơi nhếch lên sau đó phả ra một hơi dài: “Bé con... à không Terumi Mei, em đã tỉnh rồi sao?”

“Người...” Cô bé lấp bắp nhìn về phía Uchiha Akira lên tiếng nói: “Anh là người mà ta đã gặp ở bên dòng suối” Giọng nói của cô bé trở nên đề phòng. Sau đó cô bé quay đầu nhìn về phía xung quanh đồng thời nói: “Đây là đâu?”

Uchiha Akira tự đứng dậy, ngay sau đó hắn vươn tay ra phẩy phẩy tà áo của mình, hắn mỉm cười nói: “Terumi Mei, chẳng lẽ em không nhớ gì sao?”

Nghe được lời này thì cô bé Terumi Mei mới giật mình một cái. Cô bé nhớ đến mình giao chiến với người được làng Sương Mù thuê tên là Kakuzu. Hiện nhiên Kakuzu được người thuê nhưng không ngờ nhiệm vụ của Kakuzu lại là tiêu diệt ba người cô bé Terumi Mei cùng với hai đồng bạn của mình.

Bàn tay của cô bé sờ sờ lên cổ của mình. Cô bé nhớ được mình đã bị Kakuzu bẻ gãy cổ mới đứng. Tại sao bây giờ cô vẫn còn sống. Ánh mắt của cô bé nhìn về phía Uchiha Akira lên tiếng nói: “Anh, anh đã cứu tôi sao?” Lời nói của cô bé trở nên nhỏ nhẹ.

“Ừm!” Uchiha Akira mỉm cười. Hắn nhẹ nhàng gạt đầu nói: “Bởi vì vừa rồi cứu em hao phí khá nhiều chakra nên anh mới bị ngắt đi tạm thời. May mắn là mạng sống của em được giữ lại đây! Đúng rồi, tại sao Kakuzu muốn giết chết em đây? Hắn chuyển sẵn đầu người lấy tiền mới đứng. Mấy đứa trẻ như bọn em thì tại sao hắn lại muốn ra tay đây?”

Terumi Mei cũng không có trả lời Uchiha Akira mà con người màu xanh lam liếc nhìn về phía hắn sau đó lên tiếng nói: “Anh, tên anh là gì?”

“Hả?” Nghe được lời này thì Uchiha Akira có vài phần kinh ngạc. Ngay sau đó hắn mỉm cười thân thiện nhìn về phía cô bé. Hắn bình thản đáp lại: “Tên của anh là Akira, còn họ thì anh không có. Anh là một người lưu lạc khắp nơi.” Hắn ngược nhìn về phía xung quanh sau đó lên tiếng nói: “Đúng rồi, tại sao em lại bị Kakuzu tấn công vậy?”

Đột nhiên Terumi Mei nhớ đến điều gì, nàng cảnh giác nhìn về phía chiếc mặt nạ đang lẩn trên mặt đất. Terumi Mei lên tiếng nói: “Anh, anh... là người đã bắt đi nữ pháp sư Miroku!” Bộ dạng của cô bé tràn đầy đề phòng nhìn về phía Uchiha Akira.

Đầu Uchiha Akira nhẹ nhàng gật xuống, hắn lên tiếng nói: “Đúng vậy, bọn anh được người ta thuê cần phải bảo vệ nữ pháp sư Miroku. Thế nên nhiệm vụ của bọn anh phải bảo vệ cô ấy bằng mọi giá.” Hắn chớp nhẹ đôi mắt nhìn về phía Terumi Mei sau đó nói: “Em còn chưa nói cho anh biết về em thì phải? Theo như cách thức tấn công của bạn em thì kiểu thức tấn công này là Ninja làng Sương Mù. Anh nói đúng chứ?”

Thấy được Terumi Mei không có trả lời, Uchiha Akira mở miệng nói: “Được rồi! Nếu như em không muốn trả lời vậy cũng không cần trả lời. Mỗi người có một bí mật riêng.” Nói đến đây Uchiha Akira thở dài ra một hơi, hắn lên tiếng nói: “Vậy tiếp theo em định làm gì?”

“Ta...” Terumi Mei ngược mắt nhìn về phía Uchiha Akira. Ngay sau đó cô bé lên tiếng nói: “Nhiệm vụ của em cũng là bảo vệ nữ pháp sư Miroku. Anh có thể cho em đi cùng được hay không?” Thấy được hai hàng lông mày Uchiha Akira hơi nhíu lại thì cô bé vội vã lên tiếng nói: “Yên tâm đi, em chắc sẽ tự bảo vệ mình không làm vướng chân sau của anh...”

Ánh mắt Uchiha Akira quét về phía Terumi Mei thì thấy hai tay cô bé nắm chặt, ánh mắt cô bé tràn ngập kiên định. Một hình ảnh cô bé có khuôn mặt tròn trịa, mái tóc đen cùng với con người màu đỏ giống như hồng ngọc thoảng ẩn thoảng hiện trên khuôn mặt cô bé Terumi. Một tay Uchiha Akira khoanh trước ngực, một tay cầm ở cầm của mình sau đó nhẹ nhàng gạt đầu xuống nói: “Thôi được rồi! Tuy nhiên nếu như có nguy hiểm thì em phải đứng sau anh đây!”

Nhất thời khuôn mặt cô bé Terumi Mei gạt đầu nói: “Ừm!”

Uchiha Akira quay sang nhìn về phía bầu trời sau đó nói: “Trời đã tối rồi! Chúng ta rời đi cũng không vội. Em chờ ở đây, anh sẽ ra ngoài chuẩn bị bữa tối được chứ? Em không sợ khi ở một mình chứ?”

Thấy ánh mắt của Uchiha Akira chăm chú nhìn về phía mình thì cô bé gạt đầu một cái. Uchiha Akira mỉm cười một cách thân thiện. Trong lúc này thì hắn rút ra một cuộn giấy đặt trên đất. Bàn tay trực tiếp ấn ở trên mặt giấy.

Bùm!

Một tiếng nổ vang lên, một đoàn khói xuất hiện. Một đám ba lô với vật dụng xuất hiện. Uchiha Akira trực tiếp lấy ra một chiếc đèn dầu sau đó đem nó đốt sáng rồi đặt trước mặt Terumi Mei. Đồng thời hắn rút ra khá nhiều thứ để chuẩn bị những thứ này đều là vật dụng cần thiết cho một Ninja khi đi xa.

Sau khi đem một đồng thứ trải ra, Uchiha Akira xoay người rời đi để lại Terumi Mei ở trong động. Thân mình hắn phóng nhanh ra khỏi trong động.

Tại một chỗ khác...

Ở phía dưới nằm la liệt các Ninja đã chết, tiếng gào thét giống như quái vật lan tràn khắp nơi. Nếu ở đây thì Uchiha Akira có thể nhận biết vài người. Vài cái xác ở đây không ngờ chính là một đám người Ninja đã tấn công nữ pháp sư Miroku. Cái xác của tên có cái cánh màu đen, một bên cánh của hắn đã đứt đoạn, trên cổ của hắn chứa một vết thương sâu hoắm.

Một con quái vật khổng lồ bị đám dây xích buộc lại, nó có hình thù kỳ dị, những cái xúc tu của nó vươn ra có hình giống như một con rồng. Đám dây xích nhanh chóng buộc nó lại. Nó điên cuồng gào thét: “Thả ta ra, loài người ti tiện, các người muốn làm gì với ta? Khốn kiếp... buông ta ra!” Con quái vật điên cuồng dây dụa.

Ở trên chiến trường tràn ngập mấy hình nhân tượng đất nhưng tất cả chúng đều bị ngăn bởi một vực khá sâu. Mấy cái vực này rõ ràng do Ninja tinh thông Thổ Độn tạo ra. Con quái vật màu đen nằm ở trung tâm vòng tròn.

Ở phía dưới nằm la liệt các thi thể. Từng đoạn dây xích được nối với thân mình khổng lồ của con quái vật màu đen kìa. Chúng được các Ninja cầm trong tay để chế trụ con quái vật. Một nam nhân khá béo tốt với mái tóc màu đỏ rực như lửa cầm trong tay một thanh kiếm dài.

Thanh này không phải kiếm mà nó đúng là một sinh vật còn sống thì đúng hơn. Người nam nhân béo tốt với mái tóc màu vàng cam kìa chính là Suikazan Fuguki. Hắn đang nắm chuôi của con sinh vật có hình dạng kỳ lạ này. Nó là một sinh vật sống có tua tua đầy gai cá mập sắc nhọn và có một hàm răng sắc bén.

Con quái vật có hình dáng giống như thanh kiếm lại giống như cá gai này đang ngoạm chặt lấy cơ thể khổng lồ của con quái vật màu đen. Mặc dù nhỏ hơn rất nhiều nhưng cú ngoạm của nó hoàn toàn giữ chặt nó với con quái vật màu đen kìa.

Lượng chakra màu đen từ con quái vật màu đen ò ạt chảy vào trong miệng của con sinh vật quái dị này mà Suikazan Fuguki đang điều khiển. Suikazan Fuguki quay về phía nam nhân ngoài ba mươi tuổi mà mở miệng nói: “Ngài Harusame, chúng ta cần phải nhanh chóng hơn!”

“Được!” Nam nhân tên Harusame gật đầu nói. Hắn nhìn về phía trước mặt. Vị trí hắn đứng ở nơi này khá giống với một nghi lễ nào đó.

Một đứa bé tóc đỏ được cột chặt ở trên giường. Bốn phía xung quanh được sắp xếp những cây nến theo hình tròn. Ở trên nền đất được họa những chi tiết vô cùng kỳ quái. Con mắt cậu bé tóc đỏ mở lớn tràn đầy sợ hãi nhìn về phía con quái vật màu đen ngòm này.

Phía trên bụng của cậu bé có một cái ấn ký màu đỏ xoắn ốc. Harusame hai tay kết ấn ngay sau đó lăm bằm những gì vô cùng khó hiểu. Bàn tay của hắn trực tiếp đặt lên trên bụng của cậu bé nơi cái ấn ký màu xoắn ốc đã được dựng sẵn ở nơi đó.

Cậu bé liên tục dẩy dụa, ngay sau đó tại cái đồ án ở phía dưới nền đất nhanh chóng sáng lên. Nó phát ra ánh sáng sáng rực rỡ.

Đôi mắt Harusame chăm chú nhìn về phía con quái vật khổng lồ màu đen kìa. Hai tay của Harusame kết một cái ấn kỳ lạ. Ngay sau đó trên bàn tay của hắn xuất hiện một vết ánh sáng rực rỡ. Thân mình Harusame phóng lên. Bàn tay trực tiếp ấn vào cơ thể của con quái vật màu đen kìa.

Ngay tại vị trí trên thân thịt con quái vật màu đen xuất hiện một cái ấn ký. Thân mình con quái vật màu đen điên cuồng gào thét đồng thời dẩy dụa. Nó cảm giác được từ cơ thể của cậu bé kìa xuất hiện một lực hút vô cùng điên cuồng khiến nó không có cách nào phản kháng được.

“Không...” Con quái vật khổng lồ điên cuồng gào thét. Nó thấy được cái ấn ký hình xoắn ốc trên bụng cậu bé điên cuồng phát ra ánh sáng. Một luồng không khí xoay tròn xung quanh vị trí này. Từng tia chakra màu đen trên cái cơ thể khổng lồ của con quái vật màu đen bị cái ấn ký ấy hấp thu.

Toàn thân cậu bé đỏ ra mồ hôi, cậu bé cảm giác toàn thân mình giống như bị người xé nát. Cậu điên cuồng dẩy dụa gào lên. Cậu hét lớn một tiếng: “Aaaaaa...” Tiếng gào thét của cậu bé vang vọng khắp núi đồi.

Bàn tay Fugaki đem sinh vật sống điều khiển rút lại. Sinh vật sống nhanh chóng thu nhỏ cái đuôi của nó lại. Từ chiếc miệng lớn chồm đầy răng của nó thè dài một cái lưỡi đỏ lôm lem trên miệng của mình giống như bữa ăn vừa rồi vẫn chưa là gì đối với nó

Cả thân thể to lớn của con quái vật khổng lồ này trực tiếp bị cái ấn ký hấp thu. Toàn bộ thân thể của nó không ngờ lại trực tiếp trui vào nơi đó. Khi tiếng thét dài của cậu bé tóc đỏ phát ra thì cậu bé gục xuống dưới. Hiên nhiên cậu bé đã hoàn toàn rơi vào trạng thái hôn mê.

Suikazan Fuguki quay cái mặt to béo nhìn sang bên Harusame mà tò mò hỏi: “Ngài Harusame, phong ấn hoàn thành sao?”

Bàn tay Harusame đưa lên vuốt nhẹ trên trán đem mồ hôi lau đi. Hắn thở ra một hơi sau đó nói: “Cũng không quá rõ. Ác quỷ Mouryou vốn là một tập hợp thể gồm chakra cùng với một số thứ khác. Mặc dù Chakra của nó cũng không khác biệt so với vĩ thú là bao nhưng xét chung mà nói thì nó vẫn không phải là vĩ thú. Ta đã dùng phương án phong ấn vĩ thú để phong ấn vào cơ thể của cậu bé này. Hy vọng với sinh mệnh lực cường đại của tộc Uzumaki sẽ giúp cậu bé thành kiểm soát được sức mạnh của Mouryou”

“Aaaaa...” Đột nhiên cậu bé tóc đỏ mở ra đôi mắt màu đỏ của mình. Ngay sau đó đôi mắt của cậu bé hoàn toàn trở thành màu đen. Đám Ninja làng Sương Mù ngưng trọng nhìn về phía cảnh này. Tuy nhiên khiến cho cả đám cực kỳ kinh hãi.

Trong lúc này cơ thể của cậu bé lại nhanh chóng hẽo rút lại. Ngay sau đó thân mình cậu bé chẳng khác gì một cái thây khô cả. Harusame đột nhiên quát lớn: “Không được rồi! Phong ấn có dấu hiệu hỏng mất!”

Phụt!

Từ trong cái ấn ký hình xoắn ốc kìa một cái xúc tu có hình đầu con rồng màu đen trực tiếp đâm xuyên ra bên ngoài. Ngay sau đó là ba bốn cái. Kế tới thân thể cậu bé nhanh chóng bị một đám xúc tu bao bọc lại. Một khối thịt lúc nhúc màu đen bao lấy cơ thể của cậu bé. Ngay sau vài giây thì nó biến thành khổng lồ.

Suikazan Fuguki ngay lập tức sử dụng sinh vật sống cầm trong tay của mình. Cái cán của nó vươn dài trực tiếp há cái miệng lớn hướng về phía con quái vật màu đen khổng lồ mà tấp. Tuy nhiên cái xúc tu đối với con quái vật sống có hình dạng giống cá này vô cùng kiêng kỵ, nó ngay lập tức dùng một cái xúc tu quật mạnh đem cái sinh vật sống quái dị đó đánh bay.

Chát!

Cả cái sinh vật sống kỳ dị đầy gai đó bị chiếc xúc tu đánh bay. Tuy nhiên Suikazan Fuguki vẫn nắm chặt được chuôi của nó. Mái tóc của hắn ngay lập tức dựng thẳng đứng lên. Từ tóc của hắn bắn ra những tia châm màu đỏ. Hàng ngàn, hàng vạn tia châm hướng về phía Mouryou mà bắn đi

Chương 58: Phong Ấn Thất Bại, Mouryou Bỏ Trốn

Quái vật cũng ngay lập tức làm ra phản ứng khi mà Suikazan Fuguki biến tóc mình thành hàng ngàn, hàng vạn cái châm đỏ bắn về phía mình. Trên cơ thể con quái vật màu đen Mouryou xuất hiện một lớp mô mỏng màu đen. Nó phát ra cường quang ngay lập tức chặn đứng đám kim châm do tóc Suikazan Fuguki tạo ra.

Keng, keng, keng...

Âm thanh va chạm đinh tai nhức óc giống như kim loại va chạm vào với nhau. Khuôn mặt Fuguki có chút biến sắc, hắn ngay lập tức mở to con mắt sau đó quay về phía đám Ninja làng Sương Mù nói: "Tất cả cẩn thận! Mouryou đã trở nên mạnh hơn hẳn!" Nói đến đây thì Fuguki cũng thu lại thành vũ khí kỳ quái của hắn.

Vũ khí là sinh vật sống mà hắn đang sử dụng chính là một trong bảy thanh vũ khí vô cùng mạnh mẽ của làng Sương Mù. Tên của nó chính là Samehada. Trong bảy thanh kiếm của làng Sương Mù thì thanh đại đao Samehada được coi là vũ khí đáng sợ và nguy hiểm nhất. Nó có khả năng ăn chakra của đối thủ, đây chính là điểm đáng sợ của nó. Khi Samehada hấp thụ chakra càng nhiều thì nó càng trở nên to lớn và đáng sợ.

Suikazan Fuguki có khả năng chữa thương và khôi phục chakra dựa vào thanh Samehada trong tay của hắn. Thanh Samehada này thực ra chính là một con cá sống trong bụng của Tam Vĩ. Nó sống trong bụng Tam Vĩ và là nơi chứa năng lượng tạm thời cho Tam Vĩ Isobu. Chính vì vậy mà Tam Vĩ đã có năng lượng chakra vô cùng dồi dào. Tuy nhiên khi phong ấn vào cơ thể vật chủ thì Samehada trở nên không còn hữu dụng nữa nên họ đã quyết định biến Samehada trở thành một thanh vũ khí mạnh nhất trong bảy thanh vũ khí của làng Sương Mù.

Khi mà tay Suikazan Fuguki đem chiều dài cán Samehada rút ngắn lại. Hắn ngay lập tức sử dụng hai tay kết ấn. Ngay từ dưới đất phun lên một đám nước. Nó biến thành một con rồng nước khổng lồ đánh thẳng vào thân mình của Mouryou.

Phanh!

Thân mình Mouryou hơi có chút chấn động. Mouryou gào lên một tiếng vô cùng lớn. Cái xúc tu của nó trực tiếp hướng về phía đám Ninja đang ở gần đó mà đập. Đám Ninja ở gần đó ngay lập tức vội vã trực tiếp nhảy về phía sau muốn tránh thoát một cái. Đồng thời toàn bộ cả đám đều dùng nhẫn thuật đánh về phía Mouryou. Đáng tiếc những loại nhẫn thuật này đều không có mấy sự tác dụng khá lớn đối với Mouryou.

Tuy nhiên thanh Samehada chính là một thứ mà Mouryou vô cùng kiêng kỵ. Khi mà Suikazan Fuguki thu ngắn thanh Samehada lại. Hắn không thấy chiêu thức nhẫn thuật Thủy Độn của mình vừa rồi có tác động hiệu quả với Mouryou thì hắn vội vàng đổi chiêu. Hiển nhiên Suikazan Fuguki cũng nhận ra được Mouryou đối với thanh Samehada có vô cùng kiêng kỵ thế nên Fuguki mới ngay lập tức muốn tiến hành đánh áp sát đối với Mouryou đồng thời hắn sử dụng thanh Samehada để tấn công về phía trước.

Mouryou vốn cũng có suy nghĩ của mình, nó ngay lập tức theo bản năng vừa đánh vừa lùi lại. Nó rất sợ Samehada một khi mở miệng sẽ ngọam chúng cơ thể của nó. Trong lúc hai bên nhất thời một bên cố tránh, một bên thì truy đuổi.

Ầm!

Thân mình to lớn khổng lồ của Mouryou khiến cho đám đất đá ở đây sạt lở vô cùng nghiêm trọng. Ngay lập tức thân mình của hắn kéo theo Fuguki trực tiếp rơi xuống vực do các Ninja sử dụng Thổ Độn tạo ra.

Ngao...

Một tiếng hồng vang lên. Dưới con mắt kinh ngạc của mọi người thì Mouryou biến thành một con rồng nhiều đầu, nó mở rộng hai cánh vĩ mạnh bay vút về phía xa. Nhất thời mọi người chưa hồi phục lại được tinh thần thì thân mình Mouryou đã bay vút đi.

Thân thể béo tốt của Suikazan Fuguki trực tiếp từ dưới vực nhảy lên. Bàn chân hắn sử dụng chakra đạp mạnh lên trên nền đất phát ra một tiếng nổ lớn. Trong lúc này thì thân mình Suikazan Fuguki có chút trật vật. Quần áo của hắn có chút rách nát nhưng hắn không có bị thương chút nào. Bàn tay của hắn xách nhẹ thanh Samehada sau đó đem nó nhanh chóng hướng về phía sau lưng cất lại.

Một Ninja vội vàng đi tới nói: "Ngài Suikazan Fuguki, nhiệm vụ chúng ta thất bại! Chúng ta phải làm sao đây?"

Hai hàng lông mày của Fuguki liên tục giật giật, hắn mở con mắt to nhìn về phía Harusame. Bàn răng lồm chồm của hắn hơi mở ra. Harusame thờ dãi lắc nhẹ đầu của mình. Suikazan Fuguki quay về phía đám Ninja làng Sương Mù mở miệng nói: "Được rồi, chúng ta trước đó đi tìm nữ pháp sư để năng nhanh chóng đem Mouryou phong ấn lại. Tuyệt đối không để bất cứ làng nào đạt được loại sức mạnh này. Hừm..." Fuguki hừm nhẹ một tiếng.

Tỉ tách...

Âm thanh nhẹ nhàng phát ra từ đồng lửa đang cháy được đốt ở phía trước. Một đồng lửa lớn nằm ở giữa động khiến cho động trở nên ấm áp và sáng sủa hơn nhiều. Cô bé tóc màu hung đỏ nhìn về phía một con thỏ đang được nướng chín trên ngọn lửa mà nuốt nước miếng ừng ực.

Thấy được bộ dạng như vậy của cô bé thì Uchiha Akira thờ dãi ra một hơi. Hắn mỉm cười lắc lắc đầu. Hắn vẫn nhớ được khi mình bắt con thỏ trắng về làm món thịt thỏ nướng thì cô bé đòi sống đòi chết cũng sẽ không muốn hắn giết chết thỏ con để làm món thịt nướng. Bây giờ hương thịt nướng thỏ lại trở nên thơm ngào ngạt khiến cho chiếc mũi nhỏ nhỏ của cô bé hí lên không ngừng.

Trong tay Uchiha Akira xuất hiện một cái đĩa khá lớn bằng kim loại, hắn đem cả con thỏ đặt lên trên đó. Lấy ra một đồng gia vị, Uchiha Akira nhẹ nhàng rắc lên bên trên chúng. Một mùi hương ngào ngạt trực tiếp bốc ra phía ngoài khiến cho chiếc bụng cô bé Terumi Mei sôi lên phát ra thành tiếng. Trên tay của hắn xuất hiện một thanh đao nhỏ do chakra ngưng tụ tạo thành. Nó dễ dàng đem thân thỏ nướng cắt thành mấy khúc. Đem thịt thỏ cắt bỏ vào một phần đĩa khác đưa về phía cô bé Terumi Mei.

Ngay lập tức cô bé nhào tới, bàn tay vươn ra trực tiếp đem thịt thỏ cắn lấy. Tuy nhiên ngay sau đó cô bé hét lên một tiếng: "Aa..." Bàn tay nhỏ nhắn xinh xắn đưa ra liên tục phui phui vào miệng của mình. Dường như thịt thỏ nóng đã khiến cho cô bé cô bé chảy cả nước mắt, tay thì liên tục phẩy phẩy ở miệng của mình.

Đầu Uchiha Akira hơi lắc lắc, hắn thấy cô bé len lén nhìn về phía mình, hai má cô bé hơi đỏ lên vì xấu hổ. Uchiha Akira trực tiếp đem miếng thịt nhẹ nhàng nhét vào miệng của mình. Mức độ nóng như vậy còn chưa đủ sức với cái da dày của Uchiha Akira.

"Hà..." Uchiha Akira hướng về phía cô bé Terumi Mei nói: "Không nghĩ đến thỏ con lại ăn ngon miệng như vậy ha?" Lời nói của Uchiha Akira khiến cho cô bé Terumi Mei nhất thời đỏ mặt tới mang tai. Nàng có chút xấu hổ. Chính nàng không có muốn bảo vệ thỏ con nhưng trong lúc này thì chính nàng lại có phần tham gia vào ăn thịt thỏ con.

Trong lúc Terumi Mei còn đang lúng túng thì bất chợt một âm thanh gào lớn vang vọng trong cánh rừng khiến cô bé có chút giật mình: "Ngao!" Âm thanh có chút lớn giống như tiếng dã thú phát ra.

Thân mình cô bé hơi run lên, cô bé nhìn về phía Uchiha Akira lên tiếng hỏi: "Tiếng gì vậy?"

Khỏe miệng Uchiha Akira nhếch lên, hắn ngẫm nghĩ trong lòng: "Có phải hay không cô bé này sợ ma rồi?" Tuy nhiên hắn cũng không muốn dọa cô bé này một chút nào cả. Hiếm thấy một Ninja nào xuất thân từ làng Sương Mù máu lại sợ ma như vậy. Uchiha Akira cười nói: "Ninja xuất thân từ làng Sương Mù Máu sợ ma?"

Làng Sương Mù của Thủy Quốc hay còn với một cái tên khác Làng Sương Mù Máu. Tại sao nó có cái tên này thì phải nói đến chính sách của làng Sương Mù. Làng Sương Mù yêu cầu học viên tốt nghiệp phải có năng lực mạnh mẽ. Họ muốn đào tạo ra những Ninja tốt nhất. Thế nên làng đề ra chính sách các học viên chỉ có thể tốt nghiệp khi giết chết đồng bạn của mình. Chính cái chính sách ghê tởm này khiến cho không biết bao nhiêu đứa trẻ tự giết lẫn nhau. Chỉ còn một số ít học viên có thể sống sót mà thôi.

Tuy nhiên cái chính sách này có điểm vô cùng tồi tệ đó chính là nó gây thêm hận thù cho những người mang huyết kế giới hạn và những người không có huyết kế giới hạn. Bởi vì trong chiến đấu giữa các học viên tại độ tuổi nhỏ như vậy nếu như có người thức tỉnh huyết kế giới hạn thì gần như người đó có thể áp đảo các học viên khác. Điều này đã khiến cho người bình thường có con em vào học viện có thêm lý do để tăng hận những người mang huyết kế giới hạn.

Khuôn mặt cô bé trở nên vô cùng xấu hổ, hai má đỏ bừng bừng nói: "Ai... ai sợ ma ở đây?" Thân mình cô bé hơi run lên.

Trong lòng Uchiha Akira thì vô cùng buồn cười. Hắn ngẫm nghĩ mình có nên trêu bé gái này một chút hay không. Mặc dù có chút lớn tuổi nhưng hắn cảm giác việc này chơi còn có chút kha khá. Hắn ngược mắt nhìn về phía cô bé Terumi Mei. Trong lúc này thì con mắt của hắn mở lớn kinh hãi nhìn về phía Terumi, đồng thời thân mình run lên lay bẩy.

Cô bé Terumi Mei nhăn mày nói: "Anh làm gì nhìn về phía ta như vậy?"

Thân mình Uchiha Akira run lên, bộ mặt của hắn trở nên xám trắng lại, hắn chỉ thẳng ngón tay về phía sau lưng cô bé Terumi đồng thời nói với giọng thêu thảo: "Terumi, đằng sau em có thứ gì đó vô cùng kinh khủng. Một... một đôi mắt cực kỳ lớn màu đỏ như máu..."

Terumi cảm giác được thân mình lạnh như băng. Tóc của cô bé có chút dựng lên, cô bé run lẩy bẩy từ từ quay về phía sau. Ngay sau đó Uchiha Akira đột nhiên hét lớn: "Aaaa..." Thân mình cô bé giật thót lên.

Cô bé gào lớn một tiếng: "Aaaaa..." Bộ mặt xám xịt lại vô cùng sợ hãi. Cô bé ngay lập tức chạy vụt tới Uchiha Akira sau đó lấp sau lưng hắn nhìn về phía chỗ mình vừa ngồi. Bàn tay bắt chặt lại bả vai Uchiha Akira.

"Hahahaha..." Uchiha Akira phá lên cười. Hắn có chút dờ khóc dờ cười nói: "Nữ kage, không Mizukage nữ đầu tiên trên thế giới Ninja sợ ma. A.... Hahaha..." Hắn không biết nói thế nào nữa trực tiếp dùng tay ôm bụng của mình. Hắn cảm giác được trêu chọc cô bé này rất khá. Có lẽ Uchiha Akira chưa có từng trải qua thời thơ ấu thực sự nên hắn muốn thử trải nghiệm một chút.

Khuôn mặt cô bé đỏ ửng như trái ớt. Hiển nhiên nàng không nghĩ Uchiha Akira lại đùa với nàng như thế. Cô bé vừa xấu hổ lại vừa tức giận nhìn về phía Uchiha Akira. Cô bé hừ lạnh một tiếng sau đó bước về phía chỗ ngồi. Tuy nhiên thức ăn của nàng nói đúng hơn là miếng thịt thỏ thơm ngon đã trực tiếp rơi xuống nền đất, đá.

Đầu Uchiha Akira quay đi, hắn đưa miếng thịt thỏ lên miệng cắn sau đó giả bộ như không thấy cô bé. Thật sự là hắn thấy được cô bé giống như sắp phát khóc vậy. Trong lòng Uchiha Akira thờ dài ra một hơi, hắn không nghĩ được trò đùa của hắn có hơi quá.

Cô bé liếc nhìn về phía Uchiha Akira đang gặm đùi thỏ. Thân mình đứng dậy. Uchiha Akira không nghĩ đến cô bé lại dám tiến lại gần hắn. Bàn tay cô bé vô cùng nhanh trực tiếp đoạt lấy thức ăn trên miệng Uchiha Akira. Ngay sau đó cô bé bình thần như không có việc gì quay về phía chỗ ngồi của mình. Bàn tay Uchiha Akira ngo ngác nhìn về phía cảnh này.

Thấy được cô bé ăn ngấu ngiến như vậy thì Uchiha Akira thờ dài ra một hơi sau đó nói: "Nè..." Bàn tay hắn phất ra sau đó hỏi: "Thế nào hả bé con! Mùi vị nước miếng của anh có ngon hay không hả?" Trong giọng nói mang theo sự trêu chọc và giễu cợt.

Nghe thấy Uchiha Akira nói như vậy thì khuôn mặt cô bé Terumi nhất thời đỏ lên. Tuy nhiên nàng không có phản ứng giống như Uchiha Akira nghĩ. Cụ thể là trực tiếp ném cái miếng thịt thỏ xuống. Bàn tay của nàng đưa ra cầm lấy cái thịt thỏ đã bị bắn ném thẳng về phía Uchiha Akira nói: "Trả cho người này!"

"Thật là... một cô bé không có người thích mà!" Nói đến đây Uchiha Akira đưa tay ra bắt lấy một miếng thịt thỏ lớn mà cô bé đã đánh rơi khi hắn dọa ma. Đầu hắn quay đi khe khẽ lầm bầm nói: "Ha... em mà cứ như vậy cẩn thận sau này không ai lấy!" Bàn tay đưa lên cầm trong tay miếng thịt thỏ.

Trong lòng cô bé lúc này rất muốn nói với Uchiha Akira rằng: "Người dám nói vậy lần nữa ta sẽ giết người!" Tuy nhiên cô bé không có mồm lưỡi như thế. Cô bé chỉ lẳng lặng ăn miếng thịt thỏ mà Uchiha Akira đã ăn. Đặc biệt khi nàng cắn tới nơi mà Uchiha Akira đã ăn qua thì hai má cô bé không tự chủ trở nên hơi ửng đỏ.

Tuy nhiên con mắt của nàng mở khá lớn nhìn về phía Uchiha Akira. Bởi vì trong tay phải của hắn lúc này xuất hiện một quả cầu phát ra ánh sáng. Cái thịt thỏ xuất hiện trong quả cầu. Một số thứ bắn tung tóe từ miếng thịt bị quả cầu ánh sáng đem loại bỏ. Cô bé không nghĩ đến Uchiha Akira lại có thể không chế chakra một cách chuẩn xác như thế.

Miếng thịt được bàn tay trái trực tiếp rút ra bỏ lên đĩa. Hắn lấy ra một tờ khăn sạch trực tiếp lau đi bàn tay phải của mình. Ngay sau đó hắn trực tiếp bắt đầu ăn miếng thịt thỏ khá lớn này. Tuy nhiên với Ninja mà nói thì cái đám thức ăn này không có đáng là bao nhiêu. Uchiha Akira cũng không thể đi săn nhiều như thế.

Hắn ra ngoài sau đó trực tiếp xách trở lại một con cá nướng vô cùng lớn cho cô bé. Mỗi người đạt được một con cá khổng lồ. Xem ra mấy thứ này thì Uchiha Akira đã chuẩn bị trước rồi. Uchiha Akira mở miệng nói: "Em muốn chọn phần nào!"

Bàn tay cô bé vươn ra trực tiếp chop lấy một cây thanh gỗ khá lớn đem con cá cầm lấy. Nàng cũng không khách khí trực tiếp dùng miệng cắn luôn vào con cá nướng. Nhất thời miệng Uchiha Akira trở nên co quắp. Đôi mắt hắn chớp chớp, hắn đang định nói với cô bé hãy sử dụng dao cùng với đồ dụng cụ róc lấy thịt như vậy sẽ dễ dàng hơn.

Sau khi ăn xong thì Uchiha Akira trực tiếp hai tay kết ấn ngồi khoanh chân lại bắt đầu tụ tập Trường Sinh quyết. Bất chợt cô bé Terumi không nhịn được tò mò lên tiếng hỏi: "Anh làm gì vậy?"

Uchiha Akira bình thần đáp lại cô bé: "Một dạng ngồi thiền giống như các nhà tăng nhập định. Việc này sẽ giúp ích cho cơ thể nghỉ ngơi."

"A, là như vậy sao?" Đôi môi đỏ mọng của cô bé mấp máy. Cô bé nhìn về phía Uchiha Akira đang ngồi nơi đó. Hiện giờ cô bé đang rúc vào trong chăn ấm ngúc ngoài đầu ra nhìn về phía Uchiha Akira. Chính hành động này của Uchiha Akira đã khiến cho cô bé hiểu lầm rằng Uchiha Akira vô cùng lịch sự nhường chỗ ấm cho nàng. Thực tế thì Uchiha Akira muốn nhanh chóng bỏ xung cơ thể. Hắn hấp thu chuyển hóa chân khí Trường Sinh quyết để khôi phục lại cơ thể ban đầu. Bởi vì ngày mai Uchiha Akira biết có lẽ sẽ có một trận đánh vô cùng lớn. Hắn phải đảm bảo chắc chắn sức mạnh của mình ở trạng thái cao nhất.

Cô bé có chút tò mò lại tiếp tục hỏi: "Anh, anh không đi ngủ hay sao?"

Đôi mắt Uchiha Akira mở lớn nhìn về phía cô bé tóc đỏ hung Terumi Mei này mà lên tiếng nói: "Bé con, em nên đi ngủ sớm. Ngày mai chúng ta sẽ lên đường sớm được chứ. Với Ninja mà nói, giấc ngủ cũng rất quan trọng!"

"Vậy, vậy còn anh thì sao?" Cô bé Terumi Mei nhìn về phía Uchiha Akira lên tiếng hỏi.

"Hà..." Uchiha Akira thờ dài một hơi, hắn phất tay nói: "Terumi Mei, em ngủ trước được chứ? Anh sẽ ở đây canh nơi này! Hơn nữa nam nhân như anh thì ngủ ở đâu mà chẳng được?"

Nghe được lời này thì cô bé Terumi Mei càng cảm động trong lòng. Cô bé ngẫm nghĩ: "Thật là một nam nhân lịch sự à! Biết nhường chỗ và nệm cho phái nữ!?" Nếu như biết suy nghĩ của cô bé thì Uchiha Akira mới mở miệng ngẫm nghĩ: "Đang nghĩ gì đây? Thật sự là không hiểu nổi a!"

Cô bé chớp nhẹ đôi mắt màu xanh xinh đẹp mà hỏi: "Anh Akira, ngày hôm nay làm sao anh có thể thoát khỏi thuật vụ ẩn của Yuki?"

Uchiha Akira đang nhắm mắt. Hắn lại bắt đầu dĩ thờ ra một hơi. Hắn mở mắt nói: "Khi nào sức em đạt đến một độ cao thì em sẽ hiểu. Ninja làng Sương Mù của các em quả thực dựa dẫm quá nhiều vào thuật thức này. Nếu như Ninja khác mà nắm tốt thuật thức này sợ rằng họ sẽ phản sát. Thuật vụ ẩn không những không có tác dụng ảnh hưởng đối phương mà còn có tác dụng phản sát!"

Nghe được lời này thì cô bé Terumi Mei lên tiếng nói: "Không thể nào! Làm sao có thể, thuật vụ ẩn..."

"Hà..." Uchiha Akira thở dài ra một hơi sau đó nói: "Có rất nhiều Ninja có những năng lực đặc biệt. Trong đó phải nói đến huyết kế giới hạn Byakugan của gia tộc Hyuuga. Nếu như sử dụng thuật vụ ẩn mà tấn công người sở hữu Byakugan thì đó không phải là hành động sáng suốt. Một số sử dụng bí thuật như gia tộc chuyên sử dụng chỏ của làng Lá e rằng thuật vụ ẩn cũng không có nhiều tác dụng..."

Cô bé nghe được lời này thì nhè nhẹ gật đầu. Uchiha Akira cười khổ sau đó nhắm mắt lại tiếp tục ngồi thiền trước đồng lửa. Nàng dùng chân kín đáo thỉnh thoảng len lén thò đầu ra nhìn về phía Uchiha Akira. Uchiha Akira chỉ cười khổ một tiếng hắc cũng không có tiếp tục để ý cô bé. Xem ra cô bé Terumi Mei này đối với hắc còn có hứng thú rất lớn.

Mặt trời lặn chiếu xuống một con suối..

Một thiếu nữ đang đứng ở bên bờ suối đưa bàn tay ra vớt lấy nước rửa mặt. Bất chợt nàng kinh hãi mở con mắt khá lớn. Một cái bóng đen khổng lồ chiếu trên mặt nước. Ánh mắt nàng trực tiếp ngẩng lên nhìn về phía trước.

Ầm!

Một âm thanh phát ra khá lớn. Một con rồng màu đen với đôi cánh đen phát ra ánh sáng màu đen cùng với đám khói đen tỏa ra xung quanh cơ thể nó. Nó có vô cùng nhiều những cái đầu rồng. Nó phát ra âm thanh khàn khàn: "Cuối cùng thì ta cũng đã tìm thấy cô rồi, nữ pháp sư Miroko"

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 59: Gặp Phải Mouryou

Thiếu nữ khá xinh đẹp có vài phần kinh ngạc xuất hiện ở trên khuôn mặt. Nàng nhìn về phía con rồng khổng lồ với toàn thân màu đen, đôi cánh mở lớn. Từng cái đầu rồng màu đen hướng về phía thiếu nữ nhìn xăm soi.. Thiếu nữ ngay lập tức làm ra phản ứng, bước chân của nàng nhanh chóng lùi lại, nàng lên tiếng nói: "Mouryou, ngươi muốn gì?"

Những cái đầu rồng từ con rồng màu đen phát ra hắc khí liên tục lắc lư, nó di chuyển thân thể nặng nề của mình. Những bước chân của nó dẫm trên đất cũng khiến cho mặt đất không hề yên ổn. Từng đợt âm thanh lớn phát ra kèm theo tiếng rung chuyển vang lên.

Giọng nói ồm ồm và trầm thấp từ cơ thể con rồng phát ra, nó hướng về phía thiếu nữ mà bước đi. Nó lên tiếng với cái giọng khàn khàn: "Miroko, mau dùng hợp sức mạnh của ta cùng với ngươi. Như vậy chúng ta sẽ đạt được sức mạnh vô địch không gì sánh được. Chúng ta sẽ cùng với nhau chinh phục cái thế giới..."

Bàn tay Miroko gạt phắt ra, nàng ngay lập tức lên tiếng phản đối: "Thật là ngu xuẩn! Tại sao ngươi chỉ muốn chiến tranh đây? Chiến tranh chỉ mang lại đau thương mà không đạt được kết quả tốt đẹp. Tại sao ngươi không thử tin vào người khác một chút!"

Con rồng hơi cúi đầu xuống, từ miệng nó phát ra âm thanh hừ lạnh cùng với sự khinh bỉ: "Hừ... thật sự là ngu ngốc! Cô lại bảo ta tin tưởng vào con người sao? Con người là loại sinh vật bản thù nhất trên đời này. Nếu không những tên ấy cũng không lựa chọn ta để ta giúp chúng đoạt lấy thế giới này. Chỉ có sức mạnh mới khiến cho chúng ta đạt được những thứ mình muốn!"

"Ngươi nói rất đúng! Năm trăm của người nào lớn thì kẻ đó chính là người có tất cả." Lời này nói ra khiến cho Mouryou cùng với Miroko cực kỳ kinh ngạc. Họ nhìn về phía ấy thì thấy một thanh niên mặc một bộ kimono đơn giản với mái tóc màu đen bước về phía trước. Hắc nhìn về phía Miroko, bàn tay khoanh lại trước ngực. Dáng vẻ của hắc cực kỳ tự tin, ánh mắt hắc nhìn về phía Mouryou, trong con người của hắc lóe lên vài sự coi thường.

Mouryou cảm nhận được từ con mắt của người thanh niên kia tràn ngập sự coi thường. Nói đúng hơn Mouryou trong mắt người thanh niên này vô cùng rẻ rúng không đáng một xu. Mouryou không nghĩ được rằng mình lại bị người coi thường như vậy, hắc lên tiếng nói: "Ngươi rốt cuộc là ai?" Tuy nhiên Mouryou không có phản ứng mãnh liệt mà hắc cảm giác được từ người thanh niên này có một thứ gì đó có khả năng uy hiếp nó. Đây chính là một loại bản năng dã thú mà Mouryou có được.

Hai tay người thanh niên khoanh lại trước ngực, hắc ngao nghễ ngược nhìn về phía cái thân hình khổng lồ của Mouryou mà bình thản đáp lại: "Ngươi chính là ác quỷ Mouryou đi! Lượng chakra của ngươi so với một con vĩ thú cũng không kém chút nào. Tuy nhiên chakra nhiều cũng chẳng qua chỉ là một cái xác to lớn mà thôi!"

"Cái gì?" Mouryou gầm lên một tiếng. Nó đã tràn ngập tức giận khi nghe được người thanh niên này mở lời khinh bỉ nó như vậy. Nó ngay lập tức điều động ba cái đầu trực tiếp hướng về phía người thanh niên này. Chúng biến thành các xúc tu trực tiếp đâm về phía người thanh niên.

Ầm!

Ba cái xúc tu trực tiếp đâm về phía người thanh niên đang đứng ở dưới. Ngay sau đó chỗ người thanh niên xuất hiện một đám bụi đất được lật tung lên. Người thanh niên hoàn toàn biến mất, đám đất cát tăn đi để lại một cái hố khá lớn nơi hắc đứng.

Mouryou có chút ngơ ngác nhìn về phía cảnh này. Tuy nhiên không biết lúc nào thì người thanh niên đã đứng ở trên đầu Mouryou. Hắn trực tiếp đứng ở trên cái đầu rồng to lớn nhất. Hắn lên tiếng nói: “Yếu, yếu quá... Yếu như ngươi vậy mà cũng đòi thống trị cái thế giới này. Ngươi thực sự là ngu xuẩn. Với cái sức mạnh này cùng với đạo quân tượng đá vô dụng kia thì ngươi định thống trị thế nào đây?”

Dường như Mouryou không có phục những lời người thanh niên có mái tóc màu đen này nói. Hắn ngay lập tức sử dụng một cái xúc tu trực tiếp đưa ra quạt về phía người thanh niên dám ngỗ ngược đứng ở trên đầu của hắn.

Vù! Cái xúc tu hoàn toàn quơ vào không khí. Không biết lúc nào thì người thanh niên đã đứng ở phía trước mặt của nó. Bàn tay hắn cầm hai thanh vũ khí khá kỳ quái. Nó làm bằng thép tinh luyện với bốn cái cánh quạt ở bốn bên. Một lỗ rồng tròn ở giữa. Người thanh niên trực tiếp dùng hai tay đem lỗ rồng tròn ở giữa ném thẳng về phía con quái vật vô cùng lớn kia. Hai chiếc vũ khí quay tròn với tốc độ cực kỳ nhanh bắn thẳng về phía trước. Nó chẳng khác gì một cái máy chuyên thái thịt cả.

Vù, vù... Tốc độ hai vũ khí phát ra từng trận rít gió. Ngay sau đó chúng đâm thẳng về phía con quái vật màu đen Mouryou kia.

Keng, keng... hai âm thanh giống như kim loại va đập, từng tia lửa bắn tung tóe khắp nơi. Tuy nhiên gần ở hai bên là một tia dây màu đen nhỏ. Người thanh niên ngay lập tức phun ra một cụm lửa. Ngay lập tức ngọn lửa lan tràn theo đám dây sau đó trực tiếp bắt lên người của Mouryou.

Trên người Mouryou xuất hiện hai chùm lửa nhỏ nhỏ. Nó gào lên một tiếng, từ miệng của mấy con rồng gần đấy bắn ra từng cụm khí màu đen.

Ánh mắt người thanh niên khẽ liếc về phía nữ pháp sư Miroku đã thấy được nàng chạy ra xa đang đứng ở một chỗ xa quan sát nơi này. Trong lòng người thanh niên thầm nói: “Cũng không ngu quá!” tất nhiên với trường hợp thiếu nữ không có nghe được tiếng lòng của hắn.

Bùm, bùm, bùm...

Từng tiếng nổ vang lên. Từng cụm khí màu đen khi va đập vào nền đất phát ra tiếng nổ mạnh. Nó tạo ra một cái hố khá lớn từng dòng khí màu đen ngay lập tức bốc lên.

Người thanh niên hừ lạnh một tiếng, hai tay hắn kết ấn với tốc độ cực nhanh. Khi mà hắn trực tiếp chạm vào phía dưới đất. Từ miệng của hắn phun ra từng cụm lửa. Những cụm lửa này ẩn chứa trong đó giống như hình một con chim. Nó trực tiếp bay về phía Mouryou.

Phanh, phanh, phanh... Từng ngọn lửa đỏ rực bắn về phía Mouryou. Những cụm lửa đỏ rực này khi mà va chạm với quả cầu thì phát ra tiếng nổ lớn. Tàn lửa cùng với từng dòng khí màu đen bắn ra tung tóe. Một số quả cầu lọt lưới nện thẳng lên thân thể Mouryo. Chúng đem thân thể Mouryou nung nóng.

Mặc dù Mouryou vốn là da dày cùng với vô cùng cứng rắn tuy nhiên nó cũng bị ngọn lửa của người thanh niên kia nhanh chóng nướng cho bỏng. Nó cảm giác được toàn thân nóng bỏng. Từng con nhức nhối đau đớn từ nơi vết bỏng truyền tới. Mouryou phát ra tiếng gầm vô cùng lớn.

Trước đó...

Trong một cái động khá lớn thì một cô bé đang rúc vào trong chăn. Trên miệng cô bé xuất hiện một nụ cười vô cùng hạnh phúc. Chưa bao giờ cô cảm giác được mình ngủ lại ngon đến như vậy. Đôi mắt mở ra, cảnh sắc từ từ hiện rõ trong đôi mắt của cô bé.

Đôi mắt xinh đẹp với con ngươi màu xanh xinh đẹp kia nhẹ nhàng chớp vài cái. Bàn tay chống lên trên chiếc nệm. Ngón tay có chút thon dài đem chiếc chăn từ từ kéo ra. Ánh mắt của cô bé nhìn ra ngoài động. Trong lúc này ở phía ngoài động, ánh sáng đã lờ mờ. Tuy nhiên cô bé nhìn xung quanh phát hiện không thấy Akira đâu cả.

Buổi sáng có chút lạnh nhưng đối với cô bé sống ở làng Sương Mù thường hay có tuyết rơi và trời vô cùng lạnh thì cái se lạnh của nơi này đối với cô bé chẳng đáng là bao. Thân mình trở dậy cô bé trực tiếp bước ra ngoài động. Hắn nghe được tiếng luyện tập cùng với hít thở cùng với một đồng lửa đang được đốt nóng.

Hai người thiếu niên hoàn toàn giống y hệt nhau chỉ khác một người đang cời trần mà thôi. Cô bé biết được đây có là một loại thuật phân thân nào đó. Người thiếu niên mặc y phục kimono đơn giản màu xanh cũ kỹ mỉm cười nhìn về phía cô bé nói: “Terumi, nếu như thấy lạnh em có thể ngồi lại gần đây!”

Ánh mắt cô bé nhìn về phía đồng lửa. Đó là một đồng lửa được tạo bằng đá quây quần xung quanh. Một con thú khá lớn được quay tròn ở trên đồng lửa. Hình dáng của nó có chút giống con lợn rừng tuy nhiên lợn rừng thì không thể nào to như nó được. Nó đã được cạo lông sạch sẽ, ngoài ra ở chỗ bụng của nó còn được nhét một đồng lá. Người thiếu niên liên tục dùng tay quay tròn sau đó nhìn về phía cô bé mỉm cười.

Cô bé có chút ngơ ngác nhìn về phía người thiếu niên cời trần mặc một cái quần ngắn cụt. Mặc dù cô bé mới chín tuổi nhưng tính ra biết một chút chuyện nam nữ. Mặc dù cô bé còn chưa biết gì lắm nhưng không có nghĩa là khi cô bé nhìn về phía thân thể nam nhân sẽ không có phản ứng gì đặc biệt.

Làn da trắng hồng đã trở nên đỏ hồng lên do máu huyết liên tục di chuyển trên cơ thể của hắn. Thân mình của hắn nhìn giống như nhỏ con nhưng trên bắp tay, bắp chân bất kể là đâu đều có những khúc thịt cuộn cuộn đầy lực bộc phát. Từng thớ thịt của hắn vô cùng rắn chắc tạo thành những khúc thịt mạnh mẽ và hấp dẫn. Từng giọt mồ hôi bóng loáng lăn tăn trên cơ bắp của hắn hiện cho bất cứ nữ nhân nào nhìn vào cũng phải hấp dẫn khó mà rời mắt đi. Tuy nhiên với cô bé Terumi Mei thì chỉ thoáng nhìn qua một chút, hai má hơi đỏ lên cũng không có phản ứng gì thái quá.

“Hà...” Hắn thở ra một tiếng dài quay đầu nhìn về phía cô bé đang ngồi với người thiếu niên giống hệt mình. Bàn tay của hắn đưa ra túm lấy một cái khăn đã vắt ở cạnh cây gần đó đưa lên lau người của mình. Ngay sau đó hắn trực tiếp vươn lấy chiếc áo Kimono khoác lên trên cơ thể của mình.

Đôi mắt của hắn đảo qua cô bé Terumi một cái rồi mỉm cười nhẹ nhàng gật đầu. Hắn nhìn về phía người thiếu niên giống hệt mình hỏi: “Đã chín chưa?”

“Chờ một lúc đi!” Người thiếu niên không có quay đầu lại mà tiếp tục quan sát con thú lớn được quay trên ngọn lửa. Hắn cứ như vậy mà đáp lời lại Uchiha Akira. Hắn sau khi quan sát mấy chỗ của con thú đang quay có dấu hiệu chuyển thành vàng ươm thì hắn nói: “Chờ khoảng hai phút nữa đi. Sau hai phút thì da của nó sẽ trở nên giòn hơn một chút như vậy ăn sẽ ngon hơn!”

Mùi hương ngày một thơm hơn, cô bé nuốt nước miếng ực một cái. Nàng quay đầu nhìn về phía Uchiha Akira thấy được hắn cũng ngồi trên tảng đá bình thản chờ đợi. Đôi môi đỏ hồng của cô bé mím lại vài cái dường như muốn nói gì đó nhưng lại không quá tiện khi mở lời, bộ dạng có chút chần chừ.

“Hô!” Người thiếu niên thở ra một hơi. Hắn ngay lập tức dùng cây khều nhanh chóng khều tàn lửa khiến cho tàn lửa nhanh chóng giảm nhiệt xuống. Nó nhanh chóng biến thành một đám than hoa bốc ra lửa chỉ đủ giữ ấm mà không có cách nào nướng cháy con thú quay ở trên ngọn lửa.

Bàn tay người thiếu niên quay sang nhìn về phía bản thể của mình. Hắn gật đầu một cái, ngay sau đó hắn hóa thành một lớp khói tàn mát. Uchiha Akira trực tiếp đi tới, bàn tay vươn ra trực tiếp ngưng tụ chakra thành một con dao khá sắc bén. Hắn lấy ra một cái đĩa khá lớn đem thịt con thú quay này cắt thành từng miếng lớn.

Sau đó đồng thời hắn lấy ra khá nhiều các loại rau cùng với gia vị tươi nên những miếng thịt này. Ngay cả Terumi Mei cũng ngạc nhiên bởi vì nàng không rõ được hắn lấy ra những thứ này ở đâu. Có lẽ rằng nàng cho rằng hắn lấy những thứ này từ quyền trục chứa đồ mà thôi. Tuy nhiên điều mà khiến cho nàng chú ý ở đây không phải cách hắn có những thứ này mà hắn sử dụng chakra ngưng tụ thành dao cắt đem đám thịt ở đây cắn mỏng. Người có thể làm như vậy e rằng chỉ có những kunoichi mới có khả năng này mà thôi.

Đem đĩa thịt quay được bày biện khá là sang trọng đưa tới cô bé nói: “Của em đây!”

“Cảm ơn anh!” Từ đôi môi đỏ hồng của cô bé Terumi Mei không ngờ lại phát ra tiếng nói như vậy. Uchiha Akira nhìn về phía cô bé. Xem ra quan hệ giữa hắn cùng với cô bé cải thiện khá nhiều. Cô bé cũng không hề phòng hãm giống như trước nữa.

Bàn tay Uchiha Akira cầm lấy một chiếc thìa xiên vào miếng thịt sau đó bỏ vào miệng. Hắn cảm giác được cái vị béo ngậy tràn vào trong miệng của mình. Vị béo béo ngọt ngào, thơm lừng hơn nữa lại không có ngấy chút nào. Mùi vị vô cùng mê người. Đem thức ăn nuốt xuống thì ánh mắt Uchiha Akira quét về phía cô bé Terumi Mei. Thấy được trên miệng cô bé còn có dính chút dầu mỡ. Hắn lên tiếng nói: “Terumi, chúng ta sau khi ăn xong thì sẽ rời đi nơi này. Chúng ta đi gặp nữ pháp sư Miroko được không?” Đầu cô bé Terumi Mei gật đầu xuống.

...

Hai bàn tay người thanh niên kết ấn, từ miệng của hắn trực tiếp phun ra một quả cầu lửa vô cùng lớn bắn thẳng về phía Mouryou. Cả thân thể của Mouryou được bao bọc trong một ngọn lửa ngập trời. Ngọn lửa bốc lên cực kỳ mạnh mẽ giống như đang muốn đốt xuyên cả bầu trời vậy.

Tiếng gào của Mouryou phát ra vô cùng đau đớn. Nó liên tục lắc lư thân thể của mình. Cả thân thể của hắn được bao trùm trong trong biển lửa. Những cái xúc tu của hắn đập tung tóe khiến cho tàn lửa bắn tung tóe khắp nơi.

Thân mình Mouryou điên cuồng dấy lửa, ngay sau đó từng cái xúc tu bắn về phía người thanh niên mặc bộ kimono đơn giản. Tuy nhiên thân mình người thanh niên kia lại thoáng ẩn, thoáng hiện. Hắn trực tiếp xuất hiện ở trên một cái đầu của Mouryou. Trong tay hắn xuất hiện một thanh đoản kiếm ngắn. Hắn trực tiếp dùng toàn lực đâm về phía cái đầu lớn này. Hai tay nắm chặt lấy thanh kiếm ngắn, chân hơi quỳ xuống. Bàn tay toàn lực đâm thẳng vào phía trong.

Tiếng ken két phát ra, âm thanh này giống như thanh kiếm đâm xuyên qua một lớp sắt mỏng phát ra vậy. Nó trực tiếp đâm xuyên vào sâu bên trong. Ngay sau đó một thứ chất lỏng màu đen bốc ra hắc khí từ vết thương mà người thanh niên tạo ra. Nó bắn tung tóe dính cả lên tay của người thanh niên này.

Ngay sau đó có bốn cái đầu rồng màu đen do súc tu biến thành. Nó trực tiếp há miệng hướng về phía người thanh niên đuổi theo. Tuy nhiên thân mình người thanh niên lại quý dị biến mất. Đây không phải chiêu thức nhẫn thuật di hình hay di động gì cả mà chính là một loại nhẫn thuật thời không đem hắn đi chuyển đi.

Hắn ngay lập tức xuất hiện ở dưới đất. Bàn tay của hắn kết ấn. Ngay sau đó hắn phun ra từng cụm lửa có hình dáng giống như một cái đầu rồng bắn về phía Mouryou. Nó hung hăng nện mạnh lên cơ thể Mouryou mà phát ra những tiếng nổ lớn.

Tuy nhiên khiến cho người thanh niên kinh ngạc là từ phía dưới đất mọc lên một cái xúc tu đâm xuyên qua cơ thể của hắn. Đáng tiếc thân hình của hắn không ngờ đã không có tại nơi đó. Tuy nhiên trên cái xúc tu đã xuất hiện một vết máu.

Người thanh niên nay lập tức xuất hiện ở một chỗ khác. Hắn đưa bàn tay ra ôm bụng của mình. Tuy nhiên vết thương có vẻ như đang có xu hướng liền lại. Người thanh niên này cẩn thận rằng, hắn cảm giác được bụng của mình bị phá một lỗ nhỏ mặc dù không bị thương nội tạng nhưng xem ra cũng làm hắn vô cùng đau đớn.

Đây là một loại xi nhục đối với người thanh niên này. Hắn gầm lên: “Người muốn chết!” Tay trái cùng với tay phải kết ấn lại. Một luồng chakra khủng bố lan tràn khắp cơ thể của hắn. Dường như hắn đã tức giận muốn sử dụng đại chiêu.

“Dừng lại cho ta!” Bất chợt một loại âm thanh phát ra. Nghe được âm thanh này thì thân mình người thanh niên ngán ra. Hắn cảm giác được trong đầu ấn chú của hắn phát động. Thân mình hắn run lên. Nhân cơ hội như vậy thì từ cái xúc tu của con quái vật Mouryou không ngờ biến thành hàng ngàn, hàng vạn cái châm bắn về phía người thanh niên.

Ngay lập tức người thanh niên lập tức biến mất tại chỗ. Hắn xuất hiện bên một mỏm đá cách khá xa nơi ở này. Hắn cực kỳ cung kính chấp tay lại nói: “Chủ nhân!” Ánh mắt hắn khẽ quét về phía người thanh niên tóc bạch kim. Tuy nhiên khi bên cạnh hắn đi một cô bé có mái tóc màu hung đỏ và con người màu xanh thì người thanh niên nhăn mày lại

Nghe được lời này thì cô bé tóc đỏ hung Terumi Mei nhìn về phía Uchiha Akira. Nàng hoàn toàn kinh ngạc. Nàng không nghĩ Uchiha Akira lại có một thuộc hạ có thực lực mạnh mẽ như vậy. Vừa rồi nàng quan sát trận chiến đã thấy được thực lực người thanh niên này tuyệt đối sẽ không kém, nói đúng hơn là vô cùng mạnh.

Thấy được tình thế có chút không ổn, Mouryou cũng không phải là kẻ ngu mặc dù hắn không phải là người nhưng trí tuệ của hắn tuyệt đối sẽ không kém người chút nào. Chiếc xúc tu ngay lập tức phóng về phía nữ pháp sư Miroko. Nữ pháp sư Miroko ngay lập tức hét lên một tiếng kinh hãi: “Aaaa...”

Tuy nhiên thân mình của Uchiha Akira đã trực tiếp bên cạnh nàng, hắn trực tiếp bắt lấy bả vai của nàng sau đó dùng thuật dịch chuyển rồi đi. Trở lại bên cạnh cô bé tóc hung đỏ Terumi Mei thì Uchiha Akira trực tiếp ném nữ pháp sư Miroko cho người thanh niên nói: “Rời đi nơi này trước! Ta sẽ gặp lại ngươi sau!”

“Vâng!” Hai tay của Uchiha Katon trực tiếp chấp lại. Bàn tay của hắn túm lấy thân mình Miroko sau đó trực tiếp rời đi nơi này.

Mouryou vô cùng tức giận gào thét lên một tiếng lớn: “Đề nữ pháp sư Miroko lại!”

Đầu Uchiha Akira quay về phía cô bé Terumi Mei, hắn lẳng lặng nói: “Chăm sóc bản thân thật tốt được chứ?” Bàn tay cô bé Terumi lấy ra thanh kunai, tay nắm chặt đặt ở phía trước đồng thời gật đầu một cái.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Nữ Pháp Sư Miroko

Trong một tòa nhà khá lớn, một thiếu nữ vô cùng xinh đẹp mặc một bộ kimono màu trắng. Nàng mặc quần màu đỏ, hai tay đặt ở trước đầu gối, chân nàng quỳ xuống. Trên đầu đội một cái vương miện màu vàng. Sau lưng nàng một cái ghế bằng đá được họa những hoa văn kỳ lạ. Nó giống như một chiếc lá có những hình thù đường hoa văn ở bên trong, bao bọc bên ngoài chiếc lá chính là một ngọn lửa. Đây chính là hình dạng cái ghế tọa phía sau lưng nàng. Nó không biết có phải là chiếc ghế tọa không nữa.

Hai bên là hai cây cột gỗ lớn giữ vững cho nơi này. Cả tòa nhà gỗ được thiết kế theo kiểu hình chữ nhật. Một đầu hướng ra ngoài, một đầu hướng về phía vách núi. Đằng sau ghế tọa chính là vách đá còn đầu còn lại chính là cửa ra vào.

Muốn từ bên ngoài vào để gặp lại nàng thì phải đi từ đầu đó vào sâu bên trong. Ngoài ra trên nung vách tượng ở những cây cột gỗ le lói nên những ánh đèn màu xanh lá trông vô cùng huyền bí. Thiếu nữ từ từ mở mắt ra. Hộ vệ hai bên của nàng cũng kính ngạc để phòng rút kiếm ra bên ngoài.

Một nam nhân to béo đeo ở phía sau lưng một thanh gươm khá lớn. Thanh này được bọc vải trắng. Ngoài ra mái tóc màu vàng cam xõa ra, bộ dạng của hắn có chút trật vật. Khuôn mặt hắn to béo giống hệt một con cá gai đang phồng thân mình lên. Phía sau hắn là một vài người khác.

Một hộ vệ trong đó quát lớn lên một tiếng nói: “Các người là ai?”

Tuy nhiên ngay sau đó một thanh katana trực tiếp xuyên qua bụng của hắn. Hắn không thể tin được nhìn sang. Bởi vì thanh kiếm này đâm qua bụng của hắn không ngờ chính là đồng đội của hắn. Người hộ vệ lên tiếng nói: “Ngươi...”

Kẻ ám sát trực tiếp rút thanh kiếm ra bên ngoài. Từ người hộ vệ kia phọt ra một vòi máu. Hắn trực tiếp ngã xuống đất. Máu chảy lênh láng khắp sàn nhà. Tuy nhiên thiếu nữ không hoảng sợ mà từ từ mở mắt ra. Nàng lên tiếng nói: “Các người đã đến rồi sao?”

Người nam nhân hộ vệ kia nhanh phát ra nổ nhẹ và khói trắng. Thân hình hắn khôi phục thành bộ dạng một nam nhân mặc y phục Ninja. Hắn cực kỳ cung kính nói: “Ngài Suikazan, ngài Harusame...”

Đôi mắt của nam nhân béo tốt hơi nheo lại, hắn nhìn về phía thiếu nữ nói: “Mỗi đời nữ pháp sư đều có năng lực dự đoán tương lai đối với bản thân. Đường như cô đã sớm dự đoán được chúng ta đến đây. Vậy cô hẳn đã đoán ra được mục đích chúng ta đến đây chứ?”

Khuôn mặt thiếu nữ lạnh như băng đáp lại: “Chính là các người đã thả Mouryou ra sao? Khi mà các người muốn đoạt lấy sức mạnh của Mouryou thất bại thì các người muốn nhờ sức mạnh của ta để phong ấn lại Mouryou!”

“Xem ra cô đã sớm biết!” Nam nhân béo tốt trừng mắt nhìn về phía thiếu nữ, từng hàm răng lồm chồm khê nấp máy. Hắn lên tiếng nói: “Nếu không phải cô có năng lực phong ấn Mouryou, ta đã sớm giết cô rồi!”

Người thiếu nữ này không ai khác chính là Miroko, vậy thì Miroko đi cùng với đám người Uchiha Akira là ai? Miroko đậm mặt nói: “Sẽ có người giết chết Mouryou.”

“Cái gì?” Nghe được lời này thì nam nhân béo tốt kinh ngạc mở lớn mắt. Ngay sau đó mái tóc của hắn dài ra. Hắn trực tiếp cuốn lấy nữ nhân Miroko này đem cổ áo của nàng xé rách lên. Hắn hét lớn một tiếng: “Cái gì? Người mau lặp lại?”

Bành!

Một lớp ánh sáng lóe lên. Bàn tay Miroko trực tiếp đặt lên trên đám tóc màu vàng da cam của nam nhân béo tốt. Từ bàn tay nàng phát ra một ánh sáng vô cùng chói lóa. Nó đem tóc nam nhân trực tiếp đánh đứt. Từng sợi tóc bị đứt bắn ra khắp nơi.

Miroko cũng không có dừng lại. Toàn thân nàng lấp lóe ánh sáng tuyệt đẹp như mặt trời giữa trưa. Bàn tay nàng chỉ ra một luồng ánh sáng đánh thẳng về phía nam nhân béo tốt có mái tóc màu da cam kia. Luồng ánh sáng bắn đi với tốc độ cực nhanh hơn nữa nó còn mang theo ánh sáng rực rỡ khiến cho người dùng lóa cả mắt. Nhất thời mấy Ninja ở đây toàn bộ theo bản năng dùng một tay che mắt của mình.

“Hừ...” Nam nhân béo tốt hừ lạnh một tiếng. Bàn tay hắn đưa về sau lưng rút ra một thanh không lồ. Nó trực tiếp va đập với luồng ánh sáng đang bắn tới.

Phanh!

Cả thân mình nam nhân béo tốt bị đánh bay, toàn thân chấn động. Ngay cả thanh Samehada của hắn cũng bị đánh cho chóc vài cái vảy. Thanh Samehada trực tiếp làm ra kháng nghị. Nó dài ra cái cán sau đó liên tục cộc đầu nam nhân béo tốt.

Nam nhân béo tốt kinh hãi nói: “Làm sao có thể? Thanh Samehada lại không có cách nào hấp thu loại chakra này!”

Thiếu nữ Miroko bình thân hồi đáp nói: “Đừng coi thường nữ đại pháp sư chúng ta. Năng lượng mà chúng ta sử dụng không phải là loại chakra bình thường!” Nói đến đây Miroko nhìn về phía đám người nói tiếp: “nếu các vị không nhanh một chút, hắn sẽ mang theo Mouryou rời đi!”

Nam nhân béo tốt đang định động thủ thì nghe được lời này của thiếu nữ Miroko nói thì ngăn người ra. Hắn lên tiếng hỏi: “Hắn là ai? Chẳng lẽ có người muốn không chế Mouryou?”

Đôi môi hồng hào của Miroko nhẹ nhàng mấp máy, nàng lên tiếng nói: “Đó là một thanh niên tóc bạch kim. Hắn có con mắt màu đen mặc một bộ kimono đơn giản. Hắn đi cùng với một bé gái mặc chiếc váy màu xanh, tóc hung đỏ, con người màu xanh...”

Người nam nhân khoảng ba mươi tuổi với cái râu cá trê và đeo gọng kính hình tròn nói: “Chẳng lẽ là Terumi Mei!?”

Nghe được lời của người này thì Suikazan Fuguki nhăn mày lại. Hắn trầm ngâm ngẫm nghĩ: “Không phải đã để Kazuku hạ thủ đối với ba đứa trẻ mang huyết kế giới hạn đó rồi sao? Chúng làm sao có cơ hội chạy trốn cơ chứ? Chẳng lẽ có người ra tay cứu chúng?”

Harusame quay về phía Suikazan lên tiếng nói: “Fuguki, chẳng lẽ đám người của bốn đại quốc khác cũng đánh chủ ý vào Mouryou? Chúng ta cần phải đem Mouryou tìm ra. Sức chiến đấu của Mouryou tuyệt đối không kém một vĩ thú là bao. Dù chúng ta không có cách nào đạt được nó thì chúng ta cũng tuyệt đối không thể để nó rơi vào tay người khác!”

Fuguki không cam lòng nhìn về phía Miroki. Hắn thấy được toàn thân Miroko tỏa ra ánh sáng. Phải biết được rằng mỗi đời nữ pháp sư đều có khả năng phong ấn Mouryou, thực lực của họ tuyệt đối không yếu. Nếu muốn giết chết hoặc bắt sống nữ pháp sư họ cần thời gian rất dài. Đến lúc đó e rằng đối phương không chế được Mouryou đã bỏ trốn.

Fuguki phát tay sau đó xoay người rời đi, hắn quát lên một tiếng: “Chúng ta mau rời khỏi đây?”

Nhìn thấy Fuguki muốn rời đi thì Miroko cũng không có dừng lại để phòng. Nàng nhìn chăm chú về cảnh này. Đến khi Fuguki đem đoàn Ninja rời đi hắn thì nàng mới ngã phịch xuống đất. Toàn thân nàng tràn ngập mồ hôi, miệng nàng thở ra hổn hển. Từng giọt mồ hôi lăn tăn trên trán của nàng.

...

Trên hai tay người thanh niên tóc bạc xuất hiện hai quả cầu. Một quả cầu lửa cùng với một quả cầu gió. Quả cầu lửa phát ra ánh sáng đỏ rực còn quả cầu gió có hình cánh quạt bốn cánh. Hắn trực tiếp ném mạnh hai tay về phía trước.

Cả hai quả cầu gió và lửa trực tiếp bắn đi. Nó bắn thẳng về phía trước. Đám xúc tu đánh về phía người thanh niên tóc bạch kim nhưng đều bị hắn tránh thoát. Khi thấy được hai quả cầu bắn về phía mình thì nhất thời đám xúc tu vung vẩy. Nó đánh mạnh lên cả hai quả cầu.

Phanh!

Một tiếng nổ lớn vang lên. Cô bé tóc hung đỏ tròn con mắt nhìn về phía cảnh này. Bởi vì cả hai quả cầu phát nổ tạo ra hai vụ nổ xoay tròn đồng thời. Mà thân thể của con quái vật khổng lồ nằm giữa vị trí trung tâm. Nó nhanh chóng bị đám chakra bằng lửa thiêu đốt cùng với đám gió đâm xuyên vào thân thể.

A, a, a... Từ miệng con quái vật khổng lồ toàn thân đen nhánh kia phát ra tiếng kêu vô cùng thống khổ. Nó cảm giác được toàn thân mình bị đốt nóng,

hàng nghìn, hàng vạn cái kim châm đang đâm sâu vào trong cơ thể của nó. Những tia châm sắc bén hoàn toàn đem cơ thể của nó rạch ra thành những mảnh nhỏ. Khí màu đen cơ thể của nó tràn ra, bốc ra khắp mọi phía.

Trận chiến không có chút huyền diệu chút nào đơn giản rất ngắn gọn. Sau khi dò xét vài chiêu thì người nam nhân kia trực tiếp tung ra sát chiêu của mình ném hai thứ một quả cầu do chakra ngưng tụ biến đổi thành thuộc tính gió và một quả cầu ngưng tụ biến đổi thành thuộc tính lửa. Đơn giản như vậy đem con quái vật nhẹ nhàng hạ gục.

Toàn thân con quái vật màu đen trở nên bầy nhầy. Người thiếu niên với mái tóc bạch kim nhẹ nhàng chớp động thân mình. Hắn trực tiếp dẫm lên trên thân mình con quái vật. Thân mình con quái vật lúc nhúc. Ngay sau đó một cái xúc tu bắn về phía hắn.

Bàn tay hắn đưa ra, con mắt của hắn trong lúc này không ngờ biến thành sóng gợn. Nó phát ra ánh sáng màu hơi tím với những đường tròn đồng tâm. Bàn tay hắn trực tiếp đem cái xúc tu kia hấp thu. Nói đúng hơn là hấp thu cái khí thể màu đen. Cái xúc tu nhanh chóng bị mềm xuống.

Người thiếu niên trực tiếp đặt bàn tay lên trên thân mình con quái vật. Ngay sau đó tay hắn rút ra, có một cái ảnh hư ảo từ người con quái vật bị rút ra. Một tiếng gào thét từ con quái vật vang lên. Sau đó cái hư ảnh trực tiếp chui vào trong tay người thiếu niên kia mà biến mất. Ngay sau đó bàn tay hắn ấn lên trên đó, một cái ấn ký được ấn lên cái xác to đùng không lồ mà bầy nhầy kia.

Bịch!

Thanh âm rất nhỏ phát ra do thân mình người thiếu niên lộn về phía sau. Bàn chân hắn đạp ở trên đất nhẹ nhàng vang lên. Từ sau lưng hắn rút ra một quyền trục sau đó đem quyền trục dài ra.

Một hàng chữ lằng ngoằng ở trên đó hiện ra. Cẩn nhẹ vào ngón tay cái, người thiếu niên trực tiếp đem bàn tay mình ấn lên trên đó. Ngay sau khi mà hắn rút tay ra thì từ tờ giấy phát ra một lực hút vô cùng cường đại. Nó trực tiếp đem thân mình của con quái vật kia hút vào bên trong.

Ngay sau đó ở giữa điểm tròn xuất hiện một ký tự biểu hiện cho việc đã nhập thứ này vào bên trong. Bàn tay người thiếu niên đưa ra đem cái cuộn giấy nhanh chóng cuộn tròn lại. Đem nó buộc lại, hắn trực tiếp đút vào trong ngực áo của mình.

Đầu người thiếu niên quay ra nhìn về phía cô bé tóc hung đỏ kia nói: “Em không có sao chứ Terumi!”

Cô bé Terumi bỏ thành kunai xuống, nằng dặt nó vào bên hông sau đó lên tiếng nói: “Em không có vấn đề gì cả!”

Đột nhiên người thiếu niên nheo mắt lại, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa. Bất chợt hắn lên tiếng nói: “Terumi, chúng ta mau rời xa nơi này. Hình như có người đang đến nơi này thì phải!” Nói xong hắn nhảy về phía Terumi, bàn tay hắn đưa ra ôm lấy eo cô bé đem cô bé trực tiếp ôm vào trong ngực.

Cô bé Terumi mở lớn đôi mắt xanh nhìn về phía hắn, cô bé muốn hét lên một tiếng thì trực tiếp bị Uchiha Akira bịt lấy miệng. Sau đó hắn trực tiếp dùng thuật di hình rời đi nơi này. Hắn liên tục dùng thuật di hình rời đi nơi này mà không lo lắng chakra sẽ tiêu hao.

Uchiha Akira dùng chân đạp ở trên những cành cây, bàn tay trực tiếp ôm lấy eo cô bé Terumi Mei. Hai má cô bé Terumi Mei lên tiếng nói: “Anh Akira, em có thể đi!”

Mặc dù Uchiha Akira không có phải là một Ninja loại hình cảm ứng nhưng hắn dựa vào tinh thần lực cảm ứng, hắn có cảm giác được hình như đám người kia vẫn đang đuổi theo. Cũng không biết đây có phải là năng lực do tinh thần không nữa. Nó có thể coi là một loại trực giác.

Đôi mắt Uchiha Akira nheo lại, hắn sực nhớ đến điều gì đó. Ngay lập tức hắn nhảy cao lên một cái sau đó đem toàn thân chakra thu liễm. Tiên thiên chân khí trào vào hai chân. Trong lúc này Terumi Mei ngay lập tức cảm nhận được thân thể của Akira không có chút chakra nào. Điều này làm nàng vô cùng kinh ngạc.

Tuy nhiên khiến cho Terumi kinh ngạc hơn nữa là thân mình Uchiha Akira lại giống như quý ảnh, tốc độ của hắn trở nên vô cùng nhanh. Terumi Mei không có cảm giác được một chút chakra nào nhưng tốc độ này so với sử dụng chakra còn nhanh hơn. Chẳng lẽ Uchiha Akira lại là một Ninja thuộc loại thể thuật.

Tộc độ Uchiha Akira ngày một tăng nhưng hắn vẫn cảm giác được một đám người đang truy tung. Hai hàm răng Uchiha Akira khẽ cắn nhẹ. Hắn nhìn về phía cô bé Terumi Mei. Hắn có cảm giác vô cùng khô nóng. Hắn thấy được Terumi Mei thật đáng yêu thật xinh đẹp. Terumi Mei thấy được ánh mắt nóng rực của Uchiha Akira nhìn về phía mình thì cô bé không hiểu sao hai má của nàng có chút nóng lên.

Đôi mắt Uchiha Akira hơi nhắm lại, ngay sau đó hắn mở ra. Thân mình cô bé Terumi Mei cùng với Uchiha Akira trực tiếp biến mất tại chỗ.

Một đoàn người do nam nhân béo tốt với tóc màu da cam đang đuổi theo Uchiha Akira. Bất chợt một người nam nhân mở miệng nói: “Ngài Suikazan, không thể cảm nhận được chakra của hai người họ nữa?”

“Cái gì?” Nghe được lời này con mắt Suikaza Fuguki mở lớn, miệng lờm lờm đầy răng nhìn về phía nam nhân kia nói: “Tại sao ngươi không cảm nhận được chakra của họ. Ngươi không phải là Ninja cảm ứng sao? Chẳng lẽ họ rời đi phạm vi cảm ứng của ngươi?”

Người nam nhân này lắc lắc đầu, hắn lên tiếng nói: “Không phải! Mà giống như trực tiếp biến mất thì đúng hơn?” Nghe thấy thế Suikazan Fuguki nhìn về phía Ninja nam này với ánh mắt hoàn toàn không tin tưởng được.

Tại bên một căn động khá lớn, nơi này đã từng Uchiha Akira ở qua, hắn đem ấn ký Phi Lôi Thần Thuật khắc lên nơi này. Thế nên nơi này là nơi mà hắn

lựa chọn đi chuyển tới. Khóe miệng Uchiha Akira trở nên co quắp. Di chuyển với khoảng cách xa như thế khiến cho chakra Uchiha Akira hao một lượng vô cùng lớn.

Terumi Mei kinh ngạc nhìn về phía Uchiha Akira nói: “Anh Akira!”

Uchiha Akira mỉm cười, hấn cố nén dục hòa trong lòng. Hấn lắc lắc đầu nói: “Anh không sao! Em nhanh ra ngoài canh chừng cho anh. Cho dù có bất cứ chuyện gì xảy ra cũng không được trở lại nghe chưa?”

“A” Nghe được lời này thì cô bé Terumi có chút kinh ngạc. Ngay sau đó nhẹ nhàng gật đầu. Uchiha Akira thấy được cô bé đi về phía cửa động đang phát ra ánh sáng kia.

Nhìn thấy cô bé đã đi ra ngoài thì Uchiha Akira cười khỏ một tiếng. Hấn đem một tảng đá chồi lên lấp đi cửa động khá lớn. Uchiha Akira không nghĩ đến được rằng mình dễ dàng tin tưởng cô bé như vậy. Có lẽ khi thấy được ước mơ của cô bé thì hấn có vài phần hảo cảm với cô bé chính vì vậy mà hấn giảm đề phòng với cô bé cùng với bắt đầu thân cận một chút.

Cô bé ngay lập tức đứng ở ngoài. Nàng có chút ngạc nhiên khi thấy được cửa động nhanh chóng đóng lại. Tuy nhiên nàng cũng không có hỏi gì nhiều. Dù gì bây giờ Mouryou đã bị tiêu diệt, nguy hiểm với nữ pháp sư Miroko đã được giải trừ. Nàng cũng tính nhiệm vụ đã hoàn thành. Thế nên nàng không có vội vàng gì.

Khi nghĩ đến khuôn mặt đẹp trai của Uchiha Akira thì hai má cô bé Terumi Mei hơi đỏ lên, cô bé khe khẽ lẩm bẩm nói: “Thật là đẹp trai hơn nữa còn rất lịch sự và phong nhã!”

Trong đêm tối, Uchiha Akira ngay lập tức ngồi xếp bằng xuống dưới đất. Hấn đầu nhập toàn bộ tâm thần vào trong thân thể. Hấn thấy được một luồng chakra nhanh chóng hòa vào đám chakra màu đen của hấn. Một lượng lớn chakra của hấn đang cần nuốt loại năng lượng này. Tuy nhiên nó nhanh chóng bốc lên dục hòa của cơ thể Uchiha Akira. Phải biết được thân thể Uchiha Akira trải qua hơn ba tháng chưa có quan hệ ân ái với nữ nhân.

Hai hàm răng hấn cắn lại, hấn cảm giác toàn thân run lên bần bật. Hấn biết ý chí của mình hoàn toàn bị ảnh hưởng. Hấn nhìn về phía cửa động bị lấp, hấn biết một cô bé chín tuổi đáng yêu ở đây có thể giúp hấn giải khát. Tuy nhiên hấn tuyệt đối không muốn mình làm chuyện cảm thú ấy.

Bàn tay Uchiha Akira đưa lên, lượng chakra cực lớn truyền lên trên bàn tay của hấn. Hấn trực tiếp dùng tay ấn lên bụng của mình. Ngay sau đó bụng của hấn xuất hiện một cái đồ án. Chakra của hấn nhanh chóng bị thân thể của hấn khóa lại. Uchiha Akira thở ra hồng hộc. Hai hàm răng hấn cắn vào nhau khiến cho đôi môi rách cả ra, máu nhanh chóng chảy ra ngoài.

Uchiha Akira hét lên một tiếng: “Aaaaaa...” Toàn thân của hấn trở nên vô cùng nóng. Nóng vô cùng. Cây d*ong vật mặc dù không có chakra ủng hộ nhưng nó vẫn phồng rộp lên. Nó chọc thẳng đứng hiện lên vô cùng rõ ràng. Hình ảnh có chút khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Hokage Chi Uchiha Akira* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.